รัฐสภาไทย 2517 - 2537

เล่ม 2

- หมวดพระราชบัญญัติ
- หมวดพระราชกำหนด

โดย

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

2543

ISBN 974-8056-06-6

รัฐสภาไทย 2517 - 2537

เล่ม 2

หมวดพระราชบัญญัติ

หมวดพระราชกำหนด

โดย

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ISBN 974-8056-06-6

พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2543

จำนวน 100 เล่ม

จัดพิมพ์โดยกองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ลิขสิทธิ์ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สารบัญเล่ม 2

	หน้า
พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ปี 2517	1
พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ปี 2518	39
พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ปี 2519	77
พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ปี 2520	95
พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ปี 2521	117
พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ปี 2522	157
พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ปี 2523	219
พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ปี 2524	247
พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ปี 2525	271
พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ปี 2526	313
พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ปี 2527	345
พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ปี 2528	391
พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ปี 2529	425
พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ปี 2530	467
พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ปี 2531	553
พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ปี 2532	587
พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ปี 2533	609
พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ปี 2534	655
พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ปี 2535	751
พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ปี 2536	833
พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ปี 2537	859
พระราชกำหนด	907

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ ปี 2517

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1. พระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติ ที่ 36/2515 ลงวันที่ 22 มิถุนายน พ.ศ.2515 พ.ศ.2517	1
2. พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 4 ลงวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ.2514 พ.ศ.2517	1
3. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 53 ลงวันที่ 17 มกราคม 2502 พ.ศ.2516 (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2517	2
4. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 11) พ.ศ.2517	3
5. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ 8) พ.ศ.2517	3
6. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2517	3
7. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 2 ลงวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2514 พ.ศ.2517	4
8. พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 13 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ.2514 พ.ศ.2517	4
9. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลลำพาน อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ พ.ศ.2517	5
10. พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์วัดศรีดอก ตำบลหัวฝาย อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2517	5
11. พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดประสาท ตำบลพระงาม อำเภอพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน	6
12. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ ตำบลโพนางดำตก อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท พ.ศ.2517	6
13. พระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2517	7
14. พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2517	7
15. พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517	8
16. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 218 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2515 พ.ศ.2517	8
17. พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 330 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ.2515 พ.ศ.2517	9
18. พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดสระบุรี และจังหวัดลพบุรี พ.ศ.2517	9

เรื่อง	หน้า
19. พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ให้แก่การเคหะแห่งชาติ พ.ศ.2517	10
20. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ (ฉบับที่ 316) ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ.2515 พ.ศ.2517	10
21. พระราชบัญญัติป้องกันการค้ากำไรเกินควร (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2517	11
22. พระราชบัญญัติจัดสรรเงินภาษีสุราและภาษีเครื่องดื่ม พ.ศ.2517	11
23. พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2517	12
24. พระราชบัญญัติอาวุธปืนเครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2517	12
25. พระราชบัญญัติการฌาปนกิจสงเคราะห์ พ.ศ.2517	13
26. พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2517 พ.ศ.2517	13
27. พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ.2517	14
28. พระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2517	14
29. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2515 (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2517	15
30. พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงศึกษาธิการไปเป็นของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ พ.ศ.2517	15
31. พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ 10) พ.ศ.2517	16
32. พระราชบัญญัติพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2517	16
33. พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2517	17
34. พระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการตำรวจ พ.ศ.2517	17
35. พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 ลงวันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ.2514 พ.ศ.2517	18
36. พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2517	19
37. พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2517	19
38. พระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.2517	20
39. พระราชบัญญัติโทรเลขและโทรศัพท์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2517	20
40. พระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2517	21

เรื่อง	หน้า
41. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน 2515 (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2517	21
42. พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สินข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกรมการแพทย์ และอนามัย และกรมส่งเสริมสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข ไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง กรมการแพทย์ กรมควบคุมโรคติดต่อ กรมอนามัย และสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.2517	22
43. พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.2517	22
44. พระราชบัญญัติสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล พ.ศ.2517	23
45. พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 324 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ.2517	23
46. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2515 (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2517	24
47. พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารในสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ.2517	24
48. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 12) พ.ศ.2517	25
49. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 218 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2515 (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2517	25
50. พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2517	26
51. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2517[1]	26
52. พระราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ.2517	26
53. พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร พ.ศ.2517	27
54. พระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2517	27
55. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2517	28
56. พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 239 ลงวันที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ.2515 พ.ศ.2517	28
57. พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2517	29
58. พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2518[2]	29
59. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2515 (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2517	30

[1] ดูรายละเอียดในหมวดรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

[2] ดูรายละเอียดในงบประมาณรายจ่ายประจำปี

เรื่อง	หน้า
60. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 218 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2517 (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2517	30
61. พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารในสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ.2517	31
62. พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม พ.ศ.2517	32
63. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 8) พ.ศ.2517	32
64. พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2517	33
65. พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2517	33
66. พระราชบัญญัติควบคุมการเช่านา พ.ศ.2517	34
67. พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2517	34
68. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดแก้ไข และป้องกันภาวะขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.2516 พ.ศ.2517	35
69. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2515 (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2517	35
70. พระราชบัญญัติโอนกิจการของสำนักงานเยาวชนแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ไปเป็นของ สำนักงานส่งเสริมเยาวชน กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2517	36
71. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 9) พ.ศ.2517	36
72. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายรัษฎากร (ฉบับที่ 21) พ.ศ.2517	37

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ ปี 2517

1. วันที่ 25 มกราคม 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติที่ 36/2515 ลงวันที่ 22 มิถุนายน พ.ศ.2515 พ.ศ.2517 (ราชกิจานุเบกษา,ฉบับพิเศษ (ต่อไปใช้ ร.จ.) เล่ม 91 ตอนที่ 11 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 18 มกราคม 2517[1] มีผู้เสนอ 4 ฉบับคือ

1. ฉบับนายมารุต บุนนาค เป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้มีกฎหมายนิรโทษกรรมแก่ผู้ถูกลงโทษโดยคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติที่ 36/2515 ลงวันที่ 22 มิถุนายน พ.ศ.2515 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากเป็นคำสั่งที่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนในระบอบประชาธิปไตย และเป็นการขัดต่อปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

2. ฉบับนายใหญ่ ศวิตชาต เป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้มีการปล่อยตัวผู้ถูกคุมขัง โดยคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติที่ 36/2515 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากไม่ได้ทำผิดกฎหมาย เป็นการละเมิดเสรีภาพและใช้อำนาจบริหารแทนอำนาจตุลาการหรือยิ่งกว่าอำนาจตุลาการ

3. ฉบับนายสมัคร สุนทรเวช เป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้มีการปล่อยตัวผู้ต้องโทษจำคุกตามคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติที่ 36/2515 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากเป็นคำสั่งที่ขัดต่ออุดมการณ์แห่งความยุติธรรมและไม่ชอบด้วยหลักกฎหมายทั่วไป

4. ฉบับพันเอกสมคิด ศรีสังคม เป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้มีกฎหมายยกเลิกคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติที่ 36/2515 ลงวันที่ 22 มิถุนายน พ.ศ.2515 และ**เหตุผล**ว่า เนื่องจากการกระทำของอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ถูกจำคุกเป็นการกระทำที่ไม่มีความผิด

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 4 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง 205 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 1 เสียง ให้ถือเอาฉบับของพันเอก สมคิด ศรีสังคม เป็นหลัก วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็น สมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

2. วันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 4 ลงวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ.2514 พ.ศ.2517 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 19 หน้า 1-3)

---

[1] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 4, วันที่ 18 มกราคม 2517, หน้า 444-445,452 และ 474.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติชุดที่ 2 วันที่ 25 มกราคม 2517[2] มีผู้เสนอ 3 ฉบับคือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 4 ลงวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ.2514 พ.ศ. .... และ**เหตุผล**ว่าเพื่อประโยชน์แก่การตระเตรียมการเลือกตั้ง สมควรยกเลิกประกาศคณะปฏิวัติฉบับนี้ที่ห้ามการมั่วสุมประชุมกันในทางการเมือง มีจำนวนตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป

2. ฉบับพันเอก สมคิด ศรีสังคม เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 4 ลงวันที่ 17 พฤศจิกายน 2514 พ.ศ..... และ**เหตุผล**ว่าเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิในการปกครองบ้านเมืองด้านการประชุมทางการเมืองให้สอดคล้องกับการจะเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และไม่เป็นการผิดกฎหมาย

3. ฉบับนายประพันธ์ศักดิ์ กมลเพ็ชร เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 4 ลงวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2514 และ**เหตุผล**ว่าเพื่อธำรงไว้ซึ่งความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมาย และเปิดโอกาสให้มีการชุมนุมทางการเมืองเพื่อพัฒนาระบอบประชาธิปไตย

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 3 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

3. วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 53 ลงวันที่ 17 มกราคม 2502 พ.ศ.2516 (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2517 (ร.จ.เล่ม 91 ตอนที่ 30 หน้า 104-106)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 11 มกราคม 2517[3] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขวันใช้บังคับพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 53 ลงวันที่ 17 มกราคม 2502 พ.ศ.2516 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากมีความจำเป็นที่จะต้องผ่อนผันให้นำสินค้าจากสาธารณรัฐประชาชนจีนเข้ามาในราชอาณาจักรต่อไปอีกระยะเวลาหนึ่ง

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 236 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 6 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 225 เสียงคะแนนเสียง ไม่เห็นชอบ 1 เสียง

---

[2] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 5, วันที่ 25 มกราคม 2517, หน้า 688,691,695,701 และ 703.

[3] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 3, วันที่ 11 มกราคม 2517, หน้า 105,124-125 และ 133.

4. วันที่ 19 มีนาคม 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 11) พ.ศ.2517 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 50 หน้า 1-8)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2517[4] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมบัญชีอัตราเงินเดือนในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และ**เหตุผล**ว่าเพื่อปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 207 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 2 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2517[5] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

5. วันที่ 19 มีนาคม 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ 8) พ.ศ.2517 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 50 หน้า 9-14)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2517[6] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมบัญชีอัตราเงินเดือนในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ และ**เหตุผล**ว่าเพื่อปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 139 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 1 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2517[7] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

6. วันที่ 19 มีนาคม 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2517 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 50 หน้า 15-20)

---

[4]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 6, วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2517 หน้า 37 และ 74.

[5]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 10, วันที่ 1 มีนาคม 2517, หน้า 485.

[6]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 6, วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2517, หน้า 77 และ 90-99.

[7]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 10, วันที่ 1 มีนาคม 2517, หน้า 512.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2517[8] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมบัญชีอัตราเงินเดือนในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ และ**เหตุผล**ว่าเพื่อปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 144 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 1 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2517[9] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

7. วันที่ 19 มีนาคม 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 2 ลงวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ.2514 พ.ศ.2517 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 50 หน้า 21-24)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2517[10] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขบัญชีท้ายประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 2 ลงวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ.2514 และ**เหตุผล**ว่า เพื่อผ่อนคลายให้คดีอาญาบางประเภทได้อยู่ในอำนาจพิจารณาของศาลพลเรือนแทนศาลทหาร

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2517[11] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

8. วันที่ 19 มีนาคม 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 13 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ.2514 พ.ศ.2517 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 50 หน้า 25-27)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2517[12] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยกเลิกประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 13 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน

---

[8]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 6, วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2517 หน้า 92 และ 103-104.

[9]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 10, วันที่ 1 มีนาคม 2517, หน้า 524-525.

[10]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 6, วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2517, หน้า 17 และ 29.

[11]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 10, วันที่ 1 มีนาคม 2517, หน้า 435.

[12]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 6, วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2517, หน้า 31 และ 34-35.

พ.ศ.2514 พ.ศ.2517 และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรยกเลิกการห้ามอุทธรณ์ฎีกาสำหรับคดีที่อยู่ในอำนาจศาลทหารบางประเภท

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2517[13] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

9. วันที่ 9 เมษายน 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลลำพาน อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ พ.ศ.2517 (ร.จ.เล่ม 91 ตอนที่ 61 หน้า 189-191)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 25 มกราคม 2517[14] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลลำพาน อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ และ**เหตุผล**ว่า เพื่อประโยชน์ของรัฐในการชลประทาน เนื่องจากมีเจ้าของที่ดินจำนวน 2 ราย ไม่ยอมรับเงินค่าทดแทนทรัพย์สินที่ถูกเขตชลประทาน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2517[15] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

10. วันที่ 9 เมษายน 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์วัดศรีดอก ตำบลหัวฝาย อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2517 (ร.จ.เล่ม 61 ตอนที่ 91 หน้า 192-194)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 25 มกราคม 2517[16] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ธรณีสงฆ์วัดศรีดอก ตำบลหัวฝาย อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่า เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการแม่ยม ที่ตำบลหัวฝาย อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่

---

[13]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 10, วันที่ 1 มีนาคม 2517, หน้า 442.

[14]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 5, วันที่ 25 มกราคม 2517, หน้า 543 และ 554-555.

[15]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 9, วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2517, หน้า 330.

[16]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 5, วันที่ 25 มกราคม 2517, หน้า 567 และ 573.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2517[17] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

11. วันที่ 9 เมษายน 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดประสาท ตำบลพระงาม อำเภอพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2517 (ร.จ. เล่ม 91 ตอนที่ 61 หน้า 195-197)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 25 มกราคม 2517[18] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่วัด วัดประสาท ตำบลพระงาม อำเภอพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่า เพื่อประโยชน์แก่การชลประทาน ตามโครงการยางมณี ที่ตำบลพระงาม อำเภอพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2517[19] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

12. วันที่ 24 เมษายน 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลโพนางดำตก อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท พ.ศ.2517 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 72 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 25 มกราคม 2517[20] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลโพนางดำตก อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท และ**เหตุผล**ว่า เพื่อประโยชน์ในการชลประทานตามโครงการบรมธาตุในท้องที่ดังกล่าว เนื่องจากมีเจ้าของที่ดินรายหนึ่งไม่ยินยอมรับเงินค่าทดแทนทรัพย์สินที่ถูกเขตชลประทาน

---

[17]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 9, วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2517, หน้า 343.

[18]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 5, วันที่ 25 มกราคม 2517, หน้า 558 และ 565-566.

[19]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 9, วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2517, หน้า 337.

[20]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 5, วันที่ 25 มกราคม 2517, หน้า 576 และ 591-592.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 146 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 1 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2517[21] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

13. วันที่ 1 พฤษภาคม 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2517 (ร.จ.เล่ม 91 ตอนที่ 77 หน้า 1-5)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2517[22] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ และ**เหตุผล**ว่า เนื่องจากอัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดไว้เดิมอยู่ในเกณฑ์ต่ำมากไม่เหมาะสมกับภาวการณ์ในปัจจุบัน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 100 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 23 มีนาคม 2517[23] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 130 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

14. วันที่ 16 พฤษภาคม 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2517 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 83 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 1 มีนาคม 2517[24] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมวิธีการกู้เงิน วงเงินกู้ **และเหตุผล**ว่า เพื่อใช้จ่ายในกิจการของรัฐวิสาหกิจที่ไม่ใช่นิติบุคคล การนำเงินรายได้ส่งคลัง และวิธีการเบิกเงินงบประมาณรายจ่ายข้ามปีให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

---

[21] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 9, วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2517, หน้า 351-352.

[22] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 7, วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2517, หน้า 2.

[23] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 17, วันที่ 23 มีนาคม 2517 หน้า 495-502.

[24] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 10, วันที่ 1 มีนาคม 2517, หน้า 527 และ 552-553.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 89 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 5 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 5 เมษายน 2517[25] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 124 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

15. วันที่ 20 พฤษภาคม 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ.2517 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 85 หน้า 1-24)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 25 มกราคม 2517[26] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และ**เหตุผล**ว่า เนื่องจากมีความจำเป็นต้องจัดให้มีตลาดหรือสถานที่อันเป็นศูนย์กลางการซื้อหรือขายหลักทรัพย์ที่มีสภาพสมบูรณ์ภายใต้การควบคุมของทางการอย่างใกล้ชิดและมีมาตรการอันเหมาะสมเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนส่วนรวม เพื่อเป็นการระดมเงินทุนในการพัฒนาประเทศและการพัฒนาตลาดทุน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 5 เมษายน 2517[27] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 129 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

16. วันที่ 10 มิถุนายน 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 218 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2515 พ.ศ.2517 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 99 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 17 พฤษภาคม 2517[28] นายป่วย อึ้งภากรณ์ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ 13 เกี่ยวกับตำแหน่งและฐานะของผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ และ**เหตุผล**ว่า เพื่อให้สำนักงบประมาณ มีผู้อำนวยการสำนักงบประมาณบังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ

---

[25]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 22, วันที่ 5 เมษายน 2517 หน้า 309-324.

[26]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 5, วันที่ 25 มกราคม 2517, หน้า 594 และ 629-633.

[27]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 22, วันที่ 5 เมษายน 2517, หน้า 309.

[28]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 33, วันที่ 17 พฤษภาคม 2517, หน้า 281-309.

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 103 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 57 เสียง ในวาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 125 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

17. วันที่ 10 มิถุนายน 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 330 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ.2515 พ.ศ.2517 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 99 หน้า 4-8)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 12 เมษายน 2517[29] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 330 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ.2515 และ**เหตุผล**ว่า เพื่อให้การสอบสวนและการดำเนินคดีกรณีทุจริตในการตรวจเลือกทหารกองเกินเข้ากองประจำการ ปี 2515 เป็นไปตามกระบวนการยุติธรรมตามปกติ ไม่ต้องมีคณะกรรมการเพื่อดำเนินการสอบสวน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 186 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 4 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2517[30] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 155 เสียง ไม่มีคะแนนเสียง ไม่เห็นชอบ

18. วันที่ 10 มิถุนายน 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดสระบุรี และจังหวัดลพบุรี พ.ศ.2517 (ร.จ.เล่ม 91 ตอนที่ 99 หน้า 9-11)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 25 เมษายน 2517[31] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้เปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดสระบุรีและจังหวัดลพบุรี ด้วยการโอนหมู่บ้านที่ 12 หมู่บ้านที่ 13 และหมู่บ้านที่ 15 ตำบลธารเกษม อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี ไปขึ้นกับตำบลช่องสาริกา อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี และ**เหตุผล**ว่าเพื่อประโยชน์แก่การปกครองและอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน

---

[29]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 23, วันที่ 12 เมษายน 2517, หน้า 353 และ 370-371.

[30]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 30, วันที่ 9 พฤษภาคม 2517, หน้า 637.

[31]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 26, วันที่ 25 เมษายน 2517, หน้า 94 และ 97.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 93 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม 2517[32] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 148 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

19. วันที่ 25 มิถุนายน 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ให้แก่การเคหะแห่งชาติ พ.ศ.2517 (ร.จ. เล่ม 91 ตอนที่ 108 หน้า 292-294)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 2 พฤษภาคม 2517[33] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ดินของกระทรวงการคลังในท้องที่แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน และ**เหตุผล**ว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติมอบให้ธนาคารอาคารสงเคราะห์นำไปจัดสรรให้ประชาชนเช่าซื้อแต่ยังมิได้โอนกรรมสิทธิ์ให้ ต่อมาการเคหะแห่งชาติได้รับโอนกิจการธนาคารอาคารสงเคราะห์มาดำเนินการ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม 2517[34] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 153 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

20. วันที่ 26 มิถุนายน 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ (ฉบับที่ 316) ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ.2515 พ.ศ.2517 (ร.จ.เล่ม 91 ตอนที่ 109 หน้า 1-4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 12 เมษายน 2517[35] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อ 8 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 316 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 และ**เหตุผล**ว่าเพื่อให้การเคหะแห่งชาติมีอำนาจออกพันธบัตรหรือวารสารอื่นใดเพื่อการลงทุนได้ด้วย

---

[32]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 32, วันที่ 16 พฤษภาคม 2517, หน้า 153.

[33]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 28, วันที่ 2 พฤษภาคม 2517, หน้า 356 และ 369-370.

[34]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 32, วันที่ 16 พฤษภาคม 2517, หน้า 159.

[35]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 23, วันที่ 12 เมษายน 2517, หน้า 401 และ 429.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 139 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2517[36] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 178 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

21. วันที่ 26 มิถุนายน 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติป้องกันการค้ากำไรเกินควร (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2517 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 109 หน้า 5-14)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 18 เมษายน 2517[37] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการควบคุมและการป้องกันการค้ากำไรเกินควร **และเหตุผล**ว่าให้เหมาะสมเพื่อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 115 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 4 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2517[38] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 188 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

22. วันที่ 26 มิถุนายน 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดสรรเงินภาษีสุราและภาษีเครื่องดื่ม พ.ศ. 2517 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 109 หน้า 15-18)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 10 พฤษภาคม 2517[39] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดสรรเงินภาษีสุราและเครื่องดื่มที่เก็บได้ **และเหตุผล**ว่าตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 327 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 ให้แก่กรุงเทพมหานครและราชการท้องถิ่นทุกแห่ง

---

[36]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 35, วันที่ 24 พฤษภาคม 2517, หน้า 540.

[37]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 24, วันที่ 18 เมษายน 2517, หน้า 511 และ 536.

[38]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 34, วันที่ 23 พฤษภาคม 2517, หน้า 42.

[39]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 31, วันที่ 10 พฤษภาคม 2517, หน้า 24 และ 31-32.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 153 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2517[40] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 178 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

23. วันที่ 26 มิถุนายน 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ 17) พ.ศ.2517 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 109 หน้า 19-21)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 25 เมษายน 2517[41] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เพิ่มวรรคสี่ของมาตรา 7 ตรี และ**เหตุผล**ว่าเพื่อให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยขยายกำหนดเวลาการรวมตัวของผู้ประกอบการรับจ้างบรรทุกคนโดยสารโดยใช้รถบรรทุกรับจ้างบรรทุกคนโดยสารได้ไม่เกินเจ็ดคนหรือรถยนต์รับจ้างระหว่างจังหวัด เพื่อดำเนินการในรูปบริษัทจำกัด หรือสหกรณ์ภายในระยะเวลาสามปี

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 97 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 7 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2517[42] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

24. วันที่ 26 มิถุนายน 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2517 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 109 หน้า 19-21)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 3 พฤษภาคม 2517[43] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 72 เรื่องบทกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืน มาตรา 7 เฉพาะกรณีที่เกี่ยวกับการมีเครื่องกระสุนปืน โดยมิให้มีการกำหนดโทษขั้นต่ำไว้ และ**เหตุผล**ว่าเพื่อให้ศาลใช้ดุลพินิจในการพิพากษาคดีเกี่ยวกับบทลงโทษผู้มีเครื่องกระสุนปืนเพียงเล็กน้อยให้ได้รับโทษโดยความเป็นธรรม

---

[40]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 31, วันที่ 24 พฤษภาคม 2517, หน้า 522.

[41]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 26, วันที่ 25 เมษายน 2517, หน้า 82 และ 91-92.

[42]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 26, วันที่ 25 เมษายน 2517, หน้า 82 และ 91-92.

[43]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 34, วันที่ 23 พฤษภาคม 2517, หน้า 404.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 130 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2517[44] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 189 เสียงไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

25. วันที่ 26 มิถุนายน 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการฌาปนกิจสงเคราะห์ พ.ศ.2517 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 109 หน้า 25-59)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 25 มกราคม 2517[45] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการฌาปนกิจสงเคราะห์ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 287 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ.2515 และ**เหตุผล**ว่า เพื่อให้ส่วนราชการ องค์การของรัฐและรัฐวิสาหกิจ สามารถดำเนินกิจการฌาปนกิจสงเคราะห์ได้โดยชอบด้วยกฎหมายและเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2517[46] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 136 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

26. วันที่ 27 มิถุนายน 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2517 พ.ศ.2517 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 110 หน้า 1-7)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 18 เมษายน 2517[47] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2517 เป็นจำนวนไม่เกิน 3,030,000,000 บาท และ**เหตุผล**ว่า เพื่อให้ส่วนราชการบางแห่งมีเงินสำหรับใช้จ่ายเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2517 ตามนโยบายของรัฐบาล และตามความจำเป็นแห่งเหตุการณ์ซึ่งเกิดขึ้นโดยมิได้คาดหมายให้ตั้งรายจ่ายชดใช้เงินทุนสำรองจ่ายตามที่ได้

---

[44]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 34, วันที่ 23 พฤษภาคม 2517, หน้า 410.

[45]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 5, วันที่ 25 มกราคม 2517, หน้า 638 และ 663.

[46]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 28, วันที่ 2 พฤษภาคม 2517, หน้า 354.

[47]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 24, วันที่ 18 เมษายน 2517, หน้า 447 และ 506-509.

ใช้จ่ายไปแล้วและให้ตั้งรายจ่ายชดใช้เงินคงคลังเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังที่กำหนดให้ตั้งรายจ่ายชดใช้เงินคงคลังตามที่ได้ใช้จ่ายไปแล้ว

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 126 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 4 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2517[48] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 174 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

27. วันที่ 28 มิถุนายน 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ.2517 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 109 หน้า 11-12)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 26 เมษายน 2517[49] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยกฐานะวิทยาลัยวิชาการการศึกษาขึ้นเป็นมหาวิทยาลัย และ**เหตุผล** ว่า เนื่องจากวิทยาลัยการศึกษาได้ทำการสอนและวิจัยในระดับอุดมศึกษามาตั้งแต่ พ.ศ. 2497 ได้ผลิตบัณฑิตชั้นปริญญาตรีและชั้นปริญญาโทมาแล้วเป็นจำนวนมาก และยังมีโครงการผลิตบัณฑิตชั้นปริญญาเอก ตามแผนการพัฒนาศึกษาระยะที่ 3 (พ.ศ.2515-2519) อีกต่อไป ประกอบกับกิจการของวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้เจริญก้าวหน้าและขยายตัวมากขึ้นทั้งในกรุงเทพ และในต่างจังหวัด สมควรที่จะยกฐานะขึ้นเป็นมหาวิทยาลัย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 106 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 6 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการศึกษาพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2517[50] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 174 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

28. วันที่ 28 มิถุนายน 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2517 (ร.จ. เล่ม 91 ตอนที่ 112 หน้า 23-28)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 26 เมษายน 2517[51] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 9 มาตา 12 มาตรา 13 มาตรา 14 และมาตรา 20 กับเพิ่มมาตรา 8 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พ.ศ.2514 เกี่ยวกับการ

---

[48]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 35, วันที่ 24 พฤษภาคม 2517, หน้า 475-776.

[49]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 27, วันที่ 26 เมษายน 2517, หน้า 204 และ 248.

[50]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 35, วันที่ 24 พฤษภาคม 2517, หน้า 494.

[51]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 27, วันที่ 26 เมษายน 2517, หน้า 250 และ 256.

บริหารราชการของสถาบัน วิธีการรับวิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงเข้าสมทบในสถาบันและการเลิกสมทบ และองค์ประกอบและวาระการดำรงตำแหน่งของสภาสถาบัน และ**เหตุผล**ว่าเพื่อให้เป็นไปทำนองเดียวกับกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่มีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันการศึกษานั้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 105 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการศึกษาพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2517[52]เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 175 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

29. วันที่ 28 มิถุนายน 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2515 (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2517 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 112 หน้า 29-32)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 2 พฤษภาคม 2517[53] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ในกระทรวงศึกษาธิการและวิทยาลัยวิชาการศึกษาในกระทรวงศึกษาธิการ และ**เหตุผล**ว่าได้ยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปสังกัดและเป็นส่วนราชการในทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 143 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการศึกษาพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2517[54] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 186 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

30. วันที่ 28 มิถุนายน 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงศึกษาธิการไปเป็นของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ พ.ศ.2517 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 112 หน้า 33-37)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 2 พฤษภาคม 2517[55] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนอำนาจหน้าที่กิจการทรัพย์สิน หนี้ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของส่วนราชการและเจ้าหน้าที่ซึ่งสังกัดกระทรวงศึกษาธิการไปเป็นของส่วนราชการและเจ้าหน้าที่ซึ่งสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากมีกฎหมายให้ยกฐานะวิทยาลัยวิชาการศึกษา ใน

---

[52]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 35, วันที่ 24 พฤษภาคม 2517, หน้า 501.

[53]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 28, วันที่ 2 พฤษภาคม 2517, หน้า 319 และ 323-324.

[54]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 35, วันที่ 24 พฤษภาคม 2517, หน้า 509.

[55]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 28, วันที่ 2 พฤษภาคม 2517, หน้า 325 และ 329-330.

กระทรวงศึกษาธิการ ขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐและให้โอนสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ในกระทรวงศึกษาธิการ ไปสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 139 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการศึกษาพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2517[56] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 181 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

31. วันที่ 28 มิถุนายน 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ 10) พ.ศ.2517 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 112 หน้า 38-49)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 25 เมษายน 2517[57] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า "เงินเดือนอันเต็ม" ให้หมายความถึงเงินเดือนเดือนสุดท้ายภายหลังการปรับตามกฎหมายหรือข้อบังคับ แก้ไขเพิ่มเติมวรรคสามของมาตรา 31 และ**เหตุผล**ว่า เพื่อให้มีการปรับอัตราเงินเดือนก่อนนำมาคำนวณบำเหน็จบำนาญและปรับปรุงอัตราเบี้ยหวัดและบำนาญ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 109 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 5 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2517[58] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 196 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

32. วันที่ 29 กรกฎาคม 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2517 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 128 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 10 พฤษภาคม 2517[59] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพิกัดอัตราอากรขาเข้าประเภทที่ 27.10 จ. และ

---

[56]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 35, วันที่ 24 พฤษภาคม 2517, หน้า 516.

[57]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 26, วันที่ 25 เมษายน 2517, หน้า 100 และ 137-139.

[58]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่2 ครั้งที่ 34, วันที่ 23 พฤษภาคม 2517, หน้า 439.

[59]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 31, วันที่ 10 พฤษภาคม 2517, หน้า 61 และ 131-132.

กำหนดให้คืนอากรขาเข้าหรือถอนเงินประกันหรือหลักประกันที่วางไว้เป็นประกันต่ออากร สำหรับของตามประเภทที่ 27.10 ที่ได้นำเข้ามาใช้กลั่นเป็นผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม และได้เสียภาษีหรือได้รับยกเว้นภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักรแล้ว และ**เหตุผล**ว่าโดยย่อว่าสมควรกำหนดให้น้ำมันดิบชนิดอื่นซึ่งมิใช่น้ำมันปิโตรเลียมดิบ และน้ำมันดินที่ได้จากหินเชลที่นำเข้ามาใช้กลั่นเป็นผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมไม่ต้องเสียอากรขาเข้า เพราะผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมที่กลั่นได้ต้องเสียภาษีตามกฎหมายอยู่แล้วและสมควรกำหนดให้คืนอากรหรือถอนเงินประกันหรือประกันที่ทำไว้ได้ หากเข้าหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 67 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 58 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2517[60] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 82 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 42 เสียง

33. วันที่ 29 กรกฎาคม 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2517 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 128 หน้า 4-13)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 10 พฤษภาคม 2517[61] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 7 มาตรา 8 มาตรา 9 มาตรา 10 มาตรา 15 มาตรา 18 มาตรา 22 มาตรา 23 มาตรา 23 ทวิ มาตรา 23 ตรี มาตรา 24 และมาตรา 25 กับยกเลิกมาตรา 26 และมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. 2511 และ**เหตุผล**ว่าเกี่ยวกับการแบ่งส่วนราชการการรับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงเข้าสมทบในมหาวิทยาลัย อำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย การแต่งตั้งรองอธิการบดี หน้าที่รับผิดชอบของคณบดีของคณะ วาระการดำรงตำแหน่งของคณบดีและการให้รองคณบดีได้ หน้าที่ความรับผิดชอบของบัณฑิตวิทยาลัยและการให้มีรองคณบดีได้ การประชุมคณะกรรมการประจำ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการประจำ และเกี่ยวกับสถาบันและสำนัก

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 106 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 1 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการศึกษาพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 14 มิถุนายน 2517[62] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 130 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[60] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 37, วันที่ 13 มิถุนายน 2517, หน้า 694-695.

[61] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 31, วันที่ 10 พฤษภาคม 2517, หน้า 34 และ 57.

[62] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 38, วันที่ 14 มิถุนายน 2517, หน้า 10.

34. วันที่ 9 สิงหาคม 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการตำรวจ พ.ศ. 2517 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 136 หน้า 1-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 17 พฤษภาคม 2517[63] มีผู้เสนอ 2 ฉบับคือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ผู้สำเร็จวิชาการจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีสิทธิได้รับปริญญาศิลปศาสตร์บัณฑิต และ**เหตุผล**ว่า โดยที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจเป็นสถาบันการศึกษาที่มีหลักสูตรการศึกษาเทียบได้กับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เป็นการสมควรกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ โดยให้ได้รับปริญญาเช่นเดียวกับผู้สำเร็จจากมหาวิทยาลัยอื่น

2. ฉบับ นายสถาปน์ ศิริขันธ์ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้สมควรมีกฎหมายว่าด้วยการกำหนดวิทยานะของผู้สำเร็จวิชาการตำรวจ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากผู้สำเร็จวิชาการทหาร มีสิทธิได้รับปริญญาวิศวกรรมศาสตร์บัณฑิต วิทยาศาสตร์บัณฑิต ตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดวิทยฐานะ ผู้สำเร็จวิชาการทหารแต่ผู้สำเร็จวิชาการตำรวจซึ่งมีศักดิ์และฐานะเท่าเทียมกันกับโรงเรียนวิชาทหารเหล่านั้น ยังมิได้รับการกำหนดวิทยฐานะทัดเทียมกัน สมควรที่จะให้มีการกำหนดยกวิทยฐานะของผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจให้ได้รับปริญญาเท่าเทียมกัน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2517[64] เห็นสมควรให้ประกาศให้ใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 131 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

35. วันที่ 17 กันยายน 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 ลงวันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2514 พ.ศ. 2517 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 154 หน้า 417-420)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 25 กรกฎาคม 2517[65] มีผู้เสนอ 3 ฉบับ คือ

---

[63] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 33, วันที่ 17 พฤษภาคม 2517, หน้า 342 และ 362.

[64] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 39, วันที่ 20 มิถุนายน 2517, หน้า 200-201.

[65] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 46, วันที่ 25 กรกฎาคม 2517, หน้า 256, 260, 264, 282 และ 297.

1. ฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 ลงวันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ.2514 และกำหนดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล ภายในระยะเวลาที่กำหนด **และเหตุผล**ว่าสมควรให้ประชาชนได้เลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลและสมาชิกสภาจังหวัดโดยตรง เพื่อเป็นการสอดคล้องกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย

2. ฉบับพันเอกสมคิด ศรีสังคม เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 ลงวันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ.2514 และ**เหตุผล**ว่าเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมระบอบประชาธิปไตยควรให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด หรือสภาเทศบาล

3. ฉบับนายสุรินทร์ มาศดิตถ์ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 ลงวันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ.2514 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากเป็นการขัดต่อระบอบประชาธิปไตยเพื่อให้เป็นประชาธิปไตยในการปกครองท้องถิ่น ควรให้ราษฎรได้เลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 3 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง 124 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 1 เสียง ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 116 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

36. วันที่ 17 กันยายน 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2517 (ร.จ. เล่ม 91 ตอนที่ 154 หน้า 421-423)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 25 กรกฎาคม 2517[66] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 52 **และเหตุผล**ว่าเพื่อกำหนดลักษณะบัตรเสียใหม่ ให้สอดคล้องกับวิธีการในการลงคะแนนเลือกตั้ง ซึ่งเปลี่ยนแปลงใหม่

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

37. วันที่ 17 กันยายน 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2517

---

[66] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 46, วันที่ 25 กรกฎาคม 2517, หน้า 299,327-328 และ 332.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 25 กรกฎาคม 2517[67] นายชำนาญ พจนา เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 17 มาตรา 17 ทวิ มาตรา 20 มาตรา 20 ทวิ มาตรา 21 มาตรา 52 และยกเลิกมาตรา 20 ตรี **และเหตุผล**ว่า เพื่อให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภา

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 54 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 11 เสียง และให้คณะกรรมาธิการสามัญการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2517[68] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 116 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 4 เสียง

38. วันที่ 18 กันยายน 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.2517 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 155 หน้า 1-36)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 23 มีนาคม 2517[69] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีการกฎหมายว่าด้วยการจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม และ **เหตุผล**ว่าเพื่อดำเนินการจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมเสียใหม่ เพื่อให้ที่ดินทุกแปลง ได้รับประโยชน์จากโครงการชลประทาน และสาธารณูปโภคโดยทั่วถึง และเพื่อให้เกษตรกรได้มีที่ดินของตนเองสำหรับประกอบอาชีพเกษตรกรรมซึ่งจะมีผลช่วยให้ฐานะในทางเศรษฐกิจของประเทศและของเกษตรกรมั่นคงขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 153 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 6 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2517[70] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

39. วันที่ 18 กันยายน 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโทรเลขและโทรศัพท์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2517 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 155 หน้า 37-39)

---

[67]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 46, วันที่ 25 กรกฎาคม 2517, หน้า 303,327 และ 332.

[68]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 57, วันที่ 24 สิงหาคม 2517, หน้า 276.

[69]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 17, วันที่ 23 มีนาคม 2517, หน้า 504 และ 566.

[70]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 42, วันที่ 11 กรกฎาคม 2517, หน้า 612-613.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 8 สิงหาคม 2517[71] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้เพิ่มมาตรา 3 ทวิ และ**เหตุผล**ว่าเพื่อให้กระทรวงกลาโหมมีอำนาจดำเนินกิจการโทรศัพท์ที่ใช้ในราชการทหารโดยเฉพาะได้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภาและในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

40. วันที่ 18 กันยายน 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2517 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 155 หน้า 40-42)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 8 สิงหาคม 2517[72] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้ เพิ่มวรรคสอง ของมาตรา 16 และ**เหตุผล**ว่า เพื่อให้กระทรวงกลาโหมมีอำนาจดำเนินกิจการโทรศัพท์ที่ใช้ในราชการทหารโดยเฉพาะได้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

41. วันที่ 18 กันยายน 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน 2515 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2517 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 155 หน้า 43-45)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 18 กรกฎาคม 2517[73] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อ 26 และ**เหตุผล**ว่าเพื่อปรับปรุงส่วนราชการของกระทรวงสาธารณสุขเสียใหม่

---

[71] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 42, วันที่ 8 สิงหาคม 2517, หน้า 62, 66-67 และ 69.

[72] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 50, วันที่ 8 สิงหาคม 2517, หน้า 70,74 และ 76.

[73] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 44, วันที่ 18 กรกฎาคม 2517, หน้า 115.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 117 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 41 เสียง งดออกเสียง 6 เสียง โดยการลงคะแนนลับและให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา วันที่ 19 กรกฎาคม 2517[74] ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2517[75] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 143 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 19 เสียง งดออกเสียง 11 เสียง โดยการลงคะแนนลับ

42. วันที่ 18 กันยายน 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกรมการแพทย์และอนามัย และกรมส่งเสริมสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุขไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง กรมการแพทย์ กรมควบคุมโรคติดต่อ กรมอนามัย และสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.2517 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 155 หน้า 46-54)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 18 กรกฎาคม 2517[76] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกรมการแพทย์ และกรมการส่งเสริมสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข ในส่วนราชการที่กำหนดไว้ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากมีการปรับปรุงส่วนราชการ ของกระทรวงสาธารณสุข

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 117 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 30 เสียง งดออกเสียง 6 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2517[77] ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2517[78] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 154 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 27 เสียง งดออกเสียง 5 เสียง

43. วันที่ 18 กันยายน 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.2517 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 155 หน้า 55-76)

---

[74]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 45, วันที่ 19 กรกฎาคม 2517, หน้า 204 และ 206-209.

[75]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 50, วันที่ 8 สิงหาคม 2517, หน้า 20.

[76]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 44, วันที่ 18 กรกฎาคม 2517, หน้า 118-119.

[77]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 45, วันที่ 19 กรกฎาคม 2517, หน้า 204 และ 206-209.

[78]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 50, วันที่ 8 สิงหาคม 2517, หน้า 51.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 25 เมษายน 2517[79] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอาง **และเหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอางบางประเภทหรือบางชนิด สมควรมีกฎหมายควบคุมการผลิตเพื่อขาย การนำเข้าเพื่อขายและการห้ามขายเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้และเครื่องสำอางปลอม เพื่อให้ความปลอดภัยกับคุ้มครองอนามัย และสุขภาพของประชาชนผู้ใช้เครื่องสำอาง

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 107 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 2 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการสาธารณสุขพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2517[80] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

44. วันที่ 20 กันยายน 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล พ.ศ. 2517 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 157 หน้า 1-16)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 3 พฤษภาคม 2517[81] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลโดยมีฐานะเป็นนิติบุคคลและกำหนดรายได้และรายจ่ายของสำนักงานฯ ให้เป็นไปโดยรัดกุมเป็นกิจลักษณะและเหมาะสม **และเหตุผล**ว่าเนื่องจากการออกสลากกินแบ่งรัฐบาลเป็นกิจการที่ปฏิบัติเกี่ยวข้องกับประชาชนโดยตรงและเป็นกิจการที่มีรายได้รายจ่ายมากทั้งปริมาณและรายการ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 76 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 22 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2517[82] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 80 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 1 เสียง

45. วันที่ 2 ตุลาคม 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 324 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ.2517 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 164 หน้า 1-3)

---

[79]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 26, วันที่ 25 เมษายน 2517.

[80]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 44, วันที่ 18 กรกฎาคม 2517, หน้า 33-34.

[81]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 29, วันที่ 3 พฤษภาคม 2517, หน้า 571 และ 609.

[82]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 48, วันที่ 1 สิงหาคม 2517, หน้า 548.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 24 สิงหาคม 2517[83] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยกเลิกกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการตรวจและติดตามผลการปฏิวัติราชการ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีการยุบเลิกสำนักงานคณะกรรมการตรวจและติดตามผลการปฏิบัติราชการสำนักนายกรัฐมนตรี

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

46. วันที่ 2 ตุลาคม 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2517 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 164 หน้า 4-7)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 24 สิงหาคม 2517[84] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยุบเลิกสำนักงานคณะกรรมการและติดตามผลการปฏิบัติราชการ และ**เหตุผล**ว่า เนื่องจากอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการตรวจและติดตามผลการปฏิบัติราชการซ้ำซ้อนกับกระทรวงต่าง ๆ บางกระทรวง และให้โอนหน่วยงานต่าง ๆ ไปสังกัดส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

47. วันที่ 2 ตุลาคม 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารในสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ.2517 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 164 หน้า 8-13)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 24 สิงหาคม 2517[85] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกิจการบริหารในสำนักงานคณะกรรมการและติดตามผลการปฏิบัติราชการสำนักนายกรัฐมนตรี ไปเป็นของสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี สำนักงบประมาณ และสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากมีการยุบเลิกสำนักงานคณะกรรมการตรวจและติดตามผลการปฏิบัติราชการ สมควรโอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบ

---

[83] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 57, วันที่ 24 สิงหาคม 2517, หน้า 327,345-346 และ 349.

[84] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 57, วันที่ 24 สิงหาคม 2517, หน้า 330, 345-346 และ 352.

[85] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 57, วันที่ 24 สิงหาคม 2517, หน้า 334, 345-346 และ 361.

ประมาณในสำนักงานคณะกรรมการตรวจและติดตามผลการปฏิวัติราชการ ไปยังสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี สำนักงบประมาณและสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรีเป็นการชั่วคราว เพื่อนายกรัฐมนตรีจะได้ดำเนินการจัดสรรต่อไป

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 112 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

48. วันที่ 2 ตุลาคม 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2517 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 164 หน้า 14-16)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 24 สิงหาคม 2517[86] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยกเลิกตำแหน่งและอัตราเงินเดือนข้าราชการการเมืองตำแหน่งเลขาธิการและรองเลขาธิการคณะกรรมการตรวจและติดตามผลการปฏิบัติราชการ และ**เหตุผล**ว่า เนื่องจากมีการยุบเลิกสำนักงานคณะกรรมการตรวจและติดตามผลการปฏิบัติราชการ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

49. วันที่ 2 ตุลาคม 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 218 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2517 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 164 หน้า 17-18)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 24 สิงหาคม 2517[87] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยกเลิกข้อ 15 และ**เหตุผล**ว่า เนื่องจากมีการยุบเลิกสำนักงานคณะกรรมการตรวจและติดตามผลการปฏิบัติราชการ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[86] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 57, วันที่ 24 สิงหาคม 2517, หน้า 340, 345-346 และ 365.

[87] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 57, วันที่ 24 สิงหาคม 2517, หน้า 337, 345-346 และ 363.

50. วันที่ 5 ตุลาคม 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2517 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 167 หน้า 1-2)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 31 สิงหาคม 2517[88] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 49 และ**เหตุผล**ว่าเพื่อกำหนดวิธีการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งให้เหมาะสมกับภาวการณ์ในปัจจุบัน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 114 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 1 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 123 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

51. วันที่ 7 ตุลาคม 2517

ประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2517 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 169 หน้า 1-90)

52. วันที่ 15 ตุลาคม 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ.2517 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 173 หน้า 1-26)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 19 เมษายน 2517[89] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายพรรคการเมือง **และเหตุผล**ว่าเพื่อกำหนดระเบียบการจัดตั้งและการดำเนินกิจการของพรรคการเมือง และสมควรยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2514 ที่ห้ามมิให้จัดตั้งพรรคการเมืองนั้นเสีย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 133 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 12 เสียง และให้คณะกรรมาธิการสามัญการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2517[90] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 167 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 2 เสียง

---

[88]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 60, วันที่ 31 สิงหาคม 2517, หน้า 591, 594 และ 598.

[89]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 25, วันที่ 19 เมษายน 2517, หน้า 639 และ 685-686.

[90]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 71, วันที่ 3 ตุลาคม 2517, หน้า 556.

53. วันที่ 18 ตุลาคม 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร พ.ศ. 2517 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 175 หน้า 1-16)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 26 กรกฎาคม 2517[91] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร **และเหตุผล**โดยย่อว่า เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรในด้านการส่งเสริมการเพิ่มผลผลิต และเพื่อพยุงราคาผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้น และผลิตภัณฑ์อาหาร

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 91 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 1 เสียง และให้คณะกรรมาธิการสามัญการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 20 กันยายน 2517[92] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

54. วันที่ 18 ตุลาคม 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2517 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 175 หน้า 17-19)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 4 ตุลาคม 2517[93] มีผู้เสนอ 2 ฉบับคือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. 2498 มาตรา 9 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงเกี่ยวกับการให้พนักงานอัยการเป็นผู้พิจารณาคดีในศาลแขวงแล้วแต่ความในมาตรา 9 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ.2498 ไม่บังคับถึงพนักงานอัยการในศาลแขวง จึงต้องแก้ไขมาตรา 9 ให้บังคับถึงพนักงานอัยการในศาลแขวงด้วย

2. ฉบับนายกระจ่าง ธรรมโชติ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 9 และ**เหตุผล**ว่า เนื่องจากได้มีการตัดทอนอำนาจการว่าคดีความอาญาในศาลแขวงมาเป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงแล้ว แต่ความในมาตรา 9 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ.2498 ที่ว่าในท้องที่ที่ตั้งศาลจังหวัด ให้มีพนักงานอัยการนายหนึ่งเป็นหัวหน้า เรียกว่า "อัยการจังหวัด" และให้มีผู้ช่วย เรียกว่า "อัยการจังหวัดผู้ช่วย" หรือ "อัยการผู้ช่วย" นั้น ไม่บังคับถึงพนักงานอัยการในศาลแขวง ประจำจังหวัด จึงสมควรต้องแก้ไขวรรคสามของมาตรา 9 ให้บังคับถึงพนักงานอัยการในศาลแขวงประจำจังหวัดด้วย

---

[91] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 47, วันที่ 26 กรกฎาคม 2517, หน้า 420 และ 462.

[92] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 68, วันที่ 20 กันยายน 2517, หน้า 264.

[93] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 72, วันที่ 4 ตุลาคม 2517, หน้า 683, 687, 691 และ 695-696.

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง 155 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

55. วันที่ 18 ตุลาคม 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2517 (ร.จ. เล่ม 91 ตอนที่ 175 หน้า 20-26)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 4 ตุลาคม 2517[94] มีผู้เสนอ 2 ฉบับคือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4 มาตรา 5 มาตรา 10 มาตรา 11 มาตรา 12 มาตรา 18 มาตรา 20 มาตรา 21 ทวิ และมาตรา 27 และ**เหตุผล**ว่าเพื่อให้เป็นหน้าที่ของพนักงานอัยการในการดำเนินคดีอาญาในศาลแขวง แทนผู้ว่าคดีของกรมตำรวจ เนื่องจากพนักงานอัยการเป็นผู้มีหน้าที่ดำเนินคดีในศาลทั้งปวงอยู่แล้ว ประกอบกับเจ้าหน้าที่ตำรวจก็มีภาระในด้านการจับกุมปราบปรามอยู่มาก ไม่สมควรจะต้องให้มีหน้าที่ดำเนินคดีในศาลอีก

2. ฉบับนายกระจ่าง ธรรมโชติ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ** และ**เหตุผล**ทำนองเดียวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ให้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติเฉพาะฉบับของคณะรัฐมนตรีโดยผู้เสนอยืนฉบับไม่ขัดข้อง ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 151 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 4 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 157 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 2 เสียง

56. วันที่ 18 ตุลาคม 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 239 ลงวันที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ.2515 พ.ศ. 2517 (ร.จ. เล่ม 91 ตอนที่ 125 หน้า 27-29)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 3 พฤศจิกายน 2517[95] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 239 ลงวันที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ.2515 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากการส่งเสริมและการควบคุมการผลิตและจำหน่ายน้ำแข็ง ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ เป็นมาตรการอันไม่เหมาะสมกับนโยบายเศรษฐกิจและการค้าเสรี ประกอบทั้งทำให้เกิดมีการ

---

[94] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 72, วันที่ 4 ตุลาคม 2517, หน้า 650,656,669-670 และ 682.

[95] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 69, วันที่ 3 พฤศจิกายน 2517, หน้า 292,297-298 และ 300.

ควบคุม ซ้ำและซ้อนกันโดยกฎหมายหลายฉบับ ซึ่งไม่เป็นการสอดคล้องกับระบบการบริหารราชการแผ่นดินในปัจจุบัน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 140 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 130 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

57. วันที่ 6 พฤศจิกายน 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2517 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 186 หน้า 1-17)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ชุดที่ 2 วันที่ 10 ตุลาคม 2517[96] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 4 มาตรา 6 มาตรา 13 มาตรา 17 มาตรา 19 มาตรา 23 มาตรา 36 มาตรา 37 มาตรา 50 มาตรา 52 มาตรา 54 มาตรา 58 มาตรา 82 และมาตรา 84 ยกเลิกมาตรา 16 และมาตรา 18 และเพิ่มเติม มาตรา 57 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ.2511 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับปัจจุบันได้บัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งและผู้สมัครรับเลือกตั้ง ตลอดจนวิธีเลือกตั้งและจำนวนสมาชิกขึ้นใหม่ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้สอดคล้องกัน

ภายหลังจากการนำเสนอร่างพระราชบัญญัติ และการอภิปรายของสมาชิก ที่ประชุมได้อนุมัติให้คณะรัฐมนตรีผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขหลักการ เป็น "หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2511" ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2517[97] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 128 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

58. วันที่ 18 พฤศจิกายน 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2518 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 194 หน้า 1-731)

---

[96] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 1, วันที่ 10 ตุลาคม 2517, หน้า 22 และ 55-59.

[97] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 4, วันที่ 24 ตุลาคม 2517, หน้า 22 และ 400.

59. วันที่ 27 พฤศจิกายน 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2515 (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2517 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 9 ตอนที่ 200 หน้า 1-4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 4 ตุลาคม 2517[98] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 ข้อ 4 เพื่อจัดตั้งสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีในสำนักนายกรัฐมนตรี และ**เหตุผล**ว่า เนื่องจากในปัจจุบันยังไม่มีหน่วยราชการที่ทำหน้าที่รับผิดชอบราชการของนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี และที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรีโดยเฉพาะ และข้อ 22 เพื่อจัดตั้งกรมบังคับคดีและสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการในกระทรวงยุติธรรม เนื่องจากปริมาณงานของกองบังคับคดีล้มละลายและกองบังคับคดีแพ่งในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรมได้เพิ่มมากขึ้น และงานบางส่วน เช่นงานธุรการของคณะกรรมการตุลาการ ยังมิได้จัดให้เป็นส่วนราชการตามกฎหมาย นอกจากนี้สมควรมีหน่วยงานทำหน้าที่ส่งเสริมงานตุลาการโดยเฉพาะซึ่งช่วยทำให้การปฏิวัติหน้าที่ของผู้พิพากษาได้เป็นไปโดยมีประสิทธิภาพสมควรปรับปรุงส่วนราชการของกระทรวงยุติธรรมเสียใหม่ให้เหมาะสม โดยยกฐานะกองบังคับคดีล้มละลายและกองบังคับคดีแพ่งขึ้นเป็นกรมบังคับคดี และรวมงานธุรการคณะกรรมการตุลาการและกองคดีในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรมขึ้นเป็นสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ

ที่ประชุมมีมติให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นพิจารณาก่อนรับหลักการจำนวน 7 คน ด้วยคะแนนเสียง 90 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 13 เสียง ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 72 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 38 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา วันที่ 25 ตุลาคม 2517[99] ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2517[100] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 113 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 1 เสียง

60. วันที่ 27 พฤศจิกายน 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 218 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2517 (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2517 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 200 หน้า 5-10)

---

[98]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 72, วันที่ 4 ตุลาคม 2517, หน้า 738 และ 779-782.

[99]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 5, วันที่ 25 ตุลาคม 2517, หน้า 616-619.

[100]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 12, วันที่ 21 พฤศจิกายน 2517, หน้า 198-199.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2517[101] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เพิ่มข้อ 10 ทวิ และแก้ไขเพิ่มเติมข้อ 11 ข้อ 14 และข้อ 17 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 218 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 **และเหตุผล**ว่าเพื่อให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีที่ได้จัดตั้งขึ้นใหม่ มีเลขาธิการนายกรัฐมนตรี และรองเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการเป็นข้าราชการการเมือง และเพื่อให้สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี และสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ ผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 69 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 49 เสียง ให้ส่งคณะกรรมาธิการวิสามัญ ชุดที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ ..) พ.ศ..... พิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2517[102] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 106 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 12 เสียง

61. วันที่ 27 พฤศจิกายน 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารในสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ.2517 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 200 หน้า 11-14)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2517[103] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกิจการบริหารในสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี เฉพาะที่เกี่ยวกับราชการของกองงานนายกรัฐมนตรี กองงานโฆษก กองนโยบายภายในประเทศ กองนโยบายภายนอกประเทศ กองงานคณะที่ปรึกษา และกรรมการ กองงานปลัดบัญชาการและกองคลัง ไปเป็นของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี **และเหตุผล**ว่าเนื่องจากมีการจัดตั้งสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีขึ้นในสำนักนายกรัฐมนตรี

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 115 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญชุดที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2515 (ฉบับที่ ..) พ.ศ..... พิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2517[104] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 99 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[101] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 6, วันที่ 31 พฤศจิกายน 2517, หน้า 649 และ 683.

[102] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 12, วันที่ 21 พฤศจิกายน 2517, หน้า 254.

[103] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 6, วันที่ 31 ตุลาคม 2517, หน้า 638 และ 641-642.

[104] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 12, วันที่ 21 พฤศจิกายน 2517, หน้า 260.

62. วันที่ 21 พฤศจิกายน 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม พ.ศ.2517 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 200 หน้า 15-18)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 6 ในวันที่ 31 ตุลาคม 2517[105] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้โอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของกองบังคับคดีล้มละลาย และกองบังคับคดีแพ่งไปเป็นของกรมบังคับคดีและของกองการคดีไปเป็นของสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีกฎหมายให้ยกฐานะกองบังคับคดีล้มละลายและกองบังคับคดีแพ่งเป็นกรมบังคับคดี และกองการคดีเป็นสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง 115 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการชุดที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2515 (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2517[106] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 104 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

63. วันที่ 30 พฤศจิกายน 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 8) พ.ศ.2517 (ร.จ.เล่ม 91 ตอนที่ 202 หน้า 1-6)

พระราชบัญญัตินี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 8 สิงหาคม 2517[107] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้แก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพื่อเพิ่มมาตรา 193 ทวิ มาตรา 193 ตรี มาตรา 198 ทวิ มาตรา 219 ทวิ และมาตรา 219 ตรี และแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 198 มาตรา 219 และมาตรา 220 และ**เหตุผล**ว่าเพื่อให้ประชาชนในเขตอำนาจศาลแขวงและศาลจังหวัดมีสิทธิในการอุทธรณ์โดยเท่าเทียมกัน และเพื่อให้การพิจารณาพิพากษาคดีในศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาลุล่วงไปโดยเหมาะสมรวดเร็วยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2517[108] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 109 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[105]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 6, วันที่ 31 ตุลาคม 2517, หน้า 643 และ 646-647.

[106]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 12, วันที่ 21 พฤศจิกายน 2517, หน้า 266.

[107]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 50, วันที่ 8 สิงหาคม 2517, หน้า 122 และ 129-131.

[108]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 7, วันที่ 1 พฤศจิกายน 2517, หน้า 81.

64. วันที่ 30 พฤศจิกายน 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2517 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 202 หน้า 7-10)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 14 มิถุนายน 2517[109] นายอมร จันทรสมบูรณ์ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และ**เหตุผล**ว่าเพื่อสมควรกำหนดให้เทศบาลมีหน้าที่ต้องจัดให้มีการดำเนินกิจการโรงรับจำนำหรือสินเชื่อธนาภิบาลภายในเขตเทศบาลเมืองและเทศบาลนครทุกแห่งเพื่อช่วยเหลือประชาชนผู้ยากจนต่อไป

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 71 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 55 เสียง และให้คณะกรรมาธิการสามัญการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2517[110] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 103 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 6 เสียง

65. วันที่ 30 พฤศจิกายน 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2517 (ร.จ.เล่ม ตอนที่ 202 หน้า 11-14)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 14 มิถุนายน 2517[111] นายอมร จันทรสมบูรณ์ กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 18 ทวิ มาตรา 22 และมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ.2505 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากมีบทบัญญัติไม่รัดกุมทำให้โรงรับจำนำมีช่องทางหาประโยชน์ไม่ชอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อบกพร่องของบทบัญญัติที่คุ้มครองโรงรับจำนำให้มีสิทธิเรียกค่าไถ่คืนทรัพย์จำนำจากเจ้าของทรัพย์ที่แท้จริงได้ ในเมื่อต่อมาปรากฏว่าเป็นทรัพย์ที่ผู้จำนำได้มาโดยกระทำผิด

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 133 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการสามัญการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2517[112] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 92 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[109] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 38, วันที่ 14 มิถุนายน 2517, หน้า 21 และ 62.

[110] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 7, วันที่ 1 พฤศจิกายน 2517, หน้า 102-103.

[111] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 38, วันที่ 14 มิถุนายน 2517, หน้า 12-13 และ18-19 และ 21.

[112] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 7, วันที่ 1 พฤศจิกายน 2517, หน้า 57.

66. วันที่ 17 ธันวาคม 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติควบคุมการเช่านา พ.ศ.2517 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 215 หน้า 1-13)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 10 ตุลาคม 2517[113] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเช่านา และ**เหตุผล**เนื่องจากพระราชบัญญัติควบคุมการเช่านา พ.ศ.2493 ซึ่งได้บังคับอยู่ในปัจจุบันยังไม่เหมาะสม เพราะสภาพการทำนาเปลี่ยนแปลงไป มาตรการที่กำหนดไว้ในกฎหมายดังกล่าวจึงไม่เพียงพอ ประกอบกับวิธีการกำหนดค่าเช่านาขั้นสูง ซึ่งกำหนดไว้เป็นการแน่นอนในกฎหมายนั้นยังไม่เป็นธรรม สมควรกำหนดตามสภาพของท้องที่และประมาทของข้าวหรือพืชไร่ที่เพาะปลูก โดยคำนึงถึงค่าใช้จ่ายในการลงทุนของผู้เช่านาด้วย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 88 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 2 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 6 ธันวาคม 2517[114] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 129 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 2 เสียง

67. วันที่ 17 ธันวาคม 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2517 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 215 หน้า 32-40)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 28 พฤศจิกายน 2517[115] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด ซึ่งใช้บังคับอยู่ในเวลานี้บางมาตรา และ**เหตุผล**ว่าเพื่อกำหนดวิธีการเลือกตั้งให้เหมาะสมกับภาวการณ์ในปัจจุบัน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวดที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 112 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 127 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[113]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 1, วันที่ 10 ตุลาคม 2517, หน้า 63 และ 110-114.

[114]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16, วันที่ 6 ธันวาคม 2517, หน้า 32.

[115]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 14, วันที่ 28 พฤศจิกายน 2517, หน้า 538, 550-551 และ 566.

68. วันที่ 24 ธันวาคม 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดแก้ไขและป้องกันภาวะขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.2516 พ.ศ.2517 (ร.จ.เล่ม 91 ตอนที่ 221 หน้า 527-529)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 20 ธันวาคม 2517[116] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขกำหนดระยะเวลาการใช้บังคับพระราชกำหนดแก้ไขและป้องกันการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2516 จากหนึ่งปีเป็นสองปี และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชกำหนดแก้ไขและป้องกันภาวะการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2517 แต่ภาวะการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิงยังไม่มีแนวโน้มที่จะสิ้นสุดลง สมควรขยายระยะเวลา การใช้บังคับพระราชกำหนดดังกล่าวออกไปอีกหนึ่งปี

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 116 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 123 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

69. วันที่ 29 ธันวาคม 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2517 (ร.จ. เล่ม 91 ตอนที่ 225 หน้า 1-4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 6 ธันวาคม 2517[117] มีผู้เสนอ 2 ฉบับคือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งสำนักงานส่งเสริมเยาวชน สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ **และเหตุผล**ว่าเนื่องจากสมควรส่งเสริมให้พิจารณาเยาวชนแห่งชาติได้มีส่วนประสานงานอย่างใกล้ชิดกับส่วนราชการอื่นในกระทรวงศึกษาธิการจึงต้องจัดให้มีส่วนราชการเกี่ยวกับกิจการเยาวชนแห่งชาติขึ้นในกระทรวงศึกษาธิการ และเปลี่ยนชื่อเป็นสำนักงานส่งเสริมเยาวชน

2. ฉบับนายสมพร เทพสิทธา กับนายเล็ก วานิชอังกูร เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ และเหตุผล**ทำนองเดียวกันฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติ ทั้ง 2 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง 86 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ นายสมพร เทพสิทธาได้ขอถอนร่างพระราชบัญญัติที่เสนอเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาไม่ต้องเสียเวลาในการลงมติ ให้นำร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีพิจารณาฉบับเดียว ในวาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 98 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[116] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 20, วันที่ 20 ธันวาคม 2517, หน้า 22,41 และ 43.

[117] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16, วันที่ 6 ธันวาคม 2517, หน้า 60,67,80-81 และ 84.

70. วันที่ 29 ธันวาคม 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกิจการของสำนักงานเยาวชนแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ไปเป็นของสำนักงานส่งเสริมเยาวชนกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2517 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 225 หน้า 15-17)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 6 ธันวาคม 2517[118] มีผู้เสนอ 2 ฉบับคือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกิจการบริหารของสำนักงานเยาวนแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรีไปเป็นของสำนักงานส่งเสริมเยาวชน กระทรวงศึกษาธิการ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีการจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมเยาวชนขึ้นใหม่ในกระทรวงศึกษาธิการ

2. ฉบับนายสมพร เทพสิทธา กับนายเล็ก วานิชอังกูร เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ และเหตุผล**ทำนองเดียวกับฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ซึ่งผู้เสนอได้ขอถอนร่างพระราชบัญญัติก่อนการลงมติรับหลักการ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 88 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 93 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

71. วันที่ 29 ธันวาคม 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 9) พ.ศ.2517 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 225 หน้า 8-10)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 19 ธันวาคม[119] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เพิ่มเติมมาตรา 261 ทวิ ในภาค 7 ว่าด้วยอภัยโทษ เปลี่ยนโทษหนักเป็นเบา และลดโทษแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และ**เหตุผล**ว่าเนื่องด้วยการพระราชทานอภัยโทษซึ่งบทบัญญัติไว้ในภาค 7 ว่าด้วยอภัยโทษ เปลี่ยนโทษหนักเป็นเบา และลดโทษ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ยังมิได้กำหนดวิธีการขอพระราชทานอภัยโทษให้แก่ผู้ต้องโทษทั่วไป สมควรกำหนดให้คณะรัฐมนตรี ถวายคำแนะนำต่อองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวขอพระราชทานอภัยโทษแก้ผู้ต้องโทษทั่วไปดังกล่าวได้และโดยที่การพระราชทานอภัยโทษแก่ผู้ต้องโทษทั่วไปได้เคยกระทำในรูปพระราชกฤษฎีกาเสมอมาแต่เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2517 มาตรา 192 ได้บัญญัติว่า "พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการพระราชทานอภัยโทษได้กระทำในรูปพระราชกฤษฎีกาดังที่ได้เคยปฏิบัติมา จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา"

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 80 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 10 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 100 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[118]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16, วันที่ 6 ธันวาคม 2517, หน้า 86, 89-90 และ 93.

[119]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 19, วันที่ 19 ธันวาคม 2517, หน้า 628, 645 และ 647.

72. วันที่ 29 ธันวาคม 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายรัษฎากร (ฉบับที่ 21) พ.ศ.2517 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 228 หน้า 1-10)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 25 เมษายน 2517[120] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้**

1. เพิ่มเติมบทนิยามของคำว่า "บริษัทจดทะเบียน" "กองทุนรวม" และบริษัทจัดการกิจการลงทุน" ในมาตรา 39

2. แก้ไขเพิ่มเติม (ก) และ (ข) ของ (4) ของมาตรา 40 และ (8) ของมาตรา 42 และเพิ่ม (3) ของมาตรา 48 เพื่อยกเลิกการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับดอกเบี้ยจากพันธบัตรของรัฐบาลและดอกเบี้ยจากเงินฝากประจำที่ฝากไว้กับธนาคารในราชอาณาจักรและกำหนดการเสียภาษีเงินได้สำหรับเงินได้พึงประเมินดังกล่าว

3. เพิ่ม (21) (22) (23) และ (24) ของมาตรา 42 เพื่อยกเว้นภาษีเงินได้ที่เก็บจากบุคคลธรรมดาสำหรับเงินได้บางประเภท

4. แก้ไขเพิ่มเติม (จ) ของ มาตรา 47 เพื่อปรับปรุงการหักลดหย่อนสำหรับเงินได้ที่เป็นเงินปันผล

5. แก้ไขเพิ่มเติม (2) ของมาตรา 50 เพื่อปรับปรุงและกำหนดวิธีการให้ผู้จ่ายเงินได้รับประเมินหักภาษีเงินได้เมื่อจ่ายเงินได้พึงประเมินบางประเภท

6. เพิ่ม (10) ของมาตรา 65 ทวิ เพื่อกำหนดให้บริษัทที่จดทะเบียนไว้กับตลาดหลักทรัพย์ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินปันผลทั้งหมดที่บริษัทได้รับและบริษัทอื่นได้ยกเว้นเพียงกึ่งหนึ่ง

7. เพิ่ม (13) ของมาตรา 78 ทวิ เพื่อยกเว้นภาษีการค้าให้แก่กิจการของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันมีกฎหมายว่าด้วยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยใช้บังคับ และเพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีการพัฒนาตลาดหลักทรัพย์ สมควรลดหย่อนภาษีให้แก่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย นอกจากนั้นสมควรยกเลิกการยกเว้นการเก็บภาษีเงินได้สำหรับดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาลและดอกเบี้ยจากเงินฝากประจำที่ฝากไว้กับธนาคารในราชอาณาจักรกับสมควรยกเว้นภาษีเงินได้ที่เก็บจากบุคคลธรรมดาสำหรับเงินได้บางประเภทรวมทั้งการปรับปรุงการหักลดหย่อนสำหรับเงินได้ที่เป็นเงินปันผลใหม่ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 83 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 50 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2517[121] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง90เสียงคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 3 เสียง

---

[120]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 26, วันที่ 25 เมษายน 2517, หน้า 20-21 และ 77-80.

[121]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 10, วันที่ 14 พฤศจิกายน 2517, หน้า 944.

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ ปี 2518

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1. พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2518	39
2. พระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ. 2518	40
3. พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 199 ลงวันที่ 10 สิงหาคม พ.ศ. 2515 พ.ศ. 2518	40
4. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2518	41
5. พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518	42
6. พระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2518	43
7. พระราชบัญญัติการค้ากับประเทศที่ประกอบการค้าโดยรัฐ พ.ศ. 2518	44
8. พระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการห้ามนำเข้าและจำหน่ายและการผ่อนผันให้จำหน่ายซึ่งสินค้าที่ผลิตหรือมีกำเนิดในสาธารณรัฐประชาชนจีน พ.ศ. 2518	44
9. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2518[1]	45
10.พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดิน สายบ้านไผ่-มหาสารคาม-ร้อยเอ็ด-อุบลราชธานี ในท้องที่อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น อำเภอบรบือ อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม อำเภอเมืองร้อยเอ็ด อำเภอธวัชบุรีและอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด อำเภอเมืองยโสธร อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร และอำเภอคำเขื่องใน อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. 2518	45
11.พระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการ และพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2518	45
12.พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 กับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. 2518	46
13.พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518	47
14.พระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518	48
15.พระราชบัญญัติเครื่องแบบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518	48
16.พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2518	49
17.พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 22) พ.ศ. 2518	49
18.พระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. 2518	50

[1] ดูรายละเอียดในหมวดรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

เรื่อง	หน้า
19. พระราชบัญญัติการชลประทานหลวง (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2518	50
20. พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518	51
21. พระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและผลประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือกรรมาธิการ พ.ศ. 2518	51
22. พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2518	52
23. พระราชบัญญัติสถานสินเชื่อท้องถิ่น พ.ศ. 2518	52
24. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2518	53
25. พระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518	54
26. พระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2518	54
27. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2518	55
28. พระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร พ.ศ. 2518	56
29. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2518	56
30. พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ พ.ศ. 2518	57
31. พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2518	57
32. พระราชบัญญัติว่าด้วยการอบรมและฝึกอาชีพบุคคลบางประเภท พ.ศ. 2518	58
33. พระราชบัญญัติกำหนดวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการอบรม และฝึกอาชีพบุคคลบางประเภท พ.ศ. 2518	59
34. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2518	59
35. พระราชบัญญัติยา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2518	61
36. พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2518	61
37. พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2518	62
38. พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518	62
39. พระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พ.ศ. 2518	63
40. พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518	64
41. พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2518	64
42. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2518	65

เรื่อง	หน้า
43. พระราชบัญญัติหมู่บ้านอาสาพัฒนา พ.ศ. 2518	65
44. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518	66
45. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2518	67
46. พระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. 2518	67
47. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2518	68
48. พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2518	68
49. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2518	69
50. พระราชบัญญัติอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อน พ.ศ. 2518	69
51. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2518	70
52. พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2518	71
53. พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 17 ลงวันที่ 27 ตุลาคม 2501 พ.ศ. 2518	73
54. พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2519[2]	74
55. พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2518	74

[2] ดูรายละเอียดในหมวดงบประมาณรายจ่ายประจำปี

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ปี 2518

1. วันที่ 9 มกราคม 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2518 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 5 หน้า 1-28)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติ ชุดที่ 2 วันที่ 3 ตุลาคม 2517[1] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายป่าไม้ว่าด้วย

1. แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า "ทำไม้" เพื่อให้คลุมถึงการทำไม้สักหรือไม้ยางที่ขึ้นอยู่ในที่ดินที่มิใช่ป่าด้วย และนิยามคำว่า "ของป่า" เพื่อให้รวมถึงถ่านไม้ที่บุคคลทำขึ้นแต่ไม่รวมถึงหินที่มิใช่แร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ และคำว่า "ขนาดจำกัด" เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

2. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 7 และยกเลิกมาตรา 8 เกี่ยวกับการกำหนดไม้หวงห้าม โดยนำมาบัญญัติรวมไว้ในมาตรา 7 เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

3. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 9 มาตรา 30 และมาตรา 33 และเพิ่มมาตรา 9 ทวิ เพื่อให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดอัตราค่าภาคหลวงได้กว้างขวาง ลดหรือยกเว้นค่าภาคหลวงและอนุญาตให้แตกต่างไปจากกฎกระทรวงได้

4. เพิ่มมาตรา 11 ทวิ มาตรา 64 ทวิ และมาตรา 64 ตรี เพื่อให้พนักงานที่ทำหน้าที่มีอำนาจยึดของที่ใช้ในการกระทำความผิดเพื่อรอการดำเนินคดี

5. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 13 และมาตรา 18 ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

6. เพิ่มส่วนที่ 4 มาตรา 25 มาตรา 26 เพื่อกำหนดให้ผู้ที่นำไม้ที่มิใช่ไม้หวงห้ามเข้าด่านป่าไม้ต้องเสียค่าธรรมเนียม

7. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 38 เพื่อให้บทบัญญัติในหมวดที่ 3 ส่วนที่ 1 ใช้กับการทำไม้ หรือของป่าที่รับซื้อจากทางราชการป่าไม้ด้วย

8. เพิ่มมาตรา 53 ทวิ มาตรา 53 ตรี มาตรา 53 จัตวา และมาตรา 73 ทวิ เพื่อให้อำนาจรัฐมนตรีกำหนดเขตควบคุมสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใด บรรดาที่ทำด้วยไม้สัก และกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืน

9. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 54 เพื่อให้คลุมถึงการเข้ายึดถือหรือครอบครองป่าด้วย

10. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 58 และเพิ่มมาตรา 58 ทวิ เพื่อให้ผู้รับซื้อสัมปทานหรือผู้รับอนุญาตทำการบำรุงป่าไม้หรือปลูกสร้างสวนป่า หรือออกค่าใช้จ่ายเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ทำการดังกล่าวให้แทน

11. เพิ่มมาตรา 61 ทวิ เพื่อกำหนดวิธีการเกี่ยวกับการสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือ เพิกถอนใบอนุญาต

12. เพิ่มมาตรา 74 ตรี และมาตรา 74 จัตวา เพื่ออธิบดีกรมป่าไม้ไม่มีอำนาจเปรียบเทียบในคดีที่มีโทษปรับสถานเดียว และให้ศาลมีอำนาจจ่ายเงินสินบนนำจับผู้กระทำผิด

13. แก้ไขบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมเพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และเหตุผลว่าเนื่องจากกฎหมายว่าด้วยป่าไม้บางมาตรามีข้อความไม่รัดกุมและไม่เหมาะสมกับกาลสมัย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อคุ้มครองและ บำรุงรักษาป่าไม้อันเป็นทรัพยากรธรรมชาติให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

---

[1] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 71, วันที่ 3 ตุลาคม 2517, หน้า 559-560 และ 626-629.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการ ด้วยคะแนนเสียง136เสียงคะแนนเสียงไม่รับหลักการ 2 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2517[2] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 86 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

2. วันที่ 9 มกราคม 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ. 2518 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 5 หน้า 29-70)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 7 กันยายน 2517[3] มีผู้เสนอ 2 ฉบับ คือ

1 ฉบับ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยปุ๋ย และ**เหตุผล** ว่าเพื่อควบคุมการผลิต การขายและการนำหรือสั่งปุ๋ยเคมีเข้ามาในราชอาณาจักรให้เป็นไปโดยสุจริต รวมทั้งควบคุมการผลิตปุ๋ยอินทรีย์ด้วย เพื่อรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกรตามสมควร

2 ฉบับ นายจักรชัย จริยเวชช์วัฒนา และนายสุรินทร์ มาศดิตถ์ เป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยปุ๋ยเคมี และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากปุ๋ยเคมีที่ชาวกสิกรใช้เพื่อบำรุงพืชในทางเกษตรให้เจริญงอกงามและได้ผลผลิตเพิ่มขึ้นนั้น ปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายควบคุมคุณภาพของปุ๋ยเคมีและกำหนดโทษผู้ปลอมปนปุ๋ยเคมีใช้บังคับ จึงได้มีการปลอมปนปุ๋ยเคมีโดยผสมวัตถุอื่นเจือปนในปุ๋ยเคมีที่ไม่เป็นประโยชน์แก่พืชและอาจจะทำให้โทษแก่พืช จำหน่ายให้ชาวกสิกร เพื่อผลประโยชน์ส่วนตนโดยไม่คำนึงถึงผลเสียที่จะเกิดแก่ชาวกสิกร หากปล่อยทิ้งไว้เช่นนี้ จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่เศรษฐกิจของประเทศชาติ เพื่อป้องกันมิให้มีเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้น จึงต้องบัญญัติกฎหมายนี้ขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 178 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการสามัญการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อ วันที่ 21 พฤศจิกายน 2517[4] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 84 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

3. วันที่ 9 มกราคม 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 199 ลงวันที่ 10 สิงหาคม 2515 พ.ศ. 2518 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 5 หน้า 71 - 73)

---

[2] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 12, วันที่ 21 พฤศจิกายน 2517, หน้า 328.

[3] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 63, วันที่ 7 กันยายน 2517, หน้า 197, 224, 242-243.

[4] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 12, วันที่ 21 พฤศจิกายน 2517, หน้า 304-305.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 15 พฤศจิกายน 2517[5] มีผู้เสนอ 3 ฉบับ คือ

1. ฉบับ คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 199 ลงวันที่ 10 สิงหาคม พ.ศ. 2515 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 199 ลงวันที่ 10 สิงหาคม พ.ศ. 2515 มิได้มีเจตนาที่จะใช้เป็นการถาวร หากมีวัตถุประสงค์ เพื่อใช้ในระหว่างที่มีสถานการณ์ปฏิวัติเท่านั้น บัดนี้สถานการณ์ปฏิวัติได้ผ่านพ้นไปแล้วเพื่อเป็นหลักประกันแก่เสรีภาพของบุคคล จึงเป็นการสมควรที่จะยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้เสีย

2. ฉบับ นายระวี ภาวิไล เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 199 ลงวันที่ 10 สิงหาคม พ.ศ. 2515 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับนี้เป็นการให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง และตำรวจเกินขอบเขต เป็นช่องทางให้มีการล่วงละเมิดและลิดรอนสิทธิเสรีภาพตลอดจนการดำรงชีวิตอย่างสันติของพลเมืองดีได้โดยพลการปราศจากหลักประกันแห่งกระบวนการยุติธรรมที่ชอบเยี่ยงอารยสังคมทั้งหลาย สมควรที่จะตรากฎหมายเพื่อยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้เสีย

3. ฉบับ นายมารุต บุนนาค เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 199 ลงวันที่ 10 สิงหาคม พ.ศ. 2515 และ**เหตุผล**ว่าเพื่อให้การควบคุมผู้ต้องหาในระหว่างการสอบสวนของพนักงานสอบสวนให้เป็นไปในเรื่องวิธีการและกำหนดระยะเวลาควบคุมตัวผู้ต้องหาดังที่บัญญัติไว้ในกฎหมายจึงเป็นการสมควรที่จะตรากฎหมายเพื่อยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ซึ่งอนุญาตให้พนักงานสอบสวนควบคุมตัวผู้ต้องหาได้เกินกว่ากำหนดเวลาในกฎหมายเสีย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 3 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง 90 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 2 เสียง ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักและให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 6 ธันวาคม 2517[6] เห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 103 เสียงไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

4. วันที่ 9 มกราคม 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2518 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 5 หน้า 74-85)

พระราชบัญญัตินี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 8 สิงหาคม 2517[7] มีผู้เสนอ 2 ฉบับคือ

1 ฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความแพ่ง มาตรา 224 มาตรา 242 มาตรา 248 มาตรา 285 และมาตรา 286 เกี่ยวกับการอุทธรณ์และฎีกาและการยึด

---

[5]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 11, วันที่ 15 พฤศจิกายน 2517, หน้า 117, 121, 125.

[6]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 11, วันที่ 21 พฤศจิกายน 2517, หน้า 58.

[7]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2ครั้งที่ 50, วันที่ 8 สิงหาคม 2517, หน้าที่ 133, 141 และ 166-171.

ทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษา และ**เหตุผล**ว่าเพื่อให้การพิจารณาพิพากษาคดีในศาลยุติธรรมเป็นและศาลฎีกาดุลพินิจไปโดยเหมาะสมและรวดเร็วยิ่งขึ้นและเพื่อเป็นหลักประกันในการดำรงชีพของลูกหนี้ตามคำพิพากษาให้ดีขึ้นกว่าเดิม

2 ฉบับ นายเฉลิมชัย วสีนนนท์ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 285 และมาตรา 286 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการยึดทรัพย์สินของลูกหนี้ และ**เหตุผล**ว่า เนื่องจากประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ยังมิได้ให้หลักประกันที่พอเพียงแก่ลูกหนี้ที่ต้องคำพิพากษาเพื่อการดำรงชีวิตอยู่ในฐานะที่เป็นพลเมืองคนหนึ่งของประเทศ เป็นต้นว่าตามมาตรา 286(1) ให้สิทธิเรียกร้องในเบี้ยเลี้ยงชีพของลูกหนี้ตามคำพิพากษาที่ไม่ต้องอยู่ในความรับผิดแห่งการบังคับคดี มีจำนวนเพียงไม่เกินเดือนละสี่สิบบาทเท่านั้น และนอกจากให้หลักประกันทั่วๆ ไปเกี่ยวกับเครื่องนุ่งห่มหลับนอนและเครื่องมือสำหรับเลี้ยงชีพมีราคารวมกันโดยประมาณไม่เกินหนึ่งพันบาท (ซึ่งต่ำมาก) แล้ว ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งก็มิได้มีบทบัญญัติให้หลักประกันเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยของลูกหนี้ตามความจำเป็นอีกด้วยรัฐควรมีหน้าที่ในการจัดหาสิ่งจำเป็นเพื่อการดำรงชีพของพลเมืองและบุคคลมีสิทธิเรียกร้องให้รัฐคุ้มครองในที่อยู่อาศัยของตน แม้ว่าตนจะเคราะห์ร้ายต้องตกเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาก็ตาม

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 90 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 2 เสียง ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 6 ธันวาคม 2517[8] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 103 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

5. วันที่ 9 มกราคม 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 5 หน้า 86 - 142)

พระราชบัญญัตินี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 8 สิงหาคม 2517[9] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นภาคีในอนุสัญญาว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทซึ่งได้กระทำกัน ณ กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2514 เพื่อร่วมมือกับประเทศภาคีอื่น ๆ ควบคุมการผลิต การขาย การนำเข้า การส่งออก การจัดผ่านหรือการมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาททั้งภายในประเทศ และระหว่างประเทศ มิให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของบุคคลและสังคม

---

[8]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 11, วันที่ 21 พฤศจิกายน 2517, หน้า 58.

[9]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 50, วันที่ 8 สิงหาคม 2517, หน้า 78-119.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการสามัญการสาธารณสุขพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2517[10] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 73 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

6. วันที่ 9 มกราคม 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2518 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 5 หน้า 143 - 157)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 26 กันยายน 2517[11] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4 มาตรา 6 มาตรา 8 มาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 32 มาตรา 36 มาตรา 43 มาตรา 44 มาตรา 46 มาตรา 47 มาตรา 48 มาตรา 49 และมาตรา 50 กับเพิ่มบทบัญญัติเป็นมาตรา 38 ทวิ ให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาตมีอำนาจมอบหมายให้บุคคลใด ๆ เข้าจัดทำ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือคำสั่งของปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาตซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้จัดการอย่างหนึ่งอย่างใดในส่วนที่เกี่ยวกับการก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ หรืออันตรายต่อบุคคลหรือทรัพย์เพื่อให้การเป็นไปตามคำสั่งนั้นได้โดยให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานชดใช้ค่าใช้จ่ายในการเข้าจัดการนั้นทั้งหมด มาตรา 44 ทวิ กำหนดโทษแก่ผู้ประกอบกิจการโรงงานภายหลังที่ได้มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือในระหว่างที่ได้มีคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต มาตรา 49 ทวิ กำหนดโทษผู้ขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่บุคคลที่ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาตมอบหมายเข้าจัดทำเพื่อให้เป็นไปตามคำสั่ง และมาตรา 50 ทวิ กำหนดโทษกรรมการ ผู้จัดการของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน กับเพิ่มอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานในส่วนที่ขยาย ท้ายพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 239 ลงวันที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 ว่าด้วยการส่งเสริมและควบคุมการผลิตและจำหน่ายน้ำแข็งถูกยกเลิกไป จำเป็นต้องแก้ไขความในมาตรา 8 และมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 240 ลงวันที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 เสียใหม่ ประกอบกับบทบัญญัติในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 บางมาตรา ที่ใช้อยู่ยังไม่รัดกุมและเหมาะสมกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน และเพื่อเป็นการป้องกันขจัดมิให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมและพิษภัยอันจะมีผลกระทบกระเทือนต่อสุขภาพและความเป็นอยู่ของประชาชนตลอดจนเป็นการทำลายทรัพยากรของชาติ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวเสียใหม่และเพิ่มกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนกฎหมายให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

---

[10]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 11, วันที่ 15 พฤศจิกายน 2517, หน้า 114.

[11]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 50, วันที่ 8 สิงหาคม 2517, หน้า 302-303 และ 345-348.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 126 เสียง ไม่รับหลักการ 25 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 6 ธันวาคม2517[12] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 95 เสียงไม่เห็นชอบ 1 เสียง

7. วันที่ 22 มกราคม 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการค้ากับประเทศที่ประกอบการค้าโดยรัฐ พ.ศ. 2518 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 13 หน้า 1 - 25)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 31 สิงหาคม 2517[13] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบการค้ากับประเทศที่ประกอบการค้าโดยรัฐ และเหตุผลว่าเนื่องจากความสัมพันธ์ในทางการค้ากับประเทศที่ประกอบการค้าโดยรัฐ จะเป็นประโยชน์แก่ประเทศไทย แต่โดยมีระบบการค้าของประเทศไทยเป็นไปโดยเสรี แตกต่างกับระบบการค้าที่ใช้อยู่ในประเทศที่ประกอบการค้าโดยรัฐบางประเทศ ซึ่งประเทศเหล่านั้นทำการค้าโดยรัฐแต่ผู้เดียว โดยใช้ส่วนราชการหรือโดยจัดตั้งองค์การหรือหน่วยงานของรัฐขึ้นเพื่อการนั้น ดังนั้นเพื่อให้เกิดความเสมอภาคในการติดต่อทางการค้าและเพื่อรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์ส่วนรวมของประเทศ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 130 เสียง ไม่รับหลักการ 27 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2517[14] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 111 เสียง ไม่เห็นชอบ 5 เสียง

8. วันที่ 22 มกราคม 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการห้ามนำเข้าและจำหน่ายและการผ่อนผันให้จำหน่ายซึ่งสินค้าที่ผลิตหรือมีกำเนิดในสาธารณรัฐประชาชนจีน พ.ศ. 2518 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 13 หน้า 26-28)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16 วันที่ 6 ธันวาคม 2517[15] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 53 ลง วันที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2502 และพระราชบัญญัติผ่อนผันให้จำหน่ายสินค้าที่ห้ามจำหน่ายตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 53 พ.ศ. 2502 และเหตุผลว่า โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่

---

[12] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16, วันที่ 6 ธันวาคม 2517, หน้า 142.

[13] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 60, วันที่ 31 สิงหาคม 2517, หน้า 600, 649 และ 653-654.

[14] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 14, วันที่ 28 พฤศจิกายน 2517, หน้า 627.

[15] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16, วันที่ 6 ธันวาคม 2517, หน้า 39, 47-48 และ 56.

53 ลงวันที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2502 และพระราชบัญญัติผ่อนผันให้จำหน่ายสินค้าที่ห้ามจำหน่ายตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 53 พ.ศ.2502

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง103 เสียง ไม่รับหลักการ 1 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 126 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

9. วันที่ 23 มกราคม 2518

ประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2518 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 14 หน้า 1-3)

10. วันที่ 25 มกราคม 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินสายบ้านไผ่ - มหาสารคาม - ร้อยเอ็ด - อุบลราชธานี ในท้องที่อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น อำเภอบรบือ อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม อำเภอเมืองร้อยเอ็ด อำเภอธวัชบุรี และอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด อำเภอเมืองยโสธร อำเภอค้าเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร และอำเภอเขื่องใน อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. 2518 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 16 หน้า 1-4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 15 พฤศจิกายน 2517[16] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น อำเภอบรบือ อำเภอเมืองมหาสารคามจังหวัดมหาสารคาม อำเภอเมืองร้อยเอ็ด อำเภอธวัชบุรี และอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด อำเภอเมืองยโสธร อำเภอค้าเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร และอำเภอเขื่องใน อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินสายบ้านไผ่ - มหาสารคาม - ร้อยเอ็ด - อุบลราชธานี เสร็จแล้ว สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 76 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการสามัญการคมนาคมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 6 ธันวาคม 2517[17] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 91 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

11. วันที่ 25 มกราคม 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2518 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 16 หน้า 5 - 13)

---

[16]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 11, วันที่ 15 พฤศจิกายน 2517, หน้า 163 และ 171-174.

[17]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16, วันที่ 6 ธันวาคม 2517, หน้า 152

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2517[18] มีผู้เสนอ 2 ฉบับคือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกฎหมายว่าด้วยองค์การของรัฐบาลและกฎหมายว่าด้วยกิจการที่เป็นของรัฐได้บัญญัติถึงจำนวนกรรมการ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการและพนักงานไว้แตกต่างกัน นอกจากนี้กฎหมายยังเปิดช่องให้แต่งตั้งบุคคลคนเดียวดำรงตำแหน่งกรรมการในรัฐวิสาหกิจได้หลายวิสาหกิจ สภาพการณ์ดังกล่าวเป็นเหตุหนึ่งให้การดำเนินกิจการของรัฐวิสาหกิจไม่เจริญก้าวหน้าเท่าที่ควร สมควรกำหนดให้ระบบกรรมการ และพนักงานรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายฉบับเดียวกัน

2. ฉบับ นายชนะ รุ่งแสง เป็นผู้เสนอ มีหลักการให้มีกฎหมายว่าด้วยการกำหนดคุณสมบัติกรรมการและพนักงานของรัฐวิสาหกิจ และเหตุผลว่าเนื่องจากคุณสมบัติกรรมการและพนักงานของรัฐวิสาหกิจมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อประสิทธิภาพในการบริหารงาน และการกำหนดคุณสมบัติดังกล่าวให้เหมาะสมและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน จะช่วยให้กิจการรัฐวิสาหกิจได้ผลตามเป้าหมายตามนโยบายของรัฐบาลมากยิ่งขึ้น สมควรตรากฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติของกรรมการ และพนักงานของรัฐวิสาหกิจขึ้นเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง109 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2517[19] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 71 เสียง ไม่เห็นชอบ 1 เสียง

12. วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 กับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. 2518 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 26 หน้า 1 - 78 , 79 - 81)

พระราชบัญญัติสองฉบับนี้เป็นผลจาก การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2517[20] และวันที่ 8 พฤศจิกายน 2517[21] มีผู้เสนอ 3 ฉบับคือ

1. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ... คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 106 และบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนบัญชีหลายเลข 2 ข้าราชการการเมือง และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 218 ลงวันที่ 29

---

[18]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 6, วันที่ 31 ตุลาคม 2517, หน้า 712, 720, 733 และ 735-737.

[19]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 15, วันที่ 29 พฤศจิกายน 2517, หน้า 715.

[20]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 6, วันที่ 31 ตุลาคม 2517, หน้า 686.

[21]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 9, วันที่ 8 พฤศจิกายน 2517, หน้า 619 - 710.

กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ ..)พ.ศ. ...กำหนดให้เลขาธิการนายกรัฐมนตรีและรองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเป็นข้าราชการการเมือง สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนให้สอดคล้องกัน

2. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ....นายใหญ่ ศวิตชาติ และนายอมร จันทรสมบูรณ์ เป็นผู้เสนอ มีหลักการให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และเหตุผลว่า เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมีบทบัญญัติบางประการ ไม่เหมาะสม และได้มีร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภาซึ่งได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมาธิการแล้ววางระบบข้าราชการฝ่ายรัฐสภาโดยไม่มีชั้นประจำตัวข้าราชการเช่นเดียวกับข้าราชการตุลาการข้าราชการอัยการ อีกทั้งร่างรัฐธรรมนูญที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติมีบทบัญญัติห้ามข้าราชการประจำสมัครรับเลือกตั้งและดำรงตำแหน่งการเมืองจึงสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนให้เหมาะสมกับกาลสมัย และไม่มีชั้นประจำตัวข้าราชการเช่นเดียวกับข้าราชการตุลาการ ข้าราชการอัยการ และข้าราชการฝ่ายรัฐสภา อีกทั้งให้สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ โดยแยกข้าราชการการเมืองออกจากข้าราชการพลเรือน และให้ข้าราชการพลเรือนลาออกไปสมัครรับเลือกตั้งได้โดยไม่ถูกบังคับบัญชาหน่วงเหนี่ยว

3. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ.....นายใหญ่ ศวิตชาติ และนายอมร จันทรสมบูรณ์ เป็นผู้เสนอ มีหลักการให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง และเหตุผลว่าเนื่องจากได้แก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยแยกข้าราชการการเมืองออกจากข้าราชการพลเรือน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 3 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง 120 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 3 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2517[22] เห็นสมควรให้ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. .... เป็นกฎหมาย ด้วยคะแนนเสียง 100 เสียง คะแนนเสียง ไม่เห็นชอบ 2 เสียง และในการพิจารณาในวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2517[23] เห็นสมควรให้ประกาศใช้ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. .... เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 103 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 3 เสียง

13. วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 27 หน้า 1-47)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2วันที่ 19 เมษายน 2517[24] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติ และเหตุผลว่าโดยที่ในปัจจุบันข้าราชการที่ปฏิบัติราชการให้แก่สภานิติบัญญัติยังอยู่ภายใต้การควบคุมของหน่วยราชการของฝ่ายบริหารเพราะมีฐานะเป็นข้าราชการพลเรือน แต่โดยสภาพของการปฏิบัติราชการควรจะอยู่ภายใต้การ

---

[22]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 18, วันที่ 13 ธันวาคม 2517, หน้า 444.

[23]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 19, วันที่ 19 ธันวาคม 2517, หน้า 624.

[24]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 25, วันที่ 19 เมษายน 2517, หน้า 560 และ 626-631

ควบคุมของสภานิติบัญญัติโดยตรง เพราะจะทำให้สภานิติบัญญัติสามารถปรับปรุงระเบียบปฏิบัติราชการของข้าราชการสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาให้มีประสิทธิภาพและอำนวยความสะดวกให้แก่ราชการของสภานิติบัญญัติได้มากยิ่งขึ้น จึงสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติโดยเฉพาะ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 89 เสียง ไม่รับหลักการ 39 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2517[25] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 103 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

14. วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 27 หน้า 48-60)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 2 สิงหาคม 2517[26] นายประวีณ ณ นคร เป็นผู้เสนอ มีหลักการให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบราชการฝ่ายนิติบัญญัติ และเหตุผลว่าเนื่องจากตามกฎหมายปัจจุบันฝ่ายบริหารเป็นผู้จัดแบ่งส่วนราชการ และจัดงานธุรการให้แก่ฝ่ายนิติบัญญัติ แต่โดยสภาพของการปฏิบัติราชการสมควรจะให้ฝ่ายนิติบัญญัติดำเนินการดังกล่าวเอง เพราะจะทำให้ฝ่ายนิติบัญญัติสามารถปรับปรุงส่วนราชการและระเบียบปฏิบัติราชการของฝ่ายนิติบัญญัติให้เหมาะสมและอำนวยความสะดวกให้แก่ราชการของฝ่ายนิติบัญญัติได้มากยิ่งขึ้น สมควรมีกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบราชการฝ่ายนิติบัญญัติโดยเฉพาะ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการชุดที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติพิจารณาในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2517[27] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย ด้วยคะแนนเสียง 104 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

15. วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเครื่องแบบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 27 หน้า 61 - 63)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจาก การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 8 สิงหาคม 2517[28] นายประมวล กุลมาตย์ เป็นผู้เสนอ มีหลักการให้มีกฎหมายว่าด้วยเครื่องแบบข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติ

---

[25] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 9, วันที่ 8 พฤศจิกายน 2517, หน้า 593.

[26] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 49, วันที่ 2 สิงหาคม 2517, หน้า 610 และ 620-621.

[27] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 9, วันที่ 8 พฤศจิกายน 2517, หน้า 607.

[28] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 50, วันที่ 8 สิงหาคม 2517, หน้า 54 และ 58.

และเหตุผลว่าเนื่องจากข้าราชการในสังกัดสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ซึ่งเดิมเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ได้แยกมาเป็นข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติ จำเป็นต้องมีกฎหมายว่าด้วยเครื่องแบบข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติขึ้นใช้แทนเครื่องแบบของข้าราชการพลเรือน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการวิสามัญชุดที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติพิจารณาในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2517[29] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย ด้วยคะแนนเสียง 107 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

16. วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2518 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 32 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 14 พฤศจิกายน 2517[30] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 30 และเหตุผลว่าเพื่อปรับปรุงจำนวนเงินที่ถือเป็นอัตราในการกักขังแทนค่าปรับให้เหมาะสมกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 114 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 2 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 122 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

17. วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 22) พ.ศ. 2518 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 32 หน้า 4-7)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 2 มกราคม 2518[31] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 42 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร และเหตุผลว่าเพื่อกำหนดวิธีการคำนวณค่าใช้จ่ายเพื่อคิดภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ที่นายจ้างจ่ายให้ลูกจ้างเมื่อออกจากงาน เนื่องจากวิธีการหักค่าใช้จ่ายสำหรับเงินที่นายจ้างจ่ายให้ลูกจ้างเมื่อออกจากงานยังไม่เหมาะสม สมควรแก้ไขเสียใหม่ให้เหมาะสม และเป็นการบรรเทาภาระภาษีเงินได้ให้แก่ลูกจ้างทั้งหลายด้วย

---

[29]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 9, วันที่ 8 พฤศจิกายน 2517, หน้า 612

[30]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 10, วันที่ 14 พฤศจิกายน 2517, หน้า 897, 901 และ 906.

[31]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 23, วันที่ 2 มกราคม 2518, หน้า 524, 530 และ 540-541.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 92 เสียง ไม่รับหลักการ 1 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 10 มกราคม 2518[32] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 99 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

18. วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. 2518 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 32 หน้า 8-11)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 3 มกราคม 2518[33] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้มีกฎหมายว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย และเหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันหลักเกณฑ์การจ่ายเงินตามงบประมาณรายจ่ายที่เกี่ยวกับ ค่าเช่าบ้าน ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ค่ารักษาพยาบาล ค่าเล่าเรียนบุตร เป็นต้น ได้กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา ประกาศกระทรวงการคลัง และระเบียบกระทรวงการคลังต่าง ๆ กัน สมควรแก้ไขให้กระทำได้เฉพาะในรูปพระราชกฤษฎีกาเท่านั้น

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 94 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 111 เสียง และไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

19. วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการชลประทานหลวง (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2518 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 33 หน้า 1-7)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 6 ธันวาคม 2517[34] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการชลประทานหลวง** มาตรา 4 มาตรา 8 และมาตรา 28 **และเหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันนี้กิจการชลประทานได้ขยายตัวกว้างขวางขึ้น นอกจากการใช้น้ำเพื่อเกษตรกรรมแล้วมีการใช้น้ำชลประทานเพื่อกิจการโรงงาน การประปา การอุตสาหกรรมและกิจการอื่นด้วย แต่ปรากฏว่าบทบัญญัติบางมาตราแห่งกฎหมายว่าด้วยการชลประทานหลวงที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันไม่อาจเรียกเก็บค่าชลประทานจากผู้ประกอบกิจการโรงงาน การประปา และกิจการอื่นเป็นการตอบแทนได้ กับเพื่อประโยชน์แก่การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในส่วนที่เกี่ยวกับการชลประทาน

---

[32]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 26, วันที่ 10 มกราคม 2518, หน้า 184.

[33]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 24, วันที่ 3 มกราคม 2518, หน้า 680, 685 และ 690

[34]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16, วันที่ 6 ธันวาคม 2517, หน้า 95 และ 102-105.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 97 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2517[35] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 90 เสียง ไม่เห็นชอบ 1 เสียง

20. วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 33 หน้า 8-66)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2517[36] นายไพจิตร เอื้อทวีกุล เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมาย ว่าด้วยการผังเมืองและผังชนบท และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการผังเมืองและผังชนบท ได้ใช้บังคับมากว่า 20 ปี ประกอบกับได้มีการพัฒนาทั้งในด้านเกษตรกรรม พาณิชยกรรม และอุตสาหกรรม และจำนวนประชากรในท้องที่ต่าง ๆ ได้ทวีความหนาแน่นมากยิ่งขึ้น มาตรการและโครงการที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมายจึงไม่เหมาะสมกับสภาวะปัจจุบัน สมควรปรับปรุงเสียใหม่ให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าของวิชาผังเมืองและสภาพของท้องที่

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 116 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2517[37] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 107 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

21. วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและผลประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือ กรรมาธิการ พ.ศ. 2518 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 34 หน้า 1-7)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 23 มกราคม 2518[38] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้กำหนดเงินประจำตำแหน่ง เงินค่ารับรอง ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และเบี้ยประชุมของประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรรมาธิการ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรได้รับเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย แต่โดยที่ยังไม่มีกฎหมายกำหนดเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น สมควรกำหนดเงินประจำตำแหน่ง เงินค่ารับรอง ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และเบี้ยประชุมให้แก่ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร และในขณะเดียวกัน ควรปรับปรุงเงินประจำตำแหน่งและเงินค่ารับรองของ

---

[35]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 22, วันที่ 27 ธันวาคม 2517, หน้า 443.

[36]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 6, วันที่ 31 ตุลาคม 2517, หน้า 770 และ 784-787.

[37]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 20, วันที่ 20 ธันวาคม 2517, หน้า 116.

[38]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่31, วันที่ 23 มกราคม 2518 2517, หน้า 281, 292 และ 294-296.

ประธานและรองประธานวุฒิสภา ประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เสียด้วยในคราวเดียวกัน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 73 เสียง ไม่รับหลักการ 10 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภามีมติให้ตั้งกรรมาธิการไปพิจารณาอีกครั้ง และในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2518[39] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย 99 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

22. วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2518 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 35 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 26 ธันวาคม 2517[40] มีผู้เสนอ 2 ฉบับ

1. ฉบับ นายชนะ รุ่งแสง เป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติม** มาตรา 19 มาตรา 21 และยกเลิกมาตรา 22 แห่งกฎหมายบำเหน็จบำนาญข้าราชการ **และเหตุผลว่า**เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการซึ่งบัญญัติให้ข้าราชการซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว อาจได้รับการต่อเวลาราชการให้รับราชการต่อไปอีกได้ในกรณีพิเศษซึ่งคณะรัฐมนตรีเห็นความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการอย่างยิ่งนั้น ไม่เหมาะสมกับสภาวการณ์ของประเทศในปัจจุบัน สมควรที่จะได้ยกเลิกการต่อเวลาราชการให้แก่ข้าราชการซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว ไม่ว่าในกรณีใด

2. ฉบับ นายวิรัช อารมย์ดี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**เพื่อปรับปรุงกฎหมายบำเหน็จ บำนาญ มาตรา 19 มาตรา 21 และมาตรา 22 ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และ**เหตุผล**ว่าเป็นการแก้ ให้เหมาะสมกับกาลสมัย และเพื่อความเป็นธรรมแก่ข้าราชการ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการเฉพาะร่างของคุณชนะ รุ่งแสง ด้วยคะแนนเสียง 121 เสียง ไม่รับหลักการ 1 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 9 มกราคม 2518[41] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 105 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

23. วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติสถานสินเชื่อท้องถิ่น พ.ศ. 2518 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 35 หน้า 4-17)

---

[39] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 3, วันที่ 24 มกราคม 2518, หน้า 374.

[40] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 21, วันที่ 26 ธันวาคม 2517, หน้า 320, 326 และ 337-340.

[41] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 25, วันที่ 9 มกราคม 258, หน้า 20.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 21 มิถุนายน 2517[42] นายอมร จันทรสมบูรณ์ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยสถานสินเชื่อธนาภิบาล และ **เหตุผล**ว่าเนื่องจากปัจจุบันนี้ ผู้ยากจนเป็นจำนวนมากต้องเดือดร้อน เพราะหาแหล่งเงินกู้ในยามที่ตนมีความต้องการไม่ได้ กิจการโรงรับจำนำตามกฎหมายโรงรับจำนำก็ยังไม่มีขอบเขตกว้างขวางพอเพียง จึงสมควรจัดให้มีการสินเชื่อธนาภิบาลขึ้นซึ่งนอกจากจะให้สินเชื่อโดยการรับจำนำสิ่งของแล้ว การสินเชื่อธนาภิบาลยังอาจให้สินเชื่อด้วยการใช้สิทธิเรียกร้องในเงินเดือนและเงินบำเหน็จบำนาญของผู้จำนำเป็นประกันได้ การสินเชื่อธนาภิบาลจะดำเนินการโดยองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ด้วยการจัดตั้งเป็นสถานสินเชื่อธนาภิบาลมีสภาพเป็นนิติบุคคลและอยู่ในความดูแลของกระทรวงการคลังและกระทรวงมหาดไทย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 55 เสียง ไม่รับหลักการ 10 เสียง และให้คณะกรรมาธิการสามัญการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2417[43] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง84เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

24. วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2518 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 40 หน้า 1-4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 22 พฤศจิกายน 2517[44] นายไพโรจน์ สุวรรณกร เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ 4 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 พ.ศ. 2516 เกี่ยวกับการแบ่งส่วนราชการของสำนักนายกรัฐมนตรี และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากรัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุณภาพ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. .... ต่อสภานิติบัญญัติซึ่งให้มีสำนักงานคณะกรรมการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติขึ้น มีหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ อันเป็นราชการซึ่งมิได้อยู่ภายในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงใดกระทรวงหนึ่งโดยเฉพาะ สมควรให้สำนักงานดังกล่าวเป็นส่วนราชการมีฐานะเป็นกรม สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 72 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมพิจารณาในการ

---

[42]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 40, วันที่ 21 มิถุนายน 2517, หน้า 347 และ 367.

[43]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 20, วันที่ 20 ธันวาคม 2517, หน้า 137.

[44]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 13, วันที่ 22 พฤศจิกายน 2517, หน้า 467 และ 472.

พิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 2 มกราคม 2518[45] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 100 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

25. วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2519

ประกาศใช้พระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 40 หน้า 5-36)

พระราชบัญญัตินี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 วันที่ 2 มกราคม 2518[46] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยพันธุ์พืช และ**เหตุผล**ว่า เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม ฐานะในทางเศรษฐกิจของประเทศและของประชาชนจึงขึ้นอยู่กับการเกษตรเป็นสำคัญ แต่ปรากฏว่าการเพาะปลูกของเกษตรกรให้ผลต่อไร่น้อยกว่าที่ควรจะได้รับมาก และผลผลิตยังมีคุณภาพไม่ได้มาตรฐานเมื่อมีการแข่งขันในตลาดต่างประเทศ สินค้าเกษตรของประเทศไทยจึงตกอยู่ในฐานะเสียเปรียบทั้งในด้านคุณภาพ และราคา อันเป็นผลเสียหายแก่เศรษฐกิจของประเทศโดยตรง ทั้งนี้ ก็เพราะประเทศไทยยังขาดการส่งเสริมและควบคุมการใช้พันธุ์พืชที่ดี ทั้งยังปล่อยให้มีการประกอบการค้าพันธ์พืชโดยเสรีไม่มีการควบคุมแต่ประการใด ทั้ง ๆ ที่ขณะนี้มีผู้สั่งพันธุ์พืชจากต่างประเทศเข้ามาจำหน่ายภายในประเทศ และมีการผลิตพันธุ์พืชจำหน่ายแก่เกษตรกรเพิ่มขึ้นทุกปี และปรากฏว่ามีการจำหน่ายพันธุ์พืชเสื่อมคุณภาพและพันธุ์พืชปลอมปนอยู่เสมอ นอกจากนี้ก็ยังมีการโฆษณาเท็จหรือเกินความเป็นจริงเกี่ยวกับคุณภาพของพันธุ์พืช เป็นการหลอกลวงให้เกษตรกรได้รับความเสียหาย ฉะนั้นเพื่อให้เกษตรกรได้รับความคุ้มครองอย่างเพียงพอและผู้ประกอบการค้าพันธุ์พืชสามารถดำเนินกิจการไปด้วยดี สมควรมีกฎหมายว่าด้วยพันธุ์พืช เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมเกษตรกรรมของประเทศให้เจริญรุ่งเรืองและมีผลต่อเศรษฐกิจของประเทศต่อไป

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 130 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 2 มกราคม 2518[47] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 95 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

26. วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2518 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 40 หน้า 37-38)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 2 มกราคม 2518[48] มีผู้เสนอ 2 ฉบับคือ

---

[45] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 23, วันที่ 2 มกราคม 2518, หน้า 521.

[46] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 72, วันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ. 2517, หน้า 699 และ 734.

[47] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 23, วันที่ 2 มกราคม พ.ศ. 2518, หน้า 577.

[48] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 3, วันที่ 2 มกราคม พ.ศ. 2518, หน้า 622, 625, 630-631 และ 638.

1. ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. 2497 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการขนส่งที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติไม่ครบถ้วนทำให้เกิดปัญหาในด้านการขนส่ง สมควรให้อำนาจนายทะเบียนกำหนดมาตรฐานบริการในการขนส่งเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ นั้น

2. ฉบับนายกระจ่าง ธรรมโชติ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. 2497 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการขนส่งที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติไม่ครบถ้วน ทำให้เกิดปัญหาในด้านการขนส่ง สมควรให้นายทะเบียนกำหนดมาตรฐานบริการในการขนส่ง เพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ นั้น

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง 92 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย 93 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

27. วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2518 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 40 หน้า 39-47)

พระราชบัญญัตินี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 22 พฤศจิกายน 2517[49] มีผู้เสนอ 2 ฉบับ คือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และเหตุผลว่า เนื่องจากเวลานี้ปัญหาความเสื่อมโทรมของคุณภาพสิ่งแวดล้อม เช่น ดินเสีย น้ำเน่า อากาศเป็นพิษ ป่าไม้ ต้นน้ำลำธารถูกทำลาย กำลังทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น ปัญหาเหล่านี้มีผลสืบเนื่องมาจากการขยายตัวอย่างรวดเร็วของประชากร และการหลั่งไหลของคนจากชนบทเข้าสู่เมืองใหญ่ ๆ ประการหนึ่ง การจัดใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างไม่ถูกต้อง ทำให้ป่าไม้ แร่ธาตุ เชื้อเพลิงหมดสิ้นไปโดยเร็วประการหนึ่ง และการสร้างอุตสาหกรรม ตลอดจนการนำเทคโนโลยีมาใช้โดยไม่คำนึงถึงผลสะท้อนที่จะตามมาในรูปความเสื่อมโทรมของคุณภาพสิ่งแวดล้อมอีกประการหนึ่ง ประกอบกับความเสื่อมโทรมดังกล่าวนี้ได้เข้าขั้นวิกฤตในประเทศอุตสาหกรรมต่าง ๆ จึงได้มีแนวโน้มที่ประเทศเหล่านั้นจะพยายามระบายอุตสาหกรรมสกปรกมายังประเทศด้อยพัฒนา เช่น ประเทศไทย ปัญหาเหล่านี้ จึงเพิ่มความรุนแรงยิ่งขึ้นเป็นทวีคูณ ซึ่งหากไม่ได้รับการป้องกัน แก้ไขเสียแต่ต้นมือแล้ว ก็จะเกิดความเดือดร้อนต่อชีวิตสุขภาพ อนามัยและความเป็นอยู่ของประชาชน เป็นอันมาก

2. ฉบับ นายไพโรจน์ สุวรรณกร เป็นผู้เสนอ มีหลักการและเหตุผลอย่างเดียวกัน ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง 100 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวัน

---

[49]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 13, วันที่ 22 พฤศจิกายน 2517, หน้า 424, 432 และ 447-451.

ที่ 2 มกราคม 2518[50] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 103 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

28. วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร พ.ศ. 2518 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 41 หน้า 1-21)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 22 พฤศจิกายน 2517[51] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้ยกฐานะวิทยาลัยเกษตรเชียงใหม่เป็นสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร และเหตุผลว่าเนื่องจากอาชีพเกษตรกรรมในประเทศไทยได้เจริญก้าวหน้าขึ้นมาก จึงเป็นต้องใช้ความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง เพื่อให้การดำเนินอาชีพเกษตรกรรมสมัยใหม่สำเร็จลุล่วงไปได้ และเพื่อให้ความรู้ในการเกษตรสมัยใหม่แพร่หลายไปถึงท้องที่ชนบทของประเทศ สมควรให้ยกฐานะวิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่ ซึ่งได้เปิดทำการสอนมาตั้งแต่ พ.ศ. 2477 และกิจการของวิทยาลัยได้เจริญก้าวหน้าและขยายตัวมากขึ้นตามลำดับ ขึ้นเป็นสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร ดำเนินการสอน วิจัย ฝึกปฏิบัติและส่งเสริมวิชาการเกษตร โดยให้เน้นหนักในภาคปฏิบัติในวิชาชีพเกษตรกรรมในสาขาเกษตรกรรมที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาชนบทและต่อการเศรษฐกิจของประเทศ เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันแห่งนี้มีความรู้ความชำนาญในการเกษตรภาคปฏิบัติจนสามารถประกอบอาชีพได้เอง หรือสามารถปฏิบัติงานเกษตรกรรมที่ตนถนัดได้ตามความต้องการทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 87 เสียง ไม่รับหลักการ 9 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการศึกษาพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 2 มกราคม 2518[52] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย 101 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

29. วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2518 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 41 หน้า 22-25)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 2 มกราคม 2518[53] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้โอนวิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่ ในกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งได้ยกฐานะขึ้นเป็นสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรไปสังกัดส่วนราชการในทบวงมหาวิทยาลัย

---

[50]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 23, วันที่ 2 มกราคม 2518, หน้า 514.

[51]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 13, วันที่ 22 พฤศจิกายน 2517, หน้า 477 และ 520.

[52]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 23, วันที่ 2 มกราคม 2518, หน้า 597.

[53]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 23, วันที่ 2 มกราคม 2518, หน้า 600, 603-604 และ 607.

ของรัฐ และเหตุผลว่าเนื่องจากได้มีกฎหมายให้ ยกฐานะวิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่ ในกรมอาชีพวิศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ขึ้นเป็นสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร สมควรโอนสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรไปสังกัดและเป็นส่วนราชการในทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 75 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 94 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

30. วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ พ.ศ.2518 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 41 หน้า 26-28)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 2 มกราคม 2518[54] มีหลักการให้โอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของส่วนราชการและเจ้าหน้าที่ในกรมอาชีวศึกษากระทรวงศึกษาธิการในส่วนที่เกี่ยวกับวิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่ ไปเป็นของสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ และเหตุผลว่าเนื่องจากมีกฎหมายยกฐานะวิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่ ในกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ขึ้นเป็นสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร ในทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ จึงจำเป็นต้องโอนบรรดาอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกรมอาชีวศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับวิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่ ไปเป็นของสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 82 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 92 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

31. วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2518 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 41 หน้า 29-32)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 9 มกราคม 2517[55] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 3 และมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ.2503 และเหตุผลว่าเนื่องจากไม้ยืนต้นบางชนิด เช่น มะพร้าว ปาล์มน้ำมัน และไม้ผลต่าง ๆ เป็นพืชสำคัญในทางเศรษฐกิจ สมควรจะได้ดำเนินการส่งเสริมหรือสงเคราะห์ให้มีการปลูกแทนต้นเก่าที่มีผลน้อยเพื่อให้ได้ผลยิ่งขึ้นเช่นเดียวกับต้นยางพารา จึงจำเป็นต้องขยายวัตถุประสงค์

---

[54] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 23, วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2518, หน้า 608,611-612 และ 615.

[55] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 26, วันที่ 9 มกราคม 2517, หน้า 23,40-41 และ 62.

ของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางให้สามารถให้การสงเคราะห์การปลูกแทนสวนไม้ยืนต้นได้ด้วย โดยใช้เงินทุนค่าใช้จ่ายในการให้การสงเคราะห์จากรัฐบาลหรือจากกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร

การพิจารณาได้กระทำในสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 84 เสียง ไม่รับหลักการ 7 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 84 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

32. วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการอบรมและฝึกอาชีพบุคคลบางประเภท พ.ศ.2518 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 41 หน้า 33-43)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 21 พฤศจิกายน 2517[56] มีผู้เสนอรวม 3 ฉบับ คือ

1. ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 21 ลงวันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ.2501 และฉบับที่ 43 ลงวันที่ 10 มกราคม พ.ศ.2502 พ.ศ. .... พันเอก สมคิด ศรีสังคม เป็นผู้เสนอ มีหลักการให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 21 ลงวันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ.2501 และฉบับที่ 43 ลงวันที่ 10 มกราคม พ.ศ.2502 และเหตุผลว่าเนื่องจากประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 21 ลงวันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ.2501 เรื่องการให้อำนาจพนักงานสอบสวนควบคุมตัวบุคคลผู้ประพฤติตนเป็นอันธพาล และฉบับที่ 43 ลงวันที่ 10 มกราคม พ.ศ.2502 เรื่องการส่งตัวบุคคลผู้ประพฤติตนเป็นอันธพาลไปยังสถานอบรมและฝึกอาชีพ เป็นการขัดต่อหลักสิทธิของมนุษย์และเป็นการลิดรอนบั่นทอนสิทธิเสรีภาพของประชาชน ทั้งการปฏิบัติต่อผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางอาญาก็มีบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาครบถ้วนเหมาะสมอยู่แล้วเพื่อประโยชน์แก่การปกป้องคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน สมควรยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 21 และฉบับที่ 43

2. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการอบรมและฝึกอาชีพบุคคลบางประเภท พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 21 ลงวันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ.2501 และประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 43 ลงวันที่ 10 มกราคม พ.ศ.2502 และกำหนดให้มีการอบรมและฝึกอาชีพแก่บุคคลบางประเภท และเหตุผลว่าเนื่องจาก การควบคุมบุคคลอันธพาลและการอบรมและฝึกอาชีพแก่บุคคลดังกล่าวตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 21 ลงวันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ.2501 และฉบับที่ 43 ลงวันที่ 10 มกราคม พ.ศ.2502 มีบทบัญญัติไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับหลักการตามระบอบประชาธิปไตย จึงสมควรยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติทั้งสองฉบับดังกล่าว และกำหนดให้มีการอบรมและฝึกอาชีพแก่บุคคลบางประเภท

3. ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 21 ลงวันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ.2501 และฉบับที่ 43 ลงวันที่ 10 มกราคม พ.ศ.2502 พ.ศ. .... นายเสน่ห์ จามริก เป็นผู้เสนอ มีหลักการให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 21 ลงวันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ.2501 และฉบับที่ 43 ลงวันที่ 10 มกราคม พ.ศ.2502 และเหตุผลว่าเนื่องจากประกาศของคณะปฏิวัติสองฉบับดังกล่าวข้างต้น เป็นการให้อำนาจแก่เจ้า

---

[56] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 12, วันที่ 21 พฤศจิกายน 2517, หน้า 334,339,348

พนักงานฝ่ายปกครอง และตำรวจเกินขอบเขต เป็นช่องทางให้มีการล่วงละเมิดและลิดรอนสิทธิเสรีภาพ ตลอดจนการดำรงชีวิตอย่างสันติสุขของพลเมืองดีได้โดยพลการ ปราศจากหลักประกันแห่งกระบวนการยุติธรรมที่ชอบเยี่ยงอารยสังคมทั้งหลาย สมควรที่จะตรากฎหมายเพื่อยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติสองฉบับนี้เสีย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 3 ฉบับด้วยคะแนนเสียง 63 เสียง ไม่รับหลักการ 32 เสียง ให้ถือเอาฉบับของรัฐมนตรีเป็นหลัก และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 มกราคม 2518[57] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย 94 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

33. วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติกำหนดวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการอบรมและฝึกอาชีพบุคคลบางประเภท พ.ศ.2518 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 41 หน้า 44-54)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 21 พฤศจิกายน 2517[58] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการกำหนดวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการอบรมและฝึกอาชีพบุคคลบางประเภท และเหตุผลว่าโดยที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการอบรมและฝึกอาชีพบุคคลบางประเภท พ.ศ. .... ได้กำหนดวิธีการเกี่ยวกับการอบรม และฝึกอาชีพบุคคลบางประเภทขึ้นใหม่ สมควรยกเลิกพระราชบัญญัติกำหนดวิธีการควบคุมการอบรม และฝึกอาชีพตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 43 ลงวันที่ 10 มกราคม พ.ศ.2502 และกำหนดวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการอบรมและฝึกอาชีพบุคคลบางประเภทเสียใหม่ให้สอดคล้องกัน**

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 78 เสียง ไม่รับหลักการ 5 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 มกราคม 2518[59] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 83 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

34. วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2518 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 42 หน้า 1-59)

---

[57] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 29, วันที่ 21 มกราคม 2518, หน้า 838.

[58] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 12, วันที่ 21 พฤศจิกายน 2517, หน้า 332-388.

[59] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 30, วันที่ 22 มกราคม 2518, หน้า 37.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 10 มกราคม 2518[60] โดยมีผู้เสนอ 3 ฉบับคือ

1. ร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการปกครองกรุงเทพมหานคร พ.ศ. .... นายทองต่อ กล้วยไม้ ณ อยุธยา และ นายเฉก ธนะสิริ เป็นผู้เสนอ มีหลักการให้เพื่อให้มีพระราชบัญญัติใช้บังคับแก่การบริหารราชการกรุงเทพมหานครที่เหมาะสม และเหตุผลว่า

(1) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 335 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ.2515 มีข้อความสับสน ขาดสาระสำคัญต้องแก้ไขเพิ่มเติมจาก จึงควรเปลี่ยนให้เป็นพระราชบัญญัติฉบับใหม่ทั้งฉบับ

(2) เพื่อเป็นการยอมรับและส่งเสริมลักษณะพิเศษของการปกครองนครหลวงให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(3) ให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และสมาชิกสภากรุงเทพมหานครจากประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครโดยตรง

2. ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 335 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พุทธศักราช 2515 พ.ศ. .... นายทองหยด จิตตวีระ เป็นผู้เสนอ มีหลักการ ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 335 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พุทธศักราช 2515 และเหตุผลว่า เนื่องจากประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 335 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พุทธศักราช 2515ได้จัดระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานครเป็นไปในทางรวมอำนาจในการบริหารท้องถิ่นไว้ โดยรัฐกระทำเสียเอง ผิดหลักประชาธิปไตย ซึ่งสมควรจะได้กระจายอำนาจไปให้ประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ได้มาบริหารงานของท้องถิ่นเอง ตามหลักประชาธิปไตยโดยถือว่างานของท้องถิ่นนั้นควรจะมอบอำนาจให้ท้องถิ่นกระทำและงานเทศบาลถือว่าเป็นงานก้าวแรกในการที่จะฝึกประชาชนให้รู้จักระบบประชาธิปไตยอันแท้จริง ฉะนั้นเพื่อจะให้ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ได้มีโอกาสใช้สิทธิใช้เสียงในการปกครองท้องถิ่นของตัวเองจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

3. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. .... นายชนะ รุ่งแสง เป็นผู้เสนอ มีหลักการให้มีพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. .... และเหตุผลว่าเนื่องจากประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 335 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พุทธศักราช 2515 มีข้ออันควรแก้ไข

(1) เพื่อให้ประชาชนของกรุงเทพมหานครได้มีส่วนเข้ามารับผิดชอบในการบริหาร กรุงเทพมหานครโดยตรง

(2) เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ประชาชนของกรุงเทพมหานครให้ดียิ่งขึ้น

(3) เพื่อเป็นตัวอย่างของการปกครองท้องถิ่นโดยตรงเพื่อให้สอดคล้องกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยของประเทศต่อไป

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 3 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง 57 เสียง ไม่รับหลักการ 48 เสียง ให้ถือเอาฉบับของ นายทองต่อ กล้วยไม้ ณ อยุธยา และนายเฉก ธนะสิริ เป็นหลัก และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 23 มกราคม 2518[61] เห็นสมควรให้ประกาศให้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 90 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 10 เสียง

---

[60] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 26, วันที่ 10 มกราคม 2518, หน้า 188,207,211,261 และ 263-265.

[61] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 31, วันที่ 23 มกราคม 2518, หน้า 211.

35. วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติยา (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2518 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 42 หน้า 60-63)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 24 มกราคม 2518[62] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ มีหลักการให้แก้ไขบทนิยามคำว่า "ผู้อนุญาต" แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ.2510 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 321 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ.2515 และเหตุผลว่าเนื่องจากมาตรา 3 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 321 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ.2515 (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2517 ได้ปรับปรุงส่วนราชการระดับกรม สังกัดกระทรวงสาธารณสุขใหม่ และมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่กิจการ ทรัพย์สิน ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกรมการแพทย์ กรมควบคุมโรคติดต่อกรมอนามัย และสำนักงานอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.2517 ได้โอนอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกรมส่งเสริมสาธารณสุขและอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมสาธารณสุขเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับกองควบคุมอาหารและยา ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา หรือของเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.2517 ได้โอนอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกรมส่งเสริมสาธารณสุขและอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมสาธารณสุขเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับกองควบคุมอาหารและยา ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา หรือของเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาแล้วแต่กรณีทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ผู้อนุญาตตามพระราชบัญญัติยา พ.ศ.2510 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 321 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ.2515 จึงต้องแก้ไขบทนิยามคำว่า "ผู้อนุญาต" เสียใหม่ ให้ตรงตามหน้าที่ของส่วนราชการในกระทรวงสาธารณสุขที่ได้มีการปรับปรุงใหม่

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 124 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 123 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

36. วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2518 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 42 หน้า 64-67)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 24 มกราคม 2518[63] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้แก้ไขบทนิยามคำว่า "ผู้อนุญาต" ในมาตรา 3 และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 6 มาตรา 37 มาตรา 39 มาตรา 56 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.2517 และเหตุผลว่าเนื่องจากได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2515 (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2517 แบ่งส่วนราชการกระทรวงสาธารณสุขใหม่ ทำให้บทบัญญัติบางมาตราในพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.2517 ไม่สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการในกระทรวงสาธารณสุขที่

---

[62]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 32, วันที่ 24 มกราคม 2518, หน้า 633,637 และ 640.

[63]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 32, วันที่ 24 มกราคม 2518 หน้า, 643,647-648 และ 651-652.

ได้มีการปรับปรุงใหม่ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.2517 บางมาตราเพื่อให้สอดคล้องกัน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 111 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 121 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

37. วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2518 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 42 หน้า 68-70)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 24 มกราคม 2518[64] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้บรรดาอำนาจและหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขหรือปลัดกระทรวงสาธารณสุขตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษเป็นอำนาจและหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา หรือเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา หรือผู้ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยามอบหมาย แล้วแต่กรณี และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน กำหนดให้สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้มีอำนาจและหน้าที่ กระทรวงสาธารณสุขเห็นสมควรให้อำนาจและหน้าที่ดังกล่าวเป็นอำนาจและหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาหรือเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาหรือผู้ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยามอบหมาย แล้วแต่กรณี เพื่อให้สอดคล้องกับการแบ่งส่วนราชการกระทรวงสาธารณสุขในปัจจุบัน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 119 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 118 คะแนน ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

38. วันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ.2518 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 47 หน้า 1-80)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 9 มกราคม 2518[65] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ โดยกำหนดหลักการให้

1. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเรียกร้องเกี่ยวกับสภาพการจ้างสำหรับทั้งฝ่ายนายจ้าง และลูกจ้าง

2. กำหนดวิธีระงับข้อพิพาทแรงงานที่กระทำโดยพนักงานประนอมข้อพิพาทแรงงาน ผู้ชี้ขาดข้อพิพาทแรงงาน และคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์

3. วางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการปิดงานของนายจ้างและการนัดหยุดงานของลูกจ้าง

---

[64] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 32, วันที่ 24 มกราคม 2518, หน้า 653,656-657 และ 662.

[65] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 25, วันที่ 9 มกราคม 2518, หน้า 111 และ 165-167.

4. จัดให้มีคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์เพื่อทำหน้าที่วินิจฉัยและชี้ขาดข้อพิพาทแรงงาน ตลอดจนวินิจฉัยและออกคำสั่งเกี่ยวกับการกระทำอันไม่เป็นธรรม

5. หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจัดตั้งและการดำเนินกิจการคณะกรรมการลูกจ้าง

6. หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจัดตั้ง การดำเนินกิจการ การควบ ตลอดจน การเลิกสมาคมนายจ้าง สหภาพแรงงาน สหพันธ์นายจ้างและสหพันธ์แรงงาน **และเหตุผล**ว่าเนื่องจากประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ.2515 ในส่วนที่เกี่ยวกับแรงงานสัมพันธ์ยังมีวิธีการไม่เหมาะสมแก่สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ และสังคมปัจจุบัน สมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ขึ้นแทน เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการยื่นข้อเรียกร้องและระงับข้อพิพาทแรงงานให้เหมาะสมและสมบูรณ์ยิ่งขึ้นใหม่ นายจ้างจัดตั้งสมาคมนายจ้างและลูกจ้างจัดตั้งสหภาพแรงงาน เพื่อแสวงหาและคุ้มครองประโยชน์เกี่ยวกับการจ้างการจัดสวัสดิการ และส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง ตลอดจนให้ลูกจ้างจัดตั้งคณะกรรมการลูกจ้างเป็นองค์กรในการหารือในกิจการต่าง ๆ กับนายจ้าง เพื่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันและหาทางปรองดองให้การทำงานร่วมกันระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างให้มีผลดียิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 93 เสียง ไม่รับหลักการ 2เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 มกราคม 2518[66] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 87 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 3 เสียง

39. วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พ.ศ.2518 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 48 หน้า 1-22)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 23 มกราคม 2518[67] มีหลักการให้จัดตั้งวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษา **และเหตุผล**ว่า เนื่องจากการศึกษาทางด้านอาชีพได้เจริญก้าวหน้าและขยายตัวมากขึ้นทั้งในกรุงเทพมหานครและในต่างจังหวัด สมควรจัดตั้งวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษาเพื่อผลิตครูอาชีวศึกษาระดับปริญญา และรับนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีความรู้ความสามารถถึงระดับอันควร ให้มีโอกาสศึกษาต่อทั้งระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญา และเพื่อทำการวิจัยส่งเสริมการศึกษาทางด้านวิชาชีพ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 87 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภา ให้ตั้งคณะกรรมาธิการพิเศษไปพิจารณาปรับปรุงถ้อยคำ และให้นำเสนอกลับมาในวันพรุ่งนี้ ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2518[68] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 101 คะแนน ไม่เห็นชอบ 1 เสียง

---

[66] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 29, วันที่ 21 มกราคม 2518, หน้า 771-772.

[67] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 31, วันที่ 23 มกราคม 2518, หน้า 257 และ271-273.

[68] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 32, วันที่ 24 มกราคม 2518, หน้า 375-404.

40. วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ.2518 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 48 หน้า 23-43)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 9 มกราคม 2518[69] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้มีกฎหมายว่าด้วยวิทยาลัยครูเพื่อผลิตครูระดับปริญญา และเหตุผลว่าเนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายขยายและปรับปรุงการศึกษาทุกระดับให้กว้างขวางและมีคุณภาพดียิ่งขึ้น ในการนี้จะต้องผลิตครูระดับสูงเพื่อสนองนโยบายดังกล่าว ประกอบกับในปัจจุบันปรากฏว่าวิทยาลัยครูในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคได้เจริญก้าวหน้าขึ้น ถึงขั้นที่สามารถดำเนินการเปิดสอนถึงระดับปริญญาได้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 67 เสียง ไม่รับหลักการ 17 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการศึกษาพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 23 มกราคม 2518[70] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย ด้วยคะแนนเสียง 101 เสียง ไม่เห็นชอบ 1 เสียง

41. วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2518 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 48 หน้า 44-64)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 3 มกราคม 2518[71] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสน มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. 2497 โดยแก้ไขมาตรา 6 มาตรา 27 มาตรา 37 มาตรา 44 มาตรา 45 และมาตรา 46 และเพิ่มมาตรา 27 ทวิ มาตรา 33 วรรคสอง มาตรา 34 ทวิ มาตรา 44 ทวิ มาตรา 44 ตรี มาตรา 44 จัตวา มาตรา 44 เบญจ มาตรา 44 ฉ มาตรา 44 สัตต มาตรา 44 อัฏฐ มาตรา 44 นว มาตรา 44 ทศ มาตรา 45 ทวิ มาตรา 45 ตรี มาตรา 45 จัตวา มาตรา 45 เบญจ มาตรา 45 ฉ มาตรา 47 ทวิ มาตรา 47 ตรี มาตรา 47 จัตวา มาตรา 47 เบญจ มาตรา 47 ฉ มาตรา 47 สัตต มาตรา 47 อัฏฐ มาตรา 52 ทวิ และมาตรา 55 ทวิ และเพิ่มมาตรา เอกเทศ (มาตรา 19) และมาตราวิทยาการ (มาตรา 20) และเหตุผลว่าเนื่องด้วยบทบัญญัติบางส่วนและบทบัญญัติว่าด้วยการอุดหนุนโรงเรียนในพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ที่ใช้บังคับอยู่ยังไม่เหมาะสมกับปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยแก้ไขบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการอุดหนุนส่งเสริมและช่วยเหลือโรงเรียน ครูใหญ่และครู กับให้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการอุดหนุนส่งเสริมและช่วยเหลือโรงเรียน ครูใหญ่ และครู กับให้มีบทบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองการทำงานและการสงเคราะห์ครูใหญ่และครู จัดให้มีกองทุนสงเคราะห์สำหรับสงเคราะห์ครูใหญ่และครู จัดให้มีคณะกรรมการควบคุมโรงเรียนเพื่อดำเนินกิจการโรงเรียนต่อไปได้ในระยะเวลาที่โรงเรียนจะ

---

[69]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 25, วันที่ 9 มกราคม 2518, หน้า 71 และ 108.

[70]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 31, วันที่ 23 มกราคม 2518, หน้า 254.

[71]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 24, วันที่ 3 มกราคม 2518, หน้า 751, 790 และ 791-798.

ต้องถูกเพิกถอนใบอนุญาต กับจัดให้มีคณะกรรมการการศึกษาเอกชนขึ้นเพื่อให้ความเห็นเกี่ยวกับการศึกษาของโรงเรียนราษฎร์

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 63 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2518[72] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 107 เสียง ไม่เห็นชอบ 1 เสียง

42. วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2515

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2518 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 48 หน้า 65-67)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 23 มกราคม 2518[73] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ 24 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากมีกฎหมายจัดตั้งวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษา ให้มีฐานะเป็นกรมในกระทรวงศึกษาธิการ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 เพื่อแบ่งส่วนราชการกระทรวงศึกษาธิการให้สอดคล้องกัน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 87 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา มีมติให้คณะกรรมาธิการพิเศษชุดที่ได้ตั้งพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษา พ.ศ. .... พิจารณาและให้นำเสนอพร้อมกันในวันพรุ่งนี้และ ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2518[74] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 102 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

43. วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติหมู่บ้านอาสาพัฒนา พ.ศ. 2518 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 49 หน้า 1-2)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 23 มกราคม 2518[75] โดยมีการรวมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ 2 ฉบับคือ

1. ร่างพระราชบัญญัติหมู่บ้านไทยอาสา พ.ศ. .... นายอมร จันทรสมบูรณ์ เป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยหมู่บ้านไทยอาสา และ**เหตุผล**โดยย่อว่าเนื่องจากรูปแบบการปกครองท้องถิ่นในระดับ

---

[72] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 32, วันที่ 24 มกราคม 2518, หน้า 627.

[73] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 31, วันที่ 23 มกราคม 2518, หน้า 275 และ 278.

[74] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 32, วันที่ 24 มกราคม 2518, หน้า 408.

[75] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 31, วันที่ 23 มกราคม 2518, หน้า 297-334.

หมู่บ้านตำบลยังไม่เหมาะสมเพราะได้บัญญัติขึ้นใช้เป็นเวลานานมาแล้วนับตั้งแต่พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2457 ใช้บังคับมาจนถึงบัดนี้เป็นเวลาถึง 60 ปี แม้จะมีการแก้ไขเพิ่มเติม แต่โครงสร้างของการจัดระบบองค์กรและอำนาจหน้าที่ก็ยังคงเป็นไปในรูปแบบเดิม ส่วนการปกครองตำบลก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงหลายครั้ง ในปัจจุบันยังมีหลายรูปแบบตามกฎหมายลักษณะต่าง ๆ รูปแบบการปกครองหมู่บ้านก็ยังไม่เหมาะ สมควรสร้างรูปแบบการปกครอง ที่ให้มีขนาดใหญ่กว่าหมู่บ้าน แต่เล็กกว่าตำบล พอที่จะกระจายอำนาจการปกครองตนเอง และราษฎร มีจำนวนมากพอที่จะคุ้มครองตนเองจากการคุกคามของผู้ก่อการร้ายได้ ดังตัวอย่างของราษฎรในหมู่บ้านกุดดินจี่ ตำบลกุดดินจี่ อำเภอนากลาง จังหวัดอุดรธานี สมควรที่จะจัดการปกครองในลักษณะกึ่งหมู่บ้าน ตำบล เรียกว่า "หมู่บ้านไทยอาสา" ขึ้นในท้องที่ที่เห็นสมควรต่อไป

2. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2517 คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ** และ**เหตุผล**ทำนองเดียวกัน คือมุ่งที่จะคุ้มครองให้ราษฎรรวมตัวกันเพื่อคุ้มครองตนเอง และพ้นจากการรบกวนของผู้ก่อการร้าย

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง 76 เสียงไม่รับหลักการ 5 เสียง ให้ถือเอาฉบับของนายอมร จันทรสมบูรณ์ เป็นหลัก วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา มีมติให้ตั้งคณะกรรมาธิการพิเศษพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2518[76] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย ด้วยคะแนนเสียง 133 เสียง ไม่เห็นชอบ 1 เสียง

44. วันที่ 3 มีนาคม 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ.2518 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 52 หน้า 1-13)

พระราชบัญญัตินี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติ ทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 3 มกราคม 2519[77] มีผู้เสนอ 3 ฉบับคือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการเป็นนโยบายที่สำคัญสำหรับรัฐบาลจะต้องดำเนินการต่อไปให้ได้ผลอย่างจริงจัง และในการนี้สมควรที่จะมอบหมายภาระหน้าที่อันนี้ให้แก่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินงาน และเมื่อให้คณะกรรมการดังกล่าวมีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานไปตามมติของคณะกรรมการ จึงจำเป็นต้องจัดตั้งสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการขึ้น

2. ฉบับ พันเอกสมคิด ศรีสังคม เป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ และ**เหตุผล**ว่า เนื่องจากปรากฏว่าในปัจจุบันนี้วงราชการได้มีการ

---

[76]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 32, วันที่ 24 มกราคม 2518, หน้า 600.

[77]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 24, วันที่ 3 มกราคม 2518, หน้า 639, 701, 716 และ 745-746.

ทุจริต ข้อราชการบังหลวง และการประพฤติมิชอบโดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่ในการทุจริต ก่อให้เกิดความเสียหายในทางเศรษฐกิจแก่ชาติบ้านเมืองอย่างมหาศาล และก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมในทางศีลธรรมและจิตใจในหมู่ข้าราชการและประชาชนส่วนรวมเป็นอันมาก กฎหมายอาญาที่มีอยู่ยังไม่อาจป้องกันและปราบปรามการทุจริตและความเสื่อมโทรมดังกล่าวได้เพียงพอ มีความจำเป็นต้องมีพระราชบัญญัตินี้

3. ฉบับ นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้มีกฎหมายป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ** และ**เหตุผล**ว่าเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพอย่างแท้จริงในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ซึ่งจะเป็นผลดีแก่ประเทศชาติในด้านการเมือง การเศรษฐกิจ และเป็นผลดีในด้านการป้องกัน ปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ด้วย

เนื่องจากผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ 2 กับฉบับที่ 3ไม่อยู่ในที่ประชุม จึงเป็นผลให้ฉบับที่เสนอโดยสองท่านเป็นอันตกไป ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับคณะรัฐมนตรีด้วยคะแนนเสียง 108 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2518[78] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 82 เสียง ไม่เห็นชอบ 33 เสียง

45. วันที่ 3 มีนาคม 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2515 (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2518 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 52 หน้า 14-17)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 24 มกราคม 2518[79] มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อ 4 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 และ**เหตุผล**ว่าเพื่อจัดให้มีสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการขึ้นเป็นส่วนราชการในสำนักนายกรัฐมนตรี

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 105 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 117 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

46. วันที่ 5 มีนาคม 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. 2518 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 54 หน้า 1-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลมาจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 3 มกราคม 2518[80] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบที่ราชพัสดุ** และ**เหตุผล**

---

[78] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 32, วันที่ 24 มกราคม 2518, หน้า 489.

[79] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 32, วันที่ 24 มกราคม 2518, หน้า 501-503.

[80] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 24, วันที่ 3 มกราคม 2518, หน้า 643 และ 669.

ว่าเนื่องจากในปัจจุบันยังไม่มีกฎกฎหมายว่าด้วยการปกครองดูแลรักษาที่ราชพัสดุให้เป็นไปโดยมีระเบียบและหลักเกณฑ์ที่แน่นอน ทำให้เกิดปัญหายุ่งยากในทางปฏิบัติหลายประการ สมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบที่ราชพัสดุขึ้นโดยเฉพาะ โดยให้กระทรวงการคลังมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการนี้ เพื่อการประหยัดและขจัดปัญหางานซ้ำและซ้อนกัน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 62 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 42 เสียง และให้คณะกรรมาธิการสามัญการเศรษฐกิจพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2518[81] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย ด้วยคะแนนเสียง 123 เสียง ไม่เห็นชอบ 1 เสียง

47. วันที่ 5 มีนาคม 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2515 (ฉบับที่ 11) พ.ศ.2518 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 54 หน้า 7-9)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 3 มกราคม 2518[82] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2515 ข้อ 9 เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการคลัง **และเหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบที่ราชพัสดุ โดยให้กระทรวงการคลังมีอำนาจหน้าที่ในการปกครอง ดูแล และบำรุงรักษา รวมทั้งจัดหาประโยชน์และทำนิติกรรมเกี่ยวกับที่ราชพัสดุ สมควรแก้ไขอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการคลังตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 ให้สอดคล้องกัน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 76 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2518[83] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 119 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

48. วันที่ 5 มีนาคม 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.2518 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 54 หน้า 10-43)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 20 ธันวาคม 2518[84] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม **และเหตุผล**ว่าเนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพในการเกษตรที่ดินจึง

---

[81] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 32, วันที่ 24 มกราคม 2518, หน้า 539.

[82] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 24, วันที่ 3 มกราคม 2518, หน้า 671 และ 674-675.

[83] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 32, วันที่ 24 มกราคม 2518, หน้า 540.

[84] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 20, วันที่ 20 ธันวาคม 2518, หน้า 140 และ 183-186.

เป็นปัจจัยสำคัญและเป็นรากฐานเบื้องต้นของการผลิตทางเกษตรกรรม แต่ปัจจุบันปรากฏว่าเกษตรกรกำลังประสบความเดือดร้อนเนื่องจากต้องสูญเสียสิทธิในที่ดินและกลายเป็นผู้เช่าที่ดิน ต้องเสียค่าเช่าที่ดินในอัตราสูงเกินสมควร ที่ดินขาดการบำรุงรักษา จึงทำให้อัตราผลิตผลเกษตรกรรมอยู่ในระดับต่ำ เกษตรกรไม่ได้รับความเป็นธรรมและเสียเปรียบจากระบบการเช่าที่ดินและการจำหน่ายผลิตผลตลอดมา ซึ่งส่งผลให้เกิดภาวะความยุ่งยากทั้งในทางเศรษฐกิจ สังคม การปกครองและการเมืองของประเทศเป็นอย่างมาก จึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่รัฐจะต้องดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยด่วนที่สุด โดยวิธีการปฏิรูปที่ดินเพื่อช่วยให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินและให้การใช้ที่ดินเกิดประโยชน์มากที่สุด พร้อมกับการจัดระบบการผลิตและจำหน่ายผลิตผลเกษตรกรรมเพื่อให้ความเป็นธรรมแก่เกษตรกร ทั้งนี้เพื่อเป็นการสนองแนวนโยบายแห่งรัฐในการลดความเหลื่อมล้ำในฐานะของบุคคลในทางเศรษฐกิจและสังคม ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 30 เสียง เสียงไม่รับหลักการ 1 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 17 มกราคม 2518[85] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 65 เสียง ไม่เห็นชอบ 47 เสียง

49. วันที่ 5 มีนาคม 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2518 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 54 หน้า 44-47)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา วันที่ 17 มกราคม 2518[86] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้จัดตั้งสำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีฐานะเทียบเท่ากรม และเหตุผลว่าโดยที่ได้มีกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ซึ่งกำหนดให้จัดตั้งสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมเป็นทบวงการเมือง มีฐานะเทียบเท่ากรมขึ้นในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ขึ้นมาพิจารณาก่อน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 69 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย ด้วยคะแนนเสียง 99 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

50. วันที่ 2 พฤษภาคม 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อน พ.ศ. 2518 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 87 หน้า 1-3)

---

[85] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 28, วันที่ 17 มกราคม 2518, หน้า 593.

[86] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 28, วันที่ 17 มกราคม 2518, หน้า 597, 600-601 และ 604.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 24 เมษายน 2518[87] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้มีกฎหมายอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อน และเหตุผลว่าเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลซึ่งได้รับความไว้วางใจจากสภาผู้แทนราษฎร รัฐบาลจะได้เริ่มพัฒนาตำบลให้ตรงกับความต้องการของประชาชน และช่วยประชาชนในชนบทให้มีงานทำในฤดูแล้งนี้ และโดยที่จำเป็นต้องดำเนินการโดยรีบด่วนเพื่อความผาสุกของประชาชน รัฐบาลจึงต้องขอให้รัฐสภาอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อนได้ตามบทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. 2491

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 151 เสียง ไม่รับหลักการ 16 คะแนน งดออกเสียง 98 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 151 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 5 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของ ที่ประชุมวุฒิสภาวันที่ 30 เมษายน 2518[88] การพิจารณาได้กระทำในสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 80 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 2 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา ในวาระที่ 3 เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร 82 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

51. วันที่ 8 สิงหาคม 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2518 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 152 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 1 สิงหาคม 2518[89] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2518 เกี่ยวกับวิธีดำเนินการเลือกตั้งผู้ว่าราชการและรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร และเหตุผลว่าเนื่องจากมีประกาศพระราชกฤษฎีกาให้เลือกตั้งผู้ว่าราชการและรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ซึ่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร ไม่ได้ให้อำนาจไว้ อันเป็นการขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา 192 ก่อให้เกิดปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการเลือกตั้งผู้ว่าราชการและรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภากรุงเทพมหานครว่าจะสมบูรณ์หรือไม่

การพิจารณาได้กระทำในสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 118 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา ในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 80 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[87] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2518 สามัญ สมัยแรก, วันที่ 24 เมษายน 2518, หน้า 110, 214, 216 และ 392.

[88] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 9/2518 สามัญ สมัยแรก, วันที่ 30 เมษายน 2518, หน้า 225-226 และ 239.

[89] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2518 สามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 1 สิงหาคม 2518, หน้า 402-465.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 6 สิงหาคม 2518[90] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 57 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 9 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง 51 เสียง ไม่เห็นชอบ 1 เสียง

52. วันที่ 29 สิงหาคม 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2518 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 174 หน้า 1-4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 4 เมษายน 2518[91] มีผู้เสนอ 5 ฉบับคือ

1. ฉบับ นายสมบูรณ์ บัณฑิต และ นายประทีป ทองคำใส เป็นผู้เสนอ **หลักการ**เพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลที่มีอาวุธปืนที่ยังมิได้จดทะเบียนให้ถูกต้องได้ดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมายเสีย **และเหตุผล**ว่าเนื่องจากเวลานี้บุคคลส่วนมากมีอาวุธปืนอยู่ในครอบครองยังมิได้ดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ฯลฯ อยู่เป็นจำนวนมาก มาขอรับการจดทะเบียนให้ถูกต้องเสียจะได้มีไว้ป้องกันชีวิตและทรัพย์สิน และเพื่อทางราชการจะได้ควบคุมคดีอุกฉกรรจ์ได้แน่นเฟ้นยิ่งขึ้น ทางรัฐบาลก็จะได้เงินค่าธรรมเนียมอีกเป็นจำนวนมากอีกด้วย และถ้าหากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่ประชุมได้ลงมติอนุมัติให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้แล้ว ขอได้โปรดให้มีเจ้าหน้าที่บริการความสะดวกให้แก่ประชาชนผู้นำอาวุธปืนมาดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมาย ไม่ต้องเสียเงินค่าตอบแทนเป็นพิเศษด้วย

2. ฉบับ นายพีร์ บุนนาค เป็นผู้เสนอ **หลักการ** เพื่อให้ผู้ที่มีอาวุธปืนซึ่งยังมิได้จดทะเบียนได้มีโอกาสได้จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากการนี้ปรากฏว่าประชาชนพลเมืองส่วนมากมีอาวุธปืนที่ยังมิได้จดทะบียนถูกต้องตามกฎหมาย อยู่ในความครอบครองเพื่อป้องกันตัวและทรัพย์สินเป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นการก่อให้เกิดการฆาตกรรมกันขึ้น หรือใช้อาวุธปืนยิงกันตายจนเป็นเหตุให้ก่อความวุ่นวายขึ้นในบ้านเมือง และอาวุธปืนดังกล่าวมิได้จดทะเบียน จึงเป็นการยากที่จะควบคุมได้ ยิ่งไปกว่านั้นยังทำให้รัฐบาลขาดรายได้จากเก็บค่าธรรมเนียมอีกเป็นจำนวนมาก และถ้าหากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ที่ประชุมลงมติอนุมัติให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้แล้ว ขอได้โปรดให้มีเจ้าหน้าที่บริการความสะดวกให้แก่ประชาชนผู้นำอาวุธปืนมาดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมาย และไม่ต้องเสียค่าตอบแทนเป็นการพิเศษอีกด้วย

3. ฉบับ นายโสภณ วีรชัย นายอาคม สุวรรณนพ นายสุทัศน์ เงินหมื่น และนายอินสอน บัวเขียว เป็นผู้เสนอ มี**หลักการ** ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันนี้มีผู้ผลิตอาวุธปืนจำหน่าย และมีอาวุธ

---

[90]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2518 สามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 6 สิงหาคม 2518, หน้า 169-170 และ 172.

[91]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2518 สามัญ สมัยแรก, วันที่ 4 เมษายน 2518, หน้า 567-623.

ปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นจำนวนมาก ทำให้การปราบปรามอาวุธปืนเถื่อนไม่ได้ผลตามความมุ่งหมาย และมีการใช้อาวุธปืนเถื่อนโจรกรรมกันทั่วไป จึงควรเปิดโอกาสให้บุคคลที่มีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิดโดยมิชอบด้วยกฎหมาย นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิด ดังกล่าวมาขอรับอนุญาตเพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมายภายในระยะเวลาที่กำหนด กรณีทำนองเดียวกันนี้รัฐบาลได้เคยเปิดโอกาสให้กระทำมาแล้ว

4. ฉบับ นายเทียม ไชยนันทน์ และ นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เพื่อให้ผู้มีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนไว้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่ ได้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน มาขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียนท้องที่ได้ภายในเวลากำหนด **และเหตุผล**ว่าเนื่องจากขณะนี้โจรผู้ร้ายชุกชุม สัตว์พาหนะ และทรัพย์สินของประชาชนตามชนบทถูกลักขิงปล้นเสมอความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินมีน้อย ผู้ร้ายมีอาวุธปืนกันมากและดี ๆ ประชาชนจึงต่างหาอาวุธปืนไว้ป้องกันตนและทรัพย์สินของตน โดยไม่ได้รับอนุญาตเพราะการขออนุญาตต่อนายทะเบียนท้องถิ่นได้ยากและช้าและไม่ใคร่ได้รับอนุญาต ผู้มีอาวุธปืนโดยไม่ได้รับอนุญาตจึงถูกจับถูกปรับสูง และบางรายถูกจำคุก จึงสมควรเปิดโอกาสให้ผู้มีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนโดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่มาขอจดทะเบียนรับใบอนุญาตได้ภายในเก้าสิบวัน

5. ฉบับ นายปัญจะ เกสรทอง นายวสันต์ อินทรสูตร และนายสุทิน ใจจิต เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เพื่อให้โอกาสผู้ที่มีอาวุธปืนเถื่อนและเครื่องกระสุนปืน หรือจดทะเบียนตามกฎหมายก็ให้นำมามอบให้กับนายทะเบียนโดยไม่ต้องรับโทษและ**เหตุผล**ว่าโดยที่ในปัจจุบันประชาชนส่วนมากมีอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน ครอบครองเพื่อเอาไว้ป้องกันตัว และทรัพย์สินโดยยังมิได้รับอนุญาตโดยชอบด้วยกฎหมาย และไม่กล้าทำใบอนุญาตเพราะเป็นการผิดกฎหมาย จึงเห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน ผ่อนผันให้บุคคลเหล่านั้นได้นำอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนไว้ใช้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายนอกจากนั้นปรากฏว่าประชาชนจำนวนมิใช่น้อยมีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนหรือวัตถุระเบิดที่ไม่ขออนุญาตได้ตามกฎหมายหรือที่ใช้เฉพาะในสงคราม สมควรจะเปิดโอกาสให้บุคคลเหล่านั้นนำอาวุธเหล่านั้นมาให้แก่ทางราชการโดยไม่เอาโทษ เพื่อมิให้อาวุธร้ายแรงเหล่านั้นถูกนำไปใช้ในทางที่มิชอบด้วยกฎหมายอันเป็นการทำลายความสงบเรียบร้อยของประชาชนอย่างร้ายแรง

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 5 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง152 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ มีมติให้มอบร่างพระราชบัญญัติทั้ง 5 ฉบับไปให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณาเองว่าจะยึดถือฉบับของผู้ใดเป็นหลัก และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2518[92] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 188 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

สำหรับร่างพระราชบัญญัตินี้ได้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภาการประชุมวุฒิสภา วันที่ 2 กรกฎาคม 2518[93] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 13 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ มีมติ

---

[92] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2518 สามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 26 มิถุนายน 2518, หน้า 76.

[93] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 2/2519 สามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 2 กรกฎาคม 2518, หน้า 62-63.

ให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2518[94] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง 63 เสียง ไม่เห็นชอบ 5 เสียง

53. วันที่ 8 ตุลาคม 2517

ประกาศใช้พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 17 ลงวันที่ 27 ตุลาคม 2501 พ.ศ. 2518 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 208 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัตินี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 10 กรกฎาคม 2518[95] มีผู้เสนอ 2 ฉบับคือ

1. ฉบับ นายส่งสุข ภัคเกษม นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ นายไกรสร ตันติพงศ์ นายวีระ มุสิกพงศ์ นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ นายอุดร ทองน้อย นายประยงค์ มูลสาร นายอาคาร สุวรรณนพ และนายจรูญ กุวานนท์ เป็นผู้เสนอ มีหลักการให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 17 ลงวันที่ 27 ตุลาคม พ.ศ. 2501 และเหตุผลว่าเนื่องจากในปัจจุบันผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ไม่อาจจะทำหน้าที่ในวิชาชีพของตนเพื่อบริการประชาชนได้อย่างแท้จริงเพราะถูกควบคุมสิทธิและเสรีภาพโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ซึ่งเป็นการขัดกับเจตนารมณ์ของการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มุ่งในการให้สิทธิและเสรีภาพแก่ประชาชน และโดยที่ได้มีพระราชบัญญัติการพิมพ์ พุทธศักราช 2484 ตลอดจนรัฐธรรมนูญ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประมวลกฎหมายอาญาควบคุมผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์อยู่แล้ว สมควรยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติดังกล่าว

2. ฉบับ นายวิรัช กมุทมาศ นายชัชวาลย์ ชมภูแดง และนายสนิท บุราษี เป็นผู้เสนอ มีหลักการให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 17 ลงวันที่ 27 ตุลาคม พ.ศ. 2501 และเหตุผลว่าเนื่องจากประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 17 ลงวันที่ 27 ตุลาคม พ.ศ. 2501 เป็นการขัดต่อหลักสิทธิและเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของประชาชนตามระบอบประชาธิปไตย อีกทั้งเป็นการขัดต่อเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ฉบับปัจจุบันที่ว่า "บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการพูด การเขียน การพิมพ์และการโฆษณา" อีกด้วย ผลจากการมีประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าวทำให้ประชาชนถูกลิดรอน ถูกคุกคามและบีบคั้นในการใช้สิทธิและเสรีภาพ เป็นระยะเวลาอันยาวนานถึง 17 ปี ตั้งแต่รัฐบาลในระบอบเผด็จการ มาจนกระทั่งปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนที่ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ ซึ่งทำหน้าที่เป็นปากเสียง เป็นสื่อกลางนำข่าวสารและวิทยาการไปสู่ ประชาชนนั้น ได้รับความกระทบกระเทือน และถูกปิดปากเป็นเวลาอันยาวนาน ไม่สามารถแสดงความคิดเห็นและนำข่าวสารที่แท้จริงไปสู่ประชาชนได้ ขณะนี้ก็เข้าสู่ยุคแห่งประชาธิปไตยจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องทำจัดสิ่งที่ลิดรอนสิทธิและเสรีภาพของประชาชนเสีย อีกทั้งเป็นการสนองเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ จึงเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 17 ลงวันที่ 27 ตุลาคม พ.ศ. 2501 นี้เสีย

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของ นายวิรัช กมุทมาศ เป็นหลัก โดยนายส่งสุข ภัคเกษมได้ขอถอน

---

[94] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 4/2518 สามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 30 กรกฎาคม 2518, หน้า 117.

[95] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2518 สามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 10 กรกฎาคม 2518, หน้า 116, 120, 148, 154 และ 180.

ร่างที่เสนอ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 145 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภาวันที่ 16 กรกฎาคม 2518[96] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 75 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 6 สิงหาคม 2518[97] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียง 65 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณาจำนวน 7 คน เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2518[98] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 2518[99] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้มีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียง 123 เสียง ไม่เห็นชอบ 2 เสียง วันที่ 28 สิงหาคม 2518[100] ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 13 กันยายน 2518[101]

54. วันที่ 6 พฤศจิกายน 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2519 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 229 หน้า 1-7)

55. วันที่ 20 พฤศจิกายน 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2518 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 238 หน้า 1-13)

---

[96]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 3/2518 สามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 16 กรกฎาคม 2518, หน้า 104.

[97]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2518 สามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 6 สิงหาคม 2518, หน้า 132.

[98]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 13 สามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 7 สิงหาคม 2518, หน้า 1-8.

[99]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 6/2518 สามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 13 สิงหาคม 2518, หน้า 180-182.

[100]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 21/2518 สามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 28 สิงหาคม 2518, หน้า 169.

[101]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 7/2518 สามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 13 กันยายน 2518, หน้า 197.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรในวันที่ 11 กันยายน 2518[102] มีผู้เสนอ 2 ฉบับคือ

1. ฉบับ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายของข้าราชการส่วนท้องถิ่น และ**เหตุผล**ว่าเพื่อให้เหมาะสมแก่ค่าครองชีพในปัจจุบันและเพื่อให้ผู้รับบำนาญเสียภาษีเงินได้เอง

2. ฉบับ นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล นายบัญญัติ บรรทัดฐาน นายธวัช สุรินทร์คำ นายเทอดพงษ์ ไชยนันท์ และนายอมรศักดิ์ องค์สรณะคม เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้เพิ่มเติม มาตรา 4 มาตรา 31 และเพิ่มบทบัญญัติที่ให้สิทธิเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นกับแก้ไขเพิ่มเติม และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากเป็นการสมควรปรับปรุงอัตราบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อให้เหมาะสมแก่ค่าครองชีพปัจจุบัน และเพื่อให้ผู้รับบำนาญเสียภาษีเงินได้เอง ประกอบกับข้าราชการพลเรือนประเภทอื่น ๆ ได้มีการปรับปรุงแก้ไขไปนานแล้ว เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนและให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับความเป็นธรรมเสมอกับข้าราชการพลเรือนประเภทอื่น ๆ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง 140 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 160 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภาวันที่ 17 กันยายน 2518[103] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 74 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อ วันที่ 15 ตุลาคม 2518[104] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง 83 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[102]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 25/2518 สามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 11 กันยายน 2518, หน้า 49, 64, 97, 103 และ 186.

[103]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8/2518 สามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 17 กันยายน 2518, หน้า 221-223.

[104]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2518 สมัยวิสามัญ, วันที่ 15 ตุลาคม 2518, หน้า 270.

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ ปี 2519

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1. พระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติการค้ากับประเทศที่ประกอบการค้าโดยรัฐ พ.ศ. 2518 พ.ศ. 2519	77
2. ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 53 ลงวันที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2515 พ.ศ. 2519	77
3. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2519	78
4. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดมกุฏกษัตริยาราม แขวงบางขุนพรหม เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ให้แก่กระทรวงการคลัง พ.ศ. 2519	79
5. พระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2519	79
6. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2519	80
7. พระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติบรรพ 5 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่ได้ตรวจชำระใหม่ พ.ศ. 2519	81
8. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2519[1]	82
9. พระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2519	82
10. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2519	82
11. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2519	83
12. พระราชบัญญัติผู้อำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ พ.ศ. 2519	83
13. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2519	84
14. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน 2515 (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2519	84
15. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519	85
16. พระราชบัญญัติว่าด้วยการปฏิบัติต่ออากาศยานที่กระทำผิดกฎหมาย พ.ศ. 2519	85
17. พระราชบัญญัติกู้เงินเพื่อการป้องกันประเทศ พ.ศ. 2519	86
18. พระราชบัญญัติกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2519	86
19. พระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. 2519	86
20. พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2519	87
21. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2519	88

[1] ดูรายละเอียดในหมวดรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

เรื่อง	หน้า
22. พระราชบัญญัติว่าด้วยการดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองบางตำแหน่ง พ.ศ. 2519	88
23. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2519	89
24. พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารของสำนักงานส่งเสริมเยาวชน กระทรวงศึกษาธิการไปเป็นส่วนราชการใน กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2519	89
25. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2519	90
26. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 218 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2519	90
27. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2519	90
28. พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2519	91
29. พระราชบัญญัติครู (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2519	91
30. พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2519	92
31. พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการยึดอำนาจการปกครองประเทศ เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519 พ.ศ. 2519	92
32. พระราชบัญญัติระงับการนับเวลาราชการทวีคูณในระหว่างเวลาประกาศใช้กฎอัยการศึก ตามคำสั่งของ คณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519 พ.ศ. 2519	93
33. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดแก้ไขและป้องกันภาวะการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2516 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2519	93
34. พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2519	94

พระราชบัญญัติประกาศใช้ในปี 2519

1. วันที่ 20 สิงหาคม 2519

ประกาศใช้พระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติการค้ากับประเทศที่ประกอบการค้าโดยรัฐ พ.ศ. 2518 พ.ศ. 2519 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 93 ตอนที่ 103 หน้า 1-2)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 24 มิถุนายน 2517 คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการค้ากับประเทศที่ประกอบการค้าโดยรัฐ พ.ศ. 2518 และ**เหตุผล**ว่าเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลในอันที่จะให้มีการปฏิบัติต่อทุกประเทศที่ทำการค้ากับประเทศไทยโดยเท่าเทียมกัน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวดและมีมติเห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาโดยการประชุมลับ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 7 กรกฎาคม 2519 ซึ่งเป็นการประชุมลับ ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการและให้ตั้งคณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจพิจารณาในการพิจารณาวาระที่3 เมื่อวันที่21 กรกฎาคม 2519[1] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเห็นชอบ 75 เสียง ไม่เห็นชอบ 1 เสียง

2. วันที่ 7 กันยายน 2519

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 53 ลงวันที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2515 พ.ศ. 2519 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 93 ตอนที่ 103 หน้า 353-355)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 22 กรกฎาคม 2512519[2] และวันที่ 29 กรกฎาคม 2519[3] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อ 1 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 58 ลงวันที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2515 และ**เหตุผล**ว่าโดยที่การกู้เงินจากของต่างประเทศของรัฐบาลตามโครงการช่วยเหลือทางเศรษฐกิจของต่างประเทศ หรือในการลงทุนเพื่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ที่กระทำโดยอาศัยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 53 ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศได้ภายในวงเงิน 9,000 ล้านบาท ภายในปีงบประมาณ 2519 จนถึงขณะนี้รัฐบาลได้ลงนามในสัญญาเงินกู้แล้วประมาณ 8,573 ล้านบาท คงเหลือวงเงินที่จะกู้จากต่างประเทศได้อีก 427 ล้านบาท และภายในปีงบประมาณ พ.ศ. 2519 รัฐบาลมีโครงการที่ได้เจรจากู้เงินไว้แล้วรวมทั้งที่พร้อมจะเจรจาและลงนามในสัญญากู้อีกเป็นเงินประมาณ 2,390 ล้านบาท ซึ่งจะเกินวงเงินตามกฎหมายประมาณ 1,963 ล้านบาท จำเป็นต้องขยายวงเงินกู้จาก 9,000 ล้านบาท เป็น 11,000 ล้านบาท และเห็นควรกำหนดการเทียบค่าสกุลเงินตราต่างประเทศเป็นเงินบาทไว้ให้ชัดเจน เพื่อประโยชน์ในการคำนวณยอดเงินกู้ตามกฎหมาย

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 169 เสียง

---

[1]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2519 สามัญสมัยที่สอง,วันที่ 21 กรกฎาคม 2519, หน้า 144-149.

[2]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2519 สามัญสมัยที่สอง, วันที่ 22 กรกฎาคม 2519 หน้า 578.

[3]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 3/2519 สามัญสมัยที่สอง, วันที่ 29 กรกฎาคม 2519 หน้า 134-135 และ 194.

คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 40 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณา ด้วยคะแนนเสียง 147 เสียง ไม่เห็นชอบ 20 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 11 สิงหาคม 2519[4] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 78 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง 81 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

3. วันที่ 8 กันยายน 2519

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน 2515 (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2519 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 93 ตอนที่ 109 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 มิถุนายน 2519[5] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อ 12 แห่งประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน 2515 เพื่อจัดตั้งสำนักงานอาเซียนแห่งประเทศไทย ในกระทรวงการต่างประเทศมีฐานะเป็นกรม และเหตุผลว่า โดยที่กิจการของสมาคมอาเซียนได้ขยายตัวออกไปกว้างขวางเป็นลำดับทั้งในด้านความร่วมมือทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรม การเมือง และปัญหาเกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศสมาชิกอาเซียน และนับวันงานของสมาคมอาเซียนจะมีความสำคัญมากยิ่งขึ้นทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และอื่น ๆ รัฐบาลไทยมีนโยบายที่จะใช้สมาคมอาเซียนเป็นวิถีการสำคัญเพื่อบรรลุเป้าหมายทางด้านเศรษฐกิจและการเมืองของประเทศ ในการนี้จำเป็นต้องตั้งสำนักงานอาเซียนแห่งประเทศไทยขึ้นในกระทรวงการต่างประเทศ มีฐานะเป็นกรมให้มีหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติงานด้านอาเซียน เพื่อให้งานอาเซียนดำเนินไปโดยมีประสิทธิภาพ และเป็นหน่วยประสานงานกับหน่วยงานราชการต่าง ๆ และเอกชนที่เกี่ยวข้อง

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 134 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 25 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณา ด้วยคะแนนเสียง 155 เสียง ไม่เห็นชอบ 1 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 7 กรกฎาคม 2519[6] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 74 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการสามัญการต่างประเทศพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2519[7] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง 78 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[4]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 3/2519 สามัญสามัญที่สอง, วันที่ 11 สิงหาคม 2519 ,หน้า 242,244 และ 246.

[5]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2519 สามัญสามัญแรก, วันที่ 29 มิถุนายน 2519 ,หน้า 246,272 และ 285.

[6]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2519 สามัญสมัยแรก, วันที่ 7 กรกฎาคม 2519, หน้า 103-104.

[7]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2519 สามัญสมัยที่สอง, วันที่ 21 กรกฎาคม 2519 ,หน้า 137.

4. วันที่ 8 กันยายน 2519

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดมกุฎกษัตริยาราม แขวงบางขุนพรหม เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ให้แก่กระทรวงการคลัง พ.ศ. 2519 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 93 ตอนที่ 109 หน้า 4-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ในวันที่ 3 มิถุนายน 2519[8] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการเพื่อโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์** วัดมกุฎกษัตริยาราม แขวงบางขุนพรหม เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ให้แก่กระทรวงการคลัง **และเหตุผล**ว่าเนื่องจากรัฐบาลได้ทำความตกลงไว้กับสหประชาชาติที่จะขยายสำนักงานของคณะกรรมาธิการเศรษฐกิจและสังคมสำหรับเอเชียและแปซิฟิคออกไปอีก เพื่อใช้เป็นสำนักงานถาวร และการก่อสร้างสำนักงานดังกล่าว จำเป็นต้องใช้ที่ธรณีสงฆ์บางส่วนของวัดมกุฎกษัตริยาราม

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2519[9] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณา ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 7 กรกฎาคม 2519[10] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 76 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการสามัญการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2519[11] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วย คะแนนเสียง 84 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

5. วันที่ 28 กันยายน 2519

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2519 (ร.จ.เล่ม 93 ตอนที่ 115 หน้า 369-393)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 8/2519 สามัญสมัยแรกในวันที่ 3 มิถุนายน 2519[12] มีผู้เสนอ 2 ฉบับ คือ

1. ฉบับนายประมวล กุลมาตย์ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการเพื่อจัดตั้งการสื่อสารแห่งประเทศไทย** และมีเหตุผลว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระบบการบริหารงานไปรษณีย์และโทรเลขให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สามารถขยายงานและสนองความต้องการของผู้ใช้บริการได้ทันท่วงทีโดยแยกงานในส่วนที่ว่าด้วยการให้บริการและการปฏิบัติการด้านไปรษณีย์และโทรคมนาคมมาจัดตั้งเป็นการสื่อสารแห่งประเทศไทยมีฐานะเป็นรัฐ

---

[8]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 8/2519 สามัญสมัยแรก,วันที่ 3 มิถุนายน 2519 ,หน้า 157 และ 164.

[9]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 11/2519 สามัญสมัยแรก, วันที่ 29 มิถุนายน 2519 ,หน้า 104.

[10]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2519 สามัญสมัยแรก, วันที่ 7 กรกฎาคม 2519 ,หน้า 104-111.

[11]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2519 สามัญสมัยที่สอง, วันที่ 21 กรกฎาคม 2519 ,หน้า 144.

[12]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 8/2519 สามัญสมัยแรก, วันที่ 3 มิถุนายน 2519 ,หน้า 167,181 และ 228-232.

วิสาหกิจ ซึ่งเป็นหลักการเดียว

2. ฉบับนายสิงห์โต จ่างตระกูล และนายสนอง ตู้จินดา เป็นผู้เสนอ มีหลักการและเหตุผลอย่างเดียวกัน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับด้วยคะแนนเสียง 128 เสียง ไม่รับหลักการ 29 เสียง ให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาและให้ถือเอาฉบับนายสิงห์โต จ่างตระกูล เป็นหลักในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2519[13] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

สำหรับร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 4 สิงหาคม 2519[14] ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง 76 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการให้คณะกรรมาธิการสามัญการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2519[15] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง 73 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

6. วันที่ 15 ตุลาคม 2518

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2519 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 93 ตอนที่ 129 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 13 สิงหาคม 2519[16] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 20 และยกเลิกมาตรา 37 มาตรา 38 มาตรา 39 มาตรา 40 มาตรา 41 มาตรา 42 มาตรา 43 มาตรา 50 และวรรคสองของมาตรา 137 และเหตุผลว่าเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 28 วรรคสอง บัญญัติว่าชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน จำต้องแก้ไขบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ โดยแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 20 เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติมาตรา 1445 ซึ่งให้ศาลมีอำนาจอนุญาตให้ชายและหญิงที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ทำการสมรสได้ โดยบัญญัติให้ชายหญิงซึ่งได้รับอนุญาตจากศาลทำการสมรสได้ก่อนอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์ บรรลุนิติภาวะโดยการสมร นอกจากนี้ได้พิจารณาเห็นว่ามาตรา 37 มาตรา 38 มาตรา 39 มาตรา 40 มาตรา 41 มาตรา 42 มาตรา 50 และวรรคสองของมาตรา 137 เป็นบทบัญญัติที่จำกัดสิทธิสตรี สมควรยกเลิก

---

[13]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2519 สามัญสมัยที่สอง, วันที่ 22 กรกฎาคม 2519, หน้า 575-576.

[14]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 2/2519 สามัญสมัยที่สอง,วันที่ 4 สิงหาคม 2519, หน้า 155-200.

[15]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2519 สามัญสมัยที่สอง, วันที่ 25 สิงหาคม 2519 ,หน้า 376-377.

[16]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2519 สามัญสมัยที่สอง, วันที่ 13 สิงหาคม 2519 ,หน้า 68-112.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงด้วยคะแนนเสียง 131 เสียง ไม่รับหลักการ 7 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 9 กันยายน 2519[17] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

สำหรับร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 กันยายน 2519[18] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 77 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 23 กันยายน 2519[19] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง 54 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

7. วันที่ 15 ตุลาคม 2519

ประกาศใช้พระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติบรรพ 5 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ได้ตรวจชำระใหม่ พ.ศ. 2519 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 93 ตอนที่ 129 หน้า 4-91)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 13 สิงหาคม 2519[20] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงบทบัญญัติบรรพ 5 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 28 วรรคสอง บัญญัติว่าชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน จำต้องแก้ไข บทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 3 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา และในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 10 กันยายน 2519[21] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 กันยายน 2519[22] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 73 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์พิจารณา ในการพิจารณา

---

[17] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 10/2519 สามัญสมัยที่สอง, วันที่ 9 กันยายน 2519 ,หน้า 232.

[18] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8/2519 สามัญสมัยที่สอง, วันที่ 15 กันยายน 2519 ,หน้า 504.

[19] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 10/2519 สามัญสมัยที่สอง, วันที่ 23 กันยายน 2519 ,หน้า 223.

[20] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2519 สามัญสมัยที่สอง, วันที่ 13 สิงหาคม 2519 ,หน้า 113-256.

[21] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,บันทึกการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ 10 กันยายน พุทธศักราช 2519 เอกสารข่าวรัฐสภาสาร ปีที่ 2 ฉบับที่ 32 1 กันยายน 2519 ,หน้า 59.

[22] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8/2519 สามัญสมัยที่สอง, วันที่ 15 กันยายน 2519 ,หน้า 119.

วาระที่ 3 เมื่อวันที่ 23 กันยายน 2519[23] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง 77 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

8. วันที่ 22 ตุลาคม 2519

ประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2519 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 93 ตอนที่ 135 หน้า 1-15)

9. วันที่ 5 พฤศจิกายน 2519

ประกาศใช้พระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2519 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 93 ตอนที่ 143 หน้า 508-510)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 5 พฤศจิกายน 2519[24] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2518 และ**เหตุผล**ว่าโดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้กำหนดให้สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินมีหน้าที่แก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ เพื่อวางรากฐานการปกครองที่เหมาะสมแก่ภาวะทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินจะปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวจะต้องให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญได้ สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยสมาชิกซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาการ หรือผู้มีประสบการณ์ในการประกอบการต่าง ๆ จึงสมควรให้กรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาหนึ่งมีสิทธิได้รับแต่งตั้งเป็นสมาชิกสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินได้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการในวาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

10. วันที่ 16 พฤศจิกายน 2519

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2519 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 93 ตอนที่ 143 หน้า 511-513)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 5 พฤศจิกายน 2519[25] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ.2497 และ**เหตุผล**ว่าโดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้

---

[23] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 10/2519 สามัญสมัยที่สอง, วันที่ 23 กันยายน 2519 ,หน้า 292.

[24] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 3 วันที่ 5 พฤศจิกายน 2519 ,หน้า 127, 131-132 และ 135.

[25] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 3, วันที่ 5 พฤศจิกายน 2519 หน้า 150, 157-158 และ 161 หน้า 148-161.

กำหนดให้สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินมีหน้าที่แก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญเพื่อวางรากฐานการปกครองที่เหมาะสมแก่ภาวะทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ และสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินจะปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญได้ สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินจะต้องประกอบด้วยสมาชิกซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาการ หรือเป็นผู้มีประสบการณ์ในการประกอบการต่าง ๆ จึงสมควรให้ผู้พิพากษาซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาหนึ่งมีสิทธิได้รับแต่งตั้งเป็นสมาชิกสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินได้เช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือนซึ่งมีสิทธิอยู่แล้ว ที่ประชุมลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ในวาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

11. วันที่ 16 พฤศจิกายน 2519

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2519 (ร.จ. เล่ม 93 ตอนที่ 143 หน้า 514-516)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 5 พฤศจิกายน 2519[26] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. 2503 และ**เหตุผล**ว่าโดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้กำหนดให้สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินมีหน้าที่แก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ เพื่อวางรากฐานการปกครองที่เหมาะสมแก่ภาวะทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ และสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินมีหน้าที่แก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ เพื่อวางรากฐานการปกครองที่เหมาะสมแก่ภาวะทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ และสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินจะปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญได้ สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินจะต้องประกอบด้วยสมาชิกซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาการหรือเป็นผู้มีประสบการณ์ ในการประกอบการต่าง ๆ จึงสมควรให้ข้าราชการอัยการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาหนึ่งมีสิทธิได้รับแต่งตั้งเป็นสมาชิกสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินได้เช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือน ซึ่งมีสิทธิอยู่แล้ว

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ในวาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

12. วันที่ 16 พฤศจิกายน 2519

ประกาศใช้พระราชบัญญัติผู้อำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ พ.ศ. 2519 (ร.จ. เล่ม 93 ตอนที่ 143 หน้า 517-520)

---

[26] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 3, วันที่ 5 พฤศจิกายน 2519 ,หน้า 137, 144-145 และ 148.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 5 พฤศจิกายน 2519[27] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยผู้อำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรให้การดำเนินการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ ให้เป็นไปโดยรวดเร็วเด็ดขาดและทันต่อเหตุการณ์ สมควรให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งผู้อำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศเพื่อสั่งการใด ๆ รวมตลอดทั้งสั่งใช้กำลังทหารบก ทหารเรือ ทหารอากาศ ตำรวจ ตลอดจนข้าราชการพลเรือนเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยได้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ในวาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

13. วันที่ 17 พฤศจิกายน 2519

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2519 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 93 ตอนที่ 144 หน้า 1-8)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 12 พฤศจิกายน 2519[28] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. 2518 และ**เหตุผล**ว่าเพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดินสมควรกำหนดให้มีตำแหน่งที่ปรึกษารองนายกรัฐมนตรีและที่ปรึกษารัฐมนตรี ในแต่ละกระทรวงและทบวงโดยให้มีฐานะเป็นข้าราชการการเมือง และแก้ไขเพิ่มเติมตำแหน่งข้าราชการการเมืองอื่นบางตำแหน่ง

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ในวาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

14. วันที่ 17 พฤศจิกายน 2519

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2519 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 93 ตอนที่ 144 หน้า 9-13)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 12 พฤศจิกายน 2519[29] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีกฎหมายจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สมควรให้สำนักงานดังกล่าวมีฐานะเป็นกรม สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี

---

[27] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 3, วันที่ 5 พฤศจิกายน 2519 , หน้า 116,120-121 และ 125.

[28] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 4, วันที่ 12 พฤศจิกายน 2519 ,หน้า 280, 289-290 และ 296.

[29] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 4 วันที่ 12 พฤศจิกายน 2519 ,หน้า 219, 226-227 และ 231.

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

15. วันที่ 17 พฤศจิกายน 2519

ประกาศใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 144 ตอนที่ 144 หน้า 14-23)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 12 พฤศจิกายน 2519[30] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้มี** กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด **และเหตุผล**ว่าโดยที่ยาเสพติดเป็นภัยอย่างร้ายแรงต่อการดำเนินการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และรัฐบาลนี้มีนโยบายที่จะป้องกันและปราบปรามการค้าและการเสพยาเสพติดอย่างเข้มงวดกวดขัน ในการนี้จำเป็นต้องมีกฎหมายเพื่อกำหนดมาตรการและให้อำนาจในการดำเนินการป้องกันและปราบปรามให้ได้ผลโดยเด็ดขาดและมีประสิทธิภาพ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ในวาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

16. วันที่ 17 พฤศจิกายน 2519

ประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการปฏิบัติต่ออากาศยานที่กระทำผิดกฎหมาย พ.ศ. 2519 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 93 ตอนที่ 144 หน้า 24-32)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ในวันที่ 12 พฤศจิกายน 2519[31] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้มี**กฎหมายว่าด้วยการปฏิบัติต่ออากาศยานที่กระทำผิดกฎหมาย **และเหตุผล**ในการปฏิบัติหน้าที่ป้องกันราชอาณาจักรของกองทัพอากาศ เจ้าหน้าที่ทหารอากาศ มีความจำเป็นต้องทำการตรวจอากาศยานต่อเนื่องกันตลอดเวลา และในการปฏิบัติการพิสูจน์ฝ่าย ถ้าปรากฏว่าหรือมีเหตุอันสมควรสงสัยว่าอากาศยานเครื่องใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศหรือกฎหมายอื่น สมควรให้เจ้าหน้าที่ทหารอากาศมีอำนาจสั่งหรือบังคับให้อากาศยานนั้นลงยังสนามบินหรือสถานที่อื่นใดได้ตลอดจนสามารถใช้อาวุธบังคับได้ตามความจำเป็น ในการนี้จำเป็นต้องมีกฎหมายให้อำนาจเจ้าหน้าที่ทหารอากาศกระทำการดังกล่าวได้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ในวาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[30]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 4, วันที่ 12 พฤศจิกายน 2519 ,หน้า 200, 208 และ 213.

[31]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 4, วันที่ 12 พฤศจิกายน 2519 ,หน้า 240,249 และ 258.

17. วันที่ 17 พฤศจิกายน 2519

ประกาศใช้พระราชบัญญัติกู้เงินเพื่อการป้องกันประเทศ พ.ศ. 2519 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 93 ตอนที่ 144 หน้า 33-36)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 12 พฤศจิกายน 2519[32] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อใช้จ่ายในการป้องกันประเทศ ตามโครงการป้องกันประเทศและโครงการความมั่นคงแห่งชาติ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ประเทศไทย มีความจำเป็นอย่างรีบด่วนที่จะต้องทำการปรับปรุงสมรรถนะทางด้านยุทโธปกรณ์ให้แก่กองทัพไทย เพื่อธำรงไว้ซึ่งเอกราช อธิปไตยและความมั่นคงของรัฐ ในการนี้ จำเป็นต้องใช้เงินเป็นจำนวนมาก และยุทโธปกรณ์บางส่วนต้องจัดหาจากต่างประเทศอันจะต้องชำระด้วยเงินตราต่างประเทศ สมควรให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวดและมีมติเห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายโดยการประชุมลับ

18. วันที่ 14 พฤศจิกายน 2519

ประกาศใช้พระราชบัญญัติกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2519 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 93 ตอนที่ 144 หน้า 37-41)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 12 พฤศจิกายน 2519[33] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 3 มาตรา 4 และมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน พ.ศ. 2510 และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรแก้ไขคำนิยามของ "ส่วนราชการ" ในกฎหมายว่าด้วยอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน ให้รวมถึงกรุงเทพมหานครด้วย และเพื่อให้อำนาจกระทรวงการคลังค้ำประกันหนี้ของบริษัทจำกัดที่เป็นรัฐวิสาหกิจได้เป็นจำนวนสี่เท่าของเงินกองทุนของบริษัทจำกัดที่เป็นรัฐวิสาหกิจ และเพิ่มวงเงินที่กระทรวงการคลังทำประกันหนี้ของบริษัทจำกัดที่เป็นรัฐวิสาหกิจ และหนี้ของสถาบันการเงินที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายโดยเฉพาะ จากไม่เกินร้อยละสามเป็นไม่เกินร้อยละห้าของงบประมาณรายจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

19. วันที่ 17 พฤศจิกายน 2519

---

[32]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 4/2519, วันที่ 12 พฤศจิกายน 2519 ,หน้า 233 และ 236-237.

[33]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 4, วันที่ 12 พฤศจิกายน 2519 ,หน้า 169,174-176 และ 182.

ประกาศใช้พระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. 2519 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 93 ตอนที่ 144 หน้า 42-46)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 12 พฤศจิกายน 2519[34] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อใช้จ่ายลงทุนในการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และ**เหตุผล**ว่าตามที่ได้มีประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 53 ลงวันที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2515 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 53 ลงวันที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2515 พ.ศ. 2519 ให้อำนาจรัฐบาลกู้เงินจากธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการ ธนาคารพัฒนาเอเชีย สมาคมพัฒนาการระหว่างประเทศ และรัฐบาลต่างประเทศหรือแหล่งเงินกู้ของเอกชนในต่างประเทศ เพื่อใช้จ่ายลงทุนเพื่อพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมของประเทศนั้น บัดนี้ กฎหมายดังกล่าวได้หมดอายุลงในวันที่ 30 กันยายน 2519 แต่กระทรวงการคลังยังมีภาระหน้าที่ที่จำต้องจัดหาเงินให้ส่วนราชการต่าง ๆ นำไปใช้จ่ายลงทุน เพื่อพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมของประเทศต่อไป ฉะนั้น เพื่อให้การพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ดำเนินการต่อเนื่องกันไปโดยไม่หยุดชงัก จึงจำเป็นต้องให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศโดยการตราพระราชบัญญัติ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงเป็นส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

20. วันที่ 17 พฤศจิกายน 2519

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2519 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 93 ตอนที่ 144 หน้า 47-50)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 12 พฤศจิกายน 2519[35] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 5 มาตรา 35 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2518 ยังมีบทบัญญัติไม่รัดกุมและเหมาะสม ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการปฏิรูปที่ดินอยู่หลายประการ และมีบางประการได้แก่เรื่องการออกพันธบัตร การชำระราคาหรือค่าทดแทนที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมเสียใหม่โดยรีบด่วน เพื่อให้การปฏิบัติตามกฎหมายเกิดความคล่องตัวและสนองนโยบายการปฏิรูปที่ดินของรัฐบาลได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[34] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 4, วันที่ 12 พฤศจิกายน 2519 ,หน้า 260,268-269 และ 273.

[35] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 4, วันที่ 12 พฤศจิกายน 2519 ,หน้า 184,193 และ 197-198.

21. วันที่ 17 ธันวาคม 2519

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2519 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 93 ตอนที่ 144 หน้า 51-54)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 12 พฤศจิกายน 2519[36] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร และ**เหตุผล**ว่า โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้กำหนดให้สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน มีหน้าที่แก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญเพื่อวางรากฐานการปกครองที่เหมาะสมแก่ภาวะการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ และสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินจะปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญได้สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินจะต้องประกอบด้วยสมาชิกซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาการหรือเป็นผู้มีประสบการณ์ในการประกอบการต่าง ๆ จึงสมควรให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และสมาชิกสภากรุงเทพมหานครซึ่งเป็นผู้มีประสบการณ์ในการบริหารและการปกครองท้องถิ่นมีสิทธิได้รับแต่งตั้งเป็นสมาชิกสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ในวาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

22. วันที่ 24 ธันวาคม 2519

ประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองบางตำแหน่ง พ.ศ. 2519 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 93 ตอนที่ 156 หน้า 1-5)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 12 พฤศจิกายน 2519[37] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ข้าราชการพนักงานส่วนท้องถิ่นและกรรมการและพนักงานของรัฐวิสาหกิจดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองบางตำแหน่งได้ และ**เหตุผล**ว่าเพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดินในระหว่างที่ใช้รัฐธรรมนูญ ฉบับปัจจุบัน สมควรให้นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาการต่าง ๆ มาช่วยเหลือให้คำปรึกษาและแนะนำในการบริหารราชการแผ่นดินได้ แต่เนื่องจากในปัจจุบันมีกฎหมายห้ามมิให้ข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่นและกรรมการและพนักงานของรัฐวิสาหกิจ ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง สมควรแก้ไขให้ข้าราชการพนักงานส่วนท้องถิ่น และกรรมการและพนักงานของรัฐวิสาหกิจดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองบางตำแหน่งได้ ที่ประชุมมีมติให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาก่อนรับหลักการ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด หลังจากคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จ ที่ประชุมมี

---

[36] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 4, วันที่ 12 พฤศจิกายน 2519 , หน้า319,323-324 และ 328.

[37] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 4, วันที่ 12 พฤศจิกายน 2519 , หน้า 298,314-316.

มติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2519[38] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

23. วันที่ 24 ธันวาคม 2519

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2519 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 93 ตอนที่ 156 หน้า 6-8)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 19 พฤศจิกายน 2519[39] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยุบเลิกสำนักงานส่งเสริมเยาวชน กระทรวงศึกษาธิการ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากงานของสำนักงานส่งเสริมเยาวชน กระทรวงศึกษาธิการเป็นงานที่ซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่นในกระทรวงศึกษาธิการ เห็นสมควรยุบเลิกสำนักงานส่งเสริมเยาวชน กระทรวงศึกษาธิการ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

24. วันที่ 24 ธันวาคม 2519

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารของสำนักงานส่งเสริมเยาวชน กระทรวงศึกษาธิการไปเป็นของส่วนราชการในกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2519 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 93 ตอนที่ 156 หน้า 9-11)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 19 พฤศจิกายน 2519[40] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกิจการบริหารของสำนักงานส่งเสริมเยาวชน กระทรวงศึกษาธิการไปเป็นของส่วนราชการในกระทรวงศึกษาธิการ และ**เหตุผล**ว่า เนื่องจากได้มีกฎหมายให้ยุบเลิกสำนักงานส่งเสริมเยาวชน กระทรวงศึกษาธิการ ในการนี้จำต้องโอนทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานส่งเสริมเยาวชน กระทรวงศึกษาธิการให้แก่ส่วนราชการอื่นในกระทรวงศึกษาธิการและในระหว่างพิจารณาจัดสรรทรัพย์สินข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณให้แก่ส่วนราชการอื่น ให้โอนไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ เป็นการชั่วคราวก่อน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[38] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 5, วันที่ 19 พฤศจิกายน 2519 ,หน้า 344,345 และ 351.

[39] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 5, วันที่ 12 พฤศจิกายน 2519 ,หน้า 354, 362-363 และ 366.

[40] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 5, วันที่ 12 พฤศจิกายน 2519 ,หน้า 368,371-372 และ 375.

25. วันที่ 24 ธันวาคม 2519

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2519 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 93 ตอนที่ 156 หน้า 12-15)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 19 พฤศจิกายน 2519[41] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีสำนักงานสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี และ**เหตุผล**ว่าโดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 18 กำหนดให้มีสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรีมีหน้าที่ให้ความเห็นในเรื่องใด ๆ ตามที่นายกรัฐมนตรีปรึกษา และหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยสมควรให้มีสำนักงานสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี เพื่อทำหน้าที่ด้านบริหารและธุรการ ให้แก่สภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี โดยมีฐานะเป็นกรม สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

26. วันที่ 24 ธันวาคม 2519

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 218 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2519 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 93 ตอนที่ 156 หน้า 16-18) และ 386.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 19 พฤศจิกายน 2519[42] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 218 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรให้สำนักงานสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ที่ได้จัดตั้งขึ้นใหม่ในสำนักนายกรัฐมนตรี มีผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

27. วันที่ 24 ธันวาคม 2519

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2519 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 93 ตอนที่ 156 หน้า 19-21)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่สภาปฏิรูป

---

[41] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 5, วันที่ 19 พฤศจิกายน 2519 ,หน้า 371,381-382

[42] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 5, วันที่ 19 พฤศจิกายน 2519 ,หน้า 389,392 และ 485.

การปกครองแผ่นดิน วันที่ 19 พฤศจิกายน 2519[43] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อ 7 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ในภาวการณ์ปัจจุบันนี้ ภัยอันเป็นอันตรายต่อเอกภาพของประเทศ ย่อมมีมาได้จากทั้งภายในและภายนอก เห็นควรกำหนดอำนาจหน้าที่ของกระทรวงกลาโหมเสียใหม่ให้ชัดแจ้งและคลุมถึงการป้องกันภัยอันที่คุกคามราชอาณาจักร ที่มาจากทั้งภายในและภายนอกประเทศได้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

28. วันที่ 24 ธันวาคม 2519

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2519 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 93 ตอนที่ 156 หน้า 22-28)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 19 พฤศจิกายน 2519[44] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4 มาตรา 6 มาตรา 19 และมาตรา 20 และยกเลิกมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบข้าราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. 2503 และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ปัจจุบันนี้ ในการทำการรบหรือการสงคราม มิได้มีการใช้กำลังทหารของต่างประเทศเข้าทำการรบหรือการสงครามรุกรานกันโดยเปิดเผยตามแบบธรรมเนียมของการสงครามอย่างแต่ก่อน แต่จะกระทำการโดยอาศัยการแทรกซึม การบ่อนทำลายและการก่อความไม่สงบเรียบร้อยขึ้นในบ้านเมือง ดังนั้น จึงมีความจำเป็นจะต้องเปลี่ยนแปลงอำนาจหน้าที่ของกระทรวงกลาโหมเสียใหม่ให้สอดคล้องกับวิธีทำการรบและการสงครามในปัจจุบัน เพื่อให้กระทรวงกลาโหมสามารถดำเนินการป้องกันภัยอันเกิดจากการรุกรานของต่างประเทศ ได้โดยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และโดยที่บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. 2503 เกี่ยวกับการรักษาราชการแทนและการมอบอำนาจให้ปฏิบัติหน้าที่ยังไม่เหมาะสม ตลอดจนขณะนี้ได้มีการยกเลิกตำแหน่งรัฐมนตรีสั่งการไปแล้วแต่บทบัญญัติบางมาตราแห่งพระราชบัญญัติ จัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. 2503 ยังได้อ้างถึงอยู่ สมควรแก้ไขให้เหมาะสม

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ในวาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก

29. วันที่ 24 ธันวาคม 2519

ประกาศใช้พระราชบัญญัติครู (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2519 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 93 ตอนที่ 156 หน้า 29-36)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่สภาปฏิรูป

---

[43]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 5, วันที่ 19 พฤศจิกายน 2519 ,หน้า 427,429-430 และ 432.

[44]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 5, วันที่ 19 พฤศจิกายน 2519 ,หน้า 404,413-414 และ 425.

การปกครองแผ่นดิน วันที่ 19 พฤศจิกายน 2519[45] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช 2488 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช 2488 บางมาตรามีหลักการไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

30. วันที่ 24 ธันวาคม 2519

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2519 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 93 ตอนที่ 156 หน้า 37-41)

พระราชบัญญัตินี้เป็นผลจากการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 19 พฤศจิกายน 2519[46] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 45 และมาตรา 62 ทวิ **และเหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 บางมาตรายังไม่เหมาะสม โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับการพิจารณาร่างเทศบัญญัติงบประมาณ ได้กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องส่งร่างเทศบัญญัติที่สภาเทศบาลไม่รับหลักการและผู้ว่าราชการจังหวัดไม่เห็นชอบด้วยกับสภาเทศบาลที่ไม่รับหลักการเพื่อให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพิจารณา ซึ่งทำให้เกิดความล่าช้าและไม่คล่องตัวในการบริหารงานท้องถิ่น สมควรแก้ไขให้เหมาะสม

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

31. วันที่ 24 ธันวาคม 2519

ประกาศใช้พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการยึดอำนาจการปกครองประเทศ เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519 พ.ศ. 2519 (ร.จ ฉบับพิเศษ เล่ม 93 ตอนที่ 156 หน้า 42-45)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2519[47] พลโท ไสว ดวงมณี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้นิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการยึดอำนาจการปกครองประเทศ เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม พ.ศ. 2519 และ**เหตุผล**ว่าโดยที่การยึดอำนาจการปกครองประเทศ และยกเลิกรัฐธรรมนูญ ซึ่งคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินได้กระทำเป็นผลสำเร็จ เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519 นั้น คณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินได้กระทำไปด้วยความปรารถนาที่จะแก้ไขสถานการณ์ ซึ่งเป็นภยันตรายต่อประเทศ

---

[45] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 5, วันที่ 19 พฤศจิกายน 2519 ,หน้า 447, 454-455 และ 462.

[46] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 5, วันที่ 19 พฤศจิกายน 2519 ,หน้า 435,441 และ 445.

[47] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินครั้งที่ 3, วันที่ 17 ธันวาคม 2519, หน้า 106, 120 และ 130.

ชาติ สถาบันพระมหากษัตริย์และประชาชน และกำหนดรูปแบบการปกครองที่เหมาะสมแก่สภาพของประเทศ พื้นฐานทางเศรษฐกิจและจิตใจของประชาชนเพื่อให้บังเกิดความผาสุกแก่ประชาชนชาวไทย และความเจริญรุ่งเรืองของประเทศ ทั้งได้กระทำไปโดยมิได้ปรารถนาแสวงหาประโยชน์ส่วนตน หรือบำเหน็จตอบแทนแต่ประการใด จึงสมควรให้มีกฎหมายนิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการยึดอำนาจการปกครองประเทศในครั้งนี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 302 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 1 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

32. วันที่ 24 ธันวาคม 2519

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระงับการนับเวลาราชการทวีคูณในระหว่างเวลาประกาศใช้กฎอัยการศึกตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 6 ตุลาคม 2519 พ.ศ. 2519 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 93 ตอนที่ 156 หน้า 46-48)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 24 ธันวาคม 2519[48] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ระงับการนับเวลาราชการทวีคูณในระหว่างเวลาประกาศใช้กฎอัยการศึก ตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินฉบับที่ 1 ลงวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519 ตั้งแต่วันที่ 6 มกราคม พ.ศ. 2520 เป็นต้นไป และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรระงับการนับเวลาทวีคูณในระหว่างเวลาประกาศใช้กฎอัยการศึกตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519 ตั้งแต่วันที่ 6 มกราคม พ.ศ. 2520 เป็นต้นไป

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

33. วันที่ 24 ธันวาคม 2519

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดแก้ไขและป้องกันภาวะการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2516 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2519 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 93 ตอนที่ 156 หน้า 49-51)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 24 ธันวาคม 2519[49] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ขยายกำหนดระยะเวลาการใช้บังคับพระราชกำหนดแก้ไขและป้องกันภาวะการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2516จากสามปีเป็นสี่ปี และ**เหตุผล**ว่าโดยที่กำหนดเวลาการใช้บังคับพระราชกำหนดแก้ไขและป้องกันภาวะการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2516 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชกำหนดแก้ไขและป้องกันภาวะการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2519 จะสิ้นสุดในวันที่ 26 ธันวาคม2516 แต่เนื่องจากขณะนี้ภาวะการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิงในราชอาณาจักรยังคงมีอยู่

---

[48]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาการปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 4, วันที่ 24 ธันวาคม 2519 ,หน้า 139, 145-146 และ 152.

[49]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 4, วันที่ 24 ธันวาคม 2519 ,หน้า 160-161 และ 163.

สมควรขยายเวลาการใช้บังคับพระราชกำหนดดังกล่าวต่อไปอีกระยะหนึ่ง

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

34. วันที่ 24 ธันวาคม 2519

ประกาศใช้พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2519 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 93 ตอนที่ 159 หน้า 1-10)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 19 พฤศจิกายน 2519[50] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. 2509 และ**เหตุผล**ว่า เนื่องจากพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. 2509 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลาหลายปีแล้ว สถานการณ์เศรษฐกิจการเกษตรของประเทศได้เปลี่ยนแปลงตลอดมา สมควรปรับปรุงบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อสามารถให้ความร่วมมือกับทางราชการในการพัฒนาการเกษตรของประเทศไทยโดยกว้างขวาง ทั้งในด้านการส่งเสริมอาชีพ การจัดหาที่ดินเพื่อการเกษตร การจำหน่ายผลิตผล และอื่น ๆ ในการนี้สมควรเพิ่มทุนของธนาคารขึ้นเพื่อให้สนองความต้องการของเกษตรกรในเรื่องสินเชื่อการเกษตรได้โดยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[50] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 5, วันที่ 19 พฤศจิกายน 2519 ,หน้า 463, 474 และ 483.

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ ปี 2520

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแพ่งธนบุรีและศาลอาญาธนบุรี พ.ศ.2520	95
2. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2520	95
3. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ 10) พ.ศ.2520	96
4. พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2520	96
5. พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2520	97
6. พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ 12) พ.ศ.2520	98
7. พระราชบัญญัติให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ.2520	98
8. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอมุกดาหาร จังหวัดนครพนม พ.ศ.2520	99
9. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ.2520	100
10. พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2520	100
11. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2515 (ฉบับที่ 18) พ.ศ.2520	101
12. พระราชบัญญัติระเบียบการปฏิบัติราชการของทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ.2520	101
13. พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2520	102
14. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงในท้องที่แขวงบางยี่เรือ เขตธนบุรี แขวงคลองต้นไทร และแขวงบางลำพูล่าง เขตคลองสาน แขวงบางรัก เขตบางรัก และแขวงยานนาวา เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร พ.ศ.2520	102
15. พระราชบัญญัติพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2520	103
16. พระราชบัญญัติตั้งจังหวัดพะเยา พ.ศ.2520	103
17. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดพะเยา พ.ศ.2520	104
18. พระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ.2520	104
19. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลท่าน้ำอ้อย อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ.2520	105
20.พระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2520	105

เรื่อง	หน้า
21. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัดสายน่าน - ปัว - ทุ่งช้าง - งอบ - ปอน - บ้านน้ำเลียง - สบปืน - ห้วยโก๋น - เขตแดนเชียงเงินตอนน่าน - ปัว ในท้องที่อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน พ.ศ.2520	106
22. พระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2520	106
23. พระราชบัญญัติวิศวกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2520	107
24. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2520	107
25. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2520	108
26. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2520	109
27. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2520	109
28. พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2521[1]	110
29. พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่แขวงบุคคโล เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ให้แก่องค์การคลังสินค้า พ.ศ. 2520	110
30. พระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2520	110
31. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินสายสีคิ้ว-ชัยภูมิ-ชุมแพ-เลย-เชียงคาน ตอนชัยภูมิ-ชุมแพ ในท้องที่อำเภอเมืองชัยภูมิ อำเภอคอนสวรรค์ อำเภอแก้งคล้อ อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ และอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น พ.ศ. 2520	111
32. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินสายกรุงเทพฯ-ตราด ตอนบางละมุง-ระยอง ในท้องที่อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี และอำเภอบ้านค่าย อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง พ.ศ. 2520	111
33. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินสายพระประแดง-สำโรง-บางปะอิน-อยุธยา-สิงห์บุรี-ชัยนาท-บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 (พยุหะคีรี) ตอนอำเภอเมืองชัยนาท-พยุหะคีรี ในท้องที่อำเภอเมืองชัยนาท และอำเภอมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท และอำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ และสายกรุงเทพฯ-วังน้อย-สระบุรี-โคกสำโรง-ลพบุรี-ชัยนาท-นครสวรรค์ - กำแพงเพชร-ตาก-ลำปาง-เชียงราย-ตอนพยุหะคีรี-นครสวรรค์ ในท้องที่อำเภอพยุหะคีรี อำเภอโกรกพระ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ. 2520	112

[1] ดูรายละเอียดในหมวดงบประมาณรายจ่ายประจำปี

เรื่อง	หน้า
34. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินสายกรุงเทพฯ-สมุทรปราการ-บางปะกง-ชลบุรี-ระยอง-จันทบุรี-ตราด ตอนศรีราชา-สัตหีบ ในท้องที่อำเภอศรีราชา อำเภอบางละมุง และอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2520	113
35. ธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2520[2]	114
36. พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการอันเป็นความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักร ระหว่างวันที่ 25 และวันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2520 พ.ศ. 2520	114
37. พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการยึดอำนาจการปกครองแผ่นดิน เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2520 พ.ศ. 2520	114
38. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนด แก้ไขและป้องกันภาวะการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2516 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2520	115
39. พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 4 ลงวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2520 พ.ศ. 2520	115

[2] ดูรายละเอียดในหมวดรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ในปี 2520

1. วันที่ 9 มีนาคม 2520

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแพ่งธนบุรีและศาลอาญาธนบุรี พ.ศ.2520 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 94 ตอนที่ 17 หน้า 1 - 3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 24 ธันวาคม 2519[1] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งศาลแพ่งธนบุรีและศาลอาญาธนบุรี และ**เหตุผล**ว่าประชาชนในกรุงเทพมหานครมีจำนวนมากขึ้น และมีคดีความมาสู่การพิจารณาพิพากษาของศาลแพ่งและศาลอาญาเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก แต่ห้องพิจารณาของศาลแพ่งและศาลอาญามีอยู่จำกัดไม่เพียงพอกับจำนวนคดีที่มาสู่ศาล ประกอบกับการคมนาคมในกรุงเทพมหานครไม่สู้จะคล่องตัว ทำให้ประชาชนผู้มีอรรถคดี และผู้เกี่ยวข้องไม่ได้รับความสะดวกและรวดเร็วในการเดินทางไปติดต่อกับศาล สมควรจัดตั้งศาลแพ่งธนบุรีและศาลอาญาธนบุรีเพิ่มขึ้น เพื่อพิจารณาพิพากษาคดีที่เกิดขึ้นในเขตจังหวัดธนบุรีเดิม

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 มกราคม 2520[2] เห็นสมควรให้ประกาศเป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 254 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

2. วันที่ 9 มีนาคม 2520

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2520 (ร.จ.เล่ม 94 ตอนที่ 17 หน้า 4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 24 ธันวาคม 2519[3] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 3 มาตรา 9 มาตรา 10 ทวิ มาตรา 14 มาตรา 15และมาตรา 17 เพื่อจัดตั้งศาลแพ่งธนบุรีและศาลอาญาธนบุรีขึ้นในกรุงเทพมหานคร และ**เหตุผล**ว่าประชาชนในกรุงเทพมหานครมีจำนวนมากขึ้น และมีคดีความมาสู่การพิจารณาพิพากษาของศาลแพ่งและศาลอาญาเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก แต่ห้องพิจารณาของศาลแพ่งและศาลอาญามีอยู่จำกัด ไม่เพียงพอกับจำนวนคดีที่มาสู่ศาล ประกอบกับการคมนาคมในกรุงเทพมหานครไม่สู้จะคล่องตัวทำให้ประชาชนผู้มีอรรถคดีและผู้เกี่ยวข้องไม่ได้รับความสะดวกและรวดเร็วในการเดินทางไปติดต่อกับศาล สมควรจัดตั้งศาลแพ่งธนบุรีและศาลอาญาธนบุรีเพิ่มขึ้น เพื่อพิจารณาพิพากษาคดีที่เกิดขึ้นในจังหวัดธนบุรีเดิม

---

[1]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 4, วันที่ 24 ธันวาคม 2519, หน้า 242 และ 257.

[2]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 8, วันที่ 21 มกราคม 2520, หน้า 157.

[3]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินครั้งที่ 4/2519, วันที่ 24 ธันวาคม 2519, หน้า 269 และ 275.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 มกราคม 2520[4] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 231 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

3. วันที่ 9 มีนาคม 2520

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2520 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 94 ตอนที่ 17 หน้า 12 - 17)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 24 ธันวาคม 2519[5] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 11 และมาตรา 12 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีการจัดตั้งศาลแพ่งธนบุรีและศาลอาญาธนบุรีขึ้นในกรุงเทพมหานคร ตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม สมควรกำหนดตำแหน่งและอัตราเงินเดือนสำหรับข้าราชการตุลาการในศาลดังกล่าวให้สอดคล้องกับพระธรรมนูญศาลยุติธรรม ที่แก้ไขเพิ่มเติมใหม่

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 มกราคม 2520[6] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 224 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

4. วันที่ 9 มีนาคม 2520

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารส่วนของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการไปเป็นของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2520 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 94 ตอนที่ 17 หน้า 18 - 22)

พระราชบัญญัตินี้เป็นผลการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 24 ธันวาคม 2519[7] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้างและเงินงบประมาณของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาที่รวมเข้ากับวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการไปเป็นของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และ**เหตุผล**ว่าได้มีกฎหมายจัดตั้งวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาขึ้น มีฐานะเป็นกรมในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่รับผิดชอบในฐานะสถาบันการศึกษาและวิจัย โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะผลิตครูอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี ให้การศึกษาทางด้านวิชาชีพทั้งระดับต่ำกว่าปริญญา ระดับ

---

[4]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 8/2520, วันที่ 21 มกราคม 2520, หน้า 184.

[5]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 4, วันที่ 24 ธันวาคม 2519, หน้า 259 และ 267.

[6]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 8, วันที่ 21 มกราคม 2520, หน้า 176.

[7]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 4, วันที่ 24 ธันวาคม 2520, หน้า 220 และ 240.

ปริญญาตรี และประกาศนียบัตรชั้นสูง ทำการวิจัยส่งเสริมการศึกษาทางด้านวิชาชีพและให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เพื่อให้การดำเนินงานของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ออกประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องให้รวมสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาเข้ากับวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ลงวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2519 ลงวันที่ 2 เมษายน 2519 และลงวันที่ 7 พฤษภาคม 2519 รวม 4 ฉบับ ให้รวมสถานศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวน 28 แห่ง เข้ากับวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา สมควรโอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสถานศึกษาทั้ง 28 แห่งดังกล่าว ไปเป็นของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 200 เสียง ไม่รับหลักการ 4 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการศึกษาการสาธารณสุข และการสาธารณูปการพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 มกราคม 2520[8] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 196 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 5 เสียง

5. วันที่ 9 มีนาคม 2520

ประกาศใช้พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2520 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 94 ตอนที่ 17 หน้า 23 - 30)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 30 ธันวาคม 2519[9] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 21 มาตรา 25 มาตรา 30 ทวิ และมาตรา 38 ทวิและยกเลิกมาตรา 23 วรรคสอง วรรคสามและวรรคสี่และมาตรา 24 **และเหตุผล**ว่า

(1) กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งบัญญัติให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ อาจได้รับการต่อเวลาราชการให้รับราชการต่อไปอีกได้ในกรณีพิเศษนั้น ไม่เหมาะสมกับสภาวการณ์ปัจจุบัน สมควรที่จะเลิกการต่อเวลาราชการให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ไม่ว่าในกรณีใด

(2) สมควรให้ข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ซึ่งออกจากราชการแล้วภายหลังเข้ารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีสิทธิขอต่อเวลาราชการระหว่างที่เป็นข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการกับเวลาราชการระหว่างที่เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น สำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญเช่นเดียวกับกรณีการกลับเข้ารับราชการใหม่

(3) สมควรให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นประเภทวิสามัญที่มีกฎหมายบัญญัติให้ยกฐานะหรือเปลี่ยนฐานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นประเภทสามัญมีสิทธินับเวลาระหว่างที่เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นประเภทวิสามัญเป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญได้ทำนองเดียวกับหลักการของกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ

---

[8] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 8, วันที่ 21 มกราคม 2520, หน้า 211 - 212.

[9] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 5," วันที่ 30 ธันวาคม 2519, หน้า 283 และ 295.

(4) สมควรให้ผู้ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนเป็นทหารกองประจำการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร มีสิทธินับเวลาราชการ ตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนเป็นทหารกองประจำการ เป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญได้ทำนองเดียวกับหลักการของกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 มกราคม 2520[10] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 233 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

6. วันที่ 9 มีนาคม 2520

ประกาศใช้พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2520 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 94 ตอนที่ 17 หน้า 31 - 36)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 30 ธันวาคม 2519[11] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 30 ทวิ และมาตรา 35 ทวิ และ**เหตุผล**ว่า ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 เกี่ยวกับการให้ข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ซึ่งออกจากราชการแล้ว ภายหลังเข้ารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น มีสิทธิขอต่อเวลาราชการ ระหว่างที่เป็นข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการกับเวลาราชการระหว่างที่เป็นข้าราชการใหม่ได้ จึงเห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการแล้ว ภายหลังเข้ารับการเป็นข้าราชการ มีสิทธิขอต่อเวลาราชการระหว่างที่เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กับเวลาราชการระหว่างที่เป็นข้าราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญเช่นเดียวกัน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 มกราคม 2520[12] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 238 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

7. วันที่ 11 มีนาคม 2520

ประกาศใช้พระราชบัญญัติให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. 2520 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 94 ตอนที่ 18 หน้า 1 - 4)

---

[10] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 8, "วันที่ 21 มกราคม 2520, หน้า 193.

[11] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 5 วันที่ 30 ธันวาคม 2519, หน้า 297 และ 304.

[12] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินครั้งที่ 8, วันที่ 21 มกราคม 2520, หน้า 199.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 14 มกราคม 2520[13] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด สำหรับคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลแขวงในท้องที่ยังมิได้มีศาลแขวงเปิดทำการ และ**เหตุผล**ว่าในปัจจุบัน การพิจารณาคดีอาญาที่มีอัตราโทษอย่างสูงตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ในศาลแขวง และในศาลจังหวัดมีวิธีปฏิบัติแตกต่างกัน เพราะศาลแขวงใช้วิธีพิจารณาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง แต่ศาลจังหวัดใช้วิธีพิจารณาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ทำให้ประชาชนซึ่งอยู่ในเขตอำนาจของศาลแขวงและศาลจังหวัด ได้รับผลปฏิบัติในทางคดีแตกต่างกัน สมควรแก้ไขให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด สำหรับคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลแขวงในท้องที่ซึ่งยังมิได้มีศาลแขวงเปิดทำการ เพื่อให้ประชาชนได้รับผลปฏิบัติในทางคดีเท่าเทียมกัน และให้การสอบสวนและการพิจารณาพิพากษาคดีในศาลได้เป็นไปโดยสะดวกรวดเร็วขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 236 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2520[14] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 202 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

8. วันที่ 11 มีนาคม 2520

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอมุกดาหาร จังหวัดนครพนม พ.ศ. 2520 (ร.จ. เล่มพิเศษ เล่ม 94 ตอนที่ 18 หน้า 5 - 7)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 14 มกราคม 2520[15] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอมุกดาหาร จังหวัดนครพนม และ **เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอมุกดาหารจังหวัดนครพนม ให้มีเขตตลอดท้องที่อำเภอมุกดาหาร อำเภอคำชะอี และอำเภอดอนตาล เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอดังกล่าว

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 198 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2520[16] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 201 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[13]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 7, วันที่ 14 มกราคม 2520, หน้า 128 และ 137 - 138.

[14]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 11, วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2520, หน้า 127.

[15]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 7, วันที่ 14 มกราคม 2520, หน้า 121 และ 125 - 126.

[16]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 11, วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2520, หน้า 119.

9. วันที่ 11 มีนาคม 2520

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2520 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 94 ตอนที่ 18 หน้า 8 - 10)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 14 มกราคม 2520[17] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ให้มีเขตตลอดท้องที่อำเภอทุ่งสง อำเภอฉวาง อำเภอทุ่งใหญ่ อำเภอพิปูน และอำเภอร่อนพิบูลย์ เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอดังกล่าว

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 196 เสียง ไม่รับหลักการ 1 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2520[18] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 211 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

10. วันที่ 21 มีนาคม 2520

ประกาศใช้พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2520 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 94 ตอนที่ 22 หน้า 1 - 4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 14 มกราคม 2520[19] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เพิ่ม (6)ในมาตรา 32 เพิ่ม (9) ในมาตรา 35 และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช 2479 และ**เหตุผล**ว่าเพื่อจูงใจให้นักโทษเด็ดขาดประพฤติดี อยู่ในระเบียบวินัย มีความอุตสาหะ ตั้งใจรับการศึกษาอบรมและทำงานฝึกอาชีพมากขึ้น และเพื่อลดปัญหาผู้พ้นโทษกระทำผิดซ้ำ สมควรให้มีการลดวันต้องโทษจำคุกให้แก่นักโทษเด็ดขาดที่ประพฤติดี เพื่อให้ได้รับการปล่อยตัวจากเรือนจำเร็วขึ้น และหลังการปล่อยตัวจากเรือนจำแล้วให้นักโทษเด็ดขาดผู้นั้นยังอยู่ภายใต้การควบคุมความประพฤติของพนักงานเจ้าหน้าที่ จนกว่าจะครบกำหนดโทษ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 212 เสียง ไม่รับหลักการ 16 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2520[20] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 217 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[17]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 7, วันที่ 14 มกราคม 2520, หน้า 108 และ 119.

[18]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 11, วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2520, หน้า 111.

[19]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 7, วันที่ 14 มกราคม 2520, หน้า 82 และ 105.

[20]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 11,วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2520, หน้า 88.

11. วันที่ 12 เมษายน 2520

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2515 (ฉบับที่ 18) พ.ศ.2520 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 94 ตอนที่ 31 หน้า 303 - 308)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 30 ธันวาคม 2519[21] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงฐานะและเปลี่ยนชื่อทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ และ**เหตุผล**ว่ารัฐบาลมีนโยบายที่จะให้ดำเนินงานของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สมควรปรับปรุงฐานะของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐจากการเป็นทบวง ในสังกัดสำนักงานนายกรัฐมนตรีเป็นทบวง ซึ่งไม่สังกัดส่วนราชการอื่น และเปลี่ยนชื่อจากทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐเป็นทบวงมหาวิทยาลัย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการศึกษา การสาธารณสุข และการสาธารณูปโภคพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2520[22] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 209 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

12. วันที่ 12 เมษายน 2520

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบการปฏิบัติราชการของทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ.2520 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 94 ตอนที่ 31 หน้า 309 - 315)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 30 ธันวาคม 2519[23] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของทบวงมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับนโยบายการปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน และ**เหตุผล**ว่าได้มีกฎหมายปรับปรุงฐานะของทบวงมหาวิทยาลัย ให้เป็นทบวงไม่สังกัดส่วนราชการอื่นและให้มีอำนาจควบคุมมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นของรัฐและเอกชนในสังกัด สมควรปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของทบวงมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกัน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการศึกษา การสาธารณสุข และการสาธารณูปโภคพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2520[24] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 193 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[21] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 15, วันที่ 30 ธันวาคม 2519, หน้า 306 และ 323.

[22] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 12, วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2520, หน้า 157.

[23] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 5, วันที่ 30 ธันวาคม 2519, หน้า 326 และ 334.

[24] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 13, วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2520, หน้า 219.

13. วันที่ 4 พฤษภาคม 2520

ประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 94 ตอนที่ 38 หน้า 1 - 40)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 24 ธันวาคม 2519[25] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน และ**เหตุผล**ว่าภาพและความต้องการทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศได้เปลี่ยนแปลงไป ทำให้การดำเนินงานส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน ปัจจุบันไม่สามารถสนองความต้องการของประเทศ ในด้านการเร่งรัดการลงทุนเพื่อประโยชน์ในการสร้างงาน การเพิ่มรายได้ และการกระจายรายได้ให้แก่ประชาชนได้ดีพอ จำเป็นต้องปรับปรุงกฎหมายในเรื่องนี้เสียใหม่เพื่อให้ความมั่นใจแก่ผู้ลงทุนโดยการกำหนดระบบการให้สิทธิและประโยชน์ที่เหมาะสมสำหรับการจูงใจให้มีการลงทุนในกิจการที่รัฐให้ความสำคัญและประสงค์จะส่งเสริมให้มีการคุ้มครองกิจการที่รัฐให้การส่งเสริมที่ทันต่อเหตุการณ์และให้มีกลไกการบริหารงานส่งเสริมการลงทุนของรัฐที่สามารถอำนวยความสะดวกและขจัดอุปสรรคในการลงทุน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 18 มีนาคม 2520[26] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก

14. วันที่ 17 มิถุนายน 2520

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงในท้องที่ แขวงบางยี่เรือ เขตธนบุรี แขวงคลองต้นไทร และแขวงบางลำพูล่าง เขตคลองสาน แขวงบางรัก เขตบางรัก และแขวงยานนาวา เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร พ.ศ.2520 (ร.จ.เล่ม 64 ตอนที่ 65 หน้า 1 - 3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 3 มิถุนายน 2520[27] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวง ให้รับกับสะพานที่จะสร้างข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา ณ ปลายถนนสาธร และ**เหตุผล**ว่าตามที่ได้มีประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 169 ลงวันที่ 18 มิถุนายน พ.ศ.2515 กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนในท้องที่ตำบลบางรัก อำเภอบางรัก ตำบลยานนาวา อำเภอยานนาวา ตำบลคลองสาน ตำบลคลองต้นไทร ตำบลบางลำพูล่าง อำเภอคลองสาน ตำบลบางยี่เรือ ตำบลบุคคโล อำเภอธนบุรี นครหลวงกรุงเทพธนบุรี นั้น บัดนี้ เจ้าหน้าที่ได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนแล้ว สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ.2515

---

[25]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 4, วันที่ 24 ธันวาคม 2519, หน้า 165 และ 211 - 217.

[26]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 15, วันที่ 18 มีนาคม 2520, หน้า 518.

[27]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 3/2520 สมัยสามัญ, วันที่ 3 มิถุนายน 2520, หน้า 177 และ 195 - 197.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 236 เสียง ไม่รับหลักการ 3 เสียง ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2520[28] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 206 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

15. วันที่ 14 กรกฎาคม 2520

ประกาศใช้พระราชบัญญัติพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2520 (ร.จ.เล่ม 94 ตอนที่ 65 หน้า 1)

พระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นผลจากการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 8 กรกฎาคม 2520[29] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาคหลวงแร่ พ.ศ. 2509 และ**เหตุผล**ว่าพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ดีบุกที่กำหนดไว้อัตราเดียวกัน ซึ่งไม่เหมาะสมแก่สภาพการณ์ปัจจุบันเพราะรัฐไม่อาจลดค่าภาคหลวงแร่ดีบุกให้แก่ผู้ผลิตในช่วงที่แร่ดีบุกมีราคาสูงขึ้นได้ สมควรปรับปรุงพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ดีบุกเสียใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยกำหนดพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ดีบุกขึ้นสูงไว้เพื่อให้รัฐสามารถเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ดีบุกในอัตราที่เหมาะสมกับราคาตลาดที่ขึ้นลงได้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 146 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 58 เสียง ในวาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 142 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 7 เสียง

16. วันที่ 28 กรกฎาคม 2520

ประกาศใช้พระราชบัญญัติตั้งจังหวัดพะเยา พ.ศ. 2520 (ร.จ.เล่ม 94 ฉบับที่ 69 หน้า 1 - 4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 20 วันที่ 20 พฤษภาคม 2520[30] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ตั้งจังหวัดพะเยา โดยที่ท้องที่จังหวัดเชียงราย มีอาณาเขตกว้างขวางและมีพลเมืองมาก และ**เหตุผล**ว่าเพื่อประโยชน์แก่การปกครองและอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน สมควรแยกอำเภอพะเยา อำเภอเชียงคำ อำเภอจุน อำเภอแม่ใจ อำเภอดอกคำใต้ อำเภอปง และอำเภอเชียงม่วน ออกจากการปกครองของจังหวัดเชียงราย รวมตั้งขึ้นเป็นจังหวัดพะเยา

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 198 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 3 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 3 มิถุนายน 2520[31] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 158 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[28]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 4/2520 สมัยสามัญ,วันที่ 10 มิถุนายน 2520, หน้า 255.

[29]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 8/2520 สมัยสามัญ, วันที่ 8 กรกฎาคม 2520, หน้า 224,259 - 262 และ 278

[30]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 1/2520 สมัยสามัญ,"วันที่ 20 พฤษภาคม 2520, หน้า 105 และ 115.

[31]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 3/2520 สมัยสามัญ, วันที่ 3 มิถุนายน 2520, หน้า 208 - 209.

17. วันที่ 28 กรกฎาคม 2520

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดพะเยา พ.ศ.2520 (ร.จ.เล่ม 94 ตอนที่ 69 หน้า 5 - 7)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 20 พฤษภาคม 2520[32] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งศาลจังหวัดพะเยาขึ้นที่อำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา และ**เหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดพะเยา พ.ศ. .... ได้แยกอำเภอจุน อำเภอเชียงคำ อำเภอเชียงม่วน อำเภอดอกคำใต้ อำเภอปง อำเภอพะเยา และอำเภอแม่ใจออกจากการปกครองของจังหวัดเชียงราย รวมตั้งขึ้นเป็นจังหวัดพะเยา สมควรจัดตั้งศาลจังหวัด ขึ้นที่อำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา ให้มีเขตตลอดท้องที่จังหวัดพะเยา เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความยุติธรรมแก่ประชาชนในท้องที่จังหวัดพะเยา

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 199 เสียง ไม่รับหลักการ 3 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 3 มิถุนายน 2520[33] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 221 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

18. วันที่ 28 กรกฎาคม 2519

ประกาศใช้พระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ.2520 (ร.จ.เล่ม 94 ตอนที่ 69 หน้า 8 - 28)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 30 ธันวาคม 2519[34] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ควบคุมการประกอบกิจการน้ำบาดาลอันได้แก่ การเจาะน้ำบาดาล การใช้น้ำบาดาลและการระบายน้ำลงบ่อน้ำบาดาล รวมตลอดถึงการอนุรักษ์แหล่งน้ำบาดาล และ**เหตุผล**ว่าในปัจจุบันนี้ มีการเจาะน้ำบาดาลและการใช้น้ำบาดาลกันอย่างกว้างขวางและมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นอีกในอนาคต แต่ยังไม่มีการควบคุมให้เป็นไปโดยถูกต้องตามหลักวิชาการ จนปรากฏว่าแหล่งน้ำบาดาลบางแห่งเกิดขาดแคลนหรือเสียหาย ซึ่งถ้าปล่อยให้มีสภาพเช่นนี้อยู่ต่อไป อาจเกิดความเสียหายต่อทรัพยากรของชาติ หรือทำให้สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ หรือเป็นอันตรายแก่ทรัพย์สิน หรือสุขภาพของประชาชน สมควรมีมาตรการป้องกันอันเหมาะสมเพื่อประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 225 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 1 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการศึกษา การสาธารณสุข และการสาธารณูปการพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2520[35] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 183 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 1 เสียง

---

[32]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 1/2520 สมัยสามัญ,วันที่ 20 พฤษภาคม 2520, หน้า 117 และ 121.

[33]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 3/2520 สมัยสามัญ, วันที่ 3 มิถุนายน 2520, หน้า 224.

[34]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 5, วันที่ 30 ธันวาคม 2519, หน้า 336 และ 121.

[35]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 1 สมัยสามัญ,วันที่ 20 พฤษภาคม 2520, หน้า 81.

19. วันที่ 2 สิงหาคม 2520

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลท่าน้ำอ้อย อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ.2520 (ร.จ.เล่ม 94 ตอนที่ 70 หน้า 580 - 582)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 11 มีนาคม 2520[36] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลท่าน้ำอ้อย อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อประโยชน์ของรัฐในการชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าในการที่กรมชลประทานดำเนินการขุดคลองระบายน้ำสาย 1 ซ้าย-3 ซ้ายเพื่อประโยชน์ในการชลประทานตามโครงการสูบน้ำเขาแก้วในท้องที่ตำบลท่าน้ำอ้อย อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ เจ้าหน้าที่ได้ติดต่อกับราษฎรผู้เป็นเจ้าของ หรือผู้ครอบครองที่ดินที่ถูกเขตชลประทานแล้วปรากฏว่ามีเจ้าของที่ดินรายหนึ่ง (จำนวน 2 แปลง) ไม่ยินยอมรับเงินค่าทดแทนตามที่คณะกรรมการกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินที่ถูกเขตชลประทานกำหนดให้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2520[37] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย ด้วยคะแนนเสียง 190 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 1 เสียง

20. วันที่ 11 สิงหาคม 2520

ประกาศใช้พระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2520 (ร.จ. เล่ม 94 ตอนที่ 73 หน้า 1)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 10 มิถุนายน 2520[38] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา 46 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. 2498 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 302 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ.2515 และ**เหตุผลว่า**เนื่องจากตามพระธรรมนูญศาลทหารในปัจจุบัน ได้ให้อำนาจแก่ผู้บังคับบัญชาทหาร สั่งควบคุมผู้ต้องหาซึ่งเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหารได้ โดยบัญญัติให้อนุโลมตามอำนาจลงทัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยทหาร และไม่ได้จำกัดจำนวนวันควบคุมขั้นสูงไว้ ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำแก่ผู้ต้องหาที่มียศตำแหน่งต่างกัน สมควรจำกัดจำนวนวันให้สั่งควบคุมผู้ต้องหารวมกันได้ไม่เกินเก้าสิบวัน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 219 เสียง ไม่รับหลักการ 2 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการทหารพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2520[39] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย ด้วยคะแนนเสียง 204 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 1 เสียง

---

[36]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 14,วันที่ 11 มีนาคม 2520, หน้า 334 และ 345.

[37]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 1/2520 สมัยสามัญ, วันที่ 20 พฤษภาคม 2520, หน้า 91.

[38]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 4/2520 สมัยสามัญ, วันที่ 10 มิถุนายน 2520, หน้า 267 และ 274.

[39]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 8/2520 สมัยสามัญ,วันที่ 8 กรกฎาคม 2520, หน้า 217.

21. วันที่ 11 สิงหาคม 2520

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัดสายน่าน - ปัว ทุ่งช้าง - งอบ - ปอน - บ้านน้ำเลียง - สบปืน - ห้วยโก๋น - เขตแดนเชียงเงิน ตอนน่าน - ปัว ในท้องที่อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน พ.ศ.2520 (ร.จ.เล่ม 64 ตอนที่ 73 หน้า 4 - 7)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 3 ในวันที่ 3 มิถุนายน 2520[40] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน เนื่องจากกรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืน **และเหตุผล**ว่าเพื่อสร้างทางหลวงจังหวัดสายน่าน - ปัว - ทุ่งช้าง - งอบ - ปอน - บ้านน้ำเลียง - สบปืน - ห้วยโก๋น - เขตแดนเชียงหิน ตอนน่าน - ปัว เสร็จแล้ว สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน 2515

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 197 เสียง ไม่รับหลักการ 1 เสียง ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2520[41] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 200 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

22. วันที่ 22 สิงหาคม 2520

ประกาศใช้พระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2520 (ร.จ.เล่ม 94 ตอนที่ 78 หน้า 1)

พระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นผลจากการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 29 กรกฎาคม 2520[42] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ.2518 **และเหตุผล**ว่ากฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการบัญญัติให้ข้าราชการซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้วเป็นอันพ้นจากราชการ เมื่อสิ้นปีงบประมาณที่ข้าราชการผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แต่กฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจได้กำหนดให้พนักงานของรัฐวิสาหกิจ พ้นจากตำแหน่งเมื่อมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ สมควรแก้ไขกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ให้พนักงานของรัฐวิสาหกิจพ้นจากตำแหน่งเมื่อสิ้นปีงบประมาณของปีที่พนักงานผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์เช่นเดียวกับข้าราชการ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 162 เสียง ไม่รับหลักการ 4 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 172 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 3 เสียง

---

[40]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 3/2520 สมัยสามัญ, วันที่ 3 มิถุนายน 2520, หน้า 227 และ 243.

[41]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 6/2520 สมัยสามัญ, วันที่ 24 มิถุนายน 2520, หน้า 66.

[42]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 11/2520 สมัยสามัญ, วันที่ 29 กรกฎาคม 2520, หน้า 325,333 และ 337.

23. วันที่ 26 สิงหาคม 2520

ประกาศใช้พระราชบัญญัติวิศวกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2520 (ร.จ.เล่ม 94 ตอนที่ 78 หน้า 4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 24 มิถุนายน 2520[43] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 7 มาตรา 8 มาตรา 13 มาตรา 14 ทวิ มาตรา 17 มาตรา 18 (3) มาตรา 19 มาตรา 20 มาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 23 มาตรา 26 ทวิ มาตรา 31 และอัตราค่าธรรมเนียม กับเพิ่มมาตรา 12 (3) และมาตรา 19 ทวิ **และเหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ.2505 และพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2512 มีบทบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม คุณวุฒิ คุณสมบัติและระยะเวลาประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ขอรับใบอนุญาต การประกาศชื่อ ที่อยู่ และคุณวุฒิของผู้ขอรับใบอนุญาต อายุใบอนุญาตบางประเภท ข้อกำหนดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ได้รับใบอนุญาต โทษอัตราค่าธรรมเนียมที่ไม่เหมาะสม และเพื่อให้คณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมมีอำนาจออกใบอนุญาตพิเศษตามความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของผู้ขอรับใบอนุญาตแต่ละรายได้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 204 เสียง ไม่รับหลักการ 2 เสียง และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2520[44] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 208 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 1 เสียง

24. วันที่ 19 กันยายน 2520

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ.2520 (ร.จ.เล่ม 94 ตอนที่ 86 หน้า 1)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 5 ในวันที่ 17 มิถุนายน 2520[45] มีผู้เสนอ 2 ฉบับคือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 69 ทวิ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน โดยที่บทบัญญัติเกี่ยวกับการทำการรังวัดสอบเขตโฉนดที่ดิน และการรังวัดแบ่งแยกที่ดินยังไม่เหมาะสม **และเหตุผล**ว่าในการรังวัด ถ้าผู้มีสิทธิในที่ดินข้างเคียงไม่ได้รับรองแนวเขตครบถ้วนแล้วก็ไม่อาจทำการรังวัดสอบเขตโฉนดที่ดิน หรือรังวัดแบ่งแยกที่ดินได้เพื่อขจัดข้อขัดข้องดังกล่าว เห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการทำการรังวัดสอบเขตโฉนดที่ดิน และการรังวัดแบ่งแยกที่ดินเสียใหม่

2. ฉบับนายดวง ตีวาจิน เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา 70 ปัจจุบันนี้ **และเหตุผล**ว่าได้มีการขอแบ่งแยกที่ดินจากแปลงใหญ่มาเป็นแปลงเล็กเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการทำสัญญาซื้อขายแลกเปลี่ยน จำนำ จำนอง ขายฝาก เป็นเหตุให้เกิดการปริวรรตหมุนเวียน

---

[43]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 6/2520 สมัยสามัญ, วันที่ 24 มิถุนายน 2520, หน้า 69 และ 87.

[44]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 11/2520 สมัยสามัญ, วันที่ 29 กรกฎาคม 2520, หน้า 275.

[45]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 5 สมัยสามัญ, วันที่ 17 มิถุนายน 2520, หน้า 312 และ 341.

เกิดผลดีในทางเศรษฐกิจ ขณะนี้เกิดอุปสรรคเป็นอย่างยิ่งแก่เจ้าของที่ดิน ผู้ยื่นคำขอให้มีการแบ่งแยกเนื่องจากเจ้าของที่ดินข้างเคียงไม่มาระวังแนวเขตตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 70 ข้อ 1 แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ทำให้การรังวัดแบ่งแยกเกิดความล่าช้า บางรายถึงกับต้องล้มเลิก เพราะเจ้าของที่ดินข้างเคียงไม่ยอมมาเซ็นชื่อ บางรายก็หาตัวเจ้าของที่ดินข้างเคียงไม่พบ เพราะย้ายถิ่นที่อยู่ใหม่ สาเหตุเนื่องจากเจ้าของที่ดินไม่สนใจ หรือบางรายก็มีข้อข้องหมองใจกับเจ้าของที่ดินผู้ขอแบ่งแยกเป็นส่วนตัว ถึงแม้จะมีมาตรา 107 เป็นบทลงโทษผู้ไม่ไประวังแนวเขต ก็เป็นเรื่องขัดคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าของที่ดินผู้ยื่นคำขอมิใช่ผู้เสียหาย ตามความหมายของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา จึงมิอาจจะดำเนินคดีกับเจ้าของที่ดินข้างเคียงผู้ไม่ไประวังแนวเขตได้ ถึงแม้เจ้าพนักงานที่ดินจะไปร้องทุกข์ขอให้เจ้าพนักงานตำรวจดำเนินคดีกับผู้ฝ่าฝืนกฎหมาย ก็หาได้รับความร่วมมือจากพนักงานสอบสวนเท่าที่ควรไม่ เพราะเป็นคดีมีโทษเล็กน้อย ส่วนมากเจ้าของที่ดินที่ไม่ไประวังแนวเขตมักมีภูมิลำเนาอยู่นอกเขตอำนาจของพนักงานสอบสวน จึงทำให้การดำเนินคดีไม่ได้ผลเท่าที่ควร ความเดือดร้อน ความเสียหายทั้งหลายย่อมตกมารวมอยู่ที่เจ้าของที่ดินผู้ยื่นคำขอแบ่งแยกเป็นการสูญเสียในด้านเศรษฐกิจ

จึงเห็นสมควรแก้ไขการระวังแนวเขตและการเซ็นรับทราบแนวเขตเพื่อให้การรังวัด แบ่งแยกดำเนินไปด้วยความรวดเร็วตามที่เสนอมานี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง 191 เสียง ไม่รับหลักการ 6 เสียง ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 5 สิงหาคม 2520[46] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 181 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

25. วันที่ 19 กันยายน 2520

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2520 (ร.จ.เล่ม 94 ตอนที่ 86 หน้า 6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 5 สิงหาคม 2520[47] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง มาตรา 3 มาตรา 7 มาตรา 9 มาตรา 11 (4) และบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการการเมือง และเพิ่มมาตรา 7 ทวิ และมาตรา 7 ตรี และ**เหตุผล**ว่ากฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมืองที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน มีบทบัญญัติบางประการที่ยังไม่เหมาะสมกับกาลสมัย ฉะนั้น เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สมควรกำหนดให้มีตำแหน่งเลขานุการประธานสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ผู้ช่วยเลขานุการ ประธานสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและประจำสำนักงานสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรีเพิ่มขึ้น และให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวมีฐานะเป็นข้าราชการการเมืองด้วย

---

[46] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 12/2520 สมัยสามัญ, วันที่ 5 สิงหาคม 2520, หน้า 65.

[47] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 12/2520 สมัยสามัญ, วันที่ 5 สิงหาคม 2520, หน้า 72 และ 91.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 190 เสียง ไม่รับหลักการ 1 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2520[48] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 182 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

26. วันที่ 19 กันยายน 2520

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 11) พ.ศ.2520 (ร.จ.เล่ม 94 ตอนที่ 86 หน้า 17)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ในวันที่ 29 กรกฎาคม 2520[49] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรให้เจ้าท่ามีอำนาจประกาศ กำหนดเส้นทางเดินเรือ และควบคุมการเดินเรือในเขตท่ากรุงเทพฯ และในแม่น้ำลำคลองเป็นการเฉพาะคราวได้ ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยในการเดินเรือในเขตท่ากรุงเทพฯ และในแม่น้ำลำคลอง อีกทั้งอัตราโทษที่จะลงแก่ผู้ฝ่าฝืนที่มีอยู่เดิมในหมวดที่ 4 ของภาคที่ 1 ยังไม่เหมาะสมกับสภาวการณ์ปัจจุบัน สมควรแก้ไขปรับปรุงอัตราโทษ ดังกล่าวเสียใหม่

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 171 เสียง ไม่รับหลักการ 2 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการคมนาคมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2520[50] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 170 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

27. วันที่ 27 กันยายน 2520

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2520 (ร.จ.เล่ม 94 ตอนที่ 89 หน้า 671)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 26 สิงหาคม 2520[51] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เพิ่มมาตรา 11 ทส และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. 2503 เพื่อให้สอดคล้องกับสัญญาความร่วมมือระหว่างประเทศ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 178 เสียง ไม่รับหลักการ 47 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 9 กันยายน 2520[52] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก

---

[48] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา.รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 14/2520 สมัยสามัญ, วันที่ 26 สิงหาคม 2520, หน้า 222.

[49] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา.รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 11/2520 สมัยสามัญ, วันที่ 29 กรกฎาคม 2520, หน้า 277 และ 289.

[50] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา.รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 4/2520 สมัยสามัญ, วันที่ 26 สิงหาคม 2520, หน้า 231.

[51] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา.รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 14/2520 สมัยสามัญ, วันที่ 26 สิงหาคม 2520, หน้า 270 และ 287.

28. วันที่ 28 กันยายน 2520

ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 94 ตอนที่ 90 หน้า 1)

29. วันที่ 30 กันยายน 2520

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่แขวงบุคคโล เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ให้แก่องค์การคลังสินค้า พ.ศ.2520 (ร.จ.เล่ม 94 ตอนที่ 91 หน้า 1)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 29 กรกฎาคม 2520[53] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่แขวงบุคคโล เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ให้แก่องค์การคลังสินค้า และ**เหตุผล**ว่าที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่แขวงบุคคโล เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 แปลง แปลงที่หนึ่งเนื้อที่ประมาณ 38.6 ตารางวา แปลงที่สองเนื้อที่ประมาณ 41.9 ตารางวา รวมกับเนื้อที่ประมาณ 80.5 ตารางวา มีสภาพเป็นทางเดินเท้าแคบ และเป็นที่ลุ่มไม่สามารถก่อสร้างเป็นถนนถาวรได้ เห็นสมควรโอนที่ดินดังกล่าวแลกเปลี่ยนกับที่ดินขององค์การคลังสินค้า เนื้อที่ประมาณ 108 ตารางวา เป็นทางกว้างประมาณ 6 เมตร ยาวประมาณ 72 เมตร และมีระดับสูงกว่าทางสาธารณะเดิม สามารถก่อสร้างถนนถาวรได้ โดยไม่ต้องถมที่และย่นระยะทางออกสู่ถนนเจริญนครได้สะดวกกว่าทางสายเดิม ทั้งนี้ เพื่อให้ราษฎรได้รับความสะดวกยิ่งขึ้นในการใช้ถนนสาธารณะ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 160 เสียง ไม่รับหลักการ 1 เสียง ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2520[54] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย ด้วยคะแนนเสียง 185 เสียงไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ

30. วันที่ 19 ตุลาคม 2520

ประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2520 (ร.จ.เล่ม 94 ตอนที่ 97 หน้า 1)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 26 สิงหาคม 2520[55] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เพิ่มมาตรา 16 ทวิ และแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 48 มาตรา 49

---

[52]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 16 สมัยสามัญ,วันที่ 9 กันยายน 2520, หน้า 9.

[53]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 11/2520 สมัยสามัญ, วันที่ 29 กรกฎาคม 2520, หน้า 436 และ 442.

[54]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 14/2520 สมัยสามัญ, วันที่ 26 สิงหาคม 2520, หน้า 211.

[55]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 14/2520 สมัยสามัญ, วันที่ 26 สิงหาคม 2520, หน้า 233 และ 244.

มาตรา 50 มาตรา 51 มาตรา 52 และมาตรา 53 และ**เหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช 2474 ได้กำหนดให้เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดา และชนิดน่ากลัวอันตรายที่ไม่ได้มีไว้เพื่อจำหน่ายหรือขายได้ไม่เกิน 2,500 ลิตร แต่ส่วนราชการ องค์การของรัฐ ผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรมหรือเกษตรกรรมบางแห่งมีความจำเป็นต้องเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงไว้เพื่อใช้ในราชการในกิจการอุตสาหกรรม หรือเกษตรกรรมเกินกว่าปริมาณที่กฎหมายกำหนด กับทั้งบทลงโทษกฎหมายดังกล่าวได้กำหนดอัตราโทษไว้ต่ำไม่สอดคล้องกับอัตราโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมายอื่น จำเป็นต้องแก้ไขกฎหมายให้มีการอนุญาต ให้ส่วนราชการ องค์การของรัฐ ผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรมหรือเกษตรกรรมดังกล่าวเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ได้ตามความจำเป็นและแก้ไขอัตราโทษเสียใหม่

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 169 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2520[56] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 161 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 1 เสียง

31. วันที่ 10 ตุลาคม 2520

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินสายสีคิ้ว - ชัยภูมิ - ชุมแพ - เลย - เชียงคาน ตอนชัยภูมิ - ชุมแพ ในท้องที่อำเภอเมืองชัยภูมิ อำเภอคอนสวรรค์ อำเภอแก้งคร้อ อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ และอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น พ.ศ.2520 (ร.จ. 94 ตอนที่ 97 หน้า 6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 19 สิงหาคม 2520[57] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอเมืองชัยภูมิ อำเภอคอนสวรรค์ อำเภอแก้งคร้อ อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ และอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น และ**เหตุผล**ว่ากรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินสายสีคิ้ว - ชัยภูมิ - ชุมแพ - เลย - เชียงคาน ตอนชัยภูมิ - ชุมแพ เสร็จแล้ว สมควรจะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ.2515

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 214 เสียง ไม่รับหลักการ 2 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 9 กันยายน 2520[58] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 151 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 1 เสียง

32. วันที่ 19 ตุลาคม 2520

---

[56]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 18/2520 สมัยสามัญ, วันที่ 23 สิงหาคม 2520, หน้า 103.

[57]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 13/2520 สมัยสามัญ, วันที่ 19 สิงหาคม 2520, หน้า 111 และ 116.

[58]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 16/2520 สมัยสามัญ, วันที่ 9 กันยายน 2520, หน้า 44.

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินสายกรุงเทพฯ - ตราด ตอนบางละมุง - ระยอง ในท้องที่อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี และอำเภอบ้านค่าย อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง พ.ศ. 2520 (ร.จ.เล่ม 94 ตอนที่ 97 หน้า 10)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 19 สิงหาคม 2520[59] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี และอำเภอบ้านค่าย อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง **และเหตุผล**ว่ากรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินสายกรุงเทพฯ - ตราด ตอนบางละมุง - ระยอง เสร็จแล้ว สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ.2515

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 164 เสียง ไม่รับหลักการ 3 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 9 กันยายน พ.ศ. 2520[60] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 158 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 3 เสียง

33. วันที่ 19 ตุลาคม 2520

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินสายพระประแดง-สำโรง - บางปะอิน - อยุธยา - สิงห์บุรี - ชัยนาท - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 (พยุหะคีรี) ตอนอำเภอเมืองชัยนาท - พยุหะคีรี ในท้องที่อำเภอเมืองชัยนาท และอำเภอมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท และอำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ และสายกรุงเทพฯ - วังน้อย - สระบุรี - โคกสำโรง - ลพบุรี - ชัยนาท - นครสวรรค์ - กำแพงเพชร - ตาก - ลำปาง - เชียงราย - ตอนพยุหะคีรี - นครสวรรค์ ในท้องที่อำเภอพยุหะคีรี อำเภอโกรกพระ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ.2520 (ร.จ.เล่ม 94 ตอนที่ 97 หน้า14)

---

[59]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 13/2520 สมัยสามัญ, วันที่ 19 ธันวาคม 2520, หน้า 168 และ 175.

[60]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินครั้งที่ 16/2520 สมัยสามัญ,วันที่ 9 กันยายน 2520, หน้า 58.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 19 สิงหาคม 2520[61] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอเมืองชัยนาท อำเภอมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท และอำเภอพยุหะคีรี อำเภอโกรกพระ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ และ**เหตุผล**ว่ากรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินสายพระประแดง - สำโรง - บางปะอิน - อยุธยา - สิงห์บุรี - ชัยนาท - บรรจบทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 1 (พยุหะคีรี) ตอนอำเภอเมืองชัยนาท - พยุหะคีรี และสายกรุงเทพฯ - วังน้อย - สระบุรี - โคกสำโรง - ลพบุรี - ชัยนาท - นครสวรรค์ - กำแพงเพชร - ตาก - ลำปาง - เชียงราย - ตอนพยุหะคีรี - นครสวรรค์ ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวง ที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินสายบางปะอิน - นครสวรรค์ - ตอนสรรพยา - นครสวรรค์ พ.ศ.2511 เสร็จแล้ว สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 218 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 9 กันยายน 2520[62] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 165 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 1 เสียง

34. วันที่ 19 ตุลาคม 2520

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินสายกรุงเทพฯ - สมุทรปราการ - บางปะกง - ชลบุรี - ระยอง - จันทบุรี - ตราด ตอนศรีราชา - สัตหีบ ในท้องที่อำเภอศรีราชา อำเภอบางละมุง และอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี พ.ศ.2520 (ร.จ.เล่ม 94 ตอนที่ 97 หน้า 19)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน วันที่ 19 สิงหาคม 2520[63] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอศรีราชา อำเภอบางละมุง และอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี และ**เหตุผล**ว่ากรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืน เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินสายกรุงเทพฯ - สมุทรปราการ - บางปะกง - ชลบุรี - ระยอง - จันทบุรี - ตราด ตอนศรีราชา - สัตหีบ เสร็จแล้วสมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 173 เสียง ไม่รับหลักการ 1 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 9 กันยายน 2520[64] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 156 เสียง ไม่เห็นชอบ 3 เสียง

---

[61] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 13/2520 สมัยสามัญ, วันที่ 19 สิงหาคม 2520, หน้า 103 และ 109.

[62] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 16/2520 สมัยสามัญ, วันที่ 9 สิงหาคม 2520, หน้า 37.

[63] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 13/2520 สมัยสามัญ,วันที่ 19 สิงหาคม 2520, หน้า 162 และ 166.

[64] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 16/2520 สมัยสามัญ, วันที่ 9 กันยายน 2520, หน้า 51.

35. วันที่ 9 พฤศจิกายน 2520

ประกาศใช้ธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2520 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 94 ตอนที่ 111 หน้า 1)

36. วันที่ 3 ธันวาคม 2520

ประกาศใช้พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการอันเป็นความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักรระหว่างวันที่ 25 และวันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2520 พ.ศ. 2520
(ร.จ. เล่ม 94 ตอนที่ 121 หน้า 1)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 3 วันที่ 2 2 ธันวาคม 2520[65] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้นิรโทษกรรมในโอกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระชนมพรรษาเจริญวัฒนามาครบ 50 พรรษาบริบูรณ์ แก่ผู้กระทำการอันเป็นความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักร ระหว่างวันที่ 25 และวันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2520 เพื่อเป็นการแผ่พระมหากรุณาธิคุณและให้โอกาสแก่บุคคลเหล่านั้นได้ร่วมกันทำคุณประโยชน์เพื่อจรรโลงประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองต่อไป และ**เหตุผล**ว่าเนื่องในโอกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้มีพระชนมพรรษาเจริญวัฒนามาครบ 50 พรรษาบริบูรณ์ ในวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2520 ซึ่งนับเป็นอภิลักขิตสมัยที่สำคัญ และประกอบกับรัฐบาลมีนโยบายและเจตจำนงที่จะผนึกกำลังสร้างสรรความสามัคคีของชนในชาติ สมควรนิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการอันเป็นความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักรและความผิดอื่นที่เกี่ยวเนื่องกับความผิดดังกล่าว ซึ่งได้กระทำระหว่างวันที่ 25 และวันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2520 เพื่อเป็นการแผ่พระมหากรุณาธิคุณและให้โอกาสแก่บุคคลเหล่านั้นได้ร่วมกันทำคุณประโยชน์และช่วยจรรโลงประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองต่อไป

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวดและมีมติเห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายโดยการประชุมลับ

37. วันที่ 3 ธันวาคม 2520

ประกาศใช้พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการยึดอำนาจการปกครองแผ่นดิน เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ.2520 พ.ศ. 2520 (ร.จ.เล่ม 94 ตอนที่ 121 หน้า 5)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 1 ธันวาคม 2520[66] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้นิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการยึดอำนาจการปกครองแผ่นดิน เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2520 และ**เหตุผล**ว่าการยึดอำนาจการปกครองแผ่นดิน และยกเลิกรัฐธรรมนูญ ซึ่งคณะปฏิวัติได้กระทำเป็นผลสำเร็จ เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2520 นั้น คณะปฏิวัติได้กระทำไปด้วยความปรารถนาที่จะให้การบริหารประเทศเป็นไปโดยมีประสิทธิภาพสามารถแก้ปัญหาของประเทศชาติได้ทันท่วงที เร่งฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนเสริมสร้างความสามัคคีของชนในชาติ ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และฟื้นฟูความสัมพันธ์

---

[65]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 3, วันที่ 2 ธันวาคม 2520, หน้า 154.

[66]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 2, วันที่ 1 ธันวาคม 2520, หน้า 106,114 และ 118.

กับนานาประเทศเพื่อให้เกิดความมั่นคงทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร และบังเกิดความผาสุกแก่ประชาชนชาวไทย และความเจริญรุ่งเรืองของประเทศ ทั้งได้กระทำไปโดยมิได้ปรารถนาแสวงหาประโยชน์ส่วนตนหรือหรือบำเหน็จตอบแทนแต่ประการใด จึงสมควรให้มีกฎหมายนิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการยึดอำนาจการปกครองแผ่นดินในครั้งนี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 167 เสียง ไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 183 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

38. วันที่ 26 ธันวาคม 2520

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดแก้ไขและป้องกันภาวะการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2516 (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2520 (ร.จ.เล่ม 94 ตอนที่ 133 หน้า 1)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 16 ธันวาคม 2520[67] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยกเลิกมาตรา 10 แห่งกฎหมายว่าด้วยการแก้ไขและป้องกันภาวะการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิง **และเหตุผล**ว่าพระราชกำหนดแก้ไขและป้องกันภาวะการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2516 กำหนดเวลาการใช้บังคับไว้เพียงหนึ่งปี ซึ่งต่อมาได้มีการขยายเวลาการใช้บังคับรวม 3 ครั้ง ๆ ละหนึ่งปี บัดนี้กำหนดเวลาการใช้บังคับ กฎหมายดังกล่าวจะสิ้นสุดลงในวันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2520 แต่โดยที่ภาวะการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิงยังคงมีอยู่ และมีความจำเป็นต้องใช้กฎหมายนี้ต่อไปอีก โดยไม่มีกำหนดระยะเวลาไว้ ดังนั้นเพื่อให้สามารถใช้บังคับกฎหมายนี้ได้ต่อไป โดยไม่มีกำหนดเวลาเช่นเดียวกับกฎหมายอื่นทั่ว ๆ ไป สมควรยกเลิกมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

การพิจารณาได้กระทำในสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 203 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ในวาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 221 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

39. วันที่ 31 ธันวาคม 2520

ประกาศใช้พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 4 ลงวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ.2520 พ.ศ. 2520 (ร.จ.เล่ม 94 ตอนที่ 137 หน้า 1)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 23 ธันวาคม 2520[68] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 4 ลงวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2520 **และเหตุผล**ว่าประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 4 ลงวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2520 ได้บัญญัติห้ามมิให้ประชาชนในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร ออกนอกเคหสถานในระหว่างเวลา 01.00 นาฬิกา ถึง 04.30 นาฬิกา แต่ปรากฏว่าในปัจจุบันนี้ เหตุการณ์โดยทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานครได้กลับคืนสู่ภาวะปกติแล้ว และเพื่อเป็น

---

[67]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 5," วันที่ 16ธันวาคม 2520, หน้า 308, 332 และ 334.

[68]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 7, วันที่ 23 ธันวาคม 2520, หน้า 403, 426-427 และ 429.

การอำนวยประโยชน์แก่ประชาชนในอันที่จะประกอบสัมมาชีพและออกนอกเคหสถานได้โดยไม่จำกัดเวลา สมควรยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าว

การพิจารณาได้กระทำในสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 210 เสียง ไม่รับหลักการ 8 เสียง ในวาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 193 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 4 เสียง

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ ปี 2521

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1. พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข ไปเป็นของกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2521	117
2. พระราชบัญญัติอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อน พ.ศ. 2521	117
3. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2521	118
4. พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2521	118
5. พระราชบัญญัติประถมศึกษา (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2521	119
6. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร พ.ศ. 2521	120
7. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชา และตำบลบางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2521	120
8. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัดสายพัทลุง - ควนขนุน - ปากคลอง ในท้องที่อำเภอเมืองพัทลุง และอำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง พ.ศ. 2521	121
9. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินสายอ้อมเมืองชลบุรี ในท้องที่อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2521	121
10. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินสายบางปะอิน - นครสวรรค์ ตอนบางปะอิน - สรรพยา ในท้องที่อำเภอบางปะอิน อำเภอพระนครศรีอยุธยา อำเภออุทัย อำเภอนครหลวง อำเภอบางปะหัน อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อำเภอเมืองอ่างทอง อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง อำเภอพรหมบุรี อำเภอเมืองสิงห์บุรี อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี อำเภอท่าวุ้ง จังหวัดลพบุรี และอำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท พ.ศ. 2521	122
11. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัดสายบุรีรัมย์ - พุทไธสง ในท้องที่ อำเภอเมืองบุรีรัมย์ อำเภอคูเมือง และอำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2521	123
12. พระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2521	123
13. พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2521	124
14. พระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2521	124
15. พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลบุ่ง อำเภออำนาจเจริญ จังหวัดอุบลราชธานีให้แก่ คุณหญิงตุ่น โกศัลวิตร พ.ศ. 2521	125
16. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. 2521	125
17. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. 2521	126

เรื่อง	หน้า
18. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2521	126
19. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521	127
20. พระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2521	127
21. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 281 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 พ.ศ. 2521	128
22. พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521	128
23. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2521	129
24. พระราชบัญญัติครู (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2521	129
25. พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2521	130
26. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 23) พ.ศ. 2521	130
27. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัด สายสุพรรณบุรี - ชัยนาท ในท้องที่อำเภอเมืองสุพรรณบุรี อำเภอศรีประจันต์ อำเภอสามชุก อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี และอำเภอหันคา อำเภอสรรคบุรี อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท พ.ศ. 2521	131
28. พระราชบัญญัติราชองครักษ์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2521	132
29. พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2521	132
30. พระราชบัญญัติการเนรเทศ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2521	133
31. พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2521	134
32. พระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2521	134
33. พระราชบัญญัติเครื่องแบบนักศึกษาวิชาทหารและเครื่องแบบผู้กำกับนักศึกษาวิชาทหาร พ.ศ. 2521	135
34. พระราชบัญญัติพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2521	135
35. พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของส่วนราชการในกระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2521	136
36. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2521	137
37. พระราชบัญญัติส่งเสริมและประสานงานเยาชนแห่งชาติ พ.ศ. 2521	137
38. พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องในการชุมนุมในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ระหว่างวันที่ 4 ถึงวันที่ 6 ตุลาคม 2519 พ.ศ. 2521	138
39. พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พ.ศ. 2521	138

เรื่อง	หน้า
40. พระราชบัญญัติเหรียญที่ระลึกพระราชพิธีสถาปนาสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี พ.ศ.2521	139
41. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2521	139
42. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง(ฉบับที่ 4) พ.ศ.2521	140
43. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2521	140
44. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2521	141
45. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2521	141
46. พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2522[1]	141
47. พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2521	142
48. พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2521	142
49. พระราชบัญญัติเหรียญกล้าหาญ พ.ศ.2521	142
50. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ.2521	143
51. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2521	144
52. พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.2521	144
53. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี พ.ศ.2521	145
54. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ.2521	145
55. พระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชยนาวี พ.ศ.2521	146
56. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2521 (ฉบับที่ 20) พ.ศ.2521	147
57. พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2521	147
58. พระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหม พ.ศ.2521	147
59. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2521[2]	148
60. พระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ.2521	148
61. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ 9) พ.ศ.2521	149

[1] ดูรายละเอียดในหมวดงบประมาณรายจ่ายประจำปี

[2] ดูรายละเอียดในหมวดรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

เรื่อง	หน้า
62. พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2521	149
63. พระราชบัญญัติการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ.2521	150
64. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลหลักแก้ว อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง พ.ศ.2521	151
65. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดราชธานี ตำบลธานี อำเภอเมืองสุโขทัย จังหวัดสุโขทัย ให้แก่เทศบาลเมืองสุโขทัยธานี พ.ศ.2521	151
66. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2521	152
67. พระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก พ.ศ.2521	153
68. พระราชบัญญัติคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2521	154
69. พระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2521	154
70. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ในท้องที่แขวงห้วยขวาง แขวงบางกะปิ เขตห้วยขวาง และแขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร พ.ศ.2521	155
71. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลแม่เหียะและตำบลสุเทพ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ.2521	155

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ในปี 2521

1. วันที่ 31 มกราคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข ไปเป็นของกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2521 (ร.จ.เล่ม 95 ตอนที่ 12 หน้า 16-18)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 9 ธันวาคม 2521[1] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ และเงินงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดและสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ ในพื้นที่การปกครองของกรุงเทพมหานคร นอกจากงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างอาคารและที่ดิน ที่ตั้งศูนย์การแพทย์และอนามัยบางเขนกับยานพาหนะที่ใช้ในราชการของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดและสำนักงานสาธารณสุขอำเภอดังกล่าว ไปเป็นของกรุงเทพมหานคร และ**เหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2518 มาตรา 66 ได้บัญญัติให้กรุงเทพมหานครมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการเกี่ยวกับ การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาลในเขตกรุงเทพมหานคร สมควรโอนกิจการบริหารบางส่วนของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุขเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด และสำนักงานสาธารณสุขอำเภอในพื้นที่การปกครองของกรุงเทพมหานครไปเป็นของกรุงเทพมหานคร

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 243 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการศึกษา การสาธารณสุข และการสาธารณูปการพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 210 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 6 มกราคม 2521[2]

2. วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อน พ.ศ.2521 (ร.จ.เล่ม 95 ตอนที่ 18 หน้า 26-28)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 27 มกราคม 2521[3] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้อำนาจรัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อนเป็นจำนวนเงินไม่เกิน1,600,000,000 บาท เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนและฟื้นฟูเศรษฐกิจของชนบท โดยจ่ายจากเงินคงคลัง และ**เหตุผล**ว่าได้เกิดภาวะฝนแล้งในท้องที่จังหวัดต่าง ๆ หลายจังหวัด ทำให้การทำนาในปี พ.ศ.2520-2521 ไม่ได้ผล ประชาชนในท้องที่ที่ประสบภาวะฝนแล้งได้รับความเดือดร้อนในทางเศรษฐกิจ รัฐบาลจึงจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินตามโครงการ

---

[1]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 4/2521, วันที่ 9 ธันวาคม 2520, หน้า 177 และ 181.

[2]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 8/2521, วันที่ 6 มกราคม 2521, หน้า 10.

[3]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 11/2521, วันที่ 27 มกราคม 2521, หน้า 107 และ 152.

พิเศษ เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนและฟื้นฟูเศรษฐกิจของชนบทในท้องที่ที่ประสบภาวะฝนแล้งดังกล่าว และโดยที่จำเป็นต้องดำเนินการโดยรีบด่วนเพื่อบำบัดทุกข์บำรุงสุขประชาชน รัฐบาลจึงจำต้องขอให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อนได้ตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง ซึ่งในการนี้จะต้องทำเป็นพระราชบัญญัติให้อำนาจรัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 191 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 202 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

3. วันที่ 31 มีนาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 37 หน้า 1-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 30 ธันวาคม 2520[4] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 151 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และแก้ไขค่าขึ้นศาล ค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ค่าสืบพยานนอกศาล ค่าป่วยการและค่าพาหนะพยานกับค่ารังวัดทำแผนที่ และอัตราค่าทนายความในตารางท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง **และเหตุผล**ว่าค่าขึ้นศาล ค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ค่าสืบพยานนอกศาล ค่าป่วยการและค่าพาหนะพยานกับค่ารังวัดทำแผนที่ และอัตราค่าทนายความที่กำหนดไว้ในตารางท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งที่ใช้อยู่ได้กำหนดไว้นานมาแล้วไม่เหมาะสมแก่ภาวะการณ์ในปัจจุบัน สมควรแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 151 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ให้สอดคล้องกันด้วย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 157 เสียง ไม่รับหลักการ 4 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 191 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2521[5]

4. วันที่ 5 เมษายน 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2521(ร.จ.เล่ม 95 ตอนที่ 40 หน้า 1-4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2521[6] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ.2521 **และเหตุผล**ว่ากฎหมายว่าด้วยการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ได้กำหนดไว้ว่าหาก

---

[4]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 7/2521, วันที่ 30 ธันวาคม 2520, หน้า 441 และ 469-471.

[5]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 14/2521, วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2521, หน้า 357.

[6]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 12/2521, วันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2521, หน้า 187 และ 209-210.

มีความจำเป็นสำหรับการสำรวจระบบไฟฟ้าหรือการป้องกันอันตรายหรือความเสียหายที่จะเกิดแก่ระบบไฟฟ้า ให้พนักงานหรือลูกจ้างของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยมีอำนาจเข้าใช้สอยหรือเข้าครอบครองอสังหาริมทรัพย์ซึ่งมิใช่เคหสถานของบุคคลอื่นเป็นการชั่วคราวได้ แต่ต้องแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์นั้นทราบล่วงหน้าภายในเวลาอันสมควร แต่ในทางปฏิบัติปรากฏว่าบางกรณีเช่น ในกรณีการสำรวจทั่วไปซึ่งเป็นการสำรวจขั้นต้นเพื่อเลือกแนวหรือที่ตั้งระบบไฟฟ้า ก่อนจะดำเนินการสำรวจย่อมเป็นการยากที่จะทราบว่าอสังหาริมทรัพย์ที่จะเข้าใช้สอยหรือครอบครองชั่วคราวนั้นเป็นของบุคคลใดและเจ้าของหรือผู้ครอบครองอยู่ที่ใด จึงไม่อาจแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองทราบล่วงหน้าเป็นรายบุคคลตามที่กฎหมายบังคับไว้ ซึ่งถ้าจะต้องปฏิบัติเช่นนั้นแล้วก็ย่อมจะทำให้การดำเนินการสำรวจชะงักหรือล่าช้าเกินควร จึงควรเปลี่ยนวิธีการแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์ทราบเสียใหม่ จากการแจ้งเฉพาะรายมาเป็นการแจ้งรวมโดยประกาศเขตสำรวจไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอที่ อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่ และประกาศในราชกิจจานุเบกษาด้วย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 202 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 157 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 3 มีนาคม 2521[7]

5. วันที่ 5 เมษายน 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2521 (ร.จ.เล่ม 95 ตอนที่ 40 หน้า 5-8)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2521[8] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 6 และมาตรา 11 (2) ต แห่งพระราชบัญญัติประถมศึกษา พุทธศักราช 2478 และ**เหตุผล**ว่าได้มีพระบรมราชโองการ ให้ใช้แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 แทนแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับแรก พุทธศักราช 2503 และฉบับที่ 2 พุทธศักราช 2512 ซึ่งตามแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับใหม่นี้ ได้เปลี่ยนแปลงระบบการศึกษาระดับประถมศึกษา ซึ่งเดิมแยกเป็นประโยคประถมศึกษาตอนต้น 4 ปี และประโยคประถมศึกษาตอนปลาย 3 ปี มาเป็นการศึกษาระดับประถมศึกษาที่เป็นตอนเดียวตลอดโดยใช้เวลาเรียนประมาณ 6 ปี และได้เพิ่มเติมเรื่องการกำหนดอายุเข้าเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ โดยให้กำหนดขึ้นได้ตามความเหมาะสมกับสภาพของแต่ละท้องถิ่น และความพร้อมของเด็กในแต่ละท้องถิ่น แต่ต้องไม่บังคับให้เข้าเรียนก่อนอายุครบหกปีบริบูรณ์ และไม่ช้ากว่าอายุครบแปดปีบริบูรณ์ด้วย นอกจากนั้นได้แก้ไขข้อยกเว้นสำหรับเด็ก ซึ่งไม่ต้องเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาเพราะเหตุระยะทางระหว่างที่อยู่ของเด็กกับโรงเรียนประถมศึกษาอยู่ห่างไกลเกินไป โดยกำหนดระยะทางให้มีความยาวเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพของการคมนาคมในปัจจุบัน

---

[7]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 16/2521, วันที่ 3 มีนาคม 2521, หน้า 169.

[8]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 14/2521, วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2521, หน้า 359 และ 374-375.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 197 เสียง ไม่รับหลักการ 1 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการศึกษา การสาธารณสุข และการสาธารณูปการพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 135 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 3 มีนาคม 2521[9]

6. วันที่ 20 เมษายน 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 43 หน้า 1-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2521[10] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการทหาร และ**เหตุผล**ว่าในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการทหาร สมควรให้มีกฎหมายดังกล่าว ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการและให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาโดยการประชุมลับ ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 236 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 24 มีนาคม 2521[11]

7. วันที่ 21 เมษายน 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชา และตำบลบางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 44 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2521[12] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชา และตำบลบางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี เพื่อประโยชน์ของรัฐในการสร้างท่าเรือน้ำลึกและกิจการอื่นซึ่งเกี่ยวเนื่องกับการท่าเรือ และ**เหตุผล**ว่าการท่าเรือแห่งประเทศไทยมีความประสงค์จะสร้างท่าเรือน้ำลึก เพื่อประโยชน์ของรัฐในการอำนวยความสะดวกแก่การขนส่งคนโดยสาร และสินค้าเข้าและออกอันเป็นกิจการสาธารณูปโภคและกิจการอื่นซึ่งเกี่ยวเนื่องกับการท่าเรือ โดยขุดลอกร่องน้ำ สร้างเขื่อนกันคลื่น และเขื่อนเทียบเรือ พร้อมทั้งสร้างโรงพักสินค้า คลังสินค้า ถนน ทางรถไฟ อาคารที่ทำการ และอาคารอื่นที่เกี่ยวกับกิจการอันเป็นส่วนประกอบของกิจการท่าเรือ ในท้องที่ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชา และ ตำบลบางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

---

[9]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 16/2521, วันที่ 3 มีนาคม 2521, หน้า 191.

[10]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 14/2521, วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2521 หน้า 377-384.

[11]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 19/2521, วันที่ 24 มีนาคม 2521, หน้า 187.

[12]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 15/2521, วันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2521, หน้า 40 และ 130-136.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 139 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 140 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 10 มีนาคม 2521[13]

8. วันที่ 28 เมษายน 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัดสายพัทลุง - ควนขนุน - ปากคลอง ในท้องที่อำเภอเมืองพัทลุง และอำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง พ.ศ. 2521 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 46 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 3 มีนาคม 2521[14] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ อำเภอเมืองพัทลุง และอำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง และ**เหตุผล**ว่ากรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงจังหวัดสายพัทลุง-ควนขนุน-ปากคลอง-ทะเลน้อย ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดสายพัทลุง-ควนขนุน-ปากคลอง พ.ศ. 2513 เสร็จแล้ว ในการนี้สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ.2515

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 129 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคมนาคมพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 179 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 24 มีนาคม 2521[15]

9. วันที่ 28 เมษายน 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายอ้อมเมืองชลบุรี ในท้องที่อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 46 หน้า 4-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 3 มีนาคม 2521[16] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี และ**เหตุผล**ว่ากรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายอ้อมเมืองชลบุรี ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายอ้อมเมืองชลบุรี พ.ศ. 2517 เสร็จแล้ว ในการนี้

---

[13]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 17/2521, วันที่ 10 มีนาคม 2521, หน้า 414.

[14]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 16/2521, วันที่ 3 มีนาคม 2521, หน้า 200 และ 206.

[15]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 19/2521, วันที่ 24 มีนาคม 2521, หน้า 210.

[16]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 16/2521, วันที่ 3 มีนาคม 2521, หน้า 194 และ 198.

สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 114 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคมนาคมพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย ด้วยคะแนนเสียง 197 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 24 มีนาคม 2521[17]

10. วันที่ 28 เมษายน 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายบางปะอิน - นครสวรรค์ ตอนบางปะอิน - สรรพยา ในท้องที่อำเภอบางปะอิน อำเภอพระนครศรีอยุธยา อำเภออุทัย อำเภอนครหลวง อำเภอบางปะหัน อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อำเภอเมืองอ่างทอง อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง อำเภอพรหมบุรี อำเภอเมืองสิงห์บุรี อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี อำเภอท่าวุ้ง จังหวัดลพบุรี และอำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 46 หน้า 7-10)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 3 มีนาคม 2521[18] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอบางปะอิน อำเภอพระนครศรีอยุธยา อำเภออุทัย อำเภอนครหลวง อำเภอบางปะหัน อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อำเภอเมืองอ่างทอง อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง อำเภอพรหมบุรี อำเภอเมืองสิงห์บุรี อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี อำเภอท่าวุ้ง จังหวัดลพบุรี และอำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท และ**เหตุผล**ว่ากรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินสายบางปะอิน - นครสวรรค์ ตอนบางปะอิน - สรรพยา ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินสายบางปะอิน - นครสวรรค์ ตอนบางปะอิน - สรรพยา พ.ศ. 2509 เสร็จแล้ว และเพื่อให้เหมาะสมกับการผังเมืองของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จึงเปลี่ยนแนวทางหลวงใหม่ให้ผ่านท้องที่อำเภออุทัยและอำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยาด้วย ในการนี้สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 135 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคมนาคมพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 187 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 24 มีนาคม 2521[19]

---

[17]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 19/2521, วันที่ 24 มีนาคม 2521, หน้า 213 และ 219.

[18]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 16/2521, วันที่ 3 มีนาคม 2521, หน้า 212-219.

[19]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 19/2521,วันที่ 24 มีนาคม 2521, หน้า 220.

11. วันที่ 28 เมษายน 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัด สายบุรีรัมย์ - พุทไธสง ในท้องที่อำเภอเมืองบุรีรัมย์ อำเภอคูเมือง และอำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 46 หน้า 11-13)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 3 มีนาคม 2521[20] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอเมืองบุรีรัมย์ อำเภอคูเมือง และอำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ และ**เหตุผล**ว่ากรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงจังหวัดสายอำเภอเมืองบุรีรัมย์ - อำเภอคูเมือง - อำเภอพุทไธสง เสร็จแล้ว สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ.2515

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 131 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคมนาคมพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย ด้วยคะแนนเสียง 179 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 24 มีนาคม 2521[21]

12. วันที่ 11 พฤษภาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 50 หน้า 1-12)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 13 มกราคม 2521[22] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2509 และ**เหตุผล**ว่า พระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2509 มิได้ควบคุมผู้ค้าน้ำมันซึ่งทำการค้าน้ำมันเชื้อเพลิงแต่ละชนิดหรือหลายชนิดรวมกันมีปริมาณต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนเมตริกตัน ทำให้กระทรวงพาณิชย์ไม่สามารถควบคุมและดำเนินคดีแก่ผู้ค้าน้ำมันดังกล่าว ในกรณีที่ขายหรือผลิตเชื้อเพลิงต่ำกว่าคุณภาพที่กำหนดไว้ได้ นอกจากนั้นพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2509 ยังมีบทบัญญัติหลายประการที่ไม่เหมาะสมกับภาวะการณ์ของประเทศในปัจจุบันในการควบคุมการสำรองน้ำมันเชื้อเพลิงและการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง และเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเก็บตัวอย่างน้ำมันเชื้อเพลิงมาตรวจสอบคุณภาพ หรือสั่งให้ผู้ค้าน้ำมันตรวจสอบปริมาณของน้ำมันเชื้อเพลิงได้ อันจะเป็นผลต่อความมั่นคงและความปลอดภัยของประเทศ สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยน้ำมันเชื้อเพลิงเสียใหม่

---

[20]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 16/2521, วันที่ 3 มีนาคม 2521, หน้า 208 และ 211.

[21]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 19/2521, วันที่ 24 มีนาคม 2521, หน้า 210.

[22]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 9/2521, วันที่ 13 มกราคม 2521, หน้า 82-83.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการและให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาโดยการประชุมลับ ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 192 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 17 มีนาคม 2521[23]

13. วันที่ 17 พฤษภาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 53 หน้า 1-4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 17 มีนาคม 2521[24] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 10 ทวิ มาตรา 33 ทวิ มาตรา 34 ทวิ และมาตรา 35 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรยกเว้นภาษีสุราให้แก่ผู้ได้รับใบอนุญาตทำสุราในราชอาณาจักรที่ส่งสุราดังกล่าวออกไปนอกราชอาณาจักร เพื่อสนับสนุนให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำสุราออกไปขายแข่งขันกับสุราในต่างประเทศได้ และโดยที่เป็นการสมควรให้ผู้ได้รับอนุญาตเปลี่ยนแปลงสุรา ได้รับการปฏิบัติเช่นเดียวกับผู้ได้รับอนุญาตเปลี่ยนแปลงภาชนะ สุรา ด้วยการให้ปิดแสตมป์สุราที่ภาชนะบรรจุสุราใหม่โดยไม่ต้องเสียค่าภาษีสุราอีก ซึ่งในการนี้จะต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสุรา

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 167 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 145 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 7 เมษายน 2521[25]

14. วันที่ 17 พฤษภาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2521 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 53 หน้า 5-8)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 17 มีนาคม 2521[26] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียม และ**เหตุผล**ว่าอัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดไว้เดิมนั้นได้ใช้มาเป็นเวลานานเกือบยี่สิบปีแล้ว สมควรปรับปรุงให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบัน

---

[23]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 19/2521,วันที่ 17 มีนาคม 2521, หน้า 37.

[24]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 18/2521, วันที่ 17 มีนาคม 2521, หน้า 48 และ 53.

[25]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 21/2521, วันที่ 7 เมษายน 2521, หน้า 155.

[26]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 18/2521, วันที่ 17 มีนาคม 2521, หน้า 100 และ 103.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 166 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 181 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 14 เมษายน 2521[27]

15. วันที่ 17 พฤษภาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลบุ่ง อำเภออำนาจเจริญ จังหวัดอุบลราชธานี ให้แก่ คุณหญิงตุ่น โกศัลวิตร พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 53 หน้า 5-8)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 17 มีนาคม 2521[28] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลบุ่ง อำเภออำนาจเจริญ จังหวัดอุบลราชธานี ให้แก่คุณหญิงตุ่น โกศัลวิตร **และเหตุผล**ว่าที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลบุ่ง อำเภออำนาจเจริญ จังหวัดอุบลราชธานี เนื้อที่ประมาณ 3 งาน 29.5 ตารางวา เป็นที่ลุ่มมีน้ำขังและมีต้นไม้ขึ้นรกราษฎรใช้ประโยชน์ในการสัญจรไปมาไม่ได้ เห็นสมควรโอนที่ดินดังกล่าวแลกเปลี่ยนกับที่ดินของคุณหญิงตุ่น โกศัลวิตร เนื้อที่ประมาณ 3 ไร่ 3 งาน 73.4 ตารางวา เพื่อให้ราษฎรได้รับความสะดวกในการใช้ที่ดินดังกล่าวเป็นทางสาธารณะ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 155 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 156 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 7 เมษายน 2521[29]

16. วันที่ 31 พฤษภาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 59 หน้า 1-41)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 24 มีนาคม 2521[30] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตุลาการ **และเหตุผล**ว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. 2497 ได้ใช้บังคับมานานแล้ว แม้จะได้ปรับปรุงแก้ไขมาหลายครั้งก็ยังมีบทบัญญัติหลายมาตราไม่เหมาะสมกับกาลสมัย และเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการบริหารงาน

---

[27] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 22/2521, วันที่ 14 เมษายน 2521, หน้า 179.

[28] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 18/2521, วันที่ 17 มีนาคม 2521 หน้า 92 และ 98.

[29] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 21/2521, วันที่ 7 เมษายน 2521, หน้า 163-164.

[30] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 19/2521, วันที่ 24 มีนาคม 2521, หน้า 225 และ 280-283.

บุคคลในปัจจุบันสมควรจะได้ปรับปรุงแก้ไขเสียใหม่ อันจะทำให้ราชการของกระทรวงยุติธรรมและศาลยุติธรรมดำเนินไปได้ผลดียิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 125 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย ด้วยคะแนนเสียง 121 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 28 เมษายน 2521[31]

17. วันที่ 31 พฤษภาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 59 หน้า 42-77)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 24 มีนาคม 2521[32] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ และ**เหตุผล**ว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. 2503 ได้ใช้บังคับมานานแล้ว แม้จะได้ปรับปรุงแก้ไขมาหลายครั้ง ก็ยังมีบทบัญญัติหลายมาตราไม่เหมาะสมกับกาลสมัย และเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการบริหารงานบุคคลในปัจจุบันสมควรจะได้ปรับปรุงแก้ไขเสียใหม่ อันจะทำให้ราชการของกรมอัยการดำเนินไปได้ผลดียิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 79 เสียง ไม่รับหลักการ 1 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 126 เสียง ไม่เห็นชอบ 1 เสียง วันที่ 12 พฤษภาคม 2521[33]

18. วันที่ 27 มิถุนายน 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 65 หน้า 1-4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 12 พฤษภาคม 2521[34] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2518 เพื่อให้ข้าราชการตำรวจพ้นจากการเป็นข้าราชการพลเรือน และ**เหตุผล**ว่าได้มีพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. .... ซึ่งจัดระเบียบข้าราชการตำรวจขึ้นโดยเฉพาะ และแยกข้าราชการตำรวจออกจากข้าราชการพลเรือน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนเพื่อให้สอดคล้องกัน

---

[31] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 24/2521, วันที่ 28 เมษายน 2521, หน้า 237-238.

[32] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 19/2521, วันที่ 24 มีนาคม 2521, หน้า 285 และ 327-330.

[33] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 25/2521, วันที่ 12 พฤษภาคม 2521, หน้า 418.

[34] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 25/2521, วันที่ 12 พฤษภาคม 2521, หน้า 316 และ 321-322.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 159 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 157 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 9 มิถุนายน 2521[35]

19. วันที่ 22 มิถุนายน 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 65 หน้า 5-42)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 12 พฤษภาคม 2521[36] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจ และ**เหตุผล**ว่าการกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน การบรรจุแต่งตั้ง การเลื่อนเงินเดือน การรักษาวินัย ตลอดจนการออกจากราชการ การร้องทุกข์ และการอุทธรณ์ของข้าราชการตำรวจมีลักษณะแตกต่างกับข้าราชการพลเรือนประเภทอื่น จึงไม่สมควรให้อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และควรให้อยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจโดยเฉพาะ ซึ่งจะช่วยทำให้การบริหารงานบุคคลของข้าราชการตำรวจมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และจะเป็นผลดีแก่ราชการกรมตำรวจ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 179 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 160 เสียง ไม่เห็นชอบ 1 เสียง วันที่ 9 มิถุนายน 2521[37]

20. วันที่ 21 กรกฎาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 73 หน้า 1-7)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 17 มีนาคม 2521[38] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 3 มาตรา 4 มาตรา 11 มาตรา 16 มาตรา 17 มาตรา 18 มาตรา 20 มาตรา 22 มาตรา 24 มาตรา 25 และมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ.2509 และ**เหตุผล**ว่าเพื่อประโยชน์แห่งความสงบเรียบร้อย ศีลธรรมอันดี และสวัสดิภาพของประชาชน สมควรกำหนดให้สถานบริการตามมาตรา 3(4) แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ.2509 เป็นสถานบริการที่

---

[35] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 29/2521, วันที่ 9 มิถุนายน 2521, หน้า 90.

[36] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 25/2521,วันที่ 27 พฤษภาคม 2521, หน้า 247 และ 312-314.

[37] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 29/2521,วันที่ 9 มิถุนายน 2521 หน้า 83.

[38] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 18/2521,วันที่ 17 มีนาคม 2521, หน้า 56 และ 90.

จะตั้งขึ้นได้ก็ต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานเช่นเดียวกับสถานบริการอื่นในมาตราเดียวกัน และเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้วอีกบางมาตราให้สอดคล้องต้องกัน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 164 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 161 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 16 มิถุนายน 2521[39]

21. วันที่ 21 กรกฎาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 281 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน 2515 พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 73 หน้า 8-13)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 19 พฤษภาคม 2521[40] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อ 4 ข้อ 26 และเพิ่มเติมข้อ 7 ทวิ ข้อ 7 ตรี และข้อ 26 ทวิ ของประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 281 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ.2515 และ**เหตุผล**ว่ามีความจำเป็นต้องกำหนดการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับการรักษาความมั่นคงของประเทศ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 140 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 164 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 9 มิถุนายน 2521[41]

22. วันที่ 21 กรกฎาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 73 หน้า 14-30)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2521[42] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว และ**เหตุผล**ว่าประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 322 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ.2515 มีหลักการใช้บังคับเฉพาะคนต่างด้าว ซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักร ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองเท่านั้น ส่วนคนต่างด้าวบางประเภทที่เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่มีหลักฐานการได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง เช่น ญวนอพยพ เป็นต้น ไม่อยู่ในข่ายบังคับของกฎหมายนี้ และปัจจุบันบุคคลเหล่านี้ได้มาประกอบอาชีพหรือทำงานอยู่ในท้องที่

---

[39] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 30/2521,วันที่ 16 มิถุนายน 2521, หน้า 174.

[40] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 26/2521, วันที่ 19 พฤษภาคม 2521 หน้า 96 และ 108-110.

[41] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 29/2521, วันที่ 9 มิถุนายน 2521, หน้า 15-16.

[42] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 15/2521,วันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2521, หน้า 4 และ 34-37.

จังหวัดต่าง ๆ โดยเสรีทำให้ดูเสมือนว่าเป็นผู้มีอภิสิทธิ์เหนือคนต่างด้าวอื่น ๆ ที่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาอยู่โดยถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง จึงจำต้องเพิ่มบทบัญญัติเพื่อใช้บังคับแก่คนต่างด้าวเหล่านี้ด้วย นอกจากนี้ถ้อยคำในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 322 หลายแห่งไม่ชัดแจ้ง ทำให้เป็นปัญหาขัดข้องในทางปฏิบัติอยู่หลายเรื่อง เนื่องจากได้ออกมาใช้บังคับโดยกระทันหันตามภาวะความจำเป็นในสมัยนั้น จึงจำต้องแก้ไขปรับปรุงเสียใหม่ให้เหมาะสมกับภาวะการณ์ในปัจจุบัน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 183 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 151 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 26 พฤษภาคม 2521[43]

23. วันที่ 21 กรกฎาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 9) พ.ศ.2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 73 หน้า 31-36)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 21 เมษายน 2521[44] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 30 ทวิ และมาตรา 30 ตรี และ**เหตุผล**ว่ากฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด ในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการส่วนจังหวัดสามัญซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นผู้สอนในสถานศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยังไม่เหมาะสม เพราะมิได้ให้สิทธิข้าราชการดังกล่าวเท่าเทียมกับข้าราชการครูสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมโดยกำหนดให้แยกประเภทข้าราชการครูส่วนจังหวัดออกจากข้าราชการส่วนจังหวัดสามัญ และให้การบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครูส่วนจังหวัดกระทำได้โดยพระราชกฤษฎีกา เพื่อวางหลักเกณฑ์ให้ข้าราชการครูส่วนจังหวัดได้รับสิทธิเท่าเทียมกับข้าราชการครูสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และกำหนดให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับแก่ข้าราชการส่วนจังหวัดวิสามัญ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 182 เสียง ไม่รับหลักการ 1 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 177 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 26 พฤษภาคม 2521[45]

24. วันที่ 21 กรกฎาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติครู (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 73 หน้า 37-40)

---

[43] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 27/2521,วันที่ 26 พฤษภาคม 2521, หน้า 310.

[44] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 23/2521, วันที่ 21 เมษายน 2521, หน้า 6 และ 34-36.

[45] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 27/2521, วันที่ 26 พฤษภาคม 2521, หน้า 263.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 21 เมษายน 2521[46] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 6(7) มาตรา 7 มาตรา 24(2)(3) และยกเลิกมาตรา 16 วรรคสาม และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยครูในส่วนที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะกรรมการอำนวยการของคุรุสภา เพื่อให้ข้าราชการครูส่วนจังหวัดได้มีส่วนในการกำหนดนโยบายและบริหารกิจการของคุรุสภา และโดยที่ได้มีกฎหมายกำหนดให้มีข้าราชการครูส่วนจังหวัด และพนักงานครูเทศบาลขึ้น สมควรแก้ไขกฎหมายว่าด้วยครูให้สอดคล้องกันด้วย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 136 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการศึกษา การสาธารณสุข และการสาธารณูปการ พิจารณาในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 202 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 2 มิถุนายน 2521[47]

25. วันที่ 21 กรกฎาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 73 หน้า 41-61)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 19 พฤษภาคม 2521[48] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยขอนแก่น และ**เหตุผล**ว่าการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ในฐานะที่เป็นแหล่งกลางของสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้เพิ่มขยายขึ้นเป็นอันมาก ทั้งในการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาต่าง ๆ การค้นคว้า วิจัย และการบริการทางวิชาการแก่สังคมตลอดจนภารกิจอื่น ๆตามความต้องการของการพัฒนาประเทศ สมควรที่จะได้มีการปรับปรุงโครงสร้างและระบบบริหารมหาวิทยาลัย เพื่อให้การบริหารการศึกษามีความคล่องตัวและเหมาะสมกับสภาพการณ์

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 139 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 158 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 23 มิถุนายน 2521[49]

26. วันที่ 25 กรกฎาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 23) พ.ศ. 2521 (ร.จ.เล่ม 95 ตอนที่ 74 หน้า 438-442)

---

[46] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 23/2521,วันที่ 21 เมษายน 2521, หน้า 38 และ 46.

[47] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 28/2521,วันที่ 2 มิถุนายน 2521, หน้า 349.

[48] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 26/2521, วันที่ 19 พฤษภาคม 2521, หน้า 16 และ 92-93.

[49] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 31/2521, วันที่ 23 มิถุนายน 2521, หน้า 339.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 30 มิถุนายน 2521[50] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้**

(1) ยกเลิกการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากการขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และจัดเก็บภาษีการค้าแทนโดยให้สมาชิกของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นผู้ยื่นรายการและชำระภาษีแทนผู้ขาย

(2) ยกเว้นภาษีการค้าสำหรับการขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เฉพาะที่เป็นหน่วยลงทุนในกองทุนรวม พันธบัตรของรัฐบาลหรือองค์การของรัฐบาล

และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรเก็บภาษีการค้าจากการขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแทนการเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เพื่อขจัดความยุ่งยากในทางปฏิบัติและเพื่อให้เกิดความสะดวก รัดกุมและแน่นอนในการเสียภาษี

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 132 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 127 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 14 กรกฎาคม 2521[51]

27. วันที่ 1 สิงหาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัด สายสุพรรณบุรี - ชัยนาท ในท้องที่อำเภอเมืองสุพรรณบุรี อำเภอศรีประจันต์ อำเภอสามชุก อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี และอำเภอหันคา อำเภอสรรคบุรี อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท พ.ศ.2521 (ร.จ.เล่ม 95 ตอนที่ 76 หน้า 445-447)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 30 มิถุนายน 2521[52] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอเมืองสุพรรณบุรี อำเภอศรีประจันต์ อำเภอสามชุก อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี และอำเภอหันคา อำเภอสรรคบุรี อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท และ**เหตุผล**ว่ากรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงจังหวัดสายสุพรรณบุรี - ชัยนาท ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวง จังหวัดสายสุพรรณบุรี - ชัยนาท พ.ศ.2513 เสร็จแล้ว สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ.2515

---

[50] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 33/2521, วันที่ 30 มิถุนายน 2521, หน้า 113 และ 132.

[51] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 37/2521, วันที่ 14 กรกฎาคม 2521, หน้า 292.

[52] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 33/2521, วันที่ 30 มิถุนายน 2521, หน้า 143 และ 147-148.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 148 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคมนาคมพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 145 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 14 กรกฎาคม 2521[53]

28. วันที่ 17 สิงหาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติราชองครักษ์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 84 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 30 มิถุนายน 2521[54] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติราชองครักษ์ พุทธศักราช 2480

(1) ให้ราชองครักษ์มีหน้าที่รักษาความปลอดภัย สำหรับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราช-อาคันตุกะ

(2) ให้มีเจ้าพนักงานเพื่อช่วยราชองครักษ์ในการปฏิบัติหน้าที่

(3) ให้ราชองครักษ์และเจ้าพนักงานมีอำนาจในการจับกุมปราบปรามผู้กระทำความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชอาคันตุกะ

และ**เหตุผล**ว่าในปัจจุบันมีข้าราชการที่มิใช่ราชองค์รักษ์ปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์อยู่ด้วย สมควรกำหนดให้ข้าราชการเหล่านั้นมีหน้าที่และความรับผิดชอบตามกฎหมาย และโดยที่สมควรให้ราชองครักษ์และเจ้าหน้าที่แต่งตั้งจากข้าราชการดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ในการจับกุมปราบปรามผู้กระทำความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชอาคันตุกะ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 146 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการทหารพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วย คะแนนเสียง 144 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 21 กรกฎาคม 2521[55]

29. วันที่ 17 สิงหาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 84 หน้า 1-3)

---

[53] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 37/2521, วันที่ 14 กรกฎาคม 2521, หน้า 301.

[54] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 33/2521, วันที่ 30 มิถุนายน 2521, หน้า 134 และ 139-140.

[55] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 38/2521, วันที่ 21 กรกฎาคม 2521, หน้า 383.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 21 เมษายน 2521[56] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 5 มาตรา 7 มาตรา 8 มาตรา 11 มาตรา 46 และเพิ่มเติมมาตรา 11 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2514 และ**เหตุผล**ว่ามหาวิทยาลัยรามคำแหงประสบปัญหาเกี่ยวกับการขาดแคลนอาคารสถานที่เรียน และมหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่อยู่ในฐานะที่จะควบคุมจำนวนนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ให้อยู่ในวิสัยที่จะจัดการเรียนการสอนตามกำลังบุคลากรและอาคารสถานที่เรียนที่มีอยู่ได้ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยรามคำแหงโดยให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจจำกัดจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษา โดยอาศัยการกำหนดระดับผลการศึกษาของผู้สมัครหรือหลักเกณฑ์การคัดเลือกอย่างอื่นได้ แต่ยังคงหลักการเดิมในอันที่จะไม่ต้องสอบคัดเลือก กับเห็นสมควรกำหนดให้มีครุยวิทยฐานะของกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหารมหาวิทยาลัย และคณาจารย์ในมหาวิทยาลัย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 103 เสียง ไม่รับหลักการ 2 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 132 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 21 กรกฎาคม 2521[57]

30. วันที่ 17 สิงหาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการเนรเทศ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 84 หน้า 9-12)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 23 มิถุนายน 2521[58] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเนรเทศให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งผ่อนผันให้ส่งผู้ถูกสั่งเนรเทศในระหว่างที่ถูกควบคุมเพื่อรอการเนรเทศตามที่เห็นสมควรได้ และปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และ**เหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติการเนรเทศ พ.ศ. 2499 และพระราชบัญญัติการเนรเทศ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2502 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน มีเหตุขัดข้องในทางปฏิบัติบางประการ เนื่องจากจำนวนผู้ถูกสั่งเนรเทศมีเพิ่มมากขึ้นและบางกรณีไม่สามารถจะส่งตัวผู้ถูกสั่งเนรเทศออกไปนอกราชอาณาจักรได้ สมควรให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจใช้ดุลพินิจในการสั่งผ่อนผันให้ส่งผู้ถูกสั่งเนรเทศในระหว่างที่ถูกคุมขังเพื่อรอการเนรเทศไปประกอบอาชีพ ณ ที่แห่งใดแทนการควบคุมเพื่อรอการเนรเทศตามที่เห็นสมควรได้และปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

---

[56] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 23/2521, วันที่ 21 เมษายน 2521, หน้า 67 และ 97.

[57] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 38/2521, วันที่ 21 กรกฎาคม 2521, หน้า 394.

[58] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 31/2521, วันที่ 23 มิถุนายน 2521, หน้า 380 และ 386.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 154 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 121 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 21 กรกฎาคม 2521[59]

31. วันที่ 24 สิงหาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ.2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 87 หน้า 1-9)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 31 มีนาคม 2521[60] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ และ**เหตุผล**ว่าประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยความผิดและการกระทำอื่น ๆ บางประการที่กระทำบนอากาศยาน ซึ่งทำ ณ กรุงโตเกียวเมื่อวันที่ 14 กันยายน ค.ศ.1963 (พ.ศ.2506) และจะเข้าเป็นภาคีแห่งอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการยึดอากาศยานโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งทำ ณ กรุงเฮก เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม ค.ศ.1970 (พ.ศ.2513) และอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยทางการบินพลเรือน ซึ่งทำ ณ นครมอนตริออล เมื่อวันที่ 23 กันยายน ค.ศ.1971 (พ.ศ.2514) และรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาจะต้องตรากฎหมายเพื่อให้การได้เป็นไปตามอนุสัญญาดังกล่าว

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 150 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 128 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 21 กรกฎาคม 2521[61]

32. วันที่ 24 สิงหาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 87 หน้า 10-12)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 26 พฤษภาคม 2521[62] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร เพื่อ

(1) ให้กองทัพบกเป็นผู้รับผิดชอบในการฝึกวิชาทหาร

(2) ให้กองทัพบกมีอำนาจแต่งตั้งผู้กำกับนักศึกษาวิชาทหาร ผู้ช่วยผู้กำกับนักศึกษาวิชาทหาร และผู้ช่วยผู้กำกับนักศึกษาวิชาทหารพิเศษ

---

[59] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 38/2521, วันที่ 21 กรกฎาคม 2521, หน้า 375.

[60] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 20/2521, วันที่ 31 มีนาคม 2521, หน้า 68 และ 84-86.

[61] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 38/2521, วันที่ 21 กรกฎาคม 2521 หน้า 363.

[62] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 27/2521, วันที่ 26 พฤษภาคม 2521, หน้า 313 และ 331.

และ**เหตุผล**ว่าการฝึกวิชาทหารในปัจจุบันเป็นหน้าที่ของกรมการรักษาดินแดนจังหวัดทหารบก และมณฑลทหารบก ซึ่งเป็นส่วนราชการของกองทัพบก ดังนั้นเพื่อให้การฝึกวิชาทหารได้รับผลสมความมุ่งหมายของทางราชการ จึงควรกำหนดให้กองทัพบกเป็นผู้รับผิดชอบในการฝึกนี้ ประกอบกับทางราชการมีความประสงค์ที่จะจัดตั้งผู้กำกับนักศึกษาวิชาทหาร ผู้ช่วยผู้กำกับนักศึกษาวิชาทหารขึ้น เพื่อช่วยเหลือทางราชการในด้านการปกครองบังคับบัญชานักศึกษาวิชาทหาร และแต่งตั้งผู้กำกับนักศึกษาวิชาทหารพิเศษ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 139 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการทหารพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 126 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 28 กรกฎาคม 2521[63]

33. วันที่ 24 สิงหาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเครื่องแบบนักศึกษาวิชาทหารและเครื่องแบบผู้กำกับนักศึกษาวิชาทหาร พ.ศ. 2521 (ร.จ.เล่ม 95 ตอนที่ 87 หน้า 13-15)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 26 พฤษภาคม 2521[64] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยเครื่องแบบนักศึกษาวิชาทหาร และเครื่องแบบผู้กำกับนักศึกษาวิชาทหาร และ**เหตุผล**ว่ายังไม่มีกฎหมายว่าด้วยเครื่องแบบนักศึกษาวิชาทหาร และเครื่องแบบผู้กำกับนักศึกษาวิชาทหาร สมควรกำหนดเครื่องแบบนักศึกษาวิชาทหารและเครื่องแบบผู้กำกับนักศึกษาวิชาทหารขึ้น และมีบทบัญญัติคุ้มครองเพื่อมิให้บุคคลอื่นผู้ไม่มีสิทธิแต่งเครื่องแบบหรือแต่งกายคล้ายเครื่องแบบนักศึกษาวิชาทหารหรือเครื่องแบบผู้กำกับนักศึกษาวิชาทหาร

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 139 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการทหารพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 126 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 28 กรกฎาคม 2521[65]

34. วันที่ 29 สิงหาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2521 (ร.จ.เล่ม 95 ตอนที่ 87 หน้า 483-492)

---

[63] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 39/2521, วันที่ 28 กรกฎาคม 2521, หน้า 88.

[64] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 27/2521, วันที่ 26 พฤษภาคม 2521, หน้า 332 และ 328.

[65] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 39/2521, วันที่ 28 กรกฎาคม 2521 หน้า 104.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 19 พฤษภาคม 2521[66] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ และ**เหตุผล** ว่าเป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ เพื่อให้เหมาะสมกับการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในสถานการณ์ปัจจุบัน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 128 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย ด้วยคะแนนเสียง 148 เสียง ไม่เห็นชอบ 3 เสียง วันที่ 28 กรกฎาคม 2521[67]

35. วันที่ 11 กันยายน 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของส่วนราชการในกระทรวงศึกษาธิการไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 94 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 9 มิถุนายน 2521[68] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกิจการบริหารบางส่วนของส่วนราชการในกระทรวงศึกษาธิการไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี และ**เหตุผล** ว่าได้มีกฎหมายยุบเลิกสำนักงานส่งเสริมเยาวชน กระทรวงศึกษาธิการและให้โอนทรัพย์สิน หนี้ข้าราชการและลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานส่งเสริมเยาวชน ไปเป็นของส่วนราชการอื่นในกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อ พ.ศ. 2519 บัดนี้ ได้มีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติขึ้นในสำนักนายกรัฐมนตรีแล้ว สมควรโอนทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการและลูกจ้าง ของส่วนราชการในประทรวงศึกษาธิการ เฉพาะในส่วนที่ได้รับโอนตามกฎหมายดังกล่าว และเงินงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2521 ของส่วนราชการในกระทรวงศึกษาธิการ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานส่งเสริมและพัฒนาเยาวชนไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 137 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 142 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 4 สิงหาคม 2521[69]

---

[66] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 26/2521, วันที่ 19 พฤษภาคม 2521 หน้า 134 และ 150.

[67] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 39/2521, วันที่ 28 กรกฎาคม 2521, หน้า 63.

[68] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 29/2521, วันที่ 9 มิถุนายน 2521, หน้า 105 และ 138.

[69] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 40/2521, วันที่ 4 สิงหาคม 2521 หน้า 196.

36. วันที่ 11 กันยายน 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 94 หน้า 4-7)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 9 มิถุนายน 2521[70] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 และ**เหตุผล**ว่าได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. .... ซึ่งให้มีสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติมีหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติอันเป็นราชการซึ่งมิได้อยู่ในอำนาจและหน้าที่ของกระทรวงใดกระทรวงหนึ่งโดยเฉพาะแล้ว สมควรให้สำนักงานดังกล่าวเป็นส่วนราชการมีฐานะเป็นกรมสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 133 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 141 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 4 สิงหาคม 2521[71]

37. วันที่ 11 กันยายน 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 94 หน้า 101 และ 138.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 9 มิถุนายน 2521[72] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ และ**เหตุผล**ว่าเยาวชนของประเทศมีจำนวนถึงร้อยละหกสิบของประชากรทั้งหมด ดังนั้นเยาวชนจึงเป็นคนกลุ่มใหญ่ที่รัฐควรให้ความสนใจ และสนับสนุนเพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้เยาวชนของชาติเป็นผู้มีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา พร้อมที่จะเป็นพลังรับช่วงหน้าที่ในการสร้างสรรค์สังคม และพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าสืบไป แต่โดยที่ปัจจุบันมีหน่วยงานของทางราชการและเอกชนเป็นจำนวนมากที่ต่างก็ดำเนินงานด้านเยาวชนในสาขาต่าง ๆ ซึ่งถ้าได้มีการประสานงานกันเป็นอย่างดีแล้ว จะสามารถช่วยกันดำเนินงานในด้านนี้ไปสู่เป้าหมายที่มุ่งประสงค์ได้โดยรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในการนี้สมควรมีองค์กรสำหรับทำหน้าที่วางแผน ประสานงาน กำกับดูแล และติดตามประเมินผลในการดำเนินงานส่งเสริมกิจการเยาวชนดังกล่าว

---

[70] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 29/2521, วันที่ 9 มิถุนายน 2521, หน้า 101 และ 138.

[71] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 40/2521, วันที่ 4 สิงหาคม 2521, หน้า 188.

[72] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 29/2521, วันที่ 9 มิถุนายน 2521, หน้า 94 และ 135.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 142 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 138 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 4 สิงหาคม 2521[73]

38. วันที่ 16 กันยายน 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องในการชุมนุมในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ระหว่างวันที่ 4 ถึงวันที่ 6 ตุลาคม 2519 พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 97 หน้า 1-4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 15 กันยายน 2521[74] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ และ**เหตุผล**ว่ารัฐบาลได้พิจารณาเห็นว่า การพิจารณาคดีเนื่องในการชุมนุมในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ระหว่างวันที่ 4 ถึงวันที่ 6 ตุลาคม 2519 นั้น ได้ล่วงเลยมานานพอสมควรแล้ว และมีท่าทีว่าจะยืดเยื้อต่อไปอีกนานถ้าจะดำเนินคดีต่อไปจนเสร็จสิ้นก็จะทำให้จำเลยต้องเสียอนาคตในทางการศึกษาและการประกอบอาชีพยิ่งขึ้น และเมื่อคำนึงถึงว่าการชุมนุมดังกล่าวก็ดี การกระทำอันเป็นความผิดทั้งหลายทั้งปวงก็ดีเกิดขึ้นเนื่องจากความไม่เข้าใจในสถานการณ์ที่แท้จริงเพราะเหตุแห่งความเยาว์วัยและการขาดประสบการณ์ของผู้กระทำความผิด ประกอบกับรัฐบาลนี้มีความประสงค์อย่างแน่วแน่ที่จะให้เกิดความสามัคคีในระหว่างชนในชาติ จึงเป็นการสมควรให้อภัยการกระทำดังกล่าวนั้น เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้กระทำความผิดทั้งผู้ที่กำลังถูกดำเนินคดีอยู่และผู้ที่หลบหนีไปได้ประพฤติปฏิบัติตนในทางที่ถูกที่ควรและกลับมาร่วมกันทำคุณประโยชน์และช่วยกันจรรโลงประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองต่อไป

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวดและมีมติเห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย โดยการประชุมลับ

39. วันที่ 21 กันยายน 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พ.ศ. 2521(ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 99 หน้า 1-5)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 21 เมษายน 2521[75] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัย.....และ**เหตุผล**ว่าเพื่อสนองความต้องการของผู้ที่ประสงค์จะได้รับโอกาสในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาซึ่งมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น เห็นควรส่งเสริมให้มีการศึกษาระบบเปิดโดยอาศัยสื่อการสอนทางไปรษณีย์ วิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ เพื่อให้ผู้เรียนศึกษาได้ด้วยตนเองและไม่จำเป็นต้องมาเข้าชั้นเรียนตามปกติ การศึกษาระบบเปิดจะช่วยให้ประชาชนได้มีโอกาสศึกษาระดับอุดมศึกษาได้อย่างกว้างขวาง เป็นการให้การศึกษาผู้ใหญ่แก่ผู้ที่ประกอบอาชีพอยู่แล้วให้มีโอกาสเพิ่มพูน

---

[73] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 40/2521, วันที่ 4 สิงหาคม 2521, หน้า 180.

[74] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 49/2521, วันที่ 15 กันยายน 2521, หน้า 280-281.

[75] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 23/2521, วันที่ 21 เมษายน 2521, หน้า 48 และ 94-96.

วิทยฐานะ อันเป็นส่วนการศึกษาตลอดชีวิต และเป็นการให้การศึกษาแก่ชนทุกชั้นเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ และพัฒนาคุณภาพของประชาชนโดยทั่วไป รวมทั้งเป็นการขยายโอกาสในการศึกษาต่อสำหรับผู้สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลาย ในการนี้เห็นสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัย .....ขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 95 เสียง ไม่รับหลักการ 10 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 180 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 4 สิงหาคม 2521[76]

40. วันที่ 26 กันยายน 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเหรียญที่ระลึกพระราชพิธีสถาปนาสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา สยามบรมราชกุมารี พ.ศ.2521 (ร.จ.เล่ม 95 ตอนที่ 102 หน้า 550-552)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 25 สิงหาคม 2521[77] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีเหรียญที่ระลึกพระราชพิธีสถาปนาสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และ**เหตุผล**ว่าเพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติและแสดงออกซึ่งความจงรักภักดีในการที่สมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าสิรินธรเทพรัตนสุดา กิติวัฒนาดุลโสภาคย์ ทรงได้รับพระราชทานสถาปนาพระราชอิสริยศักดิ์เป็นสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา เจ้าฟ้ามหาจักรีสิรินธร รัฐสีมาคุณากรปิยชาติ สยามบรมราชกุมารี สมควรให้มีเหรียญที่ระลึกขึ้น

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวดที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 141 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 157 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

41. วันที่ 27 กันยายน 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 103 หน้า 1-9)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 14 กรกฎาคม 2521[78] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน และ**เหตุผล**ว่าอัตราเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนได้มีการปรับปรุงครั้งสุดท้ายเมื่อปี พ.ศ. 2517 แต่ปัจจุบันค่าครองชีพเพิ่มสูงขึ้นกว่าเดิมอีกมาก สมควรแก้ไขปรับปรุงอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนให้เหมาะสมกับค่าครองชีพ และให้ได้ส่วนสัมพันธ์กับอัตราเงินเดือนของข้าราชการประเภทอื่นที่ได้มีการปรับปรุงไปแล้ว

---

[76] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 40/2521, วันที่ 4 สิงหาคม 2521, หน้า 136.

[77] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 43/2521, วันที่ 25 สิงหาคม 2521, หน้า 248 และ 251-255.

[78] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 37/2521, วันที่ 14 กรกฎาคม 2521, หน้า 191 และ 276-277.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 120 เสียง ไม่รับหลักการ 3 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย วันที่ 1 กันยายน 2521[79] โดยการประชุมลับ

42. วันที่ 27 กันยายน 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 103 หน้า 10 - 16)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 14 กรกฎาคม 2521[80] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงอัตราเงินเดือนข้าราชการการเมือง และ**เหตุผล**ว่าอัตราเงินเดือนของข้าราชการการเมืองไม่ได้ส่วนสัมพันธ์กับอัตราเงินเดือนข้าราชการประเภทอื่น ๆ ที่ได้รับการปรับปรุงไปแล้ว สมควรแก้ไขปรับปรุงอัตราเงินเดือนข้าราชการการเมืองให้เหมาะสม และสอดคล้องกับข้าราชการประเภทอื่น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 141 เสียง ไม่รับหลักการ 1 เสียงและให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย วันที่ 1 กันยายน 2521[81] โดยการประชุมลับ

43. วันที่ 24 กันยายน 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 103 หน้า 17-26)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 14 กรกฎาคม 2521[82] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงอัตราเงินเดือนข้าราชการฝ่ายรัฐสภา และ**เหตุผล**ว่าอัตราเงินเดือนข้าราชการฝ่ายรัฐสภาไม่ได้ส่วนสัมพันธ์กับอัตราเงินเดือนของข้าราชการประเภทอื่น ๆ ที่ได้รับการปรับปรุงไปแล้ว สมควรแก้ไขปรับปรุงอัตราเงินเดือนข้าราชการฝ่ายรัฐสภาให้เหมาะสม

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 148 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย วันที่ 1 กันยายน 2521[83] โดยการประชุมลับ

---

[79] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 45/2521, วันที่ 1 กันยายน 2521, หน้า 345.

[80] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 37/2521, วันที่ 14 กรกฎาคม 2521, หน้า 201 และ 279.

[81] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 45/2521, วันที่ 1 กันยายน 2521, หน้า 345.

[82] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 37/2521, วันที่ 14 กรกฎาคม 2521, หน้า 226 และ 281.

[83] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 45/2521, วันที่ 1 กันยายน 2521, หน้า 345.

44. วันที่ 24 กันยายน 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 103 หน้า 27-37)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 14 กรกฎาคม 2521[84] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการและดะโต๊ะยุติธรรม และ**เหตุผล**ว่าอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการและดะโต๊ะยุติธรรมที่ปรับปรุงใหม่ ไม่ได้ส่วนสัมพันธ์กับอัตราเงินเดือนของข้าราชการประเภทอื่นๆที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว สมควรแก้ไขอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการและดะโต๊ะยุติธรรมให้เหมาะสม

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 116 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 9 เสียง และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย วันที่ 1 กันยายน 2521[85] โดยการประชุมลับ

45. วันที่ 24 กันยายน 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 103 หน้า 38-44)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 14 กรกฎาคม 2521[86] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ และ**เหตุผล**ว่าอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการที่ปรับปรุงใหม่ ไม่ได้ส่วนสัมพันธ์กับอัตราเงินเดือนของข้าราชการประเภทอื่น ๆ ที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว สมควรแก้ไขอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการให้เหมาะสม

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 116 เสียง ไม่รับหลักการ 9 เสียง และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย วันที่ 1 กันยายน 2521[87] โดยการประชุมลับ

46. วันที่ 30 กันยายน 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 105 หน้า 1-64)

---

[84] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 37/2521, วันที่ 14 กรกฎาคม 2521, หน้า 208 และ 280.

[85] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 45/2521, วันที่ 1 กันยายน 2521, หน้า 345.

[86] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 37/2521, วันที่ 14 กรกฎาคม 2521, หน้า 219 และ 280.

[87] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 45/2521, วันที่ 1 กันยายน 2521, หน้า 345.

47. วันที่ 25 ตุลาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 118 หน้า 1-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 25 สิงหาคม 2521[88] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียม และ**เหตุผล**ว่าอัตราค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยสุราได้ใช้มาเป็นเวลากว่ายี่สิบปีแล้ว เป็นอัตราที่ไม่เหมาะสมกับภาวะทางเศรษฐกิจและค่าของเงินในปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมโดยกำหนดอัตราให้สูงขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 144 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 131 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 21 กันยายน 2521[89]

48. วันที่ 25 ตุลาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 118 หน้า 7-10)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 25 สิงหาคม 2521[90] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมบางประเภท และ**เหตุผล**ว่าอัตราค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยยาสูบได้ใช้มาเป็นเวลากว่าสิบปีแล้ว เป็นอัตราที่ไม่เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจและค่าของเงินในปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมโดยกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมบางประเภทให้สูงขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 142 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 127 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 21 กันยายน 2521[91]

49. วันที่ 25 ตุลาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเหรียญกล้าหาญ พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 118 หน้า 11-15)

---

[88] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 43/2521, วันที่ 25 สิงหาคม 2521, หน้า 257 และ 263-264.

[89] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 50/2521, วันที่ 21 กันยายน 2521, หน้า 388.

[90] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 43/2521, วันที่ 25 สิงหาคม 2521, หน้า 266 และ 270.

[91] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 50/2521, วันที่ 21 กันยายน 2521, หน้า 280.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 25 สิงหาคม 2521[92] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเหรียญกล้าหาญ และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรที่จะให้มีการขอพระราชทานเหรียญกล้าหาญให้แก่หน่วยทหารที่ทำการสู้รบอย่างกล้าหาญเพื่อเป็นเกียรติประวัติแก่หน่วยทหารเพิ่มขึ้นจากบทบัญญัติของกฎหมายในปัจจุบันที่ให้มีการพระราชทานเหรียญกล้าหาญแก่บุคคลเท่านั้น ในการนี้จำเป็นต้องมีบทบัญญัติเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการต่าง ๆ ในการพระราชทานเหรียญกล้าหาญแก่หน่วยทหารดังกล่าวด้วย สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเหรียญกล้าหาญเสียใหม่

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 144 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการทหารพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 134 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 21 กันยายน 2521[93]

50. วันที่ 30 ตุลาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 120 หน้า 1-44)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 31 มีนาคม 2521[94] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา และ**เหตุผล**ว่าเขตสุขาภิบาลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ได้เจริญก้าวหน้าในทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว และเป็นสถานที่พักตากอากาศที่มีชื่อเสียงที่สุดแห่งหนึ่งของประเทศ มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศนิยมมาพักผ่อนจึงทำรายได้ให้แก่ประเทศเป็นจำนวนมาก การที่ท้องถิ่นนี้ได้เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วเช่นนี้ได้ก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม สิ่งแวดล้อม การผังเมืองและการควบคุมการก่อสร้างอาคารพร้อมกันด้วย ซึ่งปัญหาเหล่านี้ไม่เกี่ยวข้องเฉพาะกับประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้น แต่ยังมีผลกระทบเกี่ยวโยงไปถึงผลประโยชน์และรายได้ของชาติ โดยเฉพาะในเรื่องการส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอีกด้วยจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการร่วมมือกันหาทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยรีบด่วน และโดยที่รัฐบาลได้พิจารณาเห็นว่า ในปัจจุบันการปกครองท้องถิ่นในรูปสุขาภิบาลไม่เหมาะสมกับท้องถิ่นแห่งนี้หลายประการ สมควรจัดระเบียบการปกครองในท้องถิ่นนี้ใหม่ให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจและสังคมและเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขณะเดียวกันได้คำนึงถึงหลักแห่งการปกครองตนเอง โดยให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการปกครองตามหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอีกด้วย

---

[92] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 43/2521, วันที่ 25 สิงหาคม 2521, หน้า 273 และ 278.

[93] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 50/2521, วันที่ 21 กันยายน 2521 หน้า 373.

[94] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 20/2521, วันที่ 31 มีนาคม 2521, หน้า 95 และ 142-143.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 170 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 164 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 8 กันยายน 2521[95]

51. วันที่ 11 ธันวาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2521 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 138 หน้า 1-10)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 14 กันยายน 2521[96] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน

(1) บทนิยาม "ทบวงการเมือง" (เพิ่มบทนิยามในมาตรา 1)

(2) ข้อจำกัดการโอนสิทธิในที่ดิน (แก้ไขมาตรา 31 และมาตรา 58 ทวิ)

(3)การทำใบจอง หนังสือรับรองการทำประโยชน์ และใบไต่สวนใหม่ (แก้ไขมาตรา 64)

(4) การพิสูจน์สอบสวนและตรวจสอบเนื้อที่ที่เกี่ยวกับ น.ส.3 (เพิ่มมาตรา 70 ทวิ)

(5) ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายท้ายประมวลกฎหมายที่ดิน (แก้ไขมาตรา 103 และอัตราค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายท้ายประมวลกฎหมายที่ดิน)

และ**เหตุผล**ว่าข้อจำกัดการห้ามโอนสิทธิในที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดินยังไม่รัดกุมและมีบทบัญญัติบางมาตราในประมวลกฎหมายที่ดินไม่เหมาะสม ทำให้เป็นคุณแก่การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนสมควรแก้ไขปรับปรุงเสียใหม่กับทั้งจำเป็นต้องปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายท้ายประมวลกฎหมายที่ดินให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 123 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 105 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 18 ตุลาคม 2521[97]

52. วันที่ 11 ธันวาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 138 หน้า 11-13)

---

[95] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 47/2521, วันที่ 8 กันยายน 2521, หน้า 129-130.

[96] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 48/2521, วันที่ 14 กันยายน 2521, หน้า 244 และ 258.

[97] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 59/2521, วันที่ 18 ตุลาคม 2521, หน้า 128.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 14 กันยายน 2521[98] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกิจการทรัพย์สิน หนี้ พนักงานเทศบาล ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของเทศบาลเมืองนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับโรงพยาบาลปัญจมาธิราชอุทิศ ไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข และ**เหตุผล**ว่ากระทรวงมหาดไทยได้รับรายงานจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยาว่า เทศบาลเมืองนครศรีอยุธยาขอให้กระทรวงสาธารณสุข รับโอนโรงพยาบาลปัญจมาธิราชอุทิศไปดำเนินการต่อไป เนื่องจากเทศบาลเมืองนครศรีอยุธยาไม่มีเงินงบประมาณพอที่จะปรับปรุงให้เจริญก้าวหน้าในการให้บริการรักษาพยาบาลแก่ประชาชนได้ สมควรให้สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข รับโอนโรงพยาบาลแห่งนี้ไปดำเนินการปรับปรุงใช้ประโยชน์ในราชการด้านสาธารณสุขต่อไป

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 143 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 104 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 25 ตุลาคม 2521[99]

53. วันที่ 11 ธันวาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 138 หน้า 14-16)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 25 สิงหาคม 2521[100] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เพื่อประโยชน์ของรัฐในการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมและกิจการอื่นซึ่งเกี่ยวเนื่องกับการนิคมอุตสาหกรรม และ**เหตุผล**ว่าการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย มีความประสงค์จะจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม เพื่อประโยชน์ของรัฐในด้านอุตสาหกรรม และโครงการสร้างท่าเรือน้ำลึก ในท้องที่ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 126 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 106 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 18 ตุลาคม 2521[101]

54. วันที่ 14 ธันวาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 138 หน้า 14-16)

---

[98] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 48/2521, วันที่ 14 กันยายน 2521, หน้า 261 และ 276.

[99] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 62/2521, วันที่ 25 ตุลาคม 2521, หน้า 214.

[100] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 43/2521, วันที่ 25 สิงหาคม 2521, หน้า 240 และ 245.

[101] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 59/2521, วันที่ 18 ตุลาคม 2521, หน้า 115.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 25 ตุลาคม 2521[102] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา และ**เหตุผล**ว่าการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยมีความประสงค์จะก่อสร้างแหล่งผลิตไฟฟ้า ตามโครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้ากังหันก๊าซและโครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าพลังไอน้ำ ในท้องที่ตำบลบางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อประโยชน์ของรัฐในการป้องกันไฟฟ้าขาดแคลน และเร่งรัดโครงการพัฒนาไฟฟ้าชนบททั่วประเทศ ตลอดจนส่งเสริมการลงทุนในด้านอุตสาหกรรม

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 164 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 106เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 15 พฤศจิกายน 2521[103]

55. วันที่ 18 ธันวาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชยนาวี พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 143 หน้า 1-18)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 4 สิงหาคม 2521[104] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพาณิชยนาวี **และเหตุผล**ว่าการพาณิชยนาวีอันได้แก่ การขนส่งทางทะเล การประกันภัยทางทะเล การเดินเรือ กิจการอู่เรือ และกิจการท่าเรือ มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ ซึ่งรัฐจำเป็นต้องควบคุม ทำนุบำรุงและส่งเสริมให้เจริญยิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถสนองความต้องการของประเทศได้ แต่ปัจจุบันกิจการพาณิชยนาวีอยู่ในความควบคุมของหน่วยราชการหลายแห่งสมควรให้มีการประสานงานเพื่อควบคุม ทำนุบำรุงและส่งเสริมการพาณิชยนาวีให้สอดคล้องกันตามนโยบายของประเทศ และให้มีมาตรการต่าง ๆ เพื่อใช้ในการส่งเสริมและคุ้มครองการพาณิชยนาวีของไทยให้เจริญก้าวหน้าสามารถสนองความต้องการของประเทศ และสามารถแข่งขันในการขนส่งทางเรือระหว่างประเทศได้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 149 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 113 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 27 ตุลาคม 2521[105]

---

[102] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 62/2521, วันที่ 25 ตุลาคม 2521 หน้า 176 และ 182.

[103] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 71/2521, วันที่ 15 พฤศจิกายน 2521, หน้า 393.

[104] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 40/2521, วันที่ 4 สิงหาคม 2521, หน้า 201 และ 235-238.

[105] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 64/2521, วันที่ 27 ตุลาคม 2521, หน้า 452.

56. วันที่ 18 ธันวาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน 2521 (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ ตอนที่ 143 หน้า 19-21)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 4 สิงหาคม 2521[106] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการพาณิชยนาวี มีฐานะเป็นกรม สังกัดกระทรวงคมนาคม และ**เหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชยนาวี พ.ศ. .... กำหนดให้มีสำนักงานคณะกรรมการพาณิชยนาวี ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษา วิเคราะห์โครงการ แผนงาน หรือมาตรการในทางวิชาการเกี่ยวกับการพาณิชยนาวี เพื่อการพัฒนาส่งเสริม ควบคุม คุ้มครองและประสานงานการพาณิชยนาวี สมควรให้สำนักงานดังกล่าวเป็นส่วนราชการ มีฐานะเป็นกรม สังกัดกระทรวงคมนาคม

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 126 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 114 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 27 ตุลาคม 2521[107]

57. วันที่ 18 ธันวาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 143 หน้า 22-41)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 16 มิถุนายน 2521[108] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม และ**เหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม พุทธศักราช 2474 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการคุ้มครองลิขสิทธิ์จึงล้าสมัยและไม่ให้ความคุ้มครองได้กว้างขวางเพียงพอ นอกจากนั้นอัตราโทษที่กำหนดไว้เดิมก็ต่ำมากทำให้มีการละเมิดกฎหมายอยู่เสมอ สมควรปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 156 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 139 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 27 ตุลาคม 2521[109]

58. วันที่ 21 ธันวาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหม พ.ศ. 2521 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 145 หน้า 1-3)

---

[106] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 40/2521, วันที่ 4 สิงหาคม 2521, หน้า 240 และ 243-244.

[107] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 64/2521, วันที่ 27 ตุลาคม 2521, หน้า 459.

[108] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 30/2521, วันที่ 16 มิถุนายน 2521, หน้า 177 และ 200-201.

[109] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 64/2521, วันที่ 27 ตุลาคม 2521, หน้า 497-498.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 25 ตุลาคม 2521[110] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหม และ**เหตุผล**ว่าเครื่องแบบนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหม ยังไม่มีกฎหมายคุ้มครอง เพื่อมิให้บุคคลอื่นแต่งหรือแต่งเลียนแบบดังกล่าว

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 129 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการทหารพิจารณา ในวาระที่ 3เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 117 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 15 พฤศจิกายน 2521[111]

59. วันที่ 22 ธันวาคม 2521

ประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2521 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 146 หน้า 1-66)

60. วันที่ 25 ธันวาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 149 หน้า 1-97)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 14 เมษายน 2521[112] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมเป็นเจ้าของธุรกิจการค้าและอุตสาหกรรมมากขึ้น และ**เหตุผล**ว่าการประกอบธุรกิจการค้าและอุตสาหกรรมในรูปบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้ขยายตัวเจริญก้าวหน้าไปมาก มีบริษัทจำกัดเป็นจำนวนมากที่มีทุนทรัพย์บริษัทละหลายสิบถึงหลายร้อยล้านบาท ดำเนินธุรกิจมีมูลค่าคิดเป็นเงินรวมกันปีละหลายหมื่นล้านบาท และได้จำหน่ายหุ้นให้แก่ประชาชนทั่วไปมาหลายปีแล้ว จนกระทั่งบริษัทหนึ่ง ๆ มีผู้ถือหุ้นเป็นจำนวนมาก แต่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 3 ลักษณะ 22 ว่าด้วยหุ้นส่วนบริษัทที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนี้ นอกจากจะไม่สามารถคุ้มครองผลประโยชน์ของประชาชนผู้ถือหุ้นในบริษัทดังกล่าวได้อย่างเพียงพอแล้ว ยังไม่ให้อำนาจผู้ถือหุ้นควบคุมการบริหารงานของบริษัทอย่างใกล้ชิด เป็นเหตุให้เกิดปัญหาอยู่เนือง ๆ หากปล่อยให้ภาวการณ์เช่นนี้คงอยู่ต่อไปโดยไม่รีบแก้ไข ย่อมจะเป็นภยันตรายต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ จำเป็นต้องแก้ไขปรับปรุงกฎหมายปัจจุบันให้เหมาะสมกับกาลสมัย เพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของประชาชนผู้ถือหุ้นและให้ประชาชนเข้ามามีส่วนเป็นเจ้าของกิจการต่าง ๆ มากขึ้น อันจะเป็นช่องทางช่วยระดมเงินทุนเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศและพัฒนาตลาดหลักทรัพย์

---

[110] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 62/2521, วันที่ 25 ตุลาคม 2521, หน้า 109 และ 115.

[111] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 71/2521, วันที่ 15 พฤศจิกายน 2521, หน้า 379.

[112] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 22/2521, วันที่ 14 เมษายน 2521, หน้า 182 และ 314-316.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 154 เสียง ไม่รับหลักการ 2 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 151 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 6 ตุลาคม 2521[113]

61. วันที่ 25 ตุลาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 149 หน้า 98-102)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 14 เมษายน 2521[114] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 1096 มาตรา 1102 มาตรา 1222 มาตรา 1223 มาตรา 1229 และยกเลิกมาตรา 1103 และมาตรา 1230 ถึงมาตรา 1235 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และ**เหตุผล**ว่าได้มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ..... ซึ่งกำหนดให้บริษัทมหาชนจำกัดต้องมีผู้ถือหุ้นตั้งแต่หนึ่งร้อยคน และมีบทบัญญัติควบคุมการเสนอขายหุ้นและหุ้นกู้เพื่อป้องกันมิให้ประชาชนถูกหลอกลวงแล้ว สมควรกำหนดห้ามมิให้บริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มีผู้ถือหุ้นถึงหนึ่งร้อยคน และเสนอขายหุ้นหรือหุ้นกู้ต่อประชาชน จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 3 ลักษณะ 22 หมวด 4 เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับหลักการ ดังกล่าว

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 162 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 135 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 18 ตุลาคม 2521[115]

62. วันที่ 25 ตุลาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2521 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 149 หน้า 103-108)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 25 ตุลาคม 2521[116] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. 2497

(1) ให้นำเงินค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินมาเป็นเงินทุนหมุนเพื่อใช้จ่ายในกิจการที่เป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้โดยสาร

---

[113] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 55/2521, วันที่ 6 ตุลาคม 2521, หน้า 233.

[114] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 22/2521, วันที่ 14 เมษายน 2521, หน้า 269 และ 321-322.

[115] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 59/2521, วันที่ 18 ตุลาคม 2521, หน้า 14.

[116] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 62/2521, วันที่ 25 ตุลาคม 2521, หน้า 117 และ 123.

(2) กำหนดให้มีลานจอดอากาศยานในสนามบินอนุญาต อันเป็นเขตที่ต้องมีมาตรการเพื่อความปลอดภัย

(3) กำหนดให้การให้บริการต่าง ๆ ในลานจอดอากาศยานเป็นกิจการที่ต้องได้รับอนุญาต และกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการอนุญาต

และ**เหตุผล**ว่าการให้บริการต่าง ๆ ในลานจอดอากาศยานและการบริการช่างอากาศ เป็นกิจการที่เกี่ยวข้องใกล้ชิดกับความปลอดภัยของอากาศยาน และผู้โดยสารอากาศยานและการให้ความสะดวกและความปลอดภัยในการเดินอากาศและการบินพลเรือน สมควรวางหลักเกณฑ์ในเรื่องนี้ไว้เพื่อให้การบริการดังกล่าวเป็นกิจการที่ต้องได้รับอนุญาต และกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการอนุญาตกับทั้งสมควรกำหนดให้มีการนำเงินค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินที่เก็บได้มาใช้ในการอำนวยความสะดวกแก่ผู้โดยสารภายในสนามบินได้ เพื่อความคล่องตัวในการดำเนินกิจการของสนามบิน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 126 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคมนาคมพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 102 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 22 พฤศจิกายน 2521[117]

63. วันที่ 28 ธันวาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ.2521 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 152 หน้า 1-26)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 4 สิงหาคม 2521[118] และการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 25 สิงหาคม 2521[119] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย และ**เหตุผล**ว่าการประกอบธุรกิจปิโตรเลียมเป็นกิจการอุตสาหกรรมด้านสาธารณูปโภคประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่งต่อเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ แต่หน่วยปฏิบัติงานเกี่ยวกับการสำรวจ ผลิต ขนส่ง และจำหน่ายปิโตรเลียมที่เป็นของทางราชการยังมีขนาดไม่เหมาะสม โดยกระจัดกระจายขึ้นอยู่กับส่วนราชการและองค์การของรัฐหลายแห่ง เป็นเหตุให้การประกอบธุรกิจปิโตรเลียมเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ สมควรรวมหน่วยปฏิบัติงานดังกล่าวบางหน่วย และจัดตั้งเป็นรัฐวิสาหกิจขึ้นเพื่อดำเนินธุรกิจปิโตรเลียม ตั้งแต่การสำรวจหาปิโตรเลียมไปจนถึงการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง และผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม ทั้งนี้เพื่อประโยชน์แก่ประชาชน และความมั่นคงของประเทศ

---

[117] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 74/2521, วันที่ 22 พฤศจิกายน 2521, หน้า 651-652.

[118] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 40/2521, วันที่ 4 สิงหาคม 2521, หน้า 246.

[119] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 43/2521, วันที่ 25 สิงหาคม 2521, หน้า 233-236.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 184 เสียง ไม่รับหลักการ 3 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 110 เสียง ไม่เห็นชอบ 1 เสียง วันที่22พฤศจิกายน2521[120]

64. วันที่ 29 ธันวาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลหลักแก้ว อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 153 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 27 ตุลาคม 2521[121] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลหลักแก้ว อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง เพื่อประโยชน์ของรัฐในการชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ดำเนินการขุดคลองระบายน้ำสาย 2 ขวาสุพรรณ 4 เพื่อประโยชน์ในการชลประทานตามโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชันสูตร ในท้องที่ตำบลหลักแก้ว อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง ในการนี้เจ้าหน้าที่ได้ติดต่อและทำความตกลงกับราษฎรผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินที่ถูกเขตชลประทานเสร็จไปด้วยดีเกือบทุกรายแล้ว ยกเว้นเจ้าของที่ดินเพียงรายเดียวที่ไม่ยินยอมรับเงินค่าทดแทนตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินที่ถูกเขตชลประทานกำหนดให้ และกรมชลประทานไม่อาจแก้ไขโครงการเป็นอย่างอื่นได้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 110 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 99 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 15 พฤศจิกายน 2521[122]

65. วันที่ 29 ธันวาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดราชธานี ตำบลธานี อำเภอเมืองสุโขทัย จังหวัดสุโขทัย ให้แก่เทศบาลเมืองสุโขทัยธานี พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95ตอนที่ 153 หน้า 4-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 27 ตุลาคม 2521[123] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดราชธานี ตำบลธานี อำเภอเมืองสุโขทัย จังหวัดสุโขทัย ให้แก่เทศบาลเมืองสุโขทัยธานี และ**เหตุผล**ว่าได้เกิดเพลิงไหม้ขึ้นในเขตเทศบาลเมืองสุโขทัยธานี ในท้องที่ตำบลธานี อำเภอเมืองสุโขทัย จังหวัดสุโขทัย และสำนักผังเมือง กระทรวงมหาดไทย ได้วางผังปรับปรุงบริเวณเพลิงไหม้โดยได้มีการตัดและขยายถนน และกำหนดให้ที่ดินบางส่วนเป็นที่ว่างริมน้ำ เพื่อประโยชน์ในการ

---

[120] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 74/2521, วันที่ 22 พฤศจิกายน 2521, หน้า 761.

[121] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 64/2521, วันที่ 27 ตุลาคม 2521, หน้า 431 และ 437.

[122] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 71/2521, วันที่ 15 พฤศจิกายน 2521, หน้า 402.

[123] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 64/2521, วันที่ 27 ตุลาคม 2521, หน้า 440 และ 443-444.

ฝั่งเมืองซึ่งปรากฏว่าแนวถนนและที่ดินบางส่วนที่กำหนดไว้ได้ล้ำเข้าไปในเขตที่ธรณีสงฆ์ วัดราชธานี ตำบลธานี อำเภอเมืองสุโขทัย จังหวัดสุโขทัย และเทศบาลเมืองสุโขทัยธานีได้ให้ค่าผาติกรรมแก่วัดแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์นั้นให้แก่เทศบาลเมืองสุโขทัยเพื่อประโยชน์ดังกล่าว

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 110 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 112 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 22 พฤศจิกายน 2521[124]

66. วันที่ 31 ธันวาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 156 หน้า 1-11)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 25 ตุลาคม 2521[125] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติม

(1) อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (มาตรา 5) และของสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (มาตรา 12)

(2) ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดโครงการหรือกิจการที่ต้องให้สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้ความเห็นชอบ (มาตรา 17)

เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับ

(1) การสั่งอนุญาตของเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย (มาตรา 18)

(2) การอนุญาตสำหรับการทำรายงานเกี่ยวกับการศึกษาและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม (มาตรา 19)

(3) อำนาจของนายกรัฐมนตรีในการสั่งการต่าง ๆ ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินอันเนื่องมาจากสภาวะสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ (มาตรา 20)

(4) พนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 23 และมาตรา 24)

(5) โทษ (มาตรา 25 มาตรา 26 และมาตรา 27) และเพิ่มอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

และ**เหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2518 มีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน ทำให้ไม่สามารถส่งเสริม รักษา ป้องกัน หรือแก้ไขสภาวะสิ่งแวดล้อมได้โดยมีประสิทธิภาพ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติดังกล่าวให้

(1) คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่อันเหมาะสมยิ่งขึ้น

(2) นายกรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดโครงการหรือกิจการของส่วนราชการรัฐวิสาหกิจหรือเอกชนที่ต้องเสนอรายงานเกี่ยวกับการศึกษาและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม

---

[124] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 74/2521, วันที่ 22 พฤศจิกายน 2521, หน้า 658.

[125] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 62/2521, วันที่ 25 ตุลาคม 2521, หน้า 148-149 และ 162.

ต่อสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายเกี่ยวกับการอนุญาตสั่งอนุญาตได้เมื่อมีความเห็นชอบดังกล่าว

(3) คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้อนุญาตเกี่ยวกับการทำรายงานเกี่ยวกับการศึกษาและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(4) นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งการต่าง ๆ ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินอันเนื่องมาจากสภาวะสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ

(5) พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(6) มีบทกำหนดโทษสำหรับการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ และ

(7) กำหนดค่าธรรมเนียมสำหรับการอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ได้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 101 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 167 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 8 ธันวาคม 2521[126]

67. วันที่ 31 ธันวาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 156 หน้า 12-18)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 25 ตุลาคม 2521[127] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรจัดให้มีคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบกขึ้น ให้มีหน้าที่ในการเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ในการจัดระบบจราจร รวมทั้งทำหน้าที่ประสานงานกับส่วนราชการของราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาคราชการบริหารส่วนท้องถิ่น องค์การของรัฐ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องหรือกระทบกระเทือนต่อการจราจรของประเทศ ทั้งนี้เพื่อให้โครงการปรับปรุงระบบการจราจรมีความต่อเนื่องกันตลอดไปไม่หยุดชงักเพราะการเปลี่ยนรัฐบาล

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 99 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 90 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 1 ธันวาคม 2521[128]

---

[126] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 80/2521, วันที่ 8 ธันวาคม 2521, หน้า 657.

[127] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 62/2521, วันที่ 25 ตุลาคม 2521, หน้า 165 และ 173-174.

[128] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 79/2521, วันที่ 1 ธันวาคม 2521, หน้า 570.

68. วันที่ 31 ธันวาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 156 หน้า 19-26)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 25 ตุลาคม 2521[129] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสภาการศึกษาแห่งชาติ และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสภาการศึกษาแห่งชาติ เพื่อให้เหมาะสมกับการพัฒนาการศึกษา และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในสถานการณ์ปัจจุบัน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 109 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 108 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 1 ธันวาคม 2521[130]

69. วันที่ 31 ธันวาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 156 หน้า 27-32)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 25 ตุลาคม 2521[131] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481 ในส่วนที่ว่าด้วยคุณสมบัติของผู้ที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือจดทะเบียนเป็นเรือไทย การออกใบทะเบียนชั่วคราวในต่างประเทศ เอกสารประจำเรือ และบัญชีค่าธรรมเนียมอัตราชั้นสูงกับบทบัญญัติว่าด้วยผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ และ**เหตุผล**ว่าบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481 ในส่วนที่ว่าด้วยคุณสมบัติของผู้ที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือจดทะเบียนเป็นเรือไทย การออกใบทะเบียนชั่วคราวในต่างประเทศและเอกสารประจำเรือไทยไม่เหมาะสมแก่สภาพการณ์ปัจจุบัน ทั้งยังมิได้มีการเก็บค่าธรรมเนียมในกรณีเปลี่ยนแปลงตัวเรือหรือส่วนอื่นของเรือในภายหลัง สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวและบัญชีค่าธรรมเนียมอัตราชั้นสูงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น นอกจากนั้นโดยที่มาตรา 62 บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ แต่ได้มีพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงหรือกรมซึ่งได้มีการปรับปรุงใหม่ พุทธศักราช 2484 โอนอำนาจดังกล่าวให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เพื่อความสะดวกที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมจะใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติโดยไม่ต้องอ้างพระราชบัญญัติโอนอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงหรือกรมซึ่งได้มีการปรับปรุงใหม่ พุทธศักราช 2484 อีก สมควรแก้ไขบทบัญญัติมาตรา 62 เสียด้วย

---

[129] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 62/2521, วันที่ 25 ตุลาคม 2521, หน้า 193 และ 202-203.

[130] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 79/2521, วันที่ 1 ธันวาคม 2521, หน้า 543-544.

[131] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 62/2521, วันที่ 25 ตุลาคม 2521, หน้า 184 และ 191.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 105 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคมนาคมพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 191 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 1 ธันวาคม 2521[132]

70. วันที่ 31 ธันวาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาลในท้องที่แขวงห้วยขวาง แขวงบางกะปิ เขตห้วยขวาง และแขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 156 หน้า 33-35)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 1 ธันวาคม 2521[133] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาลในท้องที่แขวงห้วยขวาง แขวงบางกะปิ เขตห้วยขวาง และแขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร และ**เหตุผล**ว่า ตามที่ได้มีประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 85 ลงวันที่ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2515 กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อสร้างทางหลวงเทศบาล ในท้องที่ตำบลบางกะปิ ตำบลห้วยขวาง อำเภอพญาไท ตำบลคลองตัน อำเภอพระโขนง และตำบลหัวหมาก นครหลวงกรุงเทพธนบุรี นั้น บัดนี้ เจ้าหน้าที่ได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนแล้ว สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 95 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 126 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 21 ธันวาคม 2521[134]

71. วันที่ 31 ธันวาคม 2521

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลแม่เหียะ และตำบลสุเทพ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2521(ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 157 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 25 ตุลาคม 2521[135] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลแม่เหียะ และตำบลสุเทพ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อขยายและปรับปรุงกิจการสนามบินเชียงใหม่ และ**เหตุผล**ว่ากรมการบินพาณิชย์มีความประสงค์จะขยายและปรับปรุงสนามบินเชียงใหม่ เพื่อให้เป็นสนามบินนานาชาติที่ทันสมัยและ

---

[132] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 79/2521, วันที่ 1 ธันวาคม 2521, หน้า 559.

[133] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 79/2521, วันที่ 1 ธันวาคม 2521 หน้า 622 และ 625-626.

[134] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 84/2521, วันที่ 21 ธันวาคม 2521, หน้า 163.

[135] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 62/2521, วันที่ 25 ตุลาคม 2521, หน้า 94 และ 106-107.

สามารถให้บริการแก่เครื่องบินโดยสารขนาดใหญ่ ในการนี้จำเป็นต้องขยายเขตที่ดินเพื่อก่อสร้างต่อเติมและขยายทางวิ่ง รวมทั้งก่อสร้างปรับปรุงอาคารท่าอากาศยาน ก่อสร้างอาคารและติดตั้งอุปกรณ์เครื่องช่วยในการเดินอากาศ ติดตั้งอุปกรณ์ไฟนำร่อน และขยายแนวเขตสนามบินเพื่อความสะดวกและความปลอดภัยในการเดินอากาศ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 125 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 129 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 8 ธันวาคม 2521[136]

---

[136] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 80/2521, วันที่ 8 ธันวาคม 2521, หน้า 640.

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ ปี 2522

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1. พระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 4 ลงวันที่ 6 ตุลาคม 2519 และประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 3 ลงวันที่ 20 ตุลาคม 2520 พ.ศ. 2522	157
2. พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522	157
3. พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2522	158
4. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2522	158
5. พระราชบัญญัติการประปาส่วนภูมิภาค พ.ศ. 2522	159
6. พระราชบัญญัติการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. 2522	159
7. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 21) พ.ศ. 2522	160
8. พระราชบัญญัติบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2522	160
9. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 พ.ศ. 2522	161
10. พระราชบัญญัติพิกัดอัตราศุลกากร(ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2522	162
11. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 37 ลงวันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2519 พ.ศ. 2522	162
12. พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2522	163
13. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2522	165
14. พระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522	165
15. พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522	167
16. พระราชบัญญัติการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522	167
17. พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของกรมอาชีวศึกษากระทรวงศึกษาธิการไปเป็นของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2522	168
18. พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่ตำบลบางปลาสร้อย อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี ให้แก่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด พ.ศ. 2522	168
19. พระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2522	169

เรื่อง	หน้า
20. พระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. 2522	169
21. พระราชบัญญัติวิธีดำเนินการคุมความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2522	170
22. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 316 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2522	170
23. พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522	171
24. พระราชบัญญัติป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ. 2522	171
25. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 22) พ.ศ. 2522	172
26. พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2522	173
27. พระราชบัญญัติเศรษฐกิจการเกษตร พ.ศ. 2522	174
28. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522	174
29. พระราชบัญญัติการพลังงานแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522	175
30. พระราชบัญญัติสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522	175
31. พระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2522	176
32. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 23) พ.ศ. 2522	176
33. พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของกรมวิทยาศาสตร์ กระทรวงอุตสาหกรรม ไปเป็นของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2522	177
34. พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2522	177
35. พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522	178
36. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2522	178
37. พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การโทรคมนาคมแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. 2522	179
38. พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของประชาคมยุโรป และสำนักงานคณะกรรมาธิการประชาคมยุโรปในประเทศไทย พ.ศ. 2522	179
39. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางพิเศษ สายดินแดง - ท่าเรือ ในท้องที่เขตพญาไท เขตปทุมวัน เขตพระโขนง และเขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2522	180
40. พระราชบัญญัติว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐอินโดนีเซีย พ.ศ. 2522	180

เรื่อง	หน้า
41. พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2522	181
42. พระราชบัญญัติการประปานครหลวง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522	181
43. พระราชบัญญัติว่าด้วยการปฏิบัติต่ออากาศยานที่กระทำผิดกฎหมาย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2522	183
44. พระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522	183
45. พระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2522	184
46. พระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. 2522	185
47. พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522	185
48. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 24) พ.ศ. 2522	186
49. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 218 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2522	186
50. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2522	187
51. พระราชบัญญัติการดำรงตำแหน่งในทางการเมืองของข้าราชการ กรรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น และพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2522	187
52. พระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรรมาธิการ พ.ศ. 2522	188
53. พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. 2522	188
54. พระราชบัญญัติให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิดบางอย่างทางทะเล (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2522	189
55. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2522	189
56. พระราชบัญญัติบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2522	190
57. พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. 2522	191
58. พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522	191
59. พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522	192
60. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2522	192
61. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2522	193
62. พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2522	193
63. พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2522	194
64. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2522	194

เรื่อง	หน้า
65. พระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522	195
66. พระราชบัญญัติธง พ.ศ. 2522	196
67. พระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. 2522	196
68. พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. 2522	197
69. พระราชบัญญัติกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด พ.ศ. 2522	198
70. พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของสำนักงานคณะกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์ ในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ไปเป็นของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี หรือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2522	198
71. พระราชบัญญัติพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522	199
72. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดจันทนาราม ตำบลตลาด อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี ให้แก่นายปลื้ม ปุณศรี พ.ศ. 2522	199
73. พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522	200
74. พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	200
75. พระราชบัญญัติการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งสินค้า พ.ศ. 2522	201
76. พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2522	202
77. พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522	202
78. พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. 2522	203
79. พระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2522	204
80. พระราชบัญญัติปิโตรเลียม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522	205
81. พระราชบัญญัติจัดระเบียบบริหารหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง พ.ศ. 2522	205
82. พระราชบัญญัติการประกอบอาชีพงานก่อสร้าง พ.ศ. 2522	206
83. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. 2522	206
84. พระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522	207
85. พระราชบัญญัติรถยนตร์ พ.ศ. 2522	208
86. พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	208
87. พระราชบัญญัติยา (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522	209
88. พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522	209
89. พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2522	210

เรื่อง	หน้า
90. พระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 22 ลงวันที่ 13 ตุลาคม พ.ศ. 2519 พ.ศ. 2522	211
91. พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2523[1]	212
92. พระราชบัญญัติวิธีการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2522	213
93. พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2522	213
94. พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2523 พ.ศ. 2522[2]	214
95. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 24) พ.ศ. 2522	214
96. พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522	215
97. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้แก่สภากาชาดไทย พ.ศ. 2522	216
98. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 25) พ.ศ. 2522	216
99. พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของสำนักงานปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัย ไปเป็นของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พ.ศ. 2522	217

[1] ดูรายละเอียดในหมวดพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี

[2] ดูรายละเอียดในหมวดพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ในปี 2522

1. วันที่ 15 มกราคม 2522

พระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 4 ลงวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519 และประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 3 ลงวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2520 พ.ศ. 2522 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 4 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลมาจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 5 มกราคม 2522[1] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 4 ลงวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519 และประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 3 ลงวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2520 และ**เหตุผล**ว่าได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แล้ว เพื่อประโยชน์แก่การตระเตรียมการเลือกตั้ง สมควรยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 4 ลงวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519 และประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 3 ลงวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2520 เรื่องห้ามมิให้มั่วสุมประชุมกันในทางการเมือง ณ ที่ใด ๆ มีจำนวน ตั้งแต่ห้าคนขึ้นไปนั้นเสีย

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการ ด้วยคะแนนเสียง 139 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระเห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 161 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

2. วันที่ 29 มกราคม 2522

พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 8 หน้า 1-5)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 19 พฤษภาคม 2521[2] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก และ**เหตุผล**ว่าการคมนาคมและขนส่งทางบกได้เจริญก้าวหน้าขยายตัวไปทั่วประเทศและเชื่อมโยงไปยังประเทศใกล้เคียง และจำนวนยานพาหนะในท้องถนนและทางคลองได้ทวีจำนวนขึ้นเป็นลำดับ ประกอบกับประเทศไทยเข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาว่าด้วยการจราจรทางถนนและพิธีสารว่าด้วยเครื่องหมายและสัญญาณตามถนน สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก ซึ่งได้ใช้บังคับมากกว่าสี่สิบปี ให้เหมาะสมกับสภาพการจราจรและจำนวนยานพาหนะที่เพิ่มขึ้น และเพื่อความปลอดภัยแก่ชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน

---

[1] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 4/2522, วันที่ 5 มกราคม 2522, หน้า 38-40, 47, 50.

[2] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 26/2522, วันที่ 19 พฤษภาคม 2521, หน้า 152-153, 232.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 111 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2521[3] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 115 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

3. วันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2522

พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2522(ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 12 หน้า 1-41)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลมาจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 22 ธันวาคม 2521[4] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และ**เหตุผล**ว่าได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งบัญญัติให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 177 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 30 มกราคม 2522[5] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 184 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

4. วันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2522

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 24 หน้า 1-4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2522[6] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับองค์ประกอบของ ก.พ. และ อ.ก.พ. วิสามัญ และอำนาจของนายกรัฐมนตรีในการพิจารณาอุทธรณ์ และ**เหตุผล**ว่าที่บทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ในส่วนที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของ ก.พ. และ อ.ก.พ.วิสามัญ และอำนาจของนายกรัฐมนตรีในการพิจารณาอุทธรณ์ยังไม่เหมาะสม สมควรแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้นายกรัฐมนตรีสามารถมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีปฏิบัติหน้าที่แทนได้ และเพื่อให้กรรมการข้าราชการพลเรือนมีจำนวนเพิ่มขึ้นให้เหมาะสมกับสภาพของงานปัจจุบันที่มีมากขึ้น และเพื่อให้ อ.ก.พ.วิสามัญ ซึ่งทำหน้าที่พิจารณาเรื่องการดำเนินการทางวินัย การร้องทุกข์หรือการอุทธรณ์ต้องมีกรรมการ ข้าราชการพลเรือน ร่วมเป็น อ.ก.พ.ด้วยอย่างน้อยสองคน นอกจากนั้นปรากฏว่าในปัจจุบันนี้การพิจารณาอุทธรณ์ของนายกรัฐมนตรี กฎหมายบัญญัติให้นายกรัฐมนตรี

---

[3]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 71/2521, วันที่ 15 พฤศจิกายน 2521, หน้า 362.

[4]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 85/2521, วันที่ 22 ธันวาคม 2521, หน้า 274-275, 358.

[5]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 10/2522, วันที่ 30 มกราคม 2522, หน้า 53.

[6]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 17/2522, วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 275-276, 282, 300, 301.

ต้องสั่งการตามคำวินิจฉัยของ ก.พ. จึงเป็นเหตุให้นายกรัฐมนตรี จำต้องสั่งการ แม้บางกรณีจะไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยนั้นก็ตาม สมควรปรับปรุงแก้ไขให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจใช้ดุลยพินิจในการสั่งการได้ด้วย

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 89 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในการวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 111 คะแนน ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

5. วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2522

พระราชบัญญัติการประปาส่วนภูมิภาค พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 26 หน้า 1-22)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 25 ตุลาคม 2521[7] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งการประปาส่วนภูมิภาค และ**เหตุผล**ว่าที่รัฐบาล มีนโยบายที่จะปรับปรุงและขยายกิจการประปาในส่วนภูมิภาคให้ดียิ่งขึ้น ในการนี้สมควรโอนกิจการประปาในส่วนภูมิภาค และหน่วยงานก่อสร้างประปาภูมิภาคของกรมโยธาธิการ กระทรวงมหาดไทยกิจการประปาชนบท และหน่วยก่อสร้างประปาชนบทของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ไปจัดตั้งเป็นรัฐวิสาหกิจเรียกว่า "การประปาส่วนภูมิภาค" สังกัดกระทรวงมหาดไทย เพื่อให้มีหน้าที่ดำเนินการ เกี่ยวกับการผลิต จัดส่ง และจำหน่ายน้ำประปาในส่วนภูมิภาค

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 130 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2522[8] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 99 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

6. วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2522

พระราชบัญญัติการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 27 หน้า 1-9)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 25 ตุลาคม 2521[9] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และ**เหตุผล**ว่าที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเสียใหม่ เพื่อให้การตรวจสอบการรับจ่าย เก็บรักษาเงิน และทรัพย์สินอื่นของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจเป็นไปโดยถูกต้องและเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 119 คะแนน ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2522[10] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 131 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[7]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 62/2521, วันที่ 25 ตุลาคม 2521, หน้า 28-29, 53.

[8]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 14/2522, วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 75.

[9]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 62/2521, วันที่ 25 ตุลาคม 2521, หน้า 124-125, 138.

[10]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16/2522, วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 51.

7. วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2522

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 21) พ.ศ.2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 27 หน้า 10-12)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 25 ตุลาคม 2521[11] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 ข้อ 29 และ ข้อ 33 โดยเปลี่ยนชื่อสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และ**เหตุผล**ว่าได้มีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน โดยพระราชบัญญัติการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. 2522 และพระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนดให้มีสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินขึ้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติดังกล่าว

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 104 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2522[12] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 118 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

8. วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2522

พระราชบัญญัติบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 27 หน้า 13-16)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 14 ธันวาคม 2521[13] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2502

(1) ลดมูลค่าหุ้นลงเป็นระดับเดียวกับมูลค่าของหลักทรัพย์จดทะเบียนทั่ว ๆ ไป ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และให้มูลค่าหุ้นของบรรษัทสามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยมติพิเศษของที่ประชุมผู้ถือหุ้นเช่นเดียวกับหุ้นบริษัท จำกัด ทั่ว ๆ ไป

(2) ให้การแต่งตั้งผู้จัดการทั่วไปของบรรษัทต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ตราบเท่าที่เงินซึ่งรัฐบาลให้บรรษัทกู้ยืมยังคงมีค้างอยู่หรือการค้ำประกันที่รัฐบาลให้ไว้ยังไม่สิ้นอายุการบังคับ

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2502 มีบทบัญญัติบางประการยังไม่เหมาะสมกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมโดยลดมูลค่าหุ้นของบรรษัทลงเป็นระดับเดียวกับมูลค่าของหลักทรัพย์จดทะเบียนทั่ว ๆ ไปในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งจะทำให้ไม่เป็นอุปสรรคในการกระจายหุ้นออกสู่ผู้มีเงินออมส่วนย่อย และกำหนดให้มูลค่าหุ้นของบรรษัทสามารถเปลี่ยน

---

[11] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 62/2521, วันที่ 25 ตุลาคม 2521, หน้า 141-142, 145.

[12] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16/2522, วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 59.

[13] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 81/2521, วันที่ 14 ธันวาคม 2521, หน้า 61-62,63.

แปลงได้โดยมติพิเศษของที่ประชุมผู้ถือหุ้นเพื่อให้เป็นการคล่องตัวตามภาวะของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้วย นอกจากนี้ควรให้รัฐบาลโดยกระทรวงการคลังได้มีส่วนในการกำหนดแนวนโยบายและกำกับการดำเนินงานของบรรษัทได้ใกล้ชิดยิ่งขึ้น โดยให้การแต่งตั้งผู้จัดการทั่วไปของบรรษัทต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังตราบเท่าที่เงินซึ่งรัฐบาลให้บริษัทกู้ยืมยังคงมีค้างอยู่หรือการค้ำประกันที่รัฐบาลให้ไว้ยังไม่สิ้นอายุการบังคับ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 125 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2522[14] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 139 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

9. วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2522

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 27 หน้า 17-19)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลมาจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2522[15] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 โดยเพิ่มวรรคสองของข้อ 69 ให้อำนาจเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ประกาศงดเว้นให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์ไม่ต้องขออนุญาตตามวรรคหนึ่งได้ และ**เหตุผล**ว่าประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 นี้ ได้กำหนดว่า ในระหว่างเวลาที่พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนใช้บังคับ และเมื่อเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ได้ปักหลักแนวสำรวจแล้ว ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่ภายในระยะหนึ่งร้อยเมตรจากหลักแนวสำรวจทั้งสองข้าง จำหน่ายอสังหาริมทรัพย์นั้นโดยการขาย แลกเปลี่ยน ให้ หรือ โดยประการอื่น จำนอง หรือให้เช่า หรือให้เช่าซื้อ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ แต่โดยเหตุที่แนวสำรวจบางตอนเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ได้จัดเรื่องกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงได้เรียบร้อยแล้ว จึงควรให้เจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์มีอำนาจประกาศงดเว้นให้เจ้าของ หรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์ ในตอนที่เจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ได้จัดเรื่องกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์เสร็จแล้วไม่ต้องขออนุญาตดังกล่าวอันเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์ได้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 108 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย ด้วยคะแนนเสียง 99 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[14]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 12/2522, วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 268.

[15]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 19/2522, วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 209-211, 215, 217.

10. วันที่ 1 มีนาคม 2522

พระราชบัญญัติพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2522 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 28 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2522[16] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ว่าโดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. 2503 ให้สามารถลดอัตราอากรหรือกำหนดให้ไม่ต้องเสียอากรได้กว้างขวางขึ้น (มาตรา 11) **และเหตุผล**ว่าบทบัญญัติเกี่ยวกับการลดอัตราอากรเพื่อประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ หรือเพื่อความผาสุขของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรนั้นมีข้อจำกัด มิให้ลดเหลือต่ำกว่าหนึ่งในสิบของอัตราปกติ ซึ่งไม่ยืดหยุ่นเพียงพอที่จะใช้ให้เป็นประโยชน์ในบางสถานการณ์ได้ สมควรขยายให้อำนาจแก่คณะรัฐมนตรีและกระทรวงการคลังกว้างขวางขึ้น

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 126 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 125 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

11. วันที่ 1 มีนาคม 2522

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 37 ลงวันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2519 พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 28 หน้า 4-11)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 28 ธันวาคม 2521[17] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 37 ลงวันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2519

(1) ยกเลิกการจำกัดชนิดของอาวุธ ที่จะอนุญาตให้ผลิต (ข้อ 4 ข้อ 27 และ ข้อ 39)

(2) ยกเลิกโทษที่ซ้ำซ้อนกับโทษตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ข้อ 5)

(3) แก้ไขคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต ตั้งโรงงานผลิตอาวุธ (ข้อ 6)

(4) แก้ไขประเภทของใบอนุญาต (ข้อ 8)

(5) แก้ไขการสั่งเข้าซึ่งอาวุธหรือวัตถุใด ๆ เพื่อใช้ในการผลิตอาวุธ (ข้อ 14)

(6) แก้ไขการกำหนดลักษณะของสถานที่เก็บวัตถุ ที่ใช้ในการผลิตอาวุธและอาวุธที่ผลิตขึ้น (ข้อ 19)

(7) แก้ไขหลักการเกี่ยวกับการขายหรือจำหน่ายอาวุธที่ผลิตขึ้น (ข้อ 22)

(8) เพิ่มเติมการอนุญาตให้ผู้ได้รับใบอนุญาตสามารถผลิตอาวุธเพื่อขายหรือจำหน่ายแก่บุคคลใด ๆ (ข้อ 30)

(9) เพิ่มเติมให้มีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตต่าง ๆ (ข้อ 40)

---

[16]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 13/2522, วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 395-397, 410.

[17]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 1/2522, วันที่ 28 ธันวาคม 2521, หน้า 36-39,51.

และ**เหตุผล**ว่าคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินฉบับนี้กำหนดว่าอาวุธที่จะอนุญาตให้ เอกชนผลิตได้นั้นต้องเป็นอาวุธตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงก่อให้เกิดความไม่สะดวกและล่าช้าในทางปฏิบัติเพราะอาจต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงกันบ่อยครั้งในการอนุญาต ทั้งที่เป็นเรื่องเล็กน้อย นอกจากนั้นอาวุธที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้ ผู้ใดจะทำ ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะสั่งนำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร มี ขาย หรือจำหน่ายก็ไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินฉบับนี้ และการฝ่าฝืนบทบังคับนี้จะมีโทษทางอาญา ซึ่งทำให้มีปัญหาว่าเป็นการซ้อนกับกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน เพราะกฎหมายดังกล่าวได้บัญญัติถึงวิธีการอนุญาตในเรื่องเดียวกันนี้ไว้ด้วย อันก่อความยุ่งยากแก่ผู้ขออนุญาตเพราะต้องขออนุญาตตามกฎหมายทั้งสองฉบับ ดังนั้นสมควรให้รัฐมนตรีมีอำนาจอนุญาตให้มีการผลิตอาวุธใด ๆ ได้โดยไม่ต้องกำหนดในกฎกระทรวง และสมควรยกเลิกบทกำหนดโทษที่ซ้ำซ้อนกันนั้นเสีย เพราะการฝ่าฝืนมีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืนอยู่แล้ว นอกจากนั้นบทบัญญัติในปัจจุบันบางประการยังไม่เหมาะสมสมควรกำหนดให้ผู้มีสิทธิขอรับใบอนุญาตเป็นบริษัทจำกัดที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย เพื่อให้มีการควบคุมอย่างใกล้ชิด และสมควรส่งเสริมให้โรงงานผลิตอาวุธที่ได้รับอนุญาตจัดตั้งขึ้นสามารถดำเนินงานได้โดยคล่องตัวยิ่งขึ้น ในการสั่งของเข้ามาใช้ในการผลิตอาวุธ การจัดให้มีสถานที่เก็บอาวุธ และวัตถุที่ใช้ในการผลิตอาวุธตลอดจนสามารถผลิตอาวุธสำหรับขายหรือจำหน่ายแก่บุคคลอื่นใดนอกจากกระทรวงกลาโหม และกรมตำรวจได้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อให้โรงงานนั้นสามารถดำเนินกิจการไปได้อย่างสม่ำเสมอตามกำลังการผลิต อันจะเป็นประโยชน์แก่การผลิตอาวุธสำหรับราชการทหารและตำรวจด้วยในตัว นอกจากนั้นสมควรเพิ่มเติมการเก็บค่าธรรมเนียมในการอนุญาต และจัดประเภทของใบอนุญาตเสียใหม่ให้เหมาะสม

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 149 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการทหารพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2522[18] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 112 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

12. วันที่ 1 มีนาคม 2522

พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 28 หน้า 13-20)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลมาจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 28 ธันวาคม 2521[19] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490

(1) ให้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืนของหน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจที่มีและใช้ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในรายละเอียดเรื่องต่าง ๆ ที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา 5)

---

[18]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16/2522, วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 72-73.

[19]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 1/2522, วันที่ 28 ธันวาคม 2521, หน้า 51-53,70.

(2) ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เข้าร่วมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ในกิจการบางเรื่อง (มาตรา 6)

(3) ให้เจ้าพนักงาน ตลอดจนข้าราชการ พนักงานและลูกจ้างของหน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจที่อาจมีและใช้อาวุธได้โดยไปอยู่ในบังคับตามพระราชบัญญัตินี้สามารถมีอาวุธปืนติดตัวได้ตามความเหมาะสม (มาตรา 8 ทวิ)

(4) เปลี่ยนการกำหนดประเภทอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนหรือวัตถุระเบิดสำหรับใช้เฉพาะแต่ในการสงคราม เป็นการกำหนดประเภทอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดที่อนุญาตให้เอกชนมีได้ (มาตรา 55 และ มาตรา 78)

(5) แก้ไขโทษอาญาในกรณีทำเครื่องกระสุนปืนด้วยดินปืนมีควันไว้สำหรับใช้เอง และกรณีตามมาตรา 83 ให้เบาลง (มาตรา 72 และมาตรา 83) และ**เหตุผล**ว่าคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 44 ลงวันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2519 ได้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 ให้หน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจสามารถมีและใช้อาวุธปืนได้เพื่อป้องกันทรัพย์สินอันใช้เพื่อประโยชน์สาธารณะและเป็นการลดภาระหน้าที่ของราชการตำรวจหรือทหาร และได้เปลี่ยนแปลงอัตราโทษตามกฎหมายเดิมให้สูงเพิ่มขึ้น การแก้ไขเพิ่มเติมในครั้งนั้นมีรายละเอียดต่าง ๆ ที่ไม่รัดกุมเพียงพอ ทำให้ไม่สามารถออกกฎกระทรวงกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับ ชนิด ขนาด จำนวนการมีและใช้ การเก็บรักษา การพาติดตัว การซ่อมแซม ฯลฯ และการอื่นอันจำเป็นเกี่ยวกับอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน เพื่อที่จะให้หน่วยราชการ และรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ มีและใช้อาวุธปืนโดยไม่มีมาตรการควบคุมที่เหมาะสมและนอกจากนั้น ในขณะนี้รัฐบาลได้ขยายโครงการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยเหลือราชการของทหารและตำรวจมากขึ้น เพื่อการป้องกันและรักษาความมั่นคงของประเทศ และความสงบเรียบร้อยของประชาชนให้ปลอดจากภัยต่าง ๆ ที่กำลังคุมคามอยู่ สมควรให้ประชาชนผู้ให้ความร่วมมือแก่ทางราชการดังกล่าวสามารถมีและใช้อาวุธบางประเภทและอาจพาติดตัวได้ตามความเหมาะสม โดยไม่จำเป็นต้องอยู่ในกฎเกณฑ์ที่ใช้บังคับสำหรับประชาชนทั่วไป อนึ่ง การแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินดังกล่าวได้กำหนดโทษอาญาแก่การกระทำบางอย่างไว้สูงเกินความจำเป็น สมควรแก้ไขเสียใหม่ให้เหมาะสมแก่ความร้ายแรงแห่งการกระทำความผิด และโดยที่การกำหนดหลักการให้กำหนดประเภทของอาวุธใดเป็นของสำหรับใช้เฉพาะในการสงครามนั้นไม่สะดวกแก่ทางปฏิบัติ เพราะอาวุธต่าง ๆ มีมากมายหลายประเภทเกินกว่าที่จะกำหนดให้ครบถ้วนได้ สมควรเปลี่ยนแปลงหลักการใหม่โดยให้กำหนด แต่เฉพาะอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิดที่เอกชนอาจมีได้แทนการกำหนดอาวุธให้เป็นอาวุธที่ใช้เฉพาะในราชการสงครามและในประการสุดท้าย โดยที่กิจการอันเกี่ยวกับอาวุธที่เอกชนไม่อาจมีหรือกระทำได้ ตลอดจนการให้กระทรวง ทบวง กรม และรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ มีและใช้อาวุธได้นั้นเป็นกรณีที่มีความสำคัญต่อความมั่นคงของประเทศ ดังนั้น สมควรให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เข้ามามีส่วนในการควบคุมกิจการดังกล่าว โดยเป็นรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายนี้ด้วย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 133 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2522[20] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 144 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

13. วันที่ 1 มีนาคม 2522

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 28 หน้า 21-44)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 31 มกราคม 2522[21] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 121 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 โดยเพิ่มอำนาจให้เจ้าท่าหรือเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับเรือ หรือสิ่งอื่นใดที่จมลงหรืออาจเป็นอันตรายแก่การเดินเรือในน่านน้ำไทยได้กว้างขวางยิ่งขึ้น รวมทั้งมีอำนาจขายทอดตลาดเรือหรือสิ่งอื่นใดนั้นได้ด้วย นอกจากนี้ยังให้มีการขจัดหรือป้องกันสิ่งซึ่งก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ในเรือหรือสิ่งอื่นใดนั้น และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ในปัจจุบันกฎหมายให้อำนาจเจ้าท่าหรือ เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ทำการขจัดสิ่งกีดขวางได้เฉพาะการเดินเรือในเขตท่า หรือในแม่น้ำที่เรือเดินได้ตำบลใด ๆ เท่านั้น ดังนั้นเมื่อมีเรือหรือสิ่งอื่นใดจมลงหรืออาจเป็นอันตรายแก่การเดินเรือนอกเขตท่าและไม่ใช่ในแม่น้ำที่เรือเดินได้ เจ้าท่าหรือเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่จึงไม่มีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมายที่จะทำการขจัดสิ่งกีดขวางนั้นได้ทันท่วงทีอันจะเป็นการก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจ และการค้าทางทะเลของต่างประเทศจำเป็นต้องให้อำนาจแก่เจ้าท่าและเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ทำการขจัดสิ่งกีดขวางดังกล่าวได้ตามควรแก่กรณี และให้มีอำนาจขายทอดตลาดเรือหรือสิ่งอื่นใด และทรัพย์สินที่อยู่ในเรือหรือสิ่งอื่นใดที่จมลงหรืออาจเป็นอันตรายได้ รวมทั้งให้มีการขจัดหรือป้องกันสิ่งซึ่งก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ในเรือหรือสิ่งอื่นใดนั้นได้ด้วย

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 134 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 116 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

14. วันที่ 1 มีนาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 28 หน้า 26-44)

---

[20] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 12/2522, วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 259.

[21] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 11/2522, วันที่ 31 มกราคม 2522, หน้า 110-111, 124, 179.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 29 ธันวาคม 2521[22] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. 2495

(1) ยกเลิกเขตแทรกซึมของคอมมิวนิสต์ (มาตรา 14 มาตรา 17 มาตรา 17 ทวิ มาตรา 17 ตรี และมาตรา 22)

(2) ให้มีผู้อำนวยการป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ในทุกจังหวัดภายใต้การควบคุมดูแลของผู้อำนวนการป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ภาค และมีการควบคุมรับผิดชอบระดับสูงสุด โดยผู้อำนวยการการป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ทั่วไป (มาตรา 14 มาตรา 15 ทวิ มาตรา 15 ตรี และมาตรา 16)

(3) เพิ่มอำนาจของผู้อำนวยการป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ในการห้ามชุมนุมหรือมั่วสุม การโฆษณาหรือการแสดงมหรสพและการสั่งให้เจ้าของธุรกิจบางประเภทจัดทำประวัติพนักงานหรือลูกจ้าง (มาตรา 15)

(4) ให้อำนาจผู้อำนวยการป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ภาคในการตรวจข่าวสาร และสั่งพิมพ์ การตรวจค้น ควบคุมการรับส่งวิทยุหรือโทรทัศน์ การจราจรและการใช้อาวุธหรือสิ่งที่อาจก่อให้เกิดอันตราย (มาตรา 15 ตรี)

(5) ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ในการปราบปรามบางประการ

(6) ปรับปรุงระยะเวลาควบคุมตัวผู้ต้องหา (มาตรา 20)

(7) ควบคุมการใช้อำนาจในการค้นและจับ (มาตรา 20)

(8) กำหนดการห้ามเรียกร้องค่าเสียหาย (มาตรา 20 ทวิ)

และ**เหตุผล**ว่ากฎหมายว่าด้วยการป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันได้ให้อำนาจหน้าที่ผู้อำนวยการป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ ตลอดจนอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในการป้องกันและปราบปราบการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ เฉพาะในเขตแทรกซึมของคอมมิวนิสต์เท่านั้น ซึ่งในบางครั้งการปราบปรามคอมมิวนิสต์ต้องกระทำนอกเขตดังกล่าว สมควรยกเลิกเขตแทรกซึมของคอมมิวนิสต์ และปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ให้เหมาะสมโดยกำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการการป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ทั่วไป ผู้อำนวยการป้องกันการประทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ภาคและผู้อำนวยการป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์จังหวัด ให้มีการประสานงาน และมีการควบคุมการใช้อำนาจ ตลอดจนการวางเงื่อนไขและหลักเกณฑ์การใช้อำนาจให้เป็นไปตามลำดับขั้นตอน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ รวมทั้งจำกัดการใช้อำนาจดังกล่าวให้อยู่ภายในขอบเขตของกฎหมายด้วย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 167 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2522[23] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 151 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[22]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 2/2522, วันที่ 29 ธันวาคม 2521, หน้า 139-141, 182.

[23]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 12/2522, วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 239.

15. วันที่ 1 มีนาคม 2522

พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 28 หน้า 45-92)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 14 กันยายน 2521[24] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ว่าให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง **และเหตุผล**ว่า ในปัจจุบันคนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรได้ทวีจำนวนมากขึ้นตามลำดับ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2493 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2497 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว และมีบทบัญญัติต่างๆ ที่ไม่ทันสมัยและไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองเสียใหม่ ทั้งนี้ เพื่อความมั่นคงของประเทศและเพื่อความสงบเรียบร้อยของประชา

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 149 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 มกราคม 2522[25] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 128 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

16. วันที่ 2 มีนาคม 2522

พระราชบัญญัติการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 29 หน้า 1-23)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 15 ธันวาคม 2521[26] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย และ**เหตุผล**ว่าการประกอบกิจการการท่าอากาศยานเป็นกิจการด้านสาธารณูปโภคที่มีความสำคัญยิ่งต่อเศรษฐกิจ และความมั่นคงของประเทศ แต่การดำเนินงานในด้านนี้ขึ้นอยู่กับส่วนราชการต่าง ๆ ซึ่งแยกกันอยู่ทำให้ขาดความคล่องตัว สมควรจัดตั้งรัฐวิสาหกิจขึ้น เพื่อให้การดำเนินกิจการท่าอากาศยานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 165 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 30 มกราคม 2522[27] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 127 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[24]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 24/2521, วันที่ 21 ธันวาคม 2521, หน้า 137-138,199.

[25]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 11/2522, วันที่ 31 มกราคม 2522, หน้า 313.

[26]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 82/2521, วันที่ 15 ธันวาคม 2521, หน้า 70-71, 104.

[27]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 10/2522, วันที่ 30 มกราคม 2522, หน้า 104.

17. วันที่ 2 มีนาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 29 หน้า 24-26)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 28 ธันวาคม 2521[28] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับวิทยาลัยเกษตรกรรม เจ้าคุณทหาร ไปเป็นของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ทบวงมหาวิทยาลัย และ**เหตุผล**เป็นการสมควรโอนวิทยาลัยเกษตรกรรมเจ้าคุณทหารในกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นคณะเทคโนโลยีการเกษตร ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ทบวงมหาวิทยาลัย ในการนี้จำเป็นต้องโอนบรรดาอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับวิทยาลัย เกษตรกรรมเจ้าคุณทหารไปเป็นของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ทบวงมหาวิทยาลัย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 119 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2522[29] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 154 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

18. วันที่ 2 มีนาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่ตำบลบางปลาสร้อย อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี ให้แก่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 29 หน้า 27-29)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 14 ธันวาคม 2521[30] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่ตำบลบางปลาสร้อย อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี ให้แก่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากจังหวัดชลบุรีและสภาเทศบาลเมืองชลบุรีเห็นสมควรโอนที่ดินซึ่งเป็นถนนสาธารณประโยชน์ในท้องที่ตำบลบางปลาสร้อย อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี เนื้อที่ประมาณ 73.5 ตารางวา ให้แก่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด เป็นการแลกเปลี่ยนกับที่ดินของธนาคารกรุงเทพ จำกัด เนื้อที่ประมาณ 96 ตารางวา เพื่อสร้างถนนสาธารณะขึ้นใหม่ ให้กว้างกว่าเดิม และมีสภาพเป็นถนนยางแอสพัสท์หรือคอนกรีต โดยธนาคารกรุงเทพจำกัดเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการสร้างถนนสาธารณะ และค่าธรรมเนียมการโอนที่ดิน ทั้งนี้เพื่อให้ราษฎรในท้องที่นั้นได้รับความสะดวกยิ่งขึ้นในการใช้ถนนสาธารณะ

---

[28]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 1/2521, วันที่ 28 ธันวาคม 2521, หน้า 70-72, 82.

[29]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 12/2522, วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 276.

[30]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 81/2521, วันที่ 14 ธันวาคม 2521, หน้า 53-54, 60.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 135 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2522[31] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 132 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

19. วันที่ 7 มีนาคม 2522

พระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 31 หน้า 1-34)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 21 กันยายน 2521[32] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. 2505 และ **เหตุผล**ว่า พระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. 2505 ได้ประกาศใช้บังคับมานานแล้ว มีบทบัญญัติหลายมาตราไม่เหมาะสมกับกาลสมัย สมควรที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติเดิม และเพิ่มเติมบทบัญญัติใหม่ขึ้น เพื่อให้เกิดความมั่นคงและเป็นหลักประกันแก่การประกอบการธนาคารพาณิชย์ นอกจากนี้ธนาคารพาณิชย์ซึ่งเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการได้จากรัฐบาลนั้นเป็นแหล่งระดมทุนที่สำคัญของประเทศ ย่อมเป็นการสมควรที่ธนาคารพาณิชย์จะพึงมีบทบาทในการใช้เงินทุนนั้นไปทางอำนวยประโยชน์แก่การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้มากยิ่งขึ้น และอีกประการหนึ่ง การธนาคารพาณิชย์นับว่าเป็นกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุขแห่งสาธารณะ เป็นการสมควรที่จะให้สาธารณชนได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการประกอบกิจการด้วย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 151 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2522[33] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 102 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

20. วันที่ 16 มีนาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 35 หน้า 1-40)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 23 มิถุนายน 2521[34] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตร และ**เหตุผล**ว่าเพื่อส่งเสริมให้มีการค้นคว้าวิจัยและประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์หรือกรรมวิธีใดขึ้นใหม่และการออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์และเป็นการก้าวหน้าทางเทคนิคในเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และพาณิชยกรรมในประเทศและเพื่อให้ผู้ประดิษฐ์และ

---

[31]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 12/2522, วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 248.

[32]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 50/2521, วันที่ 21 กันยายน 2521, หน้า 292-295, 360.

[33]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 14/2522, วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 137.

[34]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 31/2521, วันที่ 23 มิถุนายน 2521, หน้า 340-341, 375.

ผู้ออกแบบผลิตภัณฑ์ได้รับการคุ้มครองการประดิษฐ์ หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์โดยห้ามมิให้บุคคลอื่นลอกหรือเลียนการประดิษฐ์ หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์นี้ โดยมิให้ค่าตอบแทน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 175 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2522[35] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 151 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

21. วันที่ 19 มีนาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติวิธีดำเนินการคุมความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 36 หน้า 1-8)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2522[36] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยวิธีดำเนินการคุมความประพฤติ ตามประมวลกฎหมายอาญา และ**เหตุผล**ว่ามาตรา 56 แห่งประมวลกฎหมายอาญาได้บัญญัติถึงวิธีการคุมความประพฤติผู้กระทำความผิดไว้ ให้อำนาจศาลที่จะปล่อยตัวผู้กระทำความผิดไปเพื่อให้โอกาสผู้นั้นกลับตัว โดยศาลพิพากษาว่าผู้นั้นมีความผิดแต่ให้รอการกำหนดโทษไว้ หรือกำหนดโทษ แต่รอการลงโทษไว้และกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤติของผู้กระทำความผิดนั้น สมควรมีกฎหมายกำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานคุมประพฤติตลอดจนวิธีดำเนินการคุมความประพฤติเพื่อให้ประมวลกฎหมายอาญามีผลใช้บังคับอย่างสมบูรณ์

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 120 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2522[37] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 132 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

22. วันที่ 19 มีนาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 316 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 36 หน้า 9-11)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลมาจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2522[38] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้เพิ่มเติม

(1) ให้การเคหะแห่งชาติมีวัตถุประสงค์ในการปรับปรุงหรือรื้อแหล่งเสื่อมโทรมได้

---

[35]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 20/2522, วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 270-271.

[36]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 13/2522, วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 374-375, 390.

[37]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 24/2522, วันที่ 1 มีนาคม 2522, หน้า 56.

[38]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 15/2522, วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 150-151, 165-166.

(2) ในการปรับปรุงหรือรื้อแหล่งเสื่อมโทรม ให้การเคหะแห่งชาติมีอำนาจเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ได้ (ข้อ 28 และข้อ 28 ทวิ)

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเติมวัตถุประสงค์ของการเคหะแห่งชาติเพื่อสนองนโยบายของรัฐบาลในการปรับปรุงรื้อแหล่งเสื่อมโทรม และสมควรกำหนดให้กิจการของการเคหะแห่งชาติเป็นกิจการเพื่อประโยชน์ของรัฐ เพื่อสามารถเวนคืนที่ดินตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์มาใช้ในการดำเนินกิจการปรับปรุงหรือแหล่งเสื่อมโทรมได้ จึงจำเป็นต้องเพิ่มบทบัญญัติดังกล่าวในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 316 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 โดยการตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 135 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่3 เมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2522[39] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 134 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

23. วันที่ 21 มีนาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 38 หน้า 1)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 18 ตุลาคม 2521[40] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการขนส่ง และ**เหตุผล**ว่ากฎหมายว่าด้วยการขนส่งได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว และสภาพการณ์ในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นอันมาก บทบัญญัติทั้งหลายที่ใช้บังคับอยู่ไม่เหมาะสมกับกาลสมัย สมควรปรับปรุงบทบัญญัติกฎหมายว่าด้วยการขนส่งเสียใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 102 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2522[41] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 134 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

24. วันที่ 22 มีนาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 39 หน้า 1-22)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 28 ธันวาคม 2521[42] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน และ**เหตุผล**ว่ากฎหมาย

---

[39]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 24/2522, วันที่ 1 มีนาคม 2522, หน้า 65.

[40]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 59/2521, วันที่ 18 ตุลาคม 2521, หน้า 16-17, 104.

[41]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 22/2522, วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 225.

[42]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 1/2522, วันที่ 28 ธันวาคม 2521, หน้า 9-10, 31.

ว่าด้วยการป้องกันภัยทางอากาศที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติที่ไม่รัดกุมและเหมาะสมกับสภาพและสถานการณ์ที่ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากในปัจจุบัน และไม่ครอบคลุมถึงการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนทั้งหมด สมควรยกเลิกกฎหมายดังกล่าว และมีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนขึ้นโดยเฉพาะเพื่อป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ภัยทางอากาศและภัยจากการก่อวินาศกรรมรวมทั้งการอพยพประชาชนและส่วนราชการเพื่อการนั้น อันอาจจะเกิดมีขึ้นแก่ประชาชนและรัฐได้ทั้งในยามสงบและยามสงคราม

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 163 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2522[43] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 140 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

25. วันที่ 23 มีนาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 22) พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 40 หน้า 1-9)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 29 ธันวาคม 2521[44] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้**

(1) จัดตั้งกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน

(2) จัดตั้งสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรขึ้นในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(3) จัดตั้งสำนักงานประกันภัยขึ้นในกระทรวงพาณิชย์

(4) จัดตั้งกรมการศึกษานอกโรงเรียนและสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติขึ้นในกระทรวงศึกษาธิการ

และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควร

(1) จัดตั้งกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงานขึ้น ให้มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย แผน กำกับ การปฏิบัติการ และดำเนินงานเกี่ยวกับการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน เพื่อให้การปฏิบัติงานเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเพื่อประโยชน์ในการประสานงานให้สอดคล้องกัน อันจะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดในทางเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงแห่งชาติ

(2) จัดตั้งสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ขึ้นในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อทำหน้าที่ในด้านการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์นโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ การวางแผนการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ตลอดจนทำหน้าที่ประสานงานและติดตามผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานต่าง ๆ ในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(3) จัดตั้งสำนักงานประกันภัยขึ้นในกระทรวงพาณิชย์ เพื่อให้สามารถควบคุมส่งเสริมธุรกิจประกันชีวิตและประกันวินาศภัย รวมทั้งให้บริการแก่ประชาชนผู้เอาประกันในด้านต่าง ๆ ได้กว้างขวางยิ่งขึ้น

---

[43]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 24/2522, วันที่ 1 มีนาคม 2522, หน้า 39.

[44]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 2/2522, วันที่ 29 ธันวาคม 2521, หน้า 188-191, 276.

(4) จัดตั้งกรมการศึกษานอกโรงเรียนและสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติขึ้นในกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อทำหน้าที่เกี่ยวกับการวางแผน วิจัย พัฒนา อุดหนุน ส่งเสริม ประสานงาน ให้บริการและดำเนินงานในด้านการศึกษานอกโรงเรียน และทำหน้าที่เกี่ยวกับการวางแผน วิจัย กำหนด รักษา และเผยแพร่วัฒนธรรมแห่งชาติตามลำดับ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 139 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2522[45] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็น กฎหมายด้วยคะแนนเสียง 116 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

26. วันที่ 23 มีนาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2522 (ร.จ.เล่ม 96 ตอนที่ 40 หน้า 10)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 29 ธันวาคม 2521[46] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกิจการบริหารบางส่วนของสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงอุตสาหกรรม และ**เหตุผล**ว่าได้มีการจัดตั้ง

(1) กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงานขึ้นใหม่ สมควรโอนกิจการบริหารบางส่วนของสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงอุตสาหกรรมไปเป็นของกระทรวงดังกล่าว

(2) สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรขึ้นในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สมควรโอนกิจการบริหารบางส่วนของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไปเป็นของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

(3) สำนักงานประกันภัยขึ้นในกระทรวงพาณิชย์ สมควรโอนกิจการบริหารบางส่วน องสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงพาณิชย์ไปเป็นของสำนักงานประกันภัย

(4) กรมการศึกษานอกโรงเรียน และสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติขึ้นในกระทรวงศึกษาธิการ สมควรโอนกิจการบริหารบางส่วนของกรมวิชาการและกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของกรมการศึกษานอกโรงเรียน และโอนกิจการบริหารบางส่วนของกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 139 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2522[47] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 117 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[45]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16/2522, วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 96.

[46]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 2/2522, วันที่ 29 ธันวาคม 2521, หน้า 188, 200-201, และ 276.

[47]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16/2522, วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 115.

27. วันที่ 23 มีนาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเศรษฐกิจการเกษตร พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 40 หน้า 19-28)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 29 ธันวาคม 2521[48] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยเศรษฐกิจการเกษตร และ**เหตุผล**ว่าประชากรของประเทศส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตร และสินค้าขาออกทั้งหมดประมาณร้อยละ 70 เป็นผลิตผลทางการเกษตร เศรษฐกิจของประเทศจึงขึ้นอยู่กับการเกษตรเป็นสำคัญ แต่เนื่องจากอัตราการเพิ่มของประชากรในประเทศยังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง และทรัพยากรที่จะใช้ในการผลิตทางการเกษตรก็มีอยู่จำกัด จำเป็นจะต้องวางนโยบายและแผนการผลิตให้ถูกต้องไว้ล่วงหน้า เพื่อให้การผลิตเพียงพอกับความต้องการภายในประเทศ และเหลือเป็นสินค้าส่งออกทำรายได้เข้าประเทศ ในการนี้สมควรให้มีส่วนราชการทำหน้าที่ในด้านการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์นโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ตลอดจนการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่ทำแผนแม่บทไปดำเนินการ และติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานต่าง ๆ ให้ได้ผลตามแผนที่วางไว้ หรือขจัดอุปสรรคในทางปฏิบัติเพื่อเสนอแนะแนวทางแก้ไขต่อไป

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 139 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อ วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2522[49] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 111 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

28. วันที่ 23 มีนาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 40 หน้า 29-31)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 29 ธันวาคม 2521[50] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และ**เหตุผล**ว่าได้มีการจัดตั้งกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน สมควรให้ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน เข้าร่วมเป็นกรรมการในคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 139 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2522[51] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 107 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[48]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 2/2522, วันที่ 29 ธันวาคม 2521, หน้า 188, 231,276.

[49]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16/2522, วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 188.

[50]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 2/2522, วันที่ 29 ธันวาคม 2521, หน้า 188, 225 และ 276.

[51]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16/2522, วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 139.

29. วันที่ 23 มีนาคม 2522

พระราชบัญญัติการพลังงานแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 40 หน้า 32-34)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 29 ธันวาคม 2521[52] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการพลังงานแห่งชาติ **และเหตุผล**ว่าได้มีการจัดตั้งกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน สมควรแก้ไขอำนาจหน้าที่ของเลขาธิการการพลังงานแห่งชาติ และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน เข้าร่วมเป็นกรรมการในคณะกรรมการการพลังงานแห่งชาติ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 139 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อ วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2522[53] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 105 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

30. วันที่ 23 มีนาคม 2522

พระราชบัญญัติสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 40 หน้า 35-50)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 29 ธันวาคม 2521[54] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถาบันวิทยาศาสตร์ประยุกต์แห่งประเทศไทย **และเหตุผล**ว่าสถานการณ์ด้านการเพิ่มประชากรและความร่อยหรอในทรัพยากรธรรมชาติของประเทศ มีผลกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของประเทศและต่อคุณภาพชีวิตของประชากร จำเป็นต้องใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแก้ปัญหาในการเพิ่มผลผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมของประเทศอย่างเหมาะสมและถูกต้องกับวิวัฒนาการทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แต่พระราชบัญญัติสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์แห่งประเทศไทยที่ใช้มาตั้งแต่ พ.ศ. 2506 มีบทบัญญัติที่ไม่เหมาะสมแก่สถานการณ์ปัจจุบัน สมควรปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวเพื่อให้การบริหารงานเกิดความคล่องตัวและเหมาะสมกับสถานภาพของสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย โดยกำหนดองค์ประกอบของกรรมการเสียใหม่ตามรูปแบบที่จะทำให้มีบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีหรือสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวเนื่องกับการวิจัยวิทยาศาสตร์พื้นฐานและวิทยาศาสตร์ประยุกต์เป็นกรรมการ กับปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของสถาบันให้สามารถบริหารงานในลักษณะการจัดการธุรกิจด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยมีประสิทธิภาพและสัมพันธ์กับวงการอุตสาหกรรม เกษตรกรรม ธุรกิจ สิ่งแวดล้อม ตลอดจนสามารถให้บริการแก่ผู้ลงทุนทั้งหลายที่รัฐและเอกชนให้ความสำคัญได้

---

[52]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 2/2522, วันที่ 29 ธันวาคม 2521, หน้า 188, 228 และ 276.

[53]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16/2522, วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 126.

[54]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 2/2522, วันที่ 29 ธันวาคม 2521, หน้า 188, 210 และ 276.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 139 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2522[55] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็น กฎหมายด้วยคะแนนเสียง 124 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

31. วันที่ 23 มีนาคม 2532

ประกาศใช้พระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 40 หน้า 51)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 29 ธันวาคม 2521[56] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ และ**เหตุผล**ว่าวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่แสดงถึงลักษณะเฉพาะของชาติ และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคนในชาติ ซึ่งเป็นรากฐานอันสำคัญยิ่งของความเป็นปึกแผ่นมั่นคงของประเทศชาติ แต่ในปัจจุบันมีหน่วยงานของทางราชการและเอกชนเป็นจำนวนมากที่ต่างก็ดำเนินงานด้านวัฒนธรรมในสาขาต่าง ๆ ซึ่งถ้าได้ประสานงานและร่วมมือกันแล้วจะสามารถช่วยกันดำเนินงานในด้านนี้ไปสู่เป้าหมายที่มุ่งประสงค์ได้โดยรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในการนี้ สมควรมีหน่วยงานสำหรับทำหน้าที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมแห่งชาติ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 139 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2522[57] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 130 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

32. วันที่ 24 มีนาคม 2522

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 23) พ.ศ. 2522 (ร.จ.เล่ม 96 ตอนที่ 41 หน้า 1)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2522[58] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมขึ้นในกระทรวงอุตสาหกรรม และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรจัดตั้งสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมขึ้นเป็นส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม โดยรวม สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และสำนักงานคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศซึ่งเป็นส่วนราชการในกระทรวงอุตสาหกรรมเข้าด้วย

---

[55]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16/2522, วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 172-173.

[56]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 2/2522, วันที่ 29 ธันวาคม 2521, หน้า 188, 240 และ 276.

[57]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16/2522, วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 241-422, 425.

[58]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 23/2522, วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 425.

กัน ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมอุตสาหกรรม และเพื่อป้องกันความเสียหายอันอาจเกิดแก่ประชาชนหรือแก่กิจการอุตสาหกรรม หรือเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งทำหน้าที่เกี่ยวกับกำหนดมาตรฐาน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 216 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2522[59] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 145 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

33. วันที่ 23 มีนาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของกรมวิทยาศาสตร์ กระทรวงอุตสาหกรรม ไปเป็นของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 41 หน้า 4-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2522[60] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกิจการบริหารบางส่วนของกรมวิทยาศาสตร์ กระทรวงอุตสาหกรรม ไปเป็นของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรโอนอำนาจ หน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกรมวิทยาศาสตร์ กระทรวงอุตสาหกรรม เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และสำนักงานคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ ไปเป็นของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 111 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการสามัญการเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2522[61] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 153 เสียง

34. วันที่ 24 มีนาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสากรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 41 หน้า 7)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2522[62] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511 โดยให้มีเลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเป็นผู้บังคับบัญชาสำนักงานดังกล่าวและ

---

[59]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 26/2522, วันที่ 8 มีนาคม 2522, หน้า 223.

[60]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 23/2522, วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 427, 433-434 และ 439.

[61]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 26/2522, วันที่ 8 มีนาคม 2522, หน้า 239.

[62]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 23/2522, วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 427-429, 432.

แก้ไของค์ประกอบคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเสียใหม่ และ**เหตุผล**ว่าได้มีการจัดตั้งสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมขึ้นเป็นส่วนราชการมีฐานะเป็นกรมในกระทรวงอุตสาหกรรม สมควรให้มีเลขาธิการสำนักงานมาตรานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม มีหน้าที่บังคับบัญชา ควบคุมและดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงานดังกล่าว และสมควรแก้ไของค์ประกอบคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเสียใหม่

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 114 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2522[63] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 145 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

35. วันที่ 24 มีนาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 41 หน้า 10-38)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 25 ตุลาคม 2521[64] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และ**เหตุผล**ว่าเพื่อให้การดำเนินงานของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งได้จัดตั้งขึ้นตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 339 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 เป็นไปด้วยดียิ่งขึ้นและเหมาะสมกับสภาวะการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเสียใหม่

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 122 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2522[65] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 152 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

36. วันที่ 25 มีนาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2522 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 42 หน้า 1-2)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2522[66] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 271 แห่งประมวลกฎหมายอาญาให้ไม่เป็นความผิดอันยอมความได้ และเพิ่มโทษให้สูงขึ้นกว่าเดิม และ**เหตุผล**ว่าในปัจจุบันได้มีการขายของโดยหลอกลวงให้ผู้ซื้อหลงเชื่อในแหล่งกำเนิด สภาพคุณภาพ หรือปริมาณแห่งของนั้นอันเป็นเท็จเพิ่มมากขึ้น และความผิดฐานนี้ตาม

---

[63]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 26/2522, วันที่ 8 มีนาคม 2522, หน้า 230.

[64]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 62/2521, วันที่ 25 ตุลาคม 2521, หน้า 56-57, 89.

[65]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 24/2522, วันที่ 1 มีนาคม 2522, หน้า 3.

[66]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 19/2522, วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 30-33, 35.

ที่บัญญัติไว้ในมาตรา 271 แห่งประมวลกฎหมายอาญาเป็นความผิดอันยอมความได้ พนักงาน เจ้าหน้าที่ของรัฐจึงไม่อาจดำเนินการฟ้องร้องผู้กระทำความผิดโดยไม่มีคำร้องทุกข์ของผู้เสียหายได้ แม้จะปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่ามีการเสนอขายของดังกล่าวแก่บุคคลทั่วไปในร้านค้าหรือที่สาธารณะ แต่พนักงาน เจ้าหน้าที่ ก็ไม่กล้าที่จะจับกุมผู้เสนอขายโดยไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดร้องทุกข์เสียก่อน การปราบปรามการกระทำผิดฐานนี้ จึงไม่ได้ผลเท่าที่ควร สมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 271 เสียใหม่ โดยให้ความผิดตามมาตราดังกล่าวไม่เป็นความผิดอันยอมความเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจจับกุมผู้กระทำความผิดดังกล่าวได้โดยไม่ต้องมีคำร้องทุกข์ของผู้เสียหาย และสมควรเพิ่มโทษสำหรับความผิดให้สูงขึ้น เพื่อให้ผู้กระทำความผิดเกรงกลัว

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 116 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่3 เมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2522[67] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 143 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

37. วันที่ 25 มีนาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การโทรคมนาคมแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 42 หน้า 3-5)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2522[68] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การโทรคมนาคมแห่งเอเชียและแปซิฟิก **และเหตุผล**ว่าประเทศไทยได้ตกลงเข้าเป็นภาคีสมาชิกในความตกลงจัดตั้งองค์การโทรคมนาคมแห่งเอเชียและแปซิฟิก และตามธรรมนูญขององค์การดังกล่าวซึ่งรัฐบาลแห่งประเทศไทยได้ลงนามเมื่อวันที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2519 ได้กำหนดให้องค์การโทรคมนาคมแห่งเอเชียและแฟซิฟิกเป็นนิติบุคคลและมีสำนักงานใหญ่อยู่ในประเทศไทย ดังนั้น เพื่อคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การโทรคมนาคมแห่งเอเชียและแปซิฟิกและเพื่อให้องค์การและพนักงานขององค์การได้รับเอกสิทธิและความคุ้มกันในการดำเนินงานและการปฏิบัติงานขององค์การในประเทศไทย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 98 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการต่างประเทศพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่3เมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2522[69] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 153 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

38. วันที่ 25 มีนาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของประชาคมยุโรป และสำนักงานคณะกรรมาธิการประชาคมยุโรปในประเทศไทย พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 42 หน้า 6-8)

---

[67] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 26/2522, วันที่ 8 มีนาคม 2522, หน้า 182.

[68] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 15/2522, วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 242-253, 250.

[69] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 26/2522, วันที่ 8 มีนาคม 2522, หน้า 211.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 9 มีนาคม 2522[70] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินงานของประชาคมยุโรป และสำนักงานคณะกรรมาธิการประชาคมยุโรปในประเทศไทย และ**เหตุผล**ว่าประเทศไทยและประชาคมยุโรปได้ลงนามในคำแถลงร่วมเกี่ยวกับการจัดตั้งคณะผู้แทนของสำนักงานคณะกรรมาธิการประชาคมยุโรป ณ กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2521 รับรองสภาพนิติบุคคลของประชาคมยุโรป และสำนักงานคณะกรรมาธิการประชาคมยุโรปและให้ได้รับเอกสิทธิและความคุ้มกันเท่ากับคณะผู้แทนทางการทูตในประเทศไทย เพื่อประโยชน์แก่การดำเนินงานและการให้บรรลุผลตามความมุ่งประสงค์ดังกล่าว สมควรมีกฎหมายคุ้มครองการดำเนินการของประชาคมยุโรปและสำนักงานคณะกรรมาธิการประชาคมยุโรป

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 137 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2522 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 115 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

39. วันที่ 25 มีนาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางพิเศษ สายดินแดง-ท่าเรือ ในท้องที่เขตพญาไท เขตปทุมวัน เขตพระโขนง และเขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 42 หน้า 9-11)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2522[71] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่เขตพญาไท เขตปทุมวัน เขตพระโขนง และเขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร และ**เหตุผล**ว่าในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากการทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางพิเศษ สายดินแดง-ท่าเรือเสร็จแล้ว แต่ปรากฏว่าเจ้าของที่ดินและอาคารบางรายไม่ยินยอมขายที่ดินให้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 147 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคมนาคมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2522[72] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 129 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

40. วันที่ 15 เมษายน 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทย กับสาธารณรัฐอินโดนีเซีย พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 53 หน้า 1-3)

---

[70]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 27/2522, วันที่ 9 มีนาคม 2522, หน้า 38-40.

[71]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 21/2522, วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 3-4, 28.

[72]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 26/2522, วันที่ 8 มีนาคม 2522, หน้า 190.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลมาจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2522[73] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐอินโดนีเซีย และ**เหตุผล**ว่าประเทศไทยและสาธารณรัฐอินโดนีเซียได้ลงนามในสนธิสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2519 ในการนี้จะต้องมีกฎหมายเพื่ออนุวัตการให้เป็นไปตามสนธิสัญญาฯ ดังกล่าว

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 116 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2522[74] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 135 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

41. วันที่ 20 เมษายน 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 55 หน้า 1-24)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 15 พฤศจิกายน 2521[75] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ**เหตุผล**ว่า พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช 2486 ได้ใช้บังคับมากกว่า 30 ปีแล้ว ซึ่งระหว่างนั้นได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมอีก รวม 6 ครั้ง ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ปริมาณงานของมหาวิทยาลัยเพิ่มมากขึ้น ได้ขยายงานด้านการผลิตบัณฑิตเพิ่มขึ้นหลายสาขา ขยายงานด้านการสอนจนถึงชั้นปริญญาเอก และขยายงานการค้นคว้าและบริการทางวิชาการแก่ชุมชนตามความต้องการในการพัฒนาประเทศเป็นอันมาก ทำให้มีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงโครงสร้างและระบบงานภายในมหาวิทยาลัย เพื่อให้การบริหารการศึกษามีความคล่องตัวและเหมาะสมกับสภาพการณ์

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 101 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2522[76] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 123 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

42. วันที่ 20 เมษายน 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการประปานครหลวง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 55 หน้า 25-31)

---

[73] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 19/2522, วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 125-127, 157.

[74] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 24/2522, วันที่ 1 มีนาคม 2522, หน้า 160.

[75] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 70/2521, วันที่ 15 พฤศจิกายน 2521, หน้า 404-405, 432.

[76] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 26/2522, วันที่ 8 มีนาคม 2522, หน้า 299.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2522[77] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประปานครหลวง พ.ศ. 2510 โดย

(1) เพิ่มบทนิยามคำว่า "ประชาเอกชน" ที่ประสงค์จะควบคุมลงในมาตรา 4

(2) แก้ไขเพิ่มเติมวัตถุประสงค์ของการประปานครหลวง โดยให้ควบคุมมาตรฐานเกี่ยวกับระบบประปาเอกชน ในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดสมุทรปราการได้ด้วย (มาตรา 6)

(3) แก้ไขเพิ่มเติมให้การประปานครหลวงเปิดบัญชีเงินฝากเช่นเดียวกับรัฐวิสาหกิจอื่น (มาตรา 18)

(4) เพิ่มเติมให้การประปานครหลวงเปิดบัญชีเงินฝากเช่นเดียวกับรัฐวิสาหกิจอื่น (มาตรา 18)

(5) ตัดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการในการวางข้อบังคับว่าด้วยเงินสะสมออก เนื่องจากไม่มีเงินสะสมของพนักงานแล้วและแก้ไขเรื่องกองทุนสงเคราะห์เป็นกองทุนบำเหน็จ (มาตรา 24)

(6) แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้ประสงค์จะดำเนินการสร้างหรือขยายระบบประปาเอกชน ในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดสมุทรปราการ ขอความเห็นชอบจากการประปานครหลวง (มาตรา 40 ทวิ)

(7) กำหนดโทษแก่ผู้ที่ดำเนินการตามมาตรา 40 ทวิ โดยไม่ได้รับความเห็นชอบจากการประปานครหลวง (มาตรา 41 ทวิ)

(8) กำหนดวงเงินในกิจการที่การประปานครหลวงจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีให้สูงขึ้น (มาตรา 43)

(9) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 45 และมาตรา 48 ให้สอดคล้องกับมาตรา 24 ที่แก้ไขใหม่ และ**เหตุผล**ว่า พระราชบัญญัติการประปานครหลวง พ.ศ. 2510 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประปานครหลวง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2516 มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมแก่การปฏิบัติงานของการประปานครหลวง และในปัจจุบันเอกชนในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดสมุทรปราการ ได้ดำเนินการสร้างระบบการผลิต จัดส่ง และจำหน่ายน้ำประปา หรือขยายระบบดังกล่าวที่มีอยู่โดยไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่สมควร ซึ่งอาจเป็นผลเสียหายแก่ประชาชนผู้ใช้น้ำประปานั้นได้ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติดังกล่าวให้การประปานครหลวงสามารถปฏิบัติงานได้โดยคล่องตัวในฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจ และให้การประปานครหลวงสามารถควบคุมมาตรฐาน เกี่ยวกับการผลิต จัดส่ง และจำหน่ายน้ำประปาของเอกชนในเขตท้องที่ดังกล่าวได้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 115 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2522[78] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 137 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[77] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 19/2522, วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 305-307, 317.

[78] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 30/2522, วันที่ 22 มีนาคม 2522, หน้า 228.

43. วันที่ 20 เมษายน 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการปฏิบัติต่ออากาศยานที่กระทำผิดกฎหมาย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 55 หน้า 32-35)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2522[79] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยการปฏิบัติต่ออากาศยานที่กระทำผิดกฎหมาย พ.ศ. 2519

(1) ให้พระราชบัญญัติบังคับแก่อากาศยานของส่วนราชการต่าง ๆ โดยการแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า "อากาศยาน" ให้มีความหมายชัดเจนครอบคลุมถึงอากาศยานดังกล่าวด้วย

(2) ให้เจ้าหน้าที่ทหารอากาศเป็นผู้มีอำนาจรับแจ้งกำหนดการใช้อากาศยานและแผนการบินนอกเหนือจากที่ให้อำนาจแก่ส่วนราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการเดินอากาศ ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขให้อากาศยานของส่วนราชการต่าง ๆ อยู่ในบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้

(3) กำหนดการใช้ทัศนสัญญาณเพื่อบังคับให้อากาศยานเครื่องใดลงยังสนามบินในกรณีที่ไม่สามารถติดต่อทางวิทยุได้ **และเหตุผล**ว่าเป็นการสมควรให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปฏิบัติต่ออากาศยานที่กระทำผิดกฎหมาย พ.ศ. 2519 ใช้บังคับกับการเดินอากาศของอากาศยานในราชการทหาร ราชการตำรวจ และราชการส่วนอื่น และสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวกับอากาศยานที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 121 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการทหารพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2522[80] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 113 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

44. วันที่ 20 เมษายน 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 55 หน้า 36-46)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2522[81] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พ.ศ. 2514 โดย

(1) ปรับปรุงการแบ่งส่วนราชการของสถาบัน ให้มีการแบ่งส่วนราชการเป็นวิทยาเขต และในแต่ละวิทยาเขตอาจมีคณะ วิทยาลัย ภาคอิสระ สำนัก และศูนย์หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นได้

---

[79]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 15/2522, วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 167-169, 175.

[80]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 28/2522, วันที่ 15 มีนาคม 2522, หน้า 311.

[81]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 21/2522, วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 44-46,70-71.

(2) กำหนดให้แต่ละวิทยาเขตมีรองอธิการบดีประจำวิทยาเขตเป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารงานของวิทยาเขตนั้น ๆ และให้รองอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งพร้อมอธิการบดี

(3) กำหนดองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายและแผนของสถาบัน คณะกรรมการประจำวิทยาเขต คณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการประจำวิทยาลัย คณะกรรมการประจำภาค อิสระ และคณะกรรมการประจำสำนัก ให้เหมาะสมกับสภาพของสถาบันที่มีการปรับปรุงใหม่อีกครั้ง

และเหตุผลว่ากิจการให้การศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ได้เจริญเติบโตและขยายตัวออกไปอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง บัณฑิตที่ผลิตออกไปได้รับความนิยมจากในวงราชการ และวงงานเอกชน เพื่อขยายขีดความสามารถของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าทั้งในด้านการผลิตบัณฑิตและการให้การศึกษาและวิจัยในวิชาการชั้นสูง จำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พ.ศ. 2514 เกี่ยวกับงานการผลิตบัณฑิต โดยเพิ่มหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากคณะและภาควิชาขึ้นและเปลี่ยนแปลงในด้านบริหารในลักษณะของวิทยาเขต ซึ่งแต่ละวิทยาเขตอาจมีคณะวิทยาลัย ภาคอิสระ สำนัก และศูนย์ของตนเอง ทั้งนี้เพื่อความคล่องตัวและให้การบริหารงานของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้ามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 124 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการให้คณะกรรมาธิการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2522[82] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 124 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

45. วันที่ 21 เมษายน 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 56 หน้า 1-5)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2522[83] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร พ.ศ. 2518 โดย

(1) กำหนดให้สถาบันแบ่งส่วนราชการเป็นบัณฑิตวิทยาลัยได้ เพื่อให้มีอำนาจให้ปริญญา แก่ผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันในทุกสาขาถึงชั้นปริญญาเอก

(2) กำหนดให้สถาบันมีอำนาจให้ปริญญากิตติมศักดิ์แก่บุคคลใด ๆ ซึ่งสถาบันเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้นได้

(3) กำหนดให้มีครุยประจำตำแหน่ง กรรมการสภาสถาบัน และครุยประจำตำแหน่งคณาจารย์ของสถาบัน **และเหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร พ.ศ. 2518 ซึ่งใช้อยู่ในปัจจุบันกำหนดให้สถาบันมีอำนาจให้ปริญญาแก่ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในทุกสาขาวิชาได้เพียงชั้นปริญญาตรีเท่านั้น สมควรให้สถาบันมีอำนาจให้ปริญญาแก่ผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันนี้ ทุกสาขาวิชาถึงชั้นปริญญาเอก อีกประการหนึ่งสมควรกำหนดให้สถาบันมีอำนาจให้ปริญญากิตติมศักดิ์แก่บุคคลใด ๆ ซึ่งสถาบันเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญา

---

[82] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 30/2522, วันที่ 22 มีนาคม 2522, หน้า 281.

[83] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 19/2522, วันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 199-200, 207.

นั้นได้ กับสมควรกำหนดให้มีครุยประจำตำแหน่งกรรมการสภาสถาบันและครุยประจำตำแหน่งคณาจารย์ของสถาบัน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 93 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2522[84] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 125 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

46. วันที่ 21 เมษายน 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 56 หน้า 6-9)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 2 มีนาคม 2522[85] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการป้องกันเรือโดนกัน และ**เหตุผล**ว่าประเทศไทยได้เคยเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยกฎข้อบังคับระหว่างประเทศสำหรับการป้องกันเรือโดนกันในทะเล ค.ศ.1948 (พ.ศ.2491)และได้ตราพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. 2497 ขึ้นบังคับใช้เพื่ออนุวัติการให้เป็นไปตามอนุสัญญานั้น ต่อมาอนุสัญญาดังกล่าวได้ถูกยกเลิก โดยอนุสัญญาว่าด้วยกฎข้อบังคับระหว่างประเทศสำหรับป้องกันเรือโดนกันในทะเล ค.ศ.1972 (พ.ศ.2515) ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 15 กรกฎาคม 2520 เป็นต้นไป ในการนี้สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการป้องกันเรือโดนกันให้สอดคล้องกับอนุสัญญาฉบับใหม่ซึ่งประเทศไทยกำลังดำเนินการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญา

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 153 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคมนาคมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2522[86] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 130 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 1 เสียง

47. วันที่ 21 เมษายน 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 56 หน้า 10-11)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2522[87] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมคำนิยาม "นักโทษเด็ดขาดตามกฎหมายราชทัณฑ์ให้คลุมถึงบุคคลซึ่งถูกขังไว้ตามคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายด้วย และ**เหตุผล**ว่ากฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์ยังไม่ได้กำหนด

---

[84]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 30/2522, วันที่ 22 มีนาคม 2522, หน้า 257-258.

[85]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 25/2522, วันที่ 2 มีนาคม 2522, หน้า 105-106, 115.

[86]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 30/2522, วันที่ 22 มีนาคม 2522, หน้า 245.

[87]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 21/2522, วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 30-31, 42.

วิธีปฏิบัติแก่บุคคลซึ่งถูกขังไว้ตามคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย สมควรกำหนดให้บุคคลดังกล่าวเป็นนักโทษเด็ดขาด เพื่อให้ได้รับสิทธิเสมือนนักโทษเด็ดขาดตามคำพิพากษาของศาล

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 145 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2522[88] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 108 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

48. วันที่ 22 เมษายน 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 24) พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนพิเศษ หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 12 เมษายน 2522[89] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยุบเลิกสำนักงานสภานโยบายแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี และโอนกิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานสภานโยบายแห่งชาติไปเป็นของส่วนราชการอื่น และ**เหตุผล**ว่าสภานโยบายแห่งชาติจะสิ้นสภาพไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย อันจะเป็นผลให้สำนักงานสภานโยบายแห่งชาติซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 21 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2520 ต้องยุบเลิกไปด้วย ในการนี้จำต้องโอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานสภานโยบายแห่งชาติ ไปเป็นของส่วนราชการอื่น

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 154 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสีย 146 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

49. วันที่ 22 เมษายน 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 218 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนพิเศษ หน้า 4-5)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 12 เมษายน 2522[90] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยุบเลิกสำนักงานสภานโยบายแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี และ**เหตุผล**ว่าได้มีการยุบเลิกสำนักงานสภานโยบายแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี สมควรแก้ไข เพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 218 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 ในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานสภานโยบายแห่งชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับการยุบเลิกดังกล่าว

---

[88]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 28/2522, วันที่ 15 มีนาคม 2522, หน้า 319.

[89]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 38/2522, วันที่ 12 เมษายน 2522, หน้า 267-269, 287, 291.

[90]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 38/2522, วันที่ 12 เมษายน 2522, หน้า 267, 278 และ 288, 293.

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 156 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 ลงมติเห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 145 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

50. วันที่ 22 เมษายน 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนพิเศษ หน้า 6-10)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 12 เมษายน 2522[91] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยกเลิกตำแหน่งข้าราชการการเมืองในส่วนที่เกี่ยวกับสภา นโยบายแห่งชาติ และ**เหตุผล**ว่าได้มีการยุบเลิกสำนักงานสภานโยบายแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. 2518 ในส่วนที่เกี่ยวกับตำแหน่งข้าราชการการเมืองในสำนักงานสภานโยบายแห่งชาติ ให้สอดคล้องกัน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 154 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 135 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

51. วันที่ 22 เมษายน 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการดำรงตำแหน่งในทางการเมืองของข้าราชการ กรรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น และพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนพิเศษ หน้า 11-14)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 12 เมษายน 2522[92] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง และการดำรงตำแหน่งในทางการเมือง และ**เหตุผล**ว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติเป็นบทเฉพาะกาลอนุญาตให้ข้าราชการประจำ กรรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจดำรงตำแหน่งในทางการเมืองในขณะเดียวกันได้ ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถระดมผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาการต่าง ๆ มาช่วยเหลือในการบริหารราชการแผ่นดินได้เป็นการชั่วคราว แต่เนื่องจากมีกฎหมายปัจจุบันที่ผ่อนผันให้ข้าราชการ กรรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น และพนักงานรัฐวิสาหกิจ ดำรงตำแหน่งในทางการเมืองได้นั้นจะสิ้นอายุลงภายหลังการเลือกตั้ง สมควรแก้ไขให้ข้าราชการ กรรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น และพนักงานรัฐวิสาหกิจดำรงตำแหน่งในทางการเมืองได้ต่อไป เพื่อให้สมตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 115 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 146 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[91] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 38/2522, วันที่ 12 เมษายน 2522, หน้า 267, 281 และ 288.

[92] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 38/2522, วันที่ 12 เมษายน 2522, หน้า 347-348, 357.

52. วันที่ 22 เมษายน 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรรมาธิการ พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนพิเศษ หน้า 15-20)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 12 เมษายน 2522[93] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรรมาธิการ **และเหตุผล**ว่าเป็นการสมควรกำหนดเงินประจำตำแหน่งและผลประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรรมาธิการ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 129 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 135 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

53. วันที่ 22 เมษายน 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ฉบับพิเศษ หน้า 21-34)

ประราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2522[94] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม **และเหตุผล**ว่าการรับเด็กบุญธรรมซึ่งแต่เดิมเคยจำกัดอยู่เฉพาะในระหว่างเครือญาติ และผู้รู้จักคุ้นเคยกันนั้น บัดนี้ได้แพร่ขยายออกไปสู่บุคคลภายนอกอื่น ๆ ทั้งคนไทยและคนต่างด้าว สมควรกำหนดเงื่อนไขและวิธีการในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมไว้เพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรม โดยคำนึงถึงประโยชน์ของเด็กเป็นสำคัญ และป้องกันการค้าเด็กในรูปของการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของบิดามารดาที่แท้จริงของเด็ก ตลอดจนประโยชน์ของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 114 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2522[95] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 104 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[93]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 38/2522, วันที่ 12 เมษายน 2522, หน้า 310-311, 318.

[94]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 17/2522, วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 302-303, 336.

[95]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 33/2522, วันที่ 29 มีนาคม 2522, หน้า 322.

54. วันที่ 22 เมษายน 2522

พระราชบัญญัติให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิดบางอย่างทางทะเล (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนพิเศษ หน้า 35-37)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 9 มีนาคม 2522[96] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิดบางอย่างทางทะเล พ.ศ. 2490 โดยขยายเขตอำนาจของทหารเรือ ให้คลุมถึงทางลำน้ำที่ติดต่อกับต่างประเทศ และลำน้ำซึ่งออกไปสู่ทะเลได้ และ**เหตุผล**ว่ากฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิดบางอย่างทางทะเลที่ใช้อยู่ในปัจจุบันให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการลักลอบนำข้าวหรือสินค้าอื่นออกทางทะเลเท่านั้น จึงไม่สามารถปราบปรามการลักลอบนำข้าวหรือสินค้าอื่นบางอย่างออกตามทางลำน้ำ สมควรขยายอำนาจทหารเรือออกไป เพื่อให้มีอำนาจปราบปรามการลักลอบการนำข้าวหรือสินค้าอื่นออกทางลำน้ำที่ติดต่อกับต่าง ประเทศ และทางลำน้ำที่ออกสู่ทะเลได้ด้วย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 93 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการทหารพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2522[97] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 129 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

55. วันที่ 23 เมษายน 2522

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 58 หน้า 1-5)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2522[98] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร

(1) แบ่งอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและปลัดกรุงเทพมหานคร โดยให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับรัฐมนตรีเจ้าสังกัด และปลัดกรุงเทพมหานครมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับปลัดกระทรวง และอธิบดีตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนกำหนด

(2) กำหนดให้ครูของกรุงเทพมหานครเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานครอีกประเภทหนึ่งต่างจากข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญ และกำหนดฐานะของข้าราชการครูกรุงเทพมหานครให้เท่าเทียมกับข้าราชการครูตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

และ**เหตุผล**ว่ามีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครที่ใช้อยู่ในปัจจุบันกำหนดให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีอำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการกรุงเทพมหานครแต่เพียงผู้เดียว ทำให้เกิดอุปสรรคและขาดความคล่องตัวในการบริหารราชการกรุงเทพมหานคร สมควรแบ่งอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการ

---

[96]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 27/2522, วันที่ 9 มีนาคม 2522, หน้า 113-114, 119.

[97]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 33/2522, วันที่ 29 มีนาคม 2522, หน้า 174.

[98]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 19/2522, วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 180-182,188.

กรุงเทพมหานคร และปลัดกรุงเทพมหานครเสียใหม่ และนอกจากนี้ สมควรกำหนดให้ครูของกรุงเทพมหานครเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานครอีกประเภทหนึ่งต่างจากข้าราชการสามัญ ทั้งนี้ เพื่อให้ครูของกรุงเทพมหานครได้รับสิทธิต่าง ๆ เท่าเทียมกับข้าราชการครูตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 87 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2522[99] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 142 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

56. วันที่ 23 เมษายน 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 58 หน้า 6-11)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2522[100] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร ดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ซึ่งพ้นจากตำแหน่งโดยประชาชนออกเสียงเป็นประชามติให้ถอดถอนหรือรัฐมนตรีโดยมติคณะรัฐมนตรี สั่งให้ออกจากตำแหน่ง ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งผู้ซึ่งเหมาะสมดำรงตำแหน่ง

(2) ให้ดำเนินการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ให้เสร็จภายในหนึ่งปีโดยให้นำกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ใช้อยู่ในเวลานี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

และ**เหตุผล**ว่ากฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร ที่ใช้บังคับอยู่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน เนื่องจากกฎหมายมิได้กำหนดมาตรการให้มีการแต่งตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และสมาชิกสภากรุงเทพมหานครได้สำหรับกรณีที่มีเหตุจำเป็นและเร่งด่วนที่จะต้องกระทำเช่นนั้น จึงทำให้เกิดอุปสรรคและขาดความคล่องตัวในการปฏิบัติราชการ สมควรวางมาตรการแก้ไขเพื่อให้การบริหารราชการกรุงเทพมหานครเป็นไปโดยเหมาะสมยิ่งขึ้น และนอกจากนั้นได้มีคำสั่งของนายกรัฐมนตรี ที่ 3/2520 ลงวันที่ 29 เมษายน พ.ศ. 2520 และบัดนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้สมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ให้มาจากการเลือกตั้งเป็นหลัก

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการสามัญชุดการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2522[101] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 142 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[99] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 30/2522, วันที่ 29 มีนาคม 2522, หน้า 194.

[100] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 19/2522, วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 180,189-190 และ 198.

[101] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 30/2522, วันที่ 22 มีนาคม 2522, หน้า 211.

57. วันที่ 25 เมษายน 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. 2522 (ร.จ.เล่ม 96 ตอนที่ 61 หน้า 1-25)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2522[102] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และ**เหตุผล**ว่า การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในฐานะที่เป็นแหล่งของสถาบันอุดมศึกษาในภาคใต้ได้เพิ่มขยายขึ้นเป็นอันมาก ทั้งในการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาต่างๆ การค้นคว้า วิจัยและการบริการทางวิชาการแก่สังคม ตลอดจนภารกิจอื่น ๆ ตามความต้องการของการพัฒนาประเทศ สมควรที่จะได้มีการปรับปรุงโครงสร้างและระบบบริหารมหาวิทยาลัย เพื่อให้การบริหารการศึกษามีความคล่องตัว และเหมาะสมกับสภาพการณ์

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 81 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2522[103] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 116 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

58. วันที่ 27 เมษายน 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 63 หน้า 1-39)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2522[104] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวิทยาลัยเอกชน และ**เหตุผล**ว่าการดำเนินงานของวิทยาลัยเอกชนในฐานะที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาได้เพิ่มขยายขึ้นเป็นอันมาก ทั้งในด้านจำนวนวิทยาลัยและภารกิจในการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาต่าง ๆ การค้นคว้าวิจัย และการบริการทางวิชาการแก่สังคม สมควรปรับปรุงโครงสร้างและระบบบริหารตลอดจนวิธีการธำรงรักษามาตรฐานการศึกษาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีความเจริญมั่นคง และเอื้ออำนวยต่อการขยายกิจการ เพื่อร่วมรับภาระในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยอย่างมีประสิทธิภาพ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 117 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2522[105] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 138 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[102]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 19/2522, วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 108-109, 131.

[103]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 33/2522, วันที่ 29 มีนาคม 2522, หน้า 323,367-368.

[104]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 21/2522, วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 72-73, 120.

[105]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 33/2522, วันที่ 29 มีนาคม 2522, หน้า 323, 367-368.

59. วันที่ 27 เมษายน 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 63 หน้า 40-82)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 8 ธันวาคม 2521[106] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ และ**เหตุผล**ว่ากฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้ใช้บังคับมานานแล้วและมีบทบัญญัติที่ไม่เหมาะสมกับกาลสมัย สมควรปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวเพื่อให้การปราบปรามและควบคุมยาเสพติดให้โทษเป็นไปโดยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและเพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยยาเสพติดให้โทษซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกอยู่

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 157 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการสามัญชุดการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อ วันที่ 29 มีนาคม 2522[107] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 110 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

60. วันที่ 28 เมษายน 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2522 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 64 หน้า 1-5)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 16 มีนาคม 2522[108] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาในส่วนที่เกี่ยวกับวิธีการในการที่ศาลจะส่งคำร้องขอให้ปล่อยตัวผู้ต้องหาหรือจำเลยชั่วคราว ให้อำนาจศาลที่จะพิพากษาลงโทษผู้กระทำความผิดในกรณีที่ข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในการพิจารณาแตกต่างกับข้อเท็จจริงที่กล่าวในฟ้องเพียงรายละเอียดบางประการ และในกรณีที่ฐานความผิดตามที่ปรากฏในการพิจารณาแตกต่างกับฐานความผิดตามที่กล่าวในฟ้อง และ**เหตุผล**ว่าบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมิได้ให้อำนาจศาลชั้นต้นอย่างชัดแจ้งในการที่จะสั่งคำร้องขอให้ปล่อยผู้ต้องหาหรือจำเลยชั่วคราว ในกรณีที่ศาลชั้นต้นได้อ่านคำพิพากษาแล้ว ทั้งในการที่จะสั่งคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวในกรณีความผิด ที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินสิบปี ศาลจะต้องถามพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือโจทก์ว่าจะคัดค้านประการใดหรือไม่ทุกกรณีไป ทำให้ศาลไม่สามารถมีคำสั่งได้โดยรวดเร็ว สมควรให้อำนาจศาลชั้นต้นสั่งคำร้องขอให้ปล่อยผู้ต้องหาหรือจำเลยชั่วคราวในกรณีที่ศาลชั้นต้นได้อ่านคำพิพากษาแล้ว และให้อำนาจศาลที่จะงดการถามพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือโจทก์ในกรณีที่ไม่อาจถามได้โดยมีเหตุอันควร เพื่อให้ศาลสามารถมีคำสั่งคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวได้โดยรวดเร็วและเพื่อให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ถูกขังได้รับการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพมากยิ่งขึ้น ส่วน

---

[106]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 80/2521, วันที่ 8 ธันวาคม 2521, หน้า 659-660, 715.

[107]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 33/2522, วันที่ 29 มีนาคม 2522, หน้า 297.

[108]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 29/2522, วันที่ 16 มีนาคม 2522, หน้า 21-22 และ 34.

การที่ศาลจะมีคำพิพากษานั้นสมควรกำหนดไว้ว่าถ้าข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในทางพิจารณาแตกต่างกับข้อเท็จจริงดังที่กล่าวในฟ้องเพียงรายละเอียดที่เกี่ยวกับเวลา หรือสถานที่กระทำความผิดหรือต่างกันระหว่างการกระทำความผิดฐานลักทรัพย์ กรรโชก ฉ้อโกง ยักยอก รับของโจร หรือต่างกันระหว่างการกระทำผิดฐานโดยเจตนาและประมาทมิให้ถือว่าต่างกันในข้อสาระสำคัญอันจะเป็นเหตุให้ศาลยกฟ้องคดีนั้น ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 128 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2522[109] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 126 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

61. วันที่ 28 เมษายน 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2522 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 64 หน้า 6-8)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 16 มีนาคม 2522[110] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความแพ่งเพื่อให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ส่งคำคู่ความหรือเอกสารโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับในโอกาสแรก และ**เหตุผล**ว่าบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมิได้ให้อำนาจศาลที่จะสั่งให้ส่งคำคู่ความหรือเอกสารโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับในโอกาสแรก ทำให้คู่ความต้องเสียเวลาและเสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีเพิ่มมากขึ้นโดยไม่จำเป็น สมควรให้มีการส่งคำคู่ความหรือเอกสารโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับในโอกาสแรกได้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 152 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่3เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2522[111] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 129 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

62. วันที่ 28 เมษายน 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2522 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 64 หน้า 9-13)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 2 มีนาคม 2522[112] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษให้สูงขึ้น และ**เหตุผล**ว่ากฎหมายว่าด้วย

---

[109]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 33/2522, วันที่ 29 มีนาคม 2522, หน้า 220.

[110]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 29/2522, วันที่ 16 มีนาคม 2522, หน้า 4 และ 15-19.

[111]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 33/2522, วันที่ 29 มีนาคม 2522, หน้า 211.

[112]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 25/2522, วันที่ 2 มีนาคม 2522, หน้า 134 และ 158.

ป่าไม้ได้ใช้บังคับมานานแล้ว บทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับการกำหนดโทษ ไม่เหมาะสมแก่สภาวการณ์ปัจจุบัน เห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษให้สูงขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 120 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อ วันที่ 29 มีนาคม 2522[113] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 133 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

63. วันที่ 28 เมษายน 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 64 หน้า 14-16)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติวันที่ 2 มีนาคม 2522[114] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษให้สูงขึ้น และ**เหตุผล**ว่าบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับการกำหนดโทษตามกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติไม่เหมาะสมกับสภาวการณ์ปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษให้สูงขึ้นและโดยที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ให้สูงขึ้นด้วย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษให้สอดคล้องกัน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 111 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2522[115] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 131 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

64. วันที่ 28 เมษายน 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 64 หน้า 17-20)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 2 มีนาคม 2522[116] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรมเพื่อให้ผู้พิพากษาศาลแขวงสองนายมีอำนาจพิพากษาคดีที่อยู่ในอำนาจศาลแขวง ซึ่งเดิมศาลแขวงมีอำนาจพิจารณาแต่ไม่มีอำนาจพิพากษาได้โดยไม่ต้องทำความเห็นส่งสำนวนไปให้ศาลอาญาหรือศาลจังหวัดพิพากษา และเพิ่มจำนวนทุนทรัพย์คดีแพ่งและค่าปรับคดีอาญาที่ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นนายเดียว และศาลแขวงมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีให้เหมาะสมยิ่งขึ้น กับทั้งตัดเรื่องอำนาจทำการไต่สวนและมีคำสั่งในการชันสูตรพลิกศพออก และ**เหตุผล**ว่าในปัจจุบันศาล

---

[113]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 33/2522, วันที่ 29 มีนาคม 2522, หน้า 197.

[114]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 25/2522, วันที่ 2 มีนาคม 2522, หน้า 159 และ 170-171.

[115]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 33/2522, วันที่ 29 มีนาคม 2522, หน้า 143.

[116]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 25/2522, วันที่ 2 มีนาคม 2522, หน้า 118-119 และ 128-130.

แขวงมีผู้พิพากษาหลายนาย แต่บทบัญญัติมาตรา 15 แห่ง พระธรรมนูญศาลยุติธรรมบัญญัติให้คดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลแขวง ซึ่งศาลแขวงเห็นว่าโทษของจำเลยควรจำคุกเกินหกเดือนหรือปรับเกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งโทษจำคุกหรือปรับนั้นอย่างหนึ่งอย่างใดหรือทั้งสองอย่างเกินอัตราดังกล่าว ศาลแขวงต้องทำความเห็นส่งสำนวนไปให้ศาลอาญาหรือศาลจังหวัดพิพากษาทำให้คดีล่าช้า สมควรให้ผู้พิพากษาศาลแขวงสองนายมีอำนาจพิพากษาคดีที่อยู่ในอำนาจศาลแขวงนั้นได้เลย นอกจากนี้จำนวนทุนทรัพย์คดีแพ่งและค่าปรับคดีอาญาที่ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นนายเดียว และศาลแขวงมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีตามบทบัญญัติมาตรา 22 ยังไม่เหมาะสมกับภาวะทางเศรษฐกิจและสภาพการณ์ของประเทศในปัจจุบันสมควรเพิ่มจำนวนทุนทรัพย์คดีแพ่งและค่าปรับคดีอาญาให้สูงขึ้น และสมควรตัดอำนาจทำการไต่สวนและมีคำสั่งในการชันสูตรพลิกศพตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาออก เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 333 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 148 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่3เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2522[117] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 130 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

65. วันที่ 28 เมษายน 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 64 หน้า 21-25)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2522[118] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้**

(1) เพิ่มโทษอาญาเกี่ยวกับการตั้งโรงงาน การประกอบกิจการโรงงาน และการขยายโรงงานโดยไม่ได้รับใบอนุญาต สำหรับกรณีที่เกี่ยวกับโรงงานบางประเภท (มาตรา 43 มาตรา 44 และมาตรา 46)

(2) เพิ่มมาตรการให้ศาลสั่งให้หยุดติดตั้งเครื่องจักร รื้อถอนเครื่องจักร หยุดประกอบกิจการโรงงาน หยุดขยายโรงงานหรือรื้อถอนโรงงานในส่วนที่ขยาย สำหรับกรณีที่มีการตั้งโรงงานประกอบกิจการโรงงาน และขยายโรงงานโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามควรแก่กรณี (มาตรา 43 มาตรา 44 และมาตรา 46)

(3) เพิ่มเติมให้บุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือนิติบุคคลอื่น ๆ มีความรับผิดทางอาญาในการกระทำอันเป็นความผิดของห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือนิติบุคคลนั้นด้วย

และ**เหตุผล**ว่าการฝ่าฝืนตั้งโรงงาน ประกอบกิจการโรงงาน และขยายโรงงานโดยไม่ได้รับใบอนุญาตมีอยู่เป็นจำนวนมาก และโรงงานบางประเภทที่มีการฝ่าฝืนนั้น เป็นโรงงานที่ทางราชการไม่อนุญาตให้ตั้งหรือขยายเพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจของประเทศและเพื่อประโยชน์ในการจัดให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยผังเมือง สมควรเพิ่มอัตราโทษอาญาแก่การกระทำความผิดเกี่ยวกับโรงงานประเภทดังกล่าว และจากที่เป็นมาการดำเนินการทางกฎหมายแก่โรงงานที่ตั้ง ขยายหรือดำเนินกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาตนี้ ปรากฏว่าการกำหนด

---

[117] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 33/2522, วันที่ 29 มีนาคม 2522, หน้า 166.

[118] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 19/2522, วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 150-151 และ 156.

แต่โทษอาญาไว้นั้นไม่ได้ผลในทางการปรามผู้มีเจตนาฝ่าฝืนได้เท่าที่ควร สมควรให้ศาลสามารถมีคำสั่งให้มีการหยุดติดตั้งเครื่องจักร รื้อถอนเครื่องจักร หยุดประกอบกิจการโรงงาน หยุดขยายโรงงานหรือรื้อถอนโรงงานในส่วนที่ขยายได้ตามควรแก่กรณี ซึ่งคำสั่งของศาลในเรื่องนี้นอกจากจะเป็นมาตรการทางแพ่งที่จะสั่งควบคู่กับการลงโทษอาญาเพื่อให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายแล้ว ยังเปิดโอกาสให้ศาลอาจมีคำสั่งเช่นว่านี้เป็นการชั่วคราว ก่อนมีคำพิพากษาเพื่อระงับการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนนั้นต่อไปหรือป้องกันความเสียหายที่จะเกิดแก่สังคมหรือประชาชนในทางเศรษฐกิจและทางสิ่งแวดล้อมได้อีกด้วย นอกจากนั้นการกำหนดให้แต่กรรมการและผู้จัดการต้องรับผิดในการกระทำผิดของนิติบุคคลต่าง ๆ นั้นยังแคบไป สมควรขยายให้บุคคลซึ่งมีส่วนรับผิดชอบในการกระทำผิดนั้นมีความรับผิดด้วย เพื่อความรัดกุมในการบังคับการตามกฎหมายและให้สอดคล้องกับกฎหมายอื่น ๆ อันเกี่ยวกับผู้ต้องร่วมรับผิดในการกระทำของนิติบุคคล

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 97 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2522[119] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 123 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

66. วันที่ 30 เมษายน 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติธง พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 67 หน้า 1-28)

พระราชบัญญัตินี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 9 มีนาคม 2522[120] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยธง และ**เหตุผล**ว่ากฎหมายว่าด้วยธงที่ใช้อยู่ในปัจจุบันได้ประกาศใช้มาตั้งแต่ พ.ศ. 2479 สมควรปรับปรุงเสียใหม่ ประกอบกับเป็นการสมควรกำหนดธงบางชนิดเพิ่มขึ้นให้สอดคล้องกับราชประเพณีและระเบียบแบบแผนของทางราชการ และสมควรยกเลิกธงซึ่งทางราชการเลิกใช้แล้ว

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 122 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 4 เมษายน 2522[121] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 112 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

67. วันที่ 30 เมษายน 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. 2522 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 67 หน้า 29-58)

---

[119] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 33/2522, วันที่ 29 มีนาคม 2522, หน้า 220.

[120] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 27/2522, วันที่ 9 มีนาคม 2522, หน้า 81 และ 111-112.

[121] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 35/2522, วันที่ 4 เมษายน 2522, หน้า 24.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติวันที่ 28 ธันวาคม2521[122] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด และ**เหตุผล**ว่าในปัจจุบัน ปัญหาในด้านที่อยู่อาศัยภายในเมืองได้เพิ่มทวีมากขึ้น และระบบกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ไม่อาจสนองความต้องการของประชาชน ซึ่งต้องอยู่อาศัยในอาคารเดียวกัน โดยร่วมกันมีกรรมสิทธิ์ห้องชุดในอาคารนั้นแยกจากกันเป็นสัดส่วนได้ สมควรวางระบบกรรมสิทธิ์ห้องชุดขึ้นเพื่อให้ผู้ที่อยู่ในอาคารเดียวกันสามารถถือกรรมสิทธิ์ห้องชุดในอาคารส่วนที่เป็นของตนแยกจากกันเป็นสัดส่วนและสามารถจัดระบบค่าใช้จ่ายในการทำนุบำรุงรักษาอาคารร่วมกันได้ นอกจากนั้นสมควรวางมาตรการควบคุมการจัดตั้งอาคารชุดให้เหมาะสมเพื่อเป็นหลักประกันให้แก่ผู้ที่จะมาซื้อห้องชุดเพื่ออยู่อาศัย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 116 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่3เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2522[123]เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 109 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

68. วันที่ 1 พฤษภาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. 2522(ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 69 หน้า 1-37)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2522[124] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา และกฎหมายว่าด้วยเรื่องราวร้องทุกข์ โดยให้มีกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์แทนกรรมการกฤษฎีกาตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา และรวมหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการทั้งสองเข้าด้วยกัน และ**เหตุผล**ว่ากฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตราขึ้นไว้ตั้งแต่ พ.ศ. 2476 บทบัญญัติต่าง ๆ จึงล้าสมัยไม่สะดวกแก่การปฏิบัติราชการและรัฐบาลมีนโยบายจัดตั้งศาลปกครองซึ่งกระทรวงยุติธรรมกำลังจัดทำอยู่ในขณะนี้ ฉะนั้น จึงมีความจำเป็นจะต้องเตรียมรับการจัดตั้งศาลปกครอง ประกอบกับโดยที่เรื่องราวร้องทุกข์เป็นที่มาของคดีปกครอง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงจำเป็นต้องทราบเหตุผลของการร้องทุกข์มาตั้งแต่เบื้องต้น และสามารถวิเคราะห์เหตุแห่งการร้องทุกข์ได้ ซึ่งจะนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายให้เหมาะสมยิ่งขึ้นและจะช่วยให้กรรมการเรื่องราวร้องทุกข์มีความชำนาญงานต่อเนื่องกับงานร่างกฎหมายและงานให้ความเห็นในทางกฎหมายของคณะกรรมการกฤษฎีกา จึงสมควรรวมสำนักงานคณะกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์เข้ากับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และสมควรกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์กับคุณสมบัติของกรรมการกฤษฎีกาให้มีความสอดคล้องต่อเนื่องกันด้วย นอกจากนั้นโดยที่ขณะนี้ประชาชนอาจยื่นร้องทุกข์ต่อรัฐบาลได้สองทางคือ ทางสำนักงานคณะกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์และทางสำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ซึ่งก่อให้

---

[122]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 1/2522, วันที่ 28 ธันวาคม 2521, หน้า 84 และ 120-123.

[123]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 30/2522, วันที่ 22 มีนาคม 2522, หน้า 334.

[124]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 23/2522, วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 344-345 และ 368-370.

เกิดความสับสนแก่ประชาชน สมควรรวมไว้แห่งเดียวกันคือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาด้วย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 127 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่3เมื่อวันที่ 4 เมษายน 2522[125] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 104 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

69. วันที่ 1 พฤษภาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด พ.ศ. 2522 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 69 หน้า 38-59)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 16 มีนาคม 2522[126] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด และ **เหตุผล**ว่าโดยที่กฎหมายว่าด้วยการป้องกันการค้ากำไรเกินควรที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติที่ไม่รัดกุมเหมาะสมและเพียงพอที่จะรักษาประโยชน์ของผู้บริโภคและป้องกันมิให้ราคาสินค้าและค่าบริการต่าง ๆ สูงขึ้นโดยรวดเร็วเกินสมควร ประกอบกับไม่มีบทบัญญัติควบคุมผู้ประกอบธุรกิจในการรวมตัวกันกำหนดราคาสินค้าและค่าบริการและไม่มีบทบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นการผูกขาดหรือจำกัดแข่งขันในการประกอบธุรกิจ สมควรยกเลิกกฎหมายดังกล่าวและมีกฎหมายว่าด้วยการกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาดขึ้นเพื่อควบคุมการกำหนดราคาสินค้าให้เป็นธรรมและป้องกันการผูกขาดและการจำกัดการแข่งขันในการประกอบธุรกิจ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง117 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 11 เมษายน 2522[127] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 133 เสียง ไม่เห็นชอบ 1 เสียง

70. วันที่ 1 พฤษภาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของสำนักงานคณะกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์ ในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ไปเป็นของสำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี หรือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2522 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 69 หน้า 60-62)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2522[128] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี เฉพาะบางส่วนที่เกี่ยวกับราชการของ

---

[125]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 35/2522, วันที่ 4 เมษายน 2522, หน้า 42.

[126]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 29/2522, วันที่ 16 มีนาคม 2522, หน้า 150 และ 177-180.

[127]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 37/2522, วันที่ 11 เมษายน 2522, หน้า 121.

[128]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 23/2522, วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 407 และ 410.

สำนักงานคณะกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์ ไปเป็นของสำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี หรือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักนายกรัฐมนตรี และ**เหตุผล**ว่ามีการปรับปรุงงานเรื่องราวร้องทุกข์ให้มีการพิจารณาที่เหมาะสมและรัดกุมยิ่งขึ้น และได้มีการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นผู้ดำเนินการในเรื่องนี้ และโดยที่งานบางส่วนในสำนักงานคณะกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์ที่ให้บริการแก่ประชาชนในการติดตามเรื่องร้องเรียนในระดับรัฐบาลนั้นเป็นงานที่ซ้ำซ้อนกับงานของกองบริการประชาชน สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สมควรโอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี เฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับงานของสำนักงานคณะกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์ไปเป็นของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีหรือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 113 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่3เมื่อวันที่ 4 เมษายน 2522[129] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 104 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

71. วันที่ 3 พฤษภาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 71 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2522[130] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้ปรับปรุงวิธีการเก็บค่าภาคหลวงแร่ และ**เหตุผล**ว่าพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่อื่น ๆ ที่มิใช่แร่ดีบุก และที่มิใช่แร่ชนิดที่มีทังสติกออกไซด์ ได้กำหนดวิธีการเรียกเก็บค่าภาคหลวงโดยถือตามอัตราร้อยละของราคาตลาดอย่างเดียวจึงไม่เหมาะสมแก่สถานการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งมีการผลิตแร่ราคาต่ำชนิดต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น สมควรปรับปรุงพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่สำหรับแร่เหล่านี้ให้เหมาะสม

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 98 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพิจารณาในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2522[131] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 134 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

72. วันที่ 3 พฤษภาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดจันทนาราม ตำบลตลาด อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี ให้แก่นายปลื้ม ปุณศรี พ.ศ. 2522 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 71 หน้า 4-6)

---

[129]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 35/2522, วันที่ 4 เมษายน 2522, หน้า 43.

[130]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 23/2522, วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 413 และ 419-420.

[131]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 33/2522, วันที่ 29 มีนาคม 2522, หน้า 158.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 30 มีนาคม 2522[132] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดจันทนาราม ตำบลตลาด อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี ให้แก่นายปลื้ม ปุณศรี และ**เหตุผล**ว่าที่ธรณีสงฆ์ วัดจันทนาราม ตำบลตลาด อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี โฉนดเลขที่ 3300 เนื้อที่ 1 งาน 60 ตารางวา เป็นรูปปลายแหลม จัดหาผลประโยชน์จากที่ดินไม่ได้เต็มที่ วัดจันทนารามจึงได้ตกลงแลกเปลี่ยนที่ดินบางส่วนของโฉนดดังกล่าว เนื้อที่ 1 งาน 1 ตารางวา กับที่ดินของนายปลื้ม ปุณศรี ที่อยู่ขนานที่ธรณีสงฆ์ของวัด รวม 2 แปลง เนื้อที่ 55 ตารางวา และ 46 ตารางวาซึ่งอยู่ติดกับถนนราชไมตรีและถนนสาธารณะเพื่อให้เป็นผลดีแก่การปรับปรุงจัดหาผลประโยชน์ในที่ดิน สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่นายปลื้ม ปุณศรี

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 94 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 136 เสียง ไม่มี คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

73. วันที่ 4 พฤษภาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522(ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 72 หน้า 1-19)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 15 มีนาคม 2522[133] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และ**เหตุผล**ว่าเพื่อจัดตั้งการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยขึ้นแทนองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว และให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมและดำเนินกิจการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวได้กว้างขวางยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 112 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 20 เมษายน 2522[134] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 184 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

74. วันที่ 4 พฤษภาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 72 หน้า 20-47)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 15 มีนาคม 2522[135] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค และ**เหตุผล**ว่าปัจจุบันการ

---

[132] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 34/2522, วันที่ 30 มีนาคม 2522, หน้า 46-47,49 และ 56.

[133] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 28/2522, วันที่ 15 มีนาคม 2522, หน้า 206 และ 244-246.

[134] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 41/2522, วันที่ 20 เมษายน 2522, หน้า 148.

เสนอสินค้าและบริการต่าง ๆ ต่อประชาชนนับวันแต่จะเพิ่มมากขึ้น ผู้ประกอบธุรกิจการค้าและผู้ที่ประกอบธุรกิจโฆษณาได้นำวิชาการในทางการตลาดและทางการโฆษณามาใช้ในการส่งเสริมการขายสินค้าและบริการ ซึ่งการกระทำดังกล่าว ทำให้ผู้บริโภคตกอยู่ในฐานะที่เสียเปรียบ เพราะผู้บริโภคไม่อยู่ในฐานะที่ทราบภาวะตลาดและความจริงที่เกี่ยวกับคุณภาพและราคาของสินค้าและบริการต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องทันท่วงที นอกจากนั้นในบางกรณีแม้จะมีกฎหมายให้ความคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภค โดยการกำหนดคุณภาพและราคาของสินค้าและบริการอยู่แล้วก็ตาม แต่การที่ผู้บริโภคแต่ละรายจะไปฟ้องร้องดำเนินคดีกับผู้ประกอบธุรกิจการค้าหรือผู้ประกอบธุรกิจโฆษณาเมื่อมีการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคย่อมจะเสียเวลาและค่าใช้จ่ายเป็นการไม่คุ้มค่า และผู้บริโภคจำนวนมากไม่อยู่ในฐานะที่จะสละเวลา และเสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีได้ และในบางกรณีก็ไม่อาจระงับหรือยับยั้งการกระทำที่จะเกิดความเสียหายแก่ผู้บริโภคได้ทันท่วงที สมควรมีกฎหมายให้ความคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคเป็นการทั่วไป โดยกำหนดหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจการค้า และผู้ประกอบธุรกิจโฆษณาต่อผู้บริโภคเพื่อให้ความเป็นธรรมตามสมควรแก่ผู้บริโภคตลอดจนจัดให้มีองค์กรของรัฐที่เหมาะสมเพื่อตรวจตรา ดูแล และประสานงานการปฏิบัติงานของส่วนราชการต่าง ๆ ในการให้ความคุ้มครองผู้บริโภค

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 123 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 92 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 11 เมษายน 2522[136]

75. วันที่ 9 พฤษภาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. 2522 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่มที่ 96 ตอนที่ 74 หน้า 1-13)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 23 มีนาคม 2522[137] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง และ**เหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติควบคุมการส่งออกไปนอก และการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง พุทธศักราช 2492 ได้ประกาศใช้มานานแล้ว สมควรปรับปรุงให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจและการค้าในปัจจุบันและโดยที่เป็นการสมควรให้รัฐบาลมีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษ สำหรับสินค้าบางประเภทที่จะส่งออกไปนอกหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรกับให้มีอำนาจในการดำเนินการจัดระเบียบการค้ากับต่างประเทศให้เป็นไปอย่างมีระเบียบเรียบร้อยเป็นผลดีต่อเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ และก่อให้เกิดความเชื่อถือนานาประเทศยิ่งขึ้น

---

[135]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 28/2522, วันที่ 15 มีนาคม 2522, หน้า 140 และ 200-203.

[136]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 37/2522, วันที่ 11 เมษายน 2522, หน้า 184.

[137]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 31/2522, วันที่ 23 มีนาคม 2522, หน้า 25 และ 32.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 93 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 19 เมษายน 2522[138] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง130เสียงไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

76. วันที่ 9 พฤษภาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2522 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 74 หน้า 14-29)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 16 มีนาคม 2522[139] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าขาออกเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรี อธิบดี พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานตรวจสอบมาตรฐานสินค้า ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น พร้อมกันนี้ได้กำหนดวิธีการส่งหรือนำสินค้าออกนอกราชอาณาจักร ในระหว่างที่ประกาศกำหนดสินค้า มาตรฐานยังไม่มีผลใช้บังคับ และได้กำหนดความผิดและโทษ อัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และ**เหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. 2503 ได้ประกาศใช้เป็นเวลาหลายปีแล้ว บทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวไม่เหมาะสมแก่การควบคุมและส่งเสริมมาตรฐานสินค้าของสินค้าขาออกในภาวการณ์ปัจจุบัน สมควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรี อธิบดี พนักงานเจ้าหน้าที่ และพนักงานตรวจสอบมาตรฐานสินค้า และสมควรกำหนดให้มีวิธีการออกใบรับรองให้แก่สินค้าก่อนวันที่ประกาศกำหนดมาตรฐานสินค้าจะมีผลใช้บังคับ นอกจากนี้สมควรกำหนดความผิดและโทษเพิ่มขึ้นอีก ทั้งนี้เพื่อให้สามารถส่งเสริมและควบคุมคุณภาพของสินค้าขาออกให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 100 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่19เมษายน2522[140] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง132 เสียงไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

77. วันที่ 9 พฤษภาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 74 หน้า 30-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 30 มีนาคม 2522[141] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4(1)(2) และ (3) มาตรา 6 มาตรา 33 มาตรา 36

---

[138]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 40/2522, วันที่ 19 เมษายน 2522, หน้า 122.

[139]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 29/2522, วันที่ 16 มีนาคม 2522, หน้า 132 และ 147.

[140]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 40/2522, วันที่ 19 เมษายน 2522, หน้า 143.

มาตรา 37 มาตรา 41 มาตรา 44(2) และมาตรา 46(2) และเพิ่มมาตรา 8 (4 ทวิ) มาตรา 20 ทวิ มาตรา 21 ทวิ มาตรา 39 ทวิ และมาตรา 48 ทวิ เพื่อให้ทำหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน ตามมาตรฐานของต่างประเทศ หรือมาตรฐานระหว่างประเทศ เพื่อประโยชน์ในการส่งออกหรือเมื่อมีความจำเป็นต้องใช้ในราชอาณาจักรเป็นครั้งคราว เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว และ**เหตุผล**ว่ากฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมซึ่งประกาศใช้มาตั้งแต่ พ.ศ. 2511 ยังไม่มีบทบัญญัติที่ให้นำหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานของต่างประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศ เฉพาะเพื่อประโยชน์ในการส่งออกหรือเมื่อมีความจำเป็นต้องใช้ในราชอาณาจักรเป็นครั้งคราวทำให้กฎหมายเคร่งครัดเกินไปและก่อให้เกิดผลเสียในบางกรณี สมควรมีบทบัญญัติยอมให้ทำหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมดังกล่าวได้ เมื่อได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีเป็นการเฉพาะคราวและปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมกำหนด

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 120 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่3 เมื่อวันที่ 20 เมษายน 2522[142]เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 175 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

78. วันที่ 9 พฤษภาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ.2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 74 หน้า 39-90)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2522[143] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุนธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ และ**เหตุผล**ว่าขณะนี้ยังไม่มีกฎหมายควบคุมการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์โดยเฉพาะ การควบคุมการประกอบธุรกิจดังกล่าวได้อาศัยประกาศของกระทรวงการคลังและประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ออกตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 58 ลงวันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2515 ซึ่งเป็นกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการค้าขายอันเป็นสาธารณูปโภคโดยทั่วไป ซึ่งยังไม่รัดกุมพอ ทำให้ประชาชนซึ่งเกี่ยวข้องเสียเปรียบและไม่ได้รับความคุ้มครองเท่าที่ควร สมควรมีกฎหมายเฉพาะควบคุมการประกอบธุรกิจดังกล่าว เพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนได้โดยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

---

[141]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 34/2522, วันที่ 30 มีนาคม 2522, หน้า 25-26 และ 27-29.

[142]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 41/2522, วันที่ 20 เมษายน 2522, หน้า 207-208.

[143]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 19/2522, วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 319 และ 359.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 125 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 20 เมษายน 2522[144] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 167 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

79. วันที่ 10 พฤษภาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2522 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 75 หน้า 1 - 11)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2522[145] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2521

(1) เพิ่มบทนิยามคำว่า "ผู้ขนส่งน้ำมัน" และบทนิยามคำว่า "อธิบดี" ขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการที่เพิ่มเติมขึ้น

(2) เพิ่มบทบัญญัติให้ผู้ค้าน้ำมันโดยจัดตั้งเป็นสถานีบริการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงให้แก่ประชาชนต้องขอรับใบอนุญาตจากอธิบดีกรมทะเบียนการค้า

(3) เพิ่มบทบัญญัติให้ผู้ขนส่งน้ำมันที่ประกอบธุรกิจรับจ้างขนส่งน้ำมัน ในปริมาณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดต้องขอรับใบอนุญาตจากอธิบดีกรมทะเบียนการค้า

(4) เพิ่มบทบัญญัติให้การดำเนินการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงของผู้ค้าน้ำมันและผู้ขนส่งน้ำมันต้องปฏิบัติตามวิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

(5) เพิ่มบทบัญญัติให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ค้าน้ำมันและผู้ขนส่งน้ำมัน และผู้ค้าน้ำมันที่จัดตั้งสถานีบริการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง จัดเก็บและส่งตัวอย่างน้ำมันเชื้อเพลิงให้พนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบคุณภาพน้ำมัน

(6) แก้ไขบทกำหนดโทษ

พร้อมกันนี้ได้กำหนดให้มีบทเฉพาะกาลกำหนดให้ผู้อนุญาตต้องออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขนส่งน้ำมันและผู้ค้าน้ำมันโดยจัดตั้งเป็นสถานีบริการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงให้แก่ประชาชนที่ดำเนินกิจการอยู่แล้ว ทั้งนี้ เพื่อมิให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ประกอบกิจการดังกล่าวอยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับและ**เหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2521 ยังไม่มีบทบัญญัติที่จะใช้เป็นมาตรการควบคุมและป้องกันการปลอมปนคุณภาพน้ำมันเชื้อเพลิงได้ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมเสียใหม่ให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 194 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 11 เมษายน 2522[146] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 137 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[144] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 41/2522, วันที่ 20 เมษายน 2522, หน้า 280-281.

[145] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 19/2522, วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 135-136 และ 148.

[146] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 37/2522, วันที่ 11 เมษายน 2522, หน้า 194.

80. วันที่ 10 พฤษภาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติปิโตรเลียม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 75 หน้า 12-17)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 30 มีนาคม 2522[147] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้

(1) เพิ่มเงื่อนไขในการต่อระยะเวลาสำรวจและผลิตปิโตรเลียม (มาตรา 25 และมาตรา 26)

(2) เพิ่มเงื่อนไขในการปฏิบัติตามข้อผูกพันในการสำรวจปิโตรเลียม (มาตรา 31 วรรคสาม มาตรา 32 และมาตรา 34) และ

(3) ผ่อนผันการเปิดเผยรายงานเกี่ยวกับพื้นที่ที่ผู้รับสัมปทานคืนตามมาตรา 36 (มาตรา 76 วรรคสอง)

และเหตุผลว่าพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 ในส่วนที่ว่าด้วยการต่อระยะเวลาสำรวจปิโตรเลียม การต่อระยะเวลาผลิตปิโตรเลียม การปฏิบัติตามข้อผูกพันในการสำรวจปิโตรเลียม และการเปิดเผยรายงานเกี่ยวกับการสำรวจปิโตรเลียมยังไม่รัดกุม สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 111 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 20 เมษายน 2522[148] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 194 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

81. วันที่ 10 พฤษภาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดระเบียบบริหารหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง พ.ศ. 2522 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 75 หน้า 18-35)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 30 มีนาคม 2522[149] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบบริหารหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง และเหตุผลว่ากฎหมายว่าด้วยหมู่บ้านอาสาพัฒนาที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน มีบทบัญญัติที่ไม่รัดกุมและเหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน สมควรยกเลิกกฎหมายดังกล่าว และมีกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบบริหารหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองขึ้นโดยเฉพาะเพื่อให้มีการจัดตั้งหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง

---

[147] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 34/2522, วันที่ 30 มีนาคม 2522, หน้า 31-32 และ 34-36.

[148] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 41/2522, วันที่ 20 เมษายน 2522, หน้า 194.

[149] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 34/2522, วันที่ 30 มีนาคม 2522, หน้า 2-3 และ 20.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 140 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 18 เมษายน 2522[150] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 124 เสียง ไม่เห็นชอบ 1 เสียง

82. วันที่ 10 พฤษภาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการประกอบอาชีพงานก่อสร้าง พ.ศ. 2522 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 75 หน้า 36-54)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 9 มีนาคม 2522[151] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการประกอบอาชีพงานก่อสร้าง และ**เหตุผล**ว่าประเทศไทย อยู่ในระหว่างระยะการพัฒนาประเทศ กิจการก่อสร้างต่าง ๆ จึงมีเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็วตามความต้องการทั้งของทางราชการและทางธุรกิจเอกชน การก่อสร้างในปีหนึ่ง ๆ คิดเป็นเงินมีมูลค่าถึงหลายพันล้านบาท และโดยเฉพาะงานก่อสร้างขนาดใหญ่เป็นกิจการที่ต้องใช้ความระมัดระวังอย่างสูง และต้องใช้วิทยาการแผนใหม่หลายอย่างประกอบกัน แต่ในปัจจุบันการควบคุมการรับงานก่อสร้าง ยังไม่มีกฎหมายโดยเฉพาะ กรณีอาจทำให้เกิดอันตรายและเกิดความเสียหายแก่เศรษฐกิจและสังคมได้เพราะเหตุจากการก่อสร้างที่ไม่ได้มาตรฐาน นอกจากนั้นผู้รับงานก่อสร้างของไทยหลายรายมีความรู้ความสามารถเพียงพอที่จะไปรับจ้างทำงานในต่างประเทศ อันจะเป็นทางหารายได้เข้าประเทศอย่างหนึ่งสมควรมีการส่งเสริมและควบคุมการรับงานก่อสร้างให้มีมาตรฐานสูงเทียบเท่ามาตรฐานสากลเป็นไปโดยเหมาะสม แต่การจะควบคุมการก่อสร้างชนิดและประเภทใดบ้างนั้นรัฐบาลจะได้กำหนดโดยกฎกระทรวงตามความจำเป็นและเหมาะสม โดยจะไม่กระทบกระเทือนถึงผู้รับงานก่อสร้างขนาดย่อม

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 102 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อ วันที่ 19 เมษายน 2522[152] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 147 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

83. วันที่ 11 พฤษภาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. 2522 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 76 หน้า 1-20)

---

[150]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 39/2522, วันที่ 18 เมษายน 2522, หน้า 460.

[151]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 27/2522, วันที่ 9 มีนาคม 2522, หน้า 120-121 และ 132-134.

[152]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 40/2522, วันที่ 19 เมษายน 2522, หน้า 100.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 8 ธันวาคม 2521[153] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งศาลแรงงานและให้มีวิธีพิจารณาคดีแรงงานในศาลแรงงาน และ **เหตุผล**ว่าคดีแรงงานเป็นคดีที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างไปจากคดีแพ่งและคดีอาญาโดยทั่วไป เพราะเป็นข้อขัดแย้งระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างตามสัญญาจ้างแรงงานหรือเกี่ยวกับสิทธิของนายจ้างและลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ ซึ่งข้อขัดแย้งดังกล่าวควรได้รับการพิจารณาโดยผู้พิพากษาซึ่งเป็นผู้มีความรู้และความเข้าใจในปัญหาแรงงานร่วมกับผู้พิพากษาสมทบฝ่ายนายจ้างและฝ่ายลูกจ้าง ทั้งการดำเนินคดีควรเป็นไปโดยสะดวก ประหยัด รวดเร็ว เสมอภาคและเป็นธรรมเพื่อให้คู่ความมีโอกาสประนีประนอมยอมความและสามารถกลับไปทำงานร่วมกันโดยไม่เกิดความรู้สึกเป็นอริต่อกัน จำเป็นต้องยกเว้นขั้นตอนและวิธีการต่าง ๆ ที่บัญญัติในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหลายกรณีด้วยกันเพื่อให้เกิดความคล่องตัวยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 140 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 วันที่ 20 เมษายน 2522[154] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 217 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

84. วันที่ 12 พฤษภาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 41 หน้า 1-21)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 23 มีนาคม 2522[155] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยแร่ ดังนี้

(1) บทบัญญัติเกี่ยวกับอาชญาบัตรหรือประทานบัตร ในส่วนที่ว่าด้วยการยื่นคำขอในเขตพื้นที่ที่รัฐมนตรีประกาศเป็นเขตสำรวจ การกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการในการรับช่วงทำเหมือง การให้ผลประโยชน์พิเศษเพื่อประโยชน์ของรัฐ การกำหนดเขตพื้นที่ประทานบัตรทำเหมืองแร่ในทะเลและอำนาจของรัฐมนตรีในการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเขตพื้นที่ที่กำหนดไว้ในอาญาบัตรหรือประทานบัตร

(2) บทบัญญัติว่าด้วยอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ในการปราบปรามกระทำความผิด

(3) บทบัญญัติว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีและคณะกรรมการ

(4) บทบัญญัติว่าด้วยการกำหนดชนิดและปริมาณของแร่ ที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในหมวด 6

(5) บทบัญญัติว่าด้วยการเสียค่าธรรมเนียม การชำระค่าภาคหลวงแร่ การครอบครองแร่ และการขนแร่

(6) บทบัญญัติว่าด้วยบทกำหนดโทษ การจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัล และการให้อำนาจอธิบดีในการเปรียบเทียบปรับ

---

[153]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 80/2521, วันที่ 8 ธันวาคม 2521, หน้า 720 และ 763-766.

[154]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 41/2522, วันที่ 20 เมษายน 2522, หน้า 484-485.

[155]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 31/2522, วันที่ 23 มีนาคม 2522, หน้า 34-35 และ 62-65.

(7) ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียม

และ**เหตุผล**ว่าบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2513 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2516 ยังไม่เหมาะสมและไม่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่ และการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บยังต่ำไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน สมควรแก้ไขกฎหมายว่าด้วยแร่ให้รัดกุมและเหมาะสมยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 87 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 20 เมษายน 2522[156] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 200 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

85. วันที่ 12 พฤษภาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติรถยนตร์ พ.ศ. 2522 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 96 หน้า 22-62)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 30 มีนาคม 2522[157] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยรถยนตร์ และ**เหตุผล**ว่ากฎหมายว่าด้วยรถยนตร์ได้ประกาศใช้บังคับมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2473 นับเป็นเวลาเกือบห้าสิบปีแล้ว และในระหว่างระยะเวลาดังกล่าวมีการแก้ไขเพิ่มเติมมาแล้วประมาณยี่สิบครั้ง อย่างไรก็ดียังมีบทบัญญัติอีกหลายมาตราที่ใช้อยู่ไม่เหมาะสมกับกาลสมัยและสภาพการณ์ของบ้านเมือง สมควรปรับปรุงเสียใหม่ ให้เหมาะสมและรัดกุมยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 118 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 19 เมษายน 2522[158] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 175 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

86. วันที่ 13 พฤษภาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 79 หน้า 1-28)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 30 มีนาคม 2522[159] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหาร และ**เหตุผล**ว่ากฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติที่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และยังไม่มีบทบัญญัติคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภคที่รัดกุมเพียงพอ สมควรปรับปรุงเสียใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

---

[156]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 41/2522, วันที่ 20 เมษายน 2522, หน้า 325.

[157]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 34/2522, วันที่ 30 มีนาคม 2522, หน้า 37-38 และ 42-45.

[158]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 40/2522, วันที่ 19 เมษายน 2522, หน้า 62.

[159]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 34/2522, วันที่ 30 มีนาคม 2522, หน้า 56-57 และ 62-64.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 137 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 วันที่ 20 เมษายน 2522[160] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 201 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

87. วันที่ 17 พฤษภาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติยา (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 69 หน้า 29-76)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2522[161] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยา พ.ศ. 2510 ดังนี้

(1) แก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการยา คุณสมบัติของผู้รับอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การบังคับให้ผู้รับอนุญาตจัดให้มีผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการประจำอยู่ ณ สถานที่ผลิตยา สถานที่ขายยา สถานที่นำหรือสั่งยาเข้ามาในราชอาณาจักร

(2) เปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนตำรับยา

(3) แก้ไขบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับฉลาก ลักษณะของยาที่ห้ามผลิต ขาย หรือนำ หรือสั่งเข้ามาในราชอาณาจักร ยาปลอมและยาผิดมาตรฐาน และการโฆษณาขายยา

(4) แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจของรัฐมนตรี เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา และพนักงานเจ้าหน้าที่

(5) ปรับปรุงบทกำหนดโทษและอัตราค่าธรรมเนียม

และ**เหตุผล**ว่าบทบัญญัติในพระราชบัญญัติยา พ.ศ. 2510 ในส่วนที่เกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองแก่ประชาชนผู้ใช้ยา ทั้งในด้านผู้รับอนุญาต อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ และในส่วนที่เกี่ยวกับคุณภาพของยา รวมทั้งวิธีการควบคุมคุณภาพและการโฆษณาขายยายังไม่เหมาะสมแก่สถานการณ์ในขั้นที่จะคุ้มครองและให้ความปลอดภัยแก่ประชาชนผู้ใช้ยาอย่างพอเพียง สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 149 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 20 เมษายน 2522[162] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 214 เสียง ไม่เห็นชอบ 2 เสียง

88. วันที่ 18 พฤษภาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 80 หน้า 1-43)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2522[163] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างอาคาร และกฎหมาย

---

[160]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 41/2522, วันที่ 20 เมษายน 2522, หน้า 477.

[161]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 23/2522, วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 282 และ 338-340.

[162]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 41/2522, วันที่ 20 เมษายน 2522, หน้า 424.

ว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้ และรวมเป็นกฎหมายฉบับเดียวกัน และ**เหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 และพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้ พุทธศักราช 2476 ได้ประกาศใช้มานานแล้ว แม้ว่าได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกันอยู่ตลอดมา แต่ปัจจุบันบ้านเมืองได้เจริญก้าวหน้าและขยายตัวมากขึ้น ฉะนั้น เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในด้านการควบคุมเกี่ยวกับความมั่นคง แข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรม และการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างอาคารและกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้เสียใหม่และสมควรรวมกฎหมายทั้งสองฉบับดังกล่าวเข้าเป็นฉบับเดียวกัน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 98 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 18 เมษายน 2522[164] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 153 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

89. วันที่ 27 กรกฎาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2522 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 125 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 12 กรกฎาคม 2522[165] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 28 มาตรา 63 และมาตรา 74 แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. 2522 ทั้งนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับการขอความเห็นชอบของรัฐสภาในการแต่งตั้งกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ และเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาและกำหนดระยะเวลาในการแต่งตั้งกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ และ**เหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. 2522 ได้ประกาศใช้บังคับเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2522 ซึ่งเป็นระยะเวลาก่อนที่จะมีประกาศแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีชุดปัจจุบัน และโดยที่คณะรัฐมนตรีชุดปัจจุบันได้เข้ารับหน้าที่เมื่อต้นเดือนมิถุนายน ทำให้ไม่อาจแต่งตั้งกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามมาตรา 74 ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาจากคณะรัฐมนตรีและความเห็นชอบจากรัฐสภาให้เสร็จเรียบร้อยไปได้ภายในเดือนมิถุนายน สมควรขยายระยะเวลาการแต่งตั้งกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ออกไปอีกเก้าสิบวัน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 163 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 189 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[163]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 15/2522, วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 195 และ 237-240.

[164]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 39/2522, วันที่ 18 เมษายน 2522, หน้า 403.

[165]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 8/2522 สมัยสามัญ, วันที่ 12 กรกฎาคม 2522, หน้า 165 และ 169-183.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 20 กรกฎาคม 2522[166] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 141 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง 149 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

90. วันที่ 8 สิงหาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 22 ลงวันที่ 13 ตุลาคม 2519 พ.ศ. 2522 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 135 หน้า 1-4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมรัฐสภา วันที่ 1 สิงหาคม 2522[167] ผู้เสนอ 5 ฉบับ คือ

1. ฉบับนายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้ยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 22 ลงวันที่ 13 ตุลาคม พุทธศักราช 2519** และ**เหตุผล**ว่าคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 22 ลงวันที่ 13 ตุลาคม พุทธศักราช 2519 หัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน มีเจตนาที่จะปราบปรามบุคคลผู้มีอิทธิพลบางจำพวก หรือที่เรียกว่าเป็นภัยต่อสังคม โดยประพฤติตนก่อกวนความสงบสุขของประชาชน หรือกระทำการอันเป็นภัยหรือเสียหายต่อเศรษฐกิจหรือความมั่นคงของประเทศชาติเพราะเหตุการณ์บ้านเมืองในขณะนั้นเกิดความไม่สงบและอยู่ในภาวะจำเป็นที่จะต้องปราบปรามบุคคลดังกล่าวให้ได้ผลเด็ดขาดแต่ว่าปัจจุบันนี้บ้านเมืองของเราได้สงบลง มีการเลือกตั้งและมีการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยแล้ว ประกอบกับคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินฉบับนี้เป็นการเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองและตำรวจใช้เป็นเครื่องมือเพื่อข่มเหงรังแกประชาชนอย่างไม่เป็นธรรม รวมทั้งเป็นเครื่องมือรีดไถเงินจากประชาชนผู้บริสุทธิ์ทั้งหลายได้รับความเดือดร้อนเป็นอันมาก จึงเห็นเป็นการสมควรที่จะตรากฎหมาย เพื่อยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินฉบับนี้เสีย

2. ฉบับนายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้ยกเลิกคำสั่งคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 22 ลงวันที่ 13 ตุลาคม 2519** และ**เหตุผล**ว่าได้มีคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 22 ลงวันที่ 13 ตุลาคม 2519 หัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินมีความประสงค์ที่จะปราบปรามบุคคลผู้มีอิทธิพลบางจำพวก หรือที่เรียกว่าเป็นบุคคลที่เป็นภัยต่อสังคมโดยประพฤติตนก่อกวนความสงบสุขของประชาชน หรือกระทำการอันเป็นภัย หรือเสียหายต่อเศรษฐกิจหรือความมั่นคงของประเทศชาติ และขณะนั้นได้มีพฤติการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้น จึงกำหนดมาตรการจับกุมคุมขังผู้ประพฤติดังกล่าวไว้พลางก่อนที่จะดำเนินคดี แต่ปัจจุบันนี้พฤติกรรมดังกล่าวได้สงบลง ได้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และมีการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญ สมควรให้บุคคลมีสิทธิเสรีภาพในร่างกาย การจับกุม คุมขัง หรือตรวจค้นบุคคลควรกระทำตามบทบัญญัติของกฎหมาย สมควรยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 22 ลงวันที่ 13 ตุลาคม 2519 นั้นเสีย

---

[166] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2522 สมัยสามัญ, วันที่ 20 กรกฎาคม 2522, หน้า 79-82.

[167] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 6/2522 สมัยสามัญ, วันที่ 1 สิงหาคม 2522, หน้า 260,265,270,277 และ 282-283.

3. ฉบับนายยุทธกิจ เจนปรมกิจ กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยกเลิกคำสั่งคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 22 ลงวันที่ 13 ตุลาคม พ.ศ. 2519 และ**เหตุผล**ว่าคำสั่งคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 22 ลงวันที่ 13 ตุลาคม พ.ศ. 2519 เป็นกฎหมายที่ขัดต่อหลักการในระบอบประชาธิปไตยและรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน เพราะเป็นการรวมอำนาจของฝ่ายบริหารและตุลาการมาไว้ด้วยกัน และขัดกับหลักนิติธรรม ไม่เปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาได้พิสูจน์ความบริสุทธิ์ของตนเองตามกระบวนการยุติธรรม นอกจากนี้ยังเป็นช่องทางให้ผู้มีอำนาจตามคำสั่งดังกล่าวใช้เป็นเครื่องมือในการกดขี่ข่มเหงรังแกประชาชนผู้บริสุทธิ์ได้ง่าย หรือใช้ในการหาผลประโยชน์ในทางทุจริตได้อีกด้วย จึงควรยกเลิกคำสั่งคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 22 ลงวันที่ 13 ตุลาคม พ.ศ. 2519 นี้เสีย

4. ฉบับนายชวน หลีกภัย กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 22 ลงวันที่ 13 ตุลาคม พ.ศ. 2519 และ**เหตุผล**ว่าคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 22 ลงวันที่ 13 ตุลาคม 2519 มีลักษณะที่ขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 27 ขัดต่อสิทธิมนุษยชนและสิทธิเสรีภาพของประชาชนในระบอบประชาธิปไตย เห็นสมควรยกเลิกเสีย

5. ฉบับจ่าสิบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 22 ลงวันที่ 13 ตุลาคม พ.ศ. 2519 และ**เหตุผล**ว่าคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 22 ลงวันที่ 13 ตุลาคม พ.ศ. 2519 ได้กำหนดให้ถือว่าบุคคลที่มีพฤติการณ์บางอย่างเป็นบุคคลซึ่งเป็นภัยต่อสังคมและให้อำนาจแก่พนักงานฝ่ายปกครองและเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทำการสอบสวนและควบคุมตัวไว้อบรมในสถานักกันได้ไม่เกินสามสิบวัน กรณีดังกล่าวมานี้ทำให้บุคคลที่ถูกควบคุมตัวต้องขาดอิสรภาพ ไม่สามารถประกอบอาชีพตามปกติได้ ขาดรายได้เลี้ยงครอบครัว ทั้ง ๆ ที่บุคคลนั้นอาจไม่เคยกระทำความผิดมาก่อนเลย หรืออาจเป็นเพราะถูกกลั่นแกล้งจากพนักงานฝ่ายปกครองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ บางกรณีการกระทำบางอย่างไม่เข้าลักษณะที่จะถือว่าเป็นบุคคลซึ่งเป็นภัยต่อสังคมตามที่กำหนดไว้ในข้อ 1(1)-(19) แห่งคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 22 ลงวันที่ 13 ตุลาคม พ.ศ. 2519 แต่พนักงานฝ่ายปกครองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจก็หาวิธีการต่าง ๆ ที่จะทำให้การกระทำดังกล่าวเข้าข่ายการกระทำที่เป็นภัยต่อสังคมได้ กรณีดังที่กล่าวมานี้เป็นการให้อำนาจแก่พนักงานฝ่ายปกครองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจมากเกินไป ทำให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจบางคนอาศัยอำนาจที่มีอยู่เช่นนี้ แสวงหาประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งเป็นภยันตรายอย่างใหญ่หลวงต่อสังคมและต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 5 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของจ่าสิบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี เป็นหลัก วาระที่ 2 พิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

91. วันที่ 11 ตุลาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ 2523 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 176 หน้า 1-76)

92. วันที่ 1 พฤศจิกายน 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติวิธีการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2522 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 185 หน้า 1-11)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 21 มิถุนายน 2522[168] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยวิธีการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ และ**เหตุผล**ว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้มีคณะตุลาการรัฐธรรมนูญเพื่อทำหน้าที่พิจารณาปัญหาเกี่ยวกับการสิ้นสุดแห่งสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การสิ้นสุดความเป็นรัฐมนตรี ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอใหม่มีหลักการอย่างเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันกับร่างพระราชบัญญัติที่ต้องยับยั้งไว้ อำนาจหน้าที่ระหว่างศาลต่าง ๆ ร่างพระราชบัญญัติที่มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลเห็นว่ามีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ซึ่งวิธีการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญนั้น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 193 บัญญัติว่าให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2522[169] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 191 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 27 กรกฎาคม 2522[170]ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 161 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2522[171] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง 144เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

93. วันที่ 19 ธันวาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2522 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 211 หน้า 1-2)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 28 มิถุนายน 2522[172] นายชวน หลีกภัย กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 122 แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 และ**เหตุผล**ว่าได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 บางมาตรามีลักษณะไม่เหมาะสมและบกพร่อง ขัดต่อการปฏิบัติในบางท้องที่

---

[168]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2522 สมัยสามัญ, วันที่ 21 มิถุนายน 2522, หน้า 284 และ 306-312.

[169]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9/2522 สมัยสามัญ, วันที่ 19 กรกฎาคม 2522, หน้า 227.

[170]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 7/2522 สมัยสามัญ, วันที่ 27 กรกฎาคม 2522, หน้า 152.

[171]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2522 สมัยวิสามัญ, วันที่ 5 ตุลาคม 2522, หน้า 25.

[172]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2522 สมัยสามัญ, วันที่ 18 มิถุนายน 2522, หน้า 368 และ 392-393.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 191 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคมนาคมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2522[173] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 170 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภาวันที่3 สิงหาคม 2522[174] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 151 เสียง ไม่รับหลักการ 1 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณา จำนวน 19 คน วันที่ 4 ตุลาคม 2522[175] ที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา วันที่ 5 ตุลาคม 2522[176]

ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียง 86 เสียง ไม่เห็นชอบ 20 เสียง วันที่ 2 พฤศจิกายน 2522[177] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียง 174 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 15 พฤศจิกายน 2522[178]

94. วันที่ 30 ธันวาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2523 พ.ศ. 2522 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 220 หน้า 1-3)

95. วันที่ 30 ธันวาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 24) พ.ศ. 2522 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 220 หน้า 4-7)

---

[173]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 10/2522 สมัยสามัญ, วันที่ 26 กรกฎาคม 2522, หน้า 135.

[174]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 7/2522 สมัยสามัญ, วันที่ 3 สิงหาคม 2522, หน้า 213 และ 217.

[175]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2522 สมัยวิสามัญ, วันที่ 4 ตุลาคม 2522, หน้า 10.

[176]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 2/2522 สมัยวิสามัญ, วันที่ 5 ตุลาคม 2522, หน้า 5-8.

[177]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 4/2522 สมัยวิสามัญ, วันที่ 2 พฤศจิกายน 2522, หน้า 138.

[178]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 8/2522 สมัยวิสามัญ, วันที่ 15 พฤศจิกายน 2522, หน้า 45.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมรัฐสภา วันที่ 28 ธันวาคม 2522[179] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้กำหนดการจัดเก็บภาษีเงินได้สำหรับดอกเบี้ยเงินกู้ยืมและเงินปันผล หรือเงินส่วนแบ่งของกำไรเฉพาะส่วนที่เหลือจากถูกหักภาษีเงินได้ไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร มาตรา 40 และมาตรา 65 ทวิ) และ**เหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ได้เพิ่มบทบัญญัติเป็นกรณีพิเศษสำหรับภาษีเงินได้ปิโตรเลียมดังกล่าวอยู่ในบังคับต้องเสียภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากร สมควรแก้ไขประมวลรัษฎากรเพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นในกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 234 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 229 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

96. วันที่ 30 ธันวาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 220 หน้า 8-23)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมรัฐสภา วันที่ 21 ธันวาคม 2522[180] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 โดยเพิ่มหมวด 7 ทวิ กับมาตรา 65 ทวิ มาตรา 65 ตรี มาตรา 65 จัตวา มาตรา 65 เบญจ มาตรา 65 ฉ มาตรา 65 สัตต มาตรา 65 อัฏฐ มาตรา 65 นว มาตรา 65 ทศ มาตรา 65 เอกาทศ มาตรา 65 ทวาทศ และมาตรา 65 เตรส ให้เป็นบทบัญญัติเฉพาะกรณีสำหรับให้ใช้แก่บริษัทซึ่งได้ทำสัญญาปิโตรเลียมก่อนปี พ.ศ. 2512 และได้ทำสัญญาซื้อขายก๊าซธรรมชาติกับองค์การก๊าซธรรมชาติ ก่อนปี พ.ศ. 2522 และ**เหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ ปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 ได้กำหนดหลักการจัดเก็บภาษีเงินได้ไว้แตกต่างกับประมวลรัษฎากร ซึ่งทำให้บริษัทที่ได้ทำสัญญาปิโตรเลียมไว้ก่อนปี พ.ศ. 2512 และได้ทำสัญญาซื้อขายก๊าซธรรมชาติกับองค์การก๊าซธรรมชาติก่อนปี พ.ศ. 2522 ไม่อาจนำภาษีเงินได้ที่ได้ชำระในประเทศไทยตามกฎหมายดังกล่าวไปเป็นเครดิตหักออกจากภาษีเงินได้ที่ต้องชำระในต่างประเทศได้ และจำต้องเสียภาษีเงินได้ในต่างประเทศซ้อนอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้นเพื่อให้หลักการจัดเก็บภาษีเงินได้มีความอ่อนตัว และสามารถใช้บังคับในแต่ละกรณีได้อย่างเหมาะสมและเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2522[181] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[179]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 16/2522 สมัยวิสามัญ, วันที่ 28 ธันวาคม 2522, หน้า 360 และ 373-377.

[180]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 15/2522 สมัยวิสามัญ, วันที่ 21 ธันวาคม 2522, หน้า 253 และ 291-295.

[181]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 16/2522 สมัยวิสามัญ, วันที่ 28 ธันวาคม 2522, หน้า 379.

97. วันที่ 31 ธันวาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้แก่สภากาชาดไทย พ.ศ. 2522 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 221 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 15 พฤศจิกายน 2522[182] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้แก่สภากาชาดไทย และ**เหตุผล**ว่าพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระราชทานที่ดินของพระคลังข้างที่สำหรับสถานเสาวภา เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติยศสมเด็จพระบรมราชชนนีพระพันปีหลวงและเพื่อให้ใช้เป็นสถานที่ประกอบกิจการอันเป็นสาธารณกุศล แต่โดยที่พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินอันเป็นทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ ตำบลปทุมวัน อำเภอปทุมวัน จังหวัดพระนครให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช 2482 ได้รวมที่ดินของสถานเสาวภาอยู่กับที่ดินของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยด้วย บัดนี้ สภากาชาดไทยประสงค์จะรับโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินดังกล่าวเพื่อให้เป็นไปตามพระราชประสงค์ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว แต่การโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินดังกล่าวจะกระทำได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 141 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 143 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 23 พฤศจิกายน 2522[183] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 137 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาด้วยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง 136 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

98. วันที่ 31 ธันวาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 25) พ.ศ. 2522 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 221 หน้า 4-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 15 พฤศจิกายน 2522[184] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 โดยเพิ่มมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชเป็นส่วนราชการในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และ**เหตุผล**ว่าได้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยเปิดขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พ.ศ. 2521 และให้มหาวิทยาลัยนี้เป็นส่วนราชการ มีฐานะเป็นกรม สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

---

[182]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 8/2522 สมัยวิสามัญ, วันที่ 15 พฤศจิกายน 2522, หน้า 109 และ 116-118.

[183]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 6/2522 สมัยวิสามัญ, วันที่ 23 พฤศจิกายน 2522, หน้า 161 และ 163-164.

[184]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 8/2522 สมัยวิสามัญ, วันที่ 15 พฤศจิกายน 2522, หน้า 90 และ 101.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 145 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการศึกษาพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 6 ธันวาคม 2521[185] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 99 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ

ร่างพระราชบัญญัติเข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 14 ธันวาคม 2522[186] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 134 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง 152 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

99. วันที่ 31 ธันวาคม 2522

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของสำนักปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัยไปเป็นของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พ.ศ. 2522 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 96 ตอนที่ 221 หน้า 7-9)

พระราชบัญญัตินี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 15 พฤศจิกายน 2522[187] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกิจการบริหารบางส่วนของสำนักงานปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัย เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับโครงการมหาวิทยาลัยเปิดไปเป็นของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ทบวงมหาวิทยาลัย และ**เหตุผล**ว่าได้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยเปิดตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พ.ศ. 2521 จึงสมควรที่จะโอนกิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ทบวงมหาวิทยาลัย เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับโครงการมหาวิทยาลัยเปิด ไปเป็นของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ทบวงมหาวิทยาลัย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 145 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการศึกษาพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 115 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 6 ธันวาคม 2522[188]

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 14 ธันวาคม 2522[189] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 153 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง 150 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[185]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2522 สมัยวิสามัญ, วันที่ 6 ธันวาคม 2522, หน้า 183.

[186]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8/2522 สมัยวิสามัญ, วันที่ 14 ธันวาคม 2522, หน้า 205-210.

[187]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 8/2522 สมัยวิสามัญ, วันที่ 15 พฤศจิกายน 2522, หน้า 103 และ 106-107.

[188]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2522 สมัยวิสามัญ, วันที่ 6 ธันวาคม 2522, หน้า 191-192.

[189]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8/2522 สมัยวิสามัญ, วันที่ 14 ธันวาคม 2522, หน้า 217-220.

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ ปี 2523

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1. พระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน พ.ศ. 2523	219
2. พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2523	219
3. พระราชบัญญัติเครื่องแบบผู้พิพากษาสมทบ พ.ศ. 2523	220
4. พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2523	221
5. พระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2523	221
6. พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2523	224
7. พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2523	224
8. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2523	225
9. พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2523	225
10. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาลในท้องที่แขวงยานนาวา แขวงวัดพระยาไกร และแขวงทุ่งวัดดอน เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2523	226
11. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่แขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2523	227
12. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2523	228
13. พระราชบัญญัติให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2523	229
14. พระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการทหาร (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2523	229
15. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. 2523	230
16. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2523	231
17. พระราชบัญญัติการชลประทานราษฎร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2523	231
18. พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2523	232
19. พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2523	233
20. พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2523	234
21. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519 พ.ศ. 2523	235

เรื่อง	หน้า
22. พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2523	235
23. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2523	236
24. พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2524[1]	237
25. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 26) พ.ศ. 2523	237
26. พระราชบัญญัติคณะกรรมการการประถมศึกษา พ.ศ. 2523	237
27. พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารโรงเรียนประชาบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดและโรงเรียนประถมศึกษาของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2523	238
28. พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. 2523	239
29. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. 2523	240
30. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2523	241
31. พระราชบัญญัติครู (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2523	241
32. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2523	242
33. พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2523	243

[1] ดูรายละเอียดในงบประมาณรายจ่ายประจำปี

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ในปี 2523

1. วันที่ 10 มกราคม 2523

ประกาศใช้พระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน พ.ศ. 2523 (ร.จ. เล่ม 97 ตอนที่ 3 หน้า 1-5)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมรัฐสภา วันที่ 21 ธันวาคม 2522[1] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน และ**เหตุผล**ว่ามาตรา 654 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งบัญญัติห้ามมิให้คิดดอกเบี้ยเกินร้อยละสิบห้าต่อปี เป็นกฎหมายที่ได้ใช้บังคับมานานแล้ว บัดนี้ภาวะการเงินของตลาดโลกและตลาดภายในประเทศได้เปลี่ยนแปลงเป็นอันมาก หากยังคงจำกัดดอกเบี้ยไว้ในอัตราเดิมจะเป็นอุปสรรคแก่การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศและทำให้ขาดความคล่องตัวในการที่ทางราชการจะใช้อัตราดอกเบี้ยเป็นเครื่องมือ เพื่อประโยชน์ในทางนโยบายการเงิน ในอันที่จะแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจต่าง ๆ ของประเทศ สมควรมีกฎหมายให้อำนาจแก่ทางราชการ กำหนดอัตราดอกเบี้ยให้สูงกว่าอัตราดังกล่าวเฉพาะในส่วนที่เป็นการให้กู้ยืมของสถาบันการเงินได้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 171 เสียง ไม่เห็นชอบ 2 เสียง

2. วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2523

ประกาศใช้พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2523 (ร.จ. เล่ม 97 ตอนที่ 14 หน้า 1-5)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 15 พฤศจิกายน 2522[2] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์ โดยเพิ่มมาตรการให้คัดเลือกนักโทษเด็ดขาด ซึ่งเหลือโทษจำคุกไม่เกินสองปี ออกไปทำงานสาธารณะตามคำสั่งนอกเรือนจำและให้นักโทษนั้นได้ลดวันต้องโทษจำคุกลงอีกไม่เกินจำนวนวันที่ออกไปทำงานสาธารณะนั้น ทั้งอาจได้รับรางวัลด้วย และ**เหตุผล**ว่าเพื่อเพิ่มกิจกรรมของการฝึกอบรมและใช้แรงงานนักโทษเด็ดขาดขึ้นมาอีกลักษณะหนึ่ง ให้เกิดประโยชน์แก่กิจการสาธารณะ และเกิดประโยชน์แก่นักโทษเด็ดขาดด้วย อีกทั้งเป็นการจูงใจให้นักโทษเด็ดขาดประพฤติดี อยู่ในระเบียบวินัยมีความอุตสาหะ ตั้งใจรับการศึกษาอบรมและทำงานแข็งขันขึ้น สมควรให้นักโทษเด็ดขาดออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ โดยให้ได้ลดวันต้องโทษจำคุกไม่เกินจำนวนวันที่ออกไปทำงานสาธารณะนั้น

---

[1] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 15/2522 สมัยวิสามัญ, วันที่ 21 ธันวาคม 2522, หน้า 298, 343-344 และ 355.

[2] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 8/2522 สมัยวิสามัญ, วันที่ 15 พฤศจิกายน 2522, หน้า 68 และ 86.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการ ด้วยคะแนนเสียง 118 เสียง ไม่รับหลักการ 1 เสียง ให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา และในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 6 ธันวาคม 2522[3] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 136 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 14 ธันวาคม 2522[4] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง152 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ส่งคณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2522[5] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียง 122 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

3. วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2523

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเครื่องแบบผู้พิพากษาสมทบ พ.ศ. 2523 (ร.จ. เล่ม 97 ตอนที่ 14 หน้าที่ 5-8)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 27 ธันวาคม 2522[6] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยเครื่องแบบผู้พิพากษาสมทบ และ**เหตุผล**ว่าผู้พิพากษาสมทบเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการตามกฎหมาย ว่าด้วยการจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนและกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน ซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งขึ้นจากบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนดไว้ เพื่อให้ทำหน้าที่เช่นเดียวกับผู้พิพากษาสมควรให้ผู้พิพากษาสมทบตามกฎหมายดังกล่าวมีเครื่องแบบทำนองเดียวกับข้าราชการตุลาการและตุลาโต๊ะยุติธรรม และสมควรให้ผู้พิพากษาสมทบซึ่งอาจมีขึ้นตามกฎหมายอื่นในภายหน้ามีเครื่องแบบดังกล่าวโดยไม่จำเป็นต้องตรากฎหมายขึ้นใหม่อีก

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 107 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 112 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 4 มกราคม 2522[7] พิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง 120 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง 130 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[3] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2522 สมัยวิสามัญ, วันที่ 6 ธันวาคม 2522, หน้า 224.

[4] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8/2522 สมัยวิสามัญ, วันที่ 14 ธันวาคม 2522, หน้า 220-332.

[5] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 10/2522 สมัยวิสามัญ, วันที่ 28 ธันวาคม 2522, หน้า 256.

[6] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 14/2522 สมัยวิสามัญ, วันที่ 27 ธันวาคม 2522, หน้า 282-283 และ 289.

[7] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 11/2522 สมัยวิสามัญ, วันที่ 4 มกราคม 2522, หน้า 282-284.

4. วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2523

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2523 (ร.จ. เล่ม 97 ตอนที่ 15 หน้าที่ 1-10)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมรัฐสภา วันที่ 19 ตุลาคม 2522[8] มีผู้เสนอ 9 ฉบับ คือ

1. ฉบับของคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ
2. ฉบับของ นายญาติ ไหวดี และนายวินัย แจ้งอรุณ เป็นผู้เสนอ
3. ฉบับของ นายเกรียงศักดิ์ สุขสว่าง เป็นผู้เสนอ
4. ฉบับของ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช และนายเกษม ศิริสัมพันธ์ เป็นผู้เสนอ
5. ฉบับของ นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ
6. ฉบับของ นายจรูญ วัฒนากร เป็นผู้เสนอ
7. ฉบับของ พันเอก ถนัด คอมันตร์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ
8. ฉบับของ นายสมัคร สุนทรเวช กับคณะ เป็นผู้เสนอ
9. ฉบับของ นายปัญจะ เกสรทอง และนายพานิช สัมภวคุปต์ เป็นผู้เสนอ

โดยทั้ง 9 ฉบับ มีหลักการและเหตุผลทำนองเดียวกัน **มีหลักการให้**

(1) แก้ไขมาตรา 10 มาตรา 18 มาตรา 19 มาตรา 43 วรรคสอง และมาตรา 89

(2) เพิ่มเติมมาตรา 12 วรรคสอง มาตรา 27 วรรคสอง และวรรคสี่ และมาตรา 81 ทวิ

(3) ยกเลิกมาตรา 36 มาตรา 37 และมาตรา 88

และ**เหตุผล**ว่าบทบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้เลือกตั้ง และผู้สมัครรับเลือกตั้ง วิธีการเลือกตั้ง และการหาเสียงเลือกตั้งในพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2522 ยังไม่เหมาะสมสมควรแก้ไขเพิ่มเติมเสียใหม่

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 9 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง 144 เสียงไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณา วาระที่ 3 เมื่อวันที่ 4 มกราคม 2523[9] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 215 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

5. วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2523

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2523 (ร.จ. เล่ม 97 ตอนที่ 20 หน้า 19-21)

---

[8]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 10/2522 สมัยวิสามัญ, วันที่ 19 ตุลาคม 2522, หน้า 346 และ 415-422.

[9]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 17/2523 สมัยวิสามัญ, วันที่ 4 มกราคม 2523, หน้า 71.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 21 มิถุนายน 2522[10] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้กำหนดเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของตุลาการรัฐธรรมนูญ และ**เหตุผล**ว่ามาตรา 186 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้ตุลาการรัฐธรรมนูญได้รับเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย บัดนี้ ได้มีการแต่งตั้งตุลาการรัฐธรรมนูญขึ้นเพื่อปฏิบัติหน้าที่แล้ว

ที่ประชุมลงมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2522[11] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 167 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 27 กรกฎาคม 2522[12] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 160 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2522[13] ไม่เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอ ด้วยคะแนนเสียง 120 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณา จำนวน 19 คน วันที่ 25 ตุลาคม 2522[14] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา วันที่ 26 ตุลาคม 2522[15] ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกัน

---

[10] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2522, สมัยสามัญ, วันที่ 21 มิถุนายน 2522 หน้า 314 และ 319-320.

[11] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9/2522, สมัยสามัญ, วันที่ 19 กรกฎาคม 2522, หน้า 236.

[12] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 6/2522, สมัยสามัญ, วันที่ 27 กรกฎาคม 2522, หน้า 169.

[13] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2522, สมัยวิสามัญ, วันที่ 5 ตุลาคม 2522, หน้า 34-35.

[14] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2522, สมัยวิสามัญ, วันที่ 25 ตุลาคม 2522, หน้า 2-3.

[15] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 3/2522 สมัยวิสามัญ, วันที่ 26 ตุลาคม 2522. หน้า 106-109.

พิจารณาเสร็จแล้ว[16] ด้วยคะแนนเสียง 161 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 9 พฤศจิกายน 2512[17] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร มีมติไม่เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียง 173 เสียง เห็นชอบ 4 เสียง วันที่ 15 พฤศจิกายน 2522[18] และยืนยันให้ร่างพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่ง และผลประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. .... ของสภาผู้แทนราษฎร มีผลใช้บังคับด้วยคะแนนเสียง 158 เสียง[19] ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 10 มกราคม 2523[20]

---

[16] รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2521 มาตรา 128 วรรคแรก บัญญัติว่า

"ภายใต้บังคับมาตรา 133 เมื่อวุฒิสภาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเสร็จแล้ว

(1) ถ้าเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร ก็ให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา 77

(2) ถ้าไม่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร ก็ให้ยับยั้งร่างพระราชบัญญัตินั้นไว้ก่อน และส่งร่างพระราชบัญญัตินั้นคืนไปยังสภาผู้แทนราษฎร

(3) ถ้าแก้ไขเพิ่มเติม ก็ให้ส่งร่างพระราชบัญญัติตามที่แก้ไขเพิ่มเติมนั้นไปยังสภาผู้แทนราษฎร ในกรณีเช่นว่านี้ ให้สภาทั้งสองต่างตั้งบุคคลที่เป็นหรือมิได้เป็นสมาชิกแห่งสภานั้น ๆ มีจำนวนเท่ากันตามที่สภาผู้แทนราษฎรกำหนด ประกอบเป็นคณะกรรมาธิการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้น แล้วให้คณะกรรมาธิการร่วมกันนั้นรายงานและเสนอร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาแล้วต่อสภาทั้งสอง ถ้าสภาทั้งสองต่างเห็นชอบด้วยร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาแล้วนั้น ก็ให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา 77 ถ้าสภาใดสภาหนึ่งไม่เห็นชอบด้วยก็ให้ยับยั้งร่างพระราชบัญญัตินั้นไว้ก่อน"

[17] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2522 สมัยวิสามัญ, วันที่ 9 พฤศจิกายน 2522 หน้า 148-149.

[18] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 8/2522 สมัยวิสามัญ, วันที่ 15 พฤศจิกายน 2522, หน้า 66.

[19] รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2521 มาตรา 129 บัญญัติว่า

" ร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา 128 นั้น สภาผู้แทนราษฎรจะยกขึ้นพิจารณาใหม่ได้ต่อเมื่อเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันได้ล่วงพ้นไปนับแต่วันที่วุฒิสภาส่งร่างพระราชบัญญัตินั้นคืนไปยังสภาผู้แทนราษฎร สำหรับกรณีการยับยั้งตามมาตรา 128 และนับแต่วันที่สภาใดสภาหนึ่งไม่เห็นชอบด้วย สำหรับกรณีการยับยั้งตามมาตรา 128 ในกรณีเช่นว่านี้ ถ้าสภาผู้แทนราษฎรลงมติยืนยันร่างเดิมหรือร่างที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาด้วยคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดของสภาแล้ว ก็ให้ถือว่าร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นอันได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา และให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา 77

ถ้าพระราชบัญญัติที่ต้องยับยั้งไว้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวด้วยการเงิน สภาผู้แทนราษฎรอาจยกร่างพระราชบัญญัตินั้นขึ้นพิจารณาใหม่ได้ทันที ในกรณีเช่นว่านี้ถ้าสภาผู้แทนราษฎรลงมติยืนยันร่างเดิมหรือร่างที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาด้วยคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดของสภาแล้ว ก็ให้ถือว่าร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นอันได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา และให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา 77 "

[20] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 16/2523 สมัยวิสามัญ, วันที่ 10 มกราคม 2523, หน้า 188.

6. วันที่ 2 มีนาคม 2523

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2523 (ร.จ. เล่ม 97 ตอนที่ 33 หน้า 1-23)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมรัฐสภา วันที่ 15 ตุลาคม 2522[21] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้**

(1) แก้ไขมาตรา 4 มาตรา 12 มาตรา 17 มาตรา 17 ทวิ มาตรา 18 มาตรา 20 มาตรา 25 มาตรา 28 มาตรา 29 มาตรา 31 มาตรา 33 มาตรา 42 มาตรา 46 มาตรา 55 มาตรา 63 และมาตรา 75

(2) เพิ่มเติมมาตรา9 ทวิ มาตรา 9 ตรี มาตรา 11 ตรี และมาตรา 20

(3) ยกเลิกมาตรา 15 มาตรา 19 ทวิ มาตรา 34 มาตรา 35 และมาตรา 65

และ**เหตุผล**ว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้กำหนดให้คุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลต้องสอดคล้องกับคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และโดยที่จำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล พุทธศักราช 2482 ในส่วนที่เกี่ยวกับผู้เลือกตั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งวิธีการโฆษณาหาเสียงเลือกตั้ง วิธีการลงคะแนน และเรื่องอื่น ๆ ให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้การเลือกตั้งเป็นไปในแนวเดียวกัน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 195 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 11 มกราคม 2523[22] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย ด้วยคะแนนเสียง 252 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

7. วันที่ 2 มีนาคม 2523

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2523 (ร.จ.เล่ม 97 ตอนที่ 33 หน้า 19-42)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมรัฐสภา วันที่ 15 ตุลาคม 2522[23] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้**

(1) แก้ไขมาตรา 4 มาตรา 12 มาตรา 17 มาตรา 17 ทวิ มาตรา 18 มาตรา 20 มาตรา 20 ทวิ มาตรา 21 มาตรา 29 มาตรา 30 มาตรา 32 มาตรา 34 มาตรา 47 มาตรา 56 มาตรา 64 และมาตรา 76

(2) เพิ่มเติมมาตรา 12 ทวิ มาตรา 12 ตรี มาตรา 12 จัตวา มาตรา 12 เบญจ มาตรา 20 และมาตรา 21

(3) ยกเลิกมาตรา 16 มาตรา 17 ตรี มาตรา 19 มาตรา 35 มาตรา 36 และมาตรา 66

---

[21] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 10/2522 สมัยวิสามัญ, วันที่ 19 ตุลาคม 2522, หน้า 444, 461 และ 462.

[22] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 18/2523 สมัยวิสามัญ, วันที่ 11 มกราคม 2523 หน้า 163.

[23] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 10/2522 สมัยวิสามัญ, วันที่ 19 ตุลาคม 2522, หน้า 426, 442 และ 443.

และ**เหตุผล**ว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้กำหนดให้คุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลต้องสอดคล้องกับคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และโดยที่จำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล พุทธศักราช 2482 ในส่วนที่เกี่ยวกับผู้เลือกตั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งวิธีการโฆษณาหาเสียงเลือกตั้ง วิธีการลงคะแนน และเรื่องอื่น ๆ ให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้การเลือกตั้งเป็นไปในแนวเดียวกัน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 183 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 11 มกราคม 2523[24] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 288 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

8. วันที่ 11 มีนาคม 2523

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2523 (ร.จ. เล่ม 97 ตอนที่ 39 หน้า 1-4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมรัฐสภา วันที่1 กุมภาพันธ์2523[25] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้ขยายระยะเวลาการดำรงตำแหน่งของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และ**เหตุผล**ว่ารัฐบาลได้ปรับปรุงการจัดระเบียบราชการของกรุงเทพมหานครขึ้นใหม่ และกำหนดให้มีทบวงนครบาล สำนักนายกรัฐมนตรี รับผิดชอบการดำเนินการบริหารในเขตกรุงเทพมหานครโดยเฉพาะและแบ่งพื้นที่การปกครองของกรุงเทพมหานคร โดยมีเทศบาลตามจำนวนที่เหมาะสมบริหารงานในรูปของราชการส่วนท้องถิ่น แต่เนื่องจากการปรับปรุงดังกล่าวจำเป็นต้องกระทำในรูปกฎหมายซึ่งต้องใช้เวลาดำเนินการตามสมควร ประจวบกับวาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ซึ่งทำหน้าที่บริหารราชการกรุงเทพมหานครจะสิ้นสุดลง ในวันที่ 23 เมษายน พ.ศ. 2523 สมควรให้ผู้บริหารราชการชุดเดิมดำเนินการบริหารงานในกรุงเทพมหานครไประยะหนึ่งก่อนจนกว่ากฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบราชการกรุงเทพมหานครจะมีผลใช้บังคับ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 197 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภาและในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 201 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

9. วันที่ 25 เมษายน 2523

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2523 (ร.จ. เล่ม 97 ตอนที่ 66 หน้า 1-20)

---

[24]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 18/2523 สมัยวิสามัญ, วันที่ 11 มกราคม 2523, หน้า 123.

[25]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 20/2523 สมัยวิสามัญ, วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2523, หน้า 254, 259-260 และ 262.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 27 ธันวาคม 2522[26] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมโรคติดต่อ และ**เหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พุทธศักราช 2477 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2482 พระราชบัญญัติไข้จับสั่น พุทธศักราช 2485 และพระราชบัญญัติโรคเรื้อน พุทธศักราช 2486 ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะนี้ มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการควบคุมและป้องกันโรคติดต่อยังไม่รัดกุมและเหมาะสมกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน สมควรที่จะได้มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายดังกล่าวเสียใหม่โดยรวมเป็นพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันเสียใหม่โดยรวมเป็นพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 115 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 10 มกราคม 2523[27] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภาในการประชุม วันที่ 18 มกราคม 2523[28] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 145 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวาระที่ 2 โดยคณะกรรมาธิการการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมพิจารณา และในการพิจารณา วาระที่ 3 เมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2523[29] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียง 137 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

10. วันที่ 2 กรกฎาคม 2523

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ในท้องที่แขวงยานนาวา แขวงวัดพระยาไกร และแขวงทุ่งวัดดอน เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2523 (ร.จ. เล่ม 97 ตอนที่ 102 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 24 มกราคม 2523[30] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาลในท้องที่แขวงยานนาวา แขวงวัดพระยาไกร และแขวงทุ่งวัดดอน เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร และ**เหตุผล**ว่าตามที่ได้มีประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 115 ลงวันที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2515 กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนเพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ในท้องที่แขวงยานนาวา แขวงวัดพระยาไกร และแขวงทุ่งวัดดอน เขต

---

[26] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 14/2522 สมัยวิสามัญ, วันที่ 27 ธันวาคม 2522, หน้า 291 และ 327.

[27] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 10/2523 สมัยวิสามัญ, วันที่ 10 มกราคม 2522, หน้า 180.

[28] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 12/25232/2523 สมัยวิสามัญ, วันที่ 18 มกราคม 2523, หน้า 306.

[29] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2523 สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 7 มีนาคม 2523, หน้า 10.

[30] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 18/2523 สมัยวิสามัญ, วันที่ 24 มกราคม 2523, หน้า 106, และ 117-118.

ยานนาวา กรุงเทพมหานครนั้น บัดนี้ เจ้าหน้าที่ได้ทำการสำรวจที่ที่ต้องเวนคืนเสร็จแล้ว สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 105 เสียง ไม่มีคะแนนเสียง ไม่รับหลักการ ให้ส่งคณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2523[31] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 124 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 16 พฤษภาคม 2523[32] ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง 141 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2523[33] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง 117 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

11. วันที่ 2 กรกฎาคม 2523

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่แขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2523 (ร.จ. เล่ม 97 ตอนที่ 102 หน้า 4-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 24 มกราคม 2523[34] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่แขวงลำปลาทิว แขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง และ**เหตุผล**ว่าการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย มีความประสงค์จะขยายนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังเพื่อประโยชน์ของรัฐในด้านอุตสาหกรรม จึงได้จัดซื้อที่ดินบริเวณที่ใกล้เคียงและติดต่อกันกับนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังไว้แล้วเป็นส่วนใหญ่ แต่ปรากฏว่ามีที่ดินอยู่แปลงหนึ่งซึ่งเป็นของบุคคลหลายคนรวมกัน และการนิคมอุตสาหกรรม ฯ ได้ซื้อที่ดินแปลงนี้บางส่วนจากเจ้าของรวมบางรายไว้แล้ว แต่เจ้าของรวมอีกจำนวนหนึ่งไม่ยอมขายส่วนของตนให้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 93 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการให้ส่งคณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2523[35] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 124 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ สำหรับร่างนี้ได้เข้าสู่การพิจารณาของการ

---

[31] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2523 สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 6 มีนาคม 2523, หน้า 28.

[32] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 12/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 16 พฤษภาคม 2523, หน้า 21-22.

[33] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 3/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 30 พฤษภาคม 2523, หน้า 47.

[34] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 18/2523 สมัยวิสามัญ, วันที่ 24 มกราคม 2523, หน้า 93 และ 103-104.

[35] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1 /2523 สมัยวิสามัญ, สมัยที่สอง,วันที่ 6 มีนาคม 2523, หน้า 28.

ประชุมวุฒิสภาในการประชุม วันที่ 16 พฤษภาคม 2523[36] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 141 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2523[37] ลงมติเห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียง 123 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

12. วันที่ 16 กรกฎาคม 2523

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2523 (ร.จ. เล่ม 97 ตอนที่ 109 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 5 มิถุนายน 2523[38] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 193 ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพื่อให้ประชาชนในเขตอำนาจศาลแขวงและศาลจังหวัดมีสิทธิในการอุทธรณ์เท่าเทียมกัน และ**เหตุผล**ว่าพระธรรมนูญศาลยุติธรรมซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรมซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2522 ได้แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจในการพิจารณาพิพากษาคดีอาญาของศาลแขวงโดยเพิ่มจำนวนค่าปรับให้สูงขึ้นจากหกพันบาทเป็นหกหมื่นบาท เห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้สอดคล้อง กับพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2522 เพื่อให้คดีอาญาของศาลจังหวัดและศาลแขวงที่ห้ามอุทธรณ์คำพิพากษาในปัญหาข้อเท็จจริงมีอัตราโทษเท่าเทียมกัน อันจะเป็นผลทำให้ประชาชนที่อยู่ในเขตอำนาจศาลแขวงและในเขตอำนาจศาลจังหวัดมีสิทธิในการอุทธรณ์โดยเท่าเทียมกัน และได้รับผลปฏิบัติทางคดีเช่นเดียวกัน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 136 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 102 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ 27 มิถุนายน 2523[39] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 156 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง 138 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[36]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1 /2523 สมัยสามัญ,วันที่ 16 พฤษภาคม 2523, หน้า 14.

[37]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่3/2523สมัยสามัญ, วันที่ 30 พฤษภาคม 2523, หน้า 41.

[38]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 3/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 5 มิถุนายน 2523, หน้า 474, 478 - 479 และ 504.

[39]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 6/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 27 มิถุนายน 2523, หน้า 133 และ 136.

13. วันที่ 16 กรกฎาคม 2523

ประกาศใช้พระราชบัญญัติให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2523 (ร.จ. เล่ม 97 ตอนที่ 109 หน้า 4-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 5 มิถุนายน 2523[40] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. 2520 เพื่อให้ประชาชนที่อยู่ในเขตอำนาจศาลแขวงและในเขตอำนาจศาลจังหวัดได้รับผลปฏิบัติในทางคดีเท่าเทียมกัน และ**เหตุผล**ว่ารัฐธรรมนูญศาลยุติธรรมซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2522 ได้แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจในการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลแขวงโดยเพิ่มจำนวนค่าปรับให้สูงขึ้นจากหกพันบาทเป็นหกหมื่นบาท เห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาล จังหวัด พ.ศ. 2520 ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมศาลยุติธรรม (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2522 เพื่อให้คดีอาญาของศาลจังหวัดและศาลแขวงที่ห้ามอุทธรณ์คำพิพากษา ในปัญหาข้อเท็จจริงมีอัตราโทษเท่าเทียมกันและให้คดีอาญาของศาลจังหวัด ซึ่งจะนำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับเป็นคดีที่มีอัตราโทษเช่นเดียวกับคดีที่อยู่ในอำนาจของศาลแขวง อันจะเป็นผลทำให้ประชาชนที่อยู่ในเขตอำนาจศาลแขวง และในเขตอำนาจศาลจังหวัดมีสิทธิในการอุทธรณ์โดยเท่าเทียมกัน และได้รับผลปฏิบัติทางคดีเช่นเดียวกัน

การพิจารณาได้กระทำในสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 117 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 111 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 13 มิถุนายน 2523[41] การพิจารณาได้กระทำในสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 151 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง 150 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

14. วันที่ 16 กรกฎาคม 2523

ประกาศใช้พระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการทหาร (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2523 (ร.จ. เล่ม 97 ตอนที่ 109 หน้า 7-9)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่5 มิถุนายน 2523[42] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการทหาร พ.ศ. 2497 เพื่อให้ผู้บัญชาการทหารสูงสุด เป็นกรรมการสภาการศึกษาวิชาการด้วย และ**เหตุผล**ว่าพระราช

---

[40] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 3/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 5 มิถุนายน 2523, หน้า 505, 509 และ 511.

[41] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 4/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 13 มิถุนายน 2523, หน้า 81-82.

[42] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 3/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 5 มิถุนายน 2523, หน้า 461 และ 466-472.

บัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการทหาร พ.ศ.2497 ได้กำหนดให้ผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารเรือ ผู้บัญชาการทหารอากาศ และผู้ดำรงตำแหน่งอื่น ๆ ในกระทรวงกลาโหม เป็นกรรมการสภาการศึกษาวิชาทหาร โดยมิได้กำหนดให้ผู้บัญชาการทหารสูงสุดซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวเป็นกรรมการด้วย สมควรแก้ไขให้เหมาะสม

การพิจารณาได้กระทำในสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง 184 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้ส่งวุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 139 เสียง ไม่มีคะแนนเสียง ไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 13 มิถุนายน 2523[43] การพิจารณาได้กระทำในสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 140 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง 155 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

15. วันที่ 16 กรกฎาคม 2523

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. 2523 (ร.จ. เล่ม 97 ตอนที่ 109 หน้า 10 - 11)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 19 มิถุนายน 2523[44] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี และ**เหตุผล**ว่ารัฐบาลได้เตรียมการจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนในจังหวัดอุบลราชธานี และใกล้จะเปิดดำเนินการ พิจารณาพิพากษาคดีได้แล้วและโดยที่มาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2494 กำหนดให้การจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนประจำจังหวัดต้องตราเป็นพระราชบัญญัติ

การพิจารณาได้กระทำในสามวาระรวดที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 137 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 161 เสียงไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภาวันที่ 27 มิถุนายน 2523[45] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 144 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง 144 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[43]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 3/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 5 มิถุนายน 2523, หน้า 61-62 และ 64.

[44]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 19 มิถุนายน 2523, หน้า 833, 838 และ 840.

[45]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 6/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 27 มิถุนายน 2523, หน้า 159-161.

16. วันที่ 25 กรกฎาคม 2523

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 12) พ.ศ.2523 (ร.จ.เล่ม 97 ตอนที่ 113 หน้า 1 - 4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 22 พฤษภาคม 2523[46] นายเด่น โต๊ะมีนา และนายบัญญัติ บรรทัดฐาน เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 150 และ**เหตุผล**ว่า ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 333 ข้อ 2 ได้ยกเลิกความในมาตรา 150 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 6)พ.ศ.2499 โดยให้เหตุผลว่าวิธีการชันสูตรพลิกศพไม่สะดวกและเหมาะสม แต่เมื่อประกาศคณะปฏิวัติฉบับนี้ประกาศใช้แล้ว ปรากฏว่าเจ้าพนักงานที่มีอำนาจตามกฎหมายบางแห่งได้ใช้ตำแหน่งหน้าที่ในทางมิชอบ เช่น เมื่อยิงราษฎรตายหรือทำร้ายราษฎรถึงแก่ความตายแล้วมักจะทำเป็นวิสามัญฆาตกรรม และสรุปสำนวนส่งให้อธิบดีกรมอัยการวินิจฉัย โดยไม่ต้องให้ศาลทำการไต่สวนก่อน ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมขึ้นแก่ผู้ตาย ซึ่งญาติผู้ตายไม่สามารถนำพยานเข้าสืบเป็นการให้อำนาจพนักงานสอบสวนมากเกินไป จึงสมควรยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 333 ข้อ 2 และให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 150 ที่ถูกยกเลิกมีผลใช้บังคับต่อไป

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 77 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2523[47] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 118 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 27 มิถุนายน 2523[48] การพิจารณาได้กระทำในสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง 135 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง 138 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

17. วันที่ 25 กรกฎาคม 2523

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการชลประทานราษฎร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2523 (ร.จ. เล่ม 97 ตอนที่ 113 หน้า 5 - 9)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 15 พฤศจิกายน 2522[49] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เพิ่มเติมมาตรา 10 ทวิ มาตรา 10 ตรี มาตรา 38 ทวิ และมาตรา 38 ตรี

---

[46] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 22 พฤษภาคม 2523, หน้า 304 และ 309 - 310.

[47] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 19 มิถุนายน 2523, หน้า 803 - 804.

[48] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 6/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 27 มิถุนายน 2523, หน้า 133 - 136.

[49] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 8/2522 สมัยวิสามัญ, วันที่ 15 พฤศจิกายน 2522, หน้า 140 และ 158.

เพื่อกำหนดให้ผู้มีที่ดินอยู่ห่างจากน้ำ สามารถทำทางน้ำ เพื่อประโยชน์ในการเกษตรกรรมผ่านที่ดินของบุคคลอื่นได้โดยเสียค่าทดแทนตามที่ตกลงกัน หรือตามที่คณะกรรมการกำหนด และ**เหตุผล**ว่าที่ดินสำหรับใช้เพื่อเกษตรกรรมเป็นจำนวนมากอยู่ห่างทางน้ำหรือแหล่งน้ำไม่สามารถชักน้ำจากทางน้ำหรือแหล่งน้ำมาใช้เพื่อการประกอบเกษตรกรรมได้อย่างทั่วถึง สมควรให้สิทธิแก่เจ้าของ หรือผู้ครอบครองที่ดินที่อยู่ห่างทางน้ำหรือแหล่งน้ำเหล่านั้นทำทางน้ำผ่านที่ดินของผู้อื่นได้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 169 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2522[50] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 132 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภาวันที่ 21 ธันวาคม 2522[51] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 114 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะ กรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2523[52] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียง 84 เสียง ไม่เห็นชอบ 3 เสียง

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณา จำนวน 19 คน วันที่ 15 พฤษภาคม 2523[53] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา วันที่ 23 พฤษภาคม 2523[54] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียง 144 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 19 มิถุนายน 2523[55] ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียง 135 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 20 มิถุนายน 2523[56]

18. วันที่ 1 สิงหาคม 2523

ประกาศใช้พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2523 (ร.จ.เล่ม 97 ตอนที่ 116 หน้า 1 - 3)

---

[50] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2522 สมัยวิสามัญ, วันที่ 13 ธันวาคม 2522, หน้า 369.

[51] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 9/2522 สมัยวิสามัญ, วันที่ 21 ธันวาคม 2522, หน้า 114.

[52] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2523 สมัยวิสามัญ, วันที่ 7 มีนาคม 2523, หน้า 26 - 27.

[53] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 15 พฤษภาคม 2523, หน้า 6 - 7.

[54] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 2/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 23 พฤษภาคม 2523, หน้า 25 - 27.

[55] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 19 มิถุนายน 2523, หน้า 792.

[56] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 20 มิถุนายน 2523, หน้า 105-106.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 22 พฤษภาคม 2523[57] มีผู้เสนอ 2 ฉบับ คือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ.2509 โดยยกเลิกค่าแสตมป์ยาสูบที่เก็บจากยาเส้นที่ทำจากใบยาพันธุ์ ยาสูบพื้นเมือง (มาตรา 18 มาตรา 18 ทวิ มาตรา 24 และมาตรา 46) และ**เหตุผล**ว่ารัฐบาลมีนโยบายที่จะผ่อนคลายภาระให้แก่ราษฎรผู้เพาะปลูก และใช้สอยยาเส้นที่ทำจากใบยาพันธุ์ยาสูบพื้นเมือง สมควรยกเลิกค่าแสตมป์ยาสูบที่เก็บจากยาเส้นที่ทำจากใบยาพันธุ์ยาสูบพื้นเมือง

2. ฉบับนายพล วัชระปรีชา และนายพจน์ เกิดผล เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ** ให้ยกเลิกและแก้ไขเพิ่มเติมวรรคแรกมาตรา 18 ทวิ ของมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ.2512 ยกเลิกและแก้ไขเพิ่มเติมวรรคแรกของมาตรา 19 และวรรคแรกของมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ.2509 และ**เหตุผล**ว่ากฎหมายว่าด้วยยาสูบนี้ ใช้มาเป็นเวลานานและมีการแก้ไขเพิ่มเติมกันมาตลอดเวลาถึง 2 ครั้งแล้ว ถึงกระนั้นก็ยังไม่เหมาะสมกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน เช่น ค่าแสตมป์ยาสูบ ซึ่งกำหนดให้ปิดกับพวกใบยาสูบพันธุ์ยาสูบพื้นเมือง หรือยาเส้นพันธุ์พื้นเมือง นั้นควรที่สรรพสามิตรจะให้มีการยกเว้นภาษีการปิดแสตมป์ยาสูบ แก่บรรดายาสูบหรือยาเส้นพันธุ์พื้นเมือง เพื่อเป็นการส่งเสริมให้บรรดาชาวไร่ทำการปลูกต้นยาสูบพันธุ์พื้นเมืองให้แพร่หลายกันมากได้ใช้ในการจำหน่ายภายในประเทศให้มากยิ่งขึ้น และเมื่อได้ทำการปรับปรุงให้มีคุณภาพดีแล้ว ก็จะได้หาทางจัดส่งจำหน่ายไปยังตลาดต่างประเทศอีกด้วย ความเจริญในทางเศรษฐกิจก็จะดีขึ้นแก่ประเทศชาติ ซึ่งเป็นทางที่ประเทศเราจะได้ไม่ต้องเสียเงินสั่งซื้อใบยาต่างประเทศเข้ามาทำการผลิตบุหรี่จำหน่ายแก่ประชาชนอีกด้วย จึงเห็นสมควรที่จะปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยยาสูบนี้เสียใหม่

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง 114 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก และให้คณะกรรมาธิการการคลัง การธนาคาร และสถาบันการเงินพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2523[58] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจาณาด้วยคะแนนเสียง 95 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภาวันที่ 4 กรกฎาคม 2523[59] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 137 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง 137 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

19. วันที่ 23 สิงหาคม 2523

ประกาศใช้พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2523 (ร.จ.เล่ม 97 ตอนที่ 131 หน้า 1 - 4)

---

[57]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 22 พฤษภาคม 2523, หน้า 330, 325, 349 - 350 และ 351.

[58]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 26 มิถุนายน 2523 หน้า 328 - 329.

[59]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 7/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 4 กรกฎาคม 2523, หน้า 416 - 420.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 24 กรกฎาคม 2523[60] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติให้มีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการตรวจลงตราหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 กำหนดให้มีการตรวจลงตราหนังสือเดินทางหรือเอกสารที่ใช้แทนหนังสือเดินทาง แต่ยังไม่ได้กำหนดการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการตรวจลงตราในหนังสือเดินทาง ฯลฯ ให้สอดคล้องกับทางปฏิบัติอันเป็นหลักสากลที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองเสียใหม่ให้มีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมดังกล่าว

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 88 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 105 เสียงไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภาวันที่ 1 สิงหาคม 2523[61] การพิจารณาได้กระทำในสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 134 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง 130 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

20. วันที่ 23 สิงหาคม 2523

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2523 (ร.จ. เล่ม 97 ตอนที่ 131 หน้า 5 - 7)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมรัฐสภา วันที่ 6 มิถุนายน 2523[62] นายสกุล ศรีพรหม กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 52 และเพิ่มบทเฉพาะกาล และ**เหตุผล**ว่า เนื่องจากในปัจจุบันนี้ กิจการงานของเทศบาลเมืองได้เพิ่มภาระและความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น เนื่องจากการคมนาคม การเศรษฐกิจ การศึกษา การผังเมือง การสาธารณูปโภค และการบริการแก่สาธารณะ แต่จำนวนเทศมนตรีของเทศบาลเมืองยังมีจำนวน 2 คน เท่ากับเทศบาลตำบลที่กำหนดไว้ในมาตรา 49 ความรับผิดชอบในภาระต่าง ๆ ปัจจุบันเท่ากับเทศบาลนครซึ่งมีเทศมนตรีถึง 4 คน ด้วยเหตุดังกล่าว จึงสมควรแก้ไขเพิ่มจำนวนเทศมนตรีตามสัดส่วนของจำนวนสมาชิกสภาเทศบาล และความรับผิดชอบในภาระต่าง ๆ ที่นับวันยิ่งสลับซับซ้อนขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 156 เสียงไม่รับหลักการ 46 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 25213[63] เห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 273 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[60] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 10/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 24 กรกฎาคม 2523, หน้า 923 และ 933 - 934.

[61] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 10/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 1 สิงหาคม 2523 หน้า 502 - 503 และ 505.

[62] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 4/23 สมัยสามัญ, วันที่ 6 มิถุนายน 2523, หน้า 369, 389 และ 390.

[63] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 8/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 11 กรกฎาคม 2523, หน้า 680 และ 681.

21. วันที่ 26 สิงหาคม 2523

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ.2519 พ.ศ.2523 (ร.จ.เล่ม 97 ตอนที่ 132 หน้า 1-4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลมาจากการประชุมรัฐสภา วันที่ 6 มิถุนายน 2523[64] มีผู้เสนอ 3 ฉบับ คือ

1.ฉบับของคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

2.ฉบับของ นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล กับคณะ เป็นผู้เสนอ

3.ฉบับของ นายปัญจะ เกสรทอง กับคณะ เป็นผู้เสนอ

โดยทั้ง 3 ฉบับ มีหลักการ และเหตุผลทำนองเดียวกัน **มีหลักการให้**

1. แก้ไขเพิ่มเติม (4) ของบัญชีด้วยคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519 ให้ความผิดฐานเป็นซ่องโจรและความผิดที่เกี่ยวกับความผิดฐานเป็นซ่องโจรตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 210 มาตรา 211 มาตรา 212 และมาตรา 213 อยู่ ในอำนาจของศาลพลเรือนที่จะพิจารณาพิพากษา

2. ยกเลิก (5) (6) (7) และ (8) ของบัญชีท้ายคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519 และ (9) ของบัญชีท้ายคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 24 ลงวันที่ 17 ตุลาคม พ.ศ. 2519

และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรให้คดีอาญาบางประเภท ที่อยู่ในอำนาจศาลทหารที่จะพิจารณา พิพากษาตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519 อยู่ในอำนาจของศาลพลเรือนที่จะพิจารณาพิพากษา

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 3 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง 208 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณา วาระที่ 3 เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2523[65] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 233 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

22. วันที่ 21 กันยายน 2523

ประกาศใช้พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ 13) พ.ศ.2523 (ร.จ.เล่ม 97 ตอนที่ 146 หน้า 1 - 3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมรัฐสภา วันที่ 19 กันยายน 2523[66] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 19 และยกเลิกวรรคสามของมาตรา 21 เพื่อให้อำนาจคณะรัฐมนตรี

---

[64]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 6/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 20 มิถุนายน 2523, หน้า 439 และ 474 - 478.

[65]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 10/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 25 กรกฎาคม 2523, หน้า 751.

[66]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 1/2523 สมัยวิสามัญ, วันที่ 19 กันยายน 2523, หน้า 5 - 39 และ 44.

ต่อเวลาราชการในกรณีมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของราชอาณาจักร หรือเพื่อประโยชน์อย่างยิ่งแก่ราชการในด้านการศึกษา หรือการพัฒนาประเทศ และ**เหตุผล**ว่าสถานการณ์ของประเทศอยู่ในภาวะที่มีภัยรอบด้าน และภาวะทางเศรษฐกิจของโลกที่กำลังเป็นอยู่ในขณะนี้ ก็กระทบกระเทือนต่อการพัฒนาประเทศชาติ สมควรที่จะเปิดโอกาสให้สามารถใช้ทรัพยากรทางด้านบุคคลมาร่วมกันทำประโยชน์แก่ประเทศชาติในด้านการรักษาความมั่นคงของราชอาณาจักร หรือเพื่อประโยชน์ในด้านการศึกษาและการพัฒนาประเทศให้มากที่สุด แต่เนื่องจากตามกฎหมายปัจจุบันนอกจากข้าราชการพลเรือนในพระองค์แล้วเมื่อข้าราชการมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ต้องพ้นจากราชการ แม้ว่าทางราชการจะยังเล็งเห็นประโยชน์ของข้าราชการผู้นั้นอยู่ก็ไม่สามารถจะเรียกกลับมาทำประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติได้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 300 เสียง ไม่รับหลักการ 106 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภาและในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 253 เสียง ไม่เห็นชอบด้วย 19 เสียง

23. วันที่ 21 กันยายน 2523

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2523 (ร.จ.เล่ม 97 ตอนที่ 146 หน้า 4-20)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลมาจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 17 กรกฎาคม 2523[67] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการและตะโต๊ะยุติธรรมให้เหมาะสม และ**เหตุผล**ว่าอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการและตะโต๊ะยุติธรรมยังไม่เหมาะสม สมควรแก้ไขอัตราเงินเดือนค่าข้าราชการตุลาการและตะโต๊ะยุติธรรมให้เหมาะสม

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 153 เสียง ไม่มีคะแนนเสียง ไม่รับหลักการ และให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2523[68] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 144 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภาวันที่ 1 สิงหาคม 2523[69] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 132 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 1 เสียง และให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 19 กันยายน 2523[70] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง 126 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[67]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 17 กรกฎาคม 2523, หน้า 796 และ 833 - 837.

[68]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 31 กรกฎาคม 2523, หน้า 1161.

[69]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 10/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 1 สิงหาคม 2523, หน้า 533 - 536.

[70]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2523 สมัยวิสามัญ, วันที่ 19 กันยายน 2523, หน้า 25.

24. วันที่ 9 ตุลาคม 2523

ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2524 (ร.จ.เล่ม 97 ตอนที่ 157 หน้า 1-99)

25. วันที่ 13 ตุลาคม 2523

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน 2515 (ฉบับที่ 26) พ.ศ.2523 (ร.จ.เล่ม 97 ตอนที่ 158 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 17 กรกฎาคม 2523[71] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2515 เพื่อจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู ในกระทรวงศึกษาธิการ และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติและสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูมีฐานะเป็นกรมในกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อดำเนินงานเกี่ยวกับการประถมศึกษา และการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครู ในการนี้จะต้องแก้ไขเพิ่มเติมข้อ 24 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2515

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 210 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 18 กันยายน 2523[72] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง153 เสียงไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

พระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 19 กันยายน 2523[73] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 26 กันยายน 2523[74] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

26. วันที่ 13 ตุลาคม 2523

ประกาศใช้พระราชบัญญัติคณะกรรมการการประถมศึกษา พ.ศ.2523 (ร.จ.เล่ม 97 ตอนที่ 158 หน้า 4-21)

---

[71]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 17 กรกฎาคม 2523, หน้า 642, 766 และ 767 - 774.

[72]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2523 สมัยวิสามัญ, วันที่ 18 กันยายน 2523, หน้า 84.

[73]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2523 , สมัยสามัญ, วันที่ 19 กันยายน 2523 หน้า 164 และ 167-168.

[74]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 2/2523 สมัยวิสามัญ, วันที่ 26 กันยายน 2523, หน้า 451.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 17 กรกฎาคม 2523[75] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการการประถมศึกษา และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรจัดระบบบริหารการประถมศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายการศึกษาและแผนการศึกษาแห่งชาติ แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ และแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยให้คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ มีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับการประถมศึกษา และมีคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัด คณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอ และคณะกรรมการการประถมศึกษากิ่งอำเภอ เป็นผู้รับนโยบายของคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติไปปฏิบัติและประสานงานให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ทั้งนี้เพื่อให้ระบบบริหารการประถมศึกษาของประเทศมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 209 เสียง ไม่มีคะแนนเสียง ไม่รับหลักการและให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 18 กันยายน 2523[76] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 101เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 19 กันยายน 2523[77] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้ง กรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 26 กันยายน 2523[78] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

27. วันที่ 13 ตุลาคม 2523

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารโรงเรียนประชาบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดและโรงเรียนประถมศึกษาของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2523 (ร.จ.เล่ม 97 ตอนที่ 158 หน้า 22 - 36)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 17 กรกฎาคม 2523[79] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกิจการบริหารโรงเรียนประชาบาลขององค์การบริหารจังหวัด และโรงเรียนประถมศึกษาของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการและ**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติขึ้นในกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อดำเนินงานเกี่ยวกับการประถมศึกษา ในการนี้สมควรโอนโรงเรียน

---

[75]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 8 กันยายน 2523, หน้า 204.

[76]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 17 กรกฎาคม 2523, หน้า 645, 766 และ 767 - 774.

[77]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 9 กันยายน 2523, หน้า 166, 167 - 168.

[78]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 26 กันยายน 2523 หน้า 485.

[79]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 17 กรกฎาคม 2523, หน้า 658 และ 766 - 774.

ประชาบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และโรงเรียนประถมศึกษาของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 203 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 18 กันยายน 2523[80] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 92 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

พระราชบัญญัตินี้ได้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 19 กันยายน 2523[81] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 26 กันยายน 2523[82] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

28. วันที่ 13 ตุลาคม 2523

ประกาศใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. 2523 (ร.จ. เล่ม 97 ตอนที่ 158 หน้า 31-36)

พระราชบัญญัตินี้เป็นผลมาจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 17 กรกฎาคม 2523[83] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการประถมศึกษา และ**เหตุผล**ว่ากฎหมายว่าด้วยประถมศึกษาฉบับปัจจุบันได้ประกาศใช้มาเป็นเวลาถึง 45 ปีแล้ว และแม้จะได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายด้วยดังกล่าวในเวลาต่อมาถึง 4 ครั้งแล้วก็ตาม แต่ก็ยังไม่เหมาะสมกับกาลสมัย เพราะสภาพการของบ้านเมืองได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นอันมาก ประกอบกับได้มีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติขึ้นในกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการประถมศึกษา และได้มีการโอนโรงเรียนประชาบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดและโรงเรียนประถมศึกษาของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในโอกาสนี้สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการประถมศึกษาเพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 209 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งกรรมาธิการสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 18 กันยายน 2523[84] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณา 80 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[80]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 18 กันยายน 2523, หน้า 222.

[81]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 19 กันยายน 2523, หน้า 166, 167 และ 168.

[82]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 2/2523 สมัยวิสามัญ, วันที่ 26 กันยายน 2523, หน้า 477.

[83]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 17 กรกฎาคม 2523 หน้า 665, 765 และ 766 - 774.

[84]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 18 กันยายน 2523, หน้า 240.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 19 กันยายน 2523[85] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 26 กันยายน 2523[86] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

29. วันที่ 13 ตุลาคม 2523

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. 2523 (ร.จ. เล่ม 97 ตอนที่ 158 หน้า 37-73)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 17 กรกฎาคม 2523[87] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู โดยแยกการบริหารงาน บุคคลสำหรับข้าราชการครูออกจาก ก.พ.และคุรุสภา และ**เหตุผล**ว่ากฎหมายว่าด้วยครูได้กำหนดให้คุรุสภา เป็นองค์กรบริหารงานบุคคล สำหรับข้าราชการครูแทน ก.พ. เพราะข้าราชการครูมีเป็นจำนวนมากและกระจัดกระจายไปทั่วประเทศ อีกทั้งลักษณะงานตำแหน่งหน้าที่ของข้าราชการครูก็แตกต่างไปจากข้าราชการพลเรือนประเภทอื่น แต่คุรุสภาก็มิได้จัดตั้งขึ้นเป็นส่วนราชการเพื่อการบริหารงานบุคคล ทำให้ไม่เหมาะสมที่จะดำเนินงานบริหารบุคคลสำหรับข้าราชการครูต่อไปตามโครงสร้างและระบบบริหารการศึกษาที่จะปรับปรุงขึ้นใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงสร้างและระบบบริหารการประถมศึกษาที่กำหนดให้มอบอำนาจการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครูไปดำเนินงานในระดับจังหวัด เพื่อให้การบริหารงานบุคคลมีความคล่องตัวและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 209 เสียงไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 18 กันยายน 2523[88] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 80 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

พระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภาในการประชุม วันที่ 19 กันยายน 2523[89] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งกรรมาธิการ

---

[85]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 19 กันยายน 2523, หน้า 166 - 167 และ 168.

[86]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 2/2523 สมัยสามัญ วันที่ 26 กันยายน 2523, หน้า 485.

[87]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 17 กรกฎาคม 2523, หน้า 670, 765 และ 768 - 774.

[88]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 18 กันยายน 2523 , หน้า 314.

[89]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 19 กันยายน 2523, หน้า 107 - 138,153 - 168.

วิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 26 กันยายน 2523[90] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

30. วันที่ 13 ตุลาคม 2523

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2523 (ร.จ. เล่ม 97 ตอนที่ 158 หน้า 74-76)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 17 กรกฎาคม 2523[91] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 23 และยกเลิกลักษณะ 6และ**เหตุผล**ว่าได้มีการตรากฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู โดยแยกการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครูออกจาก ก.พ. และคุรุสภาแล้ว ในการนี้จำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2518 ในส่วนที่เป็นบทบัญญัติว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครู ให้สอดคล้องกับกฎหมายดังกล่าวด้วย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 209 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 18 กันยายน 2523[92] ลงมติเห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 132 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

พระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่19 กันยายน 2523[93] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 26 กันยายน 2523[94] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

31. วันที่ 13 ตุลาคม 2523

ประกาศใช้พระราชบัญญัติครู (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2523 (ร.จ.เล่ม 97 ตอนที่ 158 หน้า 77-80)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 17 กรกฎาคม 2523[95] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ มีหลักการและเหตุผลดังนี้มี **หลักการ**ให้ยกเลิกมาตรา 6 (6) และ (7) มาตรา 24 (2)

---

[90]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 2/2523 สมัยวิสามัญ, วันที่ 26 กันยายน 2523, หน้า 518.

[91]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 17 กรกฎาคม 2523, หน้า 695, 765 และ 774.

[92]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2523 สมัยวิสามัญ วันที่ 18 กันยายน 2523 ,หน้า 321.

[93]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2523 สมัยวิสามัญ, วันที่ 19 กันยายน 2523 หน้า 165, 167 และ 168.

[94]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 2/2523 สมัยวิสามัญ วันที่ 26 กันยายน 2523, หน้า 524.

[95]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 17 กรกฎาคม 2523 หน้า 698, 764 และ 766 - 774.

มาตรา 25 มาตรา 27 (2) และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 7 วรรคสอง มาตรา 8 ทวิ วรรคสอง (1) และ**เหตุผล**ว่าได้มีการตรากฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู โดยแยกการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครูออกจาก ก.พ. และคุรุสภาแล้ว ในการนี้จำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ในส่วนที่เป็นบทบัญญัติว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครูให้สอดคล้องกับกฎหมายดังกล่าวด้วย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 209 คะแนน ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 18 กันยายน 2523[96] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 132 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

พระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่19 กันยายน 2523[97] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาจำนวน 15 คน ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 26 กันยายน 2523[98] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

32. วันที่ 13 ตุลาคม 2523

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2523 (ร.จ.เล่ม 97 ตอนที่ 198 หน้า 81 - 84)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 17 กรกฎาคม 2523[99] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 30 ทวิ โดยยกเลิกบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการครูส่วนจังหวัด และ**เหตุผล**ว่าได้มีการโอนกิจการบริหารโรงเรียนประชาบาล ซึ่งรวมถึงข้าราชการครูส่วนจังหวัดขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติกระทรวงศึกษาธิการแล้ว ในการนี้สมควรแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 30 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ.2498 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2521 โดยยกเลิกบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการครูส่วนจังหวัดเพื่อให้สอดคล้องกันด้วย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 208 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 18 กันยายน 2523[100] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 135 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[96]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 18 กันยายน 2523, หน้า 328.

[97]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2523 สมัยสามัญ,วันที่ 19 กันยายน 2523 หน้า 165, 167 และ 168.

[98]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 2/2523 สมัยวิสามัญ, วันที่ 26 กันยายน 2523, หน้า 530.

[99]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 17 กรกฎาคม 2523, หน้า 701, 764 และ 767 - 774.

[100]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2523 สมัยวิสามัญ, วันที่ 18 กันยายน 2523, หน้า 336.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 19 กันยายน 2523[101] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 26 กันยายน 2523[102] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

33. วันที่ 19 ตุลาคม 2523

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2523 (ร.จ.เล่ม 97 ตอนที่ 160 หน้า 1 - 7)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 15 กรกฎาคม 2523[103] มีผู้เสนอ 8 ฉบับ คือ

1. ฉบับนายปรุงศักดิ์ ไชยหาญ กับคณะ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขมาตรา 4(4) และมาตรา (5) และ**เหตุผล**ว่าตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งซึ่งผู้ใช้อยู่ก่อนประกาศใช้บังคับของกฎหมายในปัจจุบัน การขนส่งโดยรถขนาดเล็กนั้นเป็นกิจการขนส่งที่เกษตรกรได้อาศัยในการลำเลียงผลิตผลทางเกษตรเพื่อมาส่งยังผู้ซื้อตลาดหรือโรงงาน โรงสี ด้วยการพึ่งพาอาศัยจากเพื่อนเกษตรกรผู้มีรถยนต์บรรทุก โดยช่วยค่าน้ำมัน ค่าสึกหรอ และค่าเสียเวลาบ้างตามสมควร แต่ครั้งวันที่ 16 กันยายน 2522 กฎหมายว่าด้วยการขนส่งมีผลใช้บังคับทำให้รถบรรทุกเล็กที่ช่วยเหลือเกษตรกรในการขนส่งจากไร่ จากยุ้ง จะต้องนำไปจดทะเบียนเพราะถือว่าเป็นรถที่ใช้ในการขนส่งโดยรถขนาดเล็ก ทำให้เกิดความยุ่งยากแก่เกษตรกรในทางปฏิบัติ เพราะรถบรรทุกที่เกษตรกรใช้บางคันต่อเองสำหรับใช้แทนเกวียน ถ้านำไปจดทะเบียนก็ไม่สามารถจดได้หรือถ้าจดได้ก็ยุ่งยากในการดำเนินการให้ครบถ้วนทำให้เกษตรกรโดยทั่วไปได้รับความเดือดร้อนในการขนส่ง จึงสมควรแก้ไขกฎหมายบทวิเคราะห์ศัพท์เรื่องการขนส่งบุคคลและการขนส่งโดยรถขนาดเล็กให้ชัดแจ้ง

2. ฉบับนายไพศาล จันทรภักดี กับคณะ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 4(5) มาตรา 5 และมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 และ**เหตุผล**ว่าปรากฏว่าพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 บัญญัติให้ผู้ประกอบการขนส่งส่วนบุคคลเพื่อการค้าหรือธุรกิจขนาดครอบครัว ต้องไปยื่นขอจดทะเบียนและต้องใช้ใบอนุญาตขับขี่ของกรมการขนส่งทางบก ซึ่งไม่ตรงกับความต้องการของผู้ประกอบการขนส่งส่วนบุคคลเพื่อการค้าหรือธุรกิจขนาดครอบครัวเป็นอย่างยิ่ง เพราะบุคคลดังกล่าวนี้จะใช้รถประกอบการที่มีน้ำหนักไม่เกิน 1,500 กิโลกรัม ในการขนส่งพืชไร่ของตนเอง หรือในการประกอบธุรกิจส่วนบุคคลเพื่อการค้าหรือธุรกิจขนาดครอบครัวเป็นอย่างยิ่ง เพราะบุคคลดังกล่าวนี้จะใช้รถประกอบการที่มีน้ำหนักไม่เกิน 1,500 กิโลกรัม ในการขนส่งพืชไร่ของตนเอง หรือในการประกอบธุรกิจในครัวเรือน ประกอบกับในปัจจุบันเมื่อรัฐบาลได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.2522 แล้วเจ้าหน้าที่ตำรวจเริ่มทำการจับ

---

[101] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2523 สมัยวิสามัญ, วันที่ 19 กันยายน 2523, หน้า 165 และ 167 - 168.

[102] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 2/2523 สมัยวิสามัญ, วันที่ 26 กันยายน 2523, หน้า 537.

[103] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 15 กรกฎาคม 2523, หน้า 117, 123, 129, 135, 143, 148, 153, 159, 192 และ 196-197.

กุมคุมขังต่อบุคคลที่ไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายดังกล่าวทำให้ประชาชนผู้ใช้รถประกอบการขนส่งส่วนบุคคลที่มีน้ำหนักรถต่ำกว่า 1,500 กิโลกรัม เดือดร้อนเป็นอย่างยิ่ง เพราะไม่กล้านำรถออกไปใช้ประกอบการเนื่องจากกลัวว่าเจ้าหน้าที่จะจับกุมและถูกลงโทษ เสียเวลาในการทำมาหากินและประกอบอาชีพ

3. ฉบับนายคณิน บุญสุวรรณ กับคณะ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 4(5) มาตรา 5 และมาตรา 29 และ**เหตุผล**ว่าปรากฏว่า ผู้ประกอบการขนส่งส่วนบุคคลเพื่อการค้าหรือธุรกิจขนาดครอบครัวที่ใช้รถมีน้ำหนักรถต่ำกว่าหนึ่งพันหกร้อยกิโลกรัมทั่วราชอาณาจักร ต่างได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างยิ่ง จากผลแห่งการประกาศใช้พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 เพราะต้องไปยื่นขอจดทะเบียนขนส่งส่วนบุคคล และต้องใช้ใบอนุญาตขับขี่ของกรมการขนส่งทางบก นอกเหนือไปจากใบอนุญาตของกรมตำรวจซึ่งมีอยู่แล้ว ก่อให้เกิดความไม่สะดวกในการประกอบอาชีพตามปกติและได้รับความเดือดร้อนจากการถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม เพราะโทษที่กำหนดไว้ค่อนข้างจะรุนแรง โดยปกติแล้ว รถบรรทุกส่วนบุคคลที่มีน้ำหนักรถต่ำกว่าหนึ่งพันหกร้อยกิโลกรัมที่ใช้อยู่ทั่วราชอาณาจักร ขณะนี้เจ้าของรถใช้บรรทุกพืชไร่และผลิตผลทางเกษตร และใช้บรรทุกของจำเป็นที่ใช้ในครอบครัว บางครั้งก็ใช้โดยสารสมาชิกในครอบครัวและเพื่อนบ้านออกไปธุระหรือเที่ยวเตร่บ้าง ถ้าจะใช้ประกอบกิจการด้านอื่น ๆ ก็เป็นในลักษณะหารายได้เลี้ยงครอบครัวเล็ก ๆ น้อย ๆ จึงสมควรให้รถบรรทุกส่วนบุคคลที่มีน้ำหนักดังกล่าวได้รับยกเว้นไม่ต้องจดทะเบียนกับกรมการขนส่งทางบก

4. ฉบับนายหอม ทองประเสริฐ กับคณะ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 4(5) มาตรา 5 มาตรา 29 มาตรา 34 มาตรา 72 มาตรา 73 และมาตรา 165 **และเหตุผล**ว่าผลแห่งการประกาศใช้พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.2522 ได้ส่งผลกระทบถึงบรรดารถบรรทุกขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการขนส่งส่วนบุคคล คือ

ก. รถบรรทุกที่ใช้รถมีน้ำหนักรถต่ำกว่าหนึ่งพันหกร้อยกิโลกรัมทั่วพระราชอาณาจักร สำหรับประกอบการภายในครอบครัว ต่างได้รับความเดือดร้อนอย่างยิ่ง เพราะต้องไปยื่นขอจดทะเบียนขนส่งส่วนบุคคลและต้องใช้ใบอนุญาตขับขี่ของกรมการขนส่งทางบก นอกเหนือไปจากใบอนุญาตของกรมตำรวจที่มีอยู่แล้ว ก่อให้เกิดความเดือดร้อน เพราะรถบรรทุกขนาดเล็กเหล่านี้หากจำต้องใช้ความชำนาญเชี่ยวชาญเป็นพิเศษไม่ เนื่องจากเป็นรถที่ส่วนมากใช้ในธุรกิจส่วนตัวจดทะเบียนกับกรมการขนส่งทางบก และการใช้ใบขับขี่ของกรมการขนส่งทางบก

ข. สำหรับรถบรรทุกขนาดใหญ่ ซึ่งได้ประกอบการขนส่งส่วนบุคคลตามใบอนุญาตนั้น การจำกัดท้องที่ทำการขนส่งนั้น ย่อมก่อให้เกิดความไม่สะดวกและเป็นธรรม เพราะผู้ประกอบการขนส่งส่วนบุคคลก็ย่อมหมายถึงประกอบธุรกิจส่วนตัวนั่นเอง ท้องที่ที่กำหนดให้แน่นอนย่อมเป็นเครื่องกีดขวางการปฏิบัติงาน เพราะการที่จะบรรทุกสินค้าของตนไปส่งยังที่ต่าง ๆ การที่จะต้องไปขออนุญาตเป็นครั้งคราวนั้น ย่อมก่อให้เกิดภาวะสูญเปล่าทางเศรษฐกิจ เป็นการเพิ่มราคาทุนโดยไม่จำเป็น

ค. โดยทั่วไปการตรวจสภาพมักล่าช้า เมื่อนำรถไปขอรับการตรวจแล้ว แต่ปรากฏว่ารถมีจำนวนมาก ตรวจสภาพไม่ทันหากนำไปวิ่งขนส่งก็จะต้องถูกจับกุม และมีโทษสูง และการที่จอดรอการตรวจสภาพเป็นระยะนาน ๆ นั้น ย่อมทำให้เศรษฐกิจกระทบกระเทือน จึงสมควรกำหนดเวลาตรวจไว้ และหากความล่าช้าเป็นเพราะความผิดของพนักงาน หรือผู้มีอำนาจตรวจสภาพก็ไม่สมควรเอาโทษแก่ผู้ประกอบการขนส่งที่ขอตรวจสภาพไว้แล้ว เพราะโทษมีกำหนดสูง

ง. การต่อใบอนุญาตตามบทเฉพาะกาลของใบอนุญาตประกอบการขนส่ง ซึ่งได้รับอนุญาตไว้แล้วก่อนใช้พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 ขนาดและส่วนซึ่งพนักงานตรวจสภาพตามกฎหมายเก่า ทั้ง

ของกรมตำรวจและกรมการขนส่งทางบกไม่เป็นระเบียบเดียวกัน และมีมาตรฐานต่างกัน ฉะนั้นการขอต่อใบอนุญาตใหม่จึงไม่สมควรนำเหตุผลของการผิดขนาดและส่วนมากเป็นข้อปฏิเสธ การขอต่อใบอนุญาตเก่านั้นอาศัยเหตุผลดังกล่าว

5. ฉบับนายทวี ไกรคุปต์ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 4(5) มาตรา 5 และมาตรา 29 และ**เหตุผล**ว่าปรากฏว่าผู้ประกอบการขนส่งส่วนบุคคล เพื่อการค้าหรือธุรกิจขนาดครอบครัวในปัจจุบันยังคงใช้ใบประกอบการ และใบขับขี่ของกรมตำรวจอยู่ เมื่อพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 ประกาศใช้ บุคคลดังกล่าวจะต้องไป ยื่นขอจดทะเบียนประกอบการขนส่งส่วนบุคคล ทั้งต้องใช้ใบอนุญาตขับขี่ของกรมการขนส่งทางบก นอกเหนือไปจากใบอนุญาตของกรมตำรวจซึ่งใช้อยู่ก่อนแล้ว กรณีดังกล่าวมานี้ถ้าไม่ปฏิบัติตามกฎหมายจะต้องถูกจับกุมคุมขังจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ปัจจุบันผู้ประกอบการขนส่งส่วนบุคคลขนาดครอบครัวทั่วประเทศกำลังได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากรถที่ใช้ประกอบการภายในครัวเรือนมีน้ำหนักต่ำกว่าหนึ่งพันแปดร้อยกิโลกรัม และเป็นธุรกิจภายในครอบครัว จะเป็นการรับจ้างบ้างก็เป็นไปในลักษณะเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อหารายได้มาเลี้ยงครอบครัว ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับความ ต้องการของประชาชนส่วนรวม สมควรที่จะกำหนดน้ำหนักของรถที่มีน้ำหนักไม่เกินหนึ่งพันแปดร้อยกิโลกรัม ให้ไปจดทะเบียนกับกรมตำรวจอย่างที่เคยปฏิบัติมา

6. ฉบับนายพจน์ เกิดผล เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 4(5) มาตรา 5 และมาตรา 29 และ**เหตุผล**ว่าผู้ประกอบการขนส่งส่วนบุคคลเพื่อการค้า หรือธุรกิจของตนเองในปัจจุบันนี้ยังคงใช้ใบอนุญาตประกอบการและใบอนุญาตขับขี่ของกรมตำรวจอยู่เมื่อพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 ประกาศใช้แล้ว ผู้ประกอบการขนส่งดังกล่าวจะต้องไปยื่นจดทะเบียนประกอบการขนส่งส่วนบุคคล และใช้ใบอนุญาตขับขี่ของกรมการขนส่งทางบกแทน หากไม่ปฏิบัติตามจะต้องถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย เป็นเหตุให้ผู้ประกอบการขนส่งส่วนบุคคลทั่วประเทศได้รับความเดือดร้อนอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นการประกอบการขนส่งเพื่อการค้าหรือธุรกิจของตนเอง หารายได้เล็ก ๆ น้อย ๆ มาเลี้ยงครอบครัว รถที่ใช้ก็เป็นรถขนาดเล็ก มีน้ำหนักไม่เกินหนึ่งพันแปดร้อยกิโลกรัม ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนส่วนรวม อีกทั้งเป็นการแบ่งเบาภาระของรถโดยสารประจำทาง สมควรที่จะกำหนดน้ำหนักของรถที่มีน้ำหนักไม่เกินหนึ่งพันแปดร้อยกิโลกรัม ให้ไปจดทะเบียนกับกรมตำรวจดังเช่นเคยปฏิบัติมา

7. ฉบับนายสมัคร สุนทรเวช กับคณะ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 4 (4) และ (5) มาตรา 5 และมาตรา 26 และ**เหตุผล**ว่า เนื่องจากพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 ได้ก่อให้เกิดความเดือดร้อนอย่างยิ่งแก่ผู้ประกอบการขนส่งส่วนบุคคล และประกอบธุรกิจขนาดครอบครัวและการใช้รถส่วนตัว ทั้งนี้ เพราะพระราชบัญญัติดังกล่าวได้กำหนดให้ผู้ใช้รถซึ่งมีน้ำหนักเกินกว่าหนึ่งพันสองร้อยกิโลกรัมต้องไปยื่นขอจดทะเบียนขนส่งส่วนบุคคลและต้องได้ใบอนุญาตการขับขี่ของกรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคมทั้ง ๆ ที่มีใบอนุญาตของกรมตำรวจอยู่แล้ว อันเป็นการซ้ำซ้อน การขออนุญาตในประเภทเดียวกัน นอกจากนี้ยังกำหนดโทษไว้รุนแรงต่อผู้ฝ่าฝืนบทบัญญัติดังกล่าว ทั้งนี้ โดยไม่คำนึงถึงความบกพร่องในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่อย่างไร ฉะนั้น เพื่อขจัดความเดือดร้อนของผู้ใช้รถขนาดย่อม เช่น รถบรรทุกเล็ก เป็นต้น

8. ฉบับนายธีรศักดิ์ อัครบวร กับคณะ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4 (5) มาตรา 5 และมาตรา 29 และ**เหตุผล**ว่ามีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 ทำให้มีผลกระทบกระเทือนต่อผู้ประกอบการขนส่งส่วนบุคคลกรณีการขนส่งโดยรถยนต์ขนาดเล็กซึ่งมีน้ำหนักรถต่ำกว่า

หนึ่งพันหกร้อยกิโลกรัม โดยรถยนต์ดังกล่าวจะต้องนำไปจดทะเบียนขนส่งส่วนบุคคลและต้องใช้ใบอนุญาตขับขี่ของกรมการขนส่งทางบก ซึ่งเป็นเหตุให้บุคคล ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยการขนส่ง เช่น เกษตรกรในการขนส่งผลิตผลทางการเกษตรอันเป็นบุคคลส่วนใหญ่ของประเทศที่ใช้ในการประกอบอาชีพ หรือใช้ภายในครัวเรือนได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างยิ่ง

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการในร่างพระราชบัญญัติทั้ง 8 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง 235 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของนายหอม ทองประเสริฐ กับคณะเป็นหลัก และให้คณะกรรมาธิการการคมนาคมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2523[104] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 141 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 1 เสียง

พระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 18 กรกฎาคม 2523[105] ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง 109 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการคมนาคมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 19 กันยายน 2523[106] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง 147 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[104]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 3 กรกฎาคม 2523, หน้า 512.

[105] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 9/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 18 กรกฎาคม 2523, หน้า 484.

[106]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2523 สมัยวิสามัญ, วันที่ 19 กันยายน 2523, หน้า 177 และ 178.

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ ปี 2524

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดนิรโทษกรรมแก่ผู้ก่อความไม่สงบเพื่อยึดอำนาจการปกครองแผ่นดิน ระหว่างวันที่ 31 มีนาคม ถึงวันที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2524 พ.ศ. 2524 พ.ศ. 2524	247
2. พระราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ. 2524	247
3. พระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2524	248
4. พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การโทรคมนาคมทางดาวเทียมระหว่างประเทศ พ.ศ. 2524	248
5. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัดสายท่าแพ-ท่าศาลา-สิชล-ขนอม ตอนท่าศาลา-สิชล ในท้องที่อำเภอท่าศาลาและอำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2524	249
6. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาลในท้องที่ตำบลท่าหิน อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี พ.ศ. 2524	250
7. พระราชบัญญัติการประกอบอาชีพงานก่อสร้าง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2524	250
8. พระราชบัญญัติชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ. 2524	251
9. พระราชบัญญัติการเช่าที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2524	252
10.พระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลัง กู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศ เพื่อจัดซื้ออุทโธปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. 2524	252
11.พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลอาเนาะรู อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี พ.ศ. 2524	253
12.พระราชบัญญัติรถยนตร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2524	253
13.พระราชบัญญัติสหกรณ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2524	255
14.พระราชบัญญัติภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2524	256
15.พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดิน สายชุมพร-หลังสวน-สุราษฎร์ธานี-ทุ่งสง-พัทลุง ตอนทุ่งสง-ร่อนพิบูลย์ ในท้องที่อำเภอทุ่งสง และอำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ.2524	257
16.พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัดสายนครศรีธรรมราช-เชียรใหญ่-หัวไทร-ระโนด ตอนนครศรีธรรมราช-เชียรใหญ่-หัวไทร ในท้องที่อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอร่อนพิบูลย์ อำเภอเชียรใหญ่ และอำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2524	257
17.พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่แขวงตลาดบางเขน และแขวงสายไหม เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2524	258

เรื่อง	หน้า
18.พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้าง และขยายทางหลวงแผ่นดินสายกาฬสินธุ์-ร้อยเอ็ด-เกษตรวิสัย-สุวรรณภูมิ-สุรินทร์-ปราสาท-ช่องจอม ตอนกาฬสินธุ์-กมลาไสย-ร้อยเอ็ด ในท้องที่อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ และอำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ. 2524	259
19.พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินสายแยกถนนจรัญสนิทวงศ์ (แยกสะพานสมเด็จพระปิ่นเกล้า) -บางกอกน้อย ทางหลวงพิเศษสายบางกอกน้อย-นครชัยศรี และทางหลวงแผ่นดินสายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4-นครชัยศรีในท้องที่เขตบางกอกน้อย เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานครและอำเภอสามพราน อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม พ.ศ. 2524	260
20.พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัด สายเขาช่องพราน-วัดเฉลิมอาสน์-เพชรเกษม ตอนอ้อมเมืองโพธาราม ในท้องที่อำเภอโพธาราม ในท้องที่อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี พ.ศ. 2524	261
21.พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัดสายแยกจากทางหลวงแผ่นดิน สายกรุงเทพฯ-วังน้อย-สระบุรี-ลพบุรี-ชัยนาท-นครสวรรค์-กำแพงเพชร-ตาก-ลำปาง-เชียงราย เข้าอำเภอบรรพตพิสัย ในท้องที่อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ. 2524	261
22.พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินสายแยกถนนจรัญสนิทวงศ์ (แยกสะพานกรุงธนฯ) -บรรจบทางหลวงพิเศษ สายแยกบางกอกน้อย-นครชัยศรี ในท้องที่เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2524	262
23.พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินสายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4-บ้านโป่ง-กาญจนบุรี-ลาดหญ้า-ไทรโยค-ทองผาภูมิ-สังขละบุรี-เจดีย์สามองค์ ตอนลาดหญ้า-ไทรโยค-ทองผาภูมิ ในท้องที่อำเภอเมืองกาญจนบุรี อำเภอไทรโยคและอำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. 2524	263
24.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดราษฎร์บรรจง ตำบลลำตาเสา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2524	264
25.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดลาดทราย ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2524	264
26.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดดอนกลาง ตำบลพระแก้ว อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2524	265
27.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดโพธิ์ลังกา ตำบลบางกระบือ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2524	266

เรื่อง	หน้า
28.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดดอนกลาง ตำบลพระแก้ว อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2524	267
29.พระราชบัญญัติโอนที่กรรมสิทธิ์ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินโดยเฉพาะในท้องที่แขวงอนุสาวรีย์เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ให้แก่กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2524	267
30.พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2525[1]	268
31.พระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2524	268
32.พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2524	269

[1] ดูรายละเอียดในงบประมาณรายจ่ายประจำปี

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ในปี 2524

1. วันที่ 12 มิถุนายน 2524

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดนิรโทษกรรมแก่ผู้ก่อความไม่สงบเพื่อยึดอำนาจการปกครองแผ่นดินระหว่างวันที่ 31 มีนาคม ถึงวันที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2524 พ.ศ. 2524 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 98 ตอนที่ 92 หน้า 1-2)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมรัฐสภา วันที่ 5 มิถุนายน 2524[1] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยกเลิกวรรคสองของมาตรา 3 แห่งพระราชกำหนดนิรโทษกรรมแก่ผู้ก่อความไม่สงบเพื่อยึดอำนาจการปกครองแผ่นดินระหว่างวันที่ 31 มีนาคม ถึงวันที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2524 พ.ศ. 2524 และ**เหตุผล**ว่าตามที่ได้มีการตราพระราชกำหนดนิรโทษกรรมแก่ผู้ก่อความไม่สงบเพื่อยึดอำนาจการปกครองแผ่นดิน ระหว่างวันที่ 31 มีนาคม ถึงวันที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2524 โดยยกเว้นบุคคลซึ่งมิได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขของรัฐบาลและรัฐสภาได้อนุมัติพระราชกำหนดดังกล่าวไปแล้วนั้น เพื่อให้เกิดความสามัคคีของคนในชาติยิ่งขึ้นและเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามข้อเสนอแนะของรัฐสภาที่ได้เสนอแนะไว้ในคราวพิจารณาอนุมัติพระราชกำหนดดังกล่าวเป็นการสมควรนิรโทษกรรมแก่การกระทำของบุคคลที่มิได้รับผลจากพระราชกำหนดดังกล่าวให้เสร็จสิ้นไป

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 264 เสียง ไม่รับหลักการ 6 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา ในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 288 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 4 เสียง

2. วันที่ 8 กรกฎาคม 2524

ประกาศใช้พระราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ. 2524 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 98 ตอนที่ 11 หน้า 1-29)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมรัฐสภา วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2523[2] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยพรรคการเมือง และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยพรรคการเมือง เพื่อกำหนดระเบียบการจัดตั้งและการดำเนินกิจการของพรรคการเมืองให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2521

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2524[3] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 262 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[1]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 4/2524 สมัย สามัญ, วันที่ 5 มิถุนายน 2524, หน้า 335 และ 365-381.

[2]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 20/2523 สมัยวิสามัญ, วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2523, หน้า 41 และ 58-59.

[3]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 5/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 12 มิถุนายน 2524, หน้า 446.

3. วันที่ 9 กรกฎาคม 2524

ประกาศใช้พระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2524 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 98 ตอนที่ 112 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมรัฐสภา วันที่ 2 กรกฎาคม 2524[4] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมวรรคสองและวรรคสามของมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน พ.ศ. 2523 เพื่อให้อำนาจรัฐมนตรีกำหนดอัตราสูงสุดของดอกเบี้ยที่สถาบันการเงินอาจคิดให้แก่ผู้ให้กู้ยืมได้สูงกว่าร้อยละสิบห้าได้ด้วย **เหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน พ.ศ. 2523 ให้อำนาจแก่ทางราชการกำหนดอัตราสูงสุดของดอกเบี้ยที่สถาบันการเงินอาจคิดจากผู้กู้ยืมให้สูงกว่าร้อยละสิบห้าต่อปีได้ แต่มิได้ให้อำนาจทำนองเดียวกันที่จะกำหนดให้สถาบันการเงินที่จะคิดดอกเบี้ยแก่ผู้ให้กู้ยืมสูงกว่าร้อยละสิบห้าได้ด้วย ทำให้ขาดความคล่องตัวในการที่ทางราชการจะ
ใช้อัตราดอกเบี้ยเป็นเครื่องมือเพื่อประโยชน์ในทางนโยบายทางการเงิน และอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้ให้กู้ยืมเงินแก่สถาบันการเงินสมควรปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวให้ทางราชการมีอำนาจกำหนดอัตราสูงสุดของดอกเบี้ยที่สถาบันการเงินอาจคิดให้แก่ผู้ให้กู้ยืมให้สูงกว่าร้อยละสิบห้าต่อปีได้ด้วย

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภาและในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศให้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

4. วันที่ 27 กรกฎาคม 2524

ประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การโทรคมนาคมทางดาวเทียมระหว่างประเทศ พ.ศ. 2524 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 98 ตอนที่ 122 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัตินี้ เป็นผลมาจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 5 มิถุนายน 2523[5] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การโทรคมนาคมทางดาวเทียมระหว่างประเทศ และ**เหตุผล**ว่าที่ประเทศได้เข้าเป็นภาคีสมาชิกในความตกลงว่าด้วยองค์การโทรคมนาคมทางดาวเทียมระหว่างประเทศและจะภาคยานุวัติพิธีสารว่าด้วยเอกสิทธิ์ สิทธิยกเว้นและความคุ้มกันขององค์การโทรคมนาคมทางดาวเทียมระหว่างประเทศทำขึ้น ณ กรุงวอชิงตัน เมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ. 2521 ซึ่งกำหนดให้ภาคีแต่ละประเทศ ให้เอกสิทธิ์ สิทธิยกเว้นและความคุ้มกันตามที่ระบุไว้ในพิธีสารแก่กันและกัน ทั้งนี้ เพื่อเป็นหลักประกันให้การปฏิบัติงานขององค์การโทรคมนาคมทางดาวเทียมระหว่างประเทศในประเทศภาคีทั้งหลายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นเพื่อเป็นการอนุวัติการให้เป็นตามข้อผูกพันในพิธีสารดังกล่าว

---

[4]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 8/2524 สมัยสามัญ," วันที่ 3 กรกฎาคม 2524, มีหน้า 694 และ 724-726.

[5]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 3/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 5 มิถุนายน 2523, หน้า 425 และ 459-460.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 155 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ให้ส่งคณะกรรมาธิการสามัญชุดการต่างประเทศพิจารณาในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2523[6] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 130 เสียง ไม่มีคะแนนไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 5 มิถุนายน 2524[7] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการต่างประเทศพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2524[8] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

5. วันที่ 27 กรกฎาคม 2524

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัดสายท่าแพ-ท่าศาลา-สิชล-ขนอม ตอนท่าศาลา-สิชล ในท้องที่อำเภอท่าศาลา และอำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2524 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 98 ตอนที่ 122 หน้า 4-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 24 กรกฎาคม 2523[9] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ อำเภอท่าศาลาและอำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช **และเหตุผล**ว่ากรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงจังหวัดสายท่าแพ-ท่าศาลา-สิชล-ขนอม ตอนท่าศาลา-สิชล ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดสายท่าแพ-ท่าศาลา-สิชล-ขนอม พ.ศ. 2513 เสร็จแล้วสมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนน 114 เสียง ไม่รับหลักการ 2 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 3 มิถุนายน 2524[10] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 95 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 12 มิถุนายน 2524[11] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับ

---

[6]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 31 กรกฎาคม 2523, หน้า 1124.

[7]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 4/2524 สมัย สามัญ, วันที่ 5 มิถุนายน 2524, หน้า 159.

[8]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8/2524 สมัย สามัญ, วันที่ 3 กรกฎาคม 2524, หน้า 861.

[9]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 10/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 24 กรกฎาคม 2523, หน้า 997 และ 1013-1014.

[10]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 4/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 3 มิถุนายน 2524, หน้า 559.

[11]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานการประชุมวุฒิสภาครั้งที่ 5/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 12 มิถุนายน 2524, หน้า 420-421.

หลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2524[12] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

6. วันที่ 27 กรกฎาคม 2524

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางและขยายทางหลวงเทศบาล ในท้องที่ตำบลท่าหิน อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี พ.ศ. 2524 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 98 ตอนที่ 122 หน้า 7-9)

พระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 24 กรกฎาคม 2523[13] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้าง และขยายทางหลวงเทศบาล ในท้องที่ตำบลท่าหิน อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ในที่ดินบริเวณเพลิงไหม้ในท้องที่ตำบลท่าหิน อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการสำรวจที่ที่จะเวนคืนอันเป็นที่ดินบริเวณเพลิงไหม้นี้เรียบร้อยแล้ว

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 89 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 3 มิถุนายน 2524[14] ด้วยคะแนนเสียง 96 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่มีเห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภาวันที่ 12 มิถุนายน 2524[15] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2524[16] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

7. วันที่ 13 สิงหาคม 2524

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการประกอบอาชีพงานก่อสร้าง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2524 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 98 ตอนที่ 131 หน้า 1-4)

---

[12]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 7/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 16 มิถุนายน 2524, หน้า 770-771.

[13]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 10/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 24 กรกฎาคม 2523 หน้า 959 และ 972.

[14]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 4/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 3 มิถุนายน 2524 หน้า 552-553.

[15]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 12 มิถุนายน 2524 หน้า 414.

[16]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 7/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 26 มิถุนายน 2524 หน้า 772-777.

พระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 24 กรกฎาคม 2523[17] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 42 เพื่อให้คณะกรรมการสถาบันผู้รับงานก่อสร้าง ตามมาตรา 42 ดำรงตำแหน่งต่อไปอีกหนึ่งปี และ**เหตุผล**ว่า

1. พระราชบัญญัติการประกอบอาชีพงานก่อสร้าง พ.ศ. 2522 กำหนดให้คณะกรรมการสถาบันผู้รับงานก่อสร้างตามมาตรา 42 ดำรงตำแหน่งได้ไม่เกินหนึ่งปี นับแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ แต่โดยที่กำหนดเวลาหนึ่งปีนั้นไม่เพียงพอสำหรับการดำเนินการออกกฎกระทรวงตามมาตรา 25 และมาตรา 32 การดำเนินการออกข้อบังคับตามมาตรา 28 (3) (4) (5) และ (6) และการออกประกาศตามมาตรา 29 สำหรับการรับจดทะเบียนเป็นผู้รับงานก่อสร้างควบคุมเพื่อให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการสถาบันผู้รับงานก่อสร้างตามมาตรา 13 ต่อไปได้สมควรขยายเวลาการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการดังกล่าวออกไปอีกสามปี

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 95 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลัก การและให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2524[18] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 19 มิถุนายน2524[19] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2524[20] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

8. วันที่ 14 สิงหาคม 2524

ประกาศใช้พระราชบัญญัติชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ. 2524 (ร.จ. ฉบับพิเศษเล่ม 98 ตอนที่ 133 หน้า 1-15)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมรัฐสภา วันที่ 3 กรกฎาคม 2524[21] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรสนับสนุนให้มีการส่งสินค้าที่ผลิตในประเทศไทยออกไปจำหน่ายต่างประเทศให้มากขึ้น เพื่อเพิ่มโอกาสในการแข่งขันการขายสินค้าในตลาดโลกด้วยวิธีการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ส่งสินค้าออก เป็นการลดภาระภาษีอากรทางอ้อมซึ่งมีอยู่ในต้นทุนการผลิต โดยการจ่ายเงินชดเชยค่าภาษีอากรให้ และสมควรวาง

---

[17]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 10/2523 สมัยสามัญ," วันที่ 24 กรกฎาคม 2523 หน้า 937 และ 946-948.

[18]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2524 สมัยสามัญ," วันที่ 11 มิถุนายน 2524 หน้า 870-871.

[19]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 6/2524 สมัยสามัญ," วันที่ 19 มิถุนายน 2524 หน้า 756.

[20]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 9/2524 สมัยสามัญ," วันที่ 10 กรกฎาคม 2524 หน้า 872-873.

[21]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 8/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 3 กรกฎาคม 2524, หน้า 672 และ 687-692.

มาตราการระบบการชดเชยค่าภาษีอากรให้แก่ผู้ส่งสินค้าออกที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งไม่ได้กำหนดเป็นกฎหมายให้มีมาตรการรัดกุมและมีประสิทธิภาพ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2524[22] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

9. วันที่ 14 สิงหาคม 2524

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการเช่าที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2524 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 98 ตอนที่ 133 หน้า 16-51)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมรัฐสภา วันที่ 11 กรกฎาคม 2523[23] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเช่านา และขยายให้ครอบคลุมถึงการเช่าที่ดินเพื่อประกอบเกษตรกรรมอย่างอื่นด้วย **และเหตุผล**ว่ากฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเช่านา ซึ่งใช้บังคับมาตั้งแต่ พ.ศ. 2517 นั้น มีรายละเอียดที่ไม่เหมาะสมหลายประการ สมควรแก้ไขให้สมบูรณ์ และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ประกอบกับสมควรขยายให้สามารถใช้ครอบคลุมถึงการเช่าที่ดินเพื่อประกอบเกษตรกรรมอย่างอื่นด้วยเมื่อมีความจำเป็น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 271 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2524[24] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 236 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 2 เสียง

10. วันที่ 14 สิงหาคม 2514

ประกาศใช้พระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทโธปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. 2524 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 98 ตอนที่ 133 หน้า 52-55)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจาก การประชุมรัฐสภา วันที่ 24 กรกฎาคม 2524[25] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศ เพื่อจัดซื้อยุทโธปกรณ์ทางทหาร **และเหตุผล**ว่ากระทรวงกลาโหมมีความจำเป็นที่จะต้องจัดซื้อยุทโธปกรณ์จากต่างประเทศเพื่อใช้ในการป้องกันประเทศ และเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของกองทัพไทย ประกอบกับมีรัฐบาลจากต่างประเทศได้ให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศไทยในรูปการให้สินเชื่อตามโครงการขายยุทโธปกรณ์ทางการทหาร (Foreign Military Sales Credit)

---

[22]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 10/2524 สมัย สามัญ, วันที่ 24 กรกฎาคม 2524, หน้า 963.

[23]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 8/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 11 กรกฎาคม 2523, หน้า 581 และ 655-663.

[24]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 9/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 10 กรกฎาคม 2524, หน้า 771.

[25]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 10/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 24 กรกฎาคม 2524, หน้า 853 และ 883-933.

เป็นประจำทุกปี แต่ในการรับความช่วยเหลือในรูปสินเชื่อดังกล่าวนั้น จำเป็นต้องให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินได้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 253 เสียง ไม่รับหลักการ 1 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภาและในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 167 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 1 เสียง

11. วันที่ 24 สิงหาคม 2524

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลอาเนาะรู อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี พ.ศ. 2524 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 98 ตอนที่ 139 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 24 กรกฎาคม 2523[26] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลอาเนาะรู อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี และ**เหตุผล**ว่าได้เกิดเพลิงไหม้ขึ้นในเขตเทศบาลเมืองปัตตานี ในท้องที่ตำบลอาเนาะรู อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี และสำนักผังเมืองได้วางผังปรับปรุงบริเวณเพลิงไหม้โดยได้มีการตัดและขยายถนนและกำหนดให้ที่ดินริมแม่น้ำปัตตานีกับถนนปัตตานีภิรมย์เป็นที่เว้นว่างเพื่อให้ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันในการสัญจรไปมาอันเป็นประโยชน์สาธารณะ และเป็นการป้องกันและระงับอัคคีภัย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 89 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการสามัญประจำสภาฝ่ายปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 3 มิถุนายน 2524[27] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 102 เสียง ไม่มีคะแนนเสียง เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 12 มิถุนายน 2524[28] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2524[29] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

12. วันที่ 24 สิงหาคม 2524

ประกาศใช้พระราชบัญญัติรถยนตร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2524 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 98 ตอนที่ 139 หน้า 4-7)

---

[26]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 10/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 24 กรกฎาคม 2523 หน้า 950 และ 956-957.

[27]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 4/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 3 มิถุนายน 2524, หน้า 569.

[28]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 12 มิถุนายน 2524 หน้า 431-432.

[29]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 7/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 26 มิถุนายน 2524, หน้า 784.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 31 กรกฎาคม 2523[30] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขอัตราภาษีประจำปีสำหรับรถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกินเจ็ดคน โดยคิดตามขนาดของเครื่องยนต์แทนการเสียภาษีตามน้ำหนัก และ**เหตุผล**ว่าหลักเกณฑ์และอัตราการเก็บภาษีรถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกินเจ็ดคนยังไม่เหมาะสม สมควรเปลี่ยนหลักเกณฑ์และอัตราภาษีรถยนต์ดังกล่าว เพื่อก่อให้เกิดการใช้น้ำมันโดยประหยัดตามสภาวะของการขาดแคลนน้ำมันในปัจจุบัน นอกจากนั้น สมควรเพิ่มอัตราภาษีรถยนต์ดังกล่าวสำหรับรถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกินเจ็ดคนที่นิติบุคคลบางประเภทเป็นเจ้าของ เพราะภาษีรถยนต์ย่อมถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้ของนิติบุคคลดังกล่าวอยู่แล้ว

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 104 เสียง ไม่รับหลักการ 716 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2524[31] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 116 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 22 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 29 พฤษภาคม 2524[32] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2524[33] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณาจำนวน 19 คน เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2524[34] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2524[35] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 22

---

[30]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 31 กรกฎาคม 2523, หน้า 1165 และ 1180-1184.

[31]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 21 พฤษภาคม 2524, หน้า 278.

[32]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 3/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 29 พฤษภาคม 2524, หน้า 96-100.

[33]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 6/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 19 มิถุนายน 2524, หน้า 731.

[34]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 8/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 24 มิถุนายน 2524, หน้า 17-18.

[35]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 26 มิถุนายน 2524, หน้า 761-762.

กรกฎาคม 2524[36] ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2524[37]

13. วันที่ 24 สิงหาคม 2524

ประกาศใช้พระราชบัญญัติสหกรณ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2524 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 98 ตอนที่ 139 หน้า 8-11)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 22 พฤษภาคม 2523[38] นายพร ศรีไตรรัตน์กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4 มาตรา 5 มาตรา 6 มาตรา 24 มาตรา 31 และมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. 2511 และ**เหตุผล**ว่า พระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ.2511 ได้ใช้มาเป็นเวลานานกว่า 10 ปี ภาวะการเงินได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมเป็นอันมาก เช่น ดอกเบี้ยของธนาคารเพิ่มขึ้น หากไม่มีการแก้ไขสมาชิกของสหกรณ์จะปลีกตัวจากสหกรณ์ไปกระทำธุรกิจเกี่ยวด้วยการเงินกับทางธนาคารจะเป็นการเสียหายแก่การดำเนินกิจการสหกรณ์ ทั้งเป็นการจำเป็นที่จะต้องระดมทุนให้แก่สหกรณ์ จึงควรให้สมาชิกมีโอกาสในการฝากเงินประเภทออมทรัพย์กับสหกรณ์กว้างขวางขึ้น เพื่อช่วยยกฐานะของสหกรณ์ให้เกิดความมั่นคง และเพื่อให้ทางปฏิบัติได้เกิดความรอบคอบรัดกุม และคล่องตัว เพื่อความก้าวหน้าของสหกรณ์ยิ่ง ๆ ขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 99 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2523[39] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 151 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 11 กรกฎาคม 2523[40] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 132 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการสามัญชุดการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2524[41] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[36]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 12/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 24 กรกฎาคม 2524, หน้า 701.

[37]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 10/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 24 กรกฎาคม 2524, หน้า 897.

[38]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 22 พฤษภาคม 2523 หน้า 313 และ 325-327.

[39]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 3 กรกฎาคม 2523 หน้า 477-478.

[40]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 11 กรกฎาคม 2523, หน้า 452-453.

[41]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 4/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 5 มิถุนายน 2524, หน้า 116.

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณาจำนวน 19 คน เมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2524[42] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2524[43] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2524[44] ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2524[45]

14. วันที่ 24 สิงหาคม 2524

ประกาศใช้พระราชบัญญัติภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2524 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 98 ตอนที่ 139 หน้า 12-14)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 30 กรกฎาคม 2524[46] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 11 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักร พ.ศ. 2507 โดยแก้ไขอัตราเงินเพิ่มในกรณีที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมไม่ชำระภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน ซึ่งทำในราชอาณาจักรภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ให้สูงขึ้น และ**เหตุผล**ว่าในปัจจุบันผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่ไม่ชำระภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน ซึ่งทำในราชอาณาจักรภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ มีจำนวนมากขึ้น สมควรแก้ไขอัตราเงินเพิ่มที่กำหนดไว้เดิมให้สูงขึ้นเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 85 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 1 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 กรกฎาคม 2524[47] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[42]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 6/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 12 มิถุนายน 2524, หน้า 1002-1004

[43]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 6/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 19 มิถุนายน 2524, หน้า 455-456.

[44]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 12/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 22 กรกฎาคม 2524, หน้า 710.

[45]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 10/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 24 กรกฎาคม 2524, หน้า 905.

[46]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 30 กรกฎาคม 2524, หน้า 1069 และ 1073-1080.

[47]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 11/2524 สมัยสามัญ," วันที่ 31 กรกฎาคม 2524, หน้า 4-8.

15. วันที่ 24 สิงหาคม 2524

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินสายชุมพร-หลังสวน-สุราษฎร์ธานี-ทุ่งสง-พัทลุง ตอนทุ่งสง-ร่อนพิบูลย์ ในท้องที่อำเภอทุ่งสงและอำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2524 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 98 ตอนที่ 139 หน้า 15-17)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 24 มิถุนายน 2524[48] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่อำเภอทุ่งสงและอำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช และ**เหตุผล**ว่ากรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายชุมพร-หลังสวน-สุราษฎร์ธานี-ทุ่งสง-พัทลุง ตอนทุ่งสง-ร่อนพิบูลย์ ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินสายชุมพร-หลังสวน-สุราษฎร์ธานี-ทุ่งสง-พัทลุง พ.ศ. 2513 เสร็จแล้ว สมควรที่จะเวนคืนอสังริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 63 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2524[49] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 24 กรกฎาคม 2524[50] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนน เสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

16. วันที่ 24 สิงหาคม 2524

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัดสายนครศรีธรรมราช-เชียรใหญ่-หัวไทร-ระโนด ตอนนครศรีธรรมราช-เชียรใหญ่-หัวไทร ในท้องที่อำเภอเมืองนคร-ศรีธรรมราช อำเภอร่อนพิบูลย์ อำเภอเชียรใหญ่ และอำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2524 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 98 ตอนที่ 139 หน้า 18-20)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 11 มิถุนายน 2524[51] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอร่อนพิบูลย์ อำเภอเชียรใหญ่ และอำเภอหัวไทร จังหวัดนคร- ศรีธรรมราช และ**เหตุผล**ว่ากรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่

---

[48]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 8/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 24 มิถุนายน 2524, หน้า 77 และ 85.

[49]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 22 กรกฎาคม 2524, หน้า 664-670.

[50]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 10/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 24 กรกฎาคม 2524, หน้า 1003-1005.

[51]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 11 มิถุนายน 2524, หน้า 1- 959 และ 965-966.

จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงจังหวัดสายนครศรีธรรมราช-เชียรใหญ่-หัวไทร-ระโนด ตอนนครศรีธรรมราช-เชียรใหญ่-หัวไทร ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดสายนครศรีธรรมราช-เชียรใหญ่-หัวไทร-ระโนด พ.ศ. 2513 เสร็จแล้วและปรากฏว่ามีความจำเป็นต้องขยายส่วนกว้างของแนวทางหลวงในท้องที่อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช เพิ่มขึ้นจากส่วนกว้างที่พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวกำหนดไว้แต่เดิมเพียงหนึ่งร้อยเมตรเป็นหนึ่งร้อยห้าสิบสองเมตรเพื่อความปลอดภัยในการจราจรสมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 95 เสียงไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2524[52] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 24 กรกฎาคม 2524[53] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

17. วันที่ 2 กันยายน 2524

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่แขวงตลาดบางเขนและแขวงสายไหม เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2524 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 98 ตอนที่ 146 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 24 มิถุนายน 2524[54] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่แขวงตลาดบางเขนและแขวงสายไหม เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร เพื่อประโยชน์แก่การท่าอากาศยานแห่งประเทศไทยในการขยายและปรับปรุงท่าอากาศยานกรุงเทพ และ**เหตุผล**ว่าการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย จะทำการขยายและปรับปรุงท่าอากาศยานกรุงเทพ เพื่อประโยชน์แก่การท่าอากาศยานแห่งประเทศไทยในการอำนวยความสะดวกปลอดภัยแก่การขนส่งทางอากาศ ในการนี้จำเป็นต้องใช้ที่ดินเพื่อการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งด้านเหนือและด้านใต้ของทางวิ่ง และเพื่อให้ได้มาซึ่งที่ดินเพื่อการก่อสร้างดังกล่าว การท่าอากาศยานแห่งประเทศไทยได้ติดต่อและทำความตกลงกับราษฎรผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินที่อยู่ในเขตที่จะทำการขยายและปรับปรุงท่าอากาศยานแล้ว แต่เจ้าของที่ดินบางรายไม่ยินยอมขายที่ดินให้และโดยเหตุที่การท่าอากาศยานแห่งประเทศไทยไม่อาจแก้ไขโครงการเป็นอย่างอื่นได้

---

[52]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 22 กรกฎาคม 2524, หน้า 636.

[53]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 10/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 24 กรกฎาคม 2524, หน้า 961-963.

[54]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 8/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 24 มิถุนายน 2524, หน้า 92 และ 107.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 56 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และ ให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2524[55] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอ ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภาวันที่ 24 กรกฎาคม 2524[56] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

18. วันที่ 3 กันยายน 2524

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินสายกาฬสินธุ์-ร้อยเอ็ด-เกษตรวิสัย-สุวรรณภูมิ-สุรินทร์-ปราสาท-ช่องจอม ตอนกาฬสินธุ์-กมลาไสย-ร้อยเอ็ด ในท้องที่อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ และอำเภอเมืองร้อยเอ็ดจังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ. 2524 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 98 ตอนที่ 146 หน้า 4-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 24 มิถุนายน 2524[57] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ และอำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด และ**เหตุผล**ว่ากรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินสายกาฬสินธุ์-ร้อยเอ็ด-เกษตรวิสัย-สุวรรณภูมิ-สุรินทร์-ปราสาท-ช่องจอม ตอนกาฬสินธุ์-กมลาไสย-ร้อยเอ็ด ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายกาฬสินธุ์-ร้อยเอ็ด-เกษตรวิสัย-สุวรรณภูมิ-สุรินทร์-ปราสาท-ช่องจอม ตอนกาฬสินธุ์-กมลาไสย-ร้อยเอ็ด พ.ศ. 2513 เสร็จแล้ว สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับวันที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 60 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2524[58] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 24 กรกฎาคม 2524[59] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนน เสียงไม่รับ

---

[55]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 22 กรกฎาคม 2524, หน้า 657-658.

[56]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 10/2524สมัยสามัญ, วันที่ 24 กรกฎาคม 2524, หน้า 986-988.

[57]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 8/2524สมัยสามัญ, วันที่ 24 มิถุนายน 2524, หน้า 56 และ 64-65.

[58]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 22 กรกฎาคม 2524, หน้า 676.

[59]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภา ครั้งที่ 10/2524สมัยสามัญ, วันที่ 24 กรกฎาคม 2524, หน้า 1012-1014.

หลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

19. วันที่ 3 กันยายน 2524

พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินสายแยกถนนจรัญสนิทวงศ์ (แยกสะพานสมเด็จพระปิ่นเกล้า) -บางกอกน้อย ทางหลวงพิเศษสายบางกอกน้อย-นครชัยศรี และทางหลวงแผ่นดินสายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4-นครชัยศรีในท้องที่เขตบางกอกน้อย เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร และอำเภอสามพราน อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม พ.ศ. 2524 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 98 ตอนที่ 146 หน้า 7-9)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 11 มิถุนายน 2524[60] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่เขตบางกอกน้อย เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร และอำเภอสามพราน อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินและทางหลวงพิเศษ (ตามประกาศกระทรวงคมนาคม เรื่อง เปลี่ยนประเภท และกำหนดให้ทางหลวงแผ่นดินสายธนบุรี-นครชัยศรี - ราชบุรี ตอนบางกอกน้อย-นครชัยศรี ระหว่างกม.2+951.605 ถึง กม.33 + 983.908 ทางหลวงพิเศษลงวันที่ 20 ธันวาคม 2521) และ**เหตุผลว่า**กรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินสายแยกถนนจรัญสนิทวงศ์ (แยกสะพานสมเด็จพระปิ่นเกล้า)-บางกอกน้อย ทางหลวงพิเศษ สายบางกอกน้อย-นครชัยศรี และทางหลวงแผ่นดินสายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4-นครชัยศรี ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินสายธนบุรี-นครชัยศรี-ราชบุรี พ.ศ. 2513 เสร็จแล้ว สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 75 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2524[61] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 24 กรกฎาคม 2524[62] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[60]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 11 มิถุนายน 2524, หน้า 918 และ 936-937.

[61]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่12/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 22 กรกฎาคม 2524, หน้า 622-623.

[62]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 10/2524 สมัยสามัญ,วันที่ 24 กรกฎาคม 2524, หน้า 943-946.

20. วันที่ 3 กันยายน 2524

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัดสายเขาช่องพราน-วัดเฉลิมอาสน์-เพชรเกษม- ตอนอ้อมเมืองโพธาราม ในท้องที่อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี พ.ศ. 2524 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 98 ตอนที่ 146 หน้า 10-12)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 24 มิถุนายน 2524[63] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี **และเหตุผล** ว่ากรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงจังหวัดสายเขาช่องพราน-วัดเฉลิมอาสน์-เพชรเกษม ตอนอ้อมเมืองโพธาราม ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวง ที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายเขาช่องพราน-วัดเฉลิมอาสน์-เพชรเกษม พ.ศ. 2513 เสร็จแล้วสมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 61 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2524[64] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 24 กรกฎาคม 2524[65] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

21. วันที่ 3 กันยายน 2524

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัดสายแยกจากทางหลวงแผ่นดิน สายกรุงเทพฯ-วังน้อย-สระบุรี-ลพบุรี-ชัยนาท-นครสวรรค์-กำแพงเพชร-ตาก-ลำปาง-เชียงรายเข้าอำเภอบรรพตพิสัย ในท้องที่อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ. 2524 (ร.จ.ฉบับพิเศษเล่ม 98 ตอนที่ 146 หน้า 13-15)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 24 มิถุนายน 2524[66] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ และ **เหตุผล**ว่ากรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืน เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัดสายแยกจากทางหลวงแผ่นดินสายกรุงเทพฯ-วังน้อย-สระบุรี-ลพบุรี-ชัยนาท-นครสวรรค์-กำแพงเพชร-ตาก-ลำปาง-เชียงราย เข้าอำเภอบรรพต

---

[63]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 8/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 24 มิถุนายน 2524,หน้า 43 และ 46-47.

[64]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 22 กรกฎาคม 2524, หน้า 682.

[65]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 10/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 24 กรกฎาคม 2524, หน้า 1020-1022.

[66]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, "รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 8/2524 สมัยสามัญ," วันที่ 24 มิถุนายน 2524, หน้า 27 และ 33-34.

พิสัยตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดสายแยกจากทางหลวงแผ่นดินสายกรุงเทพฯ-วังน้อย-สระบุรี-ลพบุรี-ชัยนาท-นครสวรรค์-กำแพงเพชร-ตาก-ลำปาง-เชียงราย เข้าอำเภอบรรพตพิสัย พ.ศ. 2513 เสร็จแล้ว สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 55 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2524[67] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 24 กรกฎาคม 2524[68] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

22. วันที่ 3 กันยายน 2524

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินสายแยกถนนจรัญ-สนิทวงศ์(แยกสะพานกรุงธนฯ) -บรรจบทางหลวงพิเศษ สายแยกบางกอกน้อย-นครชัยศรี ในท้องที่เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2524 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 98 ตอนที่ 146 หน้า 16-18)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 11 มิถุนายน 2524[69] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร และ **เหตุผล**ว่ากรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืน เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินสายแยกถนนจรัญสนิทวงศ์ (แยกสะพานกรุงธนฯ)- บรรจบทางหลวงพิเศษสายบางกอกน้อย-นครชัยศรี ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 122 ลงวันที่ 16 เมษายน พ.ศ. 2515 เสร็จแล้ว สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 80 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2524[70] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[67]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, "รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2524 สมัยสามัญ," วันที่ 22 กรกฎาคม 2524, หน้า 688.

[68]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, "รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 10/2524 สมัยสามัญ," วันที่ 24 กรกฎาคม 2524, หน้า 1029-1031.

[69]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, "รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2524 สมัยสามัญ," วันที่ 11 มิถุนายน 2524, หน้า 945 และ 948-949.

[70]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, "รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2524 สมัยสามัญ," วันที่ 22 กรกฎาคม 2524, หน้า 629-630.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 24 กรกฎาคม 2524[71] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

23. วันที่ 3 กันยายน 2524

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินสายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4-บ้านโป่ง-กาญจนบุรี-ลาดหญ้า-ไทรโยค-ทองผาภูมิ-สังขละบุรี-เจดีย์สามองค์ ตอนลาดหญ้า-ไทรโยค-ทองผาภูมิ ในท้องที่อำเภอเมืองกาญจนบุรี อำเภอไทรโยค และอำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. 2524 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 98 ตอนที่ 146 หน้า19-21)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 24 มิถุนายน 2524[72] มี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอเมืองกาญจนบุรี อำเภอไทรโยค และอำเภอทองผาภูมิจังหวัดกาญจนบุรี และ**เหตุผล**ว่ากรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดิน สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4-บ้านโป่ง-กาญจนบุรี-ลาดหญ้า-ไทรโยค-ทองผาภูมิ-สังขละบุรี-เจดีย์สามองค์ ตอนลาดหญ้า-ไทรโยค-ทองผาภูมิ ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายลาดหญ้า-ไทรโยค พ.ศ. 2513 และพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดสายไทรโยค-เจดีย์สามองค์ พ.ศ. 2513 เสร็จแล้วสมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 51 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2524[73] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 24 กรกฎาคม 2524[74] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[71] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, "รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 10/2524 สมัยสามัญ," วันที่ 24 กรกฎาคม 2524, หน้า 952 - 954.

[72] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, "รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 8/2524 สมัยสามัญ," วันที่ 24 มิถุนายน 2524, หน้า 118 และ 121-122.

[73] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, "รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2524 สมัยสามัญ," วันที่ 22 กรกฎาคม 2524, หน้า 664.

[74] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, "รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 10/2524 สมัยสามัญ," วันที่ 24 กรกฎาคม 2524, หน้า 995 - 997.

24. วันที่ 7 กันยายน 2524

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดราษฎร์บรรจง ตำบลลำตาเสา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2524 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 98 ตอนที่ 147 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 11 มิถุนายน พ.ศ. 2524[75] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดราษฎร์บรรจง ตำบลลำตาเสา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 5 ขวา เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการนครหลวงที่ตำบลลำตาเสา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า คลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 38.000 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดราษฎร์บรรจง ตำบลลำตาเสา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ 2 ไร่ 1 งาน 94 ตารางวา ตามโฉนดที่ 8473 และคณะกรรมการพิจารณาค่าทดแทนที่ดินที่ถูกเขตชลประทานได้กำหนดค่าผาติกรรมให้ ราคาไร่ละ 750 บาท เป็นเงิน 1,863.75 บาท ทั้งนี้ โดยถือราคาถัวเฉลี่ยจากราคาประเมินที่ดินหรือราคาปานกลางเพื่อเสียภาษีบำรุงท้องที่แห่งท้องถิ่นนั้นเป็นเกณฑ์กำหนดค่าผาติกรรม ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 90 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ส่งคณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2524[76] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 24 กรกฎาคม 2524[77] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

25. วันที่ 7 กันยายน 2524

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดลาดทราย ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2524 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 98 ตอนที่ 147 หน้า 4-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 11 มิถุนายน 2524[78] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดลาดทราย ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสายใหญ่ เพื่อ

---

[75]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, "รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2524 สมัยสามัญ," วันที่ 11 มิถุนายน 2524, หน้า 906-909.

[76]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, "รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2524 สมัยสามัญ," วันที่ 22 กรกฎาคม 2524, หน้า 616.

[77]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, "รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 10/2524 สมัยสามัญ," วันที่ 24 กรกฎาคม 2524, หน้า 934 - 936.

[78]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, "รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2524 สมัยสามัญ," วันที่ 11 มิถุนายน 2524, หน้า 901-904.

ประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการนครหลวงที่ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้ว ปรากฏว่า คลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม. ที่ 44.130 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดลาดทราย ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าว ให้แก่กรมชลประทานต่อไป

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 93 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2524[79] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 24 กรกฎาคม 2524[80] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนน เสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

26. วันที่ 7 กันยายน 2524

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดดอนกลาง ตำบลพระแก้ว อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2524 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 98 ตอนที่ 147 หน้า 7-9)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 11 มิถุนายน 2524[81] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดดอนกลาง ตำบลพระแก้ว อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่า กรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสายใหญ่ เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการนครหลวงที่ตำบลพระแก้ว อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้ว ปรากฏว่า คลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม. ที่ 19.800 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดดอนกลาง ตำบลพระแก้ว อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ 1 ไร่ 3 งาน 60 ตารางวา ตามโฉนดที่ 9451 และคณะกรรมการพิจารณาค่าทดแทนที่ดินที่ถูกเขตชลประทาน กำหนดค่าผาติกรรมให้ ราคาไร่ละ 699 บาท เป็นเงิน 1,328.10 บาท ทั้งนี้โดยถือราคาถัวเฉลี่ยจากราคาประเมินที่ดินหรือราคาปานกลางเพื่อเสียภาษีบำรุงท้องที่แห่งท้องถิ่นนั้นเป็นเกณฑ์กำหนดค่าผาติกรรมซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมแล้ว ไม่ขัดข้องสมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

---

[79]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, "รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2524 สมัยสามัญ," วันที่ 22 กรกฎาคม 2524, หน้า 610.

[80]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, "รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 10/2524 สมัยสามัญ," วันที่ 24 กรกฎาคม 2524, หน้า 927 - 928.

[81]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, "รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2524 สมัยสามัญ," วันที่ 11 มิถุนายน 2524, หน้า 896-899.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 83 เสียงไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2524[82] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 24 กรกฎาคม 2524[83] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

27. วันที่ 27 กันยายน 2524

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดโพธิ์สังกา ตำบลบางกระบือ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2524 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 98 ตอนที่ 147 หน้า 10-12)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 11 มิถุนายน 2524[84] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่วัด วัดโพธิ์สังกา ตำบลบางกระบือ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 1 ซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการบรมธาตุ ที่ตำบลบางกระบือ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า คลองส่งน้ำสายนี้ตอนระหว่าง กม.ที่ 23.000 ถึงกม.ที่ 23.500 ถูกที่วัด วัดโพธิ์สังกา ตำบลบางกระบือ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี เนื้อที่ 8 ไร่ 65 ตารางวา ตามน.ส.3 เลขที่ 153 ลงวันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ. 2507 และคณะกรรม-การพิจารณาค่าทดแทนที่ดินที่ถูกเขตชลประทานได้กำหนดค่าผาติกรรมให้ราคาไร่ละ 800 บาท เป็นเงิน 6,530 บาท ทั้งนี้ โดยถือราคาถัวเฉลี่ยจากราคาประเมินที่ดินหรือราคาปานกลางเพื่อเสียภาษีบำรุงท้องที่แห่งท้องถิ่นนั้นเป็นเกณฑ์กำหนดค่าผาติกรรมซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 91 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2524[85] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 64 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[82]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, "รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2524 สมัยสามัญ," วันที่ 22 กรกฎาคม 2524, หน้า 604.

[83]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, "รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 10/2524 สมัยสามัญ," วันที่ 24 กรกฎาคม 2524, หน้า 919 - 921.

[84]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2524 สมัยสามัญ," วันที่ 11 มิถุนายน 2524, หน้า 876-894.

[85]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2524 สมัยสามัญ," วันที่ 22 กรกฎาคม 2524, หน้า 598.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 24 กรกฎาคม 2524[86] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

28. วันที่ 28 กันยายน 2524

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดตอนกลาง ตำบลพระแก้ว อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยาให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2524 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 98 ตอนที่ 159 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2524[87] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะชัยภูมิ ให้แก่นายลี ผลประเสริฐ และ**เหตุผล**ว่ากระทรวงศึกษาธิการประสงค์จะย้ายสถานที่ตั้งโรงเรียนประถมศึกษา (โรงเรียนโนนเขวาประสิทธิ์ศิลป์) ให้มาอยู่ใกล้เส้นทางคมนาคม ดังนั้นจึงขอแลกเปลี่ยนที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดิน โดยเฉพาะคือใช้ในกิจการโรงเรียนดังกล่าวอยู่ในขณะนี้ แปลงหมายเลขทะเบียนที่ 30822 น.ส.3 ก. เลขที่ 3969 หมายเลขที่ดินที่ 175 ตำบลยางหวาย อำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ เนื้อที่ประมาณ 6 ไร่ 1 งาน16 ตารางวา กับที่ดินของ นายลี ผลประเสริฐ น.ส. 3 ก. เลขที่ 4645 และเลขที่ 4650 รวมเนื้อที่ประมาณ 8 ไร่ - งาน 30 ตารางวา ในท้องที่ดังกล่าว เพื่อประโยชน์ต่อทางราชการในการปลูกสร้างอาคารเรียนหลังใหม่ของโรงเรียนดังกล่าว

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 80 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 10 กรกฎาคม 2524[88] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

29. วันที่ 28 กันยายน 2524

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินโดยเฉพาะในท้องที่แขวงวงศ์สว่างวีร์เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ให้แก่กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2524 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 98 ตอนที่ 159 หน้า 4-6)

---

[86]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 10/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 24 กรกฎาคม 2524, หน้า 911 - 913.

[87]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 8/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 24 มิถุนายน 2524, หน้า 124 และ 134-138.

[88]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 10 กรกฎาคม 2524, หน้า 880-882.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 11 มิถุนายน 2524[89] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อ ประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะให้แก่กรุงเทพมหานครและ**เหตุผล**ว่ากรุงเทพมหานครประสงค์ที่จะขอแลกเปลี่ยนที่ดินที่นายรัตน์ วิรุฬหกุล ได้บริจาคให้ โฉนดเลขที่ 1833 แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพมหานครเนื้อที่ประมาณ 1ไร่ 3งาน 64 ตารางวา กับที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะคือปัจจุบันใช้ในราชการกรมการขนส่งทหารบกแปลงหมายเลขทะเบียนที่ 14093 โฉนดที่ 988 หมายเลขที่ดินที่ 19 ในท้องที่ดังกล่าวในจำนวนเนื้อที่เท่ากันเพื่อขยายบริเวณโรงเรียนไทยนิยมลงเคราะห์ของกรุงเทพมหานครตามความประสงค์ของผู้บริจาค

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 79 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2524[90] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 24 กรกฎาคม 2524[91] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3เห็นชอบกับสภาผู้แทน ราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

30. วันที่ 1 ตุลาคม 2524

ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2525 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 98 ตอนที่ 163 หน้า 1-173)

31. วันที่ 2 ตุลาคม 2524

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2524 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 98 ตอนที่ 164 หน้า 1-10)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 30 กรกฎาคม พ.ศ. 2524[92] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เพิ่มเติมหมวด 2 ทวิ การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการรถไฟ มาตรา 37 ทวิ มาตรา 37 ตรี มาตรา 37 จัตวา มาตรา 37 เบญ มาตรา 37 ฉ มาตรา 37 สัตต มาตรา 37 อัฏฐ มาตรา 37 นว มาตรา 37 ทศ และมาตรา 37 เอกาทศ แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2499 เกี่ยวกับ

---

[89]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 11 มิถุนายน 2524, หน้า 970 และ 973 - 974.

[90]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 22 กรกฎาคม 2524, หน้า 642.

[91]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 10/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 24 กรกฎาคม 2524, หน้า 969-971.

[92]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 30 กรกฎาคม 2524, หน้า 1032 และ 1053.

การได้มาและการเข้าครอบครองซึ่งอสังหาริมทรัพย์เพื่อการสร้างทางรถไฟ และ**เหตุผล**ว่ากฎหมายว่าด้วยการรถไฟแห่งประเทศไทยยังไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการได้มาและการเข้าครอบครองซึ่งอสังหาริมทรัพย์เพื่อประโยชน์แก่การสร้างทางรถไฟโดยเฉพาะ ในการนี้เห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการรถไฟแห่งประเทศไทยเพื่อกำหนดเกี่ยวกับการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการรถไฟขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 92 เสียง ไม่รับหลักการ 26 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2524[93] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 133 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภาวันที่ 25 กันยายน 2524[94] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

32. วันที่ 22 ตุลาคม 2524

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2524 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 98 ตอนที่ 175 หน้า 1-11)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 24 กรกฎาคม 2523[95] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้ปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการให้เหมาะสม และ **เหตุผล**ว่าอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการที่ใช้อยู่ในปัจจุบันไม่ได้ส่วนสัมพันธ์กับอัตราเงินเดือนของข้าราชการประเภทอื่นสมควรแก้ไขอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการให้เหมาะสม ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 88 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 18 กันยายน 2523[96] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 147 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 19 กันยายน 2523[97] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 150 เสียง ไม่รับหลักการ 1 เสียง และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญ

---

[93]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2524 สมัยวิสามัญ, วันที่ 25 กันยายน 2524, หน้า 39.

[94]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2524 สมัยวิสามัญ, วันที่ 25 กันยายน 2524, หน้า 1050-1057.

[95]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 10/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 24 กรกฎาคม 2523, หน้า 890 และ 918-921.

[96]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2523 สมัยวิสามัญ, วันที่ 18 กันยายน 2523, หน้า 75-76.

[97]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2523 สมัยวิสามัญ, วันที่ 19 กันยายน 2523, หน้า 64-66.

พิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2524[98] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียง 136 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 1 เสียง

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณา จำนวน 14 คน เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2524[99] และวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้น พิจารณาเมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2524[100] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียง 94 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 1 เสียง เมื่อวันที่ 25 กันยายน 2524[101] ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 25 กันยายน 2524[102]

---

[98]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 6/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 19 มิถุนายน 2524, หน้า 744 - 745.

[99]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 9 กรกฎาคม 2524, หน้า 468-469.

[100]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2524 สมัย สามัญ, วันที่ 10 กรกฎาคม 2524, หน้า 865-866.

[101]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2524 สมัยวิสามัญ, วันที่ 25 กันยายน 2524, หน้า 26.

[102]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2524 สมัย วิสามัญ, วันที่ 25 กันยายน 2524, หน้า 1074.

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ ปี 2525

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1. พระราชบัญญัติเหรียญที่ระลึกสมโภชน์กรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี พ.ศ. 2525	271
2. พระราชบัญญัติเปลี่ยนชื่อสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรเป็นสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ พ.ศ. 2525	271
3. พระราชบัญญัติรถยนตร์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2525	272
4. พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจย์ พ.ศ. 2524	273
5. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 37 ลงวันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ.2519 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2525	274
6. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2525	274
7. พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2525	275
8. พระราชบัญญัติการผังเมือง (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2525	276
9. พระราชบัญญัติเหรียญเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พ.ศ.2525	277
10. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 13) พ.ศ.2525	277
11. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัดสายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 32 - บ้านลาด - บ้านเบิก - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 311 (อำเภอท่าวุ้ง) ตอนบ้านเบิก - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 311 (อำเภอท่าวุ้ง) ในท้องที่อำเภอท่าวุ้ง จังหวัดลพบุรี พ.ศ. 2525	278
12. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินสายวังสะพุง-อุดรธานี ในท้องที่อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย และอำเภอนากลาง อำเภอหนองบัวลำภู อำเภอหนองวัวซอ อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี พ.ศ.2525	279
13. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินสายกรุงเทพฯ-วังน้อย - สระบุรี - ลพบุรี - ชัยนาท - นครสวรรค์ - กำแพงเพชร - ตาก – ลำปาง - เชียงราย ตอนดอนเมือง - สระบุรี ในท้องที่เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร อำเภอลำลูกกา อำเภอธัญบุรี อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี อำเภอบางปะอิน อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และอำเภอหนองแค อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี พ.ศ.2525	280
14. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 13) พ.ศ.2525	281
15. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 25) พ.ศ.2525	282
16. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 42 ลงวันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ.2519 พ.ศ.2525	284
17. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 14)พ.ศ.2525	285

เรื่อง	หน้า
18. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2525	286
19. พระราชบัญญัติให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิดบางอย่างทางทะเล(ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2525	289
20. พระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน (ฉบับที่ 21) ลงวันที่ 12 ตุลาคม พุทธศักราช 2519 พ.ศ.2525	290
21. พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 8) พ.ศ.2525	291
22. พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ.2525	292
23. พระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ.2525	293
24. พระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2525	294
25. พระราชบัญญัติเชื้อโรคและพิษจากสัตว์ พ.ศ.2525	295
26. พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2525	296
27. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 26) พ.ศ.2525	297
28. พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2525	298
29. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ 9) พ.ศ.2525	299
30. พระราชบัญญัติตั้งจังหวัดมุกดาหาร พ.ศ.2525	300
31. พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2525	301
32. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลคอหงส์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พ.ศ.2525	303
33. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ.2525	304
34. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา พ.ศ.2525	305
35. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภออำนาจเจริญ จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ.2525	305
36. พระราชบัญญัติจัดตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2526[1]	306
37. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดโบสถ์ ตำบลมหาราช อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2525	306
38. พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์ วัดหัวสำโรง ตำบลหัวสำโรง อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2525	307

[1] ดูรายละเอียดในหมวดงบประมาณรายจ่ายประจำปี

เรื่อง	หน้า
39.พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์ วัดราษฎร์บูรณะ ตำบลสรรพยา อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2525	308
40.พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดสวนลำไย ตำบลบางหลวง อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2525	309
41.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดสถิตย์วัฒนาราม ตำบลบางกระบือ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2525	309
42.พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดโคกจันทน์ ตำบลโพนางดำตก อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาทให้แก่ กรมชลประทาน พ.ศ.2525	310

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ในปี 2525

1. วันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเหรียญที่ระลึกสมโภชน์กรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี พ.ศ. 2525 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 15 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 17 ธันวาคม 2524[1] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีเหรียญที่ระลึกสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี และ**เหตุผล**ว่าจะมีการสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี ใน พ.ศ. 2525 ในการนี้สมควรให้มีการจัดสร้างเหรียญขึ้นเพื่อเป็นที่ระลึกในโอกาสดังกล่าว ประกอบกับเพื่อให้เป็นการสอดคล้องกับโบราณราชประเพณีที่เคยสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 100 ปี และ 150 ปี ซึ่งในครั้งนั้นได้มีการจัดทำเหรียญศตพรรษมาลาและเหรียญเฉลิมพระนคร 150 ปี ขึ้นไว้ตามลำดับ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 110 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 134 เสียง ไม่มีคะแนน เสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 25 ธันวาคม 2524[2] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการในวาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

2. วันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเปลี่ยนชื่อสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรเป็นสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ พ.ศ. 2525 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 15 หน้า 4 - 6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 17 ธันวาคม 2524[3] นายเจริญ เชาวน์ประยูรและนายจรัส พั้วช่วย เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร คือ พระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร และพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2525 โดยใช้ชื่อใหม่ว่า "สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้" และ**เหตุผล**ว่าวิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าวิทยาลัยเกษตรกรรมแม่โจ้ เป็นที่รู้จักของคนทั่วไปทั้งประเทศ เนื่องจากมีนักศึกษาที่มาจากทุกภาคของประเทศ ได้เข้าไปศึกษา ณ สถาบันนี้ แต่เมื่อวิทยาลัยเกษตรกรรม

---

[1] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2524 สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 17 ธันวาคม 2524, หน้า 179,180-184 และ 187.

[2] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 2/2524 สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 25 ธันวาคม 2524, หน้า 1188,1191 และ 1193.

[3] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2524 สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 17 ธันวาคม 2524, หน้า 53,56-57 และ 58.

เชียงใหม่หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าวิทยาลัยเกษตรกรรมแม่โจ้ โดยยกฐานะขึ้นเป็น "สถาบันเทคโนโลยีการเกษตร" นามนี้จึงไม่เป็นที่รู้จักของคนทั่วไปสมควรเปลี่ยนชื่อเสียใหม่ โดยใช้ชื่อว่า "สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้"

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 654 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่3เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง101 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 25 ธันวาคม 2524[4] การพิจารณาได้กระทำในสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการวาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

3. วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2525 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 17 หน้า 1 - 3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 30 กรกฎาคม 2524[5] มีผู้เสนอ 2 ฉบับ คือ

1. ฉบับนายชลินทร์ เผ่าวิบูล กับคณะเป็นผู้เสนอ
2. ฉบับนางคนงค์ ตงศิริ กับคณะเป็นผู้เสนอ

ร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับคล้ายคลึงกัน **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 และ**เหตุผล**ว่าปรากฏว่าพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 บัญญัติให้ "ผู้ใด" (อันหมายถึงเจ้าของกรรมสิทธิ์รถยนต์)จะไปขอจดทะเบียนรถให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนแห่งท้องที่ที่ตนมีภูมิลำเนา...นั้น ยังไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันเพราะประชาชนส่วนใหญ่ได้ซื้อรถยนต์ในระบบ "เช่าซื้อ" การขอจดทะเบียนรถจึงตกเป็นหน้าที่ของผู้ขายคือบริษัทรถยนต์ ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร การต่อทะเบียนก็ดี การตรวจสภาพรถยนต์ก็ดี จะต้องกระทำที่นายทะเบียน กรุงเทพมหานคร เมื่อประชาชนซื้อรถไปใช้ในต่างจังหวัดการกระทำตามพระราชบัญญัติรถยนต์นี้จึงเป็นการสร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนเป็นอย่างมาก

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการให้ถือเอาฉบับของนายชลินทร์ เผ่าวิบูล กับคณะเป็นหลัก และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณา

---

[4]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 2/2524 สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 25 ธันวาคม 2524, หน้า 1181,1183 และ 1185.

[5]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2524 สมัยวิสามัญ, วันที่ 30 กรกฎาคม 2524, หน้า 1061 และ 1065-1067.

วาระที่ 3 เมื่อวันที่ 29 กันยายน 2524[6] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 18 ธันวาคม 2524[7] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการวาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

4. วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจย์ พ.ศ. 2524 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 18 หน้า 23 - 29)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 24 มิถุนายน 2524[8] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมกิจการฮัจย์ และ**เหตุผล**ว่าการเดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ของชาวไทยผู้นับถือศาสนาอิสลาม ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดิอาระเบีย เป็นศาสนบัญญัติอันจำเป็นในทางศาสนาอิสลาม และมีชาวไทยผู้นับถือศาสนาอิสลามเดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์แต่ละปีเป็นจำนวนมาก ในการนี้รัฐบาลได้ให้ความอนุเคราะห์ส่งเสริมการไปประกอบพิธีฮัจย์ตลอดมาแต่ยังมีอุปสรรคบางประการทางกฎหมายที่สมควรได้รับการแก้ไขเพื่อให้การเดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ของชาวไทยผู้นับถือศาสนาอิสลามได้รับการส่งเสริมอย่างถูกต้องสมบูรณ์ทั้งในทางหลักศาสนา ความสะดวก ปลอดภัย มีหลักประกันในการเดินทาง และป้องกันการหาประโยชน์อันมิชอบ ทั้งให้สมประโยชน์ในด้านการปกครอง เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวดที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 112 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 59 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 3 กรกฎาคม 2524[9] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[6]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2524 สมัยวิสามัญ, วันที่ 29 กันยายน 2524, หน้า 64-65.

[7]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2524 สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 18 ธันวาคม 2524, หน้า 1090-1091,1094 และ 1096.

[8]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 8/2524 สมัยวิสามัญ, วันที่ 24 มิถุนายน 2524, หน้า 166,176-178 และ 210-211.

[9]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 8/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 3 กรกฎาคม 2524, หน้า 835,841-842 และ 850.

5. วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 37 ลงวันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2519 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2525 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 21 หน้า 1 - 3)

พระราชบัญญัตินี้เป็นผลจากการประชุมรัฐสภาวันที่ 22 มกราคม 2525[10] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ตั้งและประกอบกิจการโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ที่ไม่เป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ซึ่งตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยหรือกฎหมายต่างประเทศ สามารถได้รับอนุญาตให้ผลิตส่วนประกอบของอาวุธสำหรับราชการทหารและตำรวจเป็นการเฉพาะคราวได้ (ร่างมาตรา 3 แก้ไขความในวรรคสองของข้อ 29 แห่งคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 37 ลง วันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2519 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครอง แผ่นดิน ฉบับที่ 37 ลงวันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2519 พ.ศ. 2522) และ**เหตุผล**ว่าเพื่อให้การผลิตอาวุธสำหรับราชการทหารและตำรวจดำเนินไปได้คล่องตัวยิ่งขึ้น สมควรแก้ไขให้ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ตั้ง และประกอบ กิจการโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานอยู่แล้วที่ไม่เป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ซึ่งตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยและกฎหมายต่างประเทศสามารถผลิตเฉพาะส่วนประกอบของอาวุธดังกล่าวเป็นการเฉพาะคราวได้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวดที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการวาระที่2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

6. วันที่ 5 มีนาคม 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2525 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 33 หน้า 1 - 4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 29 กันยายน 2524[11] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม โดยให้ศาลแขวง และผู้พิพากษานายเดียวในศาลชั้นต้นมีอำนาจทำการไต่สวนและมีคำสั่งในการชันสูตรพลิกศพตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (มาตรา 15 และมาตรา 22) และ**เหตุผล**ว่าตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรมเกี่ยวกับอำนาจของศาลแขวงและผู้พิพากษานายเดียวในศาลชั้นต้น โดยตัดอำนาจทำการไต่สวนและมีคำสั่งในการชันสูตรพลิกศพตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาออก เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 333 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 ที่ให้ยกเลิกการไต่สวนและมีคำสั่งในกรณีดังกล่าวโดยศาลนั้น บัดนี้ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา(ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2523 ซึ่งบัญญัติให้นำการไต่สวนในศาลกลับมาใช้บังคับแก่กรณีดังกล่าวอีก สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรมให้สอดคล้องกันเพื่อให้

---

[10] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 4/2525 สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 22 มกราคม 2525, หน้า 356,361-362 และ 371.

[11] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2524 สมัยวิสามัญ, วันที่ 29 กันยายน 2524, หน้า 267 และ 272-273.

ศาลแขวงและผู้พิพากษานายเดียวในศาลชั้นต้นมีอำนาจทำการไต่สวนและมีคำสั่งในการชันสูตรพลิกศพตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้เช่นเดิม ทั้งนี้เพื่อความสะดวกและรวดเร็ว

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และให้ คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2524[12] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 25 ธันวาคม 2524[13] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 มกราคม 2524[14] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

7. วันที่ 5 มีนาคม 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2525 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 33 หน้า 5 - 8)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 4 สิงหาคม 2524[15] นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล และนายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484 มาตรา 69 ,73 และ**เหตุผล**ว่าขณะนี้เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่ายังมีประชาชนในชนบทอีกจำนวนไม่น้อยที่ไม่มีเงินจะไปซื้อไม้และอุปกรณ์ต่าง ๆ มาสร้างบ้านอยู่อาศัย ก็เนื่องจากความยากจนเป็นเหตุ จึงได้กระทำผิดไปด้วยความจำเป็น โดยไปตัดไม้ในป่ามาสร้างบ้านของตนเองบ้าง ซ่อมแซมบ้านของตนเองบ้าง มิฉะนั้นแล้วก็ไม่มีบ้านอยู่อาศัยหรือมีไม้ไว้ในความครอบครองเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อซ่อมแซมบ้านก็ดี หรือมีไม้ไว้เพื่อทำเครื่องใช้ไม้สอยต่าง ๆ บ้างก็ดี จึงเป็นกรณีที่น่าเห็นใจเป็นอย่างยิ่ง แม้บางครั้งศาลสถิตย์ยุติธรรมจะให้ความปราณีอย่างไรก็ยังทำให้ประชาชนผู้ยากไร้ดังกล่าวได้รับความเดือดร้อนอย่างแสนสาหัสอยู่ดี เพราะติดขัดอยู่ที่ตัวบทกฎหมาย เพื่อให้ศาลสถิตย์ยุติธรรมได้มีโอกาสพินิจพิเคราะห์ถึงความหนักเบาของ ข้อเท็จจริงแต่ละคดี ในการที่จะลงโทษผู้กระทำความผิดได้ดีและมากขึ้น จึงสมควรแก้ไขโทษขั้นต่ำของมาตรา 69, 73 บางกรณี เสียใหม่ให้ต่ำลงเล็กน้อย ส่วนโทษขั้นสูงก็เพิ่มให้สูงขึ้นบางกรณี เช่นเดียวกัน เพื่อลงโทษผู้ที่ทำลายป่าไม้ให้หนัก

---

[12]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2524 สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 17 ธันวาคม 2524, หน้า 37.

[13]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 2/2524 สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 25 ธันวาคม 2524, หน้า 1168 และ 1171.

[14]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 4/2525 สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 22 มกราคม 2525, หน้า 1230.

[15]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 16/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 4 สิงหาคม 2524, หน้า 1239 และ 1252-1254.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 29 กันยายน 2524[16] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 73 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 1 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 18 ธันวาคม 2524[17] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 129 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะ กรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 มกราคม 2525[18] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

8. วันที่ 5 มีนาคม 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการผังเมือง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2525 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 33 หน้า 9 - 13)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 29 กันยายน 2524[19] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ขยายระยะเวลาสำหรับการปิดประกาศตามมาตรา 23 การยื่นคำร้องตามมาตรา 24 และการที่สำนักผังเมืองเสนอผังเมืองรวมต่อรัฐมนตรีตามมาตรา 25 กับแก้ไขชื่อคณะกรรมการและเลขมาตราที่อ้างในมาตรา 57 ให้ถูกต้อง และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 โดยขยายระยะเวลาสำหรับการปิดประกาศแผนที่แสดงเขตผังเมืองรวม การยื่นคำร้องขอให้แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกข้อกำหนดเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ที่ดินของผังเมืองรวมของผู้มีส่วนได้เสีย และการที่สำนักผังเมือง เสนอผังเมืองรวมต่อรัฐมนตรี จากหกสิบวันเป็นเก้าสิบวันเพื่อให้ประชาชนได้มีเวลายื่นคำร้องขอมากยิ่งขึ้น กับแก้ไขเพิ่มเติมชื่อคณะกรรมการ และเลขมาตราที่อ้างในมาตรา 57 ให้ถูกต้อง

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2524[20] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 94 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 25 ธันวาคม 2524[21] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มี

---

[16]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2524 สมัยวิสามัญ, วันที่ 29 กันยายน 2524, หน้า 109.

[17]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2524 สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 18 ธันวาคม 2524, หน้า 1130,1135,1138 และ 1139.

[18]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 4/2525 สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 22 มกราคม 2525, หน้า 1237.

[19]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2524 สมัยวิสามัญ, วันที่ 29 กันยายน 2524, หน้า 164,169 และ 170.

[20]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2524 สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 17 ธันวาคม 2524, หน้า 31.

[21]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 2/2524 สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 25 ธันวาคม 2524, หน้า 1175 และ 1178.

คะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 17 มกราคม 2524[22] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

9. วันที่ 11 มิถุนายน 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเหรียญเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พ.ศ. 2525 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 80 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 6 พฤษภาคม 2525[23] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีเหรียญเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ และ**เหตุผล**ว่าเพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติและถวายความจงรักภักดีในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ที่ได้ทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจอันเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชน จึงในวโรกาสที่เจริญพระชนมายุ 50 พรรษา สมควรให้มีเหรียญเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ขึ้น

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 148 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 14 พฤษภาคม 2524[24] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

10. วันที่ 11 มิถุนายน 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2525 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 80 หน้า 4 - 6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 กันยายน 2524[25] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 106 (4) และมาตรา 110 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(1) ให้มีการอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวในคดีที่ไม่ร้ายแรงโดยไม่ต้องมีประกันได้มากขึ้น (มาตรา 110) และ

---

[22]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 4/2525 สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 22 มกราคม 2525, หน้า 1120.

[23]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 6 พฤษภาคม 2525, หน้า 10,13 และ 23.

[24]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 2/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 14 พฤษภาคม 2525, หน้า 165,168 และ 170.

[25]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2524 สมัยวิสามัญ, วันที่ 29 กันยายน 2524, หน้า 247-248 และ 265.

(2) บัญญัติให้ชัดแจ้งว่า ในกรณีที่ศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาแล้ว หากมีการยื่นคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวต่อศาลชั้นต้นก่อนส่งสำนวนไปยังศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกา และศาลชั้นต้นเห็นไม่สมควร อนุญาต ศาลชั้นต้นต้อง "รีบ" ส่งคำร้องพร้อมสำนวนไปยังศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาเพื่อสั่ง แล้วแต่กรณี (มาตรา 106 (4))

และ**เหตุผล**ว่าที่บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน

(1) อนุญาตให้มีการปล่อยชั่วคราวโดยไม่ต้องมีประกันได้เฉพาะคดี ที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่ถึงหนึ่งปี และ

(2) มิได้กำหนดอย่างชัดแจ้งว่าในกรณีที่ศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาแล้ว หากมีการยื่นคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวต่อศาลชั้นต้นก่อนส่งสำนวนไปยังศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาและศาลชั้นต้นเห็นไม่สมควรอนุญาต ศาลชั้นต้นจะต้อง "รีบ" ส่งคำร้องพร้อมสำนวนไปให้ศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาเพื่อสั่ง แล้วแต่กรณี เหมือนกับที่ได้กำหนดอย่างชัดแจ้งในกรณีที่มีการยื่นคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวต่อศาลชั้นต้นเมื่อส่งสำนวนไปยังศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาแล้วทำให้สิทธิเสรีภาพของผู้ต้องหาและจำเลยในการได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวไม่ได้รับความคุ้มครองเท่าที่ควร และบทบัญญัติของกฎหมายในเรื่องอย่างเดียวกันไม่สอดคล้องเป็นอย่างเดียวกัน

สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้มีการอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวในคดีที่ไม่ร้ายแรงโดยไม่ต้องมีประกันได้มากขึ้น และให้บทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวมีความสอดคล้องเป็นอย่างเดียวกัน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 7 มกราคม 2525[26] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 99 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภาในการประชุม วันที่ 15 มกราคม 2525[27] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2525[28] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

11. วันที่ 18 มิถุนายน 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัด สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 32 - บ้านลาด - บ้านเบิก - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 311 (อำเภอท่าวุ้ง) ตอนบ้านเบิก - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 311 (อำเภอท่าวุ้ง) ในท้องที่อำเภอท่าวุ้ง จังหวัดลพบุรี พ.ศ. 2525 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 84 หน้า 1-3)

---

[26]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 3/2525 สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 7 มกราคม 2525, หน้า 422.

[27]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 3/2525 สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 15 มกราคม 2525, หน้า 1200-1201 และ 1204.

[28]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 1/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 6 พฤษภาคม 2525, หน้า 3.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 17 ธันวาคม 2524[29] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่อำเภอท่าวุ้ง จังหวัดลพบุรี และ**เหตุผล**ว่ากรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงจังหวัด สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 32 - บ้านลาด - บ้านเบิก – บรรจบทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 311 (อำเภอท่าวุ้ง) ตอนบ้านเบิก - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 311 (อำเภอท่าวุ้ง) เสร็จแล้ว สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 102 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่3 เมื่อวันที่ 21 มกราคม 2525[30] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง84 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 6 พฤษภาคม 2525[31] การพิจารณาได้กระทำในสามวาระรวด ที่ประชุมลงมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการวาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

12. วันที่ 18 มิถุนายน 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินสายวังสะพุง - อุดรธานี ในท้องที่อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย และอำเภอนากลาง อำเภอหนองบัวลำภู อำเภอหนองวัวซอ อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี พ.ศ. 2525 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 84 หน้า 4 - 6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 24 ธันวาคม 2524[32] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย และอำเภอนากลาง อำเภอหนองบัวลำภู อำเภอหนองวัวซอ อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานีและ**เหตุผล**ว่ากรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดิน สายวังสะพุง - อุดรธานี ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 43 ลงวันที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2515 เสร็จแล้ว สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

---

[29]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2524 สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 17 ธันวาคม 2524, หน้า 243,246 และ 247.

[30]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2525 สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 21 มกราคม 2525, หน้า 821.

[31]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 2 ครั้งที่ 1/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 6 พฤษภาคม 2525, หน้า 91,94 และ 97.

[32]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2524 สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 24 ธันวาคม 2524, หน้า 283 และ 292-293.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 92 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่3เมื่อวันที่ 21 มกราคม 2525[33] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง105 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 6 พฤษภาคม 2525[34] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

13. วันที่ 18 มิถุนายน 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดิน สายกรุงเทพฯ- วังน้อย - สระบุรี - ลพบุรี - ชัยนาท - นครสวรรค์ - กำแพงเพชร - ตาก - ลำปาง - เชียงราย ตอนดอนเมือง - สระบุรี ในท้องที่เขตบางเขน กรุงเทพมหานครอำเภอลำลูกกา อำเภอธัญบุรี อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี อำเภอบางปะอิน อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และอำเภอหนองแค อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี พ.ศ. 2525 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 84 หน้า 7 - 10)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 17 ธันวาคม 2524[35] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร อำเภอ ลำลูกกา อำเภอธัญบุรี อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี อำเภอบางปะอิน อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และอำเภอหนองแค อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี และ**เหตุผล**ว่ากรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดิน สายกรุงเทพฯ- วังน้อย - สระบุรี - ลพบุรี - ชัยนาท- นครสวรรค์ - กำแพงเพชร - ตาก - ลำปาง - เชียงราย ตอนดอนเมือง - สระบุรี ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายกรุงเทพฯ - วังน้อย - สระบุรี - ลพบุรี - ชัยนาท - นครสวรรค์ - กำแพงเพชร - ตาก - ลำปาง - เชียงราย ตอนดอนเมือง - สระบุรี พ.ศ. 2513 เสร็จแล้ว และ ปรากฏว่ามีความจำเป็นต้องขยายส่วนกว้างของแนวทางหลวงบางตอนเพิ่มขึ้นจากที่พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวกำหนดไว้เดิมเพียงหนึ่งร้อยเมตร เป็นสามร้อยหกสิบสี่เมตรเพื่อความปลอดภัยในการจราจร สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

---

[33]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2525 สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 21 มกราคม 2525, หน้า 837.

[34]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 1/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 6 พฤษภาคม 2525, หน้า 43,45 และ 47.

[35]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2524 สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 17 ธันวาคม 2524, หน้า 198-199,215 และ 216.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 112 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และ ให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 มกราคม 2525[36] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 6 พฤษภาคม 2525[37] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับ สภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

14. วันที่ 25 มิถุนายน 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2525 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 88 หน้า 1 - 17)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 กันยายน 2524[38] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พุทธศักราช 2456 โดย

(1) แก้ไขเพิ่มเติมคำวิเคราะห์ศัพท์โดยรวมไว้มาตราเดียวกัน

(2) แก้ไขความในหมวดที่ 2 เกี่ยวกับหน้าที่นายเรือเมื่อเวลาเรือเข้ามา หรือออกจากน่านน้ำไทย

(3) เพิ่มอำนาจเจ้าท่าที่จะกักเรือได้เมื่อนายเรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าท่า ตามมาตรา 139

(4) ยกเลิกมาตรา 140 และมาตรา 141

(5) แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับใบอนุญาตตามมาตรา 142

(6) เพิ่มอำนาจเจ้าท่าที่จะสั่งพักใช้ใบอนุญาตใช้เรือและไม่อนุญาตให้ออกเรือตามมาตรา 160

(7) เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับใบสำคัญรับรองเกี่ยวกับความปลอดภัยแห่งชีวิตในทะเล และใบสำคัญรับรองแนวน้ำบรรทุกเป็นมาตรา 162 ทวิ และมาตรา 162 ตรี

(8) ระบุอำนาจของเจ้าท่าในการออกกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือในเรื่องใดได้บ้าง ไว้ให้ชัดเจนในมาตรา 163

(9) เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมสำหรับการเดินทางไปตรวจเรือนอกสถานที่ราชการเป็นมาตรา 164 ทวิ

(10) กำหนดความผิดเกี่ยวกับการใช้เรือผิดประเภทในมาตรา 175 ให้กว้างขวางขึ้น

(11) เพิ่มอำนาจเจ้าท่าในการกำหนดชั้นของสิ่งของ และสิ่งของที่อาจทำให้เกิดอันตรายได้

(12) เพิ่มอำนาจเจ้าท่าในการออกข้อบังคับเกี่ยวกับการสอบความรู้ของผู้ทำการในเรือ

---

[36]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2525 สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 21 มกราคม 2525, หน้า 822 และ 823.

[37]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 1/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 6 พฤษภาคม 2525, หน้า 79,82 และ 84.

[38]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2524 สมัยวิสามัญ, วันที่ 29 กันยายน 2524, หน้า 139-140 และ 160.

และ**เหตุผล**ว่าที่ประเทศไทยกำลังดำเนินการเพื่อเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศ ว่าด้วยความปลอดภัยแห่งชีวิตในทะเล ค.ศ. 1960 แต่กฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทยยังมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่สอดคล้องกับอนุสัญญาดังกล่าว ประกอบกับบทบัญญัติบางมาตราในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย เพื่ออนุวัตการให้เป็นไปตามอนุสัญญาดังกล่าวข้างต้น และเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 14 มกราคม 2525[39] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 89 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 22 มกราคม 2525[40] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคมนาคมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2525[41] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

15. วันที่ 2 กรกฎาคม 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 25) พ.ศ. 2525 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 91 หน้า 1 - 14)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมรัฐสภา วันที่ 22 มกราคม 2525[42] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ดังต่อไปนี้

1. <u>บททั่วไป</u>

(1) ความผิดตามประมวลรัษฎากรที่เปรียบเทียบได้นั้น ให้ถือตามกำหนดโทษเป็นเกณฑ์ (แก้ไขมาตรา 3 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร)

(2) ให้อธิบดีมีอำนาจออกคำสั่งให้เจ้าพนักงานสรรพากรทำการตรวจค้น ยึดหรืออายัดบัญชีเอกสารที่เกี่ยวกับภาษีอากรได้ทั่วราชอาณาจักร และให้เจ้าพนักงานทำการตรวจค้นในระหว่างเวลาทำการของผู้ประกอบกิจการได้ด้วย (แก้ไขมาตรา 3 เบญจ แห่งประมวลรัษฎากร)

(3) ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดให้ผู้จ่ายเงินได้มีและใช้เลขประจำตัวในการปฏิบัติการตามประมวลรัษฎากร (แก้ไขมาตรา 3 เอกาทศ แห่งประมวลรัษฎากร)

---

[39]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, <u>รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร</u> ครั้งที่ 5/2525 สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 14 มกราคม 2525, หน้า 615.

[40]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, <u>รายงานการประชุมวุฒิสภา</u> ครั้งที่ 4/2525 สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 22 มกราคม 2525, หน้า 1240-1241 และ 1256.

[41]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, <u>รายงานการประชุมวุฒิสภา</u> ชุดที่ 2 ครั้งที่ 1/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 6 พฤษภาคม 2525, หน้า 34.

[42]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, <u>รายงานการประชุมรัฐสภา</u> ครั้งที่ 4/2525 สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 22 มกราคม 2525, หน้า 378-380 และ 418-424.

(4) เพิ่มอัตราดอกเบี้ยที่จ่ายให้แก่ผู้ได้รับคืนเงินภาษีอากร (แก้ไขมาตรา 4 ทศ แห่งประมวลรัษฎากร)

(5) ให้อธิบดีมีอำนาจเปิดเผยชื่อผู้เสียภาษีอากรและชื่อและพฤติการณ์ของผู้สอบบัญชีในบางกรณีตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด (เพิ่มมาตรา 10 ทวิ)

(6) ให้อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งบุคคลเป็นการทั่วไปให้มีบัญชีพิเศษ และให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดให้ผู้ยื่นรายการหรือผู้ต้องเสียภาษีจัดทำบัญชีหรือแจ้งข้อความใด ๆ ยื่นต่อเจ้าพนักงานประเมินพร้อมกับการยื่นรายการ (แก้ไขมาตรา 17 วรรคสาม แห่งประมวลรัษฎากร)

(7) ให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจเรียกเก็บเงินเพิ่มสำหรับกรณีประเมินภาษีอากรตามแบบแสดงรายการได้ (เพิ่มมาตรา 18 วรรคสี่)

(8) ปรับปรุงหลักเกณฑ์การเรียกเก็บเบี้ยปรับและเงินเพิ่มภาษีเงินได้ (แก้ไขมาตรา 22 มาตรา 26 และมาตรา 27 แห่งประมวลรัษฎากร และเพิ่มมาตรา 27 ทวิ)

2. ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

(1) ให้การยื่นรายการเงินได้พึงประเมินกรณีมีภาษีต้องเสียให้ชำระภาษีต่ออำเภอท้องที่ภายในกำหนดเวลาพร้อมกับการยื่นรายการ (แก้ไขมาตรา 57 จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร)

3. ภาษีเงินได้นิติบุคคล

(1) ขยายความบทนิยาม "บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล" ให้หมายความรวมถึงมูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้ แต่ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือสมาคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา 47 (7) (ข) (แก้ไขมาตรา 39 แห่งประมวลรัษฎากร)

(2) ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินได้ตามหลักเกณฑ์วิธีการเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา และให้จำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ได้ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง (แก้ไขมาตรา 65 ทวิ (2) วรรคหนึ่ง และ (9) แห่งประมวลรัษฎากร)

(3) กำหนดวิธีการคำนวณค่าของหนี้สินที่เป็นเงินตราต่างประเทศที่เหลืออยู่ในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีเป็นเงินตราไทยตามอัตราถัวเฉลี่ยที่ธนาคารพาณิชย์ขาย (แก้ไขมาตรา 65 ทวิ (5) วรรคหนึ่ง แห่งประมวลรัษฎากร)

(4) กำหนดเงินได้ของมูลนิธิหรือสมาคมที่ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเป็นรายได้ (แก้ไขมาตรา 65 ทวิ (13) แห่งประมวลรัษฎากร)

(5) กำหนดให้เงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพที่จะถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิได้ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวงและห้ามมิให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนำเบี้ยปรับ เงินเพิ่มภาษีอากร ค่าปรับทางอาญา และภาษีเงินได้นิติบุคคลมาคิดเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ (แก้ไขมาตรา 65 ตรี (3) และ (6) แห่งประมวลรัษฎากร)

(6) ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลยื่นงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไร ขาดทุนที่มีบุคคลตามมาตรา 3 สัตต ตรวจสอบและรับรอง (แก้ไขมาตรา 69 แห่งประมวลรัษฎากร)

(7) กำหนดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่เก็บจากรายได้ของมูลนิธิ หรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้ (แก้ไขบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร)

4. ภาษีการค้า

(1) ไม่ยกเว้นภาษีการค้าสำหรับกิจการของโรงเรียนราษฎร์ประเภทโรงเรียน อาชีวศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับการขายของ ฯลฯ และกิจการของโรงเรียนกวดวิชาบางประเภท (แก้ไขมาตรา 78 ทวิ (3) แห่งประมวลรัษฎากร)

(2) ให้ถือว่าการที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมนำสินค้าที่ซื้อจากผู้ผลิตซึ่งได้รับการลดอัตราภาษีการค้าไปใช้ในการใด ๆ ที่มิใช่การผลิตสินค้าของตนเอง เป็นการขายสินค้าและให้ถือว่า ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ดังกล่าวเป็นผู้ประกอบการค้า แต่ให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องจดทะเบียนการค้าและกำหนดให้ยื่นแบบแสดงรายการค้าเป็นรายครั้งที่มีรายรับ (เพิ่มมาตรา 79 ทวิ (8) และแก้ไขมาตรา 79 ทวิ วรรคสอง มาตรา 80 ทวิ และมาตรา 84 วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร)

(3) ให้รายรับจากการขายน้ำอัดลมของภัตตาคารเฉพาะประเภทการค้า 7 (ง) แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า ได้รับยกเว้นภาษีการค้า (แก้ไขมาตรา 79 ตรี (9) แห่งประมวลรัษฎากร)

(4) เพิ่มอัตราเงินเพิ่มภาษีการค้า (แก้ไขมาตรา 89 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร)

และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรเพื่อความเป็นธรรม ความชัดเจน ความรัดกุม และความเหมาะสมแก่สถานการณ์ และเพื่อป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษีอากรให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 197 เสียง ไม่รับหลักการ 34 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2525[43] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง 162 เสียง ไม่เห็นชอบ 22 เสียง

16. วันที่ 16 กรกฎาคม 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 42 ลงวันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ.2519 พ.ศ. 2525 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 97 หน้า 1 - 3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 1 ตุลาคม 2524[44] นายวัฒนา อัศวเหม กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อ 8 แห่งคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 42 ลงวันที่ 21 ตุลาคม 2519 และ**เหตุผล**ว่าตามที่ได้มีคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินกำหนดให้บุคคลหรือนิติบุคคลที่ต้องการจะดำเนินการพิมพ์หนังสือพิมพ์รายวันและสิ่งตีพิมพ์ โดยกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิมพ์สิ่งพิมพ์และหนังสือพิมพ์ออกเผยแพร่ไว้เป็นข้อ ๆ นั้น เนื่องจากคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 42 ข้อ 8 ให้อำนาจปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นผู้วินิจฉัยคำอุทธรณ์ของผู้ถูกสั่งถอนใบอนุญาต ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์แต่ผู้เดียว และให้คำวินิจฉัยของปลัดกระทรวงมหาดไทยให้เป็นที่สุด กรณีดังกล่าวจึงทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมและหวาดกลัวของผู้ดำเนินการพิมพ์หนังสือพิมพ์รายวันและสิ่งตีพิมพ์เป็นอย่างยิ่ง เพราะเขาเหล่านั้นดำเนินกิจการเพื่อเป็นปากเสียงให้กับประชาชนทั้งประเทศ เมื่อมีสิ่งผิดพลาดเกิดขึ้นสมควรจะให้ศาลเป็นผู้วินิจฉัยและชี้ขาดเพื่อความเป็นธรรมต่อทุกฝ่าย

---

[43] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 2/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 21 พฤษภาคม 2525, หน้า 191.

[44] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 3/2524 สมัยวิสามัญ, วันที่ 1 ตุลาคม 2524, หน้า 437 และ 463-470.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 61 เสียง ไม่รับหลักการ 38 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 มกราคม 2525[45] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 77 เสียง ไม่เห็นชอบ 24 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 6 พฤษภาคม 2525[46] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2525[47] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

17. วันที่ 6 สิงหาคม 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2525 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 108 หน้า 1-4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 1 ตุลาคม 2524[48] นายสง่า วัชราภรณ์ กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 87 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และ**เหตุผล**ว่าเพื่อให้การสอบสวนและคดีลุล่วงไปโดยรวดเร็ว และเหมาะสมยิ่งขึ้น กับเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการสืบสวนและสอบสวนจนได้ความแน่ชัดก่อนจับกุมผู้ต้องหา

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 85 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 7 มกราคม 2525[49] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 135 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 มกราคม 2525[50] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการ

---

[45]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2525 สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 21 มกราคม 2525, หน้า 813-814.

[45]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 1/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 6 พฤษภาคม 2525, หน้า 155 และ 157.

[47]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 4/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 11 มิถุนายน 2525, หน้า 303.

[48]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 3/2524 สมัยวิสามัญ, วันที่ 1 ตุลาคม 2524, หน้า 426 และ 433.

[49]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 3/2525 สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 7 มกราคม 2525, หน้า 454.

[50]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 3/2525 สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 15 มกราคม 2525, หน้า 1207 และ 1210.

ปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2525[51] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณา จำนวน 19 คน เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2525[52] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2525[53] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียง 100 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2525[54] ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะ กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2525[55]

18. วันที่ 6 สิงหาคม 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2525 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 108 หน้า 5 - 19)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 4 สิงหาคม 2524[56] มีผู้เสนอ 8 ฉบับ คือ

1. ฉบับนายมนตรี พงษ์พานิช กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 276 และมาตรา 277 ยกเลิกมาตรา 277 ทวิและมาตรา 277 ตรี แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 278 มาตรา 279 มาตรา 280 มาตรา 282 มาตรา 283 มาตรา 284 มาตรา 285 มาตรา 286 มาตรา 313 มาตรา 317 มาตรา 318 มาตรา 319 มาตรา 339 มาตรา 339 ทวิ มาตรา 340 และมาตรา 340 ทวิ และ**เหตุผล**ว่าความผิดเกี่ยวกับเพศ เช่นข่มขืนกระทำชำเราต่อเด็กหญิงและหญิงสาว จัดหา ล่อไป หรือชักพาไปซึ่งเด็กหญิงและหญิงสาวโดยการใช้อาวุธบังคับขู่เข็ญหรือข่มขืน กระทำชำเราแล้วฆ่ามีเป็นประจำทุกวัน อาชญากรเหล่านี้ไม่เคยกลัวเกรงอาญาแผ่นดิน คดีอาชญากรรมทางเพศจึงมีสถิติเพิ่มขึ้นทุกเดือนเพราะผู้กระทำความผิดถือว่าเป็นเรื่องธรรมดาไม่กลัวเกรงอาญาแผ่นดิน จึงเป็นภัยอันใหญ่หลวงต่อสังคมในปัจจุบันเป็นอย่างยิ่ง สมควรลงโทษผู้กระทำความผิดให้หนักถึงขั้นประหารชีวิต เพื่อให้ผู้ที่คิดจะกระทำความผิดกลัวเกรงการลงอาญา และไม่กล้าเสี่ยงต่อการที่จะต้องเอา

---

[51]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 1/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 6 พฤษภาคม 2525, หน้า 16.

[52]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 4/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 20 พฤษภาคม 2525, หน้า 397-399.

[53]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 3/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 21 พฤษภาคม 2525, หน้า 174-175.

[54]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 10/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 23 มิถุนายน 2525, หน้า 1025.

[55]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 6/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 25 มิถุนายน 2525, หน้า 376.

[56]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 16/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 4 สิงหาคม 2524, หน้า 1093,1109,1121,1134,1140,1145,1150,1155 และ 1188-1190.

ชีวิตเข้าแลก และในปัจจุบันการจับคนไปเรียกค่าไถ่มีเป็นประจำไม่เว้นแต่ละวัน เพราะผู้ที่ร่วมกันกระทำความผิดถือว่าเจ้าทรัพย์จะต้องยินยอมจ่ายเงินค่าไถ่ให้แต่โดยดีเพื่อรักษาชีวิตของตัวประกันไว้ ก็จะได้เงินมาแบ่งปันกันครั้งละมาก ๆ เพราะการจะจับใครไปเรียกค่าไถ่นั้น ผู้กระทำจะต้องเลือกเอาบุคคลที่มีฐานะดี พอที่จ่ายเงินให้ได้ตามคำเรียกร้องหรือตามข้อเสนอ หากปฏิเสธไม่จ่ายก็จะฆ่าตัวประกันทิ้งทันที กรณีดังกล่าวมานี้จึงเป็นภัยอย่างใหญ่หลวงต่อสวัสดิภาพของประชาชนเป็นอย่างยิ่ง สมควรลงโทษผู้กระทำความผิดให้หนักถึงขั้นประหารชีวิต

2. ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เพิ่มโทษสำหรับความผิดตามประมวล กฎหมาย มาตรา 276 มาตรา 277 มาตรา 277 ทวิ มาตรา 277 ตรี มาตรา 278 มาตรา 279 มาตรา 280 มาตรา 282 มาตรา 283 มาตรา 284 มาตรา 286 มาตรา 287 มาตรา 313 มาตรา 315 มาตรา 317 มาตรา 318 มาตรา 319 มาตรา 320 และมาตรา 335 ทวิ และ**เหตุผล**ว่าในปัจจุบันอาชญากรรมบางประเภทโดยเฉพาะอย่างยิ่งอาชญากรรมที่เป็นความผิดเกี่ยวกับเพศและความผิดต่อเสรีภาพได้ทวีความรุนแรง และความผิดฐานลักทรัพย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทรัพย์ที่เป็นพระพุทธรูป และโคหรือกระบือของผู้มีอาชีพกสิกรรมมีเพิ่มมากขึ้นซึ่งความผิดเหล่านี้ในบางกรณีได้มีการเพิ่มอัตราโทษมาครั้งหนึ่งแล้วตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 11 ลงวันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2514 ในการนี้สมควรเพิ่มอัตราโทษสำหรับผู้กระทำความผิดให้สูงขึ้นเพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดดังกล่าว

3. ฉบับนายทวี ไกรคุปต์ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 276 มาตรา 277 มาตรา 277 ทวิ และมาตรา 278 มาตรา 279 มาตรา 280 มาตรา 282 มาตรา 283 มาตรา 284 มาตรา 288 มาตรา 294 มาตรา 313 มาตรา 317 มาตรา 318 มาตรา 319 มาตรา 320 มาตรา 336 มาตรา 339 มาตรา 339 ทวิ มาตรา 340 และมาตรา 340 ทวิ และ**เหตุผล**ว่าปรากฏว่าผู้กระทำความผิดในคดีฐานข่มขืนกระทำชำเรา คดีความผิดฐานล่อลวงหญิง เป็นธุระจัดหาหญิง คดีความผิดฐานฆ่าคนตายและคดีจับคนไปเรียกค่าไถ่ ความผิดฐานชิงทรัพย์ ความผิดฐานปล้นทรัพย์ และความผิดฐานฆ่าคนตายมีเป็นประจำทุกวัน ๆ ละหลาย ๆ ราย โดยที่ผู้กระทำความผิดไม่เคยเกรงกลัวอาญาแผ่นดิน เนื่องจากกฎหมายอาญากำหนดโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดดังกล่าวไว้ต่ำ ทำให้สุจริตชนหวาดกลัวภัยดังกล่าวเป็นอย่างยิ่ง เพราะไม่ทราบว่าจะมาถึงตัวเมื่อไร และบางครั้งต้องเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สินซึ่งเป็นภัยอย่างร้ายแรงต่อสังคมในปัจจุบัน เพื่อให้ผู้ที่คิดจะกระทำความผิดกลัวเกรงอาญาแผ่นดินและไม่กล้าเสี่ยงต่อการที่จะถูกลงโทษ จึงสมควรลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดให้หนักเพื่อมิให้เป็นเยี่ยงอย่างต่อไป โดยให้ลงโทษในขั้นประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิตแล้วแต่กรณี

4. ฉบับนายเจริญ เชาวน์ประยูร กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 335 และ**เหตุผล**ว่าปรากฏว่า โค กระบือ หรือสัตว์พาหนะอื่น ๆ ตลอดจนเครื่องมือ เครื่องใช้ที่ใช้ในการเกษตรกรรมของชาวไร่ชาวนาถูกโจรกรรม ทำให้ชาวนา ชาวไร่เดือดร้อนเป็นอย่างยิ่ง เพราะขาดเครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบอาชีพ เมื่อถูกขโมยไปแล้วก็ไม่สามารถจะหาซื้อใหม่ได้ทันท่วงที เนื่องจากไม่มีเงินเพียงพอทำให้มีปัญหาเกิดขึ้นแก่ชาวไร่ชาวนาเป็นประจำเสมอมา ในปัจจุบันการขโมย โค กระบือ และเครื่องใช้ของชาวไร่ชาวนาระบาดอย่างหนัก และกฎหมายกำหนดบทลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดในกรณีนี้ไว้สถานเบา เพื่อให้เป็นที่หลาบจำแก่ผู้กระทำความผิดจึงสมควรเพิ่มโทษให้สูงขึ้น

5. ฉบับนายเจริญ เชาวน์ประยูร เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 335 ทวิ และ**เหตุผล**ว่าปรากฏว่าขณะนี้มีผู้ร้ายลอบลักเอาพระพุทธรูปตัดเอาเศียรพระพุทธรูปอันเป็นที่เคารพบูชาของพุทธศาสนิกชน และเป็นพระพุทธรูปอันล้ำค่าตามวัดวาอารามและพิพิธภัณฑสถานไปจำนวนมากมาย บางแห่งเป็น

พระพุทธรูปคู่บ้านคู่เมืองของแต่ละจังหวัด วัดบางวัดเจ้าอาวาสต้องจัดเวรยามเฝ้า บางครั้งผู้ร้ายจะทำร้ายหรือฆ่าพระในวัดเพื่อต้องการขโมยพระพุทธรูปเพียงอย่างเดียว บุคคลประเภทนี้สมควรจะได้รับโทษสถานหนัก แต่กฎหมายอาญาที่ใช้อยู่ในปัจจุบันลงโทษผู้กระทำความผิดไว้ในสถานเบา จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาเพื่อเพิ่มโทษแก่ผู้กระทำผิดให้กลัวเกรงอาญาแผ่นดิน

6. ฉบับนายเจริญ เชาวน์ประยูร เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เพิ่มเติมมาตรา 270 ทวิ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และ**เหตุผล**ว่าในปัจจุบันบรรดาพ่อค้าส่วนใหญ่มักจะแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมายด้วยการเอารัดเอาเปรียบผู้ซื้อ โดยการแก้ไขเครื่องชั่ง เครื่องตวง หรือเครื่องวัดให้ผิดไปจากอัตราที่แท้จริง ทำให้ผู้ซื้อได้รับสิ่งของไม่ครบตามจำนวนที่แท้จริงและไม่คุ้มค่ากับจำนวนเงินที่ได้จ่ายไป ดังนั้นเพื่อคุ้มครองประชาชนผู้บริโภคมิให้ถูกบรรดาพ่อค้าเอารัดเอาเปรียบจึงสมควรลงโทษบรรดาพ่อค้าหรือผู้ที่แก้ไขเครื่องชั่ง เครื่องตวง หรือเครื่องวัดดังกล่าว

7. ฉบับจ่าสิบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 206 และเพิ่มเติมมาตรา 206 ทวิ และ**เหตุผล**ว่าปรากฏว่าพวกมิจฉาชีพนิยมตัดเศียรพระพุทธรูปไปขายตามห้างร้านต่าง ๆ เพื่อร้านค้าเหล่านั้นจะได้ส่งไปขายยังต่างประเทศ พระพุทธรูปดังกล่าวล้วนเป็นพระพุทธรูปที่ล้ำค่า เป็นที่เคารพสักการะของประชาชนโดยทั่วไป บางองค์สร้างขึ้นนับร้อย ๆ พัน ๆ ปี แต่ต้องถูกตัดเศียรและทำลายโดยพวกมิจฉาชีพ จึงเป็นการทำลายศาสนา และเป็นการทำลายขวัญของชาวพุทธศาสนาโดยทั่วไป แม้จะได้มีกฎหมายกำหนดโทษแก่ผู้ที่กระทำความผิดไว้สูงแล้วก็ตามแต่มิได้ทำให้ผู้กระทำความผิดเกรงกลัวอาญาแผ่นดินแต่ประการใด สมควรลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดในสถานหนัก อีกประการหนึ่งผู้ประกอบการค้าเศียรพระพุทธรูป หรือมีเศียรพระพุทธรูปไว้ในครอบครองต้องแจ้งต่อกรมการศาสนาภายในเวลาที่กำหนด หากฝ่าฝืนไม่แจ้ง ก็ต้องได้รับโทษเช่นเดียวกัน

8. ฉบับนายไพฑูรย์ โหตระไวศยะ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้สมควรแก้ไขมาตรา 276 มาตรา 277 มาตรา 282 มาตรา 283 ยกเลิก (12) ของมาตรา 335 แก้ไขมาตรา 335 ทวิ เพิ่มมาตรา 335 ตรี แห่งประมวลกฎหมายอาญา และ**เหตุผล**ว่าในปัจจุบันนี้คดีข่มขืนกระทำชำเรามีมาก และบางกรณีกฎหมายควบคุมไม่ถึง เช่น ใช้อุบายให้หญิงจำต้องยอม มีการลักทรัพย์ โค กระบือ ของผู้มีอาชีพกสิกรรม และพระพุทธรูปหรือวัตถุทางศาสนามากขึ้น สมควรเพิ่มโทษความผิดเหล่านี้ให้สูงขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 8 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง 92 เสียง ไม่รับหลักการ 1 เสียง ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 มกราคม 2525[57] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณา ด้วยคะแนนเสียง 86 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 6 พฤษภาคม 2525[58] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการ

---

[57] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2525 สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 21 มกราคม 2525, หน้า 723-724.

[58] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 1/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 6 พฤษภาคม 2525, หน้า 124-131 และ 140.

ปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2525[59] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

19. วันที่ 6 สิงหาคม 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิดบางอย่างทางทะเล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2525 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 108 หน้า 20 - 22)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 24 ธันวาคม 2524[60] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิดบางอย่างทางทะเล พ.ศ. 2490** ให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการนำข้าวหรือสินค้าอื่นเข้ามา หรือการที่คนต่างด้าวเข้ามาหรือนำคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรโดยทางทะเลหรือทางลำน้ำ **และเหตุผล**ว่าปรากฏว่ามีการนำข้าวหรือสินค้าอื่นเข้ามา หรือการที่คนต่างด้าวเข้ามาหรือนำคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรโดยทางทะเลมากขึ้น เมื่อเจ้าหน้าที่ทหารเรือตรวจพบก็ไม่มีอำนาจที่จะปราบปราม เพราะกฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิดบางอย่างทางทะเลที่ใช้อยู่ในปัจจุบันให้อำนาจเจ้าหน้าที่ทหารเรือปราบปรามเฉพาะการลักลอบนำข้าวหรือสินค้าอื่นบางอย่างออกทางทะเลหรือทางลำน้ำเท่านั้น หากปล่อยให้เหตุการณ์ยังคงเป็นอยู่เช่นนี้ก็จะกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงและความปลอดภัยของประเทศ สมควรให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการนำข้าวหรือสินค้าอื่นเข้ามา หรือการที่คนต่างด้าวเข้ามาหรือนำคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรโดยทางทะเลหรือทางลำน้ำด้วย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 92 เสียง ไม่รับหลักการ 67 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 มกราคม 2525[61] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 96 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ 6 พฤษภาคม 2525[62] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณาในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2525[63] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[59]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 4/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 11 มิถุนายน 2525, หน้า 294.

[60]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2524 สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 24 ธันวาคม 2524, หน้า 296 และ 327.

[61]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2525 สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 21 มกราคม 2525, หน้า 844.

[62]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 1/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 6 พฤษภาคม 2525, หน้า 143 และ 146.

[63]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 4/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 11 มิถุนายน 2525, หน้า 299.

20. วันที่ 6 สิงหาคม 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน (ฉบับที่ 21) ลงวันที่ 12 ตุลาคม พุทธศักราช 2519 พ.ศ.2525 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 108 หน้า 23-25)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 กันยายน 2524[64] มีผู้เสนอ 3 ฉบับ คือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 21 ลงวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2519 และ**เหตุผล**ว่าคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 21 ลงวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2519 กำหนดมิให้ดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดหรือสภาเทศบาลแทนตำแหน่งที่ว่างลงก่อนถึงกำหนดออกตามวาระแต่โดยที่เจตนารมณ์ของคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินดังกล่าวมีลักษณะเป็นการชั่วคราว และบังคับเฉพาะกรณีตำแหน่งสมาชิกสภาจังหวัดหรือสภาเทศบาลว่างลง เพราะเหตุอื่นนอกจากถึงคราวออกตามวาระในขณะนั้นเท่านั้น ประกอบกับบัดนี้ได้มีการดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดและสภาเทศบาลทั่วประเทศไปแล้ว สมควรยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินดังกล่าว

2. ฉบับนายวารินทร์ ศรีแย้มและคณะ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 21 ลงวันที่ 12 ตุลาคม พุทธศักราช 2519 และ**เหตุผล**ว่าคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 21 ลงวันที่ 12 ตุลาคม พุทธศักราช 2519 มีผลทำให้ตำแหน่งสมาชิกสภาจังหวัดและตำแหน่งสมาชิกสภาเทศบาลที่ว่างลงก่อนถึงกำหนดออกตามวาระ ไม่ต้องมีการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างนั้น เมื่อขณะนี้สถานการณ์ของบ้านเมืองในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือได้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด และสมาชิกสภาเทศบาลใหม่ทั่วประเทศแล้ว เมื่อตำแหน่งดังกล่าวว่างลงก็จำเป็นจะต้องมีการเลือกตั้งแทนเช่นเดียวกับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

3. ฉบับนายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล และคณะ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 21 ลงวันที่ 12 ตุลาคม พุทธศักราช 2519 และ**เหตุผล**ว่าคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 21 ลงวันที่ 12 ตุลาคม พุทธศักราช 2519 ได้กำหนดว่า ถ้าตำแหน่งสมาชิกสภาจังหวัดหรือสมาชิกสภาเทศบาลใดว่างลงก่อนถึงกำหนดออกตามวาระ ก็ไม่ต้องมีการเลือกตั้งซ่อมแทนตำแหน่งที่ว่างลง และให้ถือว่าจำนวนสมาชิกสภาจังหวัดหรือจำนวนสมาชิกสภาเทศบาลเท่าที่เหลืออยู่เป็นจำนวนสมาชิกทั้งหมดของสภาจังหวัดหรือสภาเทศบาลแล้วแต่กรณี ซึ่งหมายถึงสมาชิกสภาจังหวัด และสมาชิกสภาเทศบาลในขณะที่มีการปฏิรูปการปกครองแผ่นดินและหมายถึงสมาชิกชุดเก่า เนื่องจากในขณะนั้นเกิดความวุ่นวายในบ้านเมือง คณะปฏิรูปจึงเห็นสมควรไม่ต้องมีการเลือกตั้งซ่อมในตำแหน่งที่ว่างลง แต่มาบัดนี้เหตุการณ์ของบ้านเมืองได้เปลี่ยนแปลงไป เรามีรัฐธรรมนูญเป็นแม่บทของกฎหมาย ได้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาจังหวัด และสมาชิกสภาเทศบาลกันใหม่แล้ว บ้านเมืองของเรามีการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยแล้ว เรามีการเลือกตั้งซ่อมตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ว่างลงได้ก็สมควรที่จะให้มีการเลือกตั้งซ่อมตำแหน่งสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาลที่ว่างลงได้เช่นเดียวกัน เพื่อให้สอดคล้องกับการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย จึงสมควรให้ยกเลิกคำสั่งคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 21 เสีย

---

[64] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, <u>รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร</u> ครั้งที่ 2/2524 สมัยวิสามัญ, วันที่ 29 กันยายน 2524, หน้า 113,121,126 และ 134-135.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 3 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง 83 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของนายวารินทร์ ศรีแย้ม เป็นหลักและให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 14 มกราคม 2525[65] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 132 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 22 มกราคม 2525[66] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2525[67] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณา จำนวน 19 คน เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2525[68] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2525[69] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2525[70] ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2525[71]

21. วันที่ 6 สิงหาคม 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2525 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 108 หน้า 26-30)

---

[65] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2525 สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 14 มกราคม 2525, หน้า 639.

[66] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2525 สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 22 มกราคม 2525, หน้า 1259 -1261 และ 1266.

[67] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 1/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 6 พฤษภาคม 2525, หน้า 20.

[68] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 4/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 20 พฤษภาคม 2525, หน้า 396-397.

[69] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 3/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 21 พฤษภาคม 2525, หน้า 173-174.

[70] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 10/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 23 มิถุนายน 2525, หน้า 1093.

[71] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 6/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 25 มิถุนายน 2525, หน้า 381.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 24 มิถุนยน 2525[72] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ.2497 ดังนี้

(1) ยกเลิกการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมขั้นสูงท้ายพระราชบัญญัติ โดยให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีที่จะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมขั้นสูงไว้ในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา 3 แก้ไขมาตรา 6)

(2) ให้คณะกรรมการการบินพลเรือนมีอำนาจกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม การใช้สนามบินฯ ค่าธรรมเนียมในการขึ้นลงของอากาศยาน ค่าธรรมเนียมที่เก็บอากาศยาน ฯลฯ ได้ไม่เกินอัตราขั้นสูงที่กำหนดในกฎกระทรวงด้วย (ร่างมาตรา 4 แก้ไขมาตรา 56)

(3) เพิ่มบทเฉพาะกาลให้ลอดคล้องกับการแก้ไขตาม (1) และ (2) (ร่างมาตรา 6) และ**เหตุผล**ว่า การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมขั้นสูงไว้ท้ายพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. 2497 ทำให้ไม่สะดวกในการปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจและโดยที่ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ในพระราชบัญญัติแยกได้เป็นสองลักษณะ คือ ค่าธรรมเนียมที่มีลักษณะเป็นค่าภาษี และค่าธรรมเนียมที่มีลักษณะเป็นค่าบริการ จึงสมควรยกเลิกการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมขั้นสูงไว้ท้ายพระราชบัญญัติ และสมควรแยกประเภทของค่าธรรมเนียมที่มีลักษณะเป็นค่าภาษีและค่าธรรมเนียมที่มีลักษณะเป็นค่าบริการออกจากกัน โดยกำหนดให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีที่จะออกกฎกระทรวงกำหนด "อัตรา" ที่จะเรียกเก็บสำหรับค่าธรรมเนียมที่มีลักษณะเป็นค่าภาษี และมีอำนาจกำหนด "อัตราขั้นสูง" สำหรับค่าธรรมเนียมที่มีลักษณะเป็นค่าบริการและให้คณะกรรมการการบินพลเรือนมีอำนาจกำหนดอัตราที่จะเรียกเก็บสำหรับค่าธรรมเนียมที่มีลักษณะเป็นค่าบริการซึ่งต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 114 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 88 เสียง ไม่เห็นชอบ 1 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 25 มิถุนายน 2525[73] การพิจารณาได้กระทำในสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

22. วันที่ 11 สิงหาคม 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 111 หน้า 1-24)

---

[72]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 24 มิถุนายน 2525, หน้า 1100,1113-1114 และ 1126.

[73]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 1/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 25 มิถุนายน 2525, หน้า 393,397 และ 401.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 1 ตุลาคม 2524[74] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรม และ**เหตุผล**ว่ากฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรมที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้ใช้บังคับมานานแล้ว และมีบทบัญญัติหลายประการที่ไม่เหมาะสมกับกาลสมัย สมควรปรับปรุงให้เหมาะสมเพื่อควบคุมการประกอบวิชาชีพเวชกรรมและคุ้มครองความปลอดภัยของประชาชนให้รัดกุมยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 150 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม 2525[75] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 107 เสียง ไม่เห็นชอบ 4 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 21 พฤษภาคม 2525[76] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2525[77] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

23. วันที่ 11 สิงหาคม 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. 2525 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 111 หน้า 25-52)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 1 ตุลาคม 2524[78] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ และ**เหตุผล**ว่ากฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ได้ใช้บังคับมานานแล้ว บทบัญญัติต่าง ๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ยังไม่รัดกุมเพียงพอ และยังขาดมาตรการเกี่ยวกับการขออนุญาตผลิตอาหารสัตว์เพื่อขาย การขึ้นทะเบียนอาหารสัตว์ ตลอดจนการควบคุมในเรื่องอื่น ๆ สมควรปรับปรุงเสียใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

---

[74]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 3/2524 สมัยวิสามัญ, วันที่ 1 ตุลาคม 2524, หน้า 360 และ 378-380.

[75]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 3/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 13 พฤษภาคม 2525, หน้า 214.

[76]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 3/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 21 พฤษภาคม 2525, หน้า 178 และ 194.

[77]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 4/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 11 มิถุนายน 2525, หน้า 246.

[78]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 3/2524 สมัยวิสามัญ, วันที่ 1 ตุลาคม 2524, หน้า 310 และ 354-358.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 104 เสียง ไม่รับหลักการ 69 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม 2525[79] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 94 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 21 พฤษภาคม 2525[80] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2525[81] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

24. วันที่ 16 สิงหาคม 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2525 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 113 หน้า 1-4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 16 มิถุนายน 2525[82] มีผู้เสนอ 2 ฉบับ คือ

1. ฉบับนายสุเทพ วงศ์กำแหง เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 3 (4) มาตรา 4 เพิ่มเติมมาตรา 4 ทวิ มาตรา 25 ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 26 และเพิ่มเติมมาตรา 26 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 และ**เหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2521 มาตรา 3(4) ได้สร้างความยุ่งยากให้แก่ผู้ประกอบอาชีพสุจริตทั้งผู้ตั้งสถานบริการและผู้มีอาชีพเป็นนักร้อง นักดนตรี นักแสดงตลก ศิลปินและมายากล เป็นการจำกัดอาชีพและไม่ส่งเสริมความสามารถพิเศษของบุคคลทางด้านศิลปการดนตรีและการแสดง ซึ่งเป็นการสวนทางกับความต้องการของรัฐบาลที่จะส่งเสริมให้เยาวชนตื่นตัวสนใจศิลปที่ละเอียดอ่อนและสามารถใช้ความรู้นี้ประกอบอาชีพได้ในอนาคต สร้างความอ่อนโยนในจิตใจให้แก่เยาวชน ลดปัญหาอาชญากรรมให้น้อยลงหรือหมดไปและเพื่อให้การแสดงดนตรีกระทำได้โดยสะดวก แต่ทางราชการยังไม่สามารถควบคุมได้

2. ฉบับนายฤทธิ์ อินทนันท์ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 3 (4) มาตรา 4 เพิ่มเติมมาตรา 4 ทวิ มาตรา 25 ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 26 และเพิ่มเติมมาตรา 26 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 และ**เหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2521 มาตรา 3 (4) ได้สร้างปัญหายุ่งยากให้แก่ผู้ประกอบอาชีพในการตั้งสถานบริการกับอาชีพเล่นดนตรีและร้องเพลงเป็นอันมาก เพราะได้จำกัดจำนวนเครื่องดนตรีไว้ด้วยว่าถ้าเกิน 2 ชิ้น

---

[79]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 3/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 13 พฤษภาคม 2525, หน้า 253.

[80]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 3/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 21 พฤษภาคม 2525, หน้า 208 และ 224-228.

[81]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 4/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 11 มิถุนายน 2525, หน้า 282.

[82]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 8/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 16 มิถุนายน 2525, หน้า 802,807,823 และ832.

ต้องขออนุญาตซึ่งเท่ากับเป็นการขัดขวางความเจริญเติบโตในการดนตรีและวิชาการดนตรีไม่ให้เท่าเทียมกับต่างประเทศตรงกันข้าม ปัจจุบันรัฐบาลและเอกชนหลายสถาบันได้ส่งเสริมให้มีการเล่นดนตรีและเรียนวิชาการดนตรีอย่างกว้างขวางในหมู่เยาวชนไทย สมควรแก้ไขกฎหมายว่าด้วยสถานบริการให้สอดคล้องกันด้วย ต่อมา นายฤทธิ์ อินทนันท์ ได้ขอถอนร่างพระราชบัญญัติที่เสนอ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติที่นายสุเทพ วงศ์กำแหง เป็นผู้เสนอ ด้วยคะแนนเสียง 114 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 113 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 25 มิถุนายน 2525[83] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงเห็นชอบ

25. วันที่ 16 สิงหาคม 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเชื้อโรคและพิษจากสัตว์ พ.ศ. 2525 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 113 หน้า 5-17)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 1 ตุลาคม 2524[84] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมเชื้อโรคและพิษที่มาจากสัตว์ซึ่งเป็นภัย และ**เหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติควบคุมเชื้อโรคและพิษที่มาจากสัตว์ซึ่งเป็นภัย พุทธศักราช 2475 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนี้ มีบทบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการผลิต ครอบครอง จำหน่าย นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านซึ่งเชื้อโรคและพิษที่มาจากสัตว์ซึ่งเป็นภัยยังไม่รัดกุมและเหมาะสมแก่ภาวการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงเพื่อความปลอดภัยและสวัสดิภาพของประชาชน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 122 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม 2525[85] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 79 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 21 พฤษภาคม 2525[86] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบและให้คณะกรรมาธิการการ

---

[83]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 6/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 25 มิถุนายน 2525, หน้า 387 และ 390.

[84]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 3/2524 สมัยวิสามัญ, วันที่ 1 ตุลาคม 2524, หน้า 382 และ 392-393.

[85]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 3/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 13 พฤษภาคม 2525, หน้า 226-227.

[86]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 3/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 21 พฤษภาคม 2525, หน้า 197 และ 205.

สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2525[87] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก
ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณา จำนวน 19 คน เมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2525[88] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2525[89] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียง 87 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2525[90] ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2525[91]

26. วันที่ 11 สิงหาคม 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 116 หน้า 1-47)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 กันยายน 2524[92] มีผู้เสนอ 2 ฉบับ คือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนราษฎร์ และ**เหตุผล**ว่ากฎหมายว่าด้วยโรงเรียนราษฎร์ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว และมีบทบัญญัติที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงเสียใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

2. ฉบับนายณรงค์ บุญสิทธิ์ กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 44 ตรี (6) และ (7) เพิ่มเติมมาตรา 44 ตรี (8) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 44 จัตวา มาตรา 44 นว และมาตรา 44 ทศ เพิ่มเติมลักษณะ 5 ตรี และเพิ่มเติมมาตรา 47 นว มาตรา 47 ทศ และมาตรา 47 เอกาทศ มาตรา 47 ทวาทศ และมาตรา 47 เตรส และ**เหตุผล**ว่าการดำเนินงานกองทุนสงเคราะห์ครูใหญ่หรือครูโรงเรียนราษฎร์ ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2518 มีขอบเขตจำกัดเป็นการยากแก่การปฏิบัติ ไม่สามารถที่จะทำให้เงินกองทุน

---

[87]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 4/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 11 มิถุนายน 2525, หน้า 258.

[88]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 8/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 16 มิถุนายน 2525, หน้า 759 - 760.

[89]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 5/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 18 มิถุนายน 2525, หน้า 323 - 324.

[90]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 14/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 7 กรกฎาคม 2525, หน้า 360.

[91]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 8/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 9 กรกฎาคม 2525, หน้า 437.

[92]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 29 กันยายน 2524, หน้า 177,213 และ 243-245.

สงเคราะห์เพิ่มขึ้นได้เท่าที่ควร กองทุนสงเคราะห์ควรจะได้มีวิธีการดำเนินงานจัดการกองทุนสงเคราะห์อย่างทันสมัยเพื่อให้เหมาะสมกับเหตุการณ์และมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เงินกองทุนสงเคราะห์คล่องตัว เพื่อผลประโยชน์ของครูและผู้บริหารโรงเรียนราษฎร์ เพื่อยกระดับฐานทางสังคมของครู เพื่อสวัสดิการ และเพื่อเสถียรภาพของครู และการดำเนินงานไม่จำเป็นต้องใช้เงินงบประมาณของแผ่นดิน เนื่องจากปรากฏว่าผลประโยชน์รายได้ของกองทุนก็มีพอที่จะดำเนินงานสร้างงาน หรือขยายงานที่มีอยู่แล้วให้เกิดประโยชน์ขึ้นได้ ร่างพระราชบัญญัติที่นายณรงค์ บุญสิทธิ์ กับคณะเป็นผู้เสนอ ใช้ชื่อว่าร่างพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....ต่อมาภายหลังผู้เสนอได้ขอถอนร่างพระราชบัญญัติที่เสนอ ที่ประชุมได้อนุมัติตามที่เสนอ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีเสนอ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2525[93] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 18 มิถุนายน 2525[94]ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2525[95] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

27. วันที่ 27 สิงหาคม 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 26) พ.ศ. 2525 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 121 หน้า 1-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมรัฐสภา วันที่ 2 กรกฎาคม 2525[96] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ดังต่อไปนี้

1. กำหนดให้เงินปันผลที่ได้จากสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม เป็นเงินได้พึงประเมินประเภทเดียวกับเงินปันผลที่ได้จากบริษัทจำกัด (มาตรา 40 (4) (ข) วรรคหนึ่ง)

2. ยกเลิกการยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับเงินปันผล เงินส่วนแบ่งกำไร ฯลฯ ที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เสียภาษีเงินได้อย่างบุคคลธรรมดา เพื่อให้สอดคล้องกับการยกเลิก ตาม 9 (มาตรา 42 (14))

---

[93]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 10 มิถุนายน 2524, หน้า 691.

[94]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 5/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 12 มิถุนายน 2525, หน้า 329 และ 355-356.

[95]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 8/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 9 กรกฎาคม 2525, หน้า 471.

[96]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 8/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 2 กรกฎาคม 2525, หน้า 374-375 และ 381-385.

3. ยกเลิกการยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับเงินได้จากการขายสินค้า ซึ่งองค์การของรัฐบาลเสียภาษีเงินได้แทน เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขตาม 5 (มาตรา 42 (20))

4. กำหนดให้เงินปันผลที่ได้รับจากสถาบันการเงินตาม 1 มีสิทธิหักลดหย่อนได้ (มาตรา 47 (1) (จ) วรรคหนึ่ง)

5. กำหนดให้ภาษีเงินได้ที่องค์การของรัฐบาลเสียแทนผู้ขายสินค้าที่เป็นบุคคลธรรมดา ถือเป็นเครดิตของผู้เสียภาษีในการคำนวณภาษี (มาตรา 48 ทวิ วรรคสอง)

6. กำหนดวิธีการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย สำหรับเงินปันผลที่จ่ายจากสถาบันการเงิน ตาม 1 (มาตรา 50 (2)(ง) วรรคหนึ่ง)

7. กำหนดให้บริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย หรือบริษัทจดทะเบียนมีสิทธินำเงินปันผลที่ได้จากสถาบันการเงินตาม 1 มารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงกึ่งหนึ่ง หรือไม่ต้องนำมารวมคำนวณเป็นรายได้ แล้วแต่กรณี (มาตรา 65 ทวิ (10) วรรคหนึ่ง)

8. กำหนดให้องค์การของรัฐบาลเสียภาษีเงินได้สำหรับเงินได้จากการขายสินค้าขององค์การของรัฐบาลแทนผู้ขายสินค้าที่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล (มาตรา 65 จัตวา)

9. ยกเลิกบทบัญญัติที่กำหนดให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเสียภาษีเงินได้อย่างบุคคลธรรมดา (มาตรา 75 และมาตรา 76)

และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรกำหนดให้เงินปันผลที่ได้จากสถาบันการเงินที่กฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรมหรืออุตสาหกรรม เป็นเงินได้พึงประเมินประเภทเดียวกับเงินปันผลที่ได้จากบริษัทจำกัด โดยให้เงินปันผลดังกล่าวนี้ได้รับการปฏิบัติเหมือนกับเงินปันผลที่ได้รับจากกองทุนรวม และยกเลิกการให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเสียภาษีเงินได้อย่างบุคคลธรรมดาเพื่อป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษี และให้องค์การของรัฐบาลเสียภาษีเงินได้จากการขายสินค้าขององค์การของรัฐบาลแทนผู้ขายสินค้า ซึ่งเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล เช่นกับผู้ขายสินค้าซึ่งเป็นบุคคลธรรมดา

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2525[97] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

28. วันที่ 27 สิงหาคม 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2525 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 121 หน้า 7-10)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 17 ธันวาคม 2524[98] ร.ต.ต. บัณฑิต วรการบัญชา กับคณะเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้แก้ไขมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2475 และ**เหตุผล**ว่า

---

[97] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 10/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 16 กรกฎาคม 2525, หน้า 476-477.

[98] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2524 สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 17 ธันวาคม 2524, หน้า 43 และ 49-50.

1. เพื่อเปิดโอกาสให้สตรีเป็นผู้ใหญ่บ้านได้ เพราะตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านปัจจุบันไม่ต้องรับผิดชอบด้านการปราบปรามอาชญากรรม ทั้งอาจจะแต่งตั้งผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านที่เป็นผู้ชายได้อยู่แล้ว

2. เพื่อให้ผู้มีสัญชาติไทยโดยการเกิดเท่านั้น เป็นผู้ใหญ่บ้านได้

3. เพื่อกำหนดมิให้ข้าราชการการเมือง เป็นผู้ใหญ่บ้านให้สอดคล้องกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 47 เสียง ไม่รับหลักการ 1 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 มกราคม 2525[99] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง 109 เสียง ไม่เห็นชอบ 7 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 6 พฤษภาคม 2525[100] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2525[101] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณาจำนวน 18 คน เมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2525[102] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2525[103] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียง 46 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2525[104] ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2525[105]

29. วันที่ 27 สิงหาคม 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2525 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 121 หน้า 11-13)

---

[99]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2525 สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 21 มกราคม 2525, หน้า 866-867.

[100]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 1/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 6 พฤษภาคม 2525, หน้า 149 และ 152.

[101]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 4/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 11 มิถุนายน 2525, หน้า 310.

[102]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 8/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 16 มิถุนายน 2525 หน้า 760-761.

[103]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 5/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 18 มิถุนายน 2525 หน้า 324-325.

[104]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 17/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 15 กรกฎาคม 2525, หน้า 584.

[105]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 9/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 16 กรกฎาคม 2525 หน้า 501.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 22 กรกฎาคม 2525[106] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรมเพื่อให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมีอำนาจสั่งให้ผู้พิพากษาของศาลจังหวัดไปนั่งเป็นศาล ณ สถานที่ใดสถานที่หนึ่งในท้องที่อำเภอเพื่อพิจารณาพิพากษาคดีเป็นการชั่วคราว และให้ศาลดังกล่าวมีเขตอำนาจในท้องที่อำเภออื่นที่อยู่ใกล้เคียงด้วย และ**เหตุผล**ว่าบทบัญญัติแห่งพระธรรมนูญศาลยุติธรรมที่ใช้อยู่ในปัจจุบันได้ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมไว้จำกัดแต่เฉพาะที่จะสั่งให้ผู้พิพากษาของศาลจังหวัดไปนั่งเป็นศาล ณ ที่ว่าการอำเภอแห่งท้องที่ เพื่อพิจารณาพิพากษาคดีที่เกิดขึ้นในท้องที่อำเภอนั้นชั่วคราว ทำให้เกิดความขัดข้องในด้านอาคารสถานที่และไม่สามารถอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนได้อย่างเต็มที่สมตามความมุ่งหมาย สมควรแก้ไขให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมีอำนาจสั่งให้ผู้พิพากษาของศาลจังหวัดไปนั่งเป็นศาล ณ สถานที่ใดสถานที่หนึ่งนอกจากที่ว่าการอำเภอแห่งท้องที่เพื่อพิจารณาพิพากษาคดีเป็นการชั่วคราวได้ด้วย และให้มีอำนาจกำหนดให้ศาลดังกล่าวมีเขตอำนาจในท้องที่อำเภออื่นที่อยู่ใกล้เคียงด้วย อันจะเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการติดต่อกับศาล

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 89 เสียง ไม่รับหลักการ 1 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 84 เสียง ไม่เห็นชอบ 1 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 23 กรกฎาคม 2525[107] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

30. วันที่ 27 สิงหาคม 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติตั้งจังหวัดมุกดาหารพ.ศ.2525(ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 121 หน้า 14-17)

พระราชบัญญัตินี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 14 กรกฎาคม 2525[108] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ตั้งจังหวัดมุกดาหาร **และเหตุผล**ว่าจังหวัดนครพนมเป็นจังหวัดที่มีท้องที่ติดชายแดน มีอาณาเขตกว้างขวางและมีพลเมืองมาก ดังนั้น เพื่อประโยชน์แก่การปกครอง การรักษาความมั่นคงและการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในท้องที่ สมควรแยกอำเภอมุกดาหาร อำเภอคำชะอี อำเภอดอนตาล อำเภอนิคมคำสร้อย กิ่งอำเภอดงหลวง (เดิมอยู่ในเขตการปกครองของอำเภอนาแก จังหวัดนครพนม) และ

---

[106]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 19/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 22 กรกฎาคม 2525, หน้า 758,767 และ 772.

[107]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 10/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 23 กรกฎาคม 2525, หน้า 622,625-626 และ 628.

[108]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 16/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 14 กรกฎาคม 2525, หน้า 475,484 และ 494.

กิ่งอำเภอหว้านใหญ่ (เดิมอยู่ในเขตการปกครองของอำเภอมุกดาหาร จังหวัดนครพนม) ออกจากการปกครองของจังหวัดนครพนมรวมตั้งเป็นจังหวัดมุกดาหาร

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 95 เสียง ไม่รับหลักการ 1 เสียง ในวาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 89 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 23 กรกฎาคม 2525[109] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

31. วันที่ 27 สิงหาคม 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2525 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 121 หน้า 18-25)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมรัฐสภา วันที่ 18 มิถุนายน 2525[110] มีผู้เสนอ 3 ฉบับ คือ

1.ฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ.2509

(1) แก้ไขบทนิยามคำว่า "เกษตรกร" ให้กว้างขวางขึ้น (มาตรา 3)

(2) แก้ไขอำนาจกระทำกิจการของธนาคารให้รวมถึงการให้ผู้ฝากเงิน ที่มิใช่เกษตรกรกู้เงินได้แต่ไม่เกินวงเงินที่ฝากไว้ และการเป็นตัวแทนหน่วยงานของรัฐในการเรียกเก็บเงินค่าที่ดิน ค่าชดเชยการลงทุน ค่าบริการ ค่าธรรมเนียม หรือเงินประเภทอื่น (มาตรา 10)

(3) ปรับปรุงถ้อยคำในข้อห้ามธนาคารเกี่ยวกับการมีไว้ซึ่งอสังหาริมทรัพย์ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกัน (มาตรา 11 (4))

(4) ปรับปรุงองค์ประกอบคณะกรรมการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (มาตรา 14)

(5) แก้ไขกำหนดเวลาเกี่ยวกับการประชุมใหญ่ของผู้ถือหุ้น กำหนดเวลาเสนองบดุลและกำหนดเวลารายงานกิจการประจำปี (มาตรา 27 มาตรา 39 และมาตรา 40)

(6) แก้ไขให้ธนาคารได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมตามประมวลกฎหมายที่ดิน (มาตรา 41)

---

[109]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 10/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 23 กรกฎาคม 2525, หน้า 562,566 และ 568.

[110]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 6/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 18 มิถุนายน 2525 หน้า 205-206, 217-218 และ 227.

และ**เหตุผล**ว่าได้มีหน่วยงานของรัฐบางแห่งในขณะนี้ประสงค์ให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียกเก็บเงินค่าที่ดิน ค่าชดเชยการลงทุน ค่าบริการ ค่าธรรมเนียม หรือเงินประเภทอื่น แทนหน่วยงานของรัฐนั้น ๆ เพราะธนาคารมีสาขาขยายอยู่ทั่วไปในประเทศอยู่แล้ว และโดยที่บทบัญญัติบางประการในกฎหมายปัจจุบันยังไม่เหมาะสมกล่าวคือ ธนาคารจะให้กู้เงินแก่ผู้ฝากเงินซึ่งมิใช่เกษตรกรไม่ได้เป็นเหตุให้มีผู้ฝากเงินกับธนาคารน้อยกว่าที่ควร ซึ่งไม่เป็นการสนับสนุนให้ธนาคารสามารถระดมทุนเพื่อเป็นสินเชื่อสำหรับเกษตรกรได้เต็มที่ บทบัญญัติเกี่ยวกับการมีไว้ซึ่งอสังหาริมทรัพย์ตามมาตรา 11 (4) ไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติในมาตรา 11 วรรคสองจนทำให้เป็นที่สงสัยว่าธนาคารจะรับที่ดินของลูกหนี้ธนาคารมาประเมินราคาใช้หนี้เงินกู้ได้หรือไม่ และในขณะนี้ธนาคารมิได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียม ตามประมวลกฎหมายที่ดิน ทำให้การดำเนินธุรกิจต้องมีภาระสูง ทำให้ไม่อาจให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกรเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมในการทำนิติกรรมกับธนาคารได้ แตกต่างกับการทำนิติกรรมกับสหกรณ์อื่น ๆ ผู้ทำนิติกรรมจะได้ยกเว้นค่าธรรมเนียมในกรณีนี้ด้วยนอกจากนั้นกำหนดเวลาในการประชุมใหญ่ของผู้ถือหุ้นกำหนดเวลาเสนองบดุล และกำหนดเวลารายงานกิจการประจำปีตามกฎหมายปัจจุบันก็กำหนดไว้น้อยเกินไปยังไม่เหมาะสม สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

2.ฉบับนายอนันต์ บูรณวนิช กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ.2509

(1) แก้ไขบทนิยาม "เกษตรกร" ให้กว้างขวางขึ้น (มาตรา 3)

(2) แก้ไขอำนาจกระทำกิจการของธนาคารให้รวมถึงการดำเนินงานเกี่ยวกับกองทุนการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมการให้ผู้ฝากที่มิใช่เกษตรกรกู้เงินได้แต่ไม่เกินวงเงินที่ฝากไว้ และการเป็นตัวแทนในการเรียกเก็บเงินค่าที่ดิน ค่าชดเชย ค่าบริการ และค่าอื่น ๆ (มาตรา 10)

(3) ปรับปรุงถ้อยคำในข้อห้ามธนาคารเกี่ยวกับการมีไว้ซึ่งอสังหาริมทรัพย์ให้เหมาะสม และสอดคล้องกัน (มาตรา 11 (4))

(4) ปรับปรุงองค์ประกอบคณะกรรมการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (มาตรา 14)

(5) แก้ไขกำหนดเวลาเกี่ยวกับการประชุมใหญ่ของผู้ถือหุ้น กำหนดเวลาเสนองบดุลและกำหนดเวลารายงานกิจการประจำปี (มาตรา 27 มาตรา 39 และมาตรา 40)

(6) แก้ไขให้ธนาคารได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมตามประมวลกฎหมายที่ดิน (มาตรา 41)

และ**เหตุผล**ว่าได้มีการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเป็นผู้จัดการกองทุนการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม และโดยที่ได้มีหน่วยงานของรัฐบาลบางแห่งในขณะนี้ประสงค์ให้ธนาคารดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียกเก็บเงินค่าที่ดิน ค่าชดเชย ค่าบริการ และค่าอื่น ๆ แทนหน่วยงานของรัฐนั้น ๆ เนื่องจากธนาคารมีสาขาขยายอยู่ทั่วไปในประเทศอยู่แล้วสมควรแก้ไขกฎหมายว่าด้วยธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรให้สอดคล้องกันและโดยที่บทบัญญัติบางประการในกฎหมายปัจจุบันยังไม่เหมาะสม กล่าวคือ (1) กฎหมายกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการของธนาคารโดยตำแหน่ง อันก่อให้เกิดความซ้ำซ้อนในหน้าที่เพราะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้กำกับการดำเนินงานของธนาคารตามกฎหมายอยู่แล้ว (2) ธนาคารจะให้เงินกู้แก่ผู้ฝากเงินซึ่งมิใช่เกษตรกรไม่ได้เป็นเหตุให้ผู้ฝากเงินกับธนาคารน้อยกว่าที่ควร ไม่เป็นการสนับสนุนให้ธนาคาร สามารถระดมทุนเพื่อเป็นสินเชื่อสำหรับเกษตรกรได้เต็มที่ (3) บทบัญญัติเกี่ยวกับการมีไว้ซึ่งอสังหาริมทรัพย์ตามมาตรา 11 (4) ไม่

สอดคล้องกับบทบัญญัติในมาตรา 11 วรรคสองจนทำให้เป็นที่สงสัยว่าธนาคารจะรับที่ดินของลูกหนี้ธนาคารตีใช้หนี้เงินกู้ได้หรือไม่ และ (4) ในขณะนี้ธนาคารมิได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมตามประมวลกฎหมายที่ดิน ทำให้การดำเนินธุรกิจต้องมีภาระสูง และไม่อาจให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกรเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมในการทำนิติกรรมกับธนาคารได้ ทั้งที่การทำนิติกรรมกับสหกรณ์อื่น ๆผู้ทำนิติกรรมจะได้ยกเว้นค่าธรรมเนียมในกรณีนี้ด้วย นอกจากนั้นกำหนดเวลาในการประชุมใหญ่ของผู้ถือหุ้น กำหนดเวลาเสนองบดุล และกำหนดเวลารายงานกิจการประจำปีตามกฎหมายปัจจุบันก็ยังไม่เหมาะสม สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

3. ฉบับนายพล กุรุพิลวคุปต์ กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 41 แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ.2509 **และเหตุผล**ว่ากฎหมายธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตรที่ใช้อยู่ในปัจจุบันในการดำเนินการของธนาคารยังไม่มีบทบัญญัติในการที่ธนาคารเกี่ยวข้องในกิจการใดที่กฎหมายกำหนดให้จดทะเบียนสำหรับการได้มา หรือการจำหน่ายซึ่งกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ การจดทะเบียนเช่นว่าดังกล่าวข้างต้นให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม ทั้งนี้เพราะกิจการที่ได้กล่าวข้างต้นธนาคารได้กระทำกับลูกค้าซึ่งเป็นเกษตรกรผู้ค่อนข้างยากจนเป็นส่วนใหญ่ เพื่อเป็นการช่วยเหลือและบรรเทาความเดือดร้อนให้แก่เกษตรกรที่จะต้องกระทำกับธนาคารนี้ ทั้งการให้สินเชื่อของธนาคารนี้ก็ได้ระบุว่าผู้ขอรับสินเชื่อจากธนาคารต้องเป็นเกษตรกร หรือสถาบันเกษตรเท่านั้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง3 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2525[111] ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2525[112] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนน
เสียงไม่เห็นชอบ

32. วันที่ 1 กันยายน 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลคอหงส์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พ.ศ.2525 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 123 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 17 ธันวาคม 2524[113] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลคอหงส์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลาเพื่อประโยชน์แก่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ **และเหตุผล**ว่ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประสงค์จะทำการขยายบริเวณมหาวิทยาลัยออกไปเพื่อประโยชน์ของรัฐในการศึกษาให้สมบูรณ์ตามโครงการของมหาวิทยาลัย ในการนี้ได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนในท้องที่ตำบลคอหงส์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พ.ศ.2519 ออกใช้บังคับ ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการสำรวจที่ที่จะเวนคืนเรียบร้อยแล้ว

---

[111]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 8/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 2 กรกฎาคม 2525, หน้า 368-372.

[112]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 11/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 23 กรกฎาคม 2525, หน้า 548.

[113]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2524 สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 17 ธันวาคม 2524, หน้า 222 และ 243-244.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง100 เสียงไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่3 เมื่อวันที่ 21 มกราคม 2525[114] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 89 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 6 พฤษภาคม 2525[115] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

33. วันที่ 1 กันยายน 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ.2525 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 123 หน้า 4-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 1 กรกฎาคม 2525[116] มีผู้เสนอ 2 ฉบับ คือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอดังกล่าว และโดยที่มาตรา 170 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ

2. ฉบับนายเจริญ เชาวน์ประยูร เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ ให้มีเขตตลอดท้องที่อำเภอฝาง และอำเภอแม่อาย เนื่องจากอำเภอฝางอยู่ห่างจากจังหวัดเชียงใหม่ประมาณ 158 กิโลเมตร และอำเภอแม่อายอยู่ห่างจากจังหวัดเชียงใหม่173 กิโลเมตร อำเภอทั้งสองอยู่ห่างจากจังหวัดเชียงใหม่มาก การคมนาคมไปมาไม่สะดวก สิ้นเปลืองค่าพาหนะ ค่าที่พักและรายจ่ายอื่น ๆ อีกมาก ประกอบกับศาลจังหวัดเชียงใหม่มีคดีที่ต้องพิจารณามากมาย ถ้าได้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอฝางแล้วจะเป็นการช่วยลดการพิจารณาคดีของศาลจังหวัดเชียงใหม่ลงได้ อำเภอฝาง และอำเภอแม่อายมีประชากรหนาแน่นมีที่ดินที่จะตั้งศาลอยู่แล้วในเนื้อที่ประมาณสามร้อยไร่เศษและทั้งสองอำเภอมีศาลเคลื่อนที่อยู่แล้ว สมควรที่จะยกศาลเคลื่อนที่ขึ้นเป็นศาลจังหวัดโดยจัดตั้งขึ้นที่อำเภอฝาง

---

[114] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2525 สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 21 มกราคม 2525, หน้า 830.

[115] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 1/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 6 พฤษภาคม 2525, หน้า 53,68 และ 70.

[116] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 13/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 1 กรกฎาคม 2525, หน้า 105,114,138-139 และ 141.

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวดที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง 69 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรี เป็นหลัก วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่3 เห็นชอบให้วุฒิสภา
พิจารณาด้วยคะแนนเสียง 77 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 16 กรกฎาคม 2525[117] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

34. วันที่ 1 กันยายน 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา พ.ศ.2525 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 123 หน้า 7-9)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 1 กรกฎาคม 2525[118] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา ให้มีเขตตลอดท้องที่อำเภอสีคิ้ว อำเภอด่านขุนทด อำเภอปากช่อง และอำเภอสูงเนิน เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอดังกล่าว และโดยที่มาตรา 170 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 85 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 82 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 16 กรกฎาคม 2525[119] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

35. วันที่ 1 กันยายน 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภออำนาจเจริญ จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. 2525 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 123 หน้า 10-12)

---

[117]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 9/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 9 กรกฎาคม 2525, หน้า 527,529-530 และ 532.

[118]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 13/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 1 กรกฎาคม 2525, หน้า 110,141 และ 144.

[119]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 9/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 16 กรกฎาคม 2525, หน้า 545,547 และ 549.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 1 กรกฎาคม 2525[120] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภออำนาจเจริญ จังหวัดอุบลราชธานี และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภออำนาจเจริญ จังหวัดอุบลราชธานี ให้มีเขตตลอดท้องที่อำเภออำนาจเจริญ อำเภอหัวตะพาน อำเภอชานุมาน อำเภอพนา อำเภอเขมราฐ และอำเภอกุดข้าวปุ้น จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอดังกล่าว และโดยที่มาตรา 170 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 84 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ในวาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 73 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 1 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 16 กรกฎาคม 2525[121] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

36. วันที่ 30 กันยายน 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2526 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 140 หน้า 11-34)

37. วันที่ 1 ธันวาคม 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดโบสถ์ ตำบลมหาราช อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2525 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 186 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 24 มิถุนายน 2525[122] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดโบสถ์ ตำบลมหาราช อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 21 ขวา เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการโคกกะเทียมที่ตำบลมหาราช อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า คลองส่งน้ำสายนี้ ตอนกม. ที่ 36.480 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดโบสถ์ ตำบลมหาราช อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ 3 ไร่ 2 งาน 40 ตารางวา ตามโฉนดที่ 4935 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้ราคาไร่ละ 1,500 บาท เป็นเงิน 5,400 บาท ทั้งนี้โดยถือราคาถัวเฉลี่ยจากราคาประเมินที่ดินหรือราคาปานกลางเพื่อ

---

[120]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 13/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 1 กรกฎาคม 2525, หน้า 101,133 และ 137.

[121]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 9/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 16 กรกฎาคม 2525, หน้า 536,538 และ 540.

[122]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 24 มิถุนายน 2525, หน้า 1158 และ 1160-1161.

เสียภาษีบำรุงที่แห่งท้องที่นั้นเป็นเกณฑ์กำหนดค่าผาติกรรม ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมแล้ว ไม่ขัดข้อง สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 110 คะแนน ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2525[123] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 102 คะแนน ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 23 กรกฎาคม 2525[124] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

38. วันที่ 20 ธันวาคม 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์ วัดหัวสำโรง ตำบลหัวสำโรง อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2525 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 186 หน้า 4-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 24 มิถุนายน 2525[125] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ธรณีสงฆ์ วัดหัวสำโรง ตำบลหัวสำโรง อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสายใหญ่ เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานท่าลาด ที่ตำบลหัวสำโรง อำเภอหัวสำโรง จังหวัดฉะเชิงเทรา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าคลองส่งน้ำสายนี้ ตอน กม. ที่ 15.230 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดหัวสำโรง ตำบลหัวสำโรง อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา รวม 2 แปลง แปลงที่ 1เนื้อที่ 5 ไร่ 3 งาน 80 ตารางวา ตาม ส.ค.1 เลขที่ 60 ลงวันที่ 29 พฤษภาคม 2498 และแปลงที่ 2 เนื้อที่ 1 งาน 28 ตารางวา ตาม ส.ค.1 เลขที่ 60 ลงวันที่ 29 พฤษภาคม 2498 และคณะกรรมการจัดซื้อ และกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดฉะเชิงเทรา ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้ราคาไร่ละ 594 บาทเป็นเงิน 3,724.38บาททั้งนี้ โดยถือราคาถัวเฉลี่ยจากราคาประเมินที่ดิน หรือราคาปานกลางเพื่อเสียภาษีบำรุงท้องที่แห่งท้องที่นั้นเป็นเกณฑ์กำหนดค่าผาติกรรม ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าว ให้แก่กรมชลประทาน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 125 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2525[126] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 107 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[123]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 17/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 15 กรกฎาคม 2525, หน้า 615.

[124]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 9/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 16 กรกฎาคม 2525, หน้า 599,601 และ 603.

[125]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 24 มิถุนายน 2525, หน้า 1164 และ 1170.

[126]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 17/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 15 กรกฎาคม 2525, หน้า 620-621.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 23 กรกฎาคม 2525[127] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

39. วันที่ 20 ธันวาคม 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์ วัดราษฎร์บูรณะ ตำบลสรรพยา อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2525 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 186 หน้า 7-9)

พระราชบัญญัตินี้ฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 24 มิถุนายน 2525[128] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ธรณีสงฆ์ วัดราษฎร์บูรณะ ตำบลสรรพยา อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน **และเหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 1 ซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการบรมธาตุ ที่ตำบลสรรพยา อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอนระหว่าง กม.ที่ 9.000 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดราษฎร์บูรณะ ตำบลสรรพยา อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท เนื้อที่ 5 ไร่ 2 งาน 80 ตารางวา ตาม น.ส.3 เลขที่ 175 ลงวันที่ 15 ตุลาคม 2508 และคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดชัยนาท ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้ราคาไร่ละ 2,532 บาทเป็นเงิน 14,432.40 บาท ทั้งนี้ โดยถือราคาถัวเฉลี่ยจากราคาประเมินที่ดินหรือราคาปานกลาง เพื่อเสียภาษีบำรุงท้องที่แห่งท้องที่นั้นเป็นเกณฑ์กำหนดค่าผาติกรรม ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 110 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2525[129] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 105 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 23 กรกฎาคม 2525[130] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[127]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 10/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 23 กรกฎาคม 2525, หน้า 607,609 และ 611.

[128]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 24 มิถุนายน 2525, หน้า 1148 และ 1154-1155.

[129]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 17/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 15 กรกฎาคม 2525, หน้า 609-610.

[130]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 10/2525 สมัยสามัญ วันที่ 23 กรกฎาคม 2525, หน้า 591,593 และ 594-595.

40. วันที่ 20 ธันวาคม 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดสวนลำไย ตำบลบางหลวง อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2525 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 186 หน้า 10-12)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 24 มิถุนายน 2525[131] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่วัด วัดสวนลำไย ตำบลบางหลวง อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย1 ซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการบรมธาตุที่ตำบลบางหลวง อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าคลองส่งน้ำสายนี้ ตอน กม. ที่ 5.000 ถูกที่วัดวัดสวนลำไย ตำบลบางหลวง อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท เนื้อที่ 10 ไร่ 1 งาน 90 ตารางวา ตาม น.ส.3 เลขที่ 270 ลงวันที่ 15 ตุลาคม 2508 และคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดชัยนาท ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้ราคาไร่ละ 2,224 บาท เป็นเงิน 23,296.40 บาท ทั้งนี้ โดยถือราคาถัวเฉลี่ยจากราคาประเมินที่ดินหรือราคาปานกลาง เพื่อเสียภาษีบำรุงท้องที่แห่งท้องที่นั้นเป็นเกณฑ์กำหนดค่าผาติกรรม ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 79 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2525[132] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 99 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 23 กรกฎาคม 2525[133] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

41. วันที่ 25 ธันวาคม 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดสถิตย์วัฒนาราม ตำบลบางกระบือ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2525 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 191 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 24 มิถุนายน 2525[134] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดสถิตย์วัฒนารามตำบลบางกระบือ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 1 ซ้าย เพื่อประโยชน์

---

[131]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 24 มิถุนายน 2525, หน้า 1132 และ 1135.

[132]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 17/2525 สมัยสามัญ,วันที่ 15 กรกฎาคม 2525, หน้า596.

[133]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 10/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 23 กรกฎาคม 2525, หน้า 575,577 และ 579.

[134]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 24 มิถุนายน 2525, หน้า 1173 และ 1179.

แก่การชลประทาน ตามโครงการบรมธาตุ ที่ตำบลบางกระบือ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า คลองส่งน้ำ ตอน ก.ม. ที่ 22.250 ถูกที่วัด วัดสถิตย์วัฒนาราม ตำบลบางกระบือ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี เนื้อที่ 1 ไร่ 2 งาน ตามโฉนดที่ 1192 และคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าตอบแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทาน จังหวัดสิงห์บุรี ได้กำหนดผาติกรรมให้ราคาไร่ละ 4,000 บาท เป็นเงิน 6,000 บาท ทั้งนี้ โดยถือราคาถัวเฉลี่ยจากราคาประเมินที่ดินหรือราคาปานกลางเพื่อเสียภาษีบำรุงท้องที่แห่งท้องที่นั้นเป็นเกณฑ์กำหนดค่าผาติกรรม ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 110 เสียง ไม่รับหลักการ 1 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2525[135] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 98 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 23 กรกฎาคม 2525[136] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

42. วันที่ 25 ธันวาคม 2525

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดวัดโคกจันทน์ตำบลโพนางดำตกอำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2525 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 191 หน้า 4-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 24 มิถุนายน 2525[137] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่วัด วัดโคกจันทน์ตำบลโพนางดำตก อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 1 ซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการบรมธาตุ ที่ ตำบลโพนางดำตก อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าคลองส่งน้ำ ตอน กม. ที่ 15.500 ถูกที่วัดวัดโคกจันทน์ ตำบลโพนางดำตก อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท เนื้อที่ 10 ไร่ 2 งาน 40 ตารางวา ตาม น.ส.3 เลขที่ 369 ลงวันที่ 15 ตุลาคม 2508 และคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดชัยนาทได้กำหนดผาติกรรมให้ราคาไร่ละ 2,500 บาท เป็นเงิน 26,500 บาท ทั้งนี้ โดยถือราคาถัวเฉลี่ยจากราคาประเมินที่ดินหรือราคาปานกลาง เพื่อเสียภาษีบำรุงท้องที่แห่งท้องที่นั้นเป็นเกณฑ์กำหนดค่าผาติกรรม ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคม แล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

---

[135]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 2 ครั้งที่ 17/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 15 กรกฎาคม 2525, หน้า 626-627.

[136]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 10/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 23 กรกฎาคม 2525, หน้า 615,617 และ 618.

[137]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 24 มิถุนายน 2525, หน้า 1140 และ 1145.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 89เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2525[138] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 104 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 23 กรกฎาคม 2525[139] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[138]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 2 ครั้งที่ 17/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 15 กรกฎาคม 2525, หน้า 603-604.

[139]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 10/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 23 กรกฎาคม 2525, หน้า 583,585 และ 587.

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ ปี 2526

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1. พระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี พ.ศ. 2526	313
2. พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2526	314
3. พระราชบัญญัติเครื่องแบบสมาชิกรัฐสภา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2526	314
4. พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2526	315
5. พระราชบัญญัติยกเว้นค่าธรรมเนียมบางประเภทให้แก่ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญชัยสมรภูมิ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2526	316
6. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงพิเศษ สายพระประแดง - บางแค - ตลิ่งชัน – บางบัวทอง ตอนตลิ่งชัน - บางบัวทอง ในท้องที่เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร และอำเภอบางกรวย อำเภอบางใหญ่ อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี พ.ศ. 2526	317
7. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงเทศบาลสายรัชดาภิเษก ในท้องที่แขวงห้วยขวาง แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง และแขวงลาดยาว เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2526	318
8. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงเทศบาล สายรัชดาภิเษก ในท้องที่แขวงวัดท่าพระ เขตบางกอกใหญ่ แขวงตลาดพลู แขวงบุคคโล เขตธนบุรี แขวงคลองเตย เขตพระโขนง แขวงสามเสนใน เขตพญาไท แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง แขวงลาดยาว เขตบางเขน และแขวงบางซื่อ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2526	318
9. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน จังหวัดระยอง พ.ศ. 2526	319
10. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2526	320
11. พระราชบัญญัติการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ พ.ศ. 2526	321
12. พระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2526	323
13. พระราชบัญญัติยกเว้นค่าธรรมเนียมบางประเภทให้แก่ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญกล้าหาญ พ.ศ. 2526	324
14. พระราชบัญญัติสภาการเหมืองแร่ พ.ศ. 2526	324
15. พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2526	325
16. พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของกรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2526	326

เรื่อง	หน้า
17. พระราชบัญญัติโอนกิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ และเงินงบประมาณของกรุงเทพมหานคร ในส่วนที่เกี่ยวกับงานประปาของเขตบางเขนและเขตบางกะปิ ไปเป็นของการประปานครหลวง พ.ศ. 2526	327
18. พระราชบัญญัติโอนกิจการในส่วนที่เกี่ยวกับท่าเรือพาณิชย์สัตหีบของกองทัพเรือ กองบัญชาการทหารสูงสุด กระทรวงกลาโหม และของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงคมนาคม ไปเป็นของการท่าเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2526	327
19. พระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2526	328
20. พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. 2526	329
21. พระราชบัญญัติยกโทษและทัณฑ์ให้แก่ทหารกองประจำการซึ่งขาดหรือหนีราชการ พ.ศ. 2526	329
22. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบางมัญ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี พ.ศ. 2526	331
23. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ. 2526	331
24. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะในท้องที่ตำบลเขื่อนอุบลรัตน์ อำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น ให้แก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2526	332
25. พระราชบัญญัติถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันในท้องที่ตำบลฝายแก้ว อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน พ.ศ. 2526	333
26. พระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรรมาธิการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2526	334
27. พระราชบัญญัติมาตราชั่ง ตวง วัด (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2526	334
28. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดพระธาตุเชิงชุมวรวิหาร ตำบลธาตุเชิงชุม อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ให้แก่เทศบาลเมืองสกลนคร พ.ศ. 2526	335
29. พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2527[1]	336
30. พระราชบัญญัติรักษาคลองประปา พ.ศ. 2526	336
31. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2526	337
32. พระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. 2526	338
33. พระราชบัญญัติการชลประทานราษฎร์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2526	339

[1] ดูรายละเอียดในหมวดงบประมาณรายจ่ายประจำปี

เรื่อง	หน้า
34. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาลในท้องที่แขวงพระโขนง เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2526	340
35. พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลหนองหอย อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่การเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2526	341
36. พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ให้แก่การเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2526	341
37. พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2526	342

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ในปี 2526

1. วันที่ 11 มีนาคม 2526

ประกาศใช้พระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี พ.ศ. 2526 (ร.จ. เล่ม 100 ตอนที่ 34 หน้า 1 - 4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2525[1] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้มี**กฎหมายว่าด้วยการล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี **และเหตุผลว่า**เนื่องในโอกาสที่กรุงรัตนโกสินทร์ได้สถาปนามาครบ 200 ปี ในพุทธศักราช 2525 ทางราชการจะได้จัดให้มีงานสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์เพื่อเป็นการเฉลิมฉลอง ในโอกาสนี้ทางรัฐบาลเห็นสมควรที่จะให้มีการล้างมลทินให้แก่ผู้ต้องโทษตามคำพิพากษาในคดีความผิดต่าง ๆ ซึ่งได้พ้นโทษไปแล้ว และผู้ถูกลงโทษทางวินัยของกระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ซึ่งได้รับการลงโทษทางวินัยไปแล้วเพื่อให้บุคคลเหล่านี้ได้มีสิทธิสมบูรณ์เช่นเดียวกับบุคคลทั้งหลายซึ่งไม่เคยรับโทษ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 130 เสียง ไม่รับหลักการ 42 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 105 เสียง ไม่เห็นชอบ 16 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 18 มิถุนายน 2525[2] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 9 มกราคม 2525[3] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนน 102 เสียง ไม่เห็นชอบ 13 เสียง

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณา จำนวน 19 คน เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2525[4] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2525[5] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียง 156 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่

---

[1] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 10 มิถุนายน 2525, หน้า 693,709-711 และ 755.

[2] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 5/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 18 มิถุนายน 2525, หน้า 363-365.

[3] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 8/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 9 กรกฎาคม 2525, หน้า 487.

[4] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 18/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 21 กรกฎาคม 2525, หน้า 666 - 669.

[5] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 10/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 23 กรกฎาคม 2525, หน้า 553 - 554.

10 กุมภาพันธ์ 2526[6] ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2526[7]

2. วันที่ 16 มีนาคม 2526

ประกาศใช้พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2526 (ร.จ.เล่ม 100 ตอนที่ 37 หน้า 1 - 3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 1 กรกฎาคม 2525[8] นายปิยะณัฐ วัชราภรณ์ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 9 และมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 และ**เหตุผล**ว่ากฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้กำหนดเกี่ยวกับจำนวนเงินที่เจ้าหนี้มีสิทธิจะฟ้องลูกหนี้ให้ล้มละลายได้จะต้องเป็นหนี้อยู่ไม่น้อยกว่าสามหมื่นบาทและเนื่องจากในปัจจุบันค่าของเงินบาทตกต่ำลงมาก สมควรกำหนดจำนวนเงินที่เจ้าหนี้จะฟ้องลูกหนี้ให้ล้มละลายได้เสียใหม่ โดยจะฟ้องได้ต่อเมื่อลูกหนี้เป็นหนี้เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์คนเดียวเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสามแสนบาทหรือเป็นหนี้เจ้าหนี้หลายคนซึ่งเข้าชื่อกันเป็นโจทก์เป็นจำนวนรวมกันไม่น้อยกว่าสามแสนบาท

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 64 เสียง ไม่รับหลักการ 11 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2525[9] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 78 เสียง ไม่เห็นชอบ 3 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 23 กรกฎาคม 2525[10] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2526[11] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

3. วันที่ 18 มีนาคม 2526

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเครื่องแบบสมาชิกรัฐสภา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2526 (ร.จ.เล่ม 100 ตอนที่ 38 หน้า 1 - 3)

---

[6]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2526, หน้า 95.

[7]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 2/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2526" หน้า 86.

[8]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 13/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 1 กรกฎาคม 2525, หน้า 147,155 และ 157-160.

[9]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 19/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 22 กรกฎาคม 2525, หน้า 788.

[10]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 10/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 23 กรกฎาคม 2525, หน้า 634.

[11]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 1/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2526, หน้า 26.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 30 มิถุนายน 2525[12] นายจรูญ วัฒนากรกับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4 และมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องแบบสมาชิกรัฐสภา พ.ศ. 2516 โดยให้สมาชิกรัฐสภาที่พ้นสภาพความเป็นสมาชิกรัฐสภาแล้วแต่งเครื่องแบบได้ต่อไป และ**เหตุผล**ว่าบุคคลผู้เคยเป็นสมาชิกรัฐสภามาแล้วได้ทำประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติมามากหรือได้อุทิศตนเพื่อทำงานให้แก่ประเทศชาติและประชาชน จนได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์มาแล้ว สมควรได้รับการเชิดชูเกียรติโดยให้แต่งเครื่องแบบสมาชิกรัฐสภาพร้อมทั้งเครื่องหมาย หรือสิ่งประกอบเครื่องแต่งกายอย่างอื่นได้ต่อไปเช่นเดิมเมื่อพ้นสมาชิกภาพไปแล้วเพื่อเป็นเกียรติแก่อดีตสมาชิกรัฐสภาผู้นั้นและวงศ์ตระกูล

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 33 เสียง ไม่รับหลักการ 27 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 61 เสียง ไม่เห็นชอบ 6 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 16 กรกฎาคม 2525[13] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณา จำนวน 19 คน เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2525[14] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2525[15] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียง 152 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2526[16] ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2526[17]

4. วันที่ 24 มีนาคม 2526

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2526 (ร.จ.เล่ม 100 ตอนที่ 44 หน้า 1 - 3)

---

[12]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 30 มิถุนายน 2525, หน้า 69,78 และ 88.

[13]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 9/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 16 กรกฎาคม 2525, หน้า 515 และ 522.

[14]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 18/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 21 กรกฎาคม 2525, หน้า 669 - 671.

[15]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 10/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 23 กรกฎาคม 2525, หน้า 555 - 556.

[16]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2526, หน้า 102.

[17]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 1/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2526, หน้า 21.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2526[24] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

7. วันที่ 31 มีนาคม 2526

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงเทศบาล สายรัชดาภิเษกในท้องที่แขวงห้วยขวาง แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง และแขวงลาดยาว เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร พ.ศ.2526 (ร.จ.เล่ม 100 ตอนที่ 50 หน้า 1 - 3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2526[25] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่แขวงห้วยขวาง แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง และแขวงลาดยาว เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรุงเทพมหานครได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงเทศบาล สายรัชดาภิเษก ในท้องที่แขวงห้วยขวาง แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง และแขวงลาดยาว เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร เสร็จแล้ว สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่ เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2526[26] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

8. วันที่ 31 มีนาคม 2526

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงเทศบาล สายรัชดาภิเษก ในท้องที่แขวงวัดท่าพระ เขตบางกอกใหญ่ แขวงตลาดพลู แขวงบุคคโล เขตธนบุรี แขวงคลองเตย เขตพระโขนง แขวงสามเสนใน เขตพญาไท แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง แขวงลาดยาว เขตบางเขน และแขวงบางซื่อ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2526 (ร.จ.เล่ม 100 ตอนที่ 50 หน้า 4 - 7)

---

[24] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 2/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2526, หน้า 96-97 และ 99.

[25] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2526, หน้า 204,206-207 และ 208-209.

[26] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 3/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2526, หน้า 204 และ 206.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2526[27] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่แขวงวัดท่าพระ เขตบางกอกใหญ่ แขวงตลาดพลู แขวงบุคคโล เขตธนบุรี แขวงคลองเตย เขตพระโขนง แขวงสามเสนในเขตพญาไท แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง แขวงลาดยาว เขตบางเขน และแขวงบางซื่อ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร และ**เหตุผล**ว่า กรุงเทพมหานครได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืน เพื่อสร้างทางหลวงเทศบาลสายรัชดาภิเษก ตอนแขวงวัดท่าพระ-แขวงสามเสนนอก ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้แล้วตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 23 ลงวันที่ 18 ธันวาคม พ.ศ. 2514 กับพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงเทศบาล สายรัชดาภิเษก ตอนแขวงวัดท่าพระ-แขวงสามเสนนอก พ.ศ. 2524 และเพื่อสร้างทางหลวงเทศบาล สายรัชดาภิเษก ตอนแขวงบางซื่อ-แขวงลาดยาว ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงเทศบาล สายรัชดาภิเษก ตอนแขวงบางซื่อ-แขวงลาดยาว พ.ศ. 2517 เสร็จแล้ว สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2526[28] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

9. วันที่ 31 มีนาคม 2526

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดระยอง พ.ศ. 2526 (ร.จ.เล่ม 100 ตอนที่ 50 หน้า 8 - 9)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 2 มีนาคม 2526[29] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดระยอง และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากรัฐบาลได้เตรียมการจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนในจังหวัดระยอง และใกล้จะเปิดดำเนินการพิจารณาพิพากษาคดีได้แล้ว และโดยที่มาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2494 กำหนดให้การจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนประจำจังหวัดต้องตราเป็นพระราชบัญญัติ

---

[27] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2526, หน้า 191,194-195 และ 203.

[28] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 3/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2526, หน้า 196 และ 198.

[29] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 4/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 2 มีนาคม 2526, หน้า 457,463 และ 468.

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 100 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 4 มีนาคม 2526[30] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

10. วันที่ 5 เมษายน 2526

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2526 (ร.จ. เล่ม 100 ตอนที่ 53 หน้า 1 - 3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2526[31] มีผู้เสนอ 2 ฉบับ คือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 51 และมาตรา 91 แห่งประมวลกฎหมายอาญา โดยกำหนดขั้นสูงของโทษจำคุกในกรณีที่มีการเพิ่มโทษและโทษจำคุกรวมในกรณีเรียงกระทงลงโทษ และ**เหตุผล**ว่าประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 51 และมาตรา 91 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 11 ลงวันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2514 มิได้กำหนดโทษจำคุกขั้นสูงในกรณีที่มีการเพิ่มโทษและเรียงกระทงลงโทษไว้ ทั้งในกรณีความผิดที่มีโทษจำคุกตลอดชีวิตยังกำหนดให้เปลี่ยนโทษจำคุกตลอดชีวิตเป็นโทษจำคุกห้าสิบปี เพื่อประโยชน์ในการเพิ่มโทษหรือเรียงกระทงลงโทษ แล้วแต่กรณีอีกด้วย ในบางคดีโทษจำคุกที่มีการเพิ่มโทษหรือโทษจำคุกรวมของการเรียงกระทงลงโทษจึงสูงเกินสมควรหรือไม่ได้สัดส่วนกับความผิดที่มีลักษณะและผลร้ายแรงต่างกัน ทำให้การลงโทษเป็นไปโดยไม่เป็นธรรมและไม่ได้ผลเท่าที่ควร สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติทั้งสองมาตราดังกล่าวโดยกำหนดขั้นสูงของโทษจำคุกใน กรณีที่มีการเพิ่มโทษและโทษจำคุกรวมในกรณีเรียงกระทงลงโทษ เพื่อให้การลงโทษเป็นไปด้วยความเป็นธรรมและได้ผลดียิ่งขึ้น

2. ฉบับนายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 91 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และ**เหตุผล**ว่าเพื่อให้ศาลได้พิจารณาลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ที่ต้องรับโทษ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง 95 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก วาระที่ 2

---

[30] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 4/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 4 มีนาคม 2526, หน้า 272 และ 273-274.

[31] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2526, หน้า 270,277 และ 279-281.

พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2526[32] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 129 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2526[33] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

11. วันที่ 7 เมษายน 2526

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ พ.ศ. 2526(ร.จ.เล่ม 100 ตอนที่ 55 หน้า 1 - 11)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 20 พฤษภาคม 2525[34] มีผู้เสนอ 3 ฉบับ คือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรกำหนดให้บุคคลผู้ต้องรับโทษอาญา โดยคำพิพากษาถึงที่สุดมีสิทธิขอรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ในภายหลังหากปรากฏหลักฐานขึ้นใหม่ว่าบุคคลนั้นมิได้เป็นผู้กระทำความผิดและกำหนดให้มีสิทธิที่จะได้รับค่าทดแทน และได้รับบรรดาสิทธิที่เสียไปเพราะผลแห่งคำพิพากษานั้นคืน หากปรากฏตามคำพิพากษาของศาลที่พิจารณาคดีที่รื้อฟื้นขึ้นพิจารณาใหม่ว่าบุคคลผู้นั้นมิได้กระทำความผิด

2. ฉบับนายญาติ ไหวดี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ และ**เหตุผล**ว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2521 มาตรา 30 บัญญัติว่า "บุคคลใดต้องรับโทษอาญาโดยคำพิพากษาถึงที่สุด หากปรากฏตามคำพิพากษาของศาลที่รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ในภายหลังว่า บุคคลนั้นมิได้เป็นผู้กระทำความผิดย่อมมีสิทธิที่จะได้รับค่าทดแทนและได้รับบรรดาสิทธิที่เสียไปเพราะผลแห่งคำพิพากษานั้นคืน ทั้งนี้ตามเงื่อนไขและวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ" ดังนี้จึงเป็นการสมควรกำหนดให้บุคคลผู้ต้องรับโทษอาญาโดยคำพิพากษาถึงที่สุด แต่ปรากฏในภายหลังว่าบุคคลนั้นมิได้กระทำความผิด เพราะพยานวัตถุ หรือพยานเอกสารปลอม หรือเป็นเท็จหรือไม่ถูกต้องตรงกับความจริง หรือคำเบิกความของพยานบุคคลเป็นเท็จ หรือไม่ถูกต้องตรงกับความจริง หรือมีพยานหลักฐานใหม่อันสำคัญแก่คดีซึ่งแสดงว่าบุคคลผู้ได้รับโทษทางอาญานั้นมิได้กระทำผิด ก็ให้ศาลมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีนั้นใหม่ได้ โดยให้ผู้ที่ได้รับโทษทางอาญาไปแล้วนั้น หรือผู้แทนโดยชอบธรรม หรือผู้อนุบาลในกรณีที่บุคคลผู้ต้องรับโทษอาญาเป็นผู้เยาว์ หรือเป็นผู้ไร้ความสามารถ หรือผู้จัดการหรือผู้แทนอื่นของนิติบุคคลผู้ต้องรับโทษ หรือผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน สามีหรือภริยาของบุคคลผู้ต้องโทษอาญานั้น หรือพนักงานอัยการในกรณีที่พนักงานอัยการมิได้เป็นโจทก์ในคดีเดิมเหล่านี้ให้

---

[32]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 3/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2526, หน้า 293.

[33]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 3/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2526, หน้า 257 และ 259.

[34]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 4/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 20 พฤษภาคม 2525, หน้า 433,443,453 และ 461-464.

มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาล เมื่อศาลได้รื้อฟื้นคดีเดิมนั้นขึ้นมาพิจารณาพิพากษาใหม่ว่าบุคคลผู้ต้องรับโทษอาญาในคดีเดิมนั้นมิได้กระทำผิด ก็ให้ศาลพิพากษายกคำพิพากษาเดิม และให้โฆษณาคำพิพากษานั้นโดยย่อประกาศในราชกิจจานุเบกษา รวมทั้งให้บุคคลผู้ต้องรับโทษในคดีเดิมมีสิทธิได้รับค่าทดแทน และได้รับบรรดาสิทธิที่ต้องเสียไปนั้นคืน

3. ฉบับนายธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ และ**เหตุผล**ว่าปรากฏข้อเท็จจริงว่าในบรรดาบุคคลที่ถูกรับโทษทางอาญาทั้งหมดนั้นมีอยู่เป็นจำนวนไม่น้อยเป็นผู้บริสุทธิ์ หลายคนต้องทนทุกข์ทรมานอยู่ในที่คุมขังเป็นเวลาหลายปีและหลายคนได้ถูกประหารชีวิตไปโดยมิได้กระทำความผิดแต่ประการใด การที่คนไม่ได้ทำผิดแต่กลับได้รับโทษดังกล่าว ย่อมก่อให้เกิดปัญหาที่เสื่อมเสียแก่สังคมติดตามมาอีกหลายประการ ในนานาอารยประเทศจึงมีกฎหมายให้โอกาสการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม คือ รัฐาธิปัตย์พยายามกำหนดวิธีให้ความเป็นธรรมแก่สมาชิกในรัฐนั้น ๆ ให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้

โดยที่รัฐธรรมนูญฉบับที่ใช้อยู่ปัจจุบัน มาตรา 30 ได้บัญญัติไว้ว่า "บุคคลใดต้องรับโทษทางอาญาโดยคำพิพากษาถึงที่สุด หากปรากฏตามคำพิพากษาของศาลที่รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ในภายหลังว่า บุคคลนั้นมิได้เป็นผู้กระทำความผิดย่อมมีสิทธิจะได้รับค่าทดแทนและได้รับบรรดาสิทธิที่เสียไปเพราะผลแห่งคำพิพากษานั้นคืน ทั้งนี้ตามเงื่อนไขและวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ"

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 3 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง 131 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2525[35] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 75 เสียง ไม่เห็นชอบ 26 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 23 กรกฎาคม 2525[36] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2526[37] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียง
ไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณาจำนวน 25 คน เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2526[38] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้น

---

[35]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 17/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 15 กรกฎาคม 2525, หน้า 577-578.

[36]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 10/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 23 กรกฎาคม 2525, หน้า 570.

[37]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 1/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2526, หน้า 65.

[38]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2526, หน้า 160 - 161.

พิจารณา เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2526[39] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียง 99 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2526[40] ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2526[41]

12. วันที่ 7 เมษายน 2526

ประกาศใช้พระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2526 (ร.จ. เล่ม 100 ตอนที่ 55 หน้า 12 - 15)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2526[42] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ.2498 เพื่อให้เขตอำนาจของศาลจังหวัดทหารและศาลมณฑลทหารเป็นไปตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

(2) ให้ศาลพลเรือนที่เป็นศาลทหารตามประกาศของคณะปฏิวัติหรือคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินยังคงเป็นศาลทหารและมีเขตอำนาจตามประกาศหรือคำสั่งดังกล่าว ถึงแม้จะมีการเปลี่ยนแปลงเขตพื้นที่ของมณฑลทหารบกหรือจังหวัดทหารบกในภายหลังก็ตาม และ**เหตุผล**ว่ามาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. 2498 บัญญัติให้ศาลจังหวัดทหารและศาลมณฑลทหารมีเขตอำนาจตามเขตพื้นที่จังหวัดทหารหรือมณฑลทหารแล้วแต่กรณีซึ่งเป็นเขตพื้นที่ในทางปกครองตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดและประกาศของคณะปฏิวัติหรือคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินซึ่งบัญญัติให้ศาลพลเรือนเป็นศาลทหารได้กำหนดเอาการที่ศาลพลเรือนอยู่ในเขตพื้นที่จังหวัดทหารหรือมณฑลทหารเป็นหลักเกณฑ์ในการให้เป็นศาลทหาร ฉะนั้นเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเขตพื้นที่จังหวัดทหารหรือมณฑลทหารขึ้นในภายหลัง ก็จะมีผลเป็นการกระทบกระเทือนเขตอำนาจของศาลจังหวัดทหารและศาลมณฑลทหาร ที่เขตพื้นที่เปลี่ยนแปลงไปและกระทบกระเทือนอำนาจการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลพลเรือนที่เป็นศาลทหารตามประกาศหรือคำสั่งดังกล่าวด้วย ดังนั้น เพื่อแก้ไขข้อขัดข้องเช่นว่านั้น

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[39] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 2/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2526, หน้า 73 - 74.

[40] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 3 มีนาคม 2526, หน้า 603.

[41] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 4/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 4 มีนาคม 2526, หน้า 323.

[42] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 10 มีนาคม 2526, หน้า 683,686-687 และ 702.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 11 มีนาคม 2526[43] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

13. วันที่ 7 เมษายน 2526

ประกาศใช้พระราชบัญญัติยกเว้นค่าธรรมเนียมบางประเภทให้แก่ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญกล้าหาญ พ.ศ. 2526 (ร.จ.เล่ม 100 ตอนที่ 55 หน้า 16 - 23)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 10 มีนาคม 2526[44] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมบางประเภทให้แก่ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญกล้าหาญเช่นเดียวกับผู้ได้รับพระราชทานเหรียญชัยสมรภูมิ และ**เหตุผล**ว่าสมควรให้ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญกล้าหาญได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมบางประเภท เช่นเดียวกับผู้ได้รับพระราชทานเหรียญชัยสมรภูมิ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 11 มีนาคม 2526[45] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

14. วันที่ 7 เมษายน 2526

ประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาการเหมืองแร่ พ.ศ. 2526 (ร.จ.เล่ม 100 ตอนที่ 55 หน้า 24 - 42)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 7 กรกฎาคม 2525[46] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยสภาการเหมืองแร่ และ**เหตุผล**ว่าแร่เป็นทรัพยากรของชาติที่ใช้หมดแล้วจะไม่สามารถหาสิ่งอื่นใดมาทดแทนได้ และในปัจจุบันอุตสาหกรรมเหมืองแร่และธุรกิจเหมืองแร่มีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจและทำรายได้ให้แก่ประเทศชาติมากขึ้น ดังนั้น เพื่อเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมการประกอบอุตสาหกรรมเหมืองแร่และธุรกิจเหมืองแร่ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ สมควรจัดตั้ง

---

[43]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 5/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 11 มีนาคม 2526, หน้า 397 และ 401.

[44]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 10 มีนาคม 2526, หน้า 668,675-676 และ 681.

[45]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 5/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 11 มีนาคม 2526, หน้า 384 และ 388.

[46]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 14/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 7 กรกฎาคม 2525, หน้า 275 และ 308-310.

สภาการเหมืองแร่ขึ้นทำหน้าที่เป็นตัวแทนของผู้ประกอบอุตสาหกรรมเหมืองแร่และธุรกิจเหมืองแร่ในการประสานนโยบายและการดำเนินงานระหว่างเอกชนกับรัฐ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 141 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2525[47] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 89 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่23กรกฎาคม2525[48] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2526[49] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณา จำนวน 26 คน เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2526[50] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2526[51] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียง 92 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2526[52] ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2526[53]

15. วันที่ 7 เมษายน 2526

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2526 (ร.จ.เล่ม 100 ตอนที่ 55 หน้า 43 - 45)

---

[47] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 19/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 22 กรกฎาคม 2525, หน้า 817.

[48] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 10/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 23 กรกฎาคม 2525, หน้า 648.

[49] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 1/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2526, หน้า 43.

[50] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2526, หน้า 159 - 160.

[51] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 2/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2526, หน้า 72.

[52] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 3 มีนาคม 2526, หน้า 589.

[53] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 4/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 4 มีนาคม 2526, หน้า 312 - 313.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 10 มีนาคม 2526[54] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกิจการทรัพย์สินหนี้พนักงานเทศบาลและลูกจ้างของเทศบาลเมืองบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรีเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสถานีอนามัยชั้น1ไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข และ**เหตุผล**ว่ากระทรวงมหาดไทยได้รับรายงานจากจังหวัดนนทบุรีว่า เทศบาลเมืองบางบัวทองขอให้กระทรวงสาธารณสุขรับโอนสถานีอนามัยชั้น 1 ไปดำเนินการต่อไป เนื่องจากเทศบาลเมืองบางบัวทองไม่มีเงินงบประมาณพอที่จะปรับปรุงให้เจริญก้าวหน้าในการให้บริการรักษาพยาบาลแก่ประชาชนได้สมควรให้สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข รับโอนสถานีอนามัยแห่งนี้ไปดำเนินการปรับปรุงใช้ประโยชน์ในราชการด้านสาธารณสุขต่อไป

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 11 มีนาคม 2526[55] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

16. วันที่ 8 เมษายน 2526

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของกรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2526 (ร.จ.เล่ม 100 ตอนที่ 56 หน้า 1 - 3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2526[56] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**เพื่อโอนบรรดาอำนาจหน้าที่กิจการทรัพย์สินหนี้ เงินงบประมาณและลูกจ้างของกรมประชาสงเคราะห์กระทรวงมหาดไทยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ไปเป็นของกรมสามัญศึกษากระทรวงศึกษาธิการ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรโอนโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์สังกัดกรมประชาสงเคราะห์กระทรวงมหาดไทยไปเป็นของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการในการนี้จำเป็นต้องโอนบรรดาอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ เงินงบประมาณและลูกจ้างของกรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ไปเป็นของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภาและในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[54]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 10 มีนาคม 2526, หน้า 704,707 และ 709.

[55]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 5/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 11 มีนาคม 2526, หน้า 407-408 และ 410.

[56]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2526, หน้า 233,236 และ 238.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2526[57] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภาและในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

17. วันที่ 8 เมษายน 2526

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ และเงินงบประมาณของกรุงเทพมหานครในส่วนที่เกี่ยวกับงานประปาของเขตบางเขนและเขตบางกะปิ ไปเป็นของการประปานครหลวง พ.ศ. 2526 (ร.จ.เล่ม 100 ตอนที่ 56 หน้า 4 - 6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่16กุมภาพันธ์2526[58] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการเพื่อโอนกิจการ** ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ และเงินเหลือจ่ายของเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. 2520 ของกรุงเทพมหานคร เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับงานประปาของเขตบางเขนและเขตบางกะปิ ไปเป็นของการประปานครหลวง และ**เหตุผล**ว่ากิจการประปาของกรุงเทพมหานครในเขตรอบนอก โดยเฉพาะของเขตบางเขนและเขตบางกะปิ ไม่สามารถดำเนินการให้สมประโยชน์ตามความต้องการของประชาชนในท้องที่ดังกล่าวได้ สมควรโอนกิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ และเงินเหลือจ่ายของเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ.2520 ไปให้การประปานครหลวงรับดำเนินการต่อไป

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2526[59] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

18. วันที่ 8 เมษายน 2526

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกิจการในส่วนที่เกี่ยวกับท่าเรือพาณิชย์สัตหีบของกองทัพเรือ กองบัญชาการทหารสูงสุด กระทรวงกลาโหม และของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงคมนาคม ไปเป็นของการท่าเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2526 (ร.จ.เล่ม 100 ตอนที่ 56 หน้า 7 - 11)

---

[57] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 3/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2526, หน้า 235-236 และ 238.

[58] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2526, หน้า 217,220 และ 222.

[59] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 3/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2526, หน้า 218-219 และ 221.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2526[60] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**เพื่อโอนกิจการทรัพย์สินสิทธิ หนี้ และงบประมาณของกองทัพเรือ กองบัญชาการทหารสูงสุดกระทรวงกลาโหมและของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงคมนาคมเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับท่าเรือพาณิชย์สัตหีบไปเป็นของการท่าเรือแห่งประเทศไทย และ**เหตุผล**ว่าได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดอาณาบริเวณของการท่าเรือแห่งประเทศไทย ณ ท่าเรือพาณิชย์สัตหีบ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2522 ให้การท่าเรือแห่งประเทศไทย เข้าปรับปรุงและดำเนินกิจการท่าเรือสัตหีบซึ่งเป็นท่าเรือน้ำลึกให้เป็นท่าเรือพาณิชย์ เพื่อให้รับกับการขยายตัวของกิจการท่าเรือของประเทศมาตั้งแต่วันที่12ธันวาคม2522 ในการนี้สมควรโอนกิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ และงบประมาณของกองทัพเรือกองบัญชาการทหารสูงสุด กระทรวงกลาโหม และของสำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงคมนาคม เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับท่าเรือพาณิชย์ สัตหีบ ให้แก่การท่าเรือแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจเพื่อให้สามารถบริหารและดำเนินกิจการท่าเรือพาณิชย์สัตหีบให้เจริญก้าวหน้าตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการท่าเรือแห่งประเทศไทยได้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2526[61] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภาและในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

19. วันที่ 8 เมษายน 2526

ประกาศใช้พระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2526 (ร.จ.เล่ม 100 ตอนที่ 56 หน้า 12 - 14)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 10 มีนาคม2526[62] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา56 แห่งพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. 2498 โดยให้ศาลตั้งทนายให้แก่จำเลยที่ยากจนในคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินห้าปีได้ และ**เหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหารพ.ศ.2498ไม่มีบทบัญญัติให้อำนาจศาลตั้งทนายให้แก่จำเลยซึ่งยากจนไม่มีเงินจ้างทนายในคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินห้าปีแต่ไม่ถึงสิบปีทำให้จำเลยอยู่ในฐานะเสียเปรียบในการดำเนินคดี สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติดังกล่าว เพื่อให้ศาลตั้งทนายให้จำเลยในคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินห้าปีแต่ไม่ถึงสิบปี ถ้าจำเลยแถลงต่อศาลก่อนเริ่มพิจารณาว่าจำเลยยากจน และต้องการทนาย

---

[60] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2526, หน้า 224,228 และ 231.

[61] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 3/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2526, หน้า 227 และ 229-230.

[62] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 10 มีนาคม 2526, หน้า 755,757-758 และ 759.

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวดที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 11 มีนาคม 2526[63] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวดที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการวาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภาและในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

20. วันที่ 20 เมษายน 2526

ประกาศใช้พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. 2526 (ร.จ.เล่ม 100 ตอนที่ 62 หน้า 1 - 9)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2526[64] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวประชาชน และ**เหตุผล**ว่ากฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวประชาชน ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว และมีบทบัญญัติต่าง ๆ ที่ไม่ทันสมัยและไม่เหมาะกับสภาพการณ์ในปัจจุบันสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวประชาชนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง75เสียง ไม่รับหลักการ 1 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2526[65] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 84เสียง ไม่เห็นชอบ4 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 4 มีนาคม 2526[66] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวดที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการวาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภาและในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

21. วันที่ 20 เมษายน 2526

ประกาศใช้พระราชบัญญัติยกโทษและทัณฑ์ให้แก่ทหารกองประจำการซึ่งขาดหรือหนีราชการ พ.ศ. 2526 (ร.จ.เล่ม 100 ตอนที่ 62 หน้า 10 - 12)

---

[63]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 5/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 11 มีนาคม 2526, หน้า 415 และ 417.

[64]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2526, หน้า 252 และ 268.

[65]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 3 มีนาคม 2526, หน้า 565.

[66]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 4/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 4 มีนาคม 2526, หน้า 284, 286 และ 295.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 16 มิถุนายน 2525[67] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยกโทษและทัณฑ์ให้แก่ทหารกองประจำการซึ่งขาดหรือหนีราชการ และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรยกโทษและทัณฑ์ในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี ให้แก่ทหารกองประจำการซึ่งขาดหรือหนีราชการเพื่อให้มีโอกาสกลับตัวเป็นพลเมืองดี

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 108 เสียง ไม่รับหลักการ 60 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภาในการพิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภานี้สภาได้ลงมติตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน 25 คน เพื่อพิจารณาปัญหาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้ และในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2525[68] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 67 เสียง ไม่เห็นชอบ 13 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่9กรกฎาคม2525[69] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 124เสียง ไม่รับหลักการ 2 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2526[70] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณา จำนวน 25 คน เมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2526[71] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณาเมื่อวันที่4มีนาคม2526[72] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียง 94 เสียง ไม่เห็นชอบ 1 เสียง เมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2526[73]ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2526[74]

---

[67]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 8/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 16 มิถุนายน 2525, หน้า 763,789-791 และ 794-798.

[68]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 14/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 7 กรกฎาคม 2525, หน้า 349.

[69]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 8/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 9 กรกฎาคม 2525, หน้า 425 - 426.

[70]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 2/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2526, หน้า 80.

[71]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 4/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 2 มีนาคม 2526, หน้า 408 - 409.

[72]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 4/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 4 มีนาคม 2526, หน้า 265 - 266.

[73]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 10 มีนาคม 2526, หน้า 718.

[74]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 5/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 11 มีนาคม 2526, หน้า 356 - 357.

22. วันที่ 28 เมษายน 2526

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบางมัญ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี พ.ศ. 2526 (ร.จ.เล่ม 100 ตอนที่ 67 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2526[75] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบางมัญ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี เพื่อประโยชน์ในการชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ดำเนินการก่อสร้างการชลประทานโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษามหาราช ในท้องที่จังหวัดชัยนาท จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดลพบุรี จังหวัดอ่างทอง และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปรากฏว่าในเขตคลองส่งน้ำสายชัยนาท-อยุธยา ในท้องที่ตำบลโพกรวม และตำบลบางมัญ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี เจ้าหน้าที่ได้ติดต่อและทำความตกลงกับราษฎรผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินที่ถูกเขตชลประทานเสร็จไปด้วยดีเกือบทุกรายแล้ว ยกเว้นผู้ครอบครองที่ดินเพียงรายเดียวที่ไม่ยินยอมรับเงินค่าทดแทนตามจำนวนที่คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินที่ถูกเขตชลประทานกำหนดให้ และกรมชลประทานไม่อาจแก้ไขโครงการเป็นอย่างอื่นได้ จึงจำเป็นต้องทำการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์รายนี้ นอกจากนั้น เนื่องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินรายอื่น ๆ ได้ตกลงยอมรับค่าทดแทนในราคาไร่ละไม่เกิน 3,000 บาท ไปแล้วตั้งแต่ปี 2516 และเมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2520 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินที่ถูกเขตชลประทานได้มีมติกำหนดค่าทดแทนสำหรับรายนี้ในราคาไร่ละ 8,000 บาท แต่ผู้ครอบครองที่ดินรายนี้ก็ไม่ยินยอมรับเงินค่าทดแทนตามจำนวนดังกล่าว ทำให้ต้องกำหนดค่าทดแทนที่ดินที่เวนคืนนี้โดยมีบทบัญญัติไว้เป็นพิเศษ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 87 เสียง ไม่รับหลักการ 24 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 80 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 28 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2526[76] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

23. วันที่ 28 เมษายน 2526

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ. 2526 (ร.จ.เล่ม 100 ตอนที่ 67 หน้า 4-6)

---

[75] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2526, หน้า 33,46 และ 54-55.

[76] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 2/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2526, หน้า 105 และ 107.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2526[77] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อสร้างสถานีขนส่งทางน้ำ และกิจการอื่นที่เกี่ยวเนื่องกับสถานีขนส่งทางน้ำ **และเหตุผล**ว่ากรมเจ้าท่ามีความประสงค์จะทำการก่อสร้างสถานีขนส่งทางน้ำ เพื่อประโยชน์ของรัฐในการอำนวยความสะดวกแก่การขนส่งคนโดยสารและสินค้าอันเป็นกิจการสาธารณูปโภค และกิจการอื่นที่เกี่ยวเนื่องกับสถานีขนส่งทางน้ำ โดยขุดลอกร่องน้ำ สร้างท่าเทียบเรือ พร้อมทั้งสร้างโรงพักสินค้า คลังสินค้า ถนน ทางรถไฟ อาคารที่ทำการ และอาคารอื่นที่เกี่ยวกับกิจการอันเป็นส่วนประกอบของกิจการสถานีขนส่งทางน้ำ และในการนี้ได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน ในท้องที่อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ. 2523 ออกใช้บังคับ ซึ่งกรมเจ้าท่าได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเสร็จแล้ว

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 149 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 148 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2526[78] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

24. วันที่ 28 เมษายน 2526

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะในท้องที่ตำบลเขื่อนอุบลรัตน์ อำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น ให้แก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2526 (ร.จ.เล่ม 100 ตอนที่ 67 หน้า 7 - 9)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 1 กรกฎาคม 2525[79] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ในท้องที่ตำบลเขื่อนอุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น ให้แก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย **และเหตุผล**ว่าตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 40 ลงวันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2515 ให้โอนทรัพย์สินของการพลังงานแห่งชาติเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับโครงการแม่น้ำพองและโครงการแม่น้ำพอง ให้แก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย แต่โดยที่ในขณะนั้นมีที่ดินสองแปลง คือ ที่ดินตาม น.ส.3 แปลงทะเบียนครอบครอง เลขที่ 19 และแปลงทะเบียนครอบครอง เลขที่ 20 ซึ่งเป็นทรัพย์สินของการพลังงานแห่งชาติที่จะต้องโอนให้แก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าวนั้น กำลังเป็นคดีพิพาทกันอยู่ จึงยังมิได้โอน

---

[77] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2526, หน้า 78,81 และ 83.

[78] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 2/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2526, หน้า 120 และ 122.

[79] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 13/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 1 กรกฎาคม 2525, หน้า 257.

ไปให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย บัดนี้ คดีถึงที่สุดแล้วและที่ดินทั้งสองแปลงนั้นได้ตกเป็นทรัพย์สินของสำนักงานพลังงานแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน จึงสมควรโอนที่ดินดังกล่าวให้แก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เพื่อนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ต่อไป แต่โดยที่ที่ดินทั้งสองแปลงนี้เป็นที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ซึ่งมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. 2518 และมาตรา 1305 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้กำหนดให้การโอนกระทำโดยตราเป็นพระราชบัญญัติ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 81 เสียง ไม่รับหลักการ 11 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2526[80] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 88 เสียง ไม่เห็นชอบ 6 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2526[81] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

25. วันที่ 29 มิถุนายน 2526

ประกาศใช้พระราชบัญญัติถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันในท้องที่ตำบลฝายแก้ว อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน พ.ศ. 2526 (ร.จ. เล่ม 100 ตอนที่ 106 หน้า 1 - 3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2526[82] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมือง ใช้ร่วมกันในท้องที่ตำบลฝายแก้วอำเภอเมืองน่านจังหวัดน่าน และ**เหตุผล**ว่าที่สาธารณประโยชน์ ป่าช้าบ้านหัวเวียงเหนือ ในท้องที่ตำบลฝายแก้ว อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน เนื้อที่ประมาณ 18 ไร่ 2 งาน 29 ตารางวา ซึ่งทางราชการได้สงวนหวงห้ามไว้เป็นที่ป่าช้าสาธารณะ ตั้งแต่ พ.ศ. 2498 และได้ขึ้นทะเบียนเป็นที่สาธารณประโยชน์ไว้แล้ว ปัจจุบันกองทัพอากาศมีความจำเป็นต้องใช้ที่ดินดังกล่าวเพื่อสร้างสนามบิน และกองทัพอากาศได้จัดหาที่ดินแห่งใหม่กับจัดสร้างฌาปนสถานให้ราษฎรใช้ประโยชน์ร่วมกันแทนแล้ว สมควรถอนสภาพที่ดินดังกล่าวจากการเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน เพื่อมอบให้กองทัพอากาศใช้ในราชการต่อไป

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวดที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 79 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[80] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2526, หน้า 74 และ 76.

[81] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 2/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2526, หน้า 112-113 และ 115.

[82] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2526, หน้า 211,213-214 และ 215.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2526[83] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

26. วันที่ 19 สิงหาคม 2526

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของสมาชิกวุฒิสภาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมาธิการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2526 (ร.จ.เล่ม 100 ตอนที่ 135 หน้า 1 - 5)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 7 กรกฎาคม 2526[84] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ ตอบแทนอย่างอื่นของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรรมาธิการ พ.ศ. 2522 ให้ผู้นำฝ่ายค้านได้รับเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น เท่ากับรองประธานวุฒิสภา และรองประธานสภาผู้แทนราษฎร (แก้ไขมาตรา 4 วรรคสอง มาตรา 5 มาตรา 11 วรรคหนึ่ง มาตรา 13 วรรคหนึ่ง มาตรา 14 และมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติฯ) และ**เหตุผล**ว่าบทเฉพาะกาลของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้สิ้นสุดลงแล้ว และมาตรา 79 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรได้รับเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ประกอบกับได้มีการแต่งตั้งผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ตามบทบัญญัติ มาตรา 105 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 100 เสียง ไม่รับหลักการ 1 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 132 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 กรกฎาคม 2526[85] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

27. วันที่ 19 สิงหาคม 2526

ประกาศใช้พระราชบัญญัติมาตราชั่ง ตวง วัด (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2526 (ร.จ.เล่ม 100 ตอนที่ 135 หน้า 6 - 9)

---

[83] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 3/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2526, หน้า 211 และ 213.

[84] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 10/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 7 กรกฎาคม 2526, หน้า 53,69-70 และ 115-116.

[85] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 3 ครั้งที่ 9/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 15 กรกฎาคม 2526, หน้า 186-187 และ 194.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่2มิถุนายน 2526[86] นายเจริญ เชาวน์ประยูร กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 32 มาตรา 35 มาตรา 35 ทวิ มาตรา 35 ตรี และมาตรา 35 จัตวาแห่งพระราชบัญญัติมาตราชั่ง ตวง วัด พระพุทธศักราช 2466 และ**เหตุผล**ว่าในปัจจุบันบรรดาพ่อค้าส่วนใหญ่มักจะแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมายด้วยการเอารัดเอาเปรียบผู้ซื้อและผู้ขายโดยการแก้ไขเครื่องชั่งเครื่องตวง หรือเครื่องวัดให้ผิดไปจากอัตราที่แท้จริงทำให้ผู้ซื้อได้รับสิ่งของไม่ครบตามจำนวนที่แท้จริงและไม่คุ้มกับจำนวนเงินที่ได้จ่ายไปและทำให้ผู้ขายขาดทุน เนื่องจากน้ำหนักของหนักเกินกว่าความเป็นจริงโดยขายของไปมาก แต่ได้รับเงินน้อย ดังนั้น เพื่อคุ้มครองประชาชนผู้บริโภคและผู้ขายมิให้ถูกบรรดาพ่อค้าเอารัดเอาเปรียบสมควรเพิ่มโทษแก่ผู้กระทำความผิดให้สูงขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่3 เมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2526[87] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 24 มิถุนายน 2526[88] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 188 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะ กรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2526[89]เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

28. วันที่ 23 กันยายน 2526

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดพระธาตุเชิงชุมวรวิหาร ตำบลธาตุเชิงชุม อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ให้แก่เทศบาลเมืองสกลนคร พ.ศ.2526 (ร.จ.เล่ม 100 ตอนที่ 152 หน้า 1 - 3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 23 มิถุนายน 2526[90] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดพระธาตุเชิงชุมวรวิหาร ตำบลธาตุเชิงชุม อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ให้แก่เทศบาลเมืองสกลนคร และ**เหตุผล**ว่าได้เกิดเพลิงไหม้ในเขตเทศบาลเมืองสกลนคร ในท้องที่ตำบลธาตุเชิงชุม อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร และสำนักผังเมือง กระทรวงมหาดไทย ได้วางผังปรับปรุงบริเวณเพลิงไหม้ โดยได้มีการตัดและขยายถนนเพื่อประโยชน์แก่การผังเมือง เมื่อได้

---

[86]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 2 มิถุนายน 2526, หน้า 435 และ 441-442.

[87]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 16 มิถุนายน 2526, หน้า 190.

[88]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 3 ครั้งที่ 6/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 24 มิถุนายน 2526, หน้า 139 - 140.

[89]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 3 ครั้งที่ 8/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 8 กรกฎาคม 2526, หน้า 165.

[90]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 8/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 23 มิถุนายน 2526, หน้า 78 - 79.

ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวถนนถูกที่ธรณีสงฆ์วัดพระธาตุเชิงชุมวรวิหาร ตำบลเชิงชุม อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร เนื้อที่ 67 เศษ 4 ส่วน 10 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินที่ 375 และคณะกรรมการพิจารณาค่าชดเชยที่ดินที่ถูกตัดและขยายเป็นถนน ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้ราคาตารางวาละ 2,000 บาท เป็นเงิน 134,800 บาท ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่เทศบาลเมืองสกลนคร

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2526[91] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 22 กรกฎาคม 2526[92] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

29. วันที่ 28 กันยายน 2526

ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2527 (ร.จ.เล่ม 100 ตอนที่ 155 หน้า 1-60)

30. วันที่ 6 ตุลาคม 2526

ประกาศใช้พระราชบัญญัติรักษาคลองประปา พ.ศ. 2526 (ร.จ.เล่ม 100 ตอนที่ 160 หน้า 1 - 7)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 16 มิถุนายน 2526[93] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการรักษาคลองประปา และ**เหตุผล**ว่ากฎหมายว่าด้วยการรักษาคลองประปา ซึ่งได้ตราขึ้นไว้ตั้งแต่ พ.ศ. 2456 มีบทบัญญัติที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันซึ่งได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมเป็นอันมาก ทำให้เกิดความไม่สะดวกแก่การปฏิบัติราชการ นอกจากนี้ได้มีการจัดตั้งการประปาส่วนภูมิภาคแยกต่างหากจากการประปานครหลวงแล้วในการนี้สมควรปรับปรุงบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น รวมทั้งให้มีการรักษาคลองประปาในเขตของการประปาส่วนภูมิภาคในลักษณะเดียวกันกับคลองประปาในเขตของการประปานครหลวงด้วย

---

[91] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 14 กรกฎาคม 2526, หน้า 98.

[92] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 3 ครั้งที่ 10/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 22 กรกฎาคม 2526, หน้า 280 และ 282.

[93] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 16 มิถุนายน 2526, หน้า 192 และ 199-200.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2526[94] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียง ไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 22 กรกฎาคม 2526[95] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 9 กันยายน 2526[96] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

31. วันที่ 6 ตุลาคม 2526

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2526 (ร.จ. เล่ม 100 ตอนที่ 160 หน้า 8 - 10

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 16 มิถุนายน 2526[97] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน ดังต่อไปนี้

(1) ยกเลิกหน้าที่ของอธิบดีกรมที่ดินในการสำรวจ จำแนก และทำสำมะโนที่ดินเพื่อให้ทราบถึงความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติ และความเหมาะสมแก่การทำประโยชน์ (ร่างมาตรา 3 ยกเลิกมาตรา 7)

(2) ปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ **เพื่อให้สอดคล้องกับ**การโอนอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาที่ดิน ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาที่ดินและกรมพัฒนาที่ดิน(ร่างมาตรา 4 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 20) และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรโอนอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาที่ดิน ตามประมวลกฎหมายที่ดินในส่วนที่เกี่ยวกับการสำรวจ จำแนก และทำสำมะโนที่ดินเพื่อให้ทราบถึงความสมบูรณ์ตามธรรมชาติและความเหมาะสมแก่การใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อเกษตรกรรม และการวางแผนการใช้ที่ดินการพัฒนาที่ดิน การกำหนดบริเวณการใช้ที่ดินและการกำหนดมาตรการเพื่อการอนุรักษ์ดินและน้ำ ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาที่ดินและกรมพัฒนาที่ดินตามกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาที่ดิน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2526[98] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[94]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 14 กรกฎาคม 2526, หน้า 116.

[95]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 3 ครั้งที่ 10/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 22 กรกฎาคม 2526, หน้า 294-295.

[96]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 3 ครั้งที่ 1/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 9 กันยายน 2526, หน้า 34.

[97]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 16 มิถุนายน 2526, หน้า 129 และ 132-133.

[98]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 13/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 21 กรกฎาคม 2526, หน้า 296.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 22 กรกฎาคม 2526[99] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 9 กันยายน 2526[100] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

32. วันที่ 6 ตุลาคม 2526

ประกาศใช้พระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. 2526 (ร.จ.เล่ม 100 ตอนที่ 160 หน้า 11 - 19) พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่16มิถุนายน2526[101] มีผู้เสนอ 2 ฉบับคือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาที่ดิน และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรโอนอำนาจหน้าที่ ในการพัฒนาที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดิน ในส่วนที่เกี่ยวกับการสำรวจจำแนกและทำสำมะโนที่ดินเพื่อให้ทราบถึงความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติและความเหมาะสมแก่การใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อเกษตรกรรม การวางแผนการใช้ที่ดิน การกำหนดบริเวณการใช้ที่ดินและการกำหนดมาตรการเพื่อการอนุรักษ์ดินและน้ำ มาเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาที่ดินและกรมพัฒนาที่ดิน และโดยที่เป็นการสมควรกำหนดวิธีการในการนำผลงานทางวิชาการด้านการพัฒนาที่ดิน เช่น มาตรการเพื่อการปรับปรุงดินและที่ดิน และมาตรการเพื่อการอนุรักษ์ดินและน้ำไปใช้ในการปฏิบัติการให้เป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรรมของประเทศอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ฉบับนายเจริญ เชาวน์ประยูร เป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้มีกฎหมายพัฒนาที่ดินขึ้น เพื่อให้**การวางแผนการใช้ประโยชน์ทรัพยากรที่ดินของประเทศเป็นไปอย่างถูกต้องเหมาะสม และเพื่อสงวนคุ้มครองรักษาพื้นที่ทางการเกษตรของชาติ และ**เหตุผล**ว่า

1. เพื่อประโยชน์ในการเพิ่มผลผลิตและยกรายได้ของเกษตรกรให้สูงขึ้น

2. เพื่อรักษาความอุดมสมบูรณ์ของเนื้อดินจำต้องอนุรักษ์ดินหรือป้องกันปรับปรุงบำรุงดินที่เสื่อมโทรมให้ดีขึ้น เหมาะสมตามสัดส่วนและสมรรถนะของดิน

3. เพื่อรักษาพื้นที่ทางการเกษตรให้คงอยู่ตลอดไป เพื่อให้การใช้ที่ดินของประเทศเป็นไปอย่างถูกต้องตามสัดส่วนของการจำแนกสมรรถนะของดิน เนื่องจากที่ดินของประเทศมีการนำมาใช้เพื่อการเกษตร การอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และที่อยู่อาศัยมีจำนวนเพิ่มขึ้นตามอัตราการเพิ่มของประชากร แต่การใช้ที่ดินเพื่อกิจกรรมต่าง ๆ ยังไม่มีการควบคุมให้อยู่ในอัตราส่วนที่เหมาะสมเป็นการใช้ที่ดินผิดประเภท หากปล่อยไว้จะทำให้ดุลย์ภาวะของธรรมชาติเปลี่ยนแปลงไป เกิดความเสื่อมเสียทางด้านสภาวะ

---

[99]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 3 ครั้งที่ 10/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 22 กรกฎาคม 2526, หน้า 318.

[100]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 3 ครั้งที่ 1/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 9 กันยายน 2526, หน้า 21.

[101]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 16 มิถุนายน 2526, หน้า 97,108 และ 123-126.

4. เพื่อป้องกันการบุกรุกทำลายป่า เนื่องจากดินเสื่อมโทรมลงจากการใช้ ทำให้ผลผลิตตกต่ำ เกษตรกรจึงต้องบุกรุกทำลายป่าเพื่อหาที่ดินใหม่ต่อไป เป็นการขจัดปัญหาการทำไร่เลื่อนลอย ลดปริมาณความต้องการที่ดินทำกินในอนาคต

5. เพื่อให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายและปราศจากการถูกขัดขวาง

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2526[102] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 22 กรกฎาคม 2526[103] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 9 กันยายน 2526[104] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

33. วันที่ 24 ตุลาคม 2526

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการชลประทานราษฎร์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2526 (ร.จ.เล่ม 100 ตอนที่ 170 หน้า 1 - 3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 2 มิถุนายน 2526[105] นายมนตรี ด่านไพบูลย์ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติการชลประทานราษฎร์ พุทธศักราช 2482 และ**เหตุผล**ว่าการใช้น้ำในการเพาะปลูก ของเกษตรกรในบางท้องที่มีปัญหามาก กล่าวคือเกษตรกรที่อยู่ทางต้นน้ำมักจะกักตุนน้ำไว้มากเกินความจำเป็น ทำให้เกษตรกรที่อยู่ห่างจากทางน้ำหรือปลายทางน้ำ ไม่มีน้ำใช้เพาะปลูกได้เพียงพอ จึงมีการทะเลาะวิวาทกันเป็นประจำ แม้จะได้มีกฎหมายลงโทษแก่บุคคลผู้กักเก็บน้ำไว้แล้วก็ตาม แต่โทษที่กฎหมายกำหนดไว้นั้นเบาบางมาก คือปรับไม่เกินห้าสิบบาท หรือจำคุกไม่เกินสิบห้าวันหรือทั้งจำทั้งปรับผู้กระทำผิดจึงไม่กลัวเกรงอาญาแผ่นดินยังคงกักตุนน้ำไว้ใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน และในทางปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดในการนี้นั้น เจ้าหน้าที่มีการลงโทษโดยวิธีปรับเพียงสถานเดียว สมควรเพิ่มโทษและลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดในการนี้ให้สูงขึ้น

---

[102]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 13/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 21 กรกฎาคม 2526, หน้า 288.

[103]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 3 ครั้งที่ 10/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 22 กรกฎาคม 2526, หน้า 310 - 311.

[104]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 3 ครั้งที่ 1/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 9 กันยายน 2526, หน้า 14 .

[105]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 2 มิถุนายน 2526, หน้า 411 และ 417-418.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2526[106] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 156 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 1 กรกฎาคม 2526[107] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2526[108] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

34. วันที่ 24 ตุลาคม 2526

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาลในท้องที่แขวงพระโขนง เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร พ.ศ.2526 (ร.จ.เล่ม 100 ตอนที่ 170 หน้า 4 - 6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 16 มิถุนายน 2526[109] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่แขวงพระโขนง เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร และ**เหตุผล**ว่ากรุงเทพมหานครได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้าง และขยายทางหลวงเทศบาล ในท้องที่แขวงพระโขนง เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร เสร็จแล้ว สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2526[110] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 22 กรกฎาคม 2526[111] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[106] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 8/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 23 มิถุนายน 2526, หน้า 46 - 47.

[107] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 3 ครั้งที่ 7/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 1 กรกฎาคม 2526, หน้า 151.

[108] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 3 ครั้งที่ 10/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 22 กรกฎาคม 2526, หน้า 206.

[109] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 16 มิถุนายน 2526, หน้า 249 และ 254-255.

[110] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 14 กรกฎาคม 2526, หน้า 54.

[111] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 3 ครั้งที่ 10/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 22 กรกฎาคม 2526, หน้า 235-236 และ 237-238.

35. วันที่ 24 ตุลาคม 2526

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่ตำบลหนองหอย อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่การเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2526 (ร.จ.เล่ม 100 ตอนที่ 170 หน้า 7 - 9)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 16 มิถุนายน 2526[112] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลหนองหอย อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่การเคหะแห่งชาติ และ**เหตุผล**ว่าสภาพลำเหมือง สาธารณะในท้องที่ตำบลหนองหอย อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ เนื้อที่ประมาณ 2 ไร่ 1 งาน 97 ตารางวา หมดสภาพที่ประชาชนจะใช้ประโยชน์ร่วมกันต่อไปและการเคหะแห่งชาติได้จัดหาที่ดินซึ่งเป็นของการเคหะแห่งชาติ เนื้อที่ประมาณ 2 ไร่ 3 งาน 98 ตารางวา ซึ่งอยู่ในท้องที่เดียวกันมาให้พลเมืองใช้ร่วมกันแทนแล้ว

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 123 เสียง ไม่รับหลักการ 8 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2526[113] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 22 กรกฎาคม 2526[114] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

36. วันที่ 24 ตุลาคม 2526

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ให้แก่การเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2526 (ร.จ.เล่ม 100 ตอนที่ 170 หน้า 10 - 12)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 16 มิถุนายน 2526[115] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ให้แก่การเคหะแห่งชาติ และ**เหตุผล**ว่าสภาพลำธารสาธารณะในท้องที่แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ประมาณ 34 ไร่ 3 งาน 24 ตารางวา หมดสภาพที่ประชาชนจะใช้ประโยชน์ร่วมกันต่อไปและการเคหะแห่งชาติได้จัดหาที่ดินซึ่งเป็นของการเคหะแห่งชาติ เนื้อที่ประมาณ 39 ไร่ 2 งาน 31 ตารางวา ซึ่งอยู่ในท้องที่เดียวกันมาให้พลเมืองใช้ร่วมกันแทนแล้ว

---

[112]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 16 มิถุนายน 2526, หน้า 243 และ 246-247.

[113]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 14 กรกฎาคม 2526, หน้า 70.

[114]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 3 ครั้งที่ 10/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 22 กรกฎาคม 2526, หน้า 269-270 และ 272.

[115]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 16 มิถุนายน 2526, หน้า 208 และ 231-232.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 132 เสียง ไม่รับหลักการ 44 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2526[116] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 22 กรกฎาคม 2526[117] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวดที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

37. วันที่ 24 ตุลาคม 2526

ประกาศใช้พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2526 (ร.จ. เล่ม 100 ตอนที่ 170 หน้า 13 - 20)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 16 มิถุนายน 2526[118] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 ดังนี้

(1) แก้ไขบทนิยามคำว่า "เงินเดือนเดือนสุดท้าย" โดยให้รวมเงินเพิ่มพิเศษรายเดือน สำหรับปราบปรามผู้กระทำความผิด (พ.ป.ผ.) เข้ากับเงินเดือนเดือนสุดท้าย เพื่อการคำนวนบำเหน็จบำนาญ (ร่างมาตรา 3 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4)

(2) เพิ่มบทนิยามคำว่า "ทายาทผู้มีสิทธิ" โดยให้บุตรหมายความรวมถึงบุตรที่ได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรที่ชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายด้วย (ร่างมาตรา 4 แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 4)

(3) แก้ไขให้แบ่งบำนาญพิเศษใหม่ ในกรณีที่ได้มีการจ่ายบำนาญพิเศษแก่ทายาทผู้มีสิทธิไปแล้ว แต่ปรากฏภายหลังว่ามีบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรที่ชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายอีก รวมทั้งในกรณีที่ได้มีการจ่ายบำนาญพิเศษ ให้แก่ผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในความอุปการะของผู้ตายเพราะเหตุไม่มีทายาทผู้มีสิทธิไปแล้ว ก็ให้จ่ายบำนาญพิเศษแก่บุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรที่ชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายที่ปรากฏขึ้นภายหลังได้ (ร่างมาตรา 5 แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 44)

(4) แก้ไขเพิ่มเติมให้การจ่ายบำเหน็จตกทอด เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดเพิ่มขึ้นใหม่ตามมาตรา 44 (ร่างมาตรา 6 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 48 และร่างมาตรา 7 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 49)

(5) แก้ไขให้ ทบวง กรม หรือส่วนราชการเจ้าสังกัดซึ่งมีฐานะไม่ต่ำกว่ากรม หรือจังหวัดมีอำนาจส่งเรื่องราวขอรับบำเหน็จบำนาญได้เช่นเดียวกับกระทรวงเจ้าสังกัด และให้การสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญเป็นไปตามระเบียบของกระทรวงการคลังกับทั้งกำหนดระยะเวลาปฏิบัติงานของส่วนราชการที่รับเรื่องราวขอรับบำเหน็จบำนาญและกระทรวงการคลังให้เร็วขึ้นกว่าเดิม (ร่างมาตรา 8 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 51)

---

[116] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 14 กรกฎาคม 2526, หน้า 62.

[117] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 3 ครั้งที่ 10/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 22 กรกฎาคม 2526, หน้า 252 และ 254.

[118] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 16 มิถุนายน 2526, หน้า 257-258 และ 267.

และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 ให้รวมเงินเพิ่มพิเศษรายเดือนสำหรับการปราบปรามผู้กระทำความผิด (พ.ป.ผ.) เข้ากับเงินเดือนเดือนสุดท้าย เพื่อการคำนวณบำเหน็จบำนาญ โดยให้มีผลใช้บังคับย้อนหลังตั้งแต่วันประกาศใช้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการให้บำเหน็จความชอบเป็นกรณีพิเศษ พ.ศ. 2521 และสมควรให้บุตรที่ได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรที่ชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษและบำเหน็จตกทอดได้เพื่อให้สอดคล้องกับประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 5 ฉบับปัจจุบัน และสมควรให้ทบวง กรม หรือส่วนราชการเจ้าสังกัดซึ่งมีฐานะไม่ต่ำกว่ากรมหรือจังหวัดมีอำนาจส่งเรื่องราวขอรับบำเหน็จบำนาญได้ เช่นเดียวกับกระทรวงเจ้าสังกัด และให้การสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญเป็นไปตามระเบียบของกระทรวงการคลัง กับทั้งสมควรเร่งรัดกำหนดระยะเวลาปฏิบัติงานของส่วนราชการที่รับเรื่องราวขอรับบำเหน็จบำนาญและกระทรวงการคลังให้รวดเร็วขึ้นกว่าเดิม คือลดจาก 60 วัน เป็น 45 วัน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคลัง การธนาคาร และสถาบันการเงินพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2526[119] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 22 กรกฎาคม 2526[120] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[119]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 13/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 21 กรกฎาคม 2526, หน้า 335.

[120]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 3 ครั้งที่ 10/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 22 กรกฎาคม 2526, หน้า 330 และ 336-337.

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ ปี 2527

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1. พระราชบัญญัติยา (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2527	345
2. พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527	346
3. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 27) พ.ศ. 2527	347
4. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลห้วยโป่ง และตำบลมาบตาพุด อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง พ.ศ. 2527	347
5. พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2527	348
6. พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2527	349
7. พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2527	349
8. พระราชบัญญัติว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ พ.ศ. 2527	351
9. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2527	351
10. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2527	352
11. พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527	354
12. พระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527	354
13. พระราชบัญญัติจัดสรรเงินภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527	355
14. พระราชบัญญัติจัดสรรเงินภาษีสุรา พ.ศ. 2527	356
15. พระราชบัญญัติเหรียญเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี พ.ศ. 2527	357
16. พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2528[1]	357
17. พระราชบัญญัติว่าด้วยเอกสิทธิและความคุ้มกันทางทูต พ.ศ. 2527	357
18. พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2527	358
19. พระราชบัญญัติการปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญา พ.ศ. 2527	360
20. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2527	361
21. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2527	362
22. พระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2527	365
23. พระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการพระพุทธศาสนา พ.ศ. 2527	365

[1] ดูรายละเอียดในหมวดพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี

เรื่อง	หน้า
24. พระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2527	366
25. พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2527	367
26. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวง จังหวัดหมายเลข 4015 สายบ้านตาล-ลานสะกา-ฉวาง ในท้องที่อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอลานสะกา และอำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2527	370
27. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายเลี่ยงเมืองสระบุรี ในท้องที่อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี พ.ศ. 2527	370
28. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2527	371
29. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2527	372
30. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดหนองปลาดุก ตำบลบางลี่ อำเภอท่าวุ้ง จังหวัดลพบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2527	373
31. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดโพธิ์ศรี ตำบลมหาสวน อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2527	374
32. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดเขาพระงาม ตำบลโคกกระเทียม อำเภอเมืองลพบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2527	374
33. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดมุจรินทร์ ตำบลบางลี่ อำเภอท่าวุ้ง จังหวัดลพบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2527	375
34. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดเกตุ ตำบลท่าวุ้ง จังหวัดลพบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2527	376
35. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดเสนาสนาราม ตำบลป่อโพง อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2527	377
36. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดเสนาสนาราม ตำบลคลองสะแก อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2527	378
37. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดสะแก ตำบลข้าวเม่า อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2527	378
38. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดช้าง ตำบลศาลาลอย อำเภอท่าเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2527	379
39. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดตะกู ตำบลโพนางดำตก อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2527	380

เรื่อง	หน้า
40. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดพระปฐมเจดีย์ ตำบลปอพลับ อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2527	381
41. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดสีลาขันธ์ ตำบลน้ำพอง อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2527	382
42. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดทุ่งสว่าง ตำบลน้ำพอง อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2527	382
43. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดขันธ์กระจาย ตำบลบึงชำอ้อ อำเภอหนองเสือ จังหวัดปทุมธานี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2527	383
44. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดโสมมนัสวิหาร ตำบลคลองสี่ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2527	384
45. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดสว่างภพ ตำบลคลองสี่ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2527	385
46. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดพระยายัง ตำบลคลองสี่ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2527	386
47. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดพินิจธรรมสาร ตำบลบางเสด็จ อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2527	386
48. พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลบางเสาธง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ให้แก่การเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2527	387
49. พระราชบัญญัติเวนคืนสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินสายบางบัวทอง-ลาดบัวหลวง-สุพรรณบุรี ในท้องที่อำเภอบางบัวทอง อำเภอปากเกร็ด อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี อำเภอลาดบัวหลวง อำเภอเสนา อำเภอบางซ้าย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และอำเภอบางปลาม้า อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี พ.ศ. 2527	388
50. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินสายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 -บ้านโป่ง-กาญจนบุรี-ลาดหญ้า-ไทรโยค-ทองผาภูมิ-สังขละบุรี-เจดีย์สามองค์ ตอนแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 4 -(สามแยกสระกระเทียม)-บ้านโป่ง-กาญจนบุรี ในท้องที่อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี และอำเภอท่ามะกา อำเภอท่าม่วง อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. 2527	389
51. พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่แขวงสายไหม เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ให้แก่กองทัพอากาศ พ.ศ. 2527	390

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ใน ปี 2527

1. วันที่ 3 กรกฎาคม 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติยา (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2527 (ร.จ.เล่ม 101 ตอนที่ 85 หน้า 41-43)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 17 พฤษภาคม 2526[1] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้**

(1) ให้ขยายระยะเวลาใช้บังคับของบทเฉพาะกาลตามมาตรา 47 (1) ของพระราชบัญญัติยา (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522 ออกไปอีกระยะหนึ่ง (ร่างมาตรา 3 วรรคหนึ่ง)

(2) ในระหว่างการขยายระยะเวลาการใช้บังคับดังกล่าวตาม (1) ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยคำแนะนำของคณะกรรมการยา มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดท้องที่ที่ผู้รับอนุญาตขายยาแผนปัจจุบัน ซึ่งได้รับอนุญาตอยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัติยา (ฉบับที่ 3)ฯ ใช้บังคับ ต้องจัดให้มีเภสัชกรประจำอยู่ตลอดเวลาที่เปิดทำการตามที่กำหนดไว้ ตามมาตรา 21 ได้ (ร่างมาตรา 3 วรรคสอง)

และ**เหตุผล**ว่า ระยะเวลาใช้บังคับบทเฉพาะกาลตามมาตรา 47 แห่งพระราชบัญญัติยา (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522 ที่บัญญัติผ่อนผันให้ผู้รับอนุญาตขายยาแผนปัจจุบัน ซึ่งได้รับอนุญาตอยู่แล้ว ก่อนวันที่พระราชบัญญัติยา (ฉบับที่ 3)ฯ ใช้บังคับที่ยังไม่อาจจัดหาเภสัชกรเป็นผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการ ประจำอยู่ ณ สถานที่ขายยาตลอดเวลาที่เปิดทำการได้ตามที่กำหนดไว้ ตามมาตรา 21 แต่ต้องจัดให้มีเภสัชกรประจำสถานที่ขายยาวันละไม่น้อยกว่าสามชั่วโมงติดต่อกันในเวลาเปิดทำการนั้นจะสิ้นสุดลงในวันที่ 13 พฤษภาคม 2527 แต่สภาพการณ์ในปัจจุบัน จำนวนเภสัชกรที่มีอยู่ยังไม่เพียงพอทำให้ผู้รับอนุญาตขายยาแผนปัจจุบันซึ่งได้รับอนุญาตอยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัติยา (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522 ใช้บังคับจำนวนมาก ไม่อาจจัดหาเภสัชกรประจำอยู่ตลอดเวลาที่เปิดทำการตามมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้ สมควรขยายระยะเวลาการใช้บังคับบทเฉพาะกาลในส่วนที่เกี่ยวกับการให้ผู้รับอนุญาตขายยาแผนปัจจุบันต้องจัดให้มีเภสัชกรตามมาตรา 21 ปฏิบัติการอยู่ ณ สถานที่ขายยาวันละไม่น้อยกว่าสามชั่วโมงติดต่อกันในเวลาเปิดทำการออกไปอีกระยะหนึ่ง ถ้ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเห็นว่าท้องที่ใดมีเภสัชกรเพียงพอที่จะกำหนดให้ผู้รับอนุญาตขายยาแผนปัจจุบันต้องจัดให้มีเภสัชกรประจำอยู่ตลอดเวลาที่เปิดทำการตามมาตรา 21 ได้ ก็ให้รัฐมนตรีฯ มีอำนาจกำหนดท้องที่นั้น โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาได้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมของวุฒิสภา วันที่ 25 พฤษภาคม 2527[2] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 121 เสียง ไม่รับหลักการ 10

---

[1] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,<u>รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร</u> ครั้งที่ 2/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 17 พฤษภาคม 2526, หน้า 278-279,330 และ 332.

[2] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,<u>รายงานการประชุมวุฒิสภา</u> ครั้งที่ 3/2527 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 25 พฤษภาคม 2527, หน้า 126-127,171 และ 173.

เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง 139 เสียง ไม่เห็นชอบ 7 เสียง

2. วันที่ 8 สิงหาคม 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 103 หน้า 1-40)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 21 กรกฎาคม 2526[3] มีผู้เสนอ 3 ฉบับ คือ

1. ฉบับ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยอ้อยและน้ำตาลทราย และ**เหตุผล**ว่ามีความจำเป็นต้องรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศและคุ้มครองรักษาผลประโยชน์ของชาวไร่อ้อยในด้านการผลิตและจำหน่ายอ้อย สมควรจัดระบบและควบคุมการผลิตและจำหน่ายอ้อยและน้ำตาลทรายที่ผลิตจากอ้อยของชาวไร่อ้อย โดยให้ชาวไร่อ้อยและเจ้า ของโรงงานน้ำตาลทรายซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงเข้ามาร่วมมือกับทางราชการ ตั้งแต่การผลิตอ้อยไปจนถึงการจัดสรรเงินรายได้จากการขายน้ำตาลทรายทั้งในและนอกราชอาณาจักรระหว่างชาวไร่อ้อยและเจ้าของโรงงานน้ำตาลทราย เพื่อให้อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายเติบโตมีเสถียรภาพและเกิดความเป็นธรรมแก่ชาวไร่อ้อย เจ้าของโรงงานน้ำตาลทราย ประชาชนผู้บริโภค

2. ฉบับ นายหอม ทองประเสริฐกับคณะ เป็นผู้เสนอ มีหลักการและเหตุผลทำนองเดียวกัน

3. ฉบับ พลโท ชาญ อังศุโชติกับคณะ เป็นผู้เสนอ มีหลักการและเหตุผลทำนองเดียวกัน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 3 ฉบับด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ พิจารณาในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม 2527[4] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 8 มิถุนายน 2527[5] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2527[6] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[3]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 13/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 21 กรกฎาคม 2526, หน้า 12,41,56,119 และ 123-124.

[4]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 4/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 31 พฤษภาคม 2527, หน้า 358.

[5]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 8 มิถุนายน 2527, หน้า 29 และ 67-69.

[6]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 7/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 29 มิถุนายน 2527, หน้า 191.

3. วันที่ 8 สิงหาคม 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 27) พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 103 หน้า 41-43)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 14 กรกฎาคม 2526[7] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เปลี่ยนชื่อ "สำนักงานอาเซียนแห่งประเทศไทย" ในกระทรวงการต่างประเทศ เป็น "กรมอาเซียน" (ร่างมาตรา 3 แก้ไขความในข้อ 12 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515) และ**เหตุผล**ว่าประเทศสมาชิกของสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้จัดตั้งสำนักเลขาธิการอาเซียนขึ้นที่กรุงจาการ์ตาสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ซึ่งชื่อดังกล่าวมีส่วนซ้ำซ้อนกับชื่อของ "สำนักงานอาเซียนแห่งประเทศไทย" ซึ่งเป็นส่วนราชการมีฐานะเป็นกรมในกระทรวงการต่างประเทศ ทำให้เกิดความสับสนในการเรียกชื่อของสองสำนักงานฯ นี้ สมควรเปลี่ยนชื่อ "สำนักงานอาเซียนแห่งประเทศไทย" ในกระทรวงการต่างประเทศ เป็น "กรมอาเซียน"

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 82 เสียง ไม่รับหลักการ 24 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการต่างประเทศพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2527[8] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 28 มิถุนายน 2527[9] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

4. วันที่ 10 สิงหาคม 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลห้วยโป่งและตำบลมาบตาพุด อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 105 หน้า 1-7)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 5 กรกฎาคม 2527[10] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลห้วยโป่ง และตำบลมาบตาพุด อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง และกำหนดวิธีการเข้าครอบครองที่ดินที่เวนคืน และ**เหตุผล**ว่าการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยมีความประสงค์จะจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมเพื่อส่งเสริมให้มีการลงทุนภายในประเทศมากขึ้น ซึ่งในการนี้ได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนในท้องที่กิ่งอำเภอบ้านฉาง อำเภอเมือง

---

[7] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 14 กรกฎาคม 2526, หน้า 212 และ 223-224.

[8] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 21 มิถุนายน 2527, หน้า 291-292.

[9] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 28 มิถุนายน 2527, หน้า 243 และ 246.

[10] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 5 กรกฎาคม 2527, หน้า 17 และ 41-44.

ระยอง และอำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง พ.ศ. 2525 ออกใช้บังคับไว้แล้ว และบัดนี้การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเสร็จแล้ว สมควรดำเนินการเพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 131 เสียง ไม่รับหลักการ 51 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2527[11] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 23 กรกฎาคม 2527[12] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

5. วันที่ 16 สิงหาคม 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 108 หน้า 1-2)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 3 พฤษภาคม 2527[13] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขคำนิยามคำว่า "เขตเดินสายไฟฟ้า" ในมาตรา 4 แห่งร่างพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2511 ให้มีความกว้างจากแนวศูนย์กลางของเสาสายส่งไฟฟ้าด้านละไม่เกิน 40 เมตร และ**เหตุผล**ว่าการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยได้นำระบบไฟฟ้าที่มีแรงดันไฟฟ้าขนาด500 กิโลโวลต์เข้ามาใช้ในกิจการ ซึ่งจะทำให้ระบบไฟฟ้าและการผลิตไฟฟ้าเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับปริมาณการใช้พลังงานไฟฟ้าที่เพิ่มสูงขึ้น ฉะนั้นเพื่อความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สินในบริเวณรอบๆ แนวสายส่งไฟฟ้า สมควรกำหนดแนวเขตเดินสายส่งไฟฟ้าให้กว้างจากแนวศูนย์กลางของเสาสายส่งไฟฟ้าด้านละไม่เกินสี่สิบเมตร

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 138 เสียง ไม่รับหลักการ 62 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงานพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2527[14] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 6 กรกฎาคม 2527[15] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับ

---

[11] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 14/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 19 กรกฎาคม 2527, หน้า 369.

[12] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 10/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 23 กรกฎาคม 2527 ,หน้า 292 และ 297.

[13] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2527 สมัย สามัญ วันที่ 3 พฤษภาคม 2527, หน้า 168 และ 189-190.

[14] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 14/2527 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 19 กรกฎาคม 2527, หน้า 226-227.

หลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

6. วันที่ 24 สิงหาคม 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 112 หน้า 1-18)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 7 กรกฎาคม 2526[16] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**แก้ไขเพิ่มเติมจำนวนทุนทรัพย์และอัตราค่าธรรมเนียม สำหรับการ เปรียบเทียบความแพ่ง โดยนายอำเภอ(มาตรา 108) และ**เหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2457 ได้กำหนดจำนวนทุนทรัพย์ในการเปรียบเทียบความแพ่ง ค่าธรรมเนียมหมายเรียกและคำร้องรวมกัน และค่าธรรมเนียมทำใบยอมไว้ในอัตราที่ยังไม่เหมาะสมกับค่าของเงินตราและภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันสมควรแก้ไขเพิ่มเติมจำนวนทุนทรัพย์ และอัตราค่าธรรมเนียมเสียใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2527[17] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 29 มิถุนายน 2527[18] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2527[19] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

7. วันที่ 24 สิงหาคม 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 112 หน้า 5-9)

---

[15]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 6 กรกฎาคม 2527, หน้า 363 และ 365.

[16]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 10/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 7 กรกฎาคม 2526 ,หน้า 3 และ 21-22.

[17]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 8/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 21 มิถุนายน 2527, หน้า 156-157.

[18]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 7/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 29 มิถุนายน 2527, หน้า 199-200.

[19]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 9/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 20 กรกฎาคม 2527, หน้า 59.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 7 กรกฎาคม 2526[20] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 ดังต่อไปนี้

(1) ให้แยกประเภทความผิดเกี่ยวกับการใช้รถที่จดทะเบียนแล้ว แต่ยังมิได้เสียภาษีประจำปีออกจากความผิดเกี่ยวกับการใช้รถที่ยังมิได้จดทะเบียน (ร่างมาตรา 3 แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 6)

(2) ให้รถใช้งานเกษตรกรรมได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ และให้ "ค่าธรรมเนียมแผ่นป้ายทะเบียนรถ" เป็นค่าธรรมเนียมที่ไม่รวมอยู่ในค่า ธรรมเนียมต่าง ๆ ที่ยกเว้นให้แก่รถใด ๆ (ร่างมาตรา 4 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 41)

(3) ให้ "เงินค่าธรรมเนียมแผ่นป้ายรถ" ที่จัดเก็บได้เป็นข้อยกเว้นออกจากเงินภาษีประจำปี ฯลฯ ที่ตกเป็นรายได้ของกรุงเทพมหานคร องค์การบริหารส่วนจังหวัด ฯลฯ และราชการส่วนท้องถิ่นที่เรียกชื่ออย่างอื่น (ร่างมาตรา 5 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 41)

(4) ให้ความผิดเกี่ยวกับการใช้รถที่ยังมิได้จดทะเบียนและการใช้รถที่ยังมิได้เสียภาษีประจำปีมีอัตราโทษสูงขึ้น และกำหนดให้มีอัตราโทษสำหรับความผิดในการใช้รถทั้งสองกรณีมีความหนักเบาแตกต่างกันเพราะความผิดในสองกรณีมีลักษณะไม่เหมือนกัน (ร่างมาตรา 6 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 59)

(5) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 60 เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 6 (ร่างมาตรา 7 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 60)

และ**เหตุผล**ว่ามาตรา 6 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 บัญญัติห้ามมิให้ผู้ใดใช้รถ เว้นแต่รถนั้นเป็นรถที่จดทะเบียนและเสียภาษีประจำปี สำหรับรถนั้นครบถ้วนถูกต้องแล้ว หากผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 6 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาทตามมาตรา 59 โดยมิได้แยกประเภทความผิดกรณีการใช้รถที่จดทะเบียนแล้ว แต่ยังมิได้เสียภาษีประจำปีสำหรับรถนั้นให้ครบถ้วนถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด ทำให้ผู้ใช้รถในกรณีที่ยังมิได้เสียภาษีประจำปีต้องได้รับโทษในอัตราเดียวกันกับกรณีการใช้รถที่ยังมิได้จดทะเบียนตามมาตรา 59 ซึ่งเป็นความผิดที่เปรียบเทียบไม่ได้ สมควรกำหนดแยกประเภทความผิดเกี่ยวกับการใช้รถที่จดทะเบียนแล้วแต่ยังมิได้เสียภาษีประจำปี ออกจากความผิดเกี่ยวกับการใช้รถที่ยังมิได้จดทะเบียน โดยให้มีอัตราโทษแตกต่างกัน และมีอัตราโทษเหมาะสมแก่กรณีด้วย โดยกำหนดโทษสำหรับความผิดกรณีการใช้รถที่จดทะเบียนแล้วแต่ยังมิได้เสียภาษีประจำปี เป็นความผิดที่เปรียบเทียบได้ นอกจากนั้น เนื่องจากได้มีการกำหนดให้รถใช้งานเกษตรกรรม เป็น "รถ" ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ ซึ่งจะต้องมีการจดทะเบียนและผ่านการตรวจสอบสภาพรถ และเพื่อเป็นการส่งเสริมเกษตรกรรมของประเทศ สมควรกำหนดให้รถดังกล่าวได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ และโดยที่สมควรกำหนดให้เงินที่เป็นค่าธรรมเนียมแผ่นป้ายทะเบียนรถได้นำมาใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน เพื่อการผลิตแผ่นป้ายสำหรับยานพาหนะต่อไป โดยไม่ต้องจัดสรรให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคมนาคมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2527[21] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 115 เสียง ไม่เห็นชอบ 40 เสียง

---

[20]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 10/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 7 กรกฎาคม 2526 ,หน้า 24-25 และ 44.

[21]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9/2527 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 27 มิถุนายน 2527 ,หน้า 161.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่6 กรกฎาคม 2527[22] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะ กรรมาธิการการคมนาคมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2527[23] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

8. วันที่ 30 สิงหาคม 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับ สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 114 หน้า 1-17)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 7 มิถุนายน 2527[24] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทย กับสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ และ**เหตุผล**ว่าประเทศไทยและประเทศฟิลิปปินส์ได้ลงนามในสนธิสัญญา ระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน เมื่อวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2524 ในการนี้จะต้องมีกฎหมายเพื่ออนุวัตการให้เป็นไปตามสนธิสัญญาฯดังกล่าว ประกอบกับโดยที่สนธิสัญญาดังกล่าวอาจมีการตกลงในระดับรัฐบาลเกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มเติมนี้เป็นเรื่องในรายละเอียด สมควรบัญญัติให้มีผลใช้บังคับได้เมื่อประกาศราชกิจจานุเบกษาแล้วโดยไม่จำต้องตราเป็นพระราชบัญญัติอีกครั้งหนึ่ง

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 8 มิถุนายน 2527[25] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการต่างประเทศพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2527[26] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

9. วันที่ 30 สิงหาคม 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 109 ตอนที่ 117 หน้า 1-4)

---

[22]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 6 กรกฎาคม 2527 , หน้า 356.

[23]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่10/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 23 กรกฎาคม 2527 , หน้า 267.

[24]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2526 สมัย สามัญ, วันที่ 7 มิถุนายน 2527 ,หน้า 85,91-93 และ 95.

[25] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 8 มิถุนายน 2527, หน้า 101-102.

[26]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 9/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 20 กรกฎาคม 2527 , หน้า 23.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 5 กรกฎาคม 2527[27] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร พ.ศ. 2521 (1) แก้ไขเพิ่มเติมอัตราเงินเดือนข้าราชการทหาร ทหารกองประจำการ และนักเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหม (ร่างมาตรา 3 แก้ไขมาตรา 12)

(2) ให้ข้าราชการทหาร ทหารกองประจำการ และนักเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหมได้รับเงินเดือนตามที่กำหนด (ร่างมาตรา 4 เพิ่มเติมมาตรา 12 ทวิ)

(3) ยกเลิกบัญชีอัตราเงินทหารท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร พ.ศ. 2521 และ**เหตุผล**ว่าบัญชีอัตราเงินเดือนทหารที่ใช้อยู่ในปัจจุบันยังไม่เป็นการเหมาะสม เพราะบางยศมีจำนวนขั้นเงินเดือนน้อยขั้นเกินไปทำให้ในบางกรณีไม่สามารถบรรจุผู้มีวุฒิในชั้นยศต่ำสุดได้ตามระบบยศทหาร และการเลื่อนขั้นเงินเดือนในบางกรณีต้องแต่งตั้งยศสูงกว่าที่สมควร สมควรขยายจำนวนขั้นเงินเดือนบางชั้นให้มีมากขึ้น

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 20 กรกฎาคม 2527[28] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการต่างประเทศพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

10. วันที่ 30 สิงหาคม 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 127 หน้า 1-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 23 มิถุนายน 2526[29] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร พ.ศ. 2521

(1) ให้ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหามีสิทธิที่จะพบและปรึกษาผู้ที่จะเป็นทนายสองต่อสอง สิทธิที่จะได้รับการเยี่ยมและสิทธิที่จะได้รับการรักษาพยาบาล (เพิ่มมาตรา 7 ทวิ)

(2) ให้ผู้ต้องหาและจำเลยมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งที่ไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวตามคำร้อง (เพิ่มมาตรา 119 ทวิ)

(3) เพิ่มอัตราโทษในคดีที่ศาลมีอำนาจพิจารณาและสืบพยานลับหลังจำเลยได้ จากอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินสามปีเป็นอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินสิบปี และอัตราโทษปรับอย่างสูงไม่เกินห้าพันบาท

---

[27] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 5 กรกฎาคม 2527 ,หน้า 74,90-91 และ 97.

[28] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 20 กรกฎาคม 2527 , หน้า 192-193 และ 197.

[29] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 8/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 23 มิถุนายน 2526, หน้า 50-51 และ 74-77.

เป็นอัตราโทษปรับโดยไม่จำกัดจำนวน (แก้ไขมาตรา 172 ทวิ (1) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา)

(4) ให้จำเลยที่ยากจนในคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินห้าปีมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมาย (แก้ไขมาตรา 173 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา)

(5) ให้มีการสืบพยานบุคคลซึ่งจะเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรอันยากแก่การนำสืบในภายหน้าไว้ทันทีก่อนฟ้องคดีต่อศาล และกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการสืบพยานดังกล่าว (เพิ่มมาตรา 237 ทวิ)

และ**เหตุผล**ว่าบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน

(1) มิได้ให้สิทธิแก่ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาที่จะพบและปรึกษาทนายสองต่อสอง สิทธิที่จะได้รับการเยี่ยมและสิทธิที่จะได้รับการรักษาพยาบาลโดยเร็ว ทำให้ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหามิได้รับความคุ้มครองตามสมควร

(2) มิได้ให้สิทธิแก่ผู้ต้องหาหรือจำเลยที่จะอุทธรณ์คำสั่งศาลที่ไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว

(3) มิได้ให้ศาลมีอำนาจพิจารณาและสืบพยานลับหลังจำเลยในคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินสามปีแต่ไม่เกินสิบปีหรือปรับเกินห้าพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ ทำให้ศาลไม่สามารถเร่งรัดการพิจารณาพิพากษาคดีดังกล่าวให้แล้วเสร็จไปโดยรวดเร็วได้

(4) มิได้ให้ศาลตั้งทนายให้แก่จำเลยในคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินห้าปี แต่ไม่ถึงสิบปี ทำให้จำเลยที่ยากจนในคดีดังกล่าวไม่มีทนายในการต่อสู้คดี

(5) มิได้ให้อำนาจศาลสืบพยานบุคคลซึ่งจะเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร อันยากแก่การนำพยานมาสืบในภายหน้าไว้ทันทีก่อนฟ้องคดีต่อศาล ทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการพิจารณาพิพากษาคดี

สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพื่อให้ผู้เสียหาย ผู้ถูกจับ ผู้ต้องหาและจำเลยได้รับความคุ้มครอง และให้การพิจารณาพิพากษาคดีอาญาดำเนินไปด้วยความ รวดเร็ว สามารถอำนวยความยุติธรรม ตลอดจนให้จำเลยที่ยากจนได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมายในการดำเนินคดีมากขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2527[30] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 29 มิถุนายน 2527[31] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะ กรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2527[32] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[30] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 21 มิถุนายน 2527, หน้า 272.

[31] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 7/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 29 มิถุนายน 2527, หน้า 236.

[32] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่9/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 20 กรกฎาคม 2527, หน้า 84.

11. วันที่ 20 กันยายน 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 127 หน้า 7-69)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 21 กรกฎาคม 2526[33] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยสรรพสามิต และ**เหตุผล**ว่าในการจัดเก็บภาษีจากสินค้าประเภทหนึ่งในปัจจุบัน กรมสรรพสามิตต้องอาศัยกฎหมายฉบับหนึ่งโดยเฉพาะทั้ง ๆ ที่สินค้าเหล่านี้มีวิธีการจัดเก็บภาษีที่คล้ายคลึงกันทำให้เป็นที่ยุ่งยากต่อผู้มีหน้าที่เสียภาษีและผู้มีหน้าที่จัดเก็บ นอกจากนี้ยังเป็นการไม่สะดวกต่อการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีหรือการจัดเก็บภาษีสำหรับสินค้าประเภทอื่นเพิ่มขึ้น เพราะแต่ละครั้งจะต้องออกกฎหมายใหม่หนึ่งฉบับสำหรับสินค้าหนึ่งประเภท สมควรรวบรวมกฎหมายว่าด้วยภาษีต่าง ๆ ซึ่งกรมสรรพสามิตเป็นผู้จัดเก็บที่มีวิธีการจัดเก็บคล้ายคลึงกันไว้ด้วยกัน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2527[34] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 121 เสียง ไม่เห็นชอบ 54 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 6 กรกฎาคม 2527[35] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคลัง การธนาคาร และสถาบันการเงินพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 วันที่ 20 กรกฎาคม 2527[36] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

12. วันที่ 20 กันยายน 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 127 หน้า 70-83)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 21 กรกฎาคม 2526[37] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต และ**เหตุผล**ว่า กฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตกำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีสรรพสามิตเสียภาษีตามอัตราที่ระบุไว้ใน กฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต

---

[33]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 13/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 21 กรกฎาคม 2526, หน้า 128, 183 และ 187-188.

[34]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 8/2527 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 27 มิถุนายน 2527 ,หน้า 115.

[35]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 6 กรกฎาคม 2527 , หน้า 313-314.

[36]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 9/2527 สมัยสามัญ,วันที่ 20 กรกฎาคม 2527 หน้า 154.

[37]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 13/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 21 กรกฎาคม 2526, หน้า 189 และ 199-200.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญชุดที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิตพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2527[38] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 127 เสียง ไม่เห็นชอบ 59 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 6 กรกฎาคม 2527[39] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2527[40] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

13. วันที่ 20 กันยายน 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดสรรภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 127 หน้า 84-87)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 21 กรกฎาคม 2526[41] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรเงินภาษีสรรพสามิต และ**เหตุผล**ว่ากฎหมายว่าด้วยภาษีซีเมนต์ซึ่งทำในพระราชอาณาเขต กฎหมายว่าด้วยการเก็บภาษีเครื่องขีดไฟซึ่งทำในพระราชอาณาเขต กฎหมายว่าด้วยยานัตถุ์ กฎหมายว่าด้วยภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน ซึ่งทำในราชอาณาจักร กฎหมายว่าด้วยภาษีไม้ขีดไฟซึ่งทำในราชอาณาจักร และกฎหมายว่าด้วยภาษีเครื่องดื่ม ได้ถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. .... ซึ่งมีหลักการยกเว้นภาษีการค้าให้แก่ผู้ประกอบอุตสาหกรรม หรือผู้นำเข้าซึ่งสินค้าดังกล่าวด้วย เป็นเหตุให้รายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้รับจากภาษีซึ่งผู้มีหน้าที่เสียภาษีต้องเสียเพิ่มขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรเงินภาษีสุราและภาษีเครื่องดื่ม ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรเงินภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักร และตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรเงินภาษีซีเมนต์ ซึ่งทำในพระราชอาณาเขตหรือจากภาษีการค้าตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรเงินภาษีซีเมนต์ ซึ่งทำในพระราชอาณาเขต หรือจากภาษีการค้าตามกฎหมายว่าด้วยรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆในส่วนที่เกี่ยวกับสินค้าตามที่ระบุไว้ในกฎหมายดังกล่าวต้องหมดไป สมควรจัดสรรเงินภาษีสรรพสามิตให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นเป็นการทดแทน

---

[38]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 9/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 27 มิถุนายน 2527, หน้า 130-131.

[39]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 6 กรกฎาคม 2527, หน้า 328.

[40]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 9/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 20 กรกฎาคม 2527 , หน้า 155.

[41]นักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 13/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 21 กรกฎาคม 2526 ,หน้า 201 และ 207-208.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2527[42] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 120 เสียง ไม่เห็นชอบ 57 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 6 กรกฎาคม 2527[43] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม 2527[44] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

14. วันที่ 20 กันยายน 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดสรรเงินภาษีสุรา พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 127 หน้า 88-90)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 21 กรกฎาคม 2526[45] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรเงินภาษีสุราและภาษีเครื่องดื่ม และ **เหตุผล**ว่ากฎหมายว่าด้วยภาษีเครื่องดื่มได้ถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. .... และได้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรเงินภาษีสรรพสามิตสำหรับจัดสรรเงินภาษีเครื่องดื่มตามกฎหมายดังกล่าวโดยเฉพาะแล้ว สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจัดสรร เงินภาษีสุราและภาษีเครื่องดื่มเสียใหม่โดยให้ จัดสรรเงินภาษีสุราแต่อย่างเดียว

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญชุดที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิตพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2527[46] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 155 เสียง ไม่เห็นชอบ 58 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 6 กรกฎาคม 2527[47] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะ กรรมาธิการ

---

[42]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภาครั้งที่ 9/2527สมัยสามัญ, วันที่ 27 มิถุนายน 2527 , หน้า 138.

[43]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 6 กรกฎาคม 2527 , หน้า 336-337.

[44]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 9/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 27 กรกฎาคม 2527 , หน้า 175.

[45]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 13/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 21 กรกฎาคม 2526 ,หน้า 209 และ 213-214.

[46]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 27 มิถุนายน 2527 ,หน้า 145.

[47]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 6 กรกฎาคม 2527 , หน้า 344.

การคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม 2527[48] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

15. วันที่ 20 กันยายน 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเหรียญเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 127 หน้า 91-94)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 30 สิงหาคม 2527[49] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้มีเหรียญเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี และ**เหตุผล**ว่าเพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติและรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณในสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีที่ได้ทรงประกอบพระราชกรณียกิจอันเป็นคุณประโยชน์อย่างยิ่งต่อประเทศชาติและอาณาประชาราษฎร์มาโดยตลอด ซึ่งในวโรกาสที่เจริญพระชนมายุ 84 พรรษา พ.ศ. 2527 สมควรให้มีเหรียญเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีขึ้น

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการวาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 3 กันยายน 2527[50] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

16. วันที่ 24 กันยายน 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2528 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 129 หน้า 1-48)

17. วันที่ 26 กันยายน 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยเอกสิทธิและความคุ้มกันทางทูต พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 131 หน้า 1-3)

---

[48]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภาครั้งที่ 9/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 27 กรกฎาคม 2527 หน้า 182.

[49]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2527 สมัยวิสามัญ, (เล่ม 1) วันที่ 30 สิงหาคม 2527, หน้า 6,10-11 และ 16.

[50]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 3 กันยายน 2527, หน้า 14 และ 17.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 7 มิถุนายน 2527[51] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยเอกสิทธิและความคุ้มกันทางทูต และ**เหตุผล**ว่าประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยความสัมพันธ์ทางทูต ซึ่งทำเมื่อวันที่ 18 เมษายน พ.ศ. 2504 เพื่อให้สอดคล้องกับประเพณีปฏิบัติในนานาอารยประเทศ ในการนี้จะต้องมีกฎหมายเพื่ออนุวัตการให้เป็นไปตามอนุสัญญาฯ ดังกล่าว

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 126 เสียง ไม่รับหลักการ1 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 8 มิถุนายน 2527[52] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการต่างประเทศพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม 2527[53] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

18. วันที่ 26 กันยายน 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 131 หน้า 32-54)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 11 กรกฎาคม 2527[54] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2519 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขบทนิยามคำว่า "พนักงานเจ้าหน้าที่" (แก้ไขมาตรา 3)

(2) ให้หลักทรัพย์ที่จะรับเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนหรือหลักทรัพย์รับอนุญาตต้องเป็นหลักทรัพย์ชนิดระบุชื่อซึ่งในกฎหมายปัจจุบันยังไม่มีบัญญัติไว้ (แก้ไขมาตรา 18)

(3) ให้บริษัทหลักทรัพย์ผู้ประกอบกิจการจัดการลงทุนที่ออกหลักทรัพย์จดทะเบียนหรือนิติบุคคลที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นที่ออกหลักทรัพย์จดทะเบียนเป็นหุ้นกู้ จัดทำทะเบียนผู้ถือหลักทรัพย์ และกำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืน และให้องค์การของรัฐบาลและรัฐวิสาหกิจที่ออกหลักทรัพย์จดทะเบียนเป็นพันธบัตร จัดทำทะเบียนผู้ถือหลักทรัพย์ (เพิ่มมาตรา 19 ทวิ และมาตรา 41 ตรี)

---

[51]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 7 มิถุนายน 2527, หน้า 131, 141-142 และ 166.

[52]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 8 มิถุนายน 2527 , หน้า 109.

[53]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 9/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 27 กรกฎาคม 2527 , หน้า 53.

[54]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่13/2527 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 11 กรกฎาคม 2527 ,หน้า 240-243 และ 264-267.

(5) ให้สมาชิกของตลาดหลักทรัพย์กระทำการเป็นนายหน้า และหรือตัวแทนของบุคคลใด ๆ ในการซื้อหรือขายหลักทรัพย์ได้ (แก้ไขมาตรา 20)

(6) ให้ใช้หลักทรัพย์อย่างเดียวกันแทนกันได้ในการซื้อหรือขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์และในการยึดถือหรือส่งคืนหลักทรัพย์ที่เป็นประกันการชำระหนี้เงินกู้ (แก้ไขมาตรา 21)

(7) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการโอนหลักทรัพย์ การครอบครองหลักทรัพย์และการลงทะเบียนการโอนหลักทรัพย์ และกำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืน (เพิ่มมาตรา 21 ทวิ มาตรา 21 ตรีมาตรา 21 จัตวา มาตรา 21 เบญจ มาตรา 41 จัตวา และมาตรา 41 เบญจ)

(8) กำหนดให้บริษัทหลักทรัพย์ที่ยึดถือหลักทรัพย์ไว้เป็นประกันชำระหนี้เงินกู้ จัดให้มีสมุด บัญชีหลักทรัพย์ และรักษาหลักทรัพย์ให้ตรงตามจำนวนสุทธิในบัญชีอยู่เสมอ และกำหนดโทษสำหรับผู้ไม่ปฏิบัติ (เพิ่มมาตรา 21 ฉ และมาตรา 41 เบญจ)

(9) ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อทำการตรวจสอบเอกสารและสมุดบัญชีของบริษัทหลักทรัพย์ พร้อมทั้งบทกำหนดโทษ (เพิ่มมาตรา 13 ทวิ และแก้ไขมาตรา 43)

(10) ให้บริษัทจดทะเบียน บริษัทรับอนุญาต ฯลฯ ต้องรายงานการถือหลักทรัพย์ของกรรมการผู้จัดการฯ ซึ่งถือหลักทรัพย์ของบริษัทฯ และให้กรรมการผู้จัดการ พนักงานของตลาดหลักทรัพย์ต้องรายงานการถือหลักทรัพย์ของตน ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่และกำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืน (เพิ่มมาตรา 35 ทวิ มาตรา 35 ตรี และมาตรา 43 ทวิ และมาตรา 43 ตรี)

(11) กำหนดความผิดสำหรับการกระทำดังต่อไปนี้

(ก) การซื้อหรือขายหลักทรัพย์ที่เป็นการอำพรางให้บุคคลภายนอกหลงผิด หรือทำการซื้อหรือขายหลักทรัพย์ในลักษณะต่อเนื่องเพื่อทำให้ราคาของหลักทรัพย์ผิดไปจากสภาพปกติของตลาด (เพิ่มมาตรา 42 ฉ)

(ข) การซื้อหรือขายหลักทรัพย์โดยบุคคลภายในซึ่งอยู่ในตำแหน่งที่สามารถล่วงรู้ข้อเท็จจริงซึ่งเป็นการเอาเปรียบและไม่เป็นธรรมต่อบุคคลภายนอก (เพิ่มมาตรา 42 เบญจ)

(ค) การเสนอขายหรือขายหลักทรัพย์ล่วงหน้าโดยไม่มีหลักทรัพย์อยู่ในครอบครอง (เพิ่มมาตรา 42 จัตวา)

(ง) การแจ้งข้อความอันเป็นเท็จฯ เกี่ยวกับฐานะการเงินของบริษัทจดทะเบียนฯ หรือทำการซื้อหรือขายหลักทรัพย์โดยแพร่ข่าวว่าราคาของหลักทรัพย์จะขึ้นหรือลงเพราะมีการสร้างราคาโดยบุคคลใดบุคคลหนึ่ง (แก้ไขมาตรา 42 และเพิ่มมาตรา 42 ตรี)

(จ) กำหนดโทษ (ให้สูงขึ้น) สำหรับผู้สอบบัญชีของบริษัทจดทะเบียนฯ ที่รับรองงบดุลหรือบัญชีโดยไม่ถูกต้อง หรือทำรายงานเท็จ (เพิ่มมาตรา 42 ทวิ)

(12) ให้กรรมการหรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลต้องระวางโทษ เช่นเดียวกับนิติบุคคลนั้น (เว้นแต่กรณีที่มีบทบัญญัติไว้เป็นพิเศษแล้ว) (เพิ่มมาตรา 44 ทวิ)

(13) ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศความผิดและชื่อของผู้กระทำความผิด ตามพระราชบัญญัตินี้ให้ประชาชนทราบ เมื่อผู้กระทำความผิดต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษแล้ว (เพิ่มมาตรา 44 ตรี)

(14) ให้พนักงานอัยการเท่านั้นมีอำนาจฟ้องคดีเกี่ยวกับการซื้อหรือขายหลักทรัพย์ที่เป็นการเอาเปรียบบุคคลภายนอกตามมาตรา 42 เบญจ หรือเกี่ยวกับการอำพรางการซื้อหรือขายหลักทรัพย์ให้บุคคลภายนอกหลงผิดตามมาตรา 42 ฉ (เพิ่มมาตรา 40 ทวิ)

(15) ให้คณะกรรมการที่รัฐมนตรีแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ (เพิ่มมาตรา 44 จัตวา)

(16) กำหนดบทเฉพาะกาลสำหรับการจัดทำทะเบียนผู้ถือหลักทรัพย์และการจัดทำใบสำคัญการโอน (ร่างมาตรา 18)

และ**เหตุผล**ว่าในปัจจุบันนี้ บทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ยังไม่ครบถ้วนและพอเพียงที่จะคุ้มครองบุคคลที่ทำการซื้อหรือขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ได้ อย่างเหมาะสม ทั้งสำหรับฝ่ายที่เป็นสมาชิกของตลาดหลักทรัพย์และสำหรับผู้ที่ทำการซื้อหรือขายหลักทรัพย์ของตนในตลาดหลักทรัพย์ เช่น ในเรื่องการโอนหลักทรัพย์ การจดทะเบียนผู้ถือหลักทรัพย์ เป็นต้น และโดยเฉพาะอย่างยิ่งยังไม่มีบทบัญญัติควบคุมการซื้อหรือขายหลักทรัพย์โดยเป็นการอำพราง หรือในลักษณะต่อเนื่องโดยมีเจตนาเพื่อสร้างราคาของหลักทรัพย์ให้ไม่ตรงต่อสภาพปกติของตลาด การซื้อหรือขายหลักทรัพย์ของบุคคลที่อยู่ในตำแหน่งหน้าที่ที่สามารถล่วงรู้ข้อเท็จจริง อันเป็นการเอาเปรียบบุคคลภายนอก การเสนอขายหรือขายหลักทรัพย์ล่วงหน้าโดยไม่มีหลักทรัพย์อยู่ใน ครอบครอง และการซื้อหรือขายหลักทรัพย์โดยแพร่ข่าวว่า ราคาของหลักทรัพย์จะขึ้นหรือลง เพราะมีการสร้างราคา ฯลฯ เป็นต้น เพื่อให้การดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้เป็นไปโดยเป็นผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517 ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยสามารถควบคุมการกระทำดังกล่าวได้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2527[55] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 3 กันยายน 2527[56] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

19. วันที่ 27 กันยายน 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญา พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 132 หน้า 1-6)

พระราชบัญญัตินี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 7 มิถุนายน 2527[57] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญา และ**เหตุผล**ว่าในปัจจุบันนี้ได้มีบุคคลผู้มีสัญชาติไทยซึ่งรับโทษอยู่ในต่าง

---

[55]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2527 สมัยวิสามัญ,(เล่ม 4) วันที่ 31 สิงหาคม 2527 ,หน้า 24.

[56]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 3 กันยายน 2527 , หน้า 97-139.

[57]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 7 มิถุนายน 2527, หน้า 98 และ 124-128.

ประเทศ เนื่องจากกระทำความผิดในต่างประเทศ และบุคคลผู้ไม่มีสัญชาติไทยซึ่งรับโทษอยู่ในประเทศไทย กระทำความผิดในประเทศไทยอยู่เป็นจำนวนมาก สมควรที่จะกำหนดมาตรการให้มีการโอนตัวผู้กระทำความผิดดังกล่าวให้ได้รับโทษต่อในประเทศที่ผู้นั้นมีสัญชาติได้ เพื่อประโยชน์ในการที่แต่ละประเทศจะได้ให้การอบรมแก้ไขฟื้นฟูจิตใจผู้กระทำความผิดที่มีสัญชาติของประเทศของตนให้กลับตนเป็นพลเมืองดีต่อไป

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2527[58] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 20 กรกฎาคม 2527[59] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

20. วันที่ 2 ตุลาคม 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2527 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 136 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 7 มิถุนายน 2527[60] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งเพื่อใช้ชำระหรือวางค่าธรรมเนียมศาลเป็นเงินสด โดยเจ้าพนักงานศาลออกใบรับให้แทนการปิดแสตมป์ในคำคู่ความคำร้องใบรับหรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง (ร่างมาตรา 3 แก้ไขมาตรา 18 วรรคสอง และร่างมาตรา 4 แก้ไขมาตรา 149 วรรคสอง) และ**เหตุผล**ว่าบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันกำหนดให้ชำระหรือวางค่าธรรมเนียมศาลโดยวิธีปิดแสตมป์ตามจำนวนที่ต้องปิดลงไว้ในคำคู่ความ คำร้อง ใบรับหรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดความล่าช้าและไม่สะดวกในการเรียกเก็บและการชำระหรือวางค่าธรรมเนียมศาลและการตรวจสอบคำคู่ความของศาล ทั้งยังเป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณและเป็นภาระในการจัดพิมพ์และการเก็บรักษาแสตมป์ฤชากรอีกด้วย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้มีการชำระหรือวางค่าธรรมเนียมศาลเป็นเงินสด โดยเจ้าพนักงานศาลออกใบรับให้ และสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการตรวจคำคู่ความของศาลให้สอดคล้องกับการชำระหรือวางค่าธรรมเนียมศาลดังกล่าวด้วย

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[58] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 13/2527 สมัยวิสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 11 กรกฎาคม 2527 ,หน้า 326.

[59] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 9/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 20 กรกฎาคม 2527 , หน้า 248 และ 260.

[60] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา , รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 7 มิถุนายน 2527, หน้า 95-129.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 8 มิถุนายน 2527[61] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับ สภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

21. วันที่ 2 ตุลาคม 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ 10) พ.ศ.2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม101ตอนที่136หน้า4-19)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 14 กรกฎาคม 2526[62] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ดังต่อไปนี้

(1) ปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการในการเลื่อนการพิจารณาคดีของศาล และกำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งให้คู่ความฝ่ายซึ่งขอเลื่อนคดีเสียค่าป่วยการพยานซึ่งมาศาลตามหมายเรียกและเสียค่าใช้จ่ายในการที่คู่ความฝ่ายอื่นมาศาลตามจำนวนที่ศาลเห็นสมควร (ร่างมาตรา 3 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 40)

(2) ปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการที่ศาลจะสั่งตั้งเจ้าพนักงาน หรือแพทย์ไปตรวจตัวความผู้แทน ทนายความ พยานหรือบุคคลอื่นใดที่ถูกเรียกให้มาศาล แต่มาศาลไม่ได้เพราะอ้างว่าป่วยเจ็บอันเป็นเหตุให้มีการขอเลื่อนการนั่งพิจารณา และกำหนดให้ค่าพาหนะและค่าป่วยการของเจ้าพนักงานและแพทย์เป็นค่าฤชาธรรมเนียม (ร่างมาตรา 3 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 41)

(3) กำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งอนุญาตให้ทนายความในคดีถอนตัวจากการเป็นทนายได้ เมื่อทนายผู้นั้นได้แสดงให้เป็นที่พอใจแก่ศาลว่าได้แจ้งให้ตัวความทราบแล้ว (ร่างมาตรา 4 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 65)

(4) กำหนดให้โจทก์เสียค่าธรรมเนียมในการส่งคำฟ้อง และปรับปรุงหลักเกณฑ์ และวิธีการในการส่งคำฟ้องดังกล่าว (ร่างมาตรา 6 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 173 วรรคหนึ่ง)

(5) ลดกำหนดเวลาที่โจทก์ก็จะต้องร้องขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อให้ดำเนินการ ส่งหมายและสำเนาคำฟ้องไปให้แก่จำเลยเพื่อแก้คดี จากกำหนดเวลาเดิมสิบวันนับแต่วันยื่นคำฟ้องเป็นกำหนดเวลาเจ็ดวันนับแต่วันยื่นคำฟ้อง (ร่างมาตรา 6 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 173 วรรคหนึ่ง)

(6) ลดกำหนดเวลาที่โจทก์จะต้องแจ้งให้ศาลทราบเหตุแห่งการเพิกเฉยไม่ร้องขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อให้ส่งหมายเรียกให้แก้คดีแก่จำเลย ซึ่งการไม่แจ้งตามกำหนดเวลาดังกล่าวถือว่าโจทก์ทิ้งฟ้อง จากกำหนดเวลาเดิมสิบห้าวันนับแต่วันยื่นฟ้อง เป็นกำหนดเวลาเจ็ดวันนับแต่วันยื่นคำฟ้อง (ร่างมาตรา 7 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 174 (1))

(7) กำหนดให้คู่ความมาศาลในวันชี้สองสถาน(ร่างมาตรา 8 เพิ่มเติมมาตรา 183 วรรคสอง)

(8) ปรับปรุงหลักเกณฑ์การบังคับคดีในส่วนที่เกี่ยวกับการขอเฉลี่ยทรัพย์สิน หรือเงินที่ขาย หรือจำหน่ายทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัด โดยกำหนดให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยภาษีอากรซึ่งยึด

---

[61]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 8 มิถุนายน 2527 , หน้า 77-78 และ 80-81.

[62]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 14 กรกฎาคม 2527, หน้า 187-191, 206 และ 209-210.

หรืออายัดไว้ก่อนแล้วมีสิทธิขอเฉลี่ยทรัพย์สินนั้นได้ ไม่ว่าจะสามารถเอาชำระได้จากทรัพย์สินอื่น ๆ ของลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือไม่ก็ตาม และปรับปรุงกำหนดเวลายื่นคำขอเฉลี่ยทรัพย์สินที่ถูกอายัด ตลอดจนกำหนดให้เจ้าหนี้ผู้ขอเฉลี่ยทรัพย์สิน หรือผู้ยื่นคำร้องตามมาตรา 287 หรือตามมาตรา 289 มีสิทธิขอดำเนินการบังคับคดีต่อไป ในกรณีที่เจ้าหนี้ผู้ยึดทรัพย์สินสละสิทธิในการบังคับคดีหรือเพิกเฉยไม่ดำเนินการบังคับคดีภายในเวลาที่เจ้าพนักงานบังคับคดีกำหนด (ร่างมาตรา 9 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 290)

(9) กำหนดให้เจ้าพนักงานบังคับคดีขอให้ศาลสั่งถอนการบังคับคดี ถ้าเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาเพิกเฉยไม่ดำเนินการบังคับคดีภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานบังคับคดีกำหนด (ร่างมาตรา 10 เพิ่มเติม มาตรา 295 ทวิ)

(10) กำหนดให้อำนาจเจ้าพนักงานบังคับคดีขอหมายบังคับคดี เพื่อชำระเป็นค่าธรรมเนียม เจ้าพนักงานบังคับคดี ในกรณีที่มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินซึ่งมิใช่ตัวเงิน หรือในกรณียึดหรืออายัดเงินหรืออายัดทรัพย์สินแล้วไม่มีการขายหรือจำหน่าย เนื่องจากเจ้าพนักงานบังคับคดีถอนการบังคับคดีนั้นเอง หรือถอนโดยคำสั่งศาล และผู้ขอให้ยึดหรืออายัดไม่ชำระค่าธรรมเนียมเจ้าพนักงานบังคับคดี (ร่างมาตรา 10 เพิ่มเติม มาตรา 295 ตรี)

(11) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการบังคับคดีเกี่ยวกับการฟ้องขับไล่ โดยให้ศาลมีอำนาจตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดีเพื่อจัดการให้เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาเข้าครอบครองอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่อาศัย หรือทรัพย์ที่ครอบครองได้ (ร่างมาตรา 11 เพิ่มเติมมาตรา 296 ทวิ มาตรา 296 ตรี มาตรา 296 จัตวา มาตรา 296 เบญจ มาตรา 296 ฉ และมาตรา 296 สัตต)

(12) ปรับปรุงบทบัญญัติทั่วไปเกี่ยวกับการบังคับคดี เพื่อให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์และวิธีการในการบังคับคดีเกี่ยวกับการฟ้องขับไล่ (มาตรา 12 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 297 มาตรา 298 มาตรา 299 มาตรา 300 มาตรา 301 และมาตรา 302)

และ**เหตุผล**ว่าประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน

(1) มีหลักเกณฑ์และวิธีการในการเลื่อนการพิจารณาคดีของศาลที่ยังไม่รัดกุมพอและมิได้มีบทบัญญัติให้อำนาจศาลในการสั่งให้คู่ความฝ่ายซึ่งขอเลื่อนคดีเสียค่าป่วยการพยานซึ่งมาศาล ตามหมายเรียกและเสียค่าใช้จ่ายในการที่คู่ความฝ่ายอื่นมาศาล

(2) มีหลักเกณฑ์ในการที่ศาลจะสั่งตั้งเจ้าพนักงาน หรือแพทย์ไปตรวจตัวความ ผู้แทนทนายความ พยานหรือบุคคลอื่นใดที่ถูกเรียกให้มาศาล แต่มาศาลไม่ได้เพราะอ้างว่าป่วยเจ็บอัน เป็นเหตุให้มีการขอเลื่อนการนั่งพิจารณาที่ยังไม่รัดกุมพอ

(3) มิได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของทนายความในคดีซึ่งมีความประสงค์จะถอนตัวจากการเป็นทนายเพื่อประวิงการพิจารณาคดีได้ ทำให้การพิจารณาคดีล่าช้า

(4) มิได้กำหนดให้โจทก์เสียค่าธรรมเนียมในการส่งคำฟ้องโดยชัดแจ้ง และมิได้มีการกำหนดวิธีการส่งคำฟ้องให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งบทบัญญัติที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันกำหนดให้โจทก์มีหน้าที่ส่งคำฟ้องแก่จำเลย แต่ในทางปฏิบัติโจทก์มิได้นำส่งเอง และในปัจจุบันก็ไม่มีความ จำเป็นที่จะต้องให้โจทก์มีหน้าที่นำส่งคำฟ้องแก่จำเลยในทุกคดี เพราะการคมนาคมสะดวกขึ้นใน หลายท้องที่แล้ว

(5) กำหนดเวลาที่โจทก์จะต้องร้องขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อให้ส่งหมายและสำเนาคำฟ้องไปให้แก่จำเลยเพื่อแก้คดี ซึ่งกำหนดไว้สิบห้าวันนับแต่วันยื่นคำฟ้องนั้น เป็นกำหนดเวลาที่นานเกินไป

(6) กำหนดเวลาที่โจทก์จะต้องแจ้งให้ศาลทราบเหตุแห่งการเพิกเฉยไม่ร้องขอต่อพนักงาน เจ้าหน้าที่เพื่อให้ส่งหมายเรียกให้แก้คดีแก่จำเลย โดยที่การไม่แจ้งตามกำหนดเวลาดังกล่าวถือว่าโจทก์ทิ้งฟ้อง ซึ่งกำหนดไว้สิบห้าวันนับแต่วันยื่นคำฟ้องนั้น เป็นกำหนดเวลาที่นานเกินไป

(7) มิได้กำหนดให้คู่ความมาศาลในวันชี้สองสถาน อันเป็นเหตุให้คู่ความมักจะขอเลื่อนคดีในวันนัดสืบพยานครั้งแรกและศาลไม่อาจดำเนินการไกล่เกลี่ยให้คู่ความได้ตกลงประนีประนอมหรือยอมรับในประเด็นข้อพิพาทที่อาจตกลงกันได้

(8) มีหลักเกณฑ์การบังคับคดีในส่วนที่เกี่ยวกับการขอเฉลี่ยทรัพย์สินที่ยังไม่รัดกุมพอทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่เจ้าหนี้ผู้ขอเฉลี่ยทรัพย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยภาษีอากรได้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินนี้ไว้ก่อนแล้ว และในกรณีเจ้าหนี้ ผู้ยึดทรัพย์สินสละสิทธิในการบังคับคดีหรือเพิกเฉยไม่ดำเนินการบังคับภายในเวลาที่เจ้าพนักงานบังคับคดีกำหนด

(9) มิได้กำหนดให้อำนาจศาลสั่งถอนการบังคับคดี ถ้าเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาไม่ดำเนินการบังคับคดีภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานบังคับคดีกำหนด

(10) มิได้กำหนดให้เจ้าพนักงานบังคับคดีขอหมายบังคับคดีเพื่อชำระเป็นค่าธรรมเนียมเจ้าพนักงานบังคับคดี ในกรณีที่มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินซึ่งมิใช่ตัวเงินหรือในกรณียึดหรืออายัดเงินหรืออายัดทรัพย์สินแล้วไม่มีการขายหรือจำหน่าย เนื่องจากเจ้าพนักงานบังคับคดีถอนการบังคับคดี นั้นเอง หรือถอนโดยคำสั่งศาล และผู้ขอให้ยึดหรืออายัดไม่ชำระค่าธรรมเนียมเจ้าพนักงานบังคับคดี

(11) มิได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับคดีในการฟ้องขับไล่ที่รัดกุมพอ ทำให้การบังคับคดีในคดีฟ้องขับไล่ประสบปัญหาและขาดประสิทธิภาพ เนื่องจากลูกหนี้ตามคำพิพากษาที่ถูกพิพากษาให้ขับไล่หรือต้องรื้อถอนสิ่งปลูกออกไปจากอสังหาริมทรัพย์ ที่อยู่อาศัยหรือทรัพย์ที่ครอบครองไม่ยอมปฏิบัติตามคำบังคับของศาลโดยใช้วิธีหลีกเลี่ยงต่าง ๆ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในส่วนที่เกี่ยวกับกรณีดังกล่าวเสียใหม่ เพื่อให้การพิจารณาพิพากษาคดีแพ่งและการบังคับคดีฟ้องขับไล่มีประสิทธิภาพ สามารถอำนวยความยุติธรรมมากขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2527[63] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 29 มิถุนายน 2527[64] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2527[65] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[63]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 8/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 21 มิถุนายน 2527 ,หน้า 221.

[64]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 7/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 29 มิถุนายน 2527 , หน้า 221-222.

[65]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 9/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 20 กรกฎาคม 2527 , หน้า 75.

22. วันที่ 8 ตุลาคม 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 140 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 4 กรกฎาคม 2527[66] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช 2484 ดังนี้

(1) ยกเลิกอัตราส่วนค่าธรรมเนียม (ร่างมาตรา 3)

(2) เพิ่มเติมหลักเกณฑ์การกำหนดค่าธรรมเนียม (ร่างมาตรา 4) แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช 2484

และ**เหตุผล**ว่าปัจจุบันนี้การดำเนินงานสาธารณสุขมีค่าใช้จ่ายสูงขึ้นตามสภาวะเศรษฐกิจ ดังนั้นการที่จะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมโดยพระราชบัญญัติจึงไม่สะดวกแก่การแก้ไขเพิ่มเติม สมควรให้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมโดยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการสาธารณสุขพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2527[67] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 3 กันยายน 2527[68] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวดที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

23. วันที่ 8 ตุลาคม 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการพระพุทธศาสนา พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 140 หน้า 4-10)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 4 กรกฎาคม 2527[69] มีผู้เสนอ 4 ฉบับ คือ

1. ฉบับ คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการพระพุทธศาสนา และ**เหตุผล**ว่าพระภิกษุสามเณร ซึ่งได้ศึกษาและสอบไล่ได้เปรียญธรรมเก้าประโยคตามหลักสูตรพระปริยัติธรรมแผนกธรรมและแผนกบาลีสนามหลวงของคณะสงฆ์ปริญญาศาสนศาสตรบัณฑิต

---

[66]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 4 กรกฎาคม 2527, หน้า 270 และ 276.

[67]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2(ต่อ)/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 31 สิงหาคม 2527 ,หน้า 459.

[68]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2527 สมัยวิสามัญ, (เล่ม 2) วันที่ 3 กันยายน 2527 ,หน้า 266-271.

[69]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 4 กรกฎาคม 2527, หน้า 314,321,328,334 และ 362-366.

ตามหลักสูตรปริญญาศาสนศาสตรบัณฑิตของสภาการศึกษามหามกุฏราชวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์หรือปริญญาพุทธศาสตรบัณฑิตตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรบัณฑิตของมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์เทียบขั้นบัณฑิตด้านสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยฝ่ายอาณาจักร สมควรกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรทั้งสามนี้ให้สูงเท่ากับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยฝ่ายอาณาจักร

2. ฉบับ นายสวัสดิ์ คำประกอบ เป็นผู้เสนอ มีหลักการและเหตุผลทำนองเดียวกัน

3. ฉบับ นายณรงค์ นุ่นทอง เป็นผู้เสนอ มีหลักการและเหตุผลทำนองเดียวกัน

4. ฉบับ นายนิยม วรปัญญา เป็นผู้เสนอ มีหลักการและเหตุผลทำนองเดียวกัน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2527[70] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 3 กันยายน 2527[71] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

24. วันที่ 8 ตุลาคม 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 140 หน้า 11-12)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 7 มิถุนายน 2527[72] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้กำหนดให้องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ซึ่งปัจจุบันมีสำนักงานใหญ่อยู่ในกรุงเทพมหานคร อาจมีสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานครหรือในจังหวัดที่ใกล้เคียงกับกรุงเทพมหานครได้ (ร่างมาตรา 3 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2497) **และเหตุผล**ว่ามาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2497 กำหนดให้องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยมีสำนักงานใหญ่ในจังหวัดพระนคร ปัจจุบัน คือ กรุงเทพมหานคร) แต่ปรากฏว่าสำนักงานใหญ่ในปัจจุบันคับแคบ และไม่สามารถขยายออกไปให้สะดวกแก่การปฏิบัติงานได้ สมควรแก้ไขมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2497 เพื่อให้องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยสามารถตั้งสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานครหรือในจังหวัดใกล้เคียงได้

---

[70]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2527 (เล่ม 10) สมัยสามัญ, วันที่ 31 สิงหาคม 2527 ,หน้า 218.

[71]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 3 กันยายน 2527, หน้า 272-273 และ 276.

[72]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 7 มิถุนายน 2527, หน้า 169 และ 209-210.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2527[73] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 3 กันยายน 2527[74] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

25. วันที่ 12 ตุลาคม 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 144 หน้า 1-13)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 11 กรกฎาคม 2527[75] มีผู้เสนอ 4 ฉบับ คือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 ดังนี้

(1) ให้วิทยาลัยครูให้การศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ นอกจากผลิตครูได้ด้วยและกำหนดให้วิทยาลัยครูรวมกลุ่มกันเป็นกลุ่มวิทยาลัยครูรวมแปดกลุ่ม (ร่างมาตรา 3 แก้ไข มาตรา 5)

(2) ให้วิทยาลัยครูมีหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น เพื่อส่งเสริมวิชาการได้ (ร่างมาตรา 4 แก้ไขมาตรา 7 และมาตรา 8 และร่างมาตรา 10 แก้ไขมาตรา 3 แก้ไขมาตรา 5)

(3) ให้วิทยาลัยครูสามารถรับสถาบันการศึกษาอื่นเข้าสมทบในวิทยาลัยครูได้ (ร่างมาตรา 5 เพิ่มเติมมาตรา 8 ทวิ)

(4) แก้ไขให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นนายกสภาการฝึกหัดครูและแก้ไของค์ประกอบของสภาการฝึกหัดครู (ร่างมาตรา 6 แก้ไขมาตรา 10)

(5) แก้ไขให้กรรมการสภาการฝึกหัดครูซึ่งได้เลือกตั้งจากคณาจารย์ดำรงตำแหน่งสองปี (ร่างมาตรา 6 แก้ไขมาตรา 11)

(6) แก้ไขอำนาจและหน้าที่ของสภาฝึกหัดครูบางประการ (ร่างมาตรา 7 แก้ไขมาตรา 13)

(7) แก้ไขให้ผู้เป็นอธิการวิทยาลัยครูไม่จำเป็นต้องเป็นคณาจารย์ของวิทยาลัยครู (ร่างมาตรา 8 แก้ไขมาตรา 16)

---

[73]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 31 สิงหาคม 2527, หน้า 2.

[74]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 3 กันยายน 2527, หน้า 264 และ 266.

[75]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 13/2527 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 11 กรกฎาคม 2527, หน้า 137-138,155,173,186-187 และ 233-238.

(8) แก้ไขให้หัวหน้าสำนักงานอธิการเป็นผู้รักษาการแทนอธิการในกรณีที่ตำแหน่งอธิการ ว่างลงหรือกรณีที่อธิการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้และไม่มีรองอธิการ หรือรองอธิการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ (ร่างมาตรา 9 แก้ไขมาตรา 18)

(9) แก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการประจำวิทยาลัยครู (ร่างมาตรา 9 แก้ไขมาตรา 19)

(10) ตัดกรณีที่ไม่จำต้องมีการเลือกตั้งกรรมการประจำวิทยาลัยครูออก (ร่างมาตรา 9 แก้ไขมาตรา 20)

(11) เพิ่มบทบัญญัติให้การดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ของศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู (ร่างมาตรา 11 เพิ่มเติมวรรคสองของมาตรา 24)

(12) ยกเลิกบทบัญญัติที่กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการเข้าดำรงตำแหน่งทางวิชาการของศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์และผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพราะได้บัญญัติไว้ในมาตรา 24 แล้ว (ร่างมาตรา 12 ยกเลิกมาตรา 27 มาตรา 28 และมาตรา 29)

(13) ให้สภาการฝึกหัดครูกำหนดเครื่องหมายของสภาการฝึกหัดครู และเครื่องหมายของวิทยาลัยครูได้พร้อมทั้งบทกำหนดโทษ (ร่างมาตรา 13 เพิ่มเติม มาตรา 36 ทวิ และร่าง มาตรา 14 แก้ไขมาตรา 37)

และ**เหตุผล**ว่าในระยะเวลาที่ผ่านมารัฐบาลมีนโยบายขยายการศึกษาในระดับประถมศึกษา ทำให้เกิดความต้องการครูเป็นจำนวนมาก อีกทั้งเกิดภาวะการขาดแคลนครูที่จะไปสอนในโรงเรียนประถมศึกษาดังกล่าว รัฐบาลจึงได้ขยายการฝึกหัดครูเพื่อผลิตครูออกไปสอนในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้เพียงพอกับความต้องการในขณะนั้น ด้วยเหตุดังกล่าวจึงได้จัดตั้งวิทยาลัยครูขึ้นรวมทั้งสิ้น 36 แห่ง ทั่วประเทศ แต่ในปัจจุบันความต้องการครูลดลงจึงต้องลดปริมาณการผลิตครูลง แต่เนื่องจากทรัพยากรของวิทยาลัยครูสังกัดกรมการฝึกหัดครู โดยเฉพาะอย่างยิ่งทรัพยากรทางด้านบุคลากร ซึ่งมีอาจารย์ในระดับปริญญาเอก ปริญญาโทและปริญญาตรีรวมทั้งสิ้นกว่าหกพันคน รวมทั้งยังมีอาคารเรียนและอาคารประกอบการเรียนต่าง ๆ พร้อมทั้งบริเวณสถานที่กว้างขวางสมควรที่จะนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาในด้านวิชาการต่าง ๆ แก่เยาวชนในท้องถิ่นนอกเหนือจากการศึกษาในสาขาวิชาชีพครู นอกจากนั้นยังสมควรแก้ไขบทบัญญัติต่าง ๆ ที่ไม่เหมาะสมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถใช้วิทยาลัยครูให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาอย่างเต็มที่

2. ฉบับ นายประสพ บุษราคัม และคณะ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวิทยาลัยครู โดยแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 5 มาตรา 7 มาตรา 8 มาตรา 10 มาตรา 13 มาตรา 16 มาตรา 19 มาตรา 20 มาตรา 21 มาตรา 23 มาตรา 25 มาตรา 27 มาตรา28 มาตรา 29 มาตรา 31 มาตรา 33 มาตรา 34 มาตรา 35 มาตรา 37 มาตรา 10 ทวิ มาตรา 36 ทวิ ยกเลิกมาตรา 17 และมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518

และ**เหตุผล**ว่ากิจการของวิทยาลัยครู ได้ขยายตัวเพิ่มขึ้นทั้งในด้านการผลิตบัณฑิต การวิจัยการส่งเสริมวิชาชีพ และวิทยฐานะของครู อาจารย์ ตลอดจนเจ้าหน้าที่บริหารการศึกษา และการให้การบริการทางวิชาการแก่สังคม สมควรที่จะได้มีการปรับปรุงโครงสร้าง และระบบบริหารของวิทยาลัยครู เพื่อให้การบริหารการศึกษามีความคล่องตัวและเหมาะสมกับสภาพการณ์

3. ฉบับ นายกริช กงเพชร และคณะ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมาย ว่าด้วยวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 และ**เหตุผล**ว่าในระยะเวลาที่ผ่านมา รัฐบาลมีนโยบายขยายการศึกษาในระดับประถม

ศึกษา ทำให้เกิดความต้องการครูมาก และยังอยู่ในภาวะการขาดแคลนครูที่จะไปสอนในโรงเรียนประถมศึกษาดังกล่าว จึงต้องขยายการฝึกหัดครู เพื่อผลิตครูออกไปสอนในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้เพียงพอกับความต้องการในขณะนั้น ด้วยเหตุดังกล่าวจึงได้จัดตั้งวิทยาลัยครูขึ้นรวมทั้งสิ้น 36 แห่งทั่วประเทศ แต่ในปัจจุบันปริมาณนักเรียนชั้นประถมศึกษาได้ลดลง ความต้องการครูลดลงมาก ทำให้ต้องลดปริมาณการผลิตครู หากแต่ทรัพยากรของวิทยาลัยครู สังกัดกรมการฝึกหัดครู มีอยู่มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งทรัพยากรทางด้านบุคลากร ซึ่งมี ครู - อาจารย์ ทั้งในระดับปริญญาเอก ปริญญาโท และปริญญาตรี จากสาขาวิชารวมทั้งสิ้นถึงหกพันคนเศษ มีอาคารเรียน และอาคารประกอบการเรียนต่าง ๆ พร้อมทั้งบริเวณสถานที่กว้างขวาง สมควรจะได้นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ต่อการจัดการศึกษาในด้านวิชาการต่าง ๆ แก่เยาวชนในท้องถิ่น โดยเฉพาะในชนบท นอกจากการศึกษาในสาขาวิชาชีพครูสมควรจะได้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวิทยาลัยครู เพื่อให้สามารถใช้วิทยาลัยครูให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาอย่างเต็มที่

4. ฉบับ นายนิยม วรปัญญา และคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วย ว่าด้วยวิทยาลัยครู โดยแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 5 มาตรา 7 มาตรา 8 มาตรา 10 มาตรา 13 มาตรา 16 มาตรา 19 มาตรา 20 มาตรา 21 มาตรา 23 มาตรา 25 มาตรา 27 มาตรา 28 มาตรา 29 มาตรา 31 มาตรา 33 มาตรา 34 มาตรา 35 มาตรา 37 มาตรา 10 ทวิ มาตรา 36 ทวิ ยกเลิกมาตรา 17 และมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและควรค่าในการลงทุนที่ได้จ่ายงบประมาณแผ่นดินไปแล้ว และ**เหตุผล**ว่าโดยที่กิจการของวิทยาลัยครู มีความสำคัญมากต่อการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคคลซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีค่าที่สุดของชาติ ดำเนินการผลิตครูออกไปทำการสอนเด็กและเยาวชนให้เป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพจะได้ช่วยกันพัฒนาประเทศและรักษาความมั่นคงของชาติสืบไปทั้งได้ทำหน้าที่ในการวิจัยการส่งเสริมอาชีพและวิทยฐานะของครู อาจารย์ ตลอดจนเจ้าหน้าที่บริหารการศึกษา และการให้การบริการทางวิชาการแก่สังคมสมควรที่จะได้มีการปรับปรุงโครงสร้างและระบบบริหารงานของวิทยาลัยครูเพื่อให้การบริหารการศึกษาคล่องตัวเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันและปรับปรุงขยายหลักสูตรให้กว้างขวางทันต่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสังคมและการเมืองให้เจริญก้าวหน้าทันต่อความเจริญของโลกสมควรให้มีการศึกษาวิจัยค้นคว้าปรับปรุงให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงของโลกที่จะเจริญก้าวหน้าต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง และสมควรปรับปรุงวิทยาลัยครูให้คุ้มค่ากับการ ลงทุน วิทยาลัยครูเหล่านี้ตั้งอยู่กระจัดกระจายกันไปทั่วประเทศรวม 36 แห่ง ถ้าได้ขยายหลักสูตรให้กว้างขวางขึ้นก็จะช่วยให้คนไทยที่ยากจนในชนบททั่วประเทศได้รับการศึกษากระจายออกไปอย่างกว้างขวางโดยรัฐไม่ต้องลงทุนอะไรอีกมาก เพียงแต่แก้ไขกฎหมายว่าด้วยการนี้ให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนและประเทศชาติ ยกเลิกกฎหมายบางมาตราซึ่งคุมกำเนิดวิทยาลัยครูไว้ก็จะเกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชนอย่างมาก

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2527[76] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 3 กันยายน 2527[77] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับ

---

[76]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 31 สิงหาคม 2527 ,หน้า 194.

หลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

26. วันที่ 12 ตุลาคม 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด หมายเลข 4015 สายบ้านตาล-ลานสะกา-ฉวาง ในท้องที่อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอลานสะกา และอำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 144 หน้า 14-16)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 4 กรกฎาคม 2527[78] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอลานสะกาและอำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช และ**เหตุผล**ว่ากรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด หมายเลข 4015 สายบ้านตาล - ลานสะกา - ฉวาง ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายบ้านตาล -ลานสะกา - ฉวาง พ.ศ. 2517 เสร็จแล้ว สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2527[79] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 3 กันยายน 2527[80] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

27. วันที่ 12 ตุลาคม 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายเลี่ยงเมืองสระบุรี ในท้องที่อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 144 หน้า 17-19)

---

[77]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 3 กันยายน 2527, หน้า 247 และ 258.

[78]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 4 กรกฎาคม 2527, หน้า 192 และ 198.

[79]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2(ต่อ)/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 31 สิงหาคม 2527 ,หน้า 433.

[80]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 3 กันยายน 2527 , หน้า 255.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 4 กรกฎาคม 2527[81] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี และ**เหตุผล**ว่า กรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินสายเลี่ยงเมืองสระบุรี ในท้องที่อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินสายอ้อมเมืองสระบุรี พ.ศ. 2518 เสร็จแล้ว สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 195 ลง วันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2527[82] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 3 กันยายน 2527[83] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

28. วันที่ 19 พฤศจิกายน 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 169 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 19 กรกฎาคม 2527[84] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 14 และมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. 2521 โดยกำหนดให้รองอธิบดีผู้พิพากษาภาคเป็นตำแหน่งข้าราชการตุลาการ และให้ได้รับเงินเดือนตามตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งด้วย และ**เหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ได้กำหนดให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค เพื่อช่วยแบ่งเบาภาระหน้าที่ของอธิบดีผู้พิพากษาภาค สมควรกำหนดให้รองอธิบดีผู้พิพากษาภาคเป็นตำแหน่งข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตุลาการและให้ได้รับเงินเดือนตามตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งด้วย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรมพิจารณาในการ

---

[81] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 4 กรกฎาคม 2527, หน้า 64 และ 67-68.

[82] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 31 สิงหาคม 2527 ,หน้า 311.

[83] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 3 กันยายน 2527, หน้า 230,232.

[84] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่14(ต่อ)/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 19 กรกฎาคม 2527 ,หน้า 242-247.

พิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2527[85] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 3 กันยายน 2527[86] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

29. วันที่ 19 พฤศจิกายน 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2527 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 169 หน้า 4-9)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 19 กรกฎาคม 2527[87] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพระธรรมนูญศาลยุติธรรม ดังนี้

1. แก้ไขมาตรา 13 โดยกำหนดให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคในสำนักงานอธิบดีผู้พิพากษาภาค
2. แก้ไขถ้อยคำในมาตรา 8 และมาตรา 9 เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขมาตรา 13
3. แก้ไขคำว่า "นาย" ในกฎหมายว่าด้วยพระธรรมนูญศาลยุติธรรมเป็น "คน" ทุกแห่ง

และ**เหตุผล**ว่าปริมาณงานตุลาการและงานธุรการของสำนักงานอธิบดีผู้พิพากษาภาคได้เพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับแต่ผู้รับผิดชอบควบคุมดูแลงานของสำนักงานมีอธิบดีผู้พิพากษาภาคเพียงคนเดียว ไม่มีผู้ช่วยปฏิบัติราชการ ทำให้ราชการของสำนักงานอธิบดีผู้พิพากษาภาคดำเนินไปไม่สะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร สมควรกำหนดให้มีตำแหน่งรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค เพื่อช่วยแบ่งเบาภาระหน้าที่ อันจะเป็นผลให้ราชการของสำนักงานอธิบดีผู้พิพากษาภาคได้สำเร็จลุล่วงไปด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและในโอกาสนี้สมควรแก้ไขคำว่า "นาย" ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยพระธรรมนูญศาลยุติธรรมเป็น "คน" ทุกแห่ง เพื่อให้สอดคล้องกับการที่ให้สตรีดำรงตำแหน่งข้าราชการตุลาการได้ รวมทั้งสมควรแก้ไขถ้อยคำในมาตรา 8 และมาตรา 9 เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขในมาตรา 13 ด้วย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2527[88] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[85] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 31 สิงหาคม 2527, หน้า 281.

[86] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 3 กันยายน 2527, หน้า 51 และ 54.

[87] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 14/2527 (ต่อ) สมัยสามัญ, วันที่ 19 กรกฎาคม 2527, หน้า 231-242.

[88] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 31 สิงหาคม 2527, หน้า 273.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 3 กันยายน 2527[89] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

30. วันที่ 21 พฤศจิกายน 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดหนองปลาดุก ตำบลบางลี่ อำเภอท่าวุ้ง จังหวัดลพบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 171 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 4 กรกฎาคม 2527[90] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดหนองปลาดุก ตำบลบางลี่ อำเภอท่าวุ้ง จังหวัดลพบุรี ให้แก่กรมชลประทาน **และเหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ขุดคลองระบายน้ำสาย 1 ขวา -7 ซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการช่องแค ที่ตำบลบางลี่ อำเภอท่าวุ้ง จังหวัดลพบุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองระบายน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 5.339 ถูกที่วัด วัดหนองปลาดุก ตำบลบางลี่ อำเภอท่าวุ้ง จังหวัดลพบุรี จำนวน 2 แปลง รวมเนื้อที่ 1 ไร่ 2 งาน 18 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินโฉนดที่ 3611 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทาน จังหวัดลพบุรี ได้กำหนดค่า ผาติกรรมให้ราคาไร่ละ 5,000.- บาท เป็นเงิน 7,725.- บาท กรมชลประทานได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2527[91] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 3 กันยายน2527[92] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา ในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[89]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 3 กันยายน 2527 , หน้า 39-40 และ 44.

[90]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 4 กรกฎาคม 2527 ,หน้า 79-80.

[91]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 31 สิงหาคม 2527 ,หน้า 323.

[92]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 3 กันยายน 2527 , หน้า 84 และ 86

31. วันที่ 21 พฤศจิกายน 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดโพธิ์ศรี ตำบลมหาสอน อำเภอ บ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 171 หน้า 4-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 4 กรกฎาคม 2527[93] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดโพธิ์ศรี ตำบลมหาสอน อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 3 ซ้าย 9 ขวา เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการช่องแค ที่ตำบลมหาสอน อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี และได้ทำการสำรวจแล้ว ปรากฏว่าแนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 4.200 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดโพธิ์ศรี ตำบลมหาสอน อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี เนื้อที่ 2 ไร่ 46 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินโฉนดที่ 4599 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดลพบุรี ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้ราคาไร่ละ 4,000 บาท เป็นเงิน 8,460 บาท กรมชลประทานได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2527[94] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่3 กันยายน 2527[95]การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

32. วันที่ 21 พฤศจิกายน 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดเขาพระงาม ตำบลโคกกระเทียม อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 171 หน้า 7-9)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 4 กรกฎาคม 2527[96] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดเขาพระงาม ตำบลโคกกระเทียม อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 7 ซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการช่องแค ที่ตำบลโคกกระเทียม อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี และได้

---

[93]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 4 กรกฎาคม 2527 ,หน้า 97 และ 100-101.

[94]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2(ต่อ)/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 31 สิงหาคม 2527 ,หน้า 374.

[95]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 3 กันยายน 2527 , หน้า 120 และ 122.

[96]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2527 สมัยสามัญ, วัน4 กรกฎาคม 2527 ,หน้า 86 และ 89-90.

ทำการสำรวจแล้ว ปรากฏว่าแนวเขตคลองระบายน้ำสายนี้ ตอน กม.ที่ 0.860 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดเขาพระงาม ตำบลโคกกระเทียม อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี เนื้อที่ 2 ไร่ 2 งาน ตามโฉนดที่ดินโฉนดที่ 6503 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดลพบุรี ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้ราคาไร่ละ 3,000 บาท เป็นเงิน 7,500 บาท กรมชลประทานได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานและกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2527[97] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 3 กันยายน 2527[98] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา ในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

33. วันที่ 21 พฤศจิกายน 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดมุจรินทร์ ตำบลบางลี่ อำเภอท่าวุ้ง จังหวัดลพบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 171 หน้า 10-12)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 4 กรกฎาคม 2527[99] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์** วัดมุจรินทร์ ตำบลบางลี่ อำเภอท่าวุ้ง จังหวัดลพบุรี ให้แก่กรมชลประทาน **และเหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ขุดคลองระบายน้ำ สาย 1 ขวา -7 ซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการช่องแค ที่ตำบลบางลี่ อำเภอท่าวุ้ง จังหวัดลพบุรี และได้ทำการสำรวจแล้ว ปรากฏว่า แนวเขตคลองระบายน้ำสายนี้ ตอน กม.ที่ 5.819 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดมุจรินทร์ ตำบลบางลี่ อำเภอท่าวุ้ง จังหวัดลพบุรี เนื้อที่ 2 ไร่ 2 งาน 60 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินโฉนดที่3439 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดลพบุรี ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้ราคาไร่ละ 3,000 บาท เป็นเงิน 7,950 บาท กรมชลประทานได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานและกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง

---

[97] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2(ต่อ)/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 31 สิงหาคม 2527 ,หน้า 335.

[98] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 3 กันยายน 2527 , หน้า 106 และ 108.

[99] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 4 กรกฎาคม 2527 ,หน้า 91 และ 95-96.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2527[100] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 3 กันยายน 2527[101] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

34. วันที่ 21 พฤศจิกายน 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดเกตุ ตำบลท่าวุ้ง อำเภอท่าวุ้ง จังหวัดลพบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 171 หน้า 13-15)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 4 กรกฎาคม 2527[102] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดเกตุ ตำบลท่าวุ้ง อำเภอท่าวุ้ง จังหวัดลพบุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 7 ซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการมหาราช ที่ตำบลท่าวุ้ง อำเภอท่าวุ้ง จังหวัดลพบุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ ตอน กม.ที่ 10.000 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดเกตุ ตำบลท่าวุ้ง อำเภอท่าวุ้ง จังหวัดลพบุรี เนื้อที่ 1 ไร่ 3 งาน 20 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินโฉนดที่ 2960 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทาน จังหวัดลพบุรี ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้ราคาไร่ละ 5,000 บาท เป็นเงิน 9,000 บาท กรมชลประทานได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2527[103] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 3 กันยายน 2527[104] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับ

---

[100] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2(ต่อ)/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 31 สิงหาคม 2527 ,หน้า 341.

[101] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 3 กันยายน 2527 หน้า 113 และ 115.

[102] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 4 กรกฎาคม 2527 ,หน้า 81 และ 84-85.

[103] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2(ต่อ)/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 31 สิงหาคม 2527 ,หน้า 329.

[104] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 3 กันยายน 2527 , หน้า 91 และ 93.

หลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

35. วันที่ 21 พฤศจิกายน 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดเสนาสนาราม ตำบลบ่อโพง อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 171 หน้า 16-18)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 4 กรกฎาคม 2527[105] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์** วัดเสนาสนาราม ตำบลบ่อโพง อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ขุดคลองระบายน้ำสาย 1 ขวา -3 ซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการนครหลวงที่ตำบลบ่อโพง อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้ว ปรากฏว่าแนวเขตคลองระบายน้ำสายนี้ ตอน กม.ที่ 7.014 ถึง กม. ที่ 7.100 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดเสนาสนาราม ตำบลบ่อโพง อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ 1 ไร่ 3 งาน 74 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินโฉนดที่3585 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้ราคาไร่ละ 5,000 บาท เป็นเงิน 9,675 บาท กรมชลประทานได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์
ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานและกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2527[106]เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 3 กันยายน 2527[107] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา ในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[105]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 4 กรกฎาคม 2527 ,หน้า 165 และ 172-173.

[106]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2(ต่อ)/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 31 สิงหาคม 2527 ,หน้า 419.

[107]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 3 กันยายน 2527 , หน้า 191 และ 193.

36. วันที่ 21 พฤศจิกายน 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดเสนาสนาราม ตำบลคลองสะแก อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 171 หน้า 19-21)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 4 กรกฎาคม 2527[108] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดเสนาสนาราม ตำบลคลองสะแก อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ขุดคลองระบายน้ำสาย 1 ขวา -3 ขวา -1 ซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการนครหลวง ที่ตำบลคลองสะแก อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองระบายน้ำสายนี้ ระหว่างกม.ที่ 4.200 ถึง กม. ที่ 4.324 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดเสนาสนาราม ตำบลคลองสะแก อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ 2 ไร่ 3 งาน 20 ตารางวา ตามโฉนดที่993 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้ราคาไร่ละ 5,000 บาท เป็นเงิน 14,675 บาท กรมชลประทานได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานและกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2527[109] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 3 กันยายน 2527[110] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

37. วันที่ 21 พฤศจิกายน 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดสะแก ตำบลข้าวเม่า อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 171 หน้า 22-24)

---

[108]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 4 กรกฎาคม 2527 ,หน้า 160 และ 164.

[109]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2(ต่อ)/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 31 สิงหาคม 2527 ,หน้า 413.

[110]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 3 กันยายน 2527 , หน้า 198 และ 200.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 4 กรกฎาคม 2527[111] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดสะแก ตำบลข้าวเม่า อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ขุดคลองระบายน้ำสาย 2 ขวา -1 ซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการนครหลวง ที่ตำบลข้าวเม่า อำเภออุทัย จังหวัดพระนคร-ศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้ว ปรากฏว่า แนวเขตคลองระบายน้ำสายนี้ ระหว่างกม.ที่ 3.114 ถึง กม. ที่ 3.350 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดสะแก ตำบลข้าวเม่า อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ 1 งาน 94 ตารางวา ตามโฉนดที่ 1506 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้ราคาไร่ละ 4,000 บาท เป็นเงิน 1,940 บาท กรมชลประทานได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานและกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรม ชลประทาน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2527[112] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 3 กันยายน 2527[113] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

38. วันที่ 21 พฤศจิกายน 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดช้าง ตำบลศาลาลอย อำเภอท่าเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 171 หน้า 25-27)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 4 กรกฎาคม 2527[114] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดช้าง ตำบลศาลาลอย อำเภอท่าเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ขุดคลองระบายสายใหญ่ เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการนครหลวง ที่ตำบลศาลาลอย อำเภอท่าเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้ว ปรากฏว่า แนวเขตคลองระบายน้ำสายนี้ระหว่างกม.ที่ 2.148 ถึงกม.ที่ 2.332 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดช้าง ตำบลศาลาลอย อำเภอท่าเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ 4 ไร่ 2 งาน 4 ตารางวา ตาม

---

[111]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 4 กรกฎาคม 2527 ,หน้า 155 และ 158-159.

[112]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2(ต่อ)/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 31 สิงหาคม 2527 ,หน้า 407.

[113]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 3 กันยายน 2527 , หน้า 238 และ 240.

[114]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 4 กรกฎาคม 2527 ,หน้า 125 และ 128-129.

โฉนดที่ 12267 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้ราคาไร่ละ 800 บาท เป็นเงิน 3,608 บาท กรมชลประทานได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานและกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้องสมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2527[115] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 3 กันยายน2527[116] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

39. วันที่ 21 พฤศจิกายน 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดตะกู ตำบลโพนางดำตก อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 171 หน้า 28-30)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 4 กรกฎาคม 2527[117] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่วัด วัดตะกู ตำบลโพนางดำตก อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 1 ซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการบรมธาตุ ที่ตำบลโพนางดำตก อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท และได้ทำการสำรวจแล้ว ปรากฏว่าแนวเขตคลองระบายน้ำสายนี้ ตอน กม.ที่ 21.160 ถูกที่วัด วัดตะกู ตำบลโพนางดำตก อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท เนื้อที่ 3 ไร่ 2 งาน 20 ตารางวาตามน.ส.ที่ 284คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทาน จังหวัดชัยนาท ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้ราคาไร่ละ 2,372 บาท เป็นเงิน 9,013.60 บาท กรมชลประทานได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานและกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2527[118] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[115]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2(ต่อ)/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 31 สิงหาคม 2527 ,หน้า 377.

[116]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 3 กันยายน 2527 , หน้า 156 และ 158.

[117]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 4 กรกฎาคม 2527 ,หน้า 71 และ 75.

[118]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2(ต่อ)/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 31 สิงหาคม 2527 ,หน้า 317.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 3 กันยายน 2527[119] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

40. วันที่ 21 พฤศจิกายน 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดพระปฐมเจดีย์ ตำบลบ่อพลับ อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 171 หน้า 31-33)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 4 กรกฎาคม 2527[120] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดพระปฐมเจดีย์ ตำบลบ่อพลับ อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 9 ขวา 5 ซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการแม่กลองใหญ่ฝั่งซ้าย ที่ตำบลบ่อพลับ อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม และได้ทำการสำรวจแล้ว ปรากฏว่า แนวเขตคลองระบายน้ำสายนี้ ตอนกม.ที่ 8.160 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดพระปฐมเจดีย์ ตำบลบ่อพลับ อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม เนื้อที่ 3 ไร่ 3 งาน 60 ตารางวา ตามโฉนดที่622 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทาน จังหวัดนครปฐม ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้ราคาไร่ละ 12,000 บาท เป็นเงิน 46,800 บาท กรมชลประทานได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2527[121]เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 3 กันยายน 2527[122] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[119]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 31 สิงหาคม 2527 , หน้า 99 และ 101.

[120]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 4 กรกฎาคม 2527 ,หน้า 150 และ 154.

[121]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2(ต่อ)/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 31 สิงหาคม 2527 ,หน้า 401.

[122]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 31 สิงหาคม 2527 , หน้า 184 และ 186.

41. วันที่ 21 พฤศจิกายน 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดสีลาขันธ์ ตำบลน้ำพอง อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 171 หน้า 34-36)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 4 กรกฎาคม 2527[123] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดสีลาขันธ์ ตำบลน้ำพอง อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสายใหญ่ฝั่งซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการน้ำพอง ที่ตำบลน้ำพอง อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตคลองระบายน้ำสายนี้ ตอน กม.ที่ 1.300 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดสีลาขันธ์ ตำบลน้ำพอง อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น เนื้อที่ 60 ไร่ 60 ตารางวา ตามหนังสือสำคัญ ส.ค. 1 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สิน เพื่อการชลประทานจังหวัดขอนแก่น ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้ราคาไร่ละ 1,000 บาท เป็นเงิน 10,150 บาท กรมชลประทานได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานและกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2527[124] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 3 กันยายน 2527[125] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

42. วันที่ 21 พฤศจิกายน 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดทุ่งสว่าง ตำบลน้ำพอง อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 171 หน้า 37-39)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 4 กรกฎาคม 2527[126] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่วัด วัดทุ่งสว่าง ตำบลน้ำพอง อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสายใหญ่ฝั่งซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชล

---

[123]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 4 กรกฎาคม 2527 ,หน้า 145 และ 148-149.

[124]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2(ต่อ)/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 31 สิงหาคม 2527 ,หน้า 395.

[125]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 31 สิงหาคม 2527 , หน้า 177 และ 179.

[126]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 4 กรกฎาคม 2527 ,หน้า 140 และ 143-144.

ประทานตามโครงการน้ำพองที่ตำบลน้ำพอง อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น และได้ทำการสำรวจแล้ว ปรากฏว่า แนวเขตคลองระบายน้ำสายนี้ ตอน กม.ที่3.100ถูกที่วัด วัดทุ่งสว่าง ตำบลน้ำพอง อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น เนื้อที่ 1 ไร่ 1 งาน 85 ตารางวา ตามหนังสือสำคัญ ส.ค. 1 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดขอนแก่น ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้ราคาไร่ละ 1,000 บาท เป็นเงิน 1,462.50 บาท กรมชลประทานได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานและกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2527[127] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 3 กันยายน 2527[128] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

43. วันที่ 21 พฤศจิกายน 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดสังข์กระจาย ตำบลบึงชำอ้อ อำเภอ หนองเสือ จังหวัดปทุมธานี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 171 หน้า 40-42)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 4 กรกฎาคม 2527[129] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดสังข์กระจาย ตำบลบึงชำอ้อ อำเภอ หนองเสือ จังหวัดปทุมธานี ให้แก่กรมชลประทาน **และเหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ขยายเขตคันคลอง ระพีพัฒน์แยกตะวันออก เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการรังสิตเหนือ ที่ตำบลบึงชำอ้อ อำเภอหนองเสือ จังหวัดปทุมธานี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตคลองระบายน้ำสายนี้ระหว่าง กม. ที่ 17.560 ถึง กม.ที่ 21.180 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดสังข์กระจาย ตำบลบึงชำอ้อ อำเภอหนองเสือ จังหวัดปทุมธานี จำนวน 6 แปลง รวมเนื้อที่ 30 ไร่ 82 ตารางวาตามโฉนดที่ดิน โฉนดที่ 1โฉนดที่ 2 โฉนดที่ 620 โฉนดที่ 3 โฉนดที่ 4 และโฉนดที่ 5 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดปทุมธานี ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้ราคาไร่ละ 4,000 บาท เป็นเงิน 120,820 บาท กรมชลประทานได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานและกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรม ชลประทาน

---

[127]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2(ต่อ)/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 31 สิงหาคม 2527 ,หน้า 389.

[128]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 31 สิงหาคม 2527 , หน้า 170 และ 172.

[129]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 4 กรกฎาคม 2527 ,หน้า 110 และ 114.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2527[130] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 3 กันยายน 2527[131] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

44. วันที่ 21 พฤศจิกายน 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดโสมมนัสวิหาร ตำบลคลองสี่ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 171 หน้า 43-45)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 4 กรกฎาคม 2527[132] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดโสมมนัสวิหาร ตำบลคลองสี่ อำเภอ คลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ให้แก่กรมชลประทาน **และเหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ขยายเขตคันคลอง ระพีพัฒน์แยกตะวันตก เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการรังสิตเหนือ ที่ตำบลคลองสี่ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี และได้ทำการสำรวจแล้ว ปรากฏว่า แนวเขตคลองระบายน้ำสายนี้ ระหว่าง กม. ที่ 31.640 ถึง กม.ที่ 31.760 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดโสมมนัสวิหาร ตำบลคลองสี่ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี เนื้อที่ 1 ไร่ 59 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินโฉนดที่ 145 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดปทุมธานี ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้ราคาไร่ละ 3,000 บาท เป็นเงิน 3,442.50 บาท กรมชลประทานได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานและกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้องสมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2527[133] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[130] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 4 กรกฎาคม 2527 ,หน้า 110 และ 114.

[131] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 31 สิงหาคม 2527 , หน้า 134 และ 136.

[132] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 4 กรกฎาคม 2527 ,หน้า 115 และ 119.

[133] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2(ต่อ)/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 31 สิงหาคม 2527 ,หน้า 365.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 3 กันยายน 2527[134] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

45. วันที่ 21 พฤศจิกายน 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดสว่างภพ ตำบลคลองสี่ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 171 หน้า 46)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 4 กรกฎาคม 2527[135] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดสว่างภพ ตำบลคลองสี่ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ขยายเขตคันคลองระพีพัฒน์แยกตะวันตกเพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการรังสิตเหนือ ที่ตำบลคลองสี่ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี และได้ทำการสำรวจแล้ว ปรากฏว่า แนวเขตขยายคันคลองสายนี้ตอนแยกตะวันตกฝั่งใต้ 20.00 เมตร ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดสว่างภพ ตำบลคลองสี่ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี เนื้อที่ 1 ไร่ 3 งาน 70 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน โฉนดที่ 1485 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดปทุมธานี ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้ราคาไร่ละ 3,000 บาท เป็นเงิน 5,775 บาท กรมชลประทานได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานและกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้องสมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2527[136] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 3 กันยายน 2527[137] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[134] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 31 สิงหาคม 2527 , หน้า 142 และ 144.

[135] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 4 กรกฎาคม 2527 ,หน้า 114-119.

[136] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2(ต่อ)/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 31 สิงหาคม 2527 ,หน้า 353.

[137] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 31 สิงหาคม 2527, หน้า 127 และ 129.

46. วันที่ 21 พฤศจิกายน 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดพระยายัง ตำบลคลองสี่ อำเภอ คลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 171 หน้า 49-51)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 4 กรกฎาคม 2527[138] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดพระยายัง ตำบลคลองสี่ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ขยายเขตคันคลองระพีพัฒน์แยกตะวันตก เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการรังสิตเหนือ ที่ตำบลคลองสี่ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี และได้ทำการสำรวจแล้ว ปรากฏว่า แนวเขตขยายคันคลองสายนี้ ระหว่างกม.ที่31.760 ถึง กม.ที่ 31.980 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดพระยายัง ตำบลคลองสี่ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี เนื้อที่ 2 ไร่ 1 งาน 18 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน โฉนดที่ 1499 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดปทุมธานี ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้ราคาไร่ละ 3,000 บาท เป็นเงิน 6,885 บาท กรมชลประทานได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานและกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้องสมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2527[139] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 3 กันยายน 2527[140] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

47. วันที่ 21 พฤศจิกายน 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดพินิจธรรมสาร ตำบลบางเสด็จ อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 171 หน้า 52-54)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 4 กรกฎาคม 2527[141] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดพินิจธรรมสาร ตำบลบางเสด็จ อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 1 ขวา เพื่อ

---

[138] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 4 กรกฎาคม 2527 ,หน้า 120 และ 124.

[139] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2(ต่อ)/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 31 สิงหาคม 2527 ,หน้า 471.

[140] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 31 สิงหาคม 2527 , หน้า 149 และ 151.

[141] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 4 กรกฎาคม 2527 ,หน้า 130 และ 137.

ประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการมหาราช ที่ตำบลบางเสด็จ อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง และได้ทำการสำรวจแล้ว ปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ ตอน กม. ที่ 18.400 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดพินิจธรรมสาร ตำบลบางเสด็จ อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง เนื้อที่ 1 ไร่ 1 งาน 68 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินโฉนดที่ 465 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดอ่างทอง ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้ราคาไร่ละ 1,400 บาท เป็นเงิน 1,988 บาท กรมชลประทานได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าว ให้แก่กรมชลประทานและกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2527[142] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 3 กันยายน 2527[143] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

48. วันที่ 21 พฤศจิกายน 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลบางเสาธง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ให้แก่การเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 171 หน้า 55-57)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 4 กรกฎาคม 2527[144] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลบางเสาธง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ให้แก่การเคหะแห่งชาติ และ**เหตุผล**ว่าคลองสาธารณะอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันในท้องที่ตำบลบางเสาธง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เนื้อที่ประมาณ 24 ไร่ อยู่คั่นกลางระหว่างที่ดินของการเคหะแห่งชาติ ซึ่งกำลังดำเนินการจัดสร้างตามโครงการเคหะชุมชนเมืองใหม่บางพลี ทำให้ที่ดินตามโครงการไม่ติดต่อเป็นผืนเดียวกัน ปัจจุบันคลองดังกล่าวตื้นเขิน และหมดสภาพที่ประชาชนจะใช้ประโยชน์ร่วมกันต่อไป การเคหะแห่งชาติจึงมีความประสงค์จะนำที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินดังกล่าวไปดำเนินการจัดสร้างเป็นเคหะชุมชน โดยจัดหาที่ดินซึ่งเป็นของการเคหะแห่งชาติ เนื้อที่ประมาณ 26 ไร่ ซึ่งอยู่ในท้องที่เดียวกันมาแลกเปลี่ยนเพื่อขุดคลองให้พลเมืองใช้ร่วมกันแทน แล้วสมควรโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินดังกล่าวให้แก่การเคหะแห่งชาติ

---

[142]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2(ต่อ)/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 31 สิงหาคม 2527 ,หน้า 383.

[143]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 31 สิงหาคม 2527 , หน้า 163 และ 165.

[144]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 4 กรกฎาคม 2527 ,หน้า 18 และ 23-24.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2527[145] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 3 กันยายน 2527[146] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

49. วันที่ 21 พฤศจิกายน 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินสาย บางบัวทอง-ลาดบัวหลวง-สุพรรณบุรี ในท้องที่อำเภอบางบัวทอง อำเภอปากเกร็ด อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี อำเภอลาดบัวหลวง อำเภอเสนา อำเภอบางซ้าย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และอำเภอบางปลาม้า อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 171 หน้า 58-61)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 4 กรกฎาคม 2527[147] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอบางบัวทอง อำเภอปากเกร็ด อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี อำเภอลาดบัวหลวง อำเภอเสนา อำเภอบางซ้าย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และอำเภอบางปลาม้า อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัด สุพรรณบุรี และ**เหตุผล**ว่า กรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินสายบางบัวทอง-ลาดบัวหลวง-สุพรรณบุรี ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายพระประแดง-บางแค-ลาดบัวหลวง-สุพรรณบุรี ตอนบางบัวทอง-ลาด บัวหลวง-สุพรรณบุรี พ.ศ. 2521 เสร็จแล้ว สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2527[148] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[145]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2(ต่อ)/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 31 สิงหาคม 2527 ,หน้า 296.

[146]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 3 กันยายน 2527 , หน้า 77 และ 79.

[147]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 4 กรกฎาคม 2527 ,หน้า 35 และ 55-56.

[148]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2(ต่อ)/2527 (ต่อ) สมัยวิสามัญ, วันที่ 31 สิงหาคม 2527 ,หน้า 304.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 3 กันยายน 2527[149] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

50. วันที่ 21 พฤศจิกายน 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินสาย แยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 4-บ้านโป่ง-กาญจนบุรี-ลาดหญ้า-ไทรโยค-ทองผาภูมิ-สังขละบุรี-เจดีย์สามองค์ ตอนแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 4- (สามแยกสระกระเทียม)-บ้านโป่ง-กาญจนบุรี ในท้องที่อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี และอำเภอท่ามะกา อำเภอท่าม่วง อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. 2527 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 171 หน้า 62-65)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 4 กรกฎาคม 2527[150] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี และอำเภอท่ามะกา อำเภอท่าม่วง อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี และ**เหตุผล**ว่ากรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินสายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4-บ้านโป่ง-กาญจนบุรี-ลาดหญ้า-ไทรโยค-ทองผาภูมิ-สังขละบุรี-เจดีย์สามองค์ ตอนแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 4- (สามแยกสระกระเทียม)-บ้านโป่ง-กาญจนบุรี เสร็จแล้ว สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน 2515

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2527[151] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 3 กันยายน 2527[152] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[149] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 3 กันยายน 2527 , หน้า 210 และ 219.

[150] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 4 กรกฎาคม 2527 ,หน้า 176 และ 181.

[151] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2(ต่อ)/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 31 สิงหาคม 2527 ,หน้า 426.

[152] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 3 กันยายน 2527 , หน้า 247 และ 250.

51. วันที่ 21 พฤศจิกายน 2527

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่แขวงสายไหม เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ให้แก่กองทัพอากาศ พ.ศ. 2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 171 หน้า 66-68)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 4 กรกฎาคม 2527[153] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่แขวงสายไหม เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ให้แก่กองทัพอากาศเพื่อแลกเปลี่ยนกับที่ดินของกองทัพอากาศ และ**เหตุผล**ว่าที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่แขวงสายไหม เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร จำนวน 7 แปลง แปลงที่หนึ่ง เนื้อที่ประมาณ 2 งาน แปลงที่สอง เนื้อที่ประมาณ 1 งาน 10 ตารางวา แปลงที่สาม เนื้อที่ประมาณ 92 ตารางวา แปลงที่สี่ เนื้อที่ประมาณ 83 ตารางวา แปลงที่ห้า เนื้อที่ประมาณ 64 ตารางวา แปลงที่หก เนื้อที่ประมาณ 51 ตารางวา แปลงที่เจ็ด เนื้อที่ประมาณ 12 ตารางวา รวมกันเนื้อที่ประมาณ 1 ไร่ 2 งาน 12 ตารางวา ซึ่งเดิมเป็นลำรางขอกงูเหลือมและคั่นอยู่ระหว่างที่ดินโฉนดเลขที่ 1293 และโฉนดเลขที่ 1931 ของกองทัพอากาศ เพื่อเป็นสวัสดิการให้แก่ข้าราชการในกองทัพอากาศ ถ้าหากมีลำรางคั่นอยู่จะทำให้ไม่เหมาะสมแก่การจัดสรรที่ดินประกอบกับในปัจจุบันสภาพของลำรางได้ตื้นเขินไม่สามารถใช้ระบายน้ำได้ สมควรโอนที่ดินดังกล่าวแลกเปลี่ยนกับที่ดินของกองทัพอากาศ เนื้อที่ประมาณ 8 ไร่ 3 งาน 89 ตารางวา ซึ่งกองทัพอากาศจะทำการปรับปรุงให้เป็นถนนพร้อมทั้งสร้างท่อระบายน้ำและไฟฟ้าสาธารณะ เพื่อให้ ประชาชนใช้สอยต่อไป

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2527[154] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 3 กันยายน 2527[155] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[153]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 4 กรกฎาคม 2527 ,หน้า 11 และ 15.

[154]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2(ต่อ)/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 31 สิงหาคม 2527 ,หน้า 289.

[155]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 3 กันยายน 2527 , หน้า 65 และ 67.

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ ปี 2528

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1. พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2528	391
2. พระราชบัญญัติเครื่องแบบเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528	392
3. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2528[1]	392
4. พระราชบัญญัติข่าวกรองแห่งชาติ พ.ศ. 2528	393
5. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน 2515 (ฉบับที่ 28) พ.ศ. 2528	393
6. พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของกรมประมวลข่าวกลาง สำนักนายกรัฐมนตรี ไปเป็นของสำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2528	394
7. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528	395
8. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528	396
9. พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานครและผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528	398
10. พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. 2528	398
11. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. 2524 พ.ศ. 2528	400
12. พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2528	400
13. พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528	402
14. พระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528	404
15. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. 2528	406
16. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2528	407
17. พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528	408
18. พระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. 2528	409
19. พระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. 2528	411
20. พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2529[2]	412
21. พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2528	412
22. พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2528	413

[1] ดูรายละเอียดในหมวดรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

[2] ดูรายละเอียดในหมวดงบประมาณรายจ่ายประจำปี

เรื่อง	หน้า
23. พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2528	415
24. พระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2528	416
25. พระราชบัญญัติสุขาภิบาล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528	417
26. พระราชบัญญัติลูกเสือ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528	418
27. พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2528	420
28. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2528	421

พระราชบัญญัติประกาศใช้ในปี 2528

1. วันที่ 25 กรกฎาคม 2528

ประกาศใช้พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2528 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 102 ตอนที่ 95 หน้า 1-2)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 19 กรกฎาคม 2527[1] นายชลินทร์ เผ่าวิบูล และคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เพิ่มเติมบทบัญญัติในมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 และ**เหตุผล**ว่า ด้วยปรากฏว่าการใช้รถยนต์ส่วนบุคคลที่จดทะเบียนเป็นรถยนต์นั่งส่วนบุคคล หรือรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลจะใช้เป็นรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล หรือรถยนต์นั่งส่วนบุคคลซึ่งผิดไปจากประเภทจดทะเบียนไว้ไม่ได้เป็นเหตุให้ประชาชนที่สามารถมีรถได้เพียงคันเดียวได้รับความเดือดร้อนโดยไม่มีเหตุอันสมควร

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวดที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระ ที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 23 กรกฎาคม 2527[2] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 3 กันยายน 2527[3] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียง 123 เสียง ไม่เห็นชอบ 1 เสียง

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณา จำนวน 20 คน เมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2528[4] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกัน ตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2528[5] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 30

---

[1]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 14(ต่อ)/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 19 กรกฎาคม 2527 ,หน้า 178,187-188 และ 193.

[2]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 10/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 23 กรกฎาคม 2527 ,หน้า 280.

[3]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 3 กันยายน 2527 ,หน้า 96.

[4]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 2 พฤษภาคม 2528 ,หน้า 42-47.

[5]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 2/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 10 พฤษภาคม 2528, หน้า 27-28.

พฤษภาคม 2528[6] ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม 2528[7]

2. วันที่ 1 สิงหาคม 2528

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเครื่องแบบเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 102 ตอนที่ 98 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 30 พฤษภาคม 2528[8] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า "เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น" ตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องแบบเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นให้มีความหมายกว้างขึ้น และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ในปัจจุบันได้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยาจัดระเบียบการปกครองส่วนท้องถิ่นขึ้นใหม่อีกรูปหนึ่ง แต่กฎหมายว่าด้วยเครื่องแบบเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นยังมิได้บัญญัติให้รวมถึงเจ้าหน้าที่ของเมืองพัทยาด้วย สมควรที่จะกำหนดให้สมาชิกสภาเมืองพัทยา นายกเมืองพัทยา ปลัดเมืองพัทยา รองปลัดเมืองพัทยา พนักงานเมืองพัทยา และลูกจ้างประจำของเมืองพัทยา มีสิทธิแต่งเครื่องแบบตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องแบบเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นได้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 7 มิถุนายน 2527[9] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

3. วันที่ 14 สิงหาคม 2528

ประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2528 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 102 ตอนที่ 105 หน้า 1-4)

---

[6]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 6/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 30 พฤษภาคม 2528, หน้า 142.

[7]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 31 พฤษภาคม 2528, หน้า 221-222.

[8]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6(ต่อ)/2527 สมัยสามัญ,วันที่ 30 พฤษภาคม 2528 ,หน้า 286,289-290 และ 293.

[9]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 6/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 7 มิถุนายน 2528, หน้า 49-50 และ 51-52.

4. วันที่ 1 สิงหาคม 2528

ประกาศใช้พระราชบัญญัติข่าวกรองแห่งชาติ พ.ศ. 2528 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 102 ตอนที่ 113 หน้า 1-5)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 20 มิถุนายน 2528[10] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยข่าวกรองแห่งชาติ **และเหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกิจการด้านข่าวกรองแห่งชาติเพื่อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในอันจะเกิดประโยชน์แก่ความมั่นคงของชาติ รัฐบาลจึงจัดตั้งสำนักข่าวกรองแห่งชาติขึ้นให้เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในกิจการดังกล่าว เพื่อให้มีอำนาจและหน้าที่ในด้านการปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจการข่าวกรองและการต่อต้านข่าวกรองของชาติ และการรักษาความปลอดภัยฝ่ายพลเรือน พร้อมกับให้มีผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ มีหน้าที่ควบคุมและดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักข่าวกรองแห่งชาติรับผิดชอบขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 116 เสียง ไม่รับหลักการ 32 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นพิจารณา วันที่ 27 มิถุนายน 2528[11] ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2528[12] เห็นชอบให้ส่งวุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 9 กรกฎาคม 2528[13] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

5. วันที่ 29 สิงหาคม 2528

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 28) พ.ศ. 2528 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 102 ตอนที่ 113 หน้า 6-9)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 20 มิถุนายน 2528[14] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เปลี่ยนชื่อกรมประมวลข่าวกลางเป็นสำนักข่าวกรองแห่งชาติ (แก้ไขข้อ 4 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ฯลฯ) **และเหตุผล**ว่าได้มีการตราพระราชบัญญัติข่าวกรองแห่งชาติ พ.ศ. .... ขึ้น โดยพระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนดให้มีสำนักข่าวกรองแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับกิจการข่าว

---

[10]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 10/2528 สมัยสามัญ,วันที่ 20 มิถุนายน 2528 ,หน้า 225.

[11]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 27 มิถุนายน 2528 ,หน้า 244-248.

[12]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 18 กรกฎาคม 2528 ,หน้า 15.

[13]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 11/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 9 กรกฎาคม 2528, หน้า 60 และ 63.

[14]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 10/2528 สมัยสามัญ,วันที่ 20 มิถุนายน 2528 ,หน้า 229.

กรอง และการต่อต้านข่าวกรองของชาติและการรักษาความปลอดภัยพลเรือน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 โดยเปลี่ยนให้กรมประมวลข่าวกลางเป็นสำนักข่าวกรองแห่งชาติ เพื่อปฏิบัติงานด้านข่าวกรองของชาติ ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 116 เสียง ไม่รับหลักการ 32 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2528[15] ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2528[16] เห็นชอบให้ส่งวุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 9 กรกฎาคม 2528[17] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

6. วันที่ 29 สิงหาคม 2528

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของกรมประมวลข่าวกลาง สำนักนายกรัฐมนตรี ไปเป็นของสำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2528 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 102 ตอนที่ 113 หน้า 10-12)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 20 มิถุนายน 2528[18] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของกรมประมวลข่าวกลาง สำนักนายกรัฐมนตรี ไปเป็นของสำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการตราพระราชบัญญัติข่าวกรองแห่งชาติ พ.ศ. .... ขึ้น โดยพระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนดให้มีสำนักข่าวกรองแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับกิจการข่าวกรองและการต่อต้านข่าวกรองของชาติ และการรักษาความปลอดภัยฝ่ายพลเรือนโดยเฉพาะ และได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เปลี่ยนกรมประมวลข่าวกลางเป็นสำนักข่าวกรองแห่งชาติแล้ว ในการนี้สมควรโอนบรรดาอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการลูกจ้างและเงินงบประมาณของกรมประมวลข่าวกลาง สำนักนายกรัฐมนตรี ไปเป็นของสำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี

---

[15]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 27 มิถุนายน 2528 ,หน้า 244-248.

[16]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 18 กรกฎาคม 2528 ,หน้า 22.

[17]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 11/2528 สมัยสามัญ," วันที่ 9 กรกฎาคม 2528 , หน้า 65 และ 67.

[18]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 10/2528 สมัยสามัญ,วันที่ 20 มิถุนายน 2528 ,หน้า 232.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 116 เสียง ไม่รับหลักการ 32 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา วันที่ 27 มิถุนายน 2528[19] ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2528[20] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 9 กรกฎาคม 2528[21] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

7. วันที่ 31 สิงหาคม 2528

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 102 ตอนที่ 115 หน้า 1-64)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 19 กรกฎาคม 2527[22] มีผู้เสนอ 4 ฉบับ คือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2518 ซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน แม้จะมีการแก้ไขเพิ่มเติมมาแล้ว รวม 5 ครั้ง ก็ยังมีบทบัญญัติที่ไม่เหมาะสมกับกาลสมัย ดังนั้น เพื่อให้การบริหารราชการกรุงเทพมหานครมีความเหมาะสมและคล่องตัวสามารถสนองตอบความต้องการของประชาชนได้โดยสะดวกรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้เป็นไปตามหลักการปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดไว้ ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

2. ฉบับนายจารุตม์ จารุประกร เป็นผู้เสนอ **มีหลักการและเหตุผล**อย่างเดียวกัน

3. ฉบับร.ต.อ.เฉลิม อยู่บำรุง และนายถวิล ไพรสณฑ์ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการและเหตุผล**อย่างเดียวกัน

4. ฉบับนายชุมพล ศิลปอาชา เป็นผู้เสนอ **มีหลักการและเหตุผล**อย่างเดียวกัน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 4 ฉบับด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา และให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก ใน

---

[19]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 27 มิถุนายน 2528 ,หน้า 244-248.

[20]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15(ต่อ)/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 18 กรกฎาคม 2528 ,หน้า 31.

[21]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 11/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 9 กรกฎาคม 2528, หน้า 69-70 และ 71.

[22]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 14/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 19 กรกฎาคม 2527 ,หน้า 12,65,114,165 และ 216-222.

การพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2527[23] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 3 กันยายน 2528[24] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2528[25] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณา จำนวน 20 คน เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2528[26] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2528[27] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้มีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2528[28] ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2528[29]

8. วันที่ 31 สิงหาคม 2528

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 102 ตอนที่ 115 หน้า 65-82)

---

[23] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2527, วันที่ 31 สิงหาคม 2527 หน้า 141.

[24] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2527 สมัยวิสามัญ, (เล่ม 1) วันที่ 3 กันยายน 2527 ,หน้า 199-201.

[25] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 3/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 17 พฤษภาคม 2528 ,หน้า 155.

[26] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 4/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 23 พฤษภาคม 2528 ,หน้า 219-20.

[27] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 31 พฤษภาคม 2528, หน้า 210-211.

[28] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 27 มิถุนายน 2528 ,หน้า 127-128.

[29] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 28 มิถุนายน 2528, หน้า 3.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 19 กรกฎาคม 2527[30] มีผู้เสนอ 4 ฉบับ คือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีการปรับปรุงการจัดระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครขึ้นใหม่ สมควรปรับปรุงการบริหารงานบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครให้สอดคล้องกันด้วย

2. ฉบับ นายจารุตม์ จารุประกร เป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**และ**เหตุผล**อย่างเดียวกัน

3. ฉบับ นายถวิล ไพรสณฑ์ เป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**และ**เหตุผล**อย่างเดียวกัน

4. ฉบับ นายชุมพล ศิลปอาชา เป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**และ**เหตุผล**อย่างเดียวกัน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 4 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา และให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2527[31] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 3 กันยายน 2528[32] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2528[33] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณา จำนวน 20 คน เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2528[34] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2528[35] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 27

---

[30] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 14/2527, สมัยสามัญ, วันที่ 19 กรกฎาคม 2527 ,หน้า 224,241,277 และ 294-297.

[31] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2527, วันที่ 31 สิงหาคม 2527 ,หน้า 167.

[32] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2527 สมัยวิสามัญ (เล่ม 1), วันที่ 3 กันยายน 2527 ,หน้า 224.

[33] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 3/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 17 พฤษภาคม 2528 ,หน้า 180.

[34] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 4/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 23 พฤษภาคม 2528 ,หน้า 22.

[35] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 31 พฤษภาคม 2528, หน้า 212-213.

มิถุนายน 2528[36] ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2528[37]

9. วันที่ 31 สิงหาคม 2528

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานครและผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 102 ตอนที่ 115 หน้า 83-87)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 18 กรกฎาคม 2528[38] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร และผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และ**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา 127 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 บัญญัติให้ดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร และผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครให้เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติดังกล่าวใช้บังคับ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 19 กรกฎาคม 2528[39] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

10. วันที่ 1 กันยายน 2528

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. 2528 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 102 ตอนที่ 116 หน้า 1-39)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 19 กรกฎาคม 2527[40] มีผู้เสนอ 4 ฉบับคือ

---

[36]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 27 มิถุนายน 2528 ,หน้า 150.

[37]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 28 มิถุนายน 2528, หน้า 4.

[38]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 18 กรกฎาคม 2528 ,หน้า 23,35 และ 72.

[39]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 11/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 19 กรกฎาคม 2528 หน้า 13-14 และ 17.

[40]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 14/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 19 กรกฎาคม 2528 ,หน้า 276,305,333,341 และ 353-354.

1. ฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน **และเหตุผล**ว่าเนื่องจากปัจจุบันนี้ได้มีผู้ประกอบธุรกิจจัดหางาน โดยส่งคนหางานไปทำงานในต่างประเทศเป็นจำนวนมากขึ้น ทำให้เกิดปัญหานานาประการ เช่น มีการโฆษณาหลอกลวงคนหางานให้ไปสมัครงานโดยไม่มีงานให้ทำ เรียกค่าบริการและค่าใช้จ่ายเกินสมควร คนหางานที่เดินทางไปต่างประเทศแล้วไม่ได้งานตามที่ตกลงกันไว้ นายจ้างไม่ปฏิบัติตามสัญญาจ้างคนงานหญิงถูกนายจ้างหรือญาติของนายจ้างลวนลามข่มขืน ถูกทอดทิ้งในต่างประเทศ ได้รับความทุกข์ยากนานาประการคนหางานที่มีปัญหาเหล่านี้มักจะหลบหนีไปอยู่ที่สำนักงานแรงงานไทยหรือสถานทูตไทย ทำให้เกิดปัญหาเรื่องที่อยู่อาศัย อาหาร และค่าพาหนะเดินทางกลับประเทศไทย ผู้จัดหางานส่วนมากก็อ้างว่าไม่มีเงินช่วยเหลือคนหางานดังกล่าว และจะเรียกเงินจากผู้ซึ่งค้ำประกันคนหางานในการขอหนังสือเดินทางก็กระทำได้ยาก เพราะติดตามหาตัวผู้ค้ำประกันไม่ได้ นอกจากนี้ ยังมีคนหางานบางรายซึ่งไปกระทำความผิดอาญาในต่างประเทศอีก ทำให้ทางราชการต้องเข้าไปช่วยเหลือ และตกเป็นภาระหนักแก่งบประมาณของประเทศ เพราะมาตรการต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครอง คนหางาน พ.ศ. 2511 ไม่สามารถให้ความคุ้มครองคนหางานในต่างประเทศได้ ในการนี้สมควรปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวโดยรีบด่วน โดยกำหนดมาตรการควบคุมการจัดหางานให้รัดกุมยิ่งขึ้น แยกการควบคุมการจัดหางานให้คนหางานไปทำงานในต่างประเทศเป็นส่วนหนึ่งต่างหาก จัดให้มีกองทุนสำหรับช่วยเหลือคนงานไทยในต่างประเทศขึ้นโดยเฉพาะ รวมทั้งปรับปรุงค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจด้วย

2. ฉบับนายสุวิทย์ คุณกิตติ และคณะ เป็นผู้เสนอ โดย**มีหลักการและเหตุผล**ทำนองเดียวกัน

3. ฉบับนางยุพา อุดมศักดิ์ และคณะ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 17 มาตรา 27 มาตรา 28 มาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. 2511 **และเหตุผล**ว่าเพื่อให้ความคุ้มครองแก่ผู้ถูกหลอกลวงจากสำนักจัดหางานที่ตั้งขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมายโดยเฉพาะการจะจัดหางานให้ในต่างประเทศ เพื่อให้เป็นที่เกรงกลัวแก่สำนักจัดหางานที่ฝ่าฝืนกฎหมายเหล่านี้ จึงสมควรเพิ่มโทษแก่ผู้กระทำผิดดังกล่าวให้สูงขึ้น

4. ฉบับนายณรงค์ นุ่นทอง และคณะ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการและเหตุผล**ทำนองเดียวกับฉบับที่ 3

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 4 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา และให้ถือเอาฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2528[41] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 พฤษภาคม 2528[42]ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการให้คณะกรรมาธิการสามัญ

---

[41]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 4/2528 สมัยสามัญ, วันที่ ,23 พฤษภาคม 2528 ,หน้า 412.

[42]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 31 พฤษภาคม 2528 , หน้า 370-371.

สวัสดิการสังคมและการแรงงานพิจารณา และในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2528[43] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

11. วันที่ 5 กันยายน 2528

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. 2524 พ.ศ. 2528 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 102 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 11 กรกฎาคม 2528[44] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้กำหนดให้มีโทษริบสินค้าควบคุมที่บุคคลใดมีไว้ในครอบครอง มีไว้เพื่อการใดหรือนำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกเขตควบคุม รวมทั้งบรรดาเครื่องมือเครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ที่บุคคลใดใช้ อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย (เพิ่มเติมมาตรา 22 ทวิแห่งพระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. 2524) และเหตุผลว่าโดยที่มาตรการในการควบคุมสินค้าตามชายแดนที่ได้กำหนดไว้ ในพระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. 2524 ยังไม่สามารถป้องกันหรือปราบปรามการลักลอบนำ สินค้าควบคุมเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกเขตควบคุมได้อย่างมีประสิทธิภาพ สมควรกำหนดให้มีโทษริบสินค้าควบคุมที่บุคคลใดมีไว้ในครอบครอง มีไว้เพื่อการใด หรือนำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกเขตควบคุม รวมทั้งบรรดาเครื่องมือเครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ที่บุคคลใดใช้อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายเพื่อให้การควบคุมสินค้าตามชายแดนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 105 เสียง ไม่รับหลักการ 47 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 102 เสียง ไม่เห็นชอบ 38 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 12 กรกฎาคม 2528[45] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

12. วันที่ 5 กันยายน 2528

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2528 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 102 ตอนที่ 120 หน้า 4-9)

---

[43]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 7/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 21 มิถุนายน 2528, หน้า 101.

[44]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 14/2528 ต่อสมัยสามัญ, วันที่ 11 กรกฎาคม 2528 ,หน้า 20,45,47 และ 67.

[45]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 10/2528 สมัยสามัญ,วันที่ 12 กรกฎาคม 2528, หน้า 4 และ 6.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 19 กรกฎาคม 2527[46] มีผู้เสนอ 2 ฉบับ คือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. 2503 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมสามารถมอบอำนาจ ในการปฏิบัติงานให้แก่รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงกลาโหม ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารเรือ หรือผู้บัญชาการทหารอากาศ ทำการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมได้ด้วย (ร่างมาตรา 3 แก้ไขมาตรา 6 ของพระราชบัญญัติฯ)

(2) เพิ่มเติมให้สำนักงานปลัดกระทรวง มีฐานะเป็นนิติบุคคล (ร่างมาตรา 4 แก้ไขมาตรา 17 ของพระราชบัญญัติฯ)

(3) เพิ่มเติมให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมออกคำสั่ง แต่งตั้งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม เป็นรองประธานคนที่หนึ่ง รองประธานคนที่สอง และรองประธานคนที่สามตามลำดับ ในกรณีที่มีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหมมากกว่าหนึ่งนาย (ร่างมาตรา 5 แก้ไขมาตรา 20 ของพระราชบัญญัติฯ)

(4) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของสภากลาโหม โดยให้การดำเนินการบางอย่างของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมต้องเป็นไปตามมติหรือโดยความเห็นชอบ ของสภากลาโหม (ร่างมาตรา 7 แก้ไขมาตรา 21 ของพระราชบัญญัติฯ และร่างมาตรา 10 แก้ไขมาตรา 23 และมาตรา 24 ฯลฯ)

(5) เพิ่มเติมเรื่องเกี่ยวกับการประชุม และองค์ประชุมของสภากลาโหม (ร่างมาตรา 8 เพิ่มเติมมาตรา 22 ของพระราชบัญญัติฯ)

(6) เพิ่มเติมให้ส่วนราชการต่าง ๆ ในกระทรวงกลาโหมต้องถือปฏิบัติตามมติของสภากลาโหม (ร่างมาตรา 9 เพิ่มเติมมาตรา 22 ทวิ ของพระราชบัญญัติฯ) และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหมเสียใหม่ให้เป็นไปตามหลักการบริหาร และเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

2 ฉบับพันโทสนั่น ขจรประศาสน์ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม มาตรา 6 มาตรา 17 มาตรา 19 มาตรา 20 มาตรา 21 มาตรา 22 เพิ่มเติมมาตรา 22 ทวิ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 23 และมาตรา 24 และ**เหตุผล**ว่า เพื่อปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของสภากลาโหมให้เหมาะสมกับสภาพอันแท้จริงของสถานการณ์ทางสังคม และการเมืองที่เปลี่ยนแปลงไปกับทั้งจะทำให้การบริหารงานเป็นไปตามหลักสากล ทำให้เกิดเอกภาพเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และยังคงรักษาไว้ซึ่งอำนาจหน้าที่ที่จะให้คำปรึกษาแนะนำแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม จึงเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. 2503 ในส่วนที่ว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของสภากลาโหม และส่วนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่รับหลักการ 2 เสียง ให้คณะกรรมาธิการการทหารพิจารณา และให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก ในการพิจารณา

---

[46]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, <u>รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร</u> ครั้งที่ 14(ต่อ)/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 19 กรกฎาคม 2527 ,หน้า 47-48,57 และ 77-78.

วาระที่ 3 เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2528[47] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่เห็นชอบ 1 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 พฤษภาคม 2528[48] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้คณะกรรมาธิการการทหารพิจารณา และในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2528[49] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณาจำนวน 20 คน เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2528[50] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวน ดังกล่าวขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2528[51] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2528[52] ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2528[53]

13. วันที่ 5 กันยายน 2528

ประกาศใช้พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528 (ร.จ.ฉบับพิเศษ 102 เล่ม 102 ตอนที่ 120 หน้า 10-37)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 19 กรกฎาคม 2527[54] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ในปัจจุบันการประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันในสาขาการพยาบาล และการผดุงครรภ์อยู่ในความควบคุมตาม

---

[47]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 4/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 23 พฤษภาคม 2528 ,หน้า 212-213.

[48]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2528 สมัยวิสามัญ,วันที่ 31 พฤษภาคม 2528 ,หน้า 263-280.

[49]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 7/2528 สมัยสามัญ,วันที่ 21 มิถุนายน 2528, หน้า 154.

[50]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 27 มิถุนายน 2528 ,หน้า 13-16.

[51]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 9/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 5 กรกฎาคม 2528 , หน้า 2-3.

[52]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 14/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 11 กรกฎาคม 2528 ,หน้า 206.

[53]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 10/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 12 กรกฎาคม 2528 ,หน้า 14.

[54]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 14(ต่อ)/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 19 กรกฎาคม 2527 ,หน้า 80 และ 107-111.

กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ ซึ่งมีคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะทำหน้าที่ควบคุมทั้งการประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบัน ในสาขาทันตกรรม เภสัชกรรม การพยาบาล การผดุงครรภ์ กายภาพบำบัด เทคนิคการแพทย์ และการประกอบโรคศิลปะแผนโบราณในสาขาเวชกรรม เภสัชกรรม การผดุงครรภ์ และในปัจจุบันมีผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันในสาขาการพยาบาลและการผดุงครรภ์เป็นจำนวนมาก สมควรแยกการควบคุมการประกอบวิชาชีพดังกล่าวออกจากอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะโดยจัดตั้งสภาการพยาบาลขึ้น ประกอบด้วยผู้แทนส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพดังกล่าว และผู้ประกอบวิชาชีพดังกล่าวซึ่งได้รับเลือกตั้งโดยผู้ประกอบวิชาชีพด้วยกันเอง เป็นกรรมการเพื่อความคล่องตัวในการทำหน้าที่ควบคุมและส่งเสริมมาตรฐานการประกอบวิชาชีพการพยาบาล และการผดุงครรภ์โดยอิสระเหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2527[55] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 3 กันยายน 2527[56] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการสาธารณสุขพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2528[57] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณา จำนวน 20 คน เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2528[58] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม 2528[59] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่

---

[55]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 31 สิงหาคม 2527 ,หน้า 260.

[56]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1(ต่อ)/2527 สมัยวิสามัญ, วันที่ 3 กันยายน 2517 ,หน้า 1-280.

[57]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 2(ต่อ)/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 10 พฤษภาคม 2528 ,หน้า 92.

[58]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 4/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 23 พฤษภาคม 2528 ,หน้า 16-19.

[59]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 31 พฤษภาคม 2528, หน้า 209-210.

27 มิถุนายน 2528[60] และที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2528[61]

14. วันที่ 5 กันยายน 2528

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 102 ตอนที่ 120 หน้า 38-45)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 19 กรกฎาคม 2527[62] มีผู้เสนอ 2 ฉบับ คือ

1. ฉบับนายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ดังนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม "สัตว์น้ำ" ให้หมายความรวมถึงซากสัตว์น้ำ ฯลฯ ด้วย (ร่างมาตรา 3 แก้ไขเพิ่มเติม (1) ของมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490)

(2) เพิ่มบทนิยาม "ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ" (ร่างมาตรา 4 เพิ่มเติม (1ทวิ) ของมาตรา 4 แห่งร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490)

(3) เพิ่มบทนิยาม "เจ้าของเรือ" (ร่างมาตรา 5 เพิ่มเติม (4ทวิ) ของมาตรา 4 แห่งร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490)

(4) แก้ไขเพิ่มเติมการทิ้งวัตถุมีพิษในที่จับสัตว์น้ำ (ร่างมาตรา 6 แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 19 แห่งร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490)

(5) เพิ่มเติมการใช้เรือทำการประมงจนเป็นเหตุให้คนประจำเรือหรือผู้โดยสารค้างอยู่ ณ ต่างประเทศ (ร่างมาตรา 7 เพิ่มเติมมาตรา 28 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490)

(6) แก้ไขเพิ่มเติมการครอบครองสัตว์น้ำให้ครอบคลุมไปถึงการครอบครองผลิตภัณฑ์ สัตว์น้ำด้วย (ร่างมาตรา 8 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490)

(7) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษ (ร่างมาตรา 9 มาตรา 10 มาตรา 11 มาตรา 13 มาตรา 14 และมาตรา 15 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 61 มาตรา 62 มาตรา 62 ทวิ เพิ่ม มาตรา 64 ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 65 และเพิ่มมาตรา 67 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490)

(8) เพิ่มเติมอำนาจอธิบดีในการเปรียบเทียบคดีตามมาตรา 64 (ร่างมาตรา 12)

(9) เพิ่มเติมบทเฉพาะกาลและมาตรารักษาการ (ร่างมาตรา 16 และมาตรา 17 และ**เหตุผล**ว่าด้วยปรากฏว่าพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว แต่ปรากฏว่าสถานการณ์ด้านการประมงในปัจจุบันได้มีการพัฒนาไปเป็นอันมาก มีการใช้เครื่องมือทำการประมงที่ทันสมัย และประชาชนที่รู้

---

[60]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 27 มิถุนายน 2528, หน้า 218.

[61]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8/2528 สมัยสามัญ,วันที่ 28 มิถุนายน 2528, หน้า 9.

[62]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 14/2527 สมัยสามัญ (เล่ม 10) วันที่ 19 กรกฎาคม 2527 ,หน้า 249-250,262-263 และ 269-274.

เท่าไม่ถึงการณ์ได้ใช้วัตถุมีพิษเพื่อทำการประมงอันอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคสัตว์น้ำ ทั้งยังทำให้ทรัพยากรสัตว์น้ำมีจำนวนลดน้อยลง จึงสมควรจะได้กำหนดมาตรการควบคุมให้เหมาะสม นอกจากนี้ เจ้าของเรือประมงบางรายได้ยินยอมให้คนประจำเรือนำเรือออกทำการประมงโดยละเมิดน่านน้ำของต่างประเทศมากขึ้น เมื่อเรือถูกทางการของต่างประเทศจับกุมและยึดเรือแล้ว เจ้าของเรือจะบ่ายเบี่ยงไม่ยอมรับผิดชอบออกค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูคนประจำเรือ ค่าปรับ และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการส่งตัวบุคคลเหล่านั้นให้เดินทางกลับภูมิลำเนา จึงตกเป็นภาระของรัฐบาลที่จะต้องตั้งงบประมาณเพื่อการนี้ตลอดมาจึงสมควรที่จะให้เจ้าของเรือมีส่วนรับผิดชอบในการประกอบอาชีพของตนด้วย ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ สัตว์น้ำบางชนิดที่มีคุณค่าในทางเศรษฐกิจ เช่น เต่าและกระ ได้ถูกจับจนเกินปริมาณที่สมควร หากไม่มีมาตรการอนุรักษ์ที่เหมาะสมแล้ว สัตว์น้ำที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจประเภทดังกล่าวจะถูกทำลายจนไม่มีเหลือสำหรับแพร่พันธุ์หรือนำมาใช้ประโยชน์ได้อีกต่อไป จึงสมควรที่จะออกมาตรการห้ามครอบครองสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำบางชนิดที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจดังกล่าว และเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการประกอบอาชีพเห็นสมควรกำหนดให้อธิบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเปรียบเทียบคดีที่ทำการประมงโดยไม่มีอาญาบัตร โดยที่พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ไม่มีบทบัญญัติครอบคลุมไปถึงมาตรการเหล่านี้ อีกทั้งโทษบางมาตราที่บัญญัติไว้มีอัตราต่ำไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

2. ฉบับ คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ดังนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม "สัตว์น้ำ" ให้หมายความรวมถึงซากสัตว์น้ำ ฯลฯ ด้วย (ร่างมาตรา 3 แก้ไขเพิ่มเติม (1) ของมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490)

(2) เพิ่มบทนิยาม "ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ" (ร่างมาตรา 4 เพิ่มเติม (1ทวิ) ของมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490)

(3) แก้ไขเพิ่มเติมการครอบครองสัตว์น้ำให้คลุมไปถึงการครอบครองผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำด้วย (ร่างมาตรา 5 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490)

(4) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษ (ร่างมาตรา 6 มาตรา 7 มาตรา 8 และมาตรา 9 แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 61 มาตรา 62 มาตรา 62 ทวิ และเพิ่มมาตรา 67 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490)

(5) เพิ่มเติมบทเฉพาะกาลและมาตรารักษาการ (ร่างมาตรา 10 และ มาตรา 11) และ**เหตุผล**ว่า เนื่องจากปรากฏว่าในปัจจุบันนี้มีสัตว์น้ำบางชนิดที่มีคุณค่าในทางเศรษฐกิจ เช่น เต่าและกระ ได้ถูกจับจนเกินปริมาณที่สมควร หากไม่มีมาตรการอนุรักษ์ที่เหมาะสมแล้วสัตว์น้ำที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจประเภทดังกล่าวจะถูกทำลายจนไม่มีเหลือสำหรับแพร่พันธุ์ หรือนำมาใช้ประโยชน์ได้อีกต่อไป จึงสมควรที่จะออกมาตรการห้ามครอบครองสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำบางชนิดที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจดังกล่าว และโดยที่พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ไม่มีบทบัญญัติครอบคลุมไปถึงมาตรการเหล่านี้ อีกทั้งโทษบางมาตราที่บัญญัติไว้มีอัตราต่ำ ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2528[63] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 พฤษภาคม 2528[64] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการเกษตรพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2528[65] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

15. วันที่ 5 กันยายน 2528

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. 2528 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 102 ตอนที่ 120 หน้า 46-57)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 30 พฤษภาคม 2528[66] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งศาลภาษีอากรและให้มีวิธีพิจารณาคดีภาษีอากรและ**เหตุผล**ว่า โดยที่คดีภาษีอากรเป็นคดีที่ลักษณะพิเศษแตกต่างไปจากคดีแพ่งโดยทั่วไปเพราะเป็นข้อพิพาทระหว่างเอกชนกับรัฐอันเนื่องมาจากการประเมินหรือการจัดเก็บภาษีอากร ซึ่งหากได้รับการพิจารณาโดยผู้พิพากษาที่มีความรู้ความเข้าใจในปัญหาทางด้านภาษีอากรโดยเฉพาะก็จะทำให้การพิจารณาคดีภาษีอากรเป็นไปได้โดยรวดเร็วยิ่งขึ้น จึงสมควรจัดตั้งศาลภาษีอากรขึ้น เพื่อพิจารณาคดีภาษีอากร โดยมีวิธีพิจารณาคดีเป็นพิเศษ ยกเว้นขั้นตอนและวิธีการต่างๆ ที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งบางอย่างเพื่อให้เกิดการคล่องตัวยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2528[67] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 5 กรกฎาคม 2528[68] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการ

---

[63]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 4/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 23 พฤษภาคม 2528 ,หน้า 233.

[64]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 31 พฤษภาคม 2528 , หน้า 296.

[65]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 10(ต่อ)/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 12 กรกฎาคม 2528 ,หน้า 10.

[66]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 30 พฤษภาคม 2528 ,หน้า 260 และ 269-273.

[67]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 27 มิถุนายน 2528 ,หน้า 241.

[68]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 9/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 5 กรกฎาคม 2528, หน้า 18.

การปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2528[69] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

16. วันที่ 5 กันยายน 2528

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2528 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 102 ตอนที่ 120 หน้า 58-60)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 30 พฤษภาคม 2528[70] มีผู้เสนอ 2 ฉบับ คือ

1. ฉบับนายจิรายุส เนาวเกตุกับคณะ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. 2521 ปรับปรุงคุณสมบัติด้านความรู้ภาษาไทยของตะโต๊ะยุติธรรมให้สูงขึ้น และให้ตะโต๊ะยุติธรรมได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และ**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. 2521 กำหนด ให้ตะโต๊ะยุติธรรมมีความรู้ภาษาไทยเทียบได้ไม่ต่ำกว่าระดับประถมศึกษาเท่านั้น ทำให้ได้ตะโต๊ะยุติธรรมที่มีความรู้ภาษาไทยไม่เพียงพอที่จะปฏิบัติราชการให้ได้ผลดีเท่าที่ควร สมควรปรับปรุงคุณสมบัติดังกล่าวของตะโต๊ะยุติธรรมให้สูงขึ้น และโดยที่ตะโต๊ะยุติธรรมมีอำนาจและหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์เช่นเดียวกับผู้พิพากษา สมควรให้ตะโต๊ะยุติธรรมได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งด้วย

2. ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ปรับปรุงคุณสมบัติด้านความรู้ภาษาไทยของตะโต๊ะยุติธรรมให้สูงขึ้น และให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งตะโต๊ะยุติธรรมมีความรู้ภาษาไทยเทียบได้ไม่ต่ำกว่าระดับประถมศึกษาเท่านั้น เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการ และ**เหตุผล**ว่าสมควรปรับปรุงคุณสมบัติดังกล่าวของตะโต๊ะยุติธรรมให้สูงขึ้นและโดยที่ตะโต๊ะยุติธรรมมีอำนาจและหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์เช่นเดียวกับผู้พิพากษา สมควรนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งด้วย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา และให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2528[71] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 4 กรกฎาคม 2528[72] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับ

---

[69] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 10/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 12 กรกฎาคม 2528, หน้า 17.

[70] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 30 พฤษภาคม 2528 ,หน้า 304,309 และ 318-321.

[71] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 27 มิถุนายน 2528 ,หน้า 158.

[72] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 9/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 4 กรกฎาคม 2528 หน้า 11-12 และ 14.

หลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

17. วันที่ 11 กันยายน 2528

ประกาศใช้พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 102 ตอนที่ 124 หน้า 1-9)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 21 กรกฎาคม 2526[73] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ดังนี้

(1) กำหนดให้อธิบดีกรมป่าไม้โดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดบริเวณในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เพื่อให้ส่วนราชการและองค์การของรัฐใช้พื้นที่บางแห่งเป็นสถานที่ปฏิบัติงาน หรือเพื่อประโยชน์ของรัฐอย่างอื่นได้ (ร่างมาตรา 3 เพิ่มเติมมาตรา 13 ทวิ)

(2) กำหนดให้มีการยกเว้นค่าธรรมเนียมให้แก่ส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจที่เข้าทำประโยชน์ในป่าสงวนแห่งชาติได้ (ร่างมาตรา 5 แก้ไขมาตรา 16)

(3) ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดเขตปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติ เพื่อให้ราษฎรที่มีความจำเป็นในการครองชีพสามารถได้รับอนุญาตเข้าทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติที่มีสภาพเสื่อมโทรมแล้วได้โดยให้อธิบดีกรมป่าไม้วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการเข้าทำประโยชน์ รวมตลอดถึงสิทธิของบุคคลในครอบครัวของผู้ที่เข้าทำประโยชน์ด้วยและในขณะเดียวกันก็สามารถฟื้นฟูป่าสงวนแห่งชาติในระยะยาวได้ (ร่างมาตรา 6 เพิ่มเติมมาตรา 16 ทวิ)

(4) กำหนดเงื่อนไขในการอนุญาตให้มีการเข้าทำประโยชน์ เพื่อปลูกป่าหรือไม้ยืนต้นให้รัดกุมยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา 8 แก้ไขมาตรา 20)

(5) เพิ่มเติมบทกำหนดโทษแก่ผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดหรือขัดคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามมาตรา 25 (1) หรือ (2) (ร่างมาตรา 9 เพิ่มเติม มาตรา 33 ทวิ)

(6) เพิ่มบทเฉพาะกาลมิให้นำมาตรา 16 และมาตรา 20 ที่แก้ไขใหม่ใช้บังคับกับผู้ที่ได้รับอนุญาตไว้แล้ว (ร่างมาตรา 10)

(7) แก้ไขมาตรา 14 โดยร่างมาตรา 4 และมาตรา 18 โดยร่างมาตราเพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติที่แก้ไขมาแล้ว

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะช่วยเหลือราษฎรที่มีความจำเป็นในการครองชีพสามารถเข้าทำกินในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้โดยไม่เดือดร้อนและโดยมีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง จึงได้แก้ไขกฎหมายให้ทางราชการมีอำนาจอนุญาตให้บุคคลเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้เป็นคราว ๆ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดยกำหนดว่า ในระยะสั้นอันเป็นการช่วยเหลือชั่วคราวตามความจำเป็น อนุญาตได้คราวละไม่เกินห้าปี นอกจากนั้นได้แก้ไขบทบัญญัติอื่น ๆ ที่ยังไม่เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงและสะดวกแก่การปฏิบัติราชการ เช่น อนุญาตให้ทางราชการและองค์การของรัฐใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติเป็นการชั่วคราวได้โดยคล่องตัวยิ่งขึ้น

---

[73] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 13/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 21 กรกฎาคม 2526 ,หน้า 299-300 และ 309-314.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2527[74] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 20 กรกฎาคม 2527[75] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2528[76] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณาจำนวน 20 คน เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2528[77] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม 2528[78] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2528[79] และที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2528[80]

18. วันที่ 19 กันยายน 2528

ประกาศใช้พระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. 2528 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 102 ตอนที่ 129 หน้า 1-36)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 4 กรกฎาคม 2527[81] มีผู้เสนอ 2 ฉบับ คือ

---

[74]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 5 กรกฎาคม 2527 ,หน้า 127.

[75] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 9/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 20 กรกฎาคม 2527 , หน้า 210.

[76]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 2/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 10 พฤษภาคม 2528 ,หน้า 58.

[77]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 4/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 23 พฤษภาคม 2528 ,หน้า 15-16.

[78]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 31 พฤษภาคม 2528 , หน้า 207-209.

[79]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 27 มิถุนายน 2528 ,หน้า 173.

[80]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 28 มิถุนายน 2528, หน้า 6.

[81]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 4 กรกฎาคม 2527 ,หน้า 205,237 และ 263-268.

1. ฉบับนายสุทัศน์ เงินหมื่น เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยทนายความและให้มีกฎหมายว่าด้วยการช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย และ**เหตุผล**ว่าโดยที่กฎหมายว่าด้วยทนายความที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติหลายประการที่ไม่เหมาะสมกับกาลสมัย อาทิเช่น กำหนดให้ใบอนุญาตเป็นทนายความมีอายุเพียงคราวละหนึ่งปีมิได้ให้สิทธิแก่ทนายความซึ่งถือได้ว่าเป็นผู้ประกอบวิชาชีพอิสระมีส่วนในการควบคุมทนายความด้วยกันเองเท่าที่ควร มิได้กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพทางกฎหมายในด้านอื่นต้องจดทะเบียนและอยู่ในความควบคุมเช่นเดียวกับทนายความ และไม่มีบทบัญญัติให้ผู้เริ่มต้นเป็นทนายความต้องเข้ารับการฝึกอบรมมรรยาทรวมทั้งหลักวิธีปฏิบัติในการว่าความและการประกอบวิชาชีพทางกฎหมาย ทำให้การประกอบวิชาชีพของทนายความมีอุปสรรคขัดข้องและไม่อาจผดุงความยุติธรรมให้ได้ผลดีเท่าที่ควรตามสภาพการณ์ของบ้านเมืองซึ่งแปรเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว และโดยที่ยังไม่มีกฎหมายว่าด้วยการช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมายโดยตรง ทำให้การช่วยเหลือผู้ยากไร้อันเป็นสิ่งจำเป็นในการธำรงไว้ซึ่งความชอบธรรมในสังคมและความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองไม่อาจกระทำได้อย่างกว้างขวางและทันกับความต้องการของบ้านเมือง จึงสมควรปรับปรุงให้เหมาะสมเพื่อควบคุมและเสริมสร้างความมั่นคงในการประกอบวิชาชีพทนายความและการประกอบวิชาชีพทางกฎหมายในด้านอื่น รวมทั้งคุ้มครองประโยชน์และความยุติธรรมให้แก่ประชาชนผู้มีอรรถคดีหรือมีความจำเป็นต้องให้บริการทางกฎหมายให้รัดกุมยิ่งขึ้น

2. ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยทนายความและให้มีกฎหมายว่าด้วยการช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย และ**เหตุผล**ว่าโดยที่กฎหมายว่าด้วยทนายความได้ใช้บังคับมานานแล้ว และมีบทบัญญัติบางประการที่สมควรปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมเพื่อความควบคุมและส่งเสริมการประกอบอาชีพทนายความ เช่น ให้มีสภาทนายความเพื่อควบคุมมรรยาทของทนายความ ให้มีกองทุนสงเคราะห์ทนายความเพื่อช่วยเหลือทนายความ เป็นต้น และสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมายโดยตรงเพื่อให้การช่วยเหลือประชาชนผู้ยากไร้สามารถกระทำได้อย่างกว้างขวางและทันกับความต้องการ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2528[82] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 7 มิถุนายน 2528[83] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2528[84] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[82] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 30 พฤษภาคม 2528 ,หน้า 235.

[83] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 6/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 7 มิถุนายน 2528 , หน้า 42.

[84] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 6/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 28 มิถุนายน 2528 หน้า 20.

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณา จำนวน 20 คน เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 2528[85] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 2528[86] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2528[87] ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2528[88]

19. วันที่ 19 กันยายน 2528

ประกาศใช้พระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. 2528 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 102 ตอนที่ 120 หน้า 37-51)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 11 กรกฎาคม 2527[89] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมสุสานและฌาปนสถาน **และเหตุผล**ว่า เนื่องด้วยกฎหมายว่าด้วยการควบคุมสุสานและฌาปนสถานที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้ประกาศใช้มาตั้งแต่ พ.ศ. 2481 ปัจจุบันการดำเนินกิจการสุสาน และฌาปนสถานบางแห่งมีลักษณะที่อาจเป็นอันตรายต่อความมั่นคงและเศรษฐกิจของประเทศ การสาธารณสุขหรืออนามัยของประชาชนเพิ่มขึ้น สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมสุสานและฌาปนสถานเสียใหม่ ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 94 เสียง ไม่รับหลักการ 41 เสียง และให้คณะกรรมาธิการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2528[90] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 พฤษภาคม 2528[91] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการ

---

[85]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 13/2528 สมัยสามัญ,วันที่ 4 กรกฎาคม 2528 ,หน้า 252-255.

[86]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 9/2528 สมัยสามัญ,วันที่ 5 กรกฎาคม 2528,หน้า 8-9.

[87]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 18 กรกฎาคม 2528 ,หน้า 182.

[88]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 11/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 19 กรกฎาคม 2528 ,หน้า 23.

[89]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 13/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 11 กรกฎาคม 2527 ,หน้า 361.

[90]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 4/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 23 พฤษภาคม 2528 ,หน้า 91.

[91]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 31 พฤษภาคม 2528, หน้า 238-239.

การปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2527[92]เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณาจำนวน 20 คน เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2528[93] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวนั้นขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2528[94] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2528[95] ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2528[96]

20 วันที่ 30 กันยายน 2528

ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2529 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 102 ตอนที่ 136 หน้า 1-49)

21. วันที่ 17 ตุลาคม 2528

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2528 (ร.จ.ฉบับพิเศษเล่ม 102 ตอนที่ 149 หน้า 1-23)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 19 กรกฎาคม 2527[97] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการกีฬาแห่งประเทศไทย และ**เหตุผล**ว่าเพื่อจัดตั้งการกีฬาแห่งประเทศไทยขึ้นแทนองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย และให้การกีฬาแห่งประเทศไทยมีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมการกีฬาและควบคุมการดำเนินกิจการกีฬาได้กว้างขวางและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สมควรยกเลิกพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยและตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้นใช้บังคับแทน

---

[92]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 7/2528 สมัยสามัญ,วันที่ 21 มิถุนายน 2528 หน้า 193.

[93]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 27 มิถุนายน 2528 ,หน้า 16-190

[94]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 9/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 5 กรกฎาคม 2528 , หน้า 3-5.

[95]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 18 กรกฎาคม 2528 ,หน้า 128.

[96]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 11/2528 สมัยสามัญ,วันที่ 19 กรกฎาคม 2528 , หน้า 23.

[97]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 14/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 19 กรกฎาคม 2527 ,หน้า 113 และ 154-157.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 106 เสียง ไม่รับหลักการ 40 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2528[98] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 พฤษภาคม 2528[99] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2528[100] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณาจำนวน 20 คน เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2528[101] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวนั้นขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2528[102] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2528[103] ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2528[104]

22. วันที่ 24 ตุลาคม 2528

ประกาศใช้พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2528 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 102 ตอนที่ 154 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 19 กรกฎาคม 2527[105] นายเชาวริน สัทธศักดิ์ศิริ และคณะเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติม (1) ของมาตรา 46 แห่งพระราช

---

[98]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 4/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 23 พฤษภาคม 2528 ,หน้า 143.

[99]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 31 พฤษภาคม 2528 ,หน้า 263.

[100]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 7/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 21 มิถุนายน 2528 ,หน้า 142-143.

[101]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 27 มิถุนายน 2528 ,หน้า 10-13.

[102]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 9/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 5 กรกฎาคม 2528 , หน้า 1-2.

[103]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 14/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 11 กรกฎาคม 2528 ,หน้า 146.

[104]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 10/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 12 กรกฎาคม 2528 ,หน้า 13.

[105]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 14(ต่อ)/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 19 กรกฎาคม 2527 ,หน้า 113 และ 194 และ 199-200.

บัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 ได้บัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติและการออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ไว้ โดยกำหนดให้ผู้ที่จะมีใบอนุญาตขับขี่รถจักรยานยนต์ได้ จะต้องมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ แต่ในความเป็นจริงแล้วปรากฏว่าเด็กที่มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปี และมีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดนั้น ส่วนมากมีรถจักรยานยนต์ใช้เป็นพาหนะทั้งสิ้น เพราะมีความจำเป็นที่จะต้องใช้รถจักรยานยนต์ขับขี่ไปโรงเรียนหรือใช้ในกิจการด้านอื่น ๆ เนื่องจากสถานศึกษาอยู่ห่างไกลจากบ้านมาก ซึ่งการกระทำดังกล่าวถือว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย ดังนั้นเพื่อให้เด็กที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปีมีใบอนุญาตขับขี่รถจักรยานยนต์ได้โดยไม่ผิดกฎหมาย จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวเสีย และเนื่องจากในปัจจุบันกฎหมายบัญญัติให้บุคคลที่มีอายุสิบห้าปีบริบูรณ์ต้องไปทำบัตรประจำตัวประชาชนทุกคน ดังนั้นจึงสมควรอนุญาตให้ผู้ที่มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีมีใบอนุญาตขับขี่รถจักรยานยนต์ได้เช่นเดียวกัน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 68 เสียง ไม่รับหลักการ 13 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2528[106] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 พฤษภาคม 2528[107] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2528[108] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณาจำนวน 20 คน เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2528[109] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวนั้นขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 2528[110] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่

---

[106] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 4/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 23 พฤษภาคม 2528 ,หน้า 290.

[107] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 31 พฤษภาคม 2528 ,หน้า 311.

[108] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 7/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 28 มิถุนายน 2528, หน้า 12.

[109] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 4 กรกฎาคม 2528 ,หน้า 249-252.

[110] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 9/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 5 กรกฎาคม 2528, หน้า 7-8.

18 กรกฎาคม 2528[111] ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2528[112]

23. วันที่ 24 ตุลาคม 2528

ประกาศใช้พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2528 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 102 ตอนที่ 154 หน้า 4-12)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 30 พฤษภาคม 2528[113] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 ดังนี้

(1) กำหนดให้เภสัชกรขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท 3 หรือประเภท 4 ให้แก่กระทรวง ทบวง กรม สภากาชาดไทย องค์การเภสัชกรรม สถาบันอื่นของทางราชการ ฯลฯ ได้เช่นเดียวกันการขายให้แก่ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ฯลฯ (ร่างมาตรา 3 แก้ไขมาตรา 67)

(2) กำหนดให้หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท 3 ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง แทนการกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา 4 แก้ไขมาตรา 80)

(3) แก้ไขวิธีการส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท 3 โดยไม่ต้องให้เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา จัดให้มีการตรวจสอบสำเนาใบแจ้งการส่งออกที่จะส่งกลับมา (ร่างมาตรา 5 แก้ไขมาตรา 82)

(4) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษ (ร่างมาตรา 6 แก้ไขมาตรา 104

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมหรือไม่ตรงกับข้อเท็จจริง ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้วเห็นควรแก้ไข คือ กำหนดให้เภสัชกรขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท 3 หรือประเภท 4 ให้แก่กระทรวง ทบวง กรม สภากาชาดไทย องค์การเภสัชกรรม สถาบันอื่นของทางราชการตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษาได้ เพราะกระทรวง ทบวง กรม ฯลฯ มีความจำเป็นที่จะต้องซื้อวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท 3 และเกี่ยวกับวิธีการส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท 3 เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติยิ่งขึ้น นอกจากนั้นได้แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษให้ถูกต้อง

---

[111]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 11 กรกฎาคม 2528 ,หน้า 134.

[112]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 11/2528 สมัยสามัญ,วันที่ 19 กรกฎาคม 2528, หน้า 20.

[113]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 30 พฤษภาคม 2528 ,หน้า 412-413 และ 417.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2528[114] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 28 มิถุนายน 2528[115] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2528[116] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

24. วันที่ 24 ตุลาคม 2528

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2528 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 102 ตอนที่ 154 หน้า 8-12)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 30 พฤษภาคม 2528[117] พลเรือตรี สนอง นิสาลักษณ์ เป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 7 และมาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พ.ศ. 2481 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติเรือไทย พ.ศ. 2481 กำหนดให้บุคคลธรรมดาซึ่งสัญชาติไทยต้องมีทุนในบริษัทเรือไทยไม่น้อยกว่าร้อยละเจ็ดสิบ จากกรณีดังกล่าวทำให้ชาวต่างประเทศไม่สนใจที่จะมาลงทุนด้านธุรกิจพาณิชย์นาวี นอกจากนั้นแล้วการส่งเสริมกองเรือพาณิชย์ของไทยเท่าที่ดำเนินการอยู่ในขณะนี้ ไม่สามารถจัดหาเรือใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารด้านขนส่งเพราะมีราคาแพงมาก ประกอบกับจะต้องแข่งขันกับต่างประเทศที่มีความก้าวหน้าในทางเทคโนโลยีโดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้เรือประเภทขนส่งสินค้าเฉพาะที่บรรจุใส่คอนเทนเนอร์ ซึ่งสะดวกในการขนถ่ายและเดินทาง สามารถรักษาคุณภาพของสินค้าให้คงสภาพเดิมอยู่ได้ และนอกจากนั้นเรือที่ทำการค้าในน่านน้ำไทยในปัจจุบันก็ใช้คนประจำเรือส่วนแต่มีสัญชาติไทยทั้งสิ้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัตินี้เสีย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงรับหลักการและให้คณะกรรมาธิการสามัญการคมนาคมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2528[118] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[114]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 10/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 20 มิถุนายน 2528 ,หน้า 63.

[115]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 28 มิถุนายน 2528 , หน้า 23.

[116]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 11/2528 สมัยสามัญ,วันที่ 19 กรกฎาคม 2528, หน้า 25.

[117]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 30 พฤษภาคม 2528 ,หน้า 295 และ 299-300.

[118]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 27 มิถุนายน 2528,หน้า 185.

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 5 กรกฎาคม 2528[119] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคมนาคมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2528[120] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

25. วันที่ 24 ตุลาคม 2528

ประกาศใช้พระราชบัญญัติสุขาภิบาล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 102 ตอนที่ 154 หน้า 13-18)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 13 มิถุนายน 2528[121] มีผู้เสนอ 2 ฉบับ คือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 7 มาตรา 8 มาตรา 9 และมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. 2495 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากเป็นการสมควรปรับปรุงโครงสร้างคณะกรรมการสุขาภิบาลตามพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. 2495 โดยลดจำนวนข้าราชการประจำที่เป็นกรรมการสุขาภิบาลโดยตำแหน่งลงเหลือเท่าที่จำเป็น เพิ่มจำนวนกรรมการสุขาภิบาลที่ได้รับเลือกตั้งโดยตรงจากราษฎรให้มากขึ้น และเมื่อสุขาภิบาลใดมีฐานะการคลัง ซึ่งเพียงพอที่จะบริหารงานประจำของสุขาภิบาลได้ ให้มีการเลือกประธานกรรมการสุขาภิบาลจากกรรมการสุขาภิบาลที่มาจากการเลือกตั้ง ทั้งควรแก้ไขคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้ง และวิธีการเลือกตั้งกรรมการสุขาภิบาลให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

2. ฉบับนายเจริญ เชาวน์ประยูร เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 7 มาตรา 8 มาตรา 9 และมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. 2495 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากการแต่งตั้งกรรมการสุขาภิบาล กฎหมายได้บัญญัติให้แต่งตั้งจากข้าราชการประจำโดยตำแหน่ง และข้าราชการประจำที่ได้รับแต่งตั้งจะเป็นนายอำเภอก็ดี สารวัตรใหญ่ก็ดี ล้วนแล้วแต่เป็นผู้มีงานประจำมากมายอยู่แล้ว จึงไม่ค่อยมีเวลาที่จะมาบริหารสุขาภิบาลได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ประกอบกับในขณะนี้ประชาชนในเขตสุขาภิบาลก็มีการศึกษาดีขึ้น มีความเจริญมากขึ้น พอที่จะรู้ถึงปัญหาและความต้องการของตนเอง เพื่อให้เป็นไปตามความประสงค์และความต้องการของประชาชนในเขตสุขาภิบาลนั้น ๆ จึงสมควรที่จะแก้ไขโครงการของกรรมการสุขาภิบาลเสียใหม่ โดยให้ประชาชนเป็นผู้เลือกกรรมการหรือผู้บริหารสุขาภิบาลของเขาเอง เพราะไม่มีใครที่จะรู้ถึงปัญหาและความต้องการของประชาชนดีเท่ากับประชาชนในเขตสุขาภิบาลนั้น ๆ ทั้งควรจะแก้ไขคุณสมบัติของผู้ที่จะสมัครรับเลือกตั้งและวิธีการเลือกตั้งกรรมการสุขาภิบาลเสียใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอีกด้วย

---

[119]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 5 กรกฎาคม 2528, หน้า 15-16.

[120]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 11/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 19 กรกฎาคม 2528 , หน้า 26.

[121]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 13 มิถุนายน 2528,หน้า 240,249 และ 260-264.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่รับหลักการ 1 เสียง ให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา และให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2528[122] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 12 กรกฎาคม 2528[123] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2528[124] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

26. วันที่ 24 ตุลาคม 2528

ประกาศใช้พระราชบัญญัติลูกเสือ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 102 ตอนที่ 154 หน้า 19-30)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 20 มิถุนายน 2528[125] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติลูกเสือ พ.ศ. 2507 ดังต่อไปนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ของคณะลูกเสือแห่งชาติใหม่ (ร่างมาตรา 3 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 7)

2. เพิ่มกรรมการโดยตำแหน่ง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ รองเลขาธิการ และผู้ช่วยเลขาธิการของสภาลูกเสือแห่งชาติ และคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ (ร่างมาตรา 4 และมาตรา 5 แก้ไขมาตรา 6 เพิ่มเติมมาตรา 17)

3. ให้คณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติมีอำนาจและหน้าที่กำกับดูแลกิจการลูกเสือชาวบ้าน (ร่างมาตรา 6 เพิ่มเติมมาตรา 18)

4. เปลี่ยนผู้ดำรงตำแหน่งรองประธานคณะกรรมการลูกเสือจังหวัด และเพิ่มรองประธานกรรมการโดยตำแหน่งเลขาธิการ และผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการลูกเสือจังหวัดกับให้ประธานคณะกรรมการลูกเสือจังหวัดเป็นผู้แต่งตั้งกรรมการลูกเสือพิเศษประจำจังหวัด (ร่างมาตรา 7 แก้ไขมาตรา 23)

5. ให้รองผู้ว่าราชการจังหวัดและปลัดจังหวัดเป็นรองผู้อำนวยการลูกเสือจังหวัดด้วย และเพิ่มตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการลูกเสือจังหวัด (ร่างมาตรา 8 แก้ไขมาตรา 26)

6. ให้ปลัดอำเภอผู้รับผิดชอบงานปกครองเป็นรองผู้อำนวยการลูกเสืออำเภอด้วย และเพิ่มตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการลูกเสืออำเภอ (ร่างมาตรา 10 แก้ไขมาตรา 32)

---

[122]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 14/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 11 กรกฎาคม 2528 ,หน้า 120.

[123]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 10/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 12 กรกฎาคม 2528,หน้า 20-21.

[124]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2528 สมัยสามัญ,วันที่ 13 กันยายน 2528, หน้า 23.

[125]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 10/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 20 มิถุนายน 2528 ,หน้า 70,71 และ 105-108.

7. ให้ลูกเสือที่เป็นหญิงอาจเรียกชื่อว่า "เนตรนารี" หรือชื่ออื่นซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ (ร่างมาตรา 11 แก้ไขมาตรา 35)

8. เพิ่มตำแหน่งผู้บังคับบัญชาลูกเสือ (ร่างมาตรา 12 แก้ไขมาตรา 37)

9. กำหนดให้เหรียญลูกเสือสดุดีมี 3 ชั้นและวางหลักเกณฑ์ที่จะได้รับพระราชทานเหรียญดังกล่าว (ร่างมาตรา 13 แก้ไขมาตรา 48 และมาตรา 49 กับร่างมาตรา 14 เพิ่มเติม มาตรา 49 ทวิ)

10.กำหนดบทเฉพาะกาลสำหรับผู้ซึ่งได้รับพระราชทานเหรียญลูกเสือสดุดีอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และกรรมการอื่น ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ผู้บังคับบัญชาลูกเสือซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้อยู่ในตำแหน่งหรือให้ใช้ข้อบังคับนั้นได้ต่อไป จนกว่าจะมีการแต่งตั้งหรือออกข้อบังคับขึ้นใหม่ (ร่างมาตรา 15 มาตรา 16 มาตรา 17 และมาตรา 18)

และเหตุผลว่าโดยที่วัตถุประสงค์ของคณะลูกเสือแห่งชาติยังไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการลูกเสือทั่วโลก และยังมิได้ระบุให้ชัดเจนถึงการพัฒนาลูกเสือเพื่อให้เป็นพลเมืองดีมีความรับผิดชอบในการสร้างสรรค์สังคมให้มีความเจริญก้าวหน้า เพื่อความสงบสุขและความมั่นคงของประเทศชาติ อีกทั้งกิจการเนตรนารีก็มีความเจริญก้าวหน้า สมควรบัญญัติให้เป็นส่วนหนึ่งของคณะลูกเสือแห่งชาติ นอกจากนี้กิจการลูกเสือเป็นงานที่อาศัยความร่วมมือและสนับสนุนจากส่วนราชการและบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องจำนวนมากสมควรเพิ่มจำนวนกรรมการในสภาลูกเสือแห่งชาติ คณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ คณะกรรมการลูกเสือจังหวัด และคณะกรรมการลูกเสืออำเภอ และจัดลำดับตำแหน่งผู้บังคับบัญชาลูกเสือเสียใหม่ กับเพิ่มอำนาจหน้าที่คณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติให้มีอำนาจกำกับดูแลกิจการลูกเสือชาวบ้านด้วยและเพิ่มขั้นเหรียญลูกเสือสดุดีเพื่อส่งเสริมกำลังใจให้แก่ผู้ที่ได้อุทิศกำลังกายหรือกำลังความคิดในการประกอบกิจ ให้บังเกิดคุณประโยชน์แก่กิจการลูกเสือ ทั้งนี้เพื่อเป็นการทะนุบำรุงส่งเสริมให้กิจการลูกเสือมีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่รับหลักการ 1 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2528[126] เห็นชอบให้วุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 19 กรกฎาคม 2528[127] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2528[128] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[126]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 18 กรกฎาคม 2528 ,หน้า 165.

[127]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 11/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 19 กรกฎาคม 2528 ,หน้า 55-56.

[128]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2528 สมัยวิสามัญ,วันที่ 13 กรกฎาคม 2528 ,หน้า 45-46.

27. วันที่ 24 ตุลาคม 2528

ประกาศใช้พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2528 (ร.จ. เล่ม 102 ตอนที่ 154 หน้า 31-36)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 13 มิถุนายน 2528[129]มีผู้เสนอ 2 ฉบับ คือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ มีหลักการให้เพื่อให้ฝิ่นเป็นยาเสพติดให้โทษตามพระราชบัญญัตินี้ และแก้ไขบทกำหนดโทษของยาเสพติดให้โทษประเภทพืชกระท่อมให้ต่ำลงเพื่อความเหมาะสม และเหตุผลว่าโดยที่ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 37 ลงวันที่ 9 ธันวาคม 2501 ประกาศยกเลิกการเสพฝิ่นและการจำหน่ายฝิ่นทั่วราชอาณาจักร กฎหมายฝิ่นจึงยังคงใช้บังคับแต่เฉพาะเรื่องฐานความผิดและบทกำหนดโทษเท่านั้น ฉะนั้นจึงเห็นสมควรยกเลิกพระราชบัญญัติฝิ่น พุทธศักราช 2472 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมทั้งหมด โดยกำหนดให้ฝิ่นเป็นยาเสพติดให้โทษตามพระราชบัญญัตินี้ นอกจากนี้ยาเสพติดให้โทษประเภทพืชกระท่อมเป็นยาเสพติดให้โทษที่มีอันตรายน้อยกว่ายาเสพติดให้โทษประเภทกัญชา จึงเห็นควรกำหนดบทลงโทษของยาเสพติดให้โทษประเภทพืชกระท่อมให้ต่ำลง เพื่อความเหมาะสม

2. ฉบับนายมนตรี พงษ์พานิช และคณะเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 7 มาตรา 75 มาตรา 76 และมาตรา 92 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 และเพิ่มความเป็นมาตรา 75 ทวิ มาตรา 76 ทวิ และมาตรา 92 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 และเหตุผลเนื่องจากพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ได้บัญญัติให้พืชกระท่อมและกัญชาเป็นยาเสพติดให้โทษอยู่ในประเภทเดียวกัน ทั้งที่ผลของการเสพมีความร้ายแรงและเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความสงบสุขของสังคม และบ่อนทำลายเศรษฐกิจของชาติต่างกันโดยเฉพาะพืชกระท่อมนั้นเป็นพืชที่มีอันตรายต่อผู้เสพน้อยกว่าอันตรายจากบุหรี่ เหล้า ทินเนอร์และยาบำรุงกำลัง ที่วางขายในท้องตลาดเสียอีก ทั้งไม่เคยปรากฏว่าผู้เสพพืชกระท่อมก่ออาชญากรรมสืบเนื่องจากผลของการเสพพืชกระท่อมและเป็นที่ปรากฏอยู่โดยทั่วไปว่าเกษตรกรที่ยากจนซึ่งเสพพืชกระท่อมก็เพราะความเคยชินและมิได้เป็นภัยร้ายแรงแต่อย่างใด แต่โทษที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติฉบับนี้กลับสูงเท่ากับเสพกัญชา ฉะนั้นเมื่อคำนึงถึงความร้ายแรงต่อผลของการเสพหรือกินและผลที่กระทบต่อสังคมโดยส่วนรวม และกำหนดอัตราโทษแล้วสมควรกำหนดอัตราโทษให้แตกต่างกันด้วย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา และให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2528[130] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[129]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9(ต่อ)/2528 สมัยสามัญ, วันที่, 20 มิถุนายน 2528 ,หน้า 143,150 และ 157-161.

[130]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 18 กรกฎาคม 2528 ,หน้า 298.

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 19 กรกฎาคม 2528[131] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2528[132] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

28. วันที่ 31 ธันวาคม 2528

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2518 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 102 ตอนที่ 201 หน้า 1-17)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 13 มิถุนายน 2528[133] มีผู้เสนอ 2 ฉบับคือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน ดังนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับแจ้งการครอบครองที่ดิน สำหรับผู้ประสงค์จะได้สิทธิในที่ดินในการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดิน หรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์จากนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอเป็นเจ้าพนักงานที่ดิน (ร่างมาตรา 3 แก้ไขมาตรา 27 ตรี)

(2) แก้ไขเพิ่มเติมข้อยกเว้นในการห้ามโอนที่ดิน ที่มีหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน ซึ่งออกสืบเนื่องจากใบจองหรือออกให้แก่ผู้ซึ่งครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินภายหลังวันที่ประมวลกฎหมายที่ดินใช้บังคับ (ร่างมาตรา 4 แก้ไขมาตรา 31 และร่างมาตรา 7 แก้ไขมาตรา 58 ทวิ)

(3) แก้ไขเพิ่มเติมแบบโฉนดที่ดินและหนังสือรับรองการทำประโยชน์โดยให้เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดเป็นผู้ลงลายมือชื่อเพียงผู้เดียว (ร่างมาตรา 5 แก้ไขมาตรา 57)

(4) แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ออกไปพิสูจน์ตรวจสอบการทำประโยชน์จากนายอำเภอหรือปลัดอำเภอ ผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอเป็นเจ้าพนักงานที่ดิน (ร่างมาตรา 6 แก้ไขมาตรา 58)

(5) เพิ่มเติมกรณีการออกโฉนดที่ดินสำหรับที่ดินที่มีหนังสือรับรองการทำประโยชน์ซึ่งใช้ระวางรูปถ่ายทางอากาศ (ร่างมาตรา 8 เพิ่มเติมมาตรา 58 ตรี และร่างมาตรา 9 เพิ่มเติมมาตรา 59 จัตวา และมาตรา 59 เบญจ)

(6) แก้ไขเพิ่มเติมให้เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดมีอำนาจวินิจฉัยสั่งการเกี่ยวกับการสอบสวนเปรียบเทียบในการออกโฉนดและหนังสือรับรองการทำประโยชน์แทนผู้ว่าราชการจังหวัด (ร่างมาตรา 10 แก้ไขมาตรา 60)

---

[131]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 11/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 19 กรกฎาคม 2528 ,หน้า 58.

[132]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2528 สมัยวิสามัญ,วันที่ 13 กันยายน 2528 , หน้า 96.

[133]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 13 มิถุนายน 2528 ,หน้า 319-321 และครั้งที่ 9(ต่อ)/2528 สมัยสามัญ วันที่ 13 มิถุนายน 2528 หน้า 11 และ 31-35.

(7) แก้ไขเพิ่มเติมให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย มีอำนาจสั่งเพิกถอนแก้ไขหรือออกใบแทนหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน หรือเอกสารที่ได้จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมที่ได้กระทำไป โดยคลาดเคลื่อนหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย (ร่างมาตรา 11 แก้ไขมาตรา 61)

(8) แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจรับคำขอตรวจสอบเนื้อที่หนังสือรับรองการทำประโยชน์จากหัวหน้าเขต นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ เป็นเจ้าพนักงานที่ดิน (ร่างมาตรา 12 แก้ไขมาตรา 69 ทวิ)

(9) แก้ไขเพิ่มเติมพนักงานเจ้าหน้าที่รับจดทะเบียนสิทธิ และนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เป็นเจ้าพนักงานที่ดินแต่ผู้เดียว (ร่างมาตรา 11 แก้ไขมาตรา 71)

(10) แก้ไขเพิ่มเติมสถานที่รับจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม นอกสำนักงานที่ดิน ซึ่งที่ดินตั้งอยู่โดยให้ยื่นคำขอต่อสำนักงานที่ดินแห่งใด ๆ ได้ (ร่างมาตรา 14 แก้ไขมาตรา 72)

(11) แก้ไขเพิ่มเติมให้การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมที่ดิน ที่มีหนังสือรับรองการทำประโยชน์ต้องให้เจ้าพนักงานบันทึกข้อตกลง ๆ เช่นเดียวกับที่ดินมีโฉนด (ร่างมาตรา 15 แก้ไขมาตรา 75)

(12) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการจดทะเบียนสิทธิ เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ซึ่งได้มาโดยทางมรดก (ร่างมาตรา 16 แก้ไขมาตรา 81)

(13) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการอายัดที่ดิน (ร่างมาตรา 17 แก้ไขมาตรา 83)

(14) แก้ไขเพิ่มเติมการเก็บค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายให้ยกเว้น ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการออกโฉนดที่ดินที่ปรับปรุงจากหนังสือรับรอง การทำประโยชน์ซึ่งใช้ระวางรูปถ่ายทางอากาศตามมาตรา 58 ตรี (ร่างมาตรา 18 แก้ไขมาตรา 103)

(15) ให้อำนาจหน้าที่ของหัวหน้าเขต นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอที่มีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงมีอยู่ต่อไป จนกว่ารัฐมนตรีจะได้ประกาศยกเลิก (ร่างมาตรา 19)

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการออกเอกสารแสดงสิทธิในที่ดินและการรับจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยการรวมอำนาจหน้าที่ในการออกเอกสารแสดงสิทธิในที่ดินและการรับจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์และการทำกิจการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับที่ดินซึ่งแต่เดิมให้ผู้ว่าราชการจังหวัด หัวหน้าเขต นายอำเภอ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ มีอำนาจกระทำการดังกล่าวด้วย มาให้เป็นอำนาจของเจ้าพนักงานที่ดินแต่เพียงฝ่ายเดียว เพื่อให้การบริหารงานเกี่ยวกับที่ดินมีเอกภาพและสะดวกแก่ประชาชนมากขึ้น โดยแก้ไขบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าว และในขณะเดียวกันสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายที่ดินในส่วนที่ยังเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของกรมที่ดินให้เหมาะสมรัดกุม เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างคล่องตัวยิ่งขึ้น นอกจากนี้ได้เพิ่มเติมกรณีของการออกโฉนด ที่ดินสำหรับที่ดินที่มีหนังสือรับรองการทำประโยชน์ ซึ่งใช้ระวางรูปถ่ายทางอากาศขึ้นเป็นพิเศษเพราะรัฐมีนโยบายที่จะเร่งรัดให้มีการออกโฉนดที่ดินในกรณีนี้ให้รวดเร็วยิ่งขึ้น เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนโดยทั่วไปอีกด้วย

2. ฉบับนายนิยม วรปัญญา เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมวรรคสาม มาตรา 27 ตรี แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 96 ลงวันที่ 29 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2515 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องด้วยมาตรา 27 ตรี แห่งประมวลกฎหมายที่ดินกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศให้ราษฎรที่ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินประสงค์จะได้สิทธิในที่ดินให้ไปแจ้งต่อนายอำเภอหรือ

ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ เพื่อขอทำการสำรวจรังวัด ทำแผนที่เพื่อให้ออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ตามแผ่นภาพทางอากาศภายใน 30 วัน แต่ผลปรากฏว่าราษฎรบางหมู่บ้านและบางตำบลไม่ทราบหรือบางรายทราบแต่มาแจ้งไม่ทันตามกำหนดและมิได้นำเจ้าหน้าที่ไปทำการรังวัด ในขณะที่เจ้าหน้าที่ออกทำการสำรวจรังวัด เพราะรู้เท่าไม่ถึงการณ์เจ้าหน้าที่ก็ไม่สามารถออกหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ที่ดิน ทำให้ราษฎรได้รับความเดือดร้อน สมควรให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน โดยเปิดโอกาสให้แก่ราษฎรที่ยังมิได้ทำการสำรวจรังวัดหรือไปแจ้งไม่ทันภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ได้มีโอกาสขอรับโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ โดยขยายระยะเวลาให้อีก 180 วัน

ที่ประชุมมีมติให้แยกการลงมติร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับออกจากกัน ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับ นายนิยม วรปัญญา เป็นผู้เสนอ ด้วยคะแนนเสียงรับหลักการ 25 เสียง ไม่รับหลักการ 76 เสียง และมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2528[134] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่เห็นชอบ 1 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 19 กรกฎาคม 2528[135] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2528[136] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[134]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 18 กรกฎาคม 2528 ,หน้า 239.

[135]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 11/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 19 กรกฎาคม 2528 ,หน้า 52.

[136]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2528 สมัยวิสามัญ, วันที่ 13 กันยายน 2528 ,หน้า 86.

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ ปี 2529

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1. พระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ พ.ศ. 2528	425
2. พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2529	426
3. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 29) พ.ศ. 2529	428
4. พระราชบัญญัติกำหนดราคาปานกลางของที่ดินสำหรับการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2529	428
5. พระราชบัญญัติการเปรียบเทียบคดีอาญา (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2529	429
6. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2529	430
7. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัด หมายเลข 4146 สายแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 407 ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 408-ชายทะเล ตอนแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 407 (บ้านน้ำกระจาย)-บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 408 (บ้านทุ่งหวัง) ในท้องที่อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา พ.ศ. 2529	431
8. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางพิเศษ สายบางนา-ท่าเรือ ในท้องที่เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2529	432
9. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลนาโฉง อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี พ.ศ. 2529	432
10. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลงิ้วราย อำเภอตะพานหินจังหวัดพิจิตร พ.ศ. 2529	433
11. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบางโปรง ตำบลบางด้วน ตำบลบางเมือง ตำบลสำโรงเหนือ อำเภอเมืองสมุทรปราการ ตำบลบางพลีใหญ่ ตำบลบางเสาธง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ตำบลบางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ตำบลนาป่า ตำบลหนองรี อำเภอเมืองชลบุรี ตำบลหนองชากอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี และตำบลมาบตาพุด อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง พ.ศ. 2529	434
12. พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2530[1]	435
13. พระราชบัญญัติเหรียญเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหามงคลสมัยพระราชพิธีรัชมังคลาภิเษก พ.ศ. 2529	435

[1] รายละเอียดดูหมวดพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี

เรื่อง	หน้า
14. พระราชบัญญัติเหรียญเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหามงคลสมัยพระราชพิธีเฉลิมพระชนมายุ 60 พรรษา พ.ศ. 2529	436
15. พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่แขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ให้แก่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2529	436
16. พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลบางเตย อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี ให้แก่วัดบางเตยกลาง พ.ศ. 2529	437
17. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ พ.ศ. 2529	438
18. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดไพรวัลย์ ตำบลบ้านอิฐ อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529	438
19. พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์ วัดศรีมงคล ตำบลหาดอาสา อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529	439
20. พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดป่าเหมือด ตำบลเวียงพางคำ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529	440
21. พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดยางนอน ตำบลยางนอน อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529	440
22. พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดนาหว้า ตำบลฉาง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529	441
23. พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดป่าดาราภิรมย์ ตำบลริมใต้ อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529	442
24. พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์วัดเอรัญทวัน ตำบลหางดง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529	442
25. พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์วัดท้าวคำวัง ตำบลหางดง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529	443
26. พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์วัดลองลือบุญ ตำบลบ้านหนุน อำเภอสอง จังหวัดแพร่ ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529	444
27. พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์วัดหนองเต่าดำ ตำบลเสือโฮก อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.	445
28. พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์วัดอินทาราม ตำบลตลุก อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529	445
29. พระราชบัญญัติโอนที่วัดและที่ธรณีสงฆ์วัดทุ่งกว้าง ตำบลบ้านหนุน อำเภอสอง จังหวัดแพร่ ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529	446

เรื่อง	หน้า
30. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่ตำบลบ้านโพ อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของวัดชุมพลนิกายาราม ตำบลบ้านเลน อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529	447
31. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่ตำบลลำตาเสา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของวัดสุวรรณดาราราม ตำบลหอรัตนไชย อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529	448
32. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่ตำบลลำตาเสา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของวัดบ้านสร้าง ตำบลบ้านสร้าง อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529	448
33. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่ตำบลหนองขาม อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ของวัดหนองม้อ ตำบลหนองขาม อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529	449
34. พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์วัดบุปผาราม ตำบลริมใต้ อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529	450
35. พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์วัดแม่กะ ตำบลแม่แตง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529	451
36. พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์วัดทรายมูล ตำบลขี้เหล็ก อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529	451
37. พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่ตำบลหนองขาม อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ของวัดหนองม้อ ตำบลหนองขาม อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529	452
38. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดหนองม้อ ตำบลหนองขาม อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529	453
39. พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดพิชัยธาราม ตำบลม่วงชุม อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529	454
40. พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดหนองพังตรุ ตำบลพังตรุ อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529	454
41. พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดม่วงชุม ตำบลม่วงชุม อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529	455
42. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ในท้องที่ตำบลเมืองใต้ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ. 2529	456
43. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะในท้องที่ตำบลกาฬสินธุ์ อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้แก่เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ พ.ศ. 2529	456

เรื่อง	หน้า
44. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลบางขาม อำเภอ บ้านสร้าง จังหวัดปราจีนบุรี ของวัดหัวไทร ตำบลหัวไทร อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่ สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2529	457
45. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข4146 สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 407 (บ้านน้ำกระจาย) - เกาะยอ – บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข 4083 (บ้านเขาแดง) ในท้องที่อำเภอเมือง สงขลา จังหวัดสงขลา พ.ศ. 2529	458
46. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลสิบเอ็ดศอก อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ของวัดดอนทราย ตำบลดอนทราย อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่ กรมชลประทาน พ.ศ. 2529	459
47. พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์วัดโคกมะม่วง ตำบลพร่อน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529	460
48. พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์วัดโฆษิต ตำบลโฆษิต อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส ให้แก่ กรมชลประทาน พ.ศ. 2529	460
49. พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์วัดพระพุทธ ตำบลพร่อน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส ให้แก่ กรมชลประทาน พ.ศ. 2529	461
50. พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์วัดเกษมประทีป ตำบลเกาะสะท้อน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529	462
51. พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์วัดญาโณทัย ตำบลคอกกระบือ อำเภอปะนะเระ จังหวัดปัตตานี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529	462
52. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลหัวเขา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา พ.ศ. 2529	463
53. พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ ให้แก่กรมการบินพาณิชย์ พ.ศ. 2529	464
54. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะในท้องที่ตำบลบางขนาก อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่ นางพยงค์ เพ่งพินิจ พ.ศ. 2529	465
55. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่แขวงบางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร ของวัดบางน้ำผึ้งนอก ตำบลบางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ให้แก่วัดบุญรอดธรรมาราม แขวงบางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร 2529	466

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ในปี 2529

1. วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พ.ศ. 2528 (ร.จ.เล่ม 103 ตอนที่ 26 หน้า 1-31)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 20 มิถุนายน 2528[1] มีผู้เสนอ 2 ฉบับ คือ

1. ฉบับ คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า โดยการยกฐานะวิทยาเขตเจ้าคุณทหารลาดกระบังวิทยาเขตธนบุรี และวิทยาเขตพระนครเหนือในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ขึ้นเป็นสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พ.ศ. 2514 ด้วยการรวมวิทยาลัยเทคนิคพระนครเหนือ วิทยาลัยโทรคมนาคม และวิทยาลัยเทคนิคธนบุรี ซึ่งสังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เข้าด้วยกันและต่อมาได้มีการแบ่งการบริหารงานออกเป็น3 วิทยาเขตนั้น ได้เจริญเติบโตและขยายตัวออกไปอย่างรวดเร็ว และกว้างขวาง บัณฑิตที่ผลิตออกไปเป็นที่ยอมรับนับถือ ในวงการอุตสาหกรรม และเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานในประเทศ แต่ในขณะนี้สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าได้ประสบปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงาน อันเกิดจากโครงสร้างและระบบการบริหารงาน สมควรที่จะได้มีการปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยการแยกสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าออกเป็นสถาบันอิสระ3สถาบันได้แก่ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

2. ฉบับ นายโอฬาริก พยัคฆภาภรณ์ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า โดยการยกฐานะวิทยาเขตเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตธนบุรี และวิทยาเขตพระนครเหนือ ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าขึ้นเป็นสถาบันใหม่ 3 สถาบัน แทนที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเดิม และ**เหตุผล**ว่าโดยที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พ.ศ. 2514 ด้วยการรวมวิทยาลัยเทคนิคพระนครเหนือ วิทยาลัยโทรคมนาคม และวิทยาลัยเทคนิคธนบุรี ซึ่งสังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการเข้าด้วยกันและต่อมาได้มีการแบ่งการบริหารงานออกเป็น 3 วิทยาเขตนั้น ได้เจริญเติบโตและขยายตัวออกไปอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง บัณฑิตที่ผลิตออกไปเป็นที่ยอมรับนับถือในวงการอุตสาหกรรมและเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานในประเทศ แต่ในขณะนี้สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าได้ประสบปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานอันเกิดจากโครงสร้างและระบบการบริหารงาน สมควรที่จะได้มีการปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยการแยกสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ออกเป็นสถาบันอิสระ 3 สถาบัน

---

[1] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 10/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 20 มิถุนายน 2528, หน้า 145-179, 218 และ 221.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2528[2] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 12 กรกฎาคม 2528[3] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 31 เสียง ไม่รับหลักการ 51 เสียง และสภาผู้แทนราษฎรได้ยืนยันตามร่างเดิม มีคะแนนเสียง 173 เสียง ซึ่งเกินกว่ากึ่งหนึ่งของคะแนนเสียงสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งถือว่าได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว เมื่อวันที่ 16 กันยายน 2528[4]

2. วันที่ 17 ตุลาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2529 (ร.จ.เล่ม103 ตอนที่ 180 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 28 สิงหาคม 2529[5] มีผู้เสนอ 4 ฉบับ คือ

1. ฉบับ นายธนา เมตตาริกานนท์ และคณะ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติห้ามรถบรรทุกและรถบรรทุกคนโดยสารแล่นในช่องเดินรถด้านขวามือ ข้อห้ามนี้รวมถึงรถบรรทุกหรือรถปิคอัพด้วย ซึ่งรถดังกล่าวมีความเร็วพอสมควรไม่ขัดขวางการจราจรหรือทำให้การจราจรไม่คล่องตัวแต่อย่างใด ข้อห้ามดังกล่าวทำให้การจราจรติดขัด และทำให้ผู้ใช้รถดังกล่าวไม่ได้รับความเป็นธรรม เพราะตามปกติแล้วรถส่วนมากจะติดรถสามล้อเครื่องหรือรถที่แล่นช้า และเมื่อมีข้อบังคับห้ามไม่ให้แซง ออกในช่องเดินรถด้านขวาการจราจรซึ่งตามปกติก็ติดขัดอยู่แล้วกลับติดขัดยิ่งขึ้นไปอีก และเนื่องจากรถบรรทุกนั้นใช้บรรทุกคนได้มากกว่ารถยนต์นั่งส่วนบุคคล จึงเป็นการประหยัดเศรษฐกิจ จึงสมควรอนุญาตให้รถบรรทุกเล็กและรถบรรทุกคนโดยสารส่วนบุคคลซึ่งมิได้ใช้ประกอบการขนส่งส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกแล่นในช่องเดินรถด้านขวามือได้

2. ฉบับ นายเชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติห้ามรถบรรทุกและรถบรรทุกคนโดยสารแล่นในช่องเดินรถด้านขวามือข้อห้ามนี้รวมถึงรถบรรทุกหรือรถปิคอัพด้วยซึ่งรถดังกล่าวมีความเร็วพอสมควรไม่ขัดขวางการจราจรหรือทำให้การจราจร

---

[2] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 14/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 11 กรกฎาคม 2528, หน้า 187.

[3] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 10/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 12 กรกฎาคม 2528, หน้า 30-31.

[4] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2528 สมัยวิสามัญ, เป็นพิเศษ, วันที่ 16 กันยายน 2528, หน้า 21.

[5] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 4/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 28 สิงหาคม 2529, หน้า 144-163, 177 และ 181-182.

ไม่คล่องตัวแต่อย่างใดข้อห้ามดังกล่าวทำให้การจราจรติดขัด และทำให้ผู้ใช้รถดังกล่าวไม่ได้รับความเป็นธรรม เพราะตามปกติแล้วรถส่วนมากจะติดรถสามล้อเครื่อง หรือรถที่แล่นช้า และเมื่อมีข้อบังคับห้ามไม่ให้แซงออกในช่องเดินรถด้านขวา การจราจรซึ่งตามปกติติดขัดอยู่แล้วกลับติดขัดยิ่งขึ้นไปอีก และเนื่องจากรถบรรทุกนั้นใช้บรรทุกคนได้มากกว่ารถยนต์นั่งส่วนบุคคล จึงเป็นการประหยัดเศรษฐกิจ จึงสมควรอนุญาตรถบรรทุกเล็ก และรถบรรทุกคนโดยสารส่วนบุคคล ซึ่งมิได้ใช้ประกอบการขนส่งส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกแล่นในช่องเดินรถด้านขวามือได้

3. ฉบับ นายทวี ไกรคุปต์ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 35 แห่ง พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันกำหนดให้รถบรรทุกขนาดเล็กที่มีน้ำหนักไม่เกินหนึ่งพันหกร้อยกิโลกรัมต้องใช้ทางเดินรถเช่นเดียวกับรถบรรทุกทั่วไป กล่าวคือ ต้องขับรถชิดขอบทางเดินรถด้านซ้ายหรือช่องทางด้านซ้ายสุด จะขับรถในช่องทางเดินรถด้านขวามือมิได้ แต่เนื่องจากรถบรรทุกส่วนบุคคลที่มีน้ำหนักรถไม่เกินหนึ่งพันหกร้อยกิโลกรัมมีสภาพคล่องตัวเช่นเดียวกับรถยนต์นั่งส่วนบุคคล เพียงแต่ใช้บรรทุกสิ่งของเล็ก ๆ น้อย ๆ จึงไม่เป็นอุปสรรคใด ๆ ในการใช้ช่องทางเดินรถด้านขวา จึงสมควรให้รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลที่มีน้ำหนักรถไม่เกินหนึ่งพันหกร้อยกิโลกรัม ซึ่งใช้เป็นรถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกินเจ็ดคน และรถยนต์นั่งส่วนบุคคล ซึ่งใช้เป็นรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลสามารถใช้ช่องทางเดินรถด้านขวามือได้

4. ฉบับ นายวัชระ ประภาพัฒน์ กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้**แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 ซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติห้ามรถบรรทุกและรถบรรทุกคนโดยสารแล่นในช่องทางเดินรถด้านขวามือ ข้อห้ามนี้รวมถึงรถบรรทุกเล็กที่มีน้ำหนักรถไม่เกินหนึ่งพันหกร้อยกิโลกรัมด้วย แต่รถดังกล่าวมิใช่รถที่มีความเร็วช้าหรือใช้ความเร็วต่ำ จึงไม่จำเป็นต้องบังคับให้ขับรถในช่องทางเดินรถด้านซ้ายสุด การบังคับเช่นนี้ทำให้ผู้ใช้รถดังกล่าวไม่ได้รับความเป็นธรรม สมควรให้รถบรรทุกเล็กที่มีน้ำหนักไม่เกินหนึ่งพันหกร้อยกิโลกรัมสามารถใช้ทางเดินรถขวามือได้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 4 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง 151 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของนายธนา เมตตาริกานนท์ เป็นหลัก วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 172 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 5 กันยายน 2529[6] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[6] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 4/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 5 กันยายน 2529, หน้า 219, 222-223.

3. วันที่ 20 ตุลาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 29) พ.ศ. 2529 (ร.จ. เล่ม 103 ตอนที่ 182 หน้า 1-4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 28 สิงหาคม 2529[7] นายสมศักดิ์ เทพสุทิน กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อ 28 ตรี แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2529 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ โดยยกฐานะวิทยาเขตเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตธนบุรี และวิทยาเขตพระนครเหนือ เป็นสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ตามลำดับ โดยกำหนดให้สถาบันแต่ละแห่งเป็นนิติบุคคลสังกัดอยู่ในทบวงมหาวิทยาลัยแต่เนื่องจากการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ ดังกล่าวได้ประกาศใช้เป็นกฎหมายไปแล้ว โดยพระราชบัญญัติดังกล่าวประกาศใช้เมื่อปี พ.ศ. 2528 และมีผลใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2529 ดังนั้นเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายให้สมบูรณ์แบบและเป็นไปด้วยความถูกต้อง จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 ให้สอดคล้องกัน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 132 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 153 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 5 กันยายน 2529[8] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 154 เสียง ไม่รับหลักการ 1 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

4. วันที่ 2 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติกำหนดราคาปานกลางของที่ดินสำหรับการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2529 (ร.จ.เล่ม 103 ตอนที่ 212 หน้า 128-130)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 16 ตุลาคม 2529[9] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้พิจารณาราคาปานกลางของที่ดินที่ใช้ในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ สำหรับปี พ.ศ. 2521 ถึงปี พ.ศ. 2524 มาใช้สำหรับการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ไปพลางก่อน และ**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2529 ได้กำหนดให้นำ

---

[7] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 4/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 28 สิงหาคม 2529, หน้า 128, 134 และ 139.

[8] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 4/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 5 กันยายน 2529, หน้า 207 และ 210.

[9] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 13/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 16 ตุลาคม 2529, หน้า 27, 47 และ 58.

ราคาปานกลางของที่ดินที่ใช้ในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่สำหรับปี พ.ศ. 2521 ถึง พ.ศ. 2524 มาใช้ไปพลางก่อน จนถึงสิ้นปี พ.ศ. 2529 เพื่อมิให้ภาระในการเสียภาษีบำรุงท้องที่ของประชาชนต้องสูงขึ้นตามสภาพแห่งราคาที่ดินที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และโดยที่ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบันยังไม่เอื้ออำนวยต่อการเพิ่มภาระทางด้านภาษีบำรุงท้องที่ให้สูงขึ้นตามหลักเกณฑ์ที่เป็นอยู่ สมควรจะได้ปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการประเมินราคาที่ดินและอัตราภาษีเสียใหม่ให้เหมาะสมและพอสมควรแก่การที่ประชาชนจะรับภาระได้ในระหว่างที่จะดำเนินการปรับปรุงดังกล่าว จึงสมควรใช้ราคาปานกลางของที่ดินที่ได้กำหนดไว้แล้วในระหว่าง ปี พ.ศ. 2521 ถึง พ.ศ. 2524 ไปพลางก่อน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 24 ตุลาคม 2529[10] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 154 เสียง ไม่รับหลักการ 1 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

5. วันที่ 4 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการเปรียบเทียบคดีอาญา (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2529 (ร.จ. เล่ม 103 ตอนที่ 215 หน้า 145-146)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 11 กันยายน 2529[11] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขกำหนดโทษความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว ซึ่งพนักงานสอบสวนมีอำนาจเปรียบเทียบได้ จากโทษปรับอย่างสูงไม่เกินสองพันบาท เป็นโทษปรับอย่างสูงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท (ร่างมาตรา 3 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติการเปรียบเทียบคดีอาญา พ.ศ. 2481) และ**เหตุผล**ว่าโดยที่กำหนดโทษความผิดคดีอาญาที่จะเปรียบเทียบได้ตามกฎหมายว่าด้วยการเปรียบเทียบคดีอาญายังต่ำอยู่ สมควรแก้ไขให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจเปรียบเทียบได้มากขึ้น เพื่อประโยชน์แก่ผู้ต้องหาที่จะไม่ต้องถูกฟ้องต่อศาล และทำให้คดีคลี่คลายไปโดยเหมาะสมและรวดเร็วยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 143 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 25 กันยายน 2529[12] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[10] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 11/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 24 ตุลาคม 2529, หน้า 12 และ 16-17.

[11] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 11 กันยายน 2529, หน้า 41, 44-45 และ 48.

[12] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 8/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 25 กันยายน 2529, หน้า 68-69.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 3 ตุลาคม 2529[13] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2529[14] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

6. วันที่ 4 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2529 (ร.จ.เล่ม 103 ตอนที่ 215 หน้า 147-149)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 11 กันยายน 2529[15] มีผู้เสนอ 2 ฉบับคือ

1. ฉบับ คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพื่อให้คดีอาญาเลิกกันได้ เมื่อผู้ต้องหาชำระค่าปรับ ตามที่พนักงานสอบสวนได้เปรียบเทียบแล้วในคดีความผิดต่อกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร ซึ่งมีโทษปรับอย่างสูงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือตามที่นายตำรวจประจำท้องที่ตั้งแต่ตำแหน่งสารวัตรขึ้นไป ฯลฯ ได้เปรียบเทียบแล้วในคดีที่มีโทษปรับสถานเดียวอย่างสูง ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ซึ่งเกิดในกรุงเทพมหานคร (ร่างมาตรา 3 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 37) และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม กฎหมายว่าด้วยการเปรียบเทียบคดีอาญาเพื่อให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจเปรียบเทียบได้มากขึ้น โดยเปรียบเทียบในคดีที่มีโทษปรับสถานเดียวอย่างสูงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทได้ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติว่าด้วยคดีอาญาที่เลิกกัน ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพื่อให้สอดคล้องกัน

2. ฉบับ นางอนงค์ ตงศิริ และคณะเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 37 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2499 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้บัญญัติเกี่ยวกับคดีอาญาที่เลิกกันได้โดยให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจเปรียบเทียบปรับในคดีที่เป็นความผิดลหุโทษ หรือความผิดที่มีอัตราโทษไม่สูงกว่าความผิดลหุโทษ หรือคดีที่มีโทษปรับสถานเดียวอย่างสูงไม่เกินสองพันบาท หรือคดีซึ่งเปรียบเทียบปรับได้ตามกฎหมายอื่นหรือคดีอื่น ๆ ที่มีโทษเล็กน้อยเท่านั้น นอกจากที่กล่าวมาแล้วต้องให้ศาลเป็นผู้พิจารณาทั้งสิ้น ทำให้คดีคั่งค้างอยู่ในศาลเป็นจำนวนมาก ดังนั้นเพื่อเป็นการลดคดีความดังกล่าว สมควรขยายอำนาจในการเปรียบเทียบคดีอาญา ของพนักงานสอบสวนให้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีอาญาที่มีโทษจำคุกหรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่โทษจำคุกนั้นอย่างสูงต้องไม่เกินหนึ่งปีได้ด้วย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับด้วยคะแนนเสียง 107 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ใน

---

[13] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 8/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 3 ตุลาคม 2529, หน้า 410.

[14] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 11/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 24 ตุลาคม 2529, หน้า 25.

[15] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 11 กันยายน 2529, หน้า 50-68 และ 77-78.

การพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2529[16] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 3 ตุลาคม 2529[17] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2529[18] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

7. วันที่ 15 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัด หมายเลข 4146 สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 407-ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 408-ชายทะเล ตอนแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 407 (บ้านน้ำกระจาย)-บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 408 (บ้านทุ่งหวัง) ในท้องที่อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา พ.ศ. 2529 (ร.จ.เล่ม 103 ตอนที่ 220 หน้า 1-4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 ตุลาคม 2529[19] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา และ**เหตุผล**ว่า เนื่องจากกรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข 4146 สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 407-ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 408-ชายทะเล ตอนแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 407 (บ้านน้ำกระจาย)-บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 408 (บ้านทุ่งหวัง) ในท้องที่อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ตามพระราชกฤษฎีกา กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดสายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 407-ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 408-ชายทะเล ตอนแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 407 (บ้านน้ำกระจาย) บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 408 (บ้านทุ่งหวัง) พ.ศ. 2525 เสร็จแล้ว สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน 2515

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[16] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 8/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 25 มิถุนายน 2529, หน้า 78.

[17] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 8/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 3 ตุลาคม 2529, หน้า 419-420.

[18] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 11/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 24 ตุลาคม 2529, หน้า 33.

[19] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 29 ตุลาคม 2529, หน้า 344, 358 และ 360-361.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา ในวันที่ 31 ตุลาคม 2529[20] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

8. วันที่ 15 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางพิเศษ สายบางนา-ท่าเรือ ในท้องที่เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2529 (ร.จ.เล่ม 103 ตอนที่ 220 หน้า 5-7)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 ตุลาคม 2525[21] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางพิเศษสายบางนา-ท่าเรือเสร็จแล้ว แต่ปรากฏว่าเจ้าของที่ดินและอาคารบางรายไม่ยินยอมขายที่ดินให้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[22] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

9. วันที่ 17 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลนาโฉง อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี พ.ศ. 2529 (ร.จ.เล่ม 103 ตอนที่ 222 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 ตุลาคม 2529[23] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลนาโฉงอำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี เพื่อประโยชน์ในการชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ดำเนินการก่อสร้างการชลประทานโครงการสูบน้ำเจาไห้ ในท้องที่จังหวัดสระบุรี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปรากฏว่าในเขตคลอง

---

[20] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ," วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 368.

[21] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 29 ตุลาคม 2525, หน้า 380, 383 และ 386.

[22] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 379-380.

[23] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 29 ตุลาคม 2529, หน้า 434, 439 และ 441-442.

ส่งน้ำสาย 2 ขวา ในท้องที่อำเภอนาโฉง อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี เจ้าหน้าที่ได้ติดต่อและทำความตกลงกับราษฎรผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินที่ถูกเขตชลประทานเสร็จไปแล้วด้วยดีเกือบทุกรายยกเว้นเจ้าของที่ดินจำนวน 6 ราย รวม 6 แปลง ที่ไม่ยินยอมรับเงินค่าทดแทนตามจำนวนที่คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินที่ถูกเขตชลประทานกำหนดให้ และกรมชลประทานไม่อาจแก้ไขโครงการเป็นอย่างอื่นได้ จึงจำเป็นต้องทำการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ 6 รายนี้ นอกจากนั้น เนื่องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินรายอื่น ๆ ที่มีสภาพและทำเลเช่นเดียวกันนี้ได้ตกลงยอมรับค่าทดแทนในราคาไร่ละ 6,000 บาท ไปทุกรายแล้ว ทำให้ต้องกำหนดค่าทดแทนที่ดินที่เวนคืนนี้ โดยมีบทบัญญัติไว้เป็นพิเศษ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภาและในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[24] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

10. วันที่ 17 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลงิ้วราย อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร พ.ศ. 2529 (ร.จ. เล่ม 103 ตอนที่ 222 หน้า 4-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 ตุลาคม 2529[25] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลงิ้วราย อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมเจ้าท่ามีความประสงค์จะทำการก่อสร้างสถานีขนส่งทางน้ำ เพื่อประโยชน์ของรัฐในการอำนวยความสะดวกแก่การขนส่งคนโดยสารและสินค้าอันเป็นกิจการสาธารณูปโภคและกิจการอื่นที่เกี่ยวเนื่องกับสถานีขนส่งทางน้ำ โดยขุดลอกร่องน้ำ สร้างท่าเทียบเรือ พร้อมทั้งสร้างโรงพักสินค้า คลังสินค้า ถนน ทางรถไฟ อาคารที่ทำการ และอาคารอื่นที่เกี่ยวกับกิจการอันเป็นส่วนประกอบของกิจการสถานีขนส่งสินค้า และในการนี้ได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนในท้องที่อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร พ.ศ. 2524 ออกใช้บังคับ ซึ่งกรมเจ้าท่าได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเสร็จแล้ว

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[24] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 390.

[25] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 29 ตุลาคม 2529, หน้า 455, 460 และ 462.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[26] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

11. วันที่ 17 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบางโปรง ตำบลบางด้วน ตำบลบางเมือง ตำบลสำโรงเหนือ อำเภอเมืองสมุทรปราการ ตำบลบางพลีใหญ่ ตำบลบางเสาธง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ตำบลบางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ตำบลนาป่า ตำบลหนองรี อำเภอเมืองชลบุรี ตำบลหนองชำ้ชาก อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี และตำบลมาบตาพุด อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง พ.ศ. 2529 (ร.จ. เล่ม 103 ตอนที่ 222 หน้า 7-10)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 30 ตุลาคม 2529[27] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบางโปรง ตำบลบางด้วน ตำบลบางเมือง ตำบลสำโรงเหนือ อำเภอเมืองสมุทรปราการ ตำบลบางพลีใหญ่ ตำบลบางเสาธง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ตำบลบางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ตำบลนาป่า ตำบลหนองรี อำเภอเมืองชลบุรี ตำบลหนองชำ้ชาก อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี และตำบลมาบตาพุด อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง เพื่อ ประโยชน์แก่การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการก่อสร้างระบบการขนส่งปิโตรเลียมทางท่อ ตามแผนพัฒนาก๊าซธรรมชาติในอ่าวไทย โดยการวางท่อก๊าซในทะเลมาขึ้นบกที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก บริเวณตำบลมาบตาพุด อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง และวางท่อใต้ดินเรื่อยมาผ่าน จังหวัดชลบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา ถึงจังหวัดสมุทรปราการ ในการนี้ได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนในท้องที่เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร อำเภอพระประแดง อำเภอเมืองสมุทรปราการ อำเภอบางพลี อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา อำเภอพานทอง อำเภอเมืองชลบุรี อำเภอบ้านบึง อำเภอศรีราชา อำเภอบางละมุง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี และอำเภอปลวกแดง อำเภอบ้านค่าย กิ่งอำเภอบ้านฉาง อำเภอเมืองระยอง และอำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง พ.ศ. 2522 ออกใช้บังคับ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ได้เข้าไปดำเนินการสำรวจที่ที่จะดำเนินการก่อสร้างระบบการขนส่งปิโตรเลียมทางท่อ โดยการวางท่อก๊าซผ่านที่ดินของราษฎรหลายรายในท้องที่ดังกล่าวหลายแห่งด้วยกัน การดำเนินการก่อสร้าง และวางท่อก๊าซดังกล่าวในที่ดินของราษฎรบางรายก็ยินยอมปรองดองรับค่าทดแทนที่ดินที่นำไปใช้ประโยชน์ในการสร้าง และวางท่าก๊าซซึ่งทางราชการจ่ายให้ แต่ราษฎรบางรายไม่ยินยอมปรองดอง

---

[26] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 396.

[27] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 16/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 30 ตุลาคม 2529, หน้า 13-14, 23 และ 29.

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภาและในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[28] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

12. วันที่ 20 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 103 ตอนที่ 224 หน้า 1-52)

13. วันที่ 24 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเหรียญเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหามงคลสมัยพระราชพิธีรัชมังคลาภิเษก พ.ศ. 2529 (ร.จ.เล่ม 103 ตอนที่ 227 หน้า 5-8)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 11 กันยายน 2529[29] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีเหรียญเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหามงคลสมัยพระราชพิธีรัชมังคลาภิเษก และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากนายกรัฐมนตรี โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ได้พิจารณาเห็นสมควรให้มีเหรียญที่ระลึกในการที่เสด็จดำรงสิริราชสมบัติยืนนานกว่าพระมหากษัตริย์พระองค์ใดในประวัติศาสตร์เพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติในโอกาสมหามงคลสมัยพระราชพิธีรัชมังคลาภิเษกในพ.ศ. 2531

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 187 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 189 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 19 กันยายน 2529[30] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[28] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 406-407.

[29] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 11 กันยายน 2529, หน้า 30, 34 และ 37.

[30] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 6/2529 สมัยวิสามัญ, วันที่ 19 กันยายน 2529, หน้า 358 และ 361.

14. วันที่ 24 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเหรียญเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหามงคลสมัยพระราชพิธีเฉลิมพระชนมายุ 60 พรรษา พ.ศ. 2529 (ร.จ.เล่ม 103 ตอนที่ 227 หน้า 1-4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 11 กันยายน 2529[31] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีเหรียญเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหามงคลสมัยพระราชพิธีเฉลิมพระชนมายุ 60 พรรษา และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากนายกรัฐมนตรี โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ได้พิจารณาเห็นสมควรให้มีเหรียญที่ระลึกในโอกาสเฉลิมพระชนมายุ 60 พรรษา ใน พ.ศ. 2530 เพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติและรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณในองค์พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ที่ได้ทรงประกอบพระราชกรณียกิจอันเป็นคุณประโยชน์อย่างยิ่งต่อประเทศชาติและอาณาประชาราษฎร์มาโดยตลอด

การพิจารณากระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 178 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 186 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 19 กันยายน 2529[32] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

15. วันที่ 26 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่แขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ให้แก่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2529 (ร.จ. เล่ม 103 ตอนที่ 229 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 ตุลาคม 2529[33] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่แขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ให้แก่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากลำแตงโมและลำรางสาธารณะอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันในท้องที่แขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ประมาณ 10 ไร่ 2 งาน 87 ตารางวา อยู่ค่อนกลางระหว่างที่ดินของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ปัจจุบันตื้นเขินและหมดสภาพที่พลเมืองจะใช้ประโยชน์ร่วมกันต่อไป การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยจึงมีความประสงค์จะนำที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินดังกล่าวไปใช้

---

[31] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 11 กันยายน 2529, หน้า 21, 24-25 และ 29.

[32] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 6/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 19 กันยายน 2529, หน้า 347 และ 351.

[33] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 29 ตุลาคม 2529, หน้า 388, 396-397 และ 400.

ประโยชน์เพื่อการอุตสาหกรรม และในการนี้การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้จัดหาที่ดิน ซึ่งเป็นของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เนื้อที่ประมาณ 13 ไร่ 1 งาน 62 ตารางวา ซึ่งอยู่ในท้องที่เดียวกันมาแลกเปลี่ยนและขุดเป็นลำแตงโมสายใหม่ให้พลเมืองใช้ร่วมกันแทนแล้ว สมควรโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินดังกล่าวให้แก่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 76 เสียง ไม่รับหลักการ 18 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 74 เสียง ไม่เห็นชอบ 17 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[34] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

16. วันที่ 26 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลบางเตย อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี ให้แก่วัดบางเตยกลาง พ.ศ. 2529 (ร.จ.เล่ม 103 ตอนที่ 229 หน้า 4-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 ตุลาคม 2529[35] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลบางเตย อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี ให้แก่วัดบางเตยกลาง และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากลำรางสาธารณะอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลบางเตย อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี เนื้อที่ประมาณ 40 ตารางวา ที่คั่นระหว่างที่ดินของวัดบางเตยกลางมีสภาพตื้นเขินและหมดสภาพที่ประชาชนจะใช้ประโยชน์ร่วมกันต่อไป สมควรโอนที่ดินดังกล่าวให้แก่วัดบางเตยกลางเพื่อใช้ในการขยายวัด

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[36] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[34] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 342.

[35] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 29 ตุลาคม 2529, หน้า 402, 405-406 และ 408.

[36] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 347.

17. วันที่ 26 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาลในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ พ.ศ. 2529 (ร.จ. เล่ม 103 ตอนที่ 229 หน้า 7-10)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 ตุลาคม 2529[37] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาลในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้เกิดเพลิงไหม้ขึ้น ในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ เมื่อวันที่ 30 มกราคม พ.ศ. 2516 และสำนักผังเมือง กระทรวงมหาดไทย ได้ดำเนินการวางผังปรับปรุงบริเวณเพลิงไหม้ดังกล่าวโดยให้มีการสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการสำรวจที่ที่จะเวนคืนในบริเวณเพลิงไหม้ดังกล่าวเสร็จแล้ว สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[38] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

18. วันที่ 26 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดไพรวัลย์ ตำบลบ้านอิฐ อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทองให้แก่กรมชลประทานพ.ศ. 2529 (ร.จ. เล่ม 103 ตอนที่ 229 หน้า 11-13)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 ตุลาคม 2519[39] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดไพรวัลย์ ตำบลบ้านอิฐ อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 1 ขวา เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการมหาราชที่ตำบลบ้านอิฐ อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 0.600 ถูกที่วัด วัดไพรวัลย์ ตำบลบ้านอิฐ อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง เนื้อที่ 1 ไร่ 3 งาน 23 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 9497 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทาน จังหวัดอ่างทองได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

---

[37] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 29 ตุลาคม 2529, หน้า 367, 370-371 และ 373.

[38] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 377.

[39] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 29 ตุลาคม 2529, หน้า 132, 135-136 และ 138.

และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนกรรมสิทธิที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[40] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

19. วันที่ 26 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์วัดศรีมงคล ตำบลหาดอาสา อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529 (ร.จ. เล่ม 103 ตอนที่ 29 หน้า 14-16)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 ตุลาคม 2529[41] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ธรณีสงฆ์วัดศรีมงคล ตำบลหาดอาสา อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน **และเหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองระบายน้ำสายชัยนาท-ป่าสัก 2 เพื่อประโยชน์แก่การชลประทาน ตามโครงการมโนรมย์ ที่ตำบลหาดอาสา อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองระบายน้ำสายนี้ตอน กม. ที่ 3.100 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดศรีมงคล ตำบลหาดอาสา อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท เนื้อที่ 2 ไร่ 1 งาน 35 ตารางวา ตามแบบแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค. 1) เลขที่ 411 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อ และกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดชัยนาท ได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้องสมควรโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[42] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับ

---

[40] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 187.

[41] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 29 ตุลาคม 2529, หน้า 164, 167-168 และ 169-170.

[42] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 211.

หลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

20. วันที่ 26 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดป่าเหมือด ตำบลเวียงพางคำ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529 (ร.จ. เล่ม 103 ตอนที่ 229 หน้า 17-19)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 ตุลาคม 2529[43] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้โอนที่วัด** วัดป่าเหมือด ตำบลเวียงพางคำ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงรายให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 1 ขวา เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการแม่สาย ที่ตำบลเวียงพางคำ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม. ที่ 1.500 ถูกที่วัด วัดป่าเหมือด ตำบลเวียงพางคำ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย เนื้อที่ 3 งาน 42 ตารางวา ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3) เลขที่ 407 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดเชียงรายได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[44] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

21. วันที่ 26 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดยางนอน ตำบลยางนอน อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529 (ร.จ. เล่ม 103 ตอนที่ 229 หน้า 20-22)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 ตุลาคม 2529[45] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้โอนที่วัด** วัดยางนอน ตำบลยางนอน อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 6 ขวา - 1 ขวา

---

[43] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 29 ตุลาคม 2529, หน้า 140, 144 และ 146.

[44] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 193.

[45] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 29 ตุลาคม 2529, หน้า 148, 151-152 และ 154.

เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการบรมธาตุ ที่ตำบลยางนอน อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ ตอน กม.ที่ 14.650 ถูกที่วัด วัดยางนอน ตำบลยางนอน อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี เนื้อที่ 4 ไร่ 75 ตารางวา ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3) เลขที่ 173 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดสุพรรณบุรี ได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภาและในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[46] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

22. วันที่ 26 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดนาหว้า ตำบลฉาง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลาให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529 (ร.จ.เล่ม 103 ตอนที่ 229 หน้า 23-25)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 ตุลาคม 2529[47] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่วัดวัดนาหว้า ตำบลฉาง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสายใหญ่ฝั่งซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทาน ตามโครงการปลักปลิงขยาย ที่ตำบลฉาง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม. ที่ 5.750 ถูกที่วัดวัดนาหว้า ตำบลฉาง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา เนื้อที่ 1 ไร่ 3 งาน 20 ตารางวา ตามแบบแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค. 1) เลขที่ 637 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดสงขลาได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้วกรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภาและในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[46] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 199.

[47] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 29 ตุลาคม 2529, หน้า 156, 159-160 และ 162.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[48] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

23. วันที่ 26 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดป่าดาราภิรมย์ ตำบลริมใต้ อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529 (ร.จ. เล่ม 103 ตอนที่ 229 หน้า 26-28)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 22 ตุลาคม 2529[49] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่วัด วัดป่าดาราภิรมย์ ตำบลริมใต้ อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสายใหญ่ เพื่อประโยชน์แก่กรมชลประทานตามโครงการแม่แตง ที่ตำบลริมใต้ อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 32.633 ถูกที่วัด วัดป่าดาราภิรมย์ ตำบลริมใต้ อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ เนื้อที่ 8 ไร่ 3 งาน ตามแบบแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค. 1) เลขที่ 182 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สิน เพื่อการชลประทานจังหวัดเชียงใหม่ได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[50] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

24. วันที่ 26 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์วัดเอรัญทวัน ตำบลหางดง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529 (ร.จ. เล่ม 103 ตอนที่ 229 หน้า 29-31)

---

[48] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 205.

[49] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 14/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 22 ตุลาคม 2529, หน้า 463, 471 และ 473.

[50] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 120.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 ตุลาคม 2529[51] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ธรณีสงฆ์วัดเอรัญทวัน ตำบลหางดง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 1 ขวา - 21 ซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการแม่แตง ที่ตำบลหางดง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 2.200 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดเอรัญทวัน ตำบลหางดง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ เนื้อที่ 2 ไร่ 32 ตารางวา ตามแบบแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค. 1) เลขที่ 280 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทาน จังหวัดเชียงใหม่ ได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนา เพื่อขอโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[52]การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

25. วันที่ 26 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์วัดท้าวคำวัง ตำบลหางดง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529 (ร.จ.เล่ม 103 ตอนที่ 229 หน้า 32-34)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 ตุลาคม 2529[53] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ธรณีสงฆ์วัดท้าวคำวัง ตำบลหางดง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 21 ซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการแม่แตงที่ตำบลหางดง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ ตอน กม.ที่ 1.100 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดท้าวคำวัง ตำบลหางดง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ เนื้อที่ 2 งาน 12 ตารางวา ตามแบบแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค. 1) เลขที่ 133 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทาน จังหวัดเชียงใหม่ได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว

---

[51] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 29 ตุลาคม 2529, หน้า 105-106, 108-109, และ 111.

[52] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 168.

[53] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 29 ตุลาคม 2529, หน้า 113, 116-117 และ 119.

กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[54] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

26. วันที่ 26 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์วัดลองลือบุญ ตำบลบ้านหนุน อำเภอสอง จังหวัดแพร่ ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529 (ร.จ.เล่ม 103 ตอนที่ 229 หน้า 35-37)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 22 ตุลาคม 2529[55] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ธรณีสงฆ์วัดลองลือบุญ ตำบลบ้านหนุน อำเภอสอง จังหวัดแพร่ ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้สร้างหัวงานท่อเชื่อมแม่สองเพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการแม่ยม ที่ตำบลบ้านหนุน อำเภอสอง จังหวัดแพร่ และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าบริเวณหัวงานท่อเชื่อมแห่งนี้ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดลองลือบุญ ตำบลบ้านหนุน อำเภอสอง จังหวัดแพร่ เนื้อที่ 7 ไร่ 69 ตารางวา ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3) เลขที่ 272 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดแพร่ ได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทาน จึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[56] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[54] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 174.

[55] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 14/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 22 ตุลาคม 2529, หน้า 455, 458-459 และ 460-461.

[56] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 114.

27. วันที่ 26 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์วัดหนองเต่าดำ ตำบลเสือโฮก อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529 (ร.จ.เล่ม 103 ตอนที่ 229 หน้า 38-40)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 ตุลาคม 2529[57] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ธรณีสงฆ์วัดหนองเต่าดำ ตำบลเสือโฮก อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ทำการขุดคลองส่งน้ำสาย 5 ขวา เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการมโนรมย์ ที่ตำบลเสือโฮก อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ ตอน กม .ที่ 3.000 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดหนองเต่าดำ ตำบลเสือโฮก อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท เนื้อที่ 2 ไร่ 2 งาน 60 ตารางวา ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3) เลขที่ 223/132 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดชัยนาทได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้องสมควรโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[58]การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

28. วันที่ 26 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์วัดอินทาราม ตำบลตลุก อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529 (ร.จ. เล่ม 103 ตอนที่ 229 หน้า 41-43)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 ตุลาคม 2529[59] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ธรณีสงฆ์วัดอินทาราม ตำบลตลุก อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองระบายน้ำสายชัยนาท-ป่าสัก 2 เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการมโนรมย์ ที่ตำบลตลุก อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาทและได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตคลองระบายน้ำสายนี้ ตอน กม.ที่ 1.300 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดอินทาราม ตำบลตลุก

---

[57] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 29 ตุลาคม 2529, หน้า 121, 125-126 และ 128.

[58] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 180.

[59] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2529 สมัยสามัญ, วันนที่ 29 ตุลาคม 2529, หน้า 172, 175-176, 177-178.

อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท เนื้อที่ 3 ไร่ 1 งาน 50 ตารางวา ตามแบบแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค. 1) เลขที่ 348 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดชัยนาท ได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[60] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

29. วันที่ 26 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัดและที่ธรณีสงฆ์วัดทุ่งกว้าง ตำบลบ้านหนุน อำเภอสอง จังหวัดแพร่ ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529 (ร.จ.เล่ม 103 ตอนที่ 229 หน้า 44-46)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 22 ตุลาคม 2529[61] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่วัดและที่ธรณีสงฆ์ วัดทุ่งกว้าง ตำบลบ้านหนุน อำเภอสอง จังหวัดแพร่ ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้สร้างหัวงานโครงการแม่ยม เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการแม่ยม ที่ตำบลบ้านหนุน อำเภอสอง จังหวัดแพร่ และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า บริเวณหัวงานดังกล่าวถูกที่วัดและที่ธรณีสงฆ์ วัดทุ่งกว้าง ตำบลบ้านหนุน อำเภอสอง จังหวัดแพร่ เนื้อที่ 12 ไร่ 2 งาน 70 ตารางวา ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3) เลขที่ 124 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดแพร่ได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่วัดและที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนา ได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนที่วัดและที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[60] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 217.

[61] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 14/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 22 ตุลาคม 2529, หน้า 476, 479-480 และ 481-482.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[62] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

30. วันที่ 29 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่ตำบลบ้านโพ อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของวัดชุมพลนิกายาราม ตำบลบ้านเลน อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529 (ร.จ.เล่ม 103 ตอนที่ 231 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 ตุลาคม 2529[63] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลบ้านโพ อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของวัดชุมพลนิกายาราม ตำบลบ้านเลน อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 1 ขวา - 5 ขวา เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการนครหลวง ที่ตำบลบ้านโพ อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม. ที่ 10.800 ถูกที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลบ้านโพ อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของวัดชุมพลนิกายาราม ตำบลบ้านเลน อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเนื้อที่ 3 ไร่ 20 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 9144 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สิน เพื่อการชลประทานจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าว ให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภาและในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[64] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[62] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 126.

[63] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 29 ตุลาคม 2529, หน้า 206, 210 และ 212.

[64] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 241.

31. วันที่ 29 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่ตำบลลำตาเสา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของวัดสุวรรณดาราราม ตำบลหอรัตนไชย อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529 (ร.จ.เล่ม 103 ตอนที่ 231 หน้า 4-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 ตุลาคม 2529[65] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลลำตาเสา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของวัดสุวรรณดาราราม ตำบลหอรัตนไชย อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 4 ขวา เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการนครหลวงที่ตำบลลำตาเสา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 7.500 ถูกที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลลำตาเสา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของวัดสุวรรณดาราราม ตำบลหอรัตนไชย อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ 4 ไร่ 2 งาน ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 12267 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภาและในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[66] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

32. วันที่ 29 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่ตำบลลำตาเสา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของวัดบ้านสร้าง ตำบลบ้านสร้าง อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529 (ร.จ.เล่ม 103 ตอนที่ 231 หน้า 7-9)

---

[65] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 29 ตุลาคม 2529, หน้า 214, 218 และ 220.

[66] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 247.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 ตุลาคม 2529[67] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลลำตาเสา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของวัดบ้านสร้าง ตำบลบ้านสร้าง อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 5 ขวา เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการนครหลวง ที่ตำบลลำตาเสา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม. ที่ 2.600 ถูกที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลลำตาเสา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของวัดบ้านสร้าง ตำบลบ้านสร้าง อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ 7 ไร่ 40 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 7246 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานและกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[68] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

33. วันที่ 29 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่ตำบลหนองขาม อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ของวัดหนองม้อ ตำบลหนองขาม อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529 (ร.จ.เล่ม 103 ตอนที่ 231 หน้า 10-12)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 ตุลาคม 2529[69] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลหนองขาม อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ของวัดหนองม้อ ตำบลหนองขาม อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ก่อสร้างอ่างเก็บน้ำหนองค้อ เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการหนองค้อ ที่ตำบลหนองขาม อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตชลประทานถูกที่ธรณีสงฆ์ที่

---

[67] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 29 ตุลาคม 2529, หน้า 222, 226 และ 228.

[68] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 253.

[69] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 29 ตุลาคม 2529, หน้า 327, 330-331 และ 333.

ตั้งอยู่ที่ ตำบลหนองขาม อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ของวัดหนองม้อ ตำบลหนองขาม อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เนื้อที่ 9 ไร่ 2 งาน 15 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 6896 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดชลบุรีได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[70] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

34. วันที่ 29 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์วัดบุปผาราม ตำบลริมใต้ อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529 (ร.จ.เล่ม 103 ตอนที่ 231 หน้า 13-15)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 ตุลาคม 2529[71] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ธรณีสงฆ์วัดบุปผาราม ตำบลริมใต้ อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสายใหญ่ เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการแม่แตง ที่ตำบลริมใต้ อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 31.250 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดบุปผาราม ตำบลริมใต้ อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 2 แปลง รวมเนื้อที่ 4 ไร่ 3 งาน 48 ตารางวา ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3) เลขที่ 215 และเลขที่ 216 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดเชียงใหม่ได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[70] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 319.

[71] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 29 ตุลาคม 2529, หน้า 198, 202 และ 204.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[72] การพิจารณาได้กระทำในสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

35. วันที่ 29 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์วัดแม่กะ ตำบลแม่แตง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529 (ร.จ.เล่ม 103 ตอนที่ 231 หน้า 16-18)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 ตุลาคม 2529[73] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ธรณีสงฆ์วัดแม่กะ ตำบลแม่แตง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 2 ซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการแม่แตง ที่ตำบลแม่แตง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 0.640 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดแม่กะ ตำบลแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ เนื้อที่ 2 งาน 40 ตารางวา ตามแบบแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค.1) เลขที่ 11 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดเชียงใหม่ได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[74] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

36. วันที่ 29 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์วัดทรายมูล ตำบลขี้เหล็ก อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529 (ร.จ.เล่ม 103 ตอนที่ 231 หน้า 19-21)

---

[72] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 235.

[73] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 29 ตุลาคม 2529, หน้า 190, 193-194 และ 196.

[74] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 229.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 ตุลาคม 2529[75] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ธรณีสงฆ์วัดทรายมูล ตำบลขี้เหล็ก อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสายใหญ่ เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการแม่แตง ที่ตำบลขี้เหล็ก อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 15.200 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดทรายมูล ตำบลขี้เหล็ก อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 3 แปลง รวมเนื้อที่ 3 งาน 72 ตารางวา ตามแบบแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค. 1) เลขที่ 457 เลขที่ 459 และเลขที่ 458 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สิน เพื่อการชลประทานจังหวัดเชียงใหม่ได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทาน จึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนา เพื่อขอโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[76] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

37. วันที่ 29 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลหนองขาม อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ของวัดหนองม้อ ตำบลหนองขาม อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529 (ร.จ.เล่ม 103 ตอนที่ 231 หน้า 22-24)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 ตุลาคม 2529[77] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลหนองขาม อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ของวัดหนองม้อ ตำบลหนองขาม อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทาน ได้ก่อสร้างอ่างเก็บน้ำหนองค้อ เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการหนองค้อ ที่ตำบลหนองขาม อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตชลประทานถูกที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในตำบลหนองขาม อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ของวัดหนองม้อ ตำบลหนองขาม อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เนื้อที่ 4 ไร่ 53 ตารางวา ตาม น.ส. 3 ก. เลขที่ 848 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อ

---

[75] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 29 ตุลาคม 2529, หน้า 182, 185-186 และ 188.

[76] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 223.

[77] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 29 ตุลาคม 2529, หน้า 317, 322 และ 324-325.

การชลประทานจังหวัดชลบุรีได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้องสมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[78] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

38. วันที่ 29 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดหนองม้อ ตำบลหนองขาม อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529 (ร.จ. เล่ม 103 ตอนที่ 231 หน้า 25-27)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 ตุลาคม 2529[79] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่วัดวัดหนองม้อ ตำบลหนองขาม อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ก่อสร้างอ่างเก็บน้ำหนองค้อ เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการหนองค้อ ที่ตำบลหนองขาม อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตชลประทานถูกที่ธรณีสงฆ์ ที่ตั้งอยู่ที่ตำบลหนองขาม อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ของวัดหนองม้อ ตำบลหนองขาม อำเภอศรีชาชา จังหวัดชลบุรี เนื้อที่ 8 ไร่ 2 งาน 93 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 1736 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดชลบุรีได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนา เพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[80] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับ

---

[78] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 325.

[79] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 29 ตุลาคม 2529, หน้า 284, 289 และ 291.

[80] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 295.

หลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

39. วันที่ 29 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดพิชัยธาราม ตำบลม่วงชุม อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529 (ร.จ.เล่ม 103 ตอนที่ 231 หน้า 28-30)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 ตุลาคม 2529[81] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่วัด วัดพิชัยธาราม ตำบลม่วงชุม อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรีให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ก่อสร้างบริเวณหัวงานเขื่อนวชิราลงกรณ์ เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการแม่กลองใหญ่ ที่ตำบลม่วงชุม อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตชลประทานถูกที่วัดวัดพิชัยธาราม ตำบลม่วงชุมอำเภอม่วงชุม จังหวัดกาญจนบุรีเนื้อที่ 21 ไร่ 3 งาน ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดกาญจนบุรีได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้องสมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัติเข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[82] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

40. วันที่ 29 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดหนองพังตรุ ตำบลพังตรุ อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529 (ร.จ.เล่ม 103 ตอนที่ 231 หน้า 31-33)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 ตุลาคม 2529[83] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่วัด วัดหนองพังตรุ ตำบลพังตรุ อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 1 ขวา เพื่อประโยชน์แก่การชลประทาน ตามโครงการ

---

[81] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 29 ตุลาคม 2529, หน้า 301, 305 และ 307.

[82] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 307.

[83] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 29 ตุลาคม 2529, หน้า 309, 313 และ 315.

แม่กลองใหญ่ ที่ตำบลพังตรุ อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตชลประทานถูกที่วัด วัดหนองพังตรุ ตำบลพังตรุ อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี รวม 2 แปลง แปลงที่ 1 เนื้อที่ 4 ไร่ 3 งาน และแปลงที่ 2 เนื้อที่ 6 ไร่ 3 งาน 30 ตารางวา ตาม ส.ค. 1 เลขที่ 146 และ ส.ค. 1 เลขที่ 155 ตามลำดับ ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดกาญจนบุรีได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้องสมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[84] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

41. วันที่ 29 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดม่วงชุม ตำบลม่วงชุม อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529 (ร.จ.เล่ม 103 ตอนที่ 231 หน้า 34-36)

พระราชบัญญัตินฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 ตุลาคม 2529[85] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่วัด วัดม่วงชุม ตำบลม่วงชุม อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ก่อสร้างเขื่อนวชิราลงกรณ์ เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการแม่กลองใหญ่ ที่ตำบลม่วงชุม อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า บริเวณเขตน้ำท่วมเหนือเขื่อนฯ ถูกที่วัด วัดม่วงชุม ตำบลม่วงชุม อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี เนื้อที่ 7 ไร่ 3 งาน 60 ตารางวา ตาม ส.ค. 1 เลขที่ 131 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทาน จังหวัดกาญจนบุรีได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทาน จึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนา เพื่อขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[84] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 313.

[85] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 29 ตุลาคม 2529, หน้า 293, 297 และ 299.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[86] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

42. วันที่ 29 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาลในท้องที่ตำบลเมืองใต้ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ. 2529 (ร.จ. เล่ม 103 ตอนที่ 231 หน้า 37-40)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 ตุลาคม 2529[87] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาลในท้องที่ตำบลเมืองใต้ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้เกิดเพลิงไหม้ขึ้น ในท้องที่ตำบลเมืองใต้ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม พ.ศ. 2520 และสำนักผังเมือง กระทรวงมหาดไทย ได้ดำเนินการวางผังปรับปรุงบริเวณเพลิงไหม้ดังกล่าว โดยให้มีการสร้างและขยายทางหลวงเทศบาลซึ่งเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนในบริเวณเพลิงไหม้ดังกล่าวแล้ว สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน 2515

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการ ด้วยคะแนนเสียง 89 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 55 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 107 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 33 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[88] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

43. วันที่ 29 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะในท้องที่ตำบลกาฬสินธุ์ อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้แก่เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ พ.ศ. 2529 (ร.จ.เล่ม 103 ตอนที่ 231 หน้า 41-43)

---

[86] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 301.

[87] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 29 ตุลาคม 2529, หน้า 410, 422 และ 432.

[88] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 385.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 22 ตุลาคม 2529[89] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะในท้องที่ตำบลกาฬสินธุ์ อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้แก่เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกระทรวงการคลังได้พิจารณาอนุมัติให้ขายที่ราชพัสดุเฉพาะบางส่วนของแปลงหมายเลขทะเบียนที่ สก. 394 หนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง ฉบับที่ 700/2503 จำนวน เนื้อที่ประมาณ 4 ไร่ 2 งาน 90 ตารางวา ให้แก่เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อปลูกสร้างสำนักงานเทศบาล บัดนี้ เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ฯ ได้ผ่อนชำระค่าที่ดินครบถ้วนแล้ว และขอรับโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุ แต่โดยที่ดินแปลงดังกล่าวเป็นที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะซึ่งมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. 2518 และมาตรา 1305 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้กำหนดให้การโอนกระทำโดยตราเป็นพระราชบัญญัติ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[90] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

44. วันที่ 29 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลบางขาม อำเภอบ้านสร้าง จังหวัดปราจีนบุรี ของวัดหัวไทร ตำบลหัวไทร อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทราให้แก่สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2529 (ร.จ.เล่ม 103 ตอนที่ 231 หน้า 44-46)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 22 ตุลาคม 2529[91] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลบางขาม อำเภอบ้านสร้าง จังหวัดปราจีนบุรี ของวัดหัวไทร ตำบลหัวไทร อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในท้องที่กิ่งอำเภอนาดี อำเภอกบินทร์บุรี อำเภอกบินทร์บุรี และอำเภอบ้านสร้าง จังหวัดปราจีนบุรี ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน พ.ศ. 2518 และสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตปฏิรูปที่ดินตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวถูกที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลบางขาม อำเภอบ้านสร้าง จังหวัดปราจีนบุรี ของวัดหัวไทร

---

[89] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 14/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 22 ตุลาคม 2529, หน้า 399, 406 และ 409.

[90] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 95.

[91] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 14/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 22 ตุลาคม 2529, หน้า 441-442, 448 และ 450-451.

ตำบลหัวไทร อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา เนื้อที่ 639 ไร่ 2 งาน 37 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 3229 ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาค่าทดแทนที่ดินที่ถูกเขตปฏิรูปที่ดินได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม จึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้องสมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ดังกล่าวให้แก่สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. 2505 มาตรา 34 บัญญัติว่าที่วัดและที่ธรณีสงฆ์จะโอนกรรมสิทธิ์ได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[92] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

45. วันที่ 29 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข 4146 สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 407 (บ้านน้ำกระจาย)-เกาะยอ-บรรจบทางหลวง จังหวัดหมายเลข 4083 (บ้านเขาแดง) ในท้องที่อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา พ.ศ. 2529 (ร.จ.เล่ม 103 ตอนที่ 231 หน้า 47-50)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 22 ตุลาคม 2529[93] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา และ**เหตุผล**ว่า เนื่องจากกรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงจังหวัด หมายเลข 4146 สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 407 (บ้านน้ำกระจาย)-เกาะยอ-บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข 4083 (บ้านเขาแดง) ในท้องที่อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดสายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 407 (บ้านน้ำกระจาย)-เกาะยอ-บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข 4083 (บ้านเขาแดง) พ.ศ. 2521 เสร็จแล้ว สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[92] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 109.

[93] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 14/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 22 ตุลาคม 2529, หน้า 432, 435-436 และ 439.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[94] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

46. วันที่ 29 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลสิบเอ็ดศอก อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ของวัดดอนทราย ตำบลดอนทราย อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่กรมชลประทาน 2529 (ร.จ.เล่ม 103 ตอนที่ 231 หน้า 51-53)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 ตุลาคม 2529[95] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลสิบเอ็ดศอก อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ของวัดดอนทราย ตำบลดอนทราย อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทราให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 5 ขวา เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการท่าลาด ที่ตำบลสิบเอ็ดศอก อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 8.500 ถูกที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลสิบเอ็ดศอก อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ของวัดดอนทราย ตำบลดอนทราย อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา เนื้อที่ 4 ไร่ 3 งาน 60 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 877 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดฉะเชิงเทราได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภาและในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[96] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[94] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 138.

[95] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 29 ตุลาคม 2529, หน้า 232, 236 และ 238.

[96] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 259.

47. วันที่ 29 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์วัดโคกมะม่วง ตำบลพร่อน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529 (ร.จ.เล่ม 103 ตอนที่ 231 หน้า 54-56)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 ตุลาคม 2529[97] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ธรณีสงฆ์วัดโคกมะม่วง ตำบลพร่อน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส ให้แก่กรมชลประทาน **และเหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ก่อสร้างพนังผั่งตรงข้ามตำบลเกาะสะท้อน เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการมูโนะ ที่ตำบลพร่อน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า พนังสายนี้ตอน กม.ที่ 7.866 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดโคกมะม่วง ตำบลพร่อน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส เนื้อที่ 1 ไร่ 1 งาน 72 ตารางวา ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3 ก.) เลขที่ 6723 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทาน จังหวัดนราธิวาสได้ชำระค่าฆาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้วกรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[98] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้กับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

48. วันที่ 29 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์วัดโมษิต ตำบลโมษิต อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529 (ร.จ.เล่ม 103 ตอนที่ 231 หน้า 57-59)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 ตุลาคม 2529[99] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ธรณีสงฆ์วัดโมษิต ตำบลโมษิต อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาสให้แก่กรมชลประทาน **และเหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ก่อสร้างพนังผั่งตรงข้ามตำบลเกาะสะท้อน เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการมูโนะ ที่ตำบลโมษิต อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า พนังสายนี้ตอน กม.ที่ 4.000 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดโมษิต ตำบลโมษิต อำเภอตากใบ จังหวัด

---

[97] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 29 ตุลาคม 2529, หน้า 273, 277-278 และ 280.

[98] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 289.

[99] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 29 ตุลาคม 2529, หน้า 265, 269 และ 271.

นราธิวาส เนื้อที่ 5 ไร่ 3 งาน 5 ตารางวา ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3 ก.) เลขที่ 136 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทาน จังหวัดนราธิวาสได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[100] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

49. วันที่ 29 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์วัดพระพุทธ ตำบลพร่อน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529 (ร.จ.เล่ม 103 ตอนที่ 231 หน้า 60-62)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 ตุลาคม 2529[101] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ธรณีสงฆ์วัดพระพุทธ ตำบลพร่อน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้สร้างห้วงงานประตูระบายน้ำคลองปูยู เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการมูโนะ ที่ตำบลพร่อน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า บริเวณห้วงงานประตูระบายน้ำแห่งนี้ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดพระพุทธ ตำบลพร่อน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส จำนวน 2 แปลง รวมเนื้อที่ 59 ไร่ 2 งาน 5 ตารางวา ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3 ก.) เลขที่ 4305 และหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3 ก.) เลขที่ 6688 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อ และกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดนราธิวาสได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[100] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 283.

[101] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 29 ตุลาคม 2529, หน้า 248, 252 และ 254.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[102] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

50. วันที่ 29 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์วัดเกษมประทีป ตำบลเกาะสะท้อน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529 (ร.จ.เล่ม 103 ตอนที่ 231 หน้า 63-65)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 ตุลาคม 2529[103] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ธรณีสงฆ์วัดเกษมประทีป ตำบลเกาะสะท้อน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ก่อสร้างพนังกั้นในตำบลเกาะสะท้อน เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการมูโนะ ที่ตำบลเกาะสะท้อน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า พนังสายนี้ตอน กม.ที่ 3.500 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดเกษมประทีป ตำบลเกาะสะท้อน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส เนื้อที่ 20 ไร่ 3 งาน 40 ตารางวา ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3 ก.) เลขที่ 4616 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดนราธิวาสได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนา เพื่อขอโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[104] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

51. วันที่ 30 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์วัดญาโณทัย ตำบลคอกกระบือ อำเภอปะนาเระ จังหวัดปัตตานี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529 (ร.จ.เล่ม 103 ตอนที่ 231 หน้า 66-68)

---

[102] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 271.

[103] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 29 ตุลาคม 2529, หน้า 256, 260 และ 263.

[104] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 277.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 ตุลาคม 2529[105] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ธรณีสงฆ์วัดญาโณทัย ตำบลคอกกระบือ อำเภอปะนาเระ จังหวัดปัตตานีให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2529 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองระบายน้ำสาย 4 เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการปัตตานี ที่ตำบลคอกกระบือ อำเภอปะนาเระ จังหวัดปัตตานี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองระบายน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 11.600 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดญาโณทัย ตำบลคอกกระบือ อำเภอปะนาเระ จังหวัดปัตตานี เนื้อที่ 3 งาน 60 ตารางวา ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3 ก.) เลขที่ 1401 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดปัตตานีได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้วกรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้องสมควรโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[106] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

52. วันที่ 30 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลหัวเขา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา พ.ศ. 2529 (ร.จ.เล่ม 103 ตอนที่ 233 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 22 ตุลาคม 2529[107] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลหัวเขา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา เพื่อสร้างท่าเรือน้ำลึกสงขลาและกิจการอื่นที่เกี่ยวเนื่องกับท่าเรือน้ำลึกสงขลา และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมเจ้าท่ามีความประสงค์จะสร้างท่าเรือน้ำลึกสงขลา เพื่อประโยชน์ของรัฐในการอำนวยความสะดวกแก่การขนส่งสินค้าทางทะเลอันเป็นสาธารณูปโภค และกิจการอื่นที่เกี่ยวเนื่องกับท่าเรือน้ำลึกสงขลา โดยขุดลอกร่องน้ำ สร้างท่าเทียบเรือพร้อมทั้งสร้างโรงพักสินค้า คลังสินค้า ถนน อาคารที่ทำการ และอาคารอื่นที่เกี่ยวเนื่องกับกิจการอันเป็นส่วนประกอบของท่าเรือน้ำลึกสงขลา ซึ่งในการนี้ได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน

---

[105] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 29 ตุลาคม 2529, หน้า 240, 244 และ 246.

[106] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 265.

[107] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 14/2529 1มัยสามัญ, วันที่ 22 ตุลาคม 2529, หน้า 415, 418 และ 421.

ในท้องที่ตำบลหัวเขา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา พ.ศ. 2524 ออกใช้บังคับแล้ว และบัดนี้กรมเจ้าท่าได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเสร็จแล้ว สมควรดำเนินการเพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[108] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

53. วันที่ 31 สิงหาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ ให้แก่กรมการบินพาณิชย์ พ.ศ. 2529 (ร.จ.เล่ม 103 ตอนที่ 235 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 ตุลาคม 2529[109] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ ให้แก่กรมการบินพาณิชย์ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงเห็นสมควรโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่เป็นทางหลวงจังหวัดหมายเลข 1022 สายจังหวัดแพร่-พระธาตุช่อแฮ-เขาพลึง-น้ำน่าน บางส่วนในท้องที่อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ เนื้อที่ประมาณ 1.379 ตารางวา ให้แก่กรมการบินพาณิชย์ ทั้งนี้ เพราะบริเวณที่ดินดังกล่าวเป็นช่วงทางที่ผ่านทางวิ่งด้านทิศใต้ของท่าอากาศยานแพร่ ซึ่งเป็นจุดแตะของเครื่องบิน อันจะก่อให้เกิดอันตราย และอุบัติเหตุได้ง่าย กรมการบินพาณิชย์จึงขอรับโอนที่ดินทางหลวงจังหวัดบางส่วนดังกล่าวไปดำเนินการปรับปรุงเพื่อให้เกิดความสะดวก และปลอดภัยแก่การใช้ท่าอากาศยาน ซึ่งกรมทางหลวงไม่ขัดข้อง เพราะได้ก่อสร้างทางเลี่ยงบริเวณนี้แทนแล้ว สมควรโอนที่ดินซึ่งเป็นทางหลวงจังหวัดบางส่วนดังกล่าวให้แก่กรมการบินพาณิชย์

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[110] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับ

---

[108] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 133.

[109] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 29 ตุลาคม 2529, หน้า 444, 450 และ 452.

[110] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 352.

หลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

54. วันที่ 31 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะในท้องที่ตำบลบางขนาก อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่นางพยงค์ เพ่งพินิจ พ.ศ. 2529 (ร.จ.เล่ม 103 ตอนที่ 235 หน้า 4-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 ตุลาคม 2529[111] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ในท้องที่ตำบลบางขนาก อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่นางพยงค์ เพ่งพินิจ **และเหตุผล**ว่าเนื่องจากคันกั้นน้ำชลประทานเดิม ซึ่งก่อสร้างขึ้นในที่ราชพัสดุ แปลงหมายเลขทะเบียนที่ ส.ฉช. 76 หนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงเลขที่ 6883 ที่ดินเลขที่ 63 ในท้องที่ตำบลบางขนาก อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวนเนื้อที่ประมาณ 11 ไร่ 1 งาน อันเป็นที่ดินที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะอยู่ในความครอบครองดูแลและใช้ประโยชน์ของกรมชลประทาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ถูกน้ำเซาะพังลงทุกปี กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงได้ก่อสร้างคันกั้นน้ำชลประทานขึ้นใหม่เมื่อปี พ.ศ. 2508 ในที่ดินของ นางพยงค์ เพ่งพินิจ โฉนดที่ดินเลขที่ 6137 เลขที่ดิน 126 ในท้องที่ตำบลบางขนาก อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวนเนื้อที่ประมาณ 6 ไร่ 69 ตารางวา ดังนั้น กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงมีความประสงค์ที่จะแลกเปลี่ยนที่ราชพัสดุแปลงดังกล่าวกับที่ดินของ นางพยงค์ เพ่งพินิจ ที่ได้ก่อสร้างคันกั้นน้ำชลประทานขึ้นใหม่นั้น แต่โดยที่ มาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. 2518 บัญญัติให้ การโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุเฉพาะที่ดินที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะต้องกระทำโดยพระราชบัญญัติ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[112] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[111] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 29 ตุลาคม 2529, หน้า 338, 342 และ 344.

[112] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 336.

55. วันที่ 31 ธันวาคม 2529

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่แขวงบางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร ของวัดบางน้ำผึ้งนอก ตำบลบางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการให้แก่วัดบุญรอดธรรมาราม แขวงบางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2529 (ร.จ.เล่ม 103 ตอนที่ 235 หน้า 7-9)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 22 ตุลาคม 2529[113] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในแขวงบางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร ของวัดบางน้ำผึ้งนอก ตำบลบางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการให้แก่วัดบุญรอดธรรมาราม แขวงบางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากที่ธรณีสงฆ์ของวัดบางน้ำผึ้งนอก โฉนดที่ดิน เลขที่ 5234 เนื้อที่ 6 ไร่ 2 งาน 12 ตารางวา ตั้งอยู่ที่แขวงบางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร ซึ่งวัดได้มาโดย นางบุญรอด นาคเฉลียว ยกให้เพื่อสร้างเป็นวัดขึ้นใหม่ในที่ดินแปลงดังกล่าว บัดนี้ได้ดำเนินการสร้างวัดในที่ดินแปลงดังกล่าวเสร็จและได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเรียบร้อยแล้วโดยมีชื่อว่า "วัดบุญรอดธรรมาราม" จึงสมควรโอนที่ธรณีสงฆ์ของวัดบางน้ำผึ้งนอกดังกล่าวให้เป็นกรรมสิทธิ์ของวัดบุญรอดธรรมารามต่อไป ในการนี้กรมการศาสนาได้นำเสนอเจ้าอาวาสวัดบางน้ำผึ้งนอก และมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. 2505 มาตรา 34 บัญญัติว่าที่วัดและที่ธรณีสงฆ์จะโอนกรรมสิทธิ์ได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 31 ตุลาคม 2529[114] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[113] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 14/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 22 ตุลาคม 2529, หน้า 423, 427 และ 429.

[114] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 103.

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ ปี 2530

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1. พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ 15) พ.ศ.2530	467
2. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ.2530	468
3. พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของกรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม พ.ศ.2530	468
4. พระราชบัญญัติรถยนตร์ (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2530	469
5. พระราชบัญญัติล้อเลื่อน (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2530	471
6. พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 232 ลงวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ.2515 พ.ศ.2530	472
7. พระราชบัญญัติรายได้เทศบาล (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2530	473
8. พระราชบัญญัติรายได้สุขาภิบาล (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2530	473
9. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาลในท้องที่ตำบลคูหาสวรรค์ อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง พ.ศ.2530	474
10. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี พ.ศ.2530	475
11. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางพิเศษสายดาวคะนอง-ท่าเรือ ในท้องที่เขตบางขุนเทียน เขตราษฎร์บูรณะ และเขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร พ.ศ.2530	475
12. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดบพิตรพิมุข แขวงจักรวรรดิ เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ให้แก่กรมโยธาธิการ พ.ศ.2530	476
13. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่แขวงสมเด็จเจ้าพระยา เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร ของวัดประยูรวงศาวาส แขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ให้แก่กรมโยธาธิการ พ.ศ.2530	477
14. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดอนงคาราม แขวงสมเด็จเจ้าพระยา เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร ให้แก่ กรมโยธาธิการ พ.ศ.2530	478
15. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดน้อยนอก ตำบลบางกระสอ อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ให้แก่ กรมโยธาธิการ พ.ศ. 2530	479
16. พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน(ฉบับที่ 8) พ.ศ.2530	480
17. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดประมุง ตำบลบ้านลี่ อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่ กรมชลประทาน พ.ศ.2530	481

เรื่อง	หน้า
18.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดนนทรีย์ ตำบลพุทเลา อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่ กรมชลประทาน พ.ศ.2530	481
19.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดขนอนเหนือ อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2530	482
20.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดตองปุ ตำบลชอโพง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่ กรมชลประทาน พ.ศ.2530	483
21.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดราย ตำบลปากจั่น อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่ กรมชลประทา พ.ศ.2530	484
22.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดสระกะเทียม ตำบลสระกะเทียม อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม ให้แก่ กรมชลประทาน พ.ศ.2530	484
23.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดชีประขาว ตำบลบางประแดง อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่ กรมชลประทาน พ.ศ.2530	485
24.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดทำเลไทย ตำบลบ้านรุน อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่ กรมชลประทาน พ.ศ.2530	4
25.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดตาลานใต้ ตำบลบ้านใหญ่ อำเภอผักไห่ จังหวัด พระนครศรีอยุธยา ให้แก่ กรมชลประทาน พ.ศ.2530	487
26.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดตาลานเหนือ ตำบลตาลาน อำเภอผักไห่ จังหวัด พระนครศรีอยุธยา ให้แก่ กรมชลประทาน พ.ศ.2530	487
27.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดบ้านกลิ้ง ตำบลบางประแดง อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่ กรมชลประทาน พ.ศ.2530	488
28.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดกำแพง ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดชลบุรี ให้แก่ กรมชลประทาน พ.ศ.2530	489
29.พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์ วัดเทวสังฆาราม ตำบลพนมทวน อำเภอพนมทวนจังหวัดกาญจนบุรี ให้แก่ กรมชลประทา พ.ศ.2530	490
30.พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดคลองขอม ตำบลลาดชุก อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี ให้แก่ กรมชลประทาน พ.ศ.2530	490
31.พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดธรรมจริยา ตำบลนาทอง อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม ให้แก่ กรมชลประทาน พ.ศ.2530	491

เรื่อง	หน้า
32.พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดป่านิโรธมรรคคาลัย ตำบลพอกน้อย อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร ให้แก่ กรมชลประทาน พ.ศ.2530	492
33.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดธรรมโชติ ตำบลโพงเข้ อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ให้แก่ กรมชลประทาน พ.ศ.2530	493
34.พระราชบัญญัติที่ธรณีสงฆ์ วัดศรีบุญเรือง ตำบลวังยาง อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร ให้แก่ กรมชลประทาน พ.ศ.21530	493
35.พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์ วัดสิทธิบังคม ตำบลไร่ อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร ให้แก่ กรมชลประทาน พ.ศ.2530	494
36.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดเสน่หา ตำบลหนองปากโลง อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม ให้แก่ กรมชลประทาน พ.ศ.2530	495
37.พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดศรีสมพร ตำบลนาทอง อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม ให้แก่ กรมชลประทาน พ.ศ.2530	495
38.พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดรังแร้ง ตำบลหางดง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่ กรมชลประทาน พ.ศ.2530	496
39.พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดทุ่งฟ้าฮ่าม ตำบลสันกลาง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่ กรมชลประทาน พ.ศ.2530	497
40.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดไก่เตี้ย ตำบลบ้านุรน อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่ กรมชลประทาน พ.ศ.2530	498
41.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดสีกุก ตำบลน้ำเต้า อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่ กรมชลประทาน พ.ศ.2530	498
42.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดโรงช้าง ตำบลศาลาขาว อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ให้แก่ กรมชลประทาน พ.ศ.2530	499
43.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดจันทาราม ตำบลกบเจา อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่ กรมชลประทาน พ.ศ.2530	500
44.พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์ วัดคุณานุสสรณ์ ตำบลขี้เหล็ก อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่ กรมชลประทาน พ.ศ.2530	500
45.พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์วัดดอนไชย ตำบลแม่สา อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่ กรมชลประทาน พ.ศ.2530	501

เรื่อง	หน้า
46.พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์ วัดท่าด่าน ตำบลหินตั้ง อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2530	502
47.พระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ.2530	503
48.พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ 11) พ.ศ.2530	504
49.พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาชน จังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ.2530	504
50.พระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. 2530	505
51.พระราชบัญญัติการพลังงานแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2530	506
52.พระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวง (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2530	507
53.พระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2530	507
54.พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515 พ.ศ.2530	508
55.พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ.2515 (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2530	509
56.พระราชบัญญัติการประปานครหลวง (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2530	509
57.พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2530	510
58.พระราชบัญญัติการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2530	511
59.พระราชบัญญัติการประปาส่วนภูมิภาค (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2530	512
60.พระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2530	512
61.พระราชบัญญัติการชลประทานหลวง (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2530	513
62.พระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2530	514
63.พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2530	516
64.พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 8) พ.ศ.2530	517
65.พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 9) พ.ศ.2530	519
66. พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2531[1]	520
67.พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้แก่กรมการบินพาณิชย์ พ.ศ.2530	520
68.พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2530	521

[1] ดูรายละเอียดในงบประมาณรายจ่ายประจำปี

เรื่อง	หน้า
69.พระราชบัญญัติการปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญา (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2530	522
70.พระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ (ฉบับที่ 9) พ.ศ.2530	523
71.พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับสถานที่ผลิตปิโตรเลียมทางทะเล พ.ศ.2530	525
72.พระราชบัญญัติเครื่องแบบและบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานคร พ.ศ.2530	526
73.พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. 2530	527
74.พระราชบัญญัติลูกเสือ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2530	528
75.พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระชนมพรรษา 60 พรรษา พ.ศ.2530	529
76.พระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ.2530	530
77.พระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ.2530	531
78.พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2530	531
79.พระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2530	533
80.พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2530	533
81.พระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2530	535
82.พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ.2530	537
83.พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2530	538
84.พระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2530	540
85.พระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ.2530	541
86.พระราชบัญญัติการเกณฑ์ช่วยราชการทหาร พ.ศ.2530	542
87.พระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ.2530	543
88.พระราชบัญญัติรถยนตร์ (ฉบับที่ 8) พ.ศ.2530	544
89.พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2530	545
90.พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวข้าราชการพนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานองค์การของรัฐ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2530	546
91.พระราชบัญญัติชื่อบุคคล (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2530	547
92.พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ.2530	548
93.พระราชบัญญัติยา (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2530	549

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ในปี 2530

1. วันที่ 24 มิถุนายน 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ 15) พ.ศ.2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 119 หน้า 1 - 3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 25 กันยายน 2529[1] นายถวิล ไพรสณฑ์ กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติ บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2523 และ**เหตุผล** ว่าโดยที่กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่บัญญัติให้ ข้าราชการ ซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ แล้วอาจได้รับการต่อเวลาราชการให้รับราชการต่อไปอีกได้ในกรณีพิเศษ ซึ่งคณะรัฐมนตรีเห็นความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการอย่างยิ่งนั้นไม่เหมาะสมกับสภาวการณ์ของประเทศในปัจจุบัน สมควรที่จะได้ยกเลิกการต่อเวลาราชการให้แก่ข้าราชการ ซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว ไม่ว่าในกรณีใด

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 133 เสียง ไม่รับหลักการ 1 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2530[2] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่เห็นชอบ 4 คะแนน

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 17 เมษายน 2530[3] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2530[4] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณา จำนวน 19 คน เมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2530[5] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2530[6] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่

---

[1] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 8/2539 สมัยสามัญ, วันที่ 25 กันยายน 2529, หน้า 133 และ 149-150.

[2] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 8 เมษายน 2530, หน้า 212-213.

[3] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 17 เมษายน 2530, หน้า 223.

[4] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 4/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 22 พฤษภาคม 2530, หน้า 482-483.

[5] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 13/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 28 พฤษภาคม 2530, หน้า 205-206.

[6] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 5/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 พฤษภาคม 2530, หน้า 552.

คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 1 เสียง เมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2530[7] ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2530[8]

2. วันที่ 6 กรกฎาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. 2530 (ร.จ. เล่ม 104 ตอนที่ 119 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 23 เมษายน 2530[9] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี และ**เหตุผล**ว่าโดยที่รัฐบาลได้เตรียมการจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนขึ้นในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งใกล้จะเปิดดำเนินการพิจารณาพิพากษาคดีได้แล้ว และโดยที่มาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2494 กำหนดให้การจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนขึ้นในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งใกล้จะเปิดดำเนินการพิจารณาพิพากษาคดีได้แล้ว และโดยที่มาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2494 กำหนดให้การจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนประจำจังหวัดต้องตราเป็นพระราชบัญญัติ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 1 พฤษภาคม 2530[10] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเห็นส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

3. วันที่ 23 กรกฎาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทยไปเป็นของกรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม พ.ศ. 2530 (ร.จ. เล่ม 104 ตอนที่ 139 หน้า 1-4)

---

[7]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 18/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 18 มิถุนายน 2530 หน้า 229.

[8]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 12 มิถุนายน 2530, หน้า 164.

[9]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 23 เมษายน 2530, หน้า 19, 29 และ 31.

[10]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 2/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 1 พฤษภาคม 2530, หน้า 36, 41 และ 44.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 30 ตุลาคม 2529[11] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ข้าราชการตำรวจ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์และกฎหมายว่าด้วยล้อเลื่อน ไปเป็นของกรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ปัจจุบันงานทะเบียนและจัดเก็บภาษีรถและล้อเลื่อนได้แยกปฏิบัติอยู่ที่กรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม และที่กรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย ทำให้ไม่สะดวกแก่การควบคุม สมควรโอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ข้าราชการตำรวจ ลูกจ้างและงบประมาณของกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยรถยนตร์ และกฎหมายว่าด้วยล้อเลื่อน ไปเป็นของกรมการขนส่งทางบกกระทรวงคมนาคม

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2530[12] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 17 เมษายน 2530[13] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการคมนาคมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2530[14] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

4. วันที่ 23 กรกฎาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติรถยนตร์ (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 139 หน้า 5 - 12)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 30 ตุลาคม 2529[15] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรถยนตร์ พ.ศ. 2522 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขคำนิยาม "นายทะเบียน" ให้หมายความว่า ข้าราชการซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมแต่งตั้ง และ "อธิบดี" ให้หมายความว่า อธิบดีกรมการขนส่งทางบก

(2) ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของแต่ละกระทรวง

---

[11] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 16/2539 สมัยสามัญ, วันที่ 30 ตุลาคม 2529, หน้า 78, 90 และ 95-96.

[12] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 8 เมษายน 2530, หน้า 291.

[13] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 17 เมษายน 2530, หน้า 277.

[14] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530, หน้า 99.

[15] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 16/2539 สมัยสามัญ, วันที่ 30 ตุลาคม 2529, หน้า 97-99 และ 118-119.

(3) ให้รถที่ต้องผ่านการตรวจสภาพอาจรับการตรวจสภาพจากสถานตรวจสภาพที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกได้

(4) ให้รถของกรมตำรวจที่จดทะเบียนและมีเครื่องหมายตามระเบียบที่อธิบดีกรมตำรวจกำหนด ได้รับยกเว้นไม่ต้องจดทะเบียน

(5) ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบปรับในความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว

(6) ให้โอนอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเกี่ยวกับการรักษาการตามพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2524 ไปเป็นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

(7) ให้บรรดากฎกระทรวง ข้อบังคับ ฯลฯ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับใช้บังคับได้ต่อไป

(8) ให้ถือว่าบรรดาคำขออนุญาต ใบอนุญาตที่ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 หรือที่ออกตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พุทธศักราช 2473 และพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 เป็นคำขออนุญาตใบอนุญาต ตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ.2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีการโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของกรมตำรวจกระทรวงมหาดไทย เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์และกฎหมายว่าด้วยล้อเลื่อนไปเป็นของกรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม ในการนี้สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 ให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารดังกล่าว และแก้ไขให้อธิบดีกรมการขนส่งทางบกหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมการขนส่งทางบกมอบหมาย มีอำนาจเปรียบเทียบปรับในความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวได้ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน นอกจากนี้สมควรแก้ไขให้สถานตรวจสภาพที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกซึ่งเป็นของเอกชนมีส่วนในการตรวจสภาพรถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ด้วย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 112 เสียง ไม่รับหลักการ 58 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2530[16] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 17 เมษายน 2530[17] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการคมนาคมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2530[18] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[16]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 8 เมษายน 2530, หน้า 304.

[17]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 17 เมษายน 2530, หน้า 289.

[18]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530, หน้า 111.

5. วันที่ 23 กรกฎาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติล้อเลื่อน (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 139 หน้า 13-18)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 30 ตุลาคม 2529[19] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติล้อเลื่อน พุทธศักราช 2478 ดังต่อไปนี้

(1) ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวง และประกาศในเรื่องต่างๆ ทั้งนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของแต่ละกระทรวง

(2) ให้มีบทบัญญัติว่าด้วยการแบ่งเงินค่าธรรมเนียมล้อเลื่อนให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และราชการส่วนท้องถิ่นที่เรียกชื่ออย่างอื่น เว้นแต่เงินค่าธรรมเนียม เครื่องหมายสำหรับล้อเลื่อน ซึ่งจดทะเบียน

(3) ให้อธิบดีกรมการขนส่งทางบกหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมการขนส่งทางบกมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบปรับในความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว ตามพระราชบัญญัตินี้

(4) ให้โอนอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเกี่ยวกับการรักษาการตามพระราชบัญญัติล้อเลื่อน (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2481 และพระราชบัญญัติล้อเลื่อน (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2502 ไปเป็นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

(5) ให้บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง หรือประกาศใด ๆ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ใช้บังคับต่อไป

(6) ให้ถือว่าบรรดาคำขออนุญาต ใบอนุญาตที่ยื่นหรือออกตามพระราชบัญญัติล้อเลื่อน พุทธ-ศักราช 2478 เป็นคำขออนุญาตใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติล้อเลื่อน พุทธศักราช 2478 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ และกฎหมายว่าด้วยล้อเลื่อนไปเป็นของกรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม ในการนี้สมควรมีบทบัญญัติว่าด้วยการแบ่งเงินค่า ธรรมเนียมล้อเลื่อนให้แก่เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และราชการส่วนท้องถิ่นที่เรียกชื่ออย่างอื่น เว้นแต่ค่าธรรมเนียมเครื่องหมายสำหรับล้อเลื่อน ซึ่งจดทะเบียนเช่นเดียวกับการแบ่งเงินภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์ตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 และบทบัญญัติว่าด้วยการให้อธิบดีกรมการขนส่งทางบก หรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมการขนส่งทางบกมอบหมาย มีอำนาจเปรียบเทียบปรับในความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวได้ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติล้อเลื่อน พุทธ-ศักราช 2478 เสียใหม่ให้เหมาะสม

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2530[20] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[19] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 16/2539 สมัยสามัญ, วันที่ 30 ตุลาคม 2529, หน้า 122-123 และ 131.

[20] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 8 เมษายน 2530, หน้า 314.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 17 เมษายน 2530[21] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการคมนาคมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2530[22] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

6. วันที่ 23 กรกฎาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 232 ลงวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2515 พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 139 หน้า 19-21)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 30 ตุลาคม 2519[23] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 232 ลงวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2515 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากปัจจุบันได้มีการบัญญัติเรื่องการจัดสรรภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์หรือล้อเลื่อน ไว้เฉพาะในพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 และพระราชบัญญัติล้อเลื่อน พุทธศักราช 2478 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้อเลื่อน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... แล้ว ซึ่งแต่เดิมกำหนดไว้ในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 232 ลงวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2515 สมควรยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติดังกล่าวนั้นเสียเพื่อมิให้ซ้ำซ้อนกัน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2530[24] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 17 เมษายน 2530[25] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการคมนาคมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2530[26] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[21] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 17 เมษายน 2530, หน้า 298-299.

[22] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530 หน้า 213.

[23] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 16/2530 สมัยสามัญ, วันที่ 30 ตุลาคม 2519 หน้า 133 และ 135-136.

[24] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 8 เมษายน 2530, หน้า 321.

[25] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 17 เมษายน 2530, หน้า 305.

[26] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530, หน้า 128.

7. วันที่ 23 กรกฎาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติรายได้ของเทศบาล (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530 (ร.จ. เล่ม 104 ตอนที่ 139 หน้า 22 - 23)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 30 ตุลาคม 2529[27] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขให้การจัดสรรภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์ หรือล้อเลื่อนที่จัดเก็บได้ในจังหวัดใด ให้จัดสรรให้แก่เทศบาลตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากปัจจุบันได้มีการบัญญัติเรื่อง การจัดสรรภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์ หรือล้อเลื่อนให้แก่เทศบาลไว้ โดยเฉพาะในพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.2522 พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ.2522 และพระราชบัญญัติล้อเลื่อน พุทธศักราช 2478 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้อเลื่อน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... แล้ว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. 2497 ซึ่งบัญญัติในเรื่องเดียวกันนี้เสียใหม่ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2530[28] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 17 เมษายน 2530[29] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการคมนาคมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2530[30] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

8. วันที่ 23 กรกฎาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติรายได้สุขาภิบาล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2530 (ร.จ. เล่ม 104 ตอนที่ 139 หน้า 24-26)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 30 ตุลาคม 2529[31] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขให้การจัดสรรภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์หรือล้อเลื่อนที่จัดเก็บได้ในจังหวัดใด ให้จัดสรรให้แก่สุขาภิบาลตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากปัจจุบันได้มีการบัญญัติเรื่องการจัดสรรภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์หรือล้อเลื่อนที่ให้แก่สุขาภิบาลไว้โดยเฉพาะในพระราช

---

[27]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 16/2539 สมัยสามัญ, วันที่ 30 ตุลาคม 2529, หน้า 137 และ 139-140.

[28]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 8 เมษายน 2530, หน้า 328.

[29]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 17 เมษายน 2530, หน้า 310.

[30]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530, หน้า 135.

[31]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 16/2539 สมัยสามัญ, วันที่ 30 ตุลาคม 2529, หน้า 141 และ 143-144.

บัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 และพระราชบัญญัติล้อเลื่อน พุทธศักราช 2478 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้อเลื่อน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... แล้ว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรายได้สุขาภิบาล พ.ศ.2498 ซึ่งบัญญัตินี้เรื่องเดียวกันนี้เสียใหม่ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อเห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 8 เมษายน 2530[32]

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 17 เมษายน 2530[33] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการคมนาคมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2530[34] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

9. วันที่ 24 กรกฎาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาลในท้องที่ตำบลคูหาสวรรค์ อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 141 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 เมษายน 2530[35] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาลในท้องที่ตำบลคูหาสวรรค์ อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้เกิดเพลิงไหม้ขึ้น ในท้องที่ตำบลคูหาสวรรค์ อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2494 และได้มีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้ พุทธศักราช 2476ในบริเวณเขตเพลิงไหม้ ที่ตำบลคูหาสวรรค์ อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง พ.ศ. 2495 และตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวได้กำหนดให้มีการตัดและขยายถนน เพื่อป้องกันและระงับอัคคีภัย เพื่อความมั่นคงแข็งแรงและเพื่อประโยชน์อนามัย สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างหรือขยายทางหลวงเทศบาลตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[32]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 8 เมษายน 2530, หน้า 335.

[33]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 17 เมษายน 2530, หน้า 315.

[34]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530, หน้า 142.

[35]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 เมษายน 2520, หน้า 493-494 และ 496.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 พฤษภาคม 2530[36] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียง ไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

10. วันที่ 24 กรกฎาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 141 หน้า 4-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 เมษายน 2530[37] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีความประสงค์จะขยายพื้นที่ของมหาวิทยาลัยตามโครงการวิทยาเขตรังสิตในการนี้ได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ในบริเวณที่ที่จะเวนคืน ในท้องที่ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี พ.ศ. 2525 ออกใช้บังคับ ซึ่งมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเสร็จแล้วสมควรดำเนินการ เพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 พฤษภาคม 2530[38] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียง ไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

11. วันที่ 24 กรกฎาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางพิเศษสายดาวคะนอง - ท่าเรือ ในท้องที่เขตบางขุนเทียน เขตราษฎร์บูรณะ และเขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 141 หน้า 7 - 9)

---

[36]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530, หน้า 346.

[37]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 เมษายน 2530 หน้า 468,471 และ 474.

[38]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530 หน้า 341.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 เมษายน 2530[39] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่เขตบางขุนเทียน เขตราษฎร์บูรณะ และเขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางพิเศษสายดาวคะนอง - ท่าเรือ เสร็จแล้ว แต่ปรากฏว่าเจ้าของที่ดินและอาคารบางรายไม่ยินยอมขายที่ดินให้

การพิจารณาได้กระทำในสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 พฤษภาคม 2530[40] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียง ไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

12. วันที่ 24 กรกฎาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดบพิตรพิมุข แขวงจักรวรรดิ เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ให้แก่กรมโยธาธิการ พ.ศ.2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 141 หน้า 10 - 12)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 เมษายน 2530[41] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดบพิตรพิมุข แขวงจักรวรรดิ เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ให้แก่กรมโยธาธิการ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมโยธาธิการได้ดำเนินการสร้างและขยายทางหลวงสายข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา บริเวณด้านข้างสะพานพระพุทธยอดฟ้า เพื่อให้รับกับสะพานที่จะสร้างใหม่อันเป็นการแบ่งเบาภาระการสัญจรของประชาชนตามโครงการสร้างสะพานเพิ่มเติมบริเวณสะพานพระพุทธยอดฟ้าและบูรณะสะพานพระพุทธยอดฟ้าเดิม ในท้องที่แขวงวังบูรพาภิรมย์ เขตพระนคร แขวงจักรวรรดิ เขตสัมพันธวงศ์ แขวงสมเด็จเจ้าพระยา เขตคลองสาน และแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร และได้ทำการสำรวจแล้ว ปรากฏว่าทางหลวงสายนี้บางตอนถูกที่ธรณีสงฆ์วัดบพิตรพิมุข แขวงจักรวรรดิ เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ 1 งาน 76 7/10 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 15512 ซึ่งคณะอนุกรรมการจัดซื้อที่ดินและชดเชยค่ารื้อถอนอาคารสิ่งปลูกสร้างกับต้นไม้ที่ถูกโค่นล้มโครงการสร้างสะพานเพิ่มเติมบริเวณสะพานพระพุทธยอดฟ้า และบูรณะสะพานพระพุทธยอดฟ้าเดิม ได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมโยธาธิการจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมโยธาธิการ และกรมการศาสนา

---

[39]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 เมษายน 2530, หน้า 504, 508 และ 510.

[40]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530, หน้า 355.

[41]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 เมษายน 2530, หน้า 205-209, 210 และ 212.

ได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ.2505 มาตรา 34 บัญญัติว่า ที่วัดและที่ธรณีสงฆ์จะโอนกรรมสิทธิ์ได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 พฤษภาคม 2530[42] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้มติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

13. วันที่ 24 กรกฎาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่แขวงสมเด็จเจ้าพระยา เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร ของวัดประยูรวงศาวาส แขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ให้แก่กรมโยธาธิการ พ.ศ.2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 141 หน้า 13 - 15)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 เมษายน 2530[43] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่แขวงสมเด็จเจ้าพระยา เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร ของวัดประยูรวงศาวาส แขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ให้แก่กรมโยธาธิการ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมโยธาธิการได้ดำเนินการสร้างและขยายทางหลวงสายข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาบริเวณด้านข้างสะพานพระพุทธยอดฟ้า เพื่อให้รับกับสะพานที่จะสร้างใหม่อันเป็นการแบ่งเบาภาระการสัญจรของประชาชนตามโครงการสร้างสะพานเพิ่มเติมบริเวณสะพานพระพุทธยอดฟ้า และบูรณะสะพานพระพุทธยอดฟ้าเดิม ในท้องที่แขวงวังบูรพาภิรมย์ เขตพระนคร แขวงจักรวรรดิ เขตสัมพันธวงศ์ แขวงสมเด็จเจ้าพระยา เขตคลองสาน และแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า ทางหลวงสายนี้บางตอนถูกที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่แขวงสมเด็จเจ้าพระยา เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร ของวัดประยูรวงศาวาส แขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ 20 8/10 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 5519 ซึ่งคณะอนุกรรมการจัดซื้อที่ดินและชดเชยค่ารื้อถอนอาคารสิ่งปลูกสร้างกับต้นไม้ที่ถูกโค่นล้มโครงการสร้างสะพานเพิ่มเติมบริเวณสะพานพระพุทธยอดฟ้า และบูรณะสะพานพระพุทธยอดฟ้าเดิม ได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้วกรมโยธาธิการจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมโยธาธิการ และกรมการศาสนา ได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ.2505 มาตรา 34 บัญญัติว่าที่วัดและที่ธรณีสงฆ์จะโอนกรรมสิทธิ์ได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ

---

[42] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530, หน้า 155-156.

[43] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 เมษายน 2530 หน้า 213-214, 218 และ 220.

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 พฤษภาคม 2530[44] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียง ไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

14. วันที่ 24 กรกฎาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดอนงคาราม แขวงสมเด็จเจ้าพระยา เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร ให้แก่กรมโยธาธิการ พ.ศ.2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 141 หน้า 16 - 18)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 เมษายน 2530[45] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดอนงคาราม แขวงสมเด็จเจ้าพระยา เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร ให้แก่กรมโยธาธิการ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมโยธาธิการได้ดำเนินการสร้างและขยายทางหลวงสายข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาบริเวณด้านข้างสะพานพระพุทธยอดฟ้า เพื่อให้รับกับสะพานที่จะสร้างใหม่อันเป็นการแบ่งเบาภาระการสัญจรของประชาชนตามโครงการสร้างสะพานเพิ่มเติมบริเวณสะพานพระพุทธยอดฟ้าและบูรณะสะพานพระพุทธยอดฟ้าเดิม ในท้องที่แขวงวังบูรพาภิรมย์ เขตพระนคร แขวงจักรวรรดิ เขตสัมพันธวงศ์ แขวงสมเด็จเจ้าพระยา เขตคลองสาน และแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า ทางหลวงสายนี้บางตอนถูกที่ธรณีสงฆ์วัดอนงคาราม แขวงสมเด็จเจ้าพระยา เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 แปลง รวมเนื้อที่ 2 งาน ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 3035 และโฉนดที่ดิน เลขที่ 2961 ซึ่งคณะอนุกรรมการจัดซื้อที่ดินและชดเชยค่ารื้อถอนอาคารสิ่งปลูกสร้างกับต้นไม้ที่ถูกโค่นล้มโครงการสร้างสะพานเพิ่มเติมบริเวณสะพานพระพุทธยอดฟ้าและบูรณะสะพานพระพุทธยอดฟ้าเดิม ได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมโยธาธิการ จึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมโยธาธิการและกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคม พิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ.2505 มาตรา 34 บัญญัติว่าที่วัดและที่ธรณีสงฆ์จะโอนกรรมสิทธิ์ได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[44] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530, หน้า 162.

[45] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 เมษายน 2530, หน้า 222-223, 229 และ 231.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 พฤษภาคม 2530[46] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียง ไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

15. วันที่ 24 กรกฎาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดน้อยนอก ตำบลบางกระสอ อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ให้แก่กรมโยธาธิการ พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 141 หน้า 19 - 21)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 เมษายน 2530[47] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดน้อยนอก ตำบลบางกระสอ อำเภอ เมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ให้แก่กรมโยธาธิการ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมโยธาธิการ ได้ดำเนินการสร้างทางหลวงสายใหม่และขยายทางหลวงเดิมให้รับกับสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาที่สร้างใหม่เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระการสัญจร ของประชาชนตามโครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา และถนนบริเวณจังหวัดนนทบุรี และจังหวัดปทุมธานี ในท้องที่อำเภอบางใหญ่ อำเภอบางบัวทอง และอำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า ทางหลวงสายนี้บางตอนถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดน้อยนอก ตำบลบางกระสอ อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี จำนวน 2 แปลง รวมเนื้อที่ 1 ไร่ 1 งาน 28 5/10 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 3649 และโฉนดที่ดินเลขที่ 62283 ซึ่งคณะอนุกรรมการจัดซื้อที่ดินและชดเชยค่า รื้อถอนอาคารและสิ่งปลูกสร้างกับต้นไม้ที่ถูกโค่นล้มโครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา และถนนบริเวณจังหวัดนนทบุรีและจังหวัดปทุมธานี ได้กำหนดค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมโยธาธิการจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมโยธาธิการและกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง กรมโยธาธิการจึงได้ชำระค่าผาติกรรมดังกล่าว แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. 2505 มาตรา 34 บัญญัติว่า ที่วัดและที่ธรณีสงฆ์จะโอนกรรมสิทธิ์ได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมสภามีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 พฤษภาคม 2530[48] การพิจารณาได้กระทำในสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[46]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 เมษายน 2530, หน้า 168.

[47]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 เมษายน 2530, หน้า 481-482, 486 และ 488.

[48]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530, หน้า 322.

16. วันที่ 24 กรกฎาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ 8) พ.ศ.2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 141 หน้า 22 - 25)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 16 ตุลาคม 2529[49] นายนฤชาติ บุญสุวรรณ กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 78 แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากการก่ออาชญากรรมต่าง ๆ ที่กระทำกันในปัจจุบันมักจะนำอาวุธที่ใช้เฉพาะในการสงคราม หรืออาวุธที่กฎหมายไม่อนุญาตให้มีและใช้มาใช้ในการก่ออาชญากรรม และโดยที่อาวุธดังกล่าวมีประสิทธิภาพในการทำลายสูงมาก สามารถทำลายชีวิต และทรัพย์สินได้ทันที ก่อให้เกิดความหวาดกลัวแก่ประชาชน เพราะการนำอาวุธดังกล่าวมาใช้ในการประกอบอาชญากรรมเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ ประกอบกับกฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบันกำหนดโทษผู้มีและใช้อาวุธดังกล่าวไว้ต่ำ สมควรเปลี่ยนแปลงบทกำหนดโทษเสียใหม่ เพื่อปราบปรามผู้ครอบครองอาวุธดังกล่าวให้สิ้นไป ดังเช่นที่ประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียงของประเทศไทยกำลังใช้ปฏิบัติอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ และได้ผลสมควรที่รัฐบาลจะใช้มาตราการขั้นเด็ดขาดและลงโทษในสถานหนักแก่ผู้มีอาวุธดังกล่าว หากไม่นำมามอบให้แก่รัฐบาลในเวลาที่กำหนด

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 68 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2530[50] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 17 เมษายน 2530[51] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2530[52] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[49]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 13/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 16 ตุลาคม 2529, หน้า 101, 117 และ 121.

[50]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 8 เมษายน 2530, หน้า 221.

[51]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 17 เมษายน 2530 หน้า 229.

[52]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 4/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 22 พฤษภาคม 2530 หน้า 491.

17. วันที่ 10 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดประมุง ตำบลบ้านลี่ อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 152 หน้า 1 - 3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 เมษายน 2530[53] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่วัดวัดประมุง ตำบลบ้านลี่ อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ทำการขุดคลองส่งน้ำสายชัยนาท - อยุธยา เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการมหาราช ที่ตำบลบ้านลี่ อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ ระหว่าง กม.ที่110.500 ถึง กม.110.900 ถูกที่วัด วัดประมุง ตำบลบ้านลี่ อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ 1 ไร่ 1 งาน 75 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 11850 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทาน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้วกรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้ว ไม่ขัดข้องสมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดดังกล่าวให้แก่กรม ชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภาและในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 พฤษภาคม 2530[54] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

18. วันที่ 10 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดนนทรีย์ ตำบลพุทเลา อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 152 หน้า 4 - 6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 เมษายน 2530[55] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดนนทรีย์ ตำบลพุทเลา อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ทำการขุดคลองส่งน้ำสายชัยนาท - อยุธยา เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการมหาราช ที่ตำบลพุทเลา อำเภอบางปะหัน

---

[53]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 เมษายน 2530, หน้า 415, 418-419 และ 421.

[54]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง," วันที่ 15 พฤษภาคม 2530, หน้า 293.

[55]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 เมษายน 2530, หน้า 422, 425-426 และ 428.

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ระหว่าง กม.ที่ 115.100 ถึง กม.ที่ 115.500 ถูกที่วัด วัดนนทรีย์ ตำบลพุทเลา อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ 3 ไร่ 1 งาน 51 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 11445 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อ และกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทาน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทาน จึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานและกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 พฤษภาคม 2530[56] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

19. วันที่ 10 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดขนอนเหนือ ตำบลบ้านกรด อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 152 หน้า 7 - 9)

พระราชบัญญัตินี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 เมษายน 2530[57] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดขนอนเหนือ ตำบลบ้านกรด อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ทำการขุดคลองระบายน้ำสาย 2 ขวา - 2 ซ้าย ป่าสัก เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการนครหลวง ที่ตำบลบ้านกรด อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองระบายน้ำสายนี้ระหว่าง กม.ที่ 3.500 ถึง กม.ที่ 4.000 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดขนอนเหนือ ตำบลบ้านกรด อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ 2 ไร่ 2 งาน 51 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 3080 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทาน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

---

[56]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530, หน้า 295.

[57]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 เมษายน 2530, หน้า 429, 432-433 และ 435.

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 พฤษภาคม 2530[58] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียง ไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

20. วันที่ 10 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดตองปุ ตำบลบ่อโพง อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 152 หน้า 10 - 12)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 เมษายน 2530[59] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดตองปุ ตำบลบ่อโพง อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ทำการขุดคลองระบายน้ำสาย 1 ขวา - 3 ขวา - 1 ซ้าย ป่าสัก เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการนครหลวง ที่ตำบลบ่อโพง อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองระบายน้ำสายนี้ระหว่าง กม.ที่ 5.600 ถึง กม. ที่5.723 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดตองปุ ตำบลตองปุ อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ 2 ไร่ 3 งาน 70 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 3226 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทาน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าว ให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 พฤษภาคม 2530[60]การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับ

---

[58]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530, หน้า 303.

[59]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 เมษายน 2530, หน้า 436, 439-440 และ 443.

[60]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530, หน้า 308.

หลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

21. วันที่ 10 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดราย ตำบลปากจั่น อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 152 หน้า 13 - 15)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 เมษายน 2530[61] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดราย ตำบลปากจั่น อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน **และเหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ทำการขุดคลองระบายน้ำสาย 3 ขวา - 1 ซ้าย ป่าสัก เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการนครหลวง ที่ตำบลปากจั่น อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองระบายน้ำสายนี้ ระหว่าง กม.ที่ 7.040 ถึง กม.ที่ 7.160 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดราย ตำบลปากจั่น อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ 1 ไร่ 1 งาน 50 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 2221 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนา เพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 พฤษภาคม 2530[62] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียง ไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

22. วันที่ 10 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดสระกะเทียม ตำบลสระกะเทียม อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 152 หน้า 16 - 18)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 เมษายน 2530[63] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดสระกะเทียม ตำบลสระกะเทียม อำเภอเมือง

---

[61] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 เมษายน 2530, หน้า 444, 447-448 และ 450.

[62] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530, หน้า 313.

[63] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 เมษายน 2530, หน้า 263, 266-267 และ 269.

นครปฐม จังหวัดนครปฐม ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย1ขวา9ซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการแม่กลองใหญ่ฝั่งซ้าย ที่ตำบลสระกะเทียม อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม และได้ทำการสำรวจแล้ว ปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ ตอน กม.ที่ 12.580 ถึง กม.ที่ 12.740 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดสระกะเทียม ตำบลสระกะเทียม อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม เนื้อที่ 3 ไร่ 3 งาน 66 7/10 ตารางวา ตามโฉนดที่ 30891 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อ และกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทาน จังหวัดนครปฐม ได้กำหนดค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 พฤษภาคม 2530[64] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียง ไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

23. วันที่ 10 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดชีปะขาว ตำบลบางประแดง อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 152 หน้า 19 - 21)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 เมษายน 2530[65] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดชีปะขาว ตำบลบางประแดง อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 1 ซ้าย - ส.9 เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการบางบาล ที่ตำบลบางประแดง อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ ตอน กม.ที่ 2.500 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดชีปะขาว ตำบลบางประแดง อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ 1 ไร่ 80 ตารางวา ตามโฉนด ที่ 3664 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทาน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้กำหนดค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าว ให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

---

[64]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530, หน้า 193.

[65]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 เมษายน 2530, หน้า 270 และ 273-275.

การพิจารณาได้กระทำในสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 ลงมติเห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 พฤษภาคม 2530[66] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียง ไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

24. วันที่ 10 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดทำเลไทย ตำบลบ้านรุน อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 152 หน้า 22 - 24)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 เมษายน 2530[67] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดทำเลไทย ตำบลบ้านรุน อำเภอ พระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย1 ซ้าย - ส.9 เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการบางบาล ที่ตำบลบ้านรุน อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ ตอนที่ กม.ที่ 0.440 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดทำเลไทย ตำบลบ้านรุน อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ 1 ไร่ 2 งาน 52 ตารางวา ตามโฉนดที่ 743 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทาน จังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้กำหนดค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าว ให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 พฤษภาคม 2530[68] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียง ไม่รับหลัก

---

[66] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530, หน้า 198.

[67] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 29 เมษายน 2530, หน้า 409-410 และ 412.

[68] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา· รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530, หน้า 288.

การ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

25. วันที่ 10 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดตาลานใต้ ตำบลบ้านใหญ่ อำเภอผักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 152 หน้า 25 - 27)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 เมษายน 2530[69] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดตาลานใต้ ตำบลบ้านใหญ่ อำเภอผักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน **และเหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทาน ได้สร้างพนังสายผักไห่-ลาดชะโด เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการผักไห่ ที่ตำบลบ้านใหญ่ อำเภอผักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตพนัง ตอน กม.ที่ 0.814 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดตาลานใต้ ตำบลบ้านใหญ่ อำเภอผักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ 1 ไร่ 34 ตารางวา ตามโฉนดที่ 11054 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้กำหนดค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้วกรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานและกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 พฤษภาคม 2530[70] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียง ไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

26. วันที่ 10 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดตาลานเหนือ ตำบลตาลาน อำเภอผักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2530 (ร.จ. เล่ม 104 ตอนที่ 152 หน้า 28-30)

---

[69]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 เมษายน 2530, หน้า 339, 402-403 และ 405.

[70]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530, หน้า 283.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 เมษายน 2530[71] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดตาลานเหนือ ตำบลตาลาน อำเภอผักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้สร้างพนังสายผักไห่-ลาดชะโด เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการผักไห่ที่ตำบลตาลาน อำเภอผักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตพนัง ตอน กม. ที่ 3.500 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดตาลานเหนือ ตำบลตาลาน อำเภอผักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ 5 ไร่ 3 งาน 50 ตารางวา ตามโฉนดที่ 4120 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทาน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้กำหนดค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานและกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 โดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 พฤษภาคม 2530[72] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

27. วันที่ 10 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดบ้านกลิ้ง ตำบลบางประแดง อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2530 (ร.จ. เล่ม 104 ตอนที่ 152 หน้า 31-33)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 เมษายน 2530[73] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดบ้านกลิ้ง ตำบลบางประแดง อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ทำการขุดคลองส่งน้ำสาย 1 ซ้าย - ส.9 เพื่อประโยชน์แก่การชลประทาน ตามโครงการบางบาล ที่ตำบลบางประแดง อำเภอบางปะอิน - จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ ตอน กม.ที่ 1.378 ถึง กม.ที่ 1.463 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดบ้านกลิ้ง ตำบลบางประแดง อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 2 แปลง แปลงที่ 1 เนื้อที่ 1 ไร่ 1 งาน 97 ตารางวา ตามโฉนดที่ 3673 และแปลงที่ 2

---

[71] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 เมษายน 2530, หน้า 392, 395-396 และ 398.

[72] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530, หน้า 278.

[73] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 เมษายน 2530, หน้า 385, 388-389 และ 391.

เนื้อที่ 24 ตารางวา ตามโฉนดที่ 3674 รวม 2 แปลง เป็นเนื้อที่ 1 ไร่ 2 งาน 21 ตารางวา ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทาน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้กำหนดค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 โดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 พฤษภาคม 2530[74] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

28. วันที่ 10 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดกำแพง ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2530 (ร.จ. เล่ม 104 ตอนที่ 152 หน้า 34-36)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 เมษายน 2530[75] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดกำแพง ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองระบายน้ำสาย 2 ขวา - 7 ซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทาน ตามโครงการช่องแค ที่ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองระบายน้ำสายนี้ ตอน กม.ที่ 5.245 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดกำแพง ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี เนื้อที่ 5 ไร่ 1 งาน 30 ตารางวา ตามโฉนดที่ 4440 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทาน จังหวัดลพบุรี ได้กำหนดค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้วกรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนา เพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานและกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควร
โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 โดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[74]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530, หน้า 273.

[75]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 29 เมษายน 2530, หน้า 381-382 และ 384.

ร่างนี้ได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 พฤษภาคม 2530[76] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

29. วันที่ 10 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดเทวสังฆาราม ตำบลพนมทวน อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2530 (ร.จ. เล่ม 104 ตอนที่ 152 หน้า 37-39)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 เมษายน 2530[77] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ธรณีสงฆ์ วัดเทวสังฆาราม ตำบลพนมทวน อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้สร้างพนังสายกำแพงแสน-พนมทวน เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการแม่กลองใหญ่ฝั่งซ้าย ที่ตำบลพนมทวน อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตพนังสายนี้ตอน กม.ที่ 12.000 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดเทวสังฆาราม ตำบลพนมทวน อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี เนื้อที่ 11 ไร่ 3 งาน 78 ตารางวา ตาม ส.ค. 1 เลขที่ 533 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดกาญจนบุรีได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้องสมควรโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำในสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 พฤษภาคม 2530[78] การพิจารณาได้กระทำในสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มี คะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

30. วันที่ 10 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดคลองขอม ตำบลสามชุก อำเภอสามชุก จังหวัด สุพรรณบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2530 (ร.จ. เล่ม 104 ตอนที่ 152 หน้า 40-42)

---

[76]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530, หน้า 268.

[77]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 เมษายน 2530, หน้า 454-455 และ 457.

[78]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530, หน้า 318.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 เมษายน 2530[79] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่วัด วัดคลองขอม ตำบลสามชุก อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรีให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้สร้างพนัง เพื่อประโยชน์แก่กรมชลประทานตามโครงการกระเสียวที่ตำบลสามชุก อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตพนัง ตอน กม.ที่ 50.500 ถึง กม.ที่ 50.670 ถูกที่วัด วัดคลองขอม ตำบลสามชุก อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี เนื้อที่ 4 ไร่ 1 งาน 65 ตารางวา ตามหนังสือสำคัญ น.ส. 3 ที่ 391 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทาน จังหวัดสุพรรณบุรี ได้กำหนดค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนา เพื่อขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนที่วัดให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 พฤษภาคม 2530[80] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียง ไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

31. วันที่ 10 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดธรรมจริยา ตำบลนาทอง อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2530 (ร.จ. เล่ม 104 ตอนที่ 153 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 เมษายน 2530[81] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่วัด วัดธรรมจริยา ตำบลนาทอง อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหา-สารคม ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสายใหญ่ฝั่งซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการน้ำพอง ที่ตำบลนาทอง อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 65.112 ถูกที่วัด วัดธรรมจริยา ตำบลนาทอง อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม เนื้อที่ 9 ไร่ ตาม ส.ค. 1 เลขที่ 168 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทาน จังหวัดมหาสารคามได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนา เพื่อขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

---

[79]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 เมษายน 2530 หน้า 374-375 และ 377.

[80]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530, หน้า 263.

[81]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 เมษายน 2530, หน้า 326, 329 และ 331.

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 พฤษภาคม 2530[82] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียง ไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

32. วันที่ 10 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดป่านิโรธมรรคาลัย ตำบลพอกน้อย อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2530 (ร.จ. เล่ม 104 ตอนที่ 153 หน้า 4-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 เมษายน 2530[83] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่วัด วัดป่านิโรธมรรคาลัย ตำบลพอกน้อย อำเภอ พรรณานิคม จังหวัดสกลนคร ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสายขวา - 7 ซ้าย - 2 ขวา เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการน้ำอูน ที่ตำบลพอกน้อย อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอนกม.ที่ 2.193 ถูกที่วัด วัดป่านิโรธมรรคาลัย ตำบลพอกน้อย อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร เนื้อที่ 4 ไร่ 60 ตารางวา ตาม น.ส. 3 เลขที่ 358 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อ และกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สิน เพื่อการชลประทาน จังหวัดสกลนครได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 พฤษภาคม 2530[84] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียง ไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[82]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530, หน้า 233.

[83]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 เมษายน 2530, หน้า 335-336 และ 338.

[84]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530, หน้า 228.

33. วันที่ 10 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดธรรมโชติ ตำบลโรงเข้ อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2530 (ร.จ. เล่ม 104 ตอนที่ 153 หน้า 7-9)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 เมษายน 2530[85] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดธรรมโชติ ตำบลโรงเข้ อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองระบายน้ำ สาย 4 เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการแม่กลองใหญ่ ที่ตำบลโรงเข้ อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองระบายน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 8.950 ถูกที่วัด วัดธรรมโชติ ตำบลโรงเข้ อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร เนื้อที่ 4 ไร่ 2 งาน 40 ตารางวา ตามตราจองเลขที่ 426 ที่ตราว่า "ได้ทำประโยชน์แล้ว" ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อ และกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดสมุทรสาครได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานและกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 พฤษภาคม 2530[86] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียง ไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

34. วันที่ 10 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์ วัดศรีบุญเรือง ตำบลวังยาง อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2530 (ร.จ. เล่ม 104 ตอนที่ 153 หน้า 10-12)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 เมษายน 2530[87] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ธรณีสงฆ์ วัดศรีบุญเรือง ตำบลวังยาง อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสายขวา - 7 ซ้าย - 1 ซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการน้ำอูน ที่ตำบลวังยาง อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 0.359 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดศรีบุญเรือง ตำบลวัง

---

[85]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 เมษายน 2530, หน้า 342-343 และ 345.

[86]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530, หน้า 243.

[87]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 เมษายน 2530, หน้า 349-350 และ 352.

ยาง อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร เนื้อที่ 6 ไร่ 20 ตารางวา ตาม น.ส. 3 ก. เลขที่ 2266 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อ และกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดสกลนครได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานและกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควร
โอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำในสามวาระรวด ที่ประชุมมีลงมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 พฤษภาคม 2530[88] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียง ไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

35. วันที่ 24 กรกฎาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์ วัดสิทธิบังคม ตำบลไร่ อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2530 (ร.จ. เล่ม 104 ตอนที่ 153 หน้า 13-15)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 เมษายน 2530[89] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ธรณีสงฆ์ วัดสิทธิบังคม ตำบลไร่ อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนครให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสายใหญ่ฝั่งขวา เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการน้ำอูน ที่ตำบลไร่ อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 13.800 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดสิทธิบังคม ตำบลไร่ อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร เนื้อที่ 13 ไร่ 2 งาน 30 ตารางวา ตาม น.ส. 3 ก. เลขที่ 1006 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดสกลนครได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานและกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[88]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530, หน้า 248.

[89]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 เมษายน 2530, หน้า 356-357 และ 359.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 พฤษภาคม 2530[90] การพิจารณาได้กระทำในสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

36. วันที่ 10 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดเสน่หา ตำบลหนองปากโลง อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 153 หน้า 16-18)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 เมษายน 2530[91] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดเสน่หาตำบลหนองปากโลง อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 8 ขวา 5 ซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการแม่กลองใหญ่ที่ตำบลหนองปากโลง อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม. ที่ 5.500 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดเสน่หา ตำบลหนองปากโลง อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม เนื้อที่ 13 ไร่ 1 งาน 32 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 1692 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดนครปฐมได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานและกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้องสมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวดที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 พฤษภาคม 2530[92] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนน เสียง ไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

37. วันที่ 10 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดศรีสมพร ตำบลนาทอง อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 153 หน้า 19-21)

---

[90]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530, หน้า 253.

[91]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 เมษายน 2530, หน้า 363-364.

[92]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530, หน้า 258.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 เมษายน 2530[93] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่วัด วัดศรีสมพร ตำบลนาทอง อำเภอเชียงยืน จังหวัด มหาสารคามให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 11 ขวา ฝั่งซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการน้ำพอง ที่ตำบลนาทอง อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม. ที่ 1.40 ถูกที่วัด วัดศรีสมพร ตำบลนาทอง อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม เนื้อที่ 5 ไร่ 2 งาน 8 ตารางวา ตามหนังสือสำคัญ น.ส.3ก.ที่ 3444 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทาน จังหวัดมหาสารคามได้กำหนดค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนา เพื่อขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานและกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้องสมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 พฤษภาคม 2530[94] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

38. วันที่ 10 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดรังแร้ง ตำบลหางดง อำเภอหางดง จังหวัด เชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 153 หน้า 22-24)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 เมษายน 2530[95] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่วัด วัดรังแร้ง ตำบลหางดง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสายใหญ่เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการแม่แตง ที่ตำบลหางดง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม. ที่ 67.200 ถูกที่วัด วัดรังแร้ง ตำบลหางดง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ เนื้อที่ 3 งาน 90 ตารางวา ตามหนังสือ สำคัญ ส.ค.1 ที่ 463 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทาน จังหวัดเชียงใหม่ ได้กำหนดค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานและกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด

---

[93] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 เมษายน 2530, หน้า 237-238 และ 240.

[94] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530, หน้า 173.

[95] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 เมษายน 2530, หน้า 244-246 และ 248.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 พฤษภาคม 2530[96] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

39. วันที่ 10 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดทุ่งฟ้าฮ่าม ตำบลสันกลาง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 153 หน้า 25-27)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 เมษายน 2530[97] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่วัด วัดทุ่งฟ้าฮ่าม ตำบลสันกลาง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสายใหญ่ เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการแม่แตง ที่ตำบลหางดง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม. ที่ 73.500 ถูกที่วัด วัดทุ่งฟ้าฮ่าม ตำบลสันกลาง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ เนื้อที่ 1 ไร่ 97 ตารางวา ตาม น.ส. 3 เลขที่ 88 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทาน จังหวัดเชียงใหม่ ได้กำหนดค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานและกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมแล้วไม่ขัดข้องสมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนน เสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 พฤษภาคม 2530[98] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[96] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530, หน้า 178.

[97] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 เมษายน 2530, หน้า 282-283 และ 284.

[98] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530, หน้า 203.

40. วันที่ 10 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดไก่เตี้ย ตำบลบ้านรุน อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 153 หน้า 28-30)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 เมษายน 2530[99] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดไก่เตี้ย ตำบลบ้านรุน อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ทำการก่อสร้างบริเวณหัวงานโรงสูบน้ำที่ 9 เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการบางบาลที่ตำบลบ้านรุน อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตชลประทานถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดไก่เตี้ย ตำบลบ้านรุน อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ 1 งาน 92 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 9586 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้กำหนดค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานและกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้องสมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 พฤษภาคม 2530[100] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

41. วันที่ 10 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดสีกุก ตำบลน้ำเต้า อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 153 หน้า 31-33)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 เมษายน 2530[101] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดสีกุก ตำบลน้ำเต้า อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ทำการขุดคลองส่งน้ำสาย ส.4 เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการบางบาล ที่ตำบลน้ำเต้า อำเภอบางบาล จังหวัด

---

[99] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 เมษายน พ.ศ. 2530, หน้า 252-253 และ 255.

[100] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530, หน้า 183.

[101] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 เมษายน 2530, หน้า 259-260 และ 262.

พระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ ตอน กม. ที่ 2.000 ถึง กม. ที่ 2.050 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดสีกุก ตำบลน้ำเต้า อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 2 แปลง แปลงที่หนึ่ง เนื้อที่ 1 ไร่ 50 ตารางวา ตามโฉนดที่ 2795 และแปลงที่สอง เนื้อที่ 2 ไร่ 3 งาน 68 ตารางวา ตามโฉนดที่ 2391 รวม 2 แปลง เป็นเนื้อที่ 4 ไร่ 18 ตารางวา ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้กำหนดค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชล-ประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคม พิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่15 พฤษภาคม 2530[102] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

42. วันที่ 10 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดโรงช้าง ตำบลศาลาขาว อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 153 หน้า 34-36)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 เมษายน 2530[103] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดโรงช้าง ตำบลศาลาขาว อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ทำคลองระบายน้ำสายใหญ่สามชุก 2 เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการสามชุก ที่ตำบลศาลาขาว อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองระบายน้ำสายนี้ระหว่าง กม.ที่ 24.056 ถึง กม.ที่24.276 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดโรงช้าง ตำบลศาลาขาว อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี เนื้อที่ 6 ไร่ 79 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 7776 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สิน เพื่อการชลประทานจังหวัดสุพรรณบุรี ได้กำหนดค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และ ในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[102] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530, หน้า 188.

[103] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง วันที่ 29 เมษายน 2530, หน้า 310-311 และ 313.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 พฤษภาคม 2530[104] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

43. วันที่ 10 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดจันทาราม ตำบลกบเจา อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 153 หน้า 37-39)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 เมษายน 2530[105] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดจันทาราม ตำบลกบเจา อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทาน ได้สร้างพนังสาย 1 ซ้าย - ส.1 - ส.4 เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการบางบาล ที่ตำบลกบเจา อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตพนังสายนี้ตอน กม. ที่ 0.480 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดจันทาราม ตำบลกบเจา อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ 1 ไร่ 2 งาน 24 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 1546 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้กำหนดค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนา เพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 พฤษภาคม 2530[106] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

44. วันที่ 10 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์วัดคุณานุสรณ์ ตำบลขี้เหล็ก อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 153 หน้า 40-42)

---

[104] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530, หน้า 223.

[105] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 เมษายน 2530, หน้า 317-319.

[106] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530 หน้า 228.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 เมษายน 2530[107] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ธรณีสงฆ์ วัดคุณานุสรณ์ ตำบลขี้เหล็ก อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ให้แก่กรมชลประทาน **และเหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 1 ขวา - 7 ซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการแม่แตง ที่ตำบลขี้เหล็ก อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอนกม.ที่ 1.360 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดคุณานุสรณ์ ตำบลขี้เหล็ก อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ เนื้อที่ 3 งาน 22 ตารางวา ตาม น.ส.3 เลขที่ 31 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สิน เพื่อการชลประทานจังหวัดเชียงใหม่ได้กำหนดค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนา เพื่อขอโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 พฤษภาคม 2530[108]การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนน เสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

45. วันที่ 10 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์ วัดดอนไชย ตำบลแม่สา อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 153 หน้า 43-45)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 เมษายน 2530[109] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ธรณีสงฆ์ วัดดอนไชย ตำบลแม่สา อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ให้แก่กรมชลประทาน **และเหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 10 ซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการแม่แตง ที่ตำบลแม่สา อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 2.440 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดดอนไชย ตำบลแม่สา อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ เนื้อที่ 1 ไร่ 2 งาน 80 ตารางวา ตาม ส.ค.1 เลขที่ 143 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดเชียงใหม่ได้กำหนดค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อ

---

[107] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 เมษายน 2530, หน้า 289-290 และ 292.

[108] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530, หน้า 208.

[109] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 เมษายน 2530, หน้า 296-297 และ 299.

กับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 พฤษภาคม 2530[110] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

46. วันที่ 10 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์ วัดท่าด่าน ตำบลหินตั้ง อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 153 หน้า 46- 48)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 เมษายน 2530[111] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ธรณีสงฆ์ วัดท่าด่าน ตำบลหินตั้ง อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายกให้แก่กรมชลประทาน **และเหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 1 ขวา เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการท่าด่าน ที่ตำบลหินตั้ง อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก และได้ทำการสำรวจแล้ว ปรากฏว่าแนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ระหว่าง กม.ที่ 1.500 ถึง กม. ที่ 1.900 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดท่าด่าน ตำบลหินตั้ง อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก เนื้อที่ 1ไร่ 1 งาน 34 ตารางวา ตาม ส.ค. 1 เลขที่ 38 ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดนครนายก ได้กำหนดค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานและกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้องสมควรโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภาวันที่ 15 พฤษภาคม 2530[112]การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนน ไม่มีคะแนน

---

[110] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530, หน้า 213.

[111] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 เมษายน 2530, หน้า 303-304 และ 306.

[112] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530, หน้า 218.

เสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

47. วันที่ 12 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 156 หน้า 1-17)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 9 ตุลาคม 2529[113] มีผู้เสนอ 2 ฉบับ คือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสน **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยอนุญาโตตุลาการนอกศาล และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ในปัจจุบันนี้ความนิยมของประชาชนในการระงับข้อพิพาททางแพ่ง โดยทางอนุญาโตตุลาการนอกศาลมีมากขึ้น เพราะเป็นวิธีที่สามารถแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งได้โดยสะดวกรวดเร็ว ไม่สิ้นเปลืองเวลาและค่าใช้จ่าย ทั้งยังเป็นการแก้ปัญหาในลักษณะประนีประนอม อันจะช่วยลดจำนวนคดีความที่จะขึ้นสู่ศาลอีกด้วย แต่เนื่องจากกฎหมายเกี่ยวกับอนุญาโตตุลาการนอกศาลที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีเพียงมาตรา 221 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตราเดียวเท่านั้นซึ่งยังไม่ชัดเจนและรัดกุมพอ โดยเฉพาะเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการยอมรับและการบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศ อันเป็นผลให้ประชาชนผู้ประสงค์จะใช้วิธีการระงับข้อพิพาททางแพ่งโดยทางอนุญาโตตุลาการนอกศาลต้องประสบกับปัญหาข้อขัดข้องอยู่เสมอ สมควรที่จะมีการปรับปรุงกฎหมายเรื่องนี้ให้ละเอียด ชัดเจน และสอดคล้องกับสภาวะทางเศรษฐกิจ และสังคมปัจจุบันยิ่งขึ้น

2. ฉบับนายพิภพ อะสีติรัตน์ กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการและเหตุผล**เหมือนฉบับคณะรัฐมนตรี

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2530[114] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 17 เมษายน 2530[115] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการเศรษฐกิจและการอุตสาหกรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2530[116] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[113] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2539 สมัยสามัญ, วันที่ 9 ตุลาคม 2539, หน้า 428-442,474 และ 478.

[114] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 8 เมษายน 2530, หน้า 426.

[115] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 17 เมษายน 2530, หน้า 344.

[116] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 6/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 5 มิถุนายน 2530, หน้า 97.

48. วันที่ 12 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 156 หน้า 18-20)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 9 ตุลาคม 2529[117] มีผู้เสนอ 2 ฉบับ คือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยกเลิกบทบัญญัติว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ นอกศาลในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (มาตรา 221) และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. .... ซึ่งเป็นกฎหมายที่บัญญัติถึงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเสนอข้อพิพาท การพิจารณา การทำคำชี้ขาด และการบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการนอกศาลไว้โดยเฉพาะแล้ว สมควรยกเลิกบทบัญญัติว่าด้วยอนุญาโตตุลาการนอกศาลในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (มาตรา 221)

2. ฉบับนายพิภพ อะสีติรัตน์ กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยกเลิกบทบัญญัติว่าด้วยอนุญาโตตุลาการนอกศาลในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (มาตรา 221) และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีการประกาศใช้กฎหมายว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ ซึ่งเป็นกฎหมายที่บัญญัติถึงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเสนอข้อพิพาท การพิจารณา การทำคำชี้ขาดและการบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการนอกศาลไว้โดยเฉพาะแล้ว สมควรยกเลิกบทบัญญัติว่าด้วยอนุญาโตตุลาการนอกศาล ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (มาตรา 221)

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2530[118] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 17 เมษายน 2530[119] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการเศรษฐกิจและการอุตสาหกรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อ วันที่ 5 มิถุนายน 2530[120] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

49. วันที่ 12 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน จังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ.2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 156 หน้า 21 - 22)

---

[117] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2539 สมัยสามัญ, วันที่ 9 ตุลาคม 2529, หน้า 459-463,474 และ 478.

[118] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 8 เมษายน 2530, หน้า 433.

[119] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 17 เมษายน 2530, หน้า 350.

[120] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 5/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 5 มิถุนายน 2530, หน้า 111.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 10 มิถุนายน 2530[121] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดนครสวรรค์ และ**เหตุผล**ว่า เนื่องจากรัฐบาลได้เตรียมการจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน ในจังหวัดนครสวรรค์ และใกล้จะเปิดดำเนินการพิจารณาพิพากษาคดีได้แล้ว และโดยที่มาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2494 กำหนดให้การจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนประจำจังหวัดต้องตราเป็นพระราชบัญญัติ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 19 มิถุนายน 2530[122] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

50. วันที่ 19 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 164 หน้า 1-25)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 18 กันยายน 2529[123] มีผู้เสนอ 2 ฉบับ คือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่กฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้ประกาศใช้มานานแล้วและมีบทบัญญัติบางประการที่ยังไม่เหมาะสม สมควรปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวเสียใหม่ เพื่อให้การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เป็นไปได้โดยรวดเร็วและเป็นธรรมยิ่งขึ้น

2. ฉบับนายวัชระ ประภาพัฒน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่กฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้ประกาศใช้มานานแล้ว และมีบทบัญญัติบางประการที่ยังไม่เหมาะสม สมควรปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวเสียใหม่ เพื่อให้การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เป็นไปได้โดยรวดเร็วและเป็นธรรมยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2530[124] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[121] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 16/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 10 มิถุนายน 2530, หน้า 41,45,49 และ 70.

[122] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 19 มิถุนายน 2530, หน้า 270.

[123] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 18 กันยายน 2529, หน้า 262-281,322 และ 326.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 17 เมษายน 2530[125] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการเศรษฐกิจและการอุตสาหกรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2530[126] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

51. วันที่ 19 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการพลังงานแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 164 หน้า 26-29)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 18 กันยายน 2529[127] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการพลังงานแห่งชาติ ในส่วนที่เกี่ยวกับการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรยกเลิกบทบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ที่บัญญัติไว้ โดยเฉพาะในพระราชบัญญัติการพลังงานแห่งชาติ พ.ศ. 2496 เนื่องจากบทบัญญัติดังกล่าวซ้ำซ้อนกับบทบัญญัติในกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2530[128] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 17 เมษายน 2530[129] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2530[130] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[124] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 8 เมษายน 2530, หน้า 512.

[125] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 17 เมษายน 2530, หน้า 397.

[126] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 4/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 22 พฤษภาคม 2530, หน้า 394.

[127] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ, วันที่ 18 กันยายน 2530, หน้า 329 และ 335 – 336.

[128] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 8 เมษายน 2530, หน้า 521.

[129] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 17 เมษายน 2530, หน้า 403.

[130] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 4/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 22 พฤษภาคม 2530, หน้า 438.

52. วันที่ 19 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 164 หน้า 30-32)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 18 กันยายน 2529[131] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการไฟฟ้านครหลวง ในส่วนที่เกี่ยวกับอนุญาโตตุลาการ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวง พ.ศ. 2501 มีบทบัญญัติให้มอบข้อพิพาทให้อนุญาโตตุลาการวินิจฉัย และให้นำกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่เนื่องจากกฎหมายดังกล่าวได้ยกเลิกบัญญัติว่าด้วยอนุญาโตตุลาการไปแล้ว สมควรแก้ไขพระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวง พ.ศ.2501 ให้สอดคล้องกัน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2530[132] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 17 เมษายน 2530[133] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2530[134] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

53. วันที่ 19 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2530 (ร.จ. เล่ม 104 ตอนที่ 164 หน้า 33-35)

พระราชบัญญัตินี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 18 กันยายน 2529[135] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการรถไฟแห่งประเทศไทยในส่วนที่เกี่ยวกับการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่บทบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะในพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2494 ซ้ำซ้อนกับบทบัญญัติในกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ที่ได้ปรับปรุงแล้ว สมควรยกเลิกบทบัญญัติดังกล่าว

---

[131] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 18 กันยายน 2529 หน้า 337 และ 340 – 341.

[132] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 8 เมษายน 2530 หน้า 528.

[133] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 17 เมษายน 2530, หน้า 409.

[134] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 4/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 22 พฤษภาคม 2530, หน้า 424.

[135] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ, วันที่ 18 กันยายน 2529, หน้า 347 และ 350 - 351.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2530[136] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 17 เมษายน 2530[137] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2530[138] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

54. วันที่ 19 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 164 หน้า 36-40)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 18 กันยายน 2529[139] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ใน ส่วนที่เกี่ยวกับการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่บทบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 บางอย่างไม่เหมาะสม และซ้ำซ้อนกับบทบัญญัติในกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ที่ได้ปรับปรุงใหม่แล้ว สมควรยกเลิกบทบัญญัติดังกล่าว

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 86 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 1 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2530[140] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 17 เมษายน 2530[141] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการ

---

[136] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 8 เมษายน 2530, หน้า 535-542.

[137] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 17 เมษายน 2530, หน้า 422.

[138] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 4/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 22 พฤษภาคม 2530, หน้า 466.

[139] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 18 กันยายน 2539, หน้า 352 และ 360.

[140] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 8 เมษายน 2530, หน้า 550 - 551.

[141] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 17 เมษายน 2530, หน้า 429.

การปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2530[142] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

55. วันที่ 19 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 164 หน้า 41-46)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 18 กันยายน 2529[143] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยทางหลวงในส่วนที่เกี่ยวกับการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ และเหตุผลว่าโดยที่บทบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 บางอย่างไม่เหมาะสมและซ้ำซ้อนกับบทบัญญัติในกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ที่ได้ปรับปรุงใหม่แล้ว สมควรยกเลิกบทบัญญัติดังกล่าว

ที่ประชุมลงมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 92 เสียง ไม่รับหลักการ 1 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2530[144] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 17 เมษายน 2530[145] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2530[146] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

56. วันที่ 19 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการประปานครหลวง (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 164 หน้า 47-49)

---

[142] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 4/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 22 พฤษภาคม 2530, หน้า 411.

[143] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2539 สมัยสามัญ, วันที่ 18 เมษายน 2539, หน้า 362 และ 373 - 374.

[144] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 8 เมษายน 2530 หน้า 560.

[146] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ, วันที่ 17 เมษายน 2530, หน้า 437.

[146] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 4/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 22 พฤษภาคม 2530, หน้า 403.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 18 กันยายน 2529[147] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการประปานครหลวงในส่วนที่เกี่ยวกับอนุญาโตตุลาการ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติการประปานครหลวง พ.ศ. 2510 มีบทบัญญัติให้มอบข้อพิพาทให้อนุญาโตตุลาการวินิจฉัยและให้นำกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่เนื่องจากกฎหมายดังกล่าวได้ยกเลิกบทบัญญัติว่าด้วยอนุญาโตตุลาการไปแล้ว สมควรแก้ไขพระราชบัญญัติการประปานครหลวง พ.ศ. 2510 ให้สอดคล้องกันด้วย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2530[148] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 17 เมษายน 2530[149] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2530[150] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

57. วันที่ 19 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 164 หน้า 50-52)

พระราชบัญญัติฉบับนี้ผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 18 กันยายน 2529[151] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยในส่วนที่เกี่ยวกับอนุญาโตตุลาการ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2511 มีบทบัญญัติให้มอบข้อพิพาทให้อนุญาโตตุลาการวินิจฉัยและให้นำกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่เนื่องจากกฎหมายดังกล่าวได้ยกเลิกบทบัญญัติว่าด้วยอนุญาโตตุลาการไปแล้ว สมควรแก้ไขพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2511 ให้สอดคล้องกัน

---

[147] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2539 สมัยสามัญ, วันที่ 18 กันยายน 2530, หน้า 381 และ 384 - 385.

[148] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 8 เมษายน 2530, หน้า 574.

[149] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 17 เมษายน 2530, หน้า 449.

[150] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 4/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 22 พฤษภาคม 2530, หน้า 431.

[151] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2539 สมัยสามัญ, วันที่ 18 เมษายน 2539, หน้า 386 และ 390.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2530[152] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 17 เมษายน 2530[153] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2530[154] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

58. วันที่ 19 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 164 หน้า 53-55)

พระราชบัญญัตินฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 18 กันยายน 2529[155] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทยในส่วนที่เกี่ยวกับอนุญาโตตุลาการ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 มีบทบัญญัติให้มอบข้อพิพาทให้อนุญาโตตุลาการวินิจฉัยและให้นำกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่เนื่องจากกฎหมายดังกล่าวได้ยกเลิกบทบัญญัติว่าด้วยอนุญาโตตุลาการไปแล้ว สมควรแก้ไขพระราชบัญญัติการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 ให้สอดคล้องกัน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงรับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2530[156] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 17 เมษายน 2530[157] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการ

---

[152] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 8 เมษายน 2530, หน้า 581.

[153] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 17 เมษายน 2530, หน้า 455.

[154] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 4/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 22 พฤษภาคม 2530, หน้า 417.

[155] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 18 กันยายน 2529, หน้า 391 และ 398.

[156] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 8 เมษายน 2530, หน้า 588.

[157] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 17 เมษายน 2530, หน้า 461.

ปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2530[158] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

59. วันที่ 19 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการประปาส่วนภูมิภาค (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 164 หน้า 56-58)

พระราชบัญญัตินี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 18 กันยายน 2529[159] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการประปาส่วนภูมิภาค ในส่วนที่เกี่ยวกับอนุญาโตตุลาการ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติการประปาส่วนภูมิภาค พ.ศ. 2522 มีบทบัญญัติให้มอบข้อพิพาทให้อนุญาโตตุลาการวินิจฉัยและให้นำกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่เนื่องจากกฎหมายดังกล่าวได้ยกเลิกบทบัญญัติว่าด้วยอนุญาโตตุลาการไปแล้ว สมควรแก้ไขพระราชบัญญัติการประปาส่วนภูมิภาค พ.ศ. 2522 ให้สอดคล้องกัน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2530[160] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 17 เมษายน 2530[161] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2530[162] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

60. วันที่ 10 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 164 หน้า 59-62)

---

[158] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 4/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 22 พฤษภาคม 2530, หน้า 445.

[159] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 18 กันยายน 2529, หน้า 400 และ 403 - 404.

[160] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 8 เมษายน 2530, หน้า 595.

[161] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ, วันที่ 18 กันยายน 2530, หน้า 467.

[162] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 4/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 22 พฤษภาคม 2530 หน้า 452.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 18 กันยายน 2529[163] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ในส่วนที่เกี่ยวกับการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรยกเลิกบทบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ที่บัญญัติไว้ โดยเฉพาะในพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. 2503 เนื่องจากบทบัญญัติดังกล่าวซ้ำซ้อนกับบทบัญญัติในกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2530[164] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 17 เมษายน 2530[165] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ส่งคณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2530[166] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

61. วันที่ 19 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการชลประทานหลวง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 164 หน้า 63 - 66)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 18 กันยายน 2529[167] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการชลประทานหลวงในส่วนที่เกี่ยวกับการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่บทบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ที่บัญญัติไว้ โดยเฉพาะในพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พุทธศักราช 2485 บางอย่างไม่เหมาะสม และซ้ำซ้อนกับบทบัญญัติในกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ที่ได้ปรับปรุงใหม่แล้วสมควรยกเลิกบทบัญญัติดังกล่าว

---

[163] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 18 กันยายน 2529, หน้า 375 และ 379 - 380.

[164] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 8 เมษายน 2530, หน้า 561-567.

[165] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 3/2529 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 17 เมษายน 2530, หน้า 443.

[166] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 2/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 22 พฤษภาคม 2530, หน้า 473.

[167] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 18 กันยายน 2529, หน้า 342 และ 345 - 346.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2530[168] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 17 เมษายน 2530[169] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2530[170] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณา จำนวน 21 คน เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2530[171] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2530[172] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2530[173] ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2530[174]

62. วันที่ 21 สิงหาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2530 (ร.จ. เล่ม 104 ตอนที่ 166 หน้า 1 - 9)

พระราชบัญญัตินฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 13 พฤษภาคม 2530[175] มีผู้เสนอ 2 ฉบับ คือ

---

[168]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2529 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 8 เมษายน 2530, หน้า 535.

[169]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 18 เมษายน 2530, หน้า 415.

[170]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 4/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 พฤษภาคม 2530, หน้า 459.

[171]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 13/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 12 มิถุนายน 2530, หน้า 146 - 147.

[172]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 5/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 พฤษภาคม 2530, หน้า 551.

[173]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้ง 16/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 10 มิถุนายน 2530, หน้า 213.

[174]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 12 มิถุนายน 2530, หน้า 146 - 147.

[175]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 10/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 13 พฤษภาคม 2530, หน้า 40-49, 59 และ 63-64.

1. ฉบับนายปรีดา กนกนาค เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. 2498 ดังนี้

(1) แก้ไขบทนิยามคำว่า "คลื่นแฮรตเซียน" "วิทยุกระจายเสียง" และ "วิทยุโทรทัศน์" เพื่อให้มีความหมายชัดเจนว่ามีความหมายรวมถึงการส่งโทรทัศน์ทางสายด้วย

(2) แก้ไขคำนิยามคำว่า "บริการส่งวิทยุกระจายเสียง" และ "บริการส่งวิทยุโทรทัศน์" เพื่อให้มีความหมายชัดเจนว่ามีความหมายชัดเจนว่าการส่งวิทยุกระจายเสียงและการส่งวิทยุโทรทัศน์อยู่ภายใต้การควบคุมของพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะมีวัตถุประสงค์ในทางการค้าหรือไม่

(3) แก้ไขบทลงโทษให้สูงขึ้นตามความเหมาะสมแก่สถานการณ์ปัจจุบัน

(4) เพิ่มเติมอำนาจของรัฐมนตรีเพื่อกำหนดเงื่อนไขในการดำเนินการ "บริการส่งวิทยุกระจายเสียง" และ "บริการส่งวิทยุโทรทัศน์" โดยออกเป็นกฎกระทรวง

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่กฎหมายว่าด้วยวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว และโดยที่ปัจจุบันเทคโนโลยีในด้านนี้ได้วิวัฒนาการไปเป็นอันมาก บทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับการอนุญาตและการควบคุมการดำเนินการบริการส่งวิทยุกระจายเสียงและบริการส่งวิทยุโทรทัศน์ที่ใช้บังคับอยู่มีลักษณะที่ไม่ชัดเจน ก่อให้เกิดปัญหาโต้แย้งเกี่ยวกับขอบเขตการใช้บังคับของกฎหมาย ทำให้การบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายไม่สามารถดำเนินไปได้ตามความมุ่งหมาย และเพื่อให้การส่งวิทยุกระจายเสียง หรือวิทยุโทรทัศน์อยู่ภายใต้การควบคุมของกฎหมายนี้ ไม่ว่าจะมีวัตถุประสงค์ในทางการค้าหรือไม่ และโดยที่ปรากฏว่าอัตราโทษสำหรับผู้ซึ่งฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวก็ยังไม่เหมาะสมกับสภาวการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปมากในปัจจุบัน ในการนี้สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของกฎหมายวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

2. ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. 2498 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 3 บทนิยามคำว่า "คลื่นแฮรตเซียน" "วิทยุกระจายเสียง" และ "วิทยุโทรทัศน์" และยกเลิกบทนิยามคำว่า "บริการส่งวิทยุกระจายเสียง" และ "บริการส่งวิทยุโทรทัศน์"

(2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 25 เพื่อให้ส่วนราชการหรือนิติบุคคลที่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา 4 ต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวง และแก้ไขให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดรายละเอียดในการออกกฎกระทรวงดังกล่าวให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

(3) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 5 เพื่อกำหนดลักษณะของการส่งวิทยุกระจายเสียงและส่งวิทยุโทรทัศน์ที่ถือว่าเป็นการให้บริการแก่สาธารณะ หรือแก่ชุมชน

(4) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 17 มาตรา 19 มาตรา 20 มาตรา 21 มาตรา 22 และมาตรา 22 ทวิ เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่กฎหมายว่าด้วยวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว และโดยที่ปัจจุบันเทคโนโลยีในด้านนี้ได้วิวัฒนาการไปเป็นอันมาก บทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับการอนุญาตและควบคุมการดำเนินบริการส่งวิทยุกระจายเสียง และบริการส่งวิทยุโทรทัศน์ ที่ใช้บังคับอยู่มีลักษณะที่ไม่ชัดเจน ก่อให้เกิดปัญหาโต้แย้งเกี่ยวกับขอบเขตการใช้บังคับของกฎหมาย ทำให้การบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายไม่สามารถดำเนินไปได้ตามความมุ่งหมาย และโดยที่ปรากฏว่า อัตราโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนบทบัญญัติ

ของกฎหมายดังกล่าวยังไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปมากในปัจจุบัน ในการนี้ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2530[176] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 26 สิงหาคม 2530[177] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

63. วันที่ 1 กันยายน 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 173 หน้า 1 - 3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 30 เมษายน 2530[178] นายสัมพันธ์ แป้นพัฒน์ กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 335 วรรคสี่ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากปรากฏว่า ในปัจจุบันอาชญากรรมบางประเภทโดยเฉพาะอย่างยิ่งอาชญากรรมที่เป็นความผิดฐานลักทรัพย์เกี่ยวกับโค กระบือ หรือเครื่องมือเครื่องใช้หรือเครื่องจักรกลของเกษตรกรได้เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก ทำให้เกษตรกร โดยเฉพาะชาวนา ชาวไร่ ชาวสวนเดือดร้อนที่สุด เพราะเมื่อถึงฤดูกาลทำนาหรือเพาะปลูก เกษตรกรไม่สามารถหาโค กระบือหรือจักรกลต่าง ๆ มาทำการเพาะปลูกได้ทันตามฤดูกาล แม้ว่าเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจะได้คอยสอดส่องดูแลอยู่ตลอดเวลา และจับกุมผู้กระทำความผิดมาลงโทษเป็นจำนวนมากรายแล้วก็ตาม แต่ไม่ทำให้ผู้กระทำความผิดหลาบจำ หรือเกรงกลัวอาญาแผ่นดิน ทั้งนี้เพราะกฎหมายกำหนดโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดไว้ต่ำ สมควรเพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดให้สูงขึ้น เพื่อให้เป็นที่หลาบจำ และเกรงกลัวต่ออาญาแผ่นดิน

ที่ประชุมสภามีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 87 เสียง คะแนนเสียงไม่รับหลักการ 4 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2530[179] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[176]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 20/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 25 มิถุนายน 2530, หน้า 223.

[177]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 9/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 26 สิงหาคม 2530, หน้า 409.

[178]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 8/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 30 เมษายน 2530, หน้า 132 และ 143 - 145.

[179]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 21 พฤษภาคม 2530, หน้า 101.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 29 พฤษภาคม 2530[180] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2530[181] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

64. วันที่ 1 กันยายน 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 173 หน้า 4 - 12)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 25 กันยายน 2529[182] มีผู้เสนอ 2 ฉบับ คือ

1. ฉบับนางสุพัตรา มาศดิตถ์ กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้**

1.1 แก้ไขอายุเด็กที่จะได้รับความคุ้มครองตามประมวลกฎหมายอาญาเป็นพิเศษจากสิบสามปีเป็นสิบห้าปี (แก้ไขมาตรา 277 มาตรา 278 มาตรา 279 มาตรา 282 วรรคสอง มาตรา 283 มาตรา 313 มาตรา 317 มาตรา 318 มาตรา 319 และมาตรา 398 แห่งประมวลกฎหมายอาญา)

1.2 เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการล่อไปหรือชักพาไปเพื่อการค้าประเวณี ซึ่งหญิงไม่ว่าจะยินยอมหรือไม่และไม่ว่าจะมีอายุเท่าใด (เพิ่มมาตรา 282 วรรคหนึ่ง)

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 277 มาตรา 278 มาตรา 279 มาตรา 282 มาตรา 283 มาตรา 313 มาตรา 317 มาตรา 318 มาตรา 319 และมาตรา 398 กำหนดอายุเด็กที่จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเป็นพิเศษจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ การกระทำความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพ และการกระทำทารุณต่อเด็กไว้เพียงอายุไม่เกินสิบสามปีเท่านั้น ซึ่งยังไม่เป็นการเพียงพอสมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตราดังกล่าว ในประมวลกฎหมายอาญา เพื่อขยายความคุ้มครองพิเศษ ตามกฎหมายนั้นไปถึงเด็กที่มีอายุไม่เกินสิบห้าปีด้วย และเพื่อมิให้กระทบกระเทือนประเพณีทางศาสนาอิสลาม สมควรแก้ไข มาตรา 277 ให้การกระทำชำเราเด็กหญิงอายุซึ่งไม่เกินสิบห้าปี ซึ่งเป็นภริยาของตนไม่เป็นความผิด เพื่อให้สอดคล้องกับระบบกฎหมาย อิสลาม ซึ่งยินยอมให้ชายและหญิงอายุต่ำกว่าสิบห้าปีทำการสมรสได้ นอกจากนี้บทบัญญัติเกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือชักพาไปซึ่งหญิงอายุไม่เกินสิบแปดปี ซึ่งข้อเท็จจริงได้มีพฤติการณ์ดังกล่าวที่กระทำต่อหญิงที่มีอายุเกินสิบแปดปี ทำให้หญิงได้รับความเสียหาย แต่ไม่มีกฎหมายคุ้มครอง สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้การกระทำดังกล่าวเป็นความผิดไม่ว่าหญิงจะมีอายุเท่าใดก็ตาม

2. ฉบับนางพวงเล็ก บุญเชียง กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา โดยเพิ่มอายุเด็กที่จะได้รับความคุ้มครองเป็นพิเศษ ตามมาตรา 277 มาตรา 279 มาตรา 282 มาตรา

---

[180] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 5/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 พฤษภาคม 2530, หน้า 590.

[181] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 12 มิถุนายน 2530, หน้า 155 - 156.

[182] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 8/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 25 กันยายน 2529, หน้า 200 - 214, 256 - 257 และ 261.

283 มาตรา 313 มาตรา 317 มาตรา 318 มาตรา 319 จากสิบสามปีเป็นสิบห้าปี และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 277 มาตรา 279 มาตรา 282 มาตรา 283 มาตรา 313 มาตรา 317 มาตรา 318 และมาตรา 319 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2525 กำหนดอายุเด็กที่จะได้รับความคุ้มครองจากกฎหมายเป็นพิเศษ ไว้เพียงแค่อายุไม่เกินสิบสามปีเท่านั้น ผู้กระทำผิดตามบทมาตราดังกล่าวจึงสามารถอ้างความยินยอมของเด็กอายุกว่าสิบสามปีขึ้นเป็นเหตุยกเว้นความผิดหรือบรรเทาโทษตามกฎหมายได้ นับเป็นการเปิดโอกาสให้มีการแสวงหาประโยชน์ ในทางมิชอบจากเด็กอายุระหว่างสิบสามปีถึงสิบห้าปี ซึ่งส่วนใหญ่ยังมีความเจริญเติบโต และพัฒนาการทางด้านต่าง ๆ เช่น ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา การศึกษาอบรม และประสบการณ์ไม่เพียงพอได้ กรณีสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทมาตราดังกล่าวในประมวลกฎหมายอาญาเพื่อขยายความคุ้มครองพิเศษนั้นไปถึงเด็กที่มีอายุไม่เกินสิบห้าปีด้วย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของนางสุพัตรา มาศดิตถ์ กับคณะเป็นหลัก และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2530[183] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 122 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 43 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 17 เมษายน 2530[184] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2530[185] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณาจำนวน 21 คน เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2530[186] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2530[187] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียง 74 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 27 เสียง เมื่อ

---

[183] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 8 เมษายน 2530, หน้า 378.

[184] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 17 เมษายน 2530, หน้า 326.

[185] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 4/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 22 พฤษภาคม หน้า, 504 - 505.

[186] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 13/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 23 พฤษภาคม 2530, หน้า 206.

[187] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 5/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 พฤษภาคม 2530, หน้า 552.

วันที่ 25 มิถุนายน 2530[188] ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2530[189]

65. วันที่ 1 กันยายน 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2530 (ร.จ.104 ตอนที่ 173 หน้า 13 - 15)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 7 พฤษภาคม 2530[190] มีผู้เสนอ 2 ฉบับ คือ

1. ฉบับนายวโรทัย ภิญญสาสน์ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 30 แห่งประมวลกฎหมาย และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญาที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันเกี่ยวกับจำนวนเงินที่กักขังแทนค่าปรับในอัตราสี่สิบบาทต่อหนึ่ง การกักขังผู้ต้องหาแทนค่าปรับสี่สิบบาทต่อหนึ่งวันนั้นทำให้เกิดปัญหาผู้ต้องขังแออัดห้องขังและทำให้เป็นภาระแก่เจ้าหน้าที่ในการควบคุมอีกทั้งยังเป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณของรัฐเป็นจำนวนมากในการเลี้ยงดูผู้ต้องขังเหล่านั้น จากกรณีดังกล่าว จึงสมควรปรับปรุงจำนวนเงินที่ถือว่าเป็นการกักขังแทนค่าปรับเสียใหม่ โดยให้ถืออัตราห้าสิบบาทต่อวัน

2. ฉบับนายวิทยา ขันอาสา เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 30 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงจำนวนเงินที่ถือเป็นการกักขังแทนค่าปรับ ทั้งนี้เพื่อให้เหมาะสมกับสภาวการณ์และสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันที่ได้เปลี่ยนแปลงไป

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่รับหลักการ 7 เสียง ให้ถือเอาฉบับของนายวิทยา ขันอาสา เป็นหลักและให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2530[191] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 26 สิงหาคม 2530[192] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[188] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 20/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 25 มิถุนายน 2530, หน้า 211.

[189] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 8/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 19 มิถุนายน 2530, หน้า 224.

[190] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 7 พฤษภาคม 2530, หน้า 316 - 322,336 และ 340.

[191] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 20/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 25 มิถุนายน 2530, หน้า 70.

[192] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 26 สิงหาคม 2530, หน้า 363.

66. วันที่ 17 กันยายน 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2531 (ร.จ. เล่ม 104 ตอนที่ 187 หน้า 1 - 51)

67. วันที่ 1 ตุลาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้แก่กรมการบินพาณิชย์ พ.ศ. 2530 (ร.จ. เล่ม 104 ตอนที่ 198 หน้า 278 - 280)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 เมษายน 2530[193] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้แก่กรมการบินพาณิชย์ และ**เหตุผล**ว่า เนื่องจากกรมทางหลวงเห็นสมควรโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่เป็นทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 4 สายกรุงเทพ - นครปฐม - ราชบุรี - เพชรบุรี - ประจวบคีรีขันธ์ - ชุมพร - ระนอง - ตะกั่วป่า - โคกกลอย - พังงา - กระบี่ - ตรัง - พัทลุง - รัตภูมิ - หาดใหญ่ - คลองแงะ - คลองพรวน (เขตแดน) ตอนสี่แยกชะอำ - สามแยกไปหนองแกระหว่าง กม.223.819 ถึง กม.224.600 ในท้องที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เนื้อที่ประมาณ 19 ไร่ 2 งาน 10 ตารางวา ให้แก่กรมการบินพาณิชย์ ทั้งนี้ เพราะบริเวณที่ดินดังกล่าวเป็นช่วงทางที่ผ่านทางวิ่งของสนามบินหัวหิน กรมการบินพาณิชย์ อันจะก่อให้เกิดอันตรายและอุบัติเหตุได้ง่าย กรมการบินพาณิชย์จึงขอรับโอนที่ดินทางหลวงแผ่นดินบางส่วนดังกล่าวไปดำเนินการปรับปรุงเพื่อให้เกิดความสะดวกและปลอดภัยแก่การใช้ท่าอากาศยาน ซึ่งกรมทางหลวงไม่ขัดข้อง เพราะได้สร้างทางเลี่ยงสนามบินดังกล่าวขึ้นใช้แทนช่วงทางหลวงบริเวณนี้แล้ว สมควรโอนที่ดิน ซึ่งเป็นทางหลวงแผ่นดินบางส่วนดังกล่าวให้แก่กรมการบินพาณิชย์

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 พฤษภาคม 2530[194] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[193] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 เมษายน 2530, หน้า 516 - 517 และ 519.

[194] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 15 พฤษภาคม 2530, หน้า 327.

68. วันที่ 28 ตุลาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 215 หน้า 1 - 16)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 9 ตุลาคม 2519[195] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 ดังนี้

(1) เพิ่มบทนิยามคำว่า "การทุจริตในวงราชการ" "การประพฤติมิชอบในวงราชการ" "องค์กรกลางบริหารงานบุคคล" และแก้ไขบทนิยามคำว่า "เจ้าหน้าที่ของรัฐ" และ "เจ้าหน้าที่" ให้มีความหมายชัดเจนและกว้างขึ้น (ร่างมาตรา 3 และร่างมาตรา 4 แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 3)

(2) แก้ไขวาระการดำรงตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการ ซึ่งสิ้นสุดลงระหว่างปิดสมัยประชุมรัฐสภาหรือสภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุหรือถูกยุบ ให้ขยายไปจนกว่าประธานกรรมการและกรรมการซึ่งแต่งตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่ และในกรณีที่ประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ แต่ยังไม่มีพระบรมราชโองการแต่งตั้งประธานกรรมการ ให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งรักษาการในตำแหน่งประธานกรรมการเป็นการชั่วคราว (ร่างมาตรา 4 แก้ไขวรรคสองของมาตรา 6 และร่างมาตรา 5 เพิ่มวรรคสามของมาตรา 7)

(3) แก้ไขให้รองเลขาธิการดำรงตำแหน่งโดยไม่มีวาระ และให้นำบทบัญญัติว่าด้วยวาระการดำรงตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการซึ่งสิ้นสุดลงระหว่างปิดสมัยประชุมรัฐสภาหรือสภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุหรือถูกยุบ มาใช้บังคับแก่เลขาธิการโดยอนุโลม (ร่างมาตรา 2 แก้ไขมาตรา 12)

(4) แก้ไขอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา 7 แก้ไขมาตรา 13 (1) และ (2)

(5) วางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับเรื่องกล่าวหาร้องเรียนที่คณะกรรมการจะไม่รับหรือยกขึ้นพิจารณา (ร่างมาตรา 8 เพิ่มมาตรา 13 ทวิ มาตรา 13 ตรี และมาตรา 13 จัตวา)

(6) แก้ไขให้การแต่งตั้งอนุกรรมการต้องได้รับความเห็นชอบ จากนายกรัฐมนตรี (ร่างมาตรา 10 เพิ่มวรรคสองของมาตรา 15)

(7) แก้ไขขั้นตอนในการสืบสวนสอบสวนเรื่องที่กล่าวหาร้องเรียนว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ (ร่างมาตรา 11 เพิ่มมาตรา 17 ทวิ ร่างมาตรา 12 แก้ไขมาตรา 18 และมาตรา 49 ร่างมาตรา 13 เพิ่มมาตรา 19 ทวิ มาตรา 19 ตรี มาตรา 19 จัตวา และมาตรา 19 เบญจ

(8) แก้ไขขั้นตอนการดำเนินการกรณีมีพฤติการณ์ปรากฏแก่คณะกรรมการ หรือมีการกล่าวหาร้องเรียนว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดร่ำรวยผิดปกติ (ร่างมาตรา 14 แก้ไขมาตรา 20 และมาตรา 21 ร่างมาตรา 16 เพิ่มมาตรา 21 ทวิ มาตรา 21 ตรี และมาตรา 21 จัตวา และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 ในส่วนที่เกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่งของประธานกรรมการ กรรมการเลขาธิการ และรองเลขาธิการ และการแต่งตั้งผู้รักษาการแทนในกรณีที่ประธานกรรมการ และเลขาธิการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รวมทั้งบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ และขั้นตอนวิธีการในการสืบสวนสอบสวน และพิจารณาวินิจฉัยเรื่องที่กล่าวหาร้องเรียนว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการยังไม่เหมาะสม สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวให้เหมาะสม

---

[195] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 9 ตุลาคม 2529, หน้า 365 - 366,420 และ 423 - 424.

สมยิ่งขึ้น เพื่อให้การดำเนินงานของคณะกรรมการในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการได้ผลอย่างจริงจัง

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2530[196] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 17 เมษายน 2530[197] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2530[198] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณา จำนวน 21 คน เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2530[199] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2530[200] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบ กับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 24 กันยายน 2530[201] ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 4 กันยายน 2530[202]

69. วันที่ 2 พฤศจิกายน 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 220 หน้า 1-3)

---

[196] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 8 เมษายน 2530, หน้า 477.

[197] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 4 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 17 เมษายน 2530, หน้า 371.

[198] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 5/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 29 พฤษภาคม 2530, หน้า 580.

[199] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 4 มิถุนายน 2530, หน้า 273.

[200] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 6/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 5 มิถุนายน 2530, หน้า 1-3.

[201] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 24 กันยายน 2530, หน้า 557-558.

[202] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 1/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 4 กันยายน 2530, หน้า 105-134.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 13 พฤษภาคม 2530[203] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ มีหลักการให้แก้ไขหลักเกณฑ์โอนนักโทษต่างประเทศที่กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษและได้รับโทษจำคุกไปแล้วยังไม่ถึงแปดปี จากอัตราโทษที่กฎหมายกำหนดไว้ถึงจำคุกตลอดชีวิต เป็นโทษที่นักโทษถูกลงโทษโดยศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุกตลอดชีวิต (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 25 (2) แห่งพระราชบัญญัติการปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญา พ.ศ. 2527) และเหตุผลว่าโดยที่บทบัญญัติมาตรา 25 (2) แห่งพระราชบัญญัติการปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญาต พ.ศ. 2527 ได้วางหลักเกณฑ์ไว้ว่าการโอนนักโทษต่างประเทศจะกระทำมิได้ถ้านักโทษต่างประเทศได้รับโทษจำคุกไปแล้วยังไม่ถึงหนึ่งในสามของโทษตามคำพิพากษาหรือยังไม่ถึงสี่ปี แต่ระยะเวลาสี่ปีให้เปลี่ยน เป็นไม่ถึงแปดปี ในกรณีที่เป็นโทษฐานผลิตจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ซึ่งถือเอาโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้ถึง จำคุกตลอดชีวิตเป็นสำคัญ โดยไม่ต้องคำนึงถึงว่าผู้นั้นจะได้ถูกพิพากษาลงโทษหนักเบาประการใด อันอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่นักโทษ ซึ่งทำผิดในโทษฐานเดียวกัน แต่ที่ศาลเห็นว่าไม่ควรลงโทษถึงจำคุกตลอดชีวิต สมควรแก้ไขให้ระยะเวลาแปดปีนี้ใช้เฉพาะในกรณีที่ศาลพิพากษาให้ลงโทษถึงจำคุกตลอดชีวิตเท่านั้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 99 เสียง ไม่รับหลักการ 42 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 กันยายน 2530[204] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 2 ตุลาคม 2530[205] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา ในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

70. วันที่ 2 พฤศจิกายน 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2530 (ร.จ. เล่ม 104 ตอนที่ 220 หน้า 4 - 9)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 2 ตุลาคม 2529[206] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า "การประกอบโรคศิลปะแผนโบราณ" เพิ่มเติมบทนิยาม

---

[203] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 10/2529 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 13 พฤษภาคม 2530, หน้า 114,145 และ 149.

[204] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 24 กันยายน 2530, หน้า 340-341.

[205] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 5/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 2 ตุลาคม 2530, หน้า 12-13.

[206] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 10/2530 สมัยสามัญ, วันที่ 2 ตุลาคม 2529, หน้า 97,125 และ 129 - 130.

คำว่า "การประกอบโรคศิลปะแผนโบราณทั่วไป" และ "การประกอบโรคศิลปะแผนโบราณอายุรเวท" ในมาตรา 4 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 6 วรรคหนึ่งและมาตรา 15 (4) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช 2479 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันได้มีการศึกษาค้นคว้า และนำเอาหลักวิทยาศาสตร์ มาใช้กับการประกอบโรคศิลปะแผนโบราณจนทำให้การประกอบโรคศิลปะแผนโบราณเจริญก้าวหน้าขึ้นมากแต่พระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช 2479 ซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันกำหนดให้ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณต้องเป็นผู้ได้รับการศึกษาอบรม จากผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณที่ได้ขึ้นทะเบียนและรับอนุญาตแล้วตามกำหนดเวลา และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงอันเป็นการจำกัดการศึกษาค้นคว้าของผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณในอันที่จะใช้วิทยาการสมัยใหม่มาส่งเสริมความรู้ความสามารถในวิชาชีพนี้สมควรกำหนดให้มีการประกอบโรคศิลปะแผนโบราณแบบอายุรเวท ซึ่งศึกษาโดยอาศัยหลักวิทยาศาสตร์ประกอบ พร้อมทั้งกำหนดความรู้ในวิชาชีพของผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณเสียใหม่ ตลอดจนแก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะให้สอดคล้องกัน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม 2530[207] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา เมื่อวันที่ 31 ตุลาคม 2529[208] ที่ประชุมมีมติให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ จำนวน 25 คน เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2530[209] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 155 เสียงไม่รับหลักการ 8 เสียง และให้คณะกรรมาธิการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2530[210] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณา จำนวน 21 คน เมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2530[211] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2530[212] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 24

---

[207] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 14/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 22 ตุลาคม 2529, หน้า 330.

[208] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 12/2530 สมัยสามัญ, วันที่ 31 ตุลาคม 2529, หน้า 86-87.

[209] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 4/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 22 พฤษภาคม 2530, หน้า 547.

[210] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 12 มิถุนายน 2530, หน้า 142.

[211] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 18/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 18 มิถุนายน 2530, หน้า 10.

[212] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 8/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 19 มิถุนายน 2530, หน้า 181 -182.

กันยายน 2530[213]ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 4 กันยายน 2530[214]

71. วันที่ 6 พฤศจิกายน 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับสถานที่ผลิตปิโตรเลียมในทะเล พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 224 หน้า 1 - 13)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 16 เมษายน 2530[215] มีผู้เสนอ 2 ฉบับ คือ

1. ฉบับนายกุมุท กมลนาวิน เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับสถานที่ผลิตปิโตรเลียมในทะเล และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันนี้มีการผลิตปิโตรเลียมในทะเลในเขตเศรษฐกิจจำเพาะและไหล่ทวีปของราชอาณาจักรไทย สมควรให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือไทยมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการป้องกันและระงับการกระทำที่เป็นการก่อวินาศกรรมสถานที่ผลิตปิโตรเลียมในทะเลในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ และไหล่ทวีปดังกล่าวและมีอำนาจสืบสวนสอบสวนเบื้องต้นเพื่อส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาดำเนินการต่อไป

2. ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับสถานที่ผลิตปิโตรเลียมในทะเล และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากราชอาณาจักรไทยมีสิทธิตามกฎหมายระหว่างประเทศ อันเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปในเรื่องเขตอำนาจของรัฐชายฝั่ง เกี่ยวกับการสร้างและการใช้เกาะเทียม สิ่งติดตั้งและโครงสร้างต่าง ๆ รวมทั้งการสถาปนาเขตปลอดภัยโดยรอบเกาะเทียม สิ่งติดตั้ง และโครงสร้างต่าง ๆ ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะและไหล่ทวีป ประกอบกับในปัจจุบันนี้มีการผลิตปิโตรเลียมในทะเลในเขตเศรษฐกิจจำเพาะและไหล่ทวีปของราชอาณาจักรไทย สมควรให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือไทยมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการป้องกันและระงับการกระทำที่เป็นการก่อวินาศกรรมสถานที่ผลิตปิโตรเลียมในทะเลในเขตเศรษฐกิจจำเพาะและไหล่ทวีปดังกล่าวและมีอำนาจสืบสวนสอบสวนเบื้องต้นเพื่อส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาดำเนินการต่อไป

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2530[216]เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[213]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 24 กันยายน 2530, หน้า 477.

[214]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 1/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 4 กันยายน 2530, หน้า 105.

[215]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 4/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 16 เมษายน 2530, หน้า 477 - 489,500 - 501 และ 505.

[216]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 20/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 25 มิถุนายน 2530, หน้า 257 - 258.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 26 สิงหาคม 2530[217] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 4 กันยายน 2530[218] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

72. วันที่ 6 พฤศจิกายน 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเครื่องแบบและบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 224 หน้า 14 - 18)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 3 มิถุนายน 2530[219] ร้อยโท ชวลิต เตชะไพบูลย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยเครื่องแบบและบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานคร และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันพระราชบัญญัติเครื่องแบบสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2516 ไม่เหมาะสมกับกาลสมัย และไม่มีกฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวที่ใช้บังคับกับประธานสภากรุงเทพมหานคร รองประธานสภากรุงเทพมหานคร ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ประธานสภาเขต รองประธานสภาเขต สมาชิกสภาเขต เลขานุการสภากรุงเทพมหานคร ผู้ช่วยเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครประธานที่ปรึกษา และที่ปรึกษาของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สมควรยกเลิกพระราชบัญญัติเครื่องแบบสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2516 และมีกฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานครเพิ่มขึ้น จึงสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยเครื่องแบบและบัตรประจำตัวผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2530[220] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 26 สิงหาคม 2530[221] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการ

---

[217] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 26 สิงหาคม 2530, หน้า 435.

[218] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 1/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 4 กันยายน 2530, หน้า 90.

[219] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 14/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 3 มิถุนายน 2530, หน้า 58,64 และ 67.

[220] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 20/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 25 มิถุนายน 2530, หน้า 233.

[221] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 26 สิงหาคม 2530, หน้า 420.

การปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 4 กันยายน 2530[222] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

73. วันที่ 11 พฤศจิกายน 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 229 หน้า 1-28)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 16 ตุลาคม 2529[223] มีผู้เสนอ 2 ฉบับ คือ

1. ฉบับนางสุพัตรา มาศดิตถ์ กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหิดล และ**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. 2512 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลาเกินสิบปีแล้ว และในขณะนี้การบริหารงานของมหาวิทยาลัยในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปมาก สมควรปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารมหาวิทยาลัย เพื่อให้การบริหารการศึกษามีความคล่องตัวและเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน

2. ฉบับนายสุวิทย์ คุณกิตติ และนางกรองกาญจน์ วีสมหมาย เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหิดล และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. 2512 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว ถึงแม้ว่าจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมมาแล้วถึงสองครั้งก็ตามก็ยังไม่เหมาะสมกับการบริหารงานของมหาวิทยาลัยในปัจจุบันซึ่งได้เปลี่ยนแปลงไปมาก สมควรปรับปรุงโครงสร้าง และระบบการบริหารมหาวิทยาลัยเพื่อให้การบริหารการศึกษามีความคล่องตัวและเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของนางสุพัตรา มาศดิตถ์ กับคณะเป็นหลักและให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 23 เมษายน 2530[224] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 1 พฤษภาคม 2530[225] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2530[226] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[222] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 1/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 4 กันยายน 2530, หน้า 60 - 61.

[223] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 13/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 16 ตุลาคม 2529, หน้า 125 - 151, 184 และ 190 - 198.

[224] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 23 เมษายน 2530, หน้า 126.

[225] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 2/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 1 พฤษภาคม 2530, หน้า 71.

[226] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 8/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 19 มิถุนายน 2530, หน้า 260 - 261.

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณาจำนวน 21 คน เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2530[227] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2530[228] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2530[229] ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 18 กันยายน 2530[230]

74. วันที่ 30 พฤศจิกายน 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติลูกเสือ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 245 หน้า 1 - 4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 12 พฤศจิกายน 2530[231] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติลูกเสือ พ.ศ. 2507 ดังต่อไปนี้

1. เพิ่มมาตรา 49 ตรี และมาตรา 49 จัตวา เพื่อเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดให้มีเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันเป็นสิริยิ่งรามกีรติ ลูกเสือสดุดีชั้นพิเศษ ลักษณะของเครื่องราชอิสริยาภรณ์และหลักเกณฑ์ที่จะขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ดังกล่าว

2. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 50 และมาตรา 51 เพื่อเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการขอรับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันเป็นสิริยิ่งรามกีรติ ลูกเสือสดุดีชั้นพิเศษ และสิทธิของผู้ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ดังกล่าว เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดให้มีเครื่องราชอิสริยาภรณ์นี้ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องในโอกาสครบรอบ 75 ปี แห่งการที่พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานกำเนิดกิจการลูกเสือไทยในปี พ.ศ. 2529 เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชในวโรกาสที่ทรงเจริญพระชนมพรรษา 5 รอบ คณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ จึงขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตสร้างเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันเป็นสิริยิ่งรามกีรติ ลูกเสือสดุดีชั้นพิเศษสำหรับพระราชทานแก่ผู้ที่ได้รับพระราชทานลูกเสือสดุดีชั้นที่ 1 และได้มีอุปการคุณช่วยเหลือกิจการลูกเสืออย่างต่อเนื่องมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปีนับแต่วันที่ได้รับพระราชทานเหรียญลูกเสือสดุดีชั้นที่ 1 ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมกำลังใจแก่ผู้อุทิศตนให้กิจการลูกเสืออย่างแท้จริง

---

[227] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 20/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 25 มิถุนายน 2530, หน้า 14.

[228] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 26 สิงหาคม 2530, หน้า 300.

[229] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 1 ตุลาคม 2530, หน้า 90.

[230] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 18 กันยายน 2530, หน้า 344.

[231] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 12 พฤศจิกายน 2530, หน้า 460,467 และ 485.

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวดที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 20 พฤศจิกายน 2530[232] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

75. วันที่ 3 ธันวาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระชนมพรรษา 60 พรรษา พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 251 หน้า 1-4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 22 ตุลาคม 2530[233] มีผู้เสนอ 2 ฉบับ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงมีพระชนมพรรษา 60 พรรษา และ**เหตุผล**ว่าเนื่องในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระชนมพรรษา 60 พรรษา ในวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2530 นับว่าเป็นมหามงคลกาลอันสำคัญยิ่ง เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติในมหามงคลนี้ สมควรให้มีการล้างมลทินให้แก่ผู้ต้องโทษในกรณีความผิดต่าง ๆ ซึ่งได้พ้นโทษไปแล้ว และผู้ถูกลงโทษทางวินัยของกระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ซึ่งได้รับการลงโทษทางวินัยไปแล้ว เพื่อให้บุคคลเหล่านี้ได้มีสิทธิสมบูรณ์เช่นเดียวกับบุคคลทั้งหลายซึ่งไม่เคยรับโทษ

2. ฉบับนายทวี ไกรคุปต์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ล้างมลทินโทษแก่ผู้กระทำความผิดเนื่องในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงเจริญพระชนมายุครบ 60 พรรษา และ**เหตุผล**ว่าเนื่องในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงเจริญพระชนมายุครบ 60 พรรษา ในวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2530 อันนับเป็นมหามงคลสมัย ดังนั้นเพื่อเป็นการเฉลิมฉลองในโอกาสนี้จึงสมควรให้มีการล้างมลทิน ให้แก่ผู้ต้องโทษตามคำพิพากษาในคดีความผิดต่าง ๆ ซึ่งได้พ้นโทษไปแล้ว และผู้ถูกลงโทษทางวินัยของกระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ซึ่งได้รับการลงโทษทางวินัยไปแล้ว เพื่อให้บุคคลเหล่านี้ได้มีสิทธิสมบูรณ์เช่นเดียวกับบุคคลทั้งหลายซึ่งไม่เคยได้รับโทษ

---

[232] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 11/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 20 พฤศจิกายน 2530, หน้า 198.

[233] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 10/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 22 ตุลาคม 2530, หน้า 206-212,226 และ 230-231.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2530[234] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่เห็นชอบ 3 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 27 พฤศจิกายน 2530[235] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

76. วันที่ 7 ธันวาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 254 หน้า 1 - 22)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 23 พฤษภาคม 2530[236] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พุทธศักราช 2476 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว สภาพการณ์ของบ้านเมืองได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นอันมาก ทำให้บทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ไม่เหมาะสมแก่กาลสมัยสมควรปรับปรุงเสียใหม่ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 กันยายน 2530[237] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 2 ตุลาคม 2530[238] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการทหารพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2530[239] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[234] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 19/2529 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 26 พฤศจิกายน 2530, หน้า 408.

[235] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 12/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 27 พฤศจิกายน 2530, หน้า 356.

[236] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 13/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 23 พฤษภาคม 2530, หน้า 340,361 และ 364 - 365.

[237] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 24 กันยายน 2530, หน้า 404.

[238] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 5/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 2 ตุลาคม 2530, หน้า 34.

[239] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 19 ตุลาคม 2530, หน้า 307.

77. วันที่ 7 ธันวาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 254 หน้า 23 - 39)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 21 พฤษภาคม 2530[240] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ โดยความสมัครใจของนายจ้างและลูกจ้างเพื่อประสงค์จะให้เป็นสวัสดิการแก่ลูกจ้างเมื่อออกจากงาน ตลอดจนส่งเสริมการระดมเงินออมภาคเอกชนเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งในการนี้สมควรวางหลักเกณฑ์การดำเนินการและการจัดการกองทุนเพื่อให้กองทุนสำรองเลี้ยงชีพมั่นคง และเป็นประโยชน์แก่ลูกจ้าง

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่รับหลักการ 14 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2530[241] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก คะแนนเสียงไม่เห็นชอบส่วนน้อย

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 2 ตุลาคม 2530[242] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคลังพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2530[243] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

78. วันที่ 7 ธันวาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2530 (ร.จ. เล่ม 104 ตอนที่ 254 หน้า 40 - 47)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 21 พฤษภาคม 2530[244] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 ดังนี้

---

[240] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 21 พฤษภาคม 2530, หน้า 143,172 - 173 และ 176 - 177.

[241] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 24 กันยายน 2530, หน้า 610.

[242] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 5/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 2 ตุลาคม 2530, หน้า 135.

[243] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 19 ตุลาคม 2530, หน้า 280.

[244] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 21 พฤษภาคม 2530, หน้า 179 - 180 และ 188 - 191.

(1) แก้ไขบทนิยามคำว่า "เงินเดือนเดือนสุดท้าย" โดยให้รวมเงินเพิ่มพิเศษรายเดือนสำหรับปราบปรามผู้กระทำความผิด (พ.ป.ผ.) เข้ากับเงินเดือนเดือนสุดท้ายเพื่อการคำนวณบำเหน็จบำนาญ (ร่างมาตรา 3 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4)

(2) เพิ่มบทนิยามคำว่า "ทายาทผู้มีสิทธิ" โดยให้หมายความถึง บุตร สามี หรือภริยา บิดา และมารดาของผู้ตาย (ร่างมาตรา 4 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4)

(3) แก้ไขให้แบ่งบำนาญพิเศษใหม่ ในกรณีที่ได้มีการจ่ายบำนาญพิเศษแก่ทายาท ผู้มีสิทธิไปแล้ว แต่ปรากฏภายหลังว่ามีบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาล ว่าเป็นบุตรที่ชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายอีก รวมทั้งในกรณีที่ได้มีการจ่ายบำนาญพิเศษให้แก่ ผู้อุปการะ หรือผู้อยู่ในอุปการะของผู้ตายเพราะเหตุไม่มีทายาทผู้มีสิทธิไปแล้ว ก็ให้จ่ายบำนาญพิเศษแก่บุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรที่ชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายที่ปรากฏขึ้นภายหลังได้ (ร่างมาตรา 5 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 43)

(4) แก้ไขเพิ่มเติมให้การจ่ายบำเหน็จตกทอดเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ที่กำหนดเพิ่มขึ้นใหม่ตามมาตรา 47 (ร่างมาตรา 6 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 47 และร่างมาตรา 7 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 48)

(5) แก้ไขระยะเวลาการปฏิบัติงานของราชการส่วนท้องถิ่น เกี่ยวกับการตรวจสอบเรื่องราวขอรับบำเหน็จบำนาญ และการสั่งการของผู้ว่าราชการจังหวัดให้รวดเร็วขึ้นกว่าเดิม กับทั้งให้การสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญเป็นไปตามระเบียบ ของกระทรวงมหาดไทย (ร่างมาตรา 8 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 50) และ**เหตุผล**ว่า โดยที่ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2526 แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายบำเหน็จบำนาญ ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 ซึ่งทำให้เกิดประโยชน์แก่ข้าราชการตามความเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ฉะนั้น เพื่อให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับประโยชน์เช่นเดียวกัน สมควรให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2526

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 กันยายน 2530[245] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 2 ตุลาคม 2530[246] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2530[247] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[245] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 24 กันยายน 2530, หน้า 416 - 417.

[246] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 5/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 2 ตุลาคม 2530, หน้า 47.

[247] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 19 ตุลาคม 2530, หน้า 254.

79. วันที่ 7 ธันวาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2530 (ร.จ. เล่ม 104 ตอนที่ 254 หน้า 48 - 50)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 26 พฤศจิกายน 2530[248] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2497 โดยเพิ่ม (7) ของมาตรา 9 และมาตรา 22 ทวิ เพื่อกำหนดให้องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย มีอำนาจและมีสิทธิแต่ผู้เดียวในการจัดทำ จัดพิมพ์ โฆษณา จำหน่าย และเผยแพร่รายชื่อ และหมายเลขโทรศัพท์ของผู้เช่าโทรศัพท์ขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย และ**เหตุผล**ว่า โดยที่การจัดทำ จัดพิมพ์ โฆษณา จำหน่าย และเผยแพร่รายชื่อและหมายเลขโทรศัพท์ของผู้เช่าโทรศัพท์เป็นสิ่งจำเป็นในการให้บริการและการใช้บริการในปัจจุบัน และรายชื่อและหมายเลขโทรศัพท์ของผู้เช่าโทรศัพท์ดังกล่าวย่อมต้องมีการจัดทำ จัดพิมพ์ เปลี่ยนแปลงและเพิ่มเติมอยู่เสมอ สมควรกำหนดให้กิจการดังกล่าวเป็นอำนาจและเป็นสิทธิขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยแต่ผู้เดียว

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 180 เสียง ไม่รับหลักการ 76 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภาและในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่เห็นชอบ 2 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 27 พฤศจิกายน 2530[249] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่รับหลักการ 1 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก คะแนนเสียงไม่เห็นชอบส่วนน้อย

80. วันที่ 28 ธันวาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 269 หน้า 1 - 10)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 14 พฤษภาคม 2530[250] มีผู้เสนอ 2 ฉบับ คือ

1. ฉบับนายถวิล ไพรสณฑ์เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 3 มาตรา 4 มาตรา 4 ทวิ มาตรา 8 และมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ.2503 และ**เหตุผล**ว่า

---

[248] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 19/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 26 พฤศจิกายน 2530, หน้า 198, 248 - 249 และ 258.

[249] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 12/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 27 พฤศจิกายน 2530, หน้า 338.

[250] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 14 พฤษภาคม 2530, หน้า 397 - 412, 421 และ 425.

เพื่อให้การให้ทุนของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางครอบคลุมไปถึงผู้ไม่มีสวนยางมาก่อน แต่มีที่ดินเป็นของตนเอง และมีประสงค์จะปลูกยาง ทั้งนี้เพื่อเป็นการช่วยเหลือคนยากจนที่ไม่มีทุนทรัพย์เพียงพอจะหาพันธุ์ยาง ปุ๋ย หรืออื่น ๆ มาดำเนินการได้

2. ฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. 2503 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดเก็บเงินสงเคราะห์ รวมทั้งกำหนดอัตราเงินสงเคราะห์เสียใหม่

(2) ปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการสงเคราะห์การทำสวนยางให้เหมาะสมยิ่งขึ้น กับแก้ไขหลักเกณฑ์การดำรงตำแหน่งและการประชุมคณะกรรมการให้เหมาะสมและสอดคล้องกับการปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการดังกล่าว

(3) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของคณะกรรมการให้สามารถวางข้อบังคับหรือระเบียบได้โดยไม่ต้องได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี และแก้ไขอำนาจของรัฐมนตรีในการกำหนดประโยชน์ตอบแทนให้แก่ประธานกรรมการ กรรมการ และเลขานุการคณะกรรมการ รวมทั้งอำนาจของรัฐมนตรีและคณะกรรมการในการแต่งตั้ง ถอดถอน และกำหนดอัตราเงินเดือนของผู้อำนวยการมาเป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรีและคณะกรรมการตามลำดับ

(4) แก้ไขอัตราการจัดสรรเงินสงเคราะห์ ส่วนที่เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานค้นคว้าทดลองเกี่ยวกับกิจการยางและค่าใช้จ่ายในการบริหารงานการสงเคราะห์การทำสวนยางให้เหมาะสม ยิ่งขึ้น

(5) เพิ่มบทเฉพาะกาลให้การเสียเงินสงเคราะห์และอัตราเงินสงเคราะห์เป็นไปตามกฎกระทรวงและประกาศที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในระหว่างที่ยังมิได้ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราตามมาตรา 5

(6) เพิ่มบทเฉพาะกาลให้คณะกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา อยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะแต่งตั้งคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ และ**เหตุผล**ว่า เนื่องจากบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. 2503 ในส่วนที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราเงินสงเคราะห์ในการจัดเก็บเงินสงเคราะห์จากผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักรยังไม่เหมาะสมกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน สมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดเก็บเงินสงเคราะห์ ตลอดจนอัตราเงินสงเคราะห์เสียใหม่ โดยกำหนดให้อัตราการจัดเก็บเงินสงเคราะห์สัมพันธ์กับระดับอัตราการจ่ายเงินสงเคราะห์ และอัตราอากรขาออกตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรเพื่อให้เงินสงเคราะห์ที่เก็บมีอัตราคงที่แน่นอน ซึ่งจะเป็นผลดีต่อ การจัดทำแผนทางการเงินเพื่อให้การสงเคราะห์แก่เจ้าของสวนยางได้แน่นอนยิ่งขึ้น และเพื่อให้อัตรา การจัดเก็บเงินสงเคราะห์ และอัตราอากรขาออกรวมกันแล้วสามารถแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้านได้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศในด้านการป้องกันการลักลอบส่งยางออกนอกประเทศ และยังสอดคล้องกับนโยบายทางด้านการเงินของประเทศ และนอกจากนี้สมควรแก้ไของค์ประกอบอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ตลอดจนวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เพื่อให้การบริหารงานของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งสมควรกำหนดอัตราการจัดสรรเงินสงเคราะห์เสียใหม่ เพื่อให้เพียงพอกับการที่จะนำไปใช้จ่ายในการบริหารงานการสงเคราะห์

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ใน

การพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2530[251] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 2 ตุลาคม 2530[252] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน 2530[253] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

81. วันที่ 28 ธันวาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 269 หน้า 11 - 22)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 7 พฤษภาคม 2530[254] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. 2514 ดังต่อไปนี้

1. เพิ่มมาตรา 9 ทวิ และมาตรา 9 จัตวา เพื่อกำหนดให้เจ้าของเครื่องจักรมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อรัฐมนตรี ในกรณีที่นายทะเบียนปฏิเสธการขอจดทะเบียนกรรมสิทธิ์เครื่องจักรหรือสั่งเพิกถอนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเครื่องจักร และกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอุทธรณ์

2. เพิ่มมาตรา 9 ตรี และมาตรา 13 ทวิ เพื่อให้นายทะเบียนมีอำนาจเพิกถอนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเครื่องจักรได้ ในกรณีที่มีการออกหนังสือสำคัญโดยไม่ถูกต้อง หรือกรณีที่เครื่องจักรสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดจนไม่สามารถใช้เครื่องจักรนั้นต่อไปได้

3. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 10 เพื่อแก้ไขหลักเกณฑ์การออกใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเครื่องจักร

4. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 11 เพื่อแก้ไขหลักเกณฑ์การย้ายเครื่องจักรที่ได้จดทะเบียนเครื่องจักรไว้แล้ว

5. เพิ่มมาตรา 13 ตรี เพื่อกำหนดอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

6. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 15 และมาตรา 16 และเพิ่มมาตรา 15 ทวิ มาตรา 15 ตรี มาตรา 15 จัตวา และมาตรา 15 เบญจ เพื่อแก้ไขและเพิ่มเติมบทกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

7. แก้ไขเพิ่มเติมบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

---

[251] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 24 กันยายน 2530, หน้า 444.

[252] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 5/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 2 ตุลาคม 2530, หน้า 63.

[253] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 10/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 13 พฤศจิกายน 2530, หน้า 158.

[254] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 7 พฤษภาคม 2530, หน้า 263-264, 292-293 และ 296-297.

และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการจดทะเบียนเครื่องจักรในปัจจุบันไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิเจ้าของเครื่องจักรในการอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน อำนาจนายทะเบียนเพิกถอนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเครื่องจักร และอำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบเกี่ยวกับการปฏิบัติการตามกฎหมายนี้ สมควรกำหนดให้มีบทบัญญัติในกรณีดังกล่าว เพื่อให้การบังคับการตามกฎหมายนี้เป็นไปโดยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น นอกจากนี้ สมควรแก้ไขเพิ่มเติม บทบัญญัติเรื่องการออกใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเครื่องจักร และเรื่องการย้ายเครื่องจักรออกไปนอกสถานที่ตั้งให้ชัดเจนและถูกต้องตรงกับทางปฏิบัติยิ่งขึ้น รวมทั้งสมควรปรับปรุงบทกำหนดโทษและอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมแก่กาลสมัยด้วย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่รับหลักการ 1 เสียง และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2530[255] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 26 สิงหาคม 2530[256] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2530[257] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณา จำนวน 21 คน เมื่อวันที่ 17 กันยายน 2530[258] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 18 กันยายน 2530[259] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2530[260] ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน 2530[261]

---

[255] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 20/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 25 มิถุนายน 2530, หน้า 41 - 42.

[256] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 26 สิงหาคม 2530, หน้า 337.

[257] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 2/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 11 กันยายน 2530, หน้า 297.

[258] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 17 กันยายน 2530, หน้า 107.

[259] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง,วันที่ 18 กันยายน 2530, หน้า 312.

[260] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 12 พฤศจิกายน 2530, หน้า 534.

[261] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง,วันที่ 26 พฤศจิกายน 2530, หน้า 52.

82. วันที่ 28 ธันวาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 269 หน้า 23 - 48)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 16 เมษายน 2530[262] มีผู้เสนอ 3 ฉบับคือ

1. ฉบับนายเจริญ เชาวน์ประยูรเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. 2512 และ**เหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. 2512 ได้ใช้บังคับเป็นเวลา 16 ปีแล้ว การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในฐานะที่เป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ โดยเฉพาะเป็นแหล่งกลางในภาคเหนือ ได้เพิ่มขยายขึ้นเป็นอันมากทั้งในการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาต่าง ๆ การค้นคว้าการวิจัย และการบริหารทางวิชาการแก่สังคมตลอดจนภารกิจอื่น ๆ ตามความต้องการของการพัฒนาประเทศ สมควรจะได้มีการปรับปรุงโครงสร้างและระบบบริหารมหาวิทยาลัยเพื่อให้การบริหารการศึกษาได้มีความคล่องตัวและเหมาะสมกับสภาพการณ์

2. ฉบับนายไกรสร ตันติพงศ์เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และ**เหตุผล**ว่า ด้วยปรากฏว่าพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. 2512 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานถึง 17 ปีแล้ว ไม่เหมาะสมกับกาลสมัยทำให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยล่าช้า ไม่ได้มีการปรับปรุงขยายกิจการให้เหมาะสมกับที่เป็นสถาบันระดับอุดมศึกษาของชาติ และแหล่งวิชาการในภาคเหนือ ซึ่งจะต้องผลิตบัณฑิตสาขาวิชาต่างๆ การค้นคว้า การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สถาบันการศึกษาแห่งอื่นและแก่สังคม จึงสมควรมีการปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารมหาวิทยาลัยให้มีความคล่องตัว เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน และบังเกิดผลดีแก่การพัฒนาประเทศ

3. ฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และ**เหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. 2512 ได้ใช้บังคับมาเกิน 16 ปีแล้ว การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในฐานะที่เป็นสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษาของชาติ โดยเฉพาะเป็นแหล่งกลางในภาคเหนือได้เพิ่มขยายขึ้นเป็นอันมาก ทั้งในการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาต่างๆ การค้นคว้า การวิจัย และการบริการทางวิชาการแก่สังคม ตลอดจนภารกิจอื่นๆ ตามความต้องการของการพัฒนาประเทศ สมควรจะได้มีการปรับปรุงโครงสร้างและระบบบริหารมหาวิทยาลัย เพื่อให้การบริหารการศึกษาได้มีความคล่องตัว และเหมาะสมกับสภาพการณ์

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 3 ฉบับด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2530[263] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณา ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[262] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 4/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 16 เมษายน 2530, หน้า 275 - 344, 345 และ 349.

[263] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 20/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 25 มิถุนายน 2530, หน้า 102 - 174.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 26 มิถุนายน 2530[264] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการศึกษาพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 4 กันยายน 2530[265] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดให้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณา จำนวน 21 คน เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2530[266] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2530[267] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2530[268] ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน 2530[269]

83. วันที่ 28 ธันวาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 269 หน้า 49 - 57)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 21 พฤษภาคม 2530[270] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ดังนี้

(1) แก้ไขบทนิยามคำว่า "เสพ" เพื่อให้มีความหมายแตกต่างจากคำว่า "ติดยาเสพติดให้โทษ" (ร่างมาตรา 3 แก้ไขมาตรา 4)

(2) เพิ่มบทนิยามคำว่า "ติดยาเสพติดให้โทษ" โดยให้หมายความถึงการเสพเป็นประจำติดต่อกันและตกอยู่ในสภาพที่จำเป็นต้องพึ่งยาเสพติดให้โทษนั้น และเพิ่มนิยามคำว่า "บำบัดรักษา" โดยให้หมายความรวมถึงการฟื้นฟูสมรรถภาพ และการติดตามผลหลังการบำบัดรักษาด้วย (ร่างมาตรา 4 แก้ไขมาตรา 4)

---

[264] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 26 มิถุนายน 2530, หน้า 21 - 22.

[265] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 1/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 4 กันยายน 2530, หน้า 134 - 164.

[266] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 12 พฤศจิกายน 2530, หน้า 500 - 501.

[267] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 2/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 11 กันยายน 2530, หน้า 190.

[268] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 12 พฤศจิกายน 2530, หน้า 534.

[269] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 6 พฤศจิกายน 2530, หน้า 36 - 37.

[270] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 21 พฤษภาคม 2530, หน้า 114 - 116, 137 และ 140 - 141.

(3) กำหนดความหมายของยาเสพติดให้โทษในประเภท 3 ใหม่ โดยให้รัฐมนตรีกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับตำรับยาและส่วนผสมของยาโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา 5 แก้ไขมาตรา 7 (3))

(4) แก้ไขอำนาจออกประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา 8 (6) เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขมาตรา 7 (3) (ร่างมาตรา 6 แก้ไขมาตรา 8 (6))

(5) กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบโรคศิลปะ แผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรม และผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่ง ได้รับยกเว้นให้จำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท 3 เฉพาะคนป่วยของตนหรือเฉพาะสัตว์ที่ตนบำบัดหรือป้องกันโรค แล้วแต่กรณีได้ โดยไม่ต้องได้รับอนุญาต (ร่างมาตรา 7 แก้ไขมาตรา 20)

(6) ยกเลิกเงื่อนไขการผลิตหรือนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท 3 ที่จะต้องให้รัฐมนตรีประกาศตำรับยาเสพติดให้โทษดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษาก่อน และกำหนดให้การแก้ไขรายการทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท 3 ไม่ต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขมาตรา 7 (3) (ร่างมาตรา 8 แก้ไขมาตรา 43 และมาตรา 44)

(7) กำหนดโทษสำหรับผู้ที่ยุยงส่งเสริมหรือกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการช่วยเหลือ ฯลฯ ในการที่ผู้อื่นเสพยาเสพติดให้โทษโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา 9 เพิ่มมาตรา 93 ทวิ)

(8) กำหนดโทษสำหรับผู้ที่บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดให้โทษเป็นปกติธุระ โดยมิได้กระทำในสถานพยาบาลตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา 10 เพิ่มมาตรา 94 ทวิ)

(9) กำหนดให้ยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 ประเภท 2 หรือประเภท 3 ที่ถูกยึดตามมาตรา 49 (2) หรือตามกฎหมายอื่น ต้องตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข ถ้าไม่มีการฟ้องคดีต่อศาล และไม่มีผู้ใดมาอ้างว่าเป็นเจ้าของภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ยึดก็ตาม เมื่อได้มีการตรวจพิสูจน์ชนิดและปริมาณโดยบันทึกรายการตรวจพิสูจน์ไว้แล้ว ให้กระทรวงสาธารณสุข ฯลฯ ทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามระเบียบที่กระทรวง ฯ กำหนด (ร่างมาตรา 11 แก้ไขมาตรา 101 และร่างมาตรา 12 เพิ่มเติมมาตรา 101 ทวิ)

(10) ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียม (ร่างมาตรา 13 แก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมท้าย พระราชบัญญัติ)

และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มิได้นิยามคำว่า "เสพ" ให้แตกต่างจากคำว่า "ติดยาเสพติดให้โทษ" และมิได้นิยามคำว่า "บำบัดรักษา" ไว้ ซึ่งทำให้มีปัญหาในทางปฏิบัติ และบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับความหมาย และการจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท 3 และการยึดยาเสพติดให้โทษในประเภทต่าง ๆ ยังไม่เหมาะสมกับทางปฏิบัติในปัจจุบัน ช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการที่ผู้อื่นเสพยาเสพติดให้โทษ โดยฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ และไม่มีบทกำหนดโทษผู้ที่บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดให้โทษเป็นปกติธุระโดยมิได้กระทำในสถานพยาบาลตามพระราชบัญญัตินี้ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 โดยนิยามถ้อยคำดังกล่าวให้ชัดเจน และแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับความหมายและการจำหน่ายยาเสพติดให้โทษประเภท 3 และการยึดยาเสพติดให้โทษให้เหมาะสมและตรงกับทางปฏิบัติยิ่งขึ้น ตลอดจนเพิ่มบทกำหนดโทษสำหรับกรณีเช่นว่านั้นและสมควรปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติด้วย เพื่อให้สามารถเรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท 3 และใบอนุญาตมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท 4 ได้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่รับหลักการ 1 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 กันยายน 2530[271] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 2 ตุลาคม 2530[272] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2530[273] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณาจำนวน 21 คน เมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2530[274] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2530[275] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 24 กันยายน 2530[276] ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2530[277]

84. วันที่ 8 ธันวาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 269 หน้า 58-61)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 28 ตุลาคม 2530[278] นายปัญจะ เกสรทอง กับคณะเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้เพิ่มเติมบทนิยามคำว่า "สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง" ใน

---

[271] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 24 กันยายน 2530, หน้า 463.

[272] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 5/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 2 ตุลาคม 2530, หน้า 78.

[273] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 19 ตุลาคม 2530, หน้า 332.

[274] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 29 ตุลาคม 2530, หน้า 11.

[275] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 8/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 30 ตุลาคม 2530, หน้า 335.

[276] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 24 กันยายน 2530, หน้า 463.

[277] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 12/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 27 พฤศจิกายน 2530, หน้า 212.

[278] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 28 ตุลาคม 2530, หน้า 378, 383 และ 386, 387.

มาตรา 3 เพิ่มเติมมาตรา 20 วรรคสอง และแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช 2474 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช 2474 ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมิได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดาในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ในถังใต้พื้นดินโดยเฉพาะและยังกำหนดอนุญาตให้เก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดน่ากลัวอันตรายไว้ในถังใต้พื้นดินมีปริมาณไม่เกิน 5,000 ลิตร เท่านั้น ทำให้เกิดปัญหาในการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงที่จะต้องกระทำบ่อยครั้ง อันเป็นผลให้เกิดปัญหาด้านการขนถ่าย การจราจรและอาจเกิดอันตรายได้ง่าย ประกอบกับในปัจจุบันปริมาณรถยนต์และปริมาณการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงได้พัฒนาสูงขึ้น ดังนั้นการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ในถังใต้พื้นดินจึงมีความปลอดภัยมากกว่า จึงสมควรให้มีสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงให้เหมาะสมกับกาลสมัย และเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2530[279] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 27 พฤศจิกายน 2530[280] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

85. วันที่ 28 ธันวาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ.2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 269 หน้า 62-83)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 2 เมษายน 2530[281] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้จัดตั้งสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันการประกอบอุตสาหกรรมมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจ และทำรายได้ให้แก่ประเทศชาติมากขึ้นกว่าเดิม ดังนั้นเพื่อเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมการประกอบอุตสาหกรรมให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศสมควรจัดตั้งสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยขึ้นทำหน้าที่เป็นตัวแทนของผู้ประกอบอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ ในการประสานนโยบาย และการดำเนินงานระหว่างเอกชนกับรัฐ

---

[279] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 19/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 26 พฤศจิกายน 2530, หน้า 342 - 343.

[280] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 12/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 27 พฤศจิกายน 2530, หน้า 211.

[281] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 2 เมษายน 2530, หน้า 83, 141 - 142 และ 146.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 143 เสียง ไม่รับหลักการ 67เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2530[282] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่เห็นชอบ 1 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 6 พฤศจิกายน 2530[283] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2530[284] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

86. วันที่ 28 ธันวาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการเกณฑ์ช่วยราชการทหาร พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 270 หน้า 1-27)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 23 พฤษภาคม 2530[285] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการเกณฑ์พลเมืองอุดหนุนราชการทหารในเวลาปกติ หรือเวลาสงครามและในเวลาที่ได้ประกาศใช้กฎอัยการศึก และ**เหตุผล**ว่า เนื่องจากพระราชบัญญัติเกณฑ์พลเมืองอุดหนุนราชการทหานในเวลาปกติหรือเวลาสงครามและในเวลาที่ได้ประกาศใช้กฎอัยการศึก พุทธศักราช 2464 ได้ประกาศใช้บังคับมานานแล้ว ชื่อตำแหน่งเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกไปแล้ว ถ้อยคำต่าง ๆ ที่ใช้อยู่ยังไม่รัดกุมและชัดเจนและเป็นการสมควรที่จะแก้ไขปรับปรุงวิธีการเกณฑ์ให้เหมาะสมกับกาลสมัยและสอดคล้องกับสถานการณ์ของประเทศยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์ ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2530[286] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 9 ตุลาคม 2530[287] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการ

---

[282] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 26 พฤศจิกายน 2530, หน้า 285 - 286.

[283] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 6 พฤศจิกายน 2530, หน้า 76.

[284] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 12/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 27 พฤศจิกายน 2530, หน้า 280.

[285] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 13 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 23 พฤษภาคม 2530, หน้า 311, 334 และ 337 - 338.

[286] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 1 ตุลาคม 2530, หน้า 60.

[287] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 1 ตุลาคม 2530, หน้า 165.

การทหารพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2530[288] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

87. วันที่ 28 ธันวาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 270 หน้า 28 - 48)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 17 มิถุนายน 2530[289] มีผู้เสนอ 2 ฉบับ คือ

1. ฉบับนายปรีดา กนกนาค กับคณะ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ปรากฏว่าปัจจุบันนี้ได้มีบริการให้เช่าแลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายเทปและวัสดุโทรทัศน์ กับมีการจัดฉายหรือให้บริการเกี่ยวกับเทปหรือวัสดุโทรทัศน์แพร่หลายทั้งในกรุงเทพมหานครและในต่างจังหวัด ซึ่งเทปและวัสดุโทรทัศน์เหล่านั้นไม่ได้ผ่านการตรวจพิจารณาจากเจ้าหน้าที่ของรัฐเนื่องจากไม่ใช่ภาพยนตร์ตามความหมายของพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช 2473 การไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายควบคุมกิจการดังกล่าวย่อมก่อให้เกิดผลเสียหายแก่เยาวชนและศีลธรรมอันดีของประชาชน ทั้งยังอาจกระทบกระเทือนถึงความมั่นคงของรัฐอีกด้วย ในการนี้จำเป็นต้องมีกฎหมายควบคุม การดำเนินกิจการเกี่ยวกับเทปและวัสดุโทรทัศน์

2. ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ปรากฏว่าปัจจุบันนี้ได้มีการบริการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายเทปและวัสดุโทรทัศน์กับมีการจัดฉายหรือให้บริการเกี่ยวกับเทปหรือวัสดุโทรทัศน์แพร่หลายทั้งในกรุงเทพมหานครและในต่างจังหวัด ซึ่งเทปและวัสดุโทรทัศน์เหล่านั้นไม่ได้ผ่านการตรวจพิจารณาจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ เนื่องจากไม่ใช่ภาพยนตร์ตามความหมายของพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช 2473 การที่ไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายควบคุมกิจการดังกล่าว ย่อมก่อให้เกิดผลเสียหายแก่เยาวชน และศีลธรรมอันดีของประชาชน ทั้งยังอาจกระทบกระเทือนถึงความมั่นคงของรัฐอีกด้วย ในการนี้จำเป็นต้องมีกฎหมายควบคุมการดำเนินกิจการเกี่ยวกับเทปและวัสดุโทรทัศน์

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2530[290] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 9 ตุลาคม 2530[291] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการ

---

[288] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 1 ตุลาคม 2530, หน้า 485.

[289] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 17/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 17 มิถุนายน 2530, หน้า 254 - 272, 317 และ 321

[290] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 1 ตุลาคม 2530, หน้า 133 - 134.

การปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2530[292] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

88. วันที่ 28 ธันวาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 270 หน้า 49 - 52)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 12 พฤศจิกายน 2530[293] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 ดังต่อไปนี้

1. เพิ่มวรรคสองของมาตรา 42 และมาตรา 42 ทวิ เพื่อให้คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง และมีใบอนุญาตขับรถที่ออกโดยพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสมาคมยานยนต์ที่ได้รับอนุญาตจากรัฐบาลของประเทศที่มีความตกลงกับรัฐบาลไทยว่าด้วยการยอมรับใบอนุญาตขับรถภายในประเทศซึ่งกันและกัน สามารถใช้ใบอนุญาตขับรถนั้นขับรถในประเทศไทยได้

2. แก้ไขเพิ่มเติมวรรคหนึ่งของมาตรา 43 และเพิ่มมาตรา 51 ทวิ เพื่อให้ใบอนุญาตขับรถระหว่างประเทศสำหรับรถยนต์ส่วนบุคคลและรถจักรยานยนต์ เป็นใบอนุญาตขับรถชนิดหนึ่งตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ประเทศไทยได้ทำความตกลงกับประเทศในสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ว่าด้วยการยอมรับใบอนุญาตขับรถภายในประเทศซึ่งกันและกัน และโดยที่ประเทศไทยอาจทำความตกลงในทำนองเดียวกันกับประเทศอื่น ๆ ด้วย ซึ่งความตกลงดังกล่าวจะมีผลให้ผู้มีใบอนุญาตขับรถที่ออกโดยพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสมาคมยานยนต์ที่ได้รับอนุญาตจากรัฐบาลของประเทศในสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือจากรัฐบาลของประเทศที่ประเทศไทยมีความตกลงด้วย สามารถใช้ใบอนุญาตขับรถนั้นขับรถในประเทศไทยได้ ทั้งนี้ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามพันธกรณีที่ประเทศไทยมีอยู่กับต่างประเทศตามความตกลงดังกล่าว นอกจากนี้ เห็นสมควรกำหนดให้ใบอนุญาตขับรถระหว่างประเทศสำหรับรถยนต์ส่วนบุคคลและรถจักรยานยนต์ที่ออกตามอนุสัญญาว่าด้วยการจราจรทางถนน ทำ ณ นครเจนีวา ค.ศ. 1949 ซึ่งประเทศไม่ได้ภาคยานุวัติเมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2505 เป็นใบอนุญาตขับรถชนิดหนึ่งตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก คะแนนเสียงไม่รับหลักการส่วนน้อย วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[291] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 6/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 9 ตุลาคม 2530, หน้า 189.

[292] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 8/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 30 ตุลาคม 2530, หน้า 264.

[293] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 12 พฤศจิกายน 2530, หน้า 429 - 430 และ 458.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 20 พฤศจิกายน 2530[294] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

89. วันที่ 28 ธันวาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 270 หน้า 53-55)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 12 พฤศจิกายน 2530[295] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เพิ่มเติมมาตรา 106 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 เพื่อให้คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง และมีใบอนุญาตขับรถที่ออกโดยพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสมาคมยานยนต์ที่ได้รับอนุญาตจากรัฐบาลของประเทศที่มีความตกลงกับรัฐบาลไทยว่าด้วยการยอมรับใบอนุญาตขับรถภายในประเทศซึ่งกันและกันสามารถใช้ใบอนุญาตขับรถนั้นขับรถในประเทศไทยได้ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ประเทศไทยได้ทำความตกลงกับประเทศในสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ว่าด้วยการยอมรับใบอนุญาตขับรถภายในประเทศซึ่งกันและกัน และโดยที่ประเทศไทยอาจทำความตกลงในทำนองเดียวกันกับประเทศอื่น ๆ ด้วย ซึ่งความตกลงดังกล่าวจะมีผลให้ผู้มีใบอนุญาตขับรถที่ออกโดยพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสมาคมยานยนต์ที่ได้รับอนุญาตจากรัฐบาลของประเทศในสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือจากรัฐบาลของประเทศที่ประเทศไทยมีความตกลงด้วยสามารถใช้ใบอนุญาตขับรถนั้นขับรถในประเทศไทยได้ ฉะนั้น เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามพันธกรณีที่ประเทศไทยมีอยู่กับต่างประเทศตามความตกลงดังกล่าว

การพิจารณาได้กระทำในสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก คะแนนเสียงไม่รับหลักการส่วนน้อย วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก คะแนนเสียงไม่เห็นชอบส่วนน้อย

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 20 พฤศจิกายน 2530[296] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[294] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 11/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 20 พฤศจิกายน 2530, หน้า 183.

[295] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 12 พฤศจิกายน 2530, หน้า 412,422 และ 428.

[296] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 11/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 20 พฤศจิกายน 2530, หน้า 171.

90. วันที่ 13 พฤษภาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานองค์การของรัฐ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 270 หน้า 56-62) พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 13 พฤษภาคม 2530[297] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานองค์การของรัฐ พ.ศ. 2498 ดังนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4 เพื่อปรับปรุงบทนิยามคำว่า "ข้าราชการ" ให้กว้างขวางและเหมาะสมยิ่งขึ้น

(2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 6 เพื่อกำหนดตัวบุคคลผู้มีอำนาจออกบัตรประจำตัวข้าราชการเพื่อให้สอดคล้องกับการปรับปรุงบทนิยามคำว่า "ข้าราชการ"

(3) เพิ่มเติมมาตรา 12 ทวิ และมาตรา 12 ตรี เพื่อกำหนดให้ข้าราชการบำเหน็จบำนาญมีสิทธิที่จะขอบัตรประจำตัวข้าราชการบำเหน็จบำนาญได้

(4) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 13 เพื่อปรับปรุงอัตราโทษ และปรับปรุงบทกำหนดโทษ ตามมาตรา 13 ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติที่แก้ไขเพิ่มเติมใหม่ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานองค์การของรัฐ พ.ศ. 2498 ได้นิยามคำว่า "ข้าราชการ" ไว้ก่อนที่จะได้มีการตรากฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่าย ต่าง ๆ ขึ้นใช้บังคับหลายฉบับ และบทนิยามดังกล่าวมิได้หมายความรวมถึงข้าราชการการเมืองด้วย จึงไม่เหมาะสมและไม่สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายต่าง ๆ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานองค์การของรัฐ พ.ศ. 2498 โดยนิยามคำว่า "ข้าราชการ" ให้หมายถึงข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายต่าง ๆ รวมทั้งข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง ข้าราชการกรุงเทพมหานคร ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครและข้าราชการส่วนจังหวัด ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด และโดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้ข้าราชการซึ่งออกจากราชการโดยมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการมีสิทธิที่จะขอมีบัตรประจำตัวข้าราชการบำเหน็จบำนาญได้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2530[298] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 26 สิงหาคม 2530[299] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่

---

[297] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 10/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 13 พฤษภาคม 2530, หน้า 180-181,188 และ 192-193.

[298] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 20/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 25 มิถุนายน 2530, หน้า 52.

[299] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 26 สิงหาคม 2530, หน้า 349.

มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 4 กันยายน 2530[300] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณา จำนวน 21 คน เมื่อวันที่ 10 กันยายน 2530[301] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2530[302] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2530[303] ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2530[304]

91. วันที่ 28 ธันวาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติชื่อบุคคล (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 270 หน้า 63-64)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 1 ตุลาคม 2530[305] นายสัมพันธ์ แป้นพัฒน์ กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติชื่อบุคคล พ.ศ. 2505 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากหญิงหม้ายโดยความตายของสามีควรมีสิทธิในการเลือกใช้ชื่อสกุลของสามีหรือกลับมาใช้ชื่อสกุลเดิมของตนได้ตามเหตุผลความจำเป็นหรือความต้องการของแต่ละบุคคล จากกรณีดังกล่าว

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่รับหลักการ 3 เสียง และให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2530[306] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 6 พฤศจิกายน 2530[307] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่

---

[300] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 1/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 4 กันยายน 2530, หน้า 61.

[301] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 3/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 10 กันยายน 2530, หน้า 554.

[302] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 2/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 11 กันยายน 2530, หน้า 189.

[303] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 19 ตุลาคม 2530, หน้า 243.

[304] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 29 ตุลาคม 2530, หน้า 233.

[305] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 1 ตุลาคม 2530, หน้า 264,268 และ 271-272.

[306] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 29 ตุลาคม 2530, หน้า 298-299.

รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

92. วันที่ 28 ธันวาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 140 ตอนที่ 277 หน้า 1-30)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 13 (สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง) ในวันที่ 23 พฤษภาคม 2530[308] มีผู้เสนอ 3 ฉบับ คือ

1. ฉบับนายสราวุธ นิยมทรัพย์ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยศิลปากร และ**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. 2511 ใช้บังคับมาเกินกว่า 10 ปีแล้ว ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยได้เพิ่มขยายขึ้นเป็นอันมาก โดยมีการขยายเขตการศึกษาของมหาวิทยาลัยออกเป็น 2 วิทยาเขต และขยายด้านการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาต่าง ๆ มีการสอนถึงขั้นปริญญาโท มีการค้นคว้า การวิจัย และการบริการทางวิชาการแก่สังคม ตลอดจนกิจการอื่น ๆ ตามความต้องการของการพัฒนาประเทศ สมควรที่จะได้มีการปรับปรุงโครงสร้างและระบบบริหารมหาวิทยาลัยเพื่อให้การบริหารการศึกษามีความคล่องตัวและเหมาะสมกับสภาพการณ์

2. ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยศิลปากร และ**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. 2511 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้วและในขณะนี้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยได้เพิ่มขึ้นเป็นอันมาก โดยมีการขยายเขตการศึกษาของมหาวิทยาลัยออกเป็นสองวิทยาเขตและขยายการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาต่าง ๆ โดยมีการสอนถึงขั้นปริญญาโท การค้นคว้าการวิจัย และการบริการทางวิชาการแก่สังคม ตลอดจนกิจการอื่น ๆ ตามความต้องการของการพัฒนาประเทศ สมควรที่จะได้มีการปรับปรุงโครงสร้างและระบบบริหารมหาวิทยาลัยเพื่อให้การบริหารการศึกษามีความคล่องตัวและเหมาะสมกับสภาพการณ์

3. ฉบับนายสุรินทร์ พิศสุวรรณ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยศิลปากร และ**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. 2511 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลาเกินสิบปีแล้ว และในขณะนี้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยได้เพิ่มขึ้นเป็นอันมาก โดยมีการขยายเขตการศึกษาของมหาวิทยาลัยออกเป็นสองวิทยาเขต และขยายการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาต่าง ๆ โดยมีการสอนถึงขั้นปริญญาโท การค้นคว้าการวิจัย และการบริการทางวิชาการแก่สังคม ตลอดจนกิจการอื่น ๆ ตามความต้องการของการพัฒนาประเทศ สมควรที่จะได้มีการปรับปรุงโครงสร้างและระบบบริหารมหาวิทยาลัย เพื่อให้การบริหารการศึกษามีความคล่องตัวและเหมาะสมกับสภาพการณ์

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 3 ฉบับด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ใน

---

[307] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 6 พฤศจิกายน 2530, หน้า 89.

[308] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 13/2530/ สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 23 พฤษภาคม 2530, หน้า, 232-279,305 และ 308-309.

การพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2530[309] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 9 ตุลาคม 2530[310] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2530[311] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณา จำนวน 21 คน เมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน 2530[312] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2530[313] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2530[314] ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบเมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2530[315]

93. วันที่ 28 ธันวาคม 2530

ประกาศใช้พระราชบัญญัติยา (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2530 (ร.จ.เล่ม 104 ตอนที่ 278 หน้า 1-26)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 23 พฤษภาคม 2530[316] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยา พ.ศ. 2510 ดังต่อไปนี้

---

[309] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 1 ตุลาคม 2530, หน้า 196.

[310] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 6/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 9 ตุลาคม 2530, หน้า 228.

[311] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 8/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 30 ตุลาคม 2530, หน้า 454.

[312] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 13/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 5 พฤศจิกายน 2530, หน้า 401-402.

[313] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 26 พฤศจิกายน 2530, หน้า 1.

[314] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 19/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 27 พฤศจิกายน 2530, หน้า 386-387.

[315] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 12/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 27 พฤศจิกายน 2530, หน้า 247.

[316] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 13/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 23 พฤษภาคม 2530, หน้า 367-369,412-413 และ 416-417.

1. ยกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมมาตรฐานชีววัตถุ พุทธศักราช 2483

2. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4 เพื่อแก้ไขบทนิยามคำว่า "ยาใช้ภายนอก" "ยาใช้เฉพาะที่" "ยาบรรจุเสร็จ" "ผลิต" และ "ขาย" เพื่อให้มีความหมายชัดเจนขึ้น และเพิ่มบทนิยามคำว่า "ขายส่ง" "ด่านนำเข้า" และ "ด่านส่งออก" และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 53 ให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวข้างต้น

3. เพิ่มวรรคสองของมาตรา 13 เพื่อให้กระทรวง ทบวง กรม ฯลฯ และผู้ที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตผลิตหรือนำหรือสั่งเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งยาแผนปัจจุบันต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

4. แก้ไขเพิ่มเติม (9) ของมาตรา 14 มาตรา 15 มาตรา 33 มาตรา 33 ทวิ และมาตรา 34 และเพิ่มเติมมาตรา 21 ทวิ และมาตรา 40 ทวิ เพื่อเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับใบอนุญาตขายส่งยาแผนปัจจุบันรวมตลอดทั้งเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียม

5. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 19 เพื่อเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการควบคุมการขายยาแผนปัจจุบันที่เป็นยาอันตรายหรือยาควบคุมพิเศษ

6. เพิ่มวรรคสองของมาตรา 20 เพื่อให้ผู้อนุญาตมีอำนาจกำหนดให้ผู้รับอนุญาตผลิตยาแผนปัจจุบันต้องมีเภสัชกรชั้นหนึ่งเป็นผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการมากกว่าสองคนได้

7. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 25 ถึงมาตรา 27 มาตรา 44 มาตรา 57 และมาตรา 59 และเพิ่มมาตรา 26 ทวิ เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการแสดงฉลาก

8. เพิ่มมาตรา 27 ทวิ มาตรา 59 ทวิ และมาตรา 77 ตรี เพื่อเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดให้ยาแผนปัจจุบันและยาแผนโบราณที่นำหรือสั่งเข้ามาในราชอาณาจักรหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักรต้องผ่านการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่

9. เพิ่ม (2 ทวิ) ของมาตรา 47 เพื่อให้ผู้รับอนุญาตบางประเภท ขายยาแผนโบราณได้โดยไม่ต้องขออนุญาต

10. เพิ่มมาตรา 54 ทวิ เพื่อกำหนดให้ผู้รับอนุญาตผลิตยาแผนโบราณนำเทคโนโลยีใหม่ในการผลิตยามาใช้ในการผลิตยาแผนโบราณได้โดยต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

11. เพิ่มมาตรา 75 ทวิ เพื่อห้ามขายยาชุด

12. เพิ่ม (4) ของมาตรา 79 ทวิ เพื่อกำหนดให้ยาที่ได้รับอนุญาต ให้นำหรือสั่งเข้ามาในราชอาณาจักรบางชนิดเป็นยาที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องขึ้นทะเบียนตำรับยา และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 86 เรื่องการเพิกถอนทะเบียนตำรับยาให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

13. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 88 เพื่อยกเว้นหลักเกณฑ์บางประการ ในการโฆษณายา ซึ่งกระทำโดยตรงต่อผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

14. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 103 มาตรา 105 มาตรา 109 มาตรา 118 มาตรา 120 และมาตรา 124 และเพิ่มมาตรา 105 ทวิ มาตรา 113 ทวิ วรรคสองของมาตรา 117 และมาตรา 122 ทวิ เพื่อแก้ไขและเพิ่มเติมบทกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

15. เพิ่มวรรคสองของมาตรา 126 ทวิ เพื่อเพิ่มหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเปรียบเทียบปรับ

16. กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อขยายระยะเวลาให้ผู้รับอนุญาตบางประเภท มีสิทธิเข้ารับการอบรมเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในสถานที่ขายยาบางประเภท พร้อมทั้งกำหนดหน้าที่และเงื่อนไขในการปฏิบัติหน้าที่

และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติควบคุมมาตรฐานชีววัตถุ พุทธศักราช 2483 มีบทบัญญัติซ้ำซ้อนกับกฎหมายว่าด้วยยา สมควรยกเลิกพระราชบัญญัติดังกล่าว และโดยที่กฎหมายว่าด้วยยายังไม่มีบทบัญญัติที่จะให้ความคุ้มครองแก่ประชาชนผู้ใช้ยาเพียงพอ เช่น ไม่มีบทบัญญัติห้ามการขายยาชุด ไม่มีการควบคุมการผลิตยาแผนโบราณที่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เป็นต้น และบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับการอนุญาตและการ ควบคุมการผลิต การขยาย การนำหรือสั่งยาเข้ามาในราชอาณาจักรยังไม่เหมาะสม สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2530[317] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 27 พฤศจิกายน 2530[318] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[317] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 19/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 26 พฤศจิกายน 2530, หน้า 334-335.

[318] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 12/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 27 พฤศจิกายน 2530, หน้า 388.

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ ปี 2531

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1. พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร และผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2531	553
2. พระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ พ.ศ. 2531	554
3. พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ก่อความไม่สงบเพื่อยึดอำนาจการปกครองแผ่นดินระหว่างวันที่ 8 และวันที่ 9 กันยายน พ.ศ. 2528 พ.ศ. 2531	555
4. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2531	555
5. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2531	556
6. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2531	557
7. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2531	558
8. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2531	559
9. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2531	560
10. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2531	561
11. พระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมาธิการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2531	561
12. พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. 2531	563
13. พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2531	564
14. พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดสุทธาวาส ตำบลทับยา อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2531	565
15. พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์วัดบางตาล่า ตำบลรอบเมือง อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2531	566
16. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดท่าสุทธาวาส ตำบลบางเสด็จ อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2531	567
17. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดสระแก้ว ตำบลบางเสด็จ อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2531	567
18. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดโบสถ์สายทอง ตำบลสายทอง อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2531	568
19. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดแจ้ง ตำบลพิตเพียน อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2531	569

เรื่อง	หน้า
20. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดสามเกลียว ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2531	570
21. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดข่อยสังฆาราม ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2531	571
22. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดโพธิ์ทอง ตำบลบ้านทาม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2531	571
23. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดประทุมบูชา ตำบลบ้านทาม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2531	572
24. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลบ้านอิฐ อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ของวัดอ่างทอง ตำบลบางแก้ว อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2531	573
25. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลบ้านนา อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของวัดรุ้ง ตำบลบ้านรี อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2531	574
26. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลจอมทอง อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก ของวัดป่าเลไลยก์ ตำบลบ้านกร่าง อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2531	574
27. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลบ้านทาม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี ของวัดใหม่กรงทอง ตำบลศรีมหาโพธิ อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2531	575
28. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลห้วยโป่ง อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง ของวัดมาบตาพุด ตำบลมาบตาพุด อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง ให้แก่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2531	576
29. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดิน โดยเฉพาะในท้องที่ตำบลกันตัง อำเภอกันตัง จังหวัดตรังให้แก่เทศบาลตำบลกันตัง จังหวัดตรัง พ.ศ. 2531	577
30. พระราชบัญญัติโอนที่ดิน ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลแจระแม อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ให้แก่นางป้อง คูณคำ พ.ศ. 2531	578
31. พระราชบัญญัติโอนที่ดิน ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลท้ายบ้าน อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ ให้แก่การเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2531	578

เรื่อง	หน้า
32. พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดไผ่ขาด ตำบลงิ้วราย อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2531	579
33. พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดสามเกลียว ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2531	580
34. พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดธาราสถิต ตำบลโคกชะงาย อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2531	580
35. พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดท่าโพธิ์ ตำบลควนมะพร้าว อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2531	581
36. พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดตำนาน ตำบลตำนาน อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2531	582
37. พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์ วัดโพธิ์งาม ตำบลดอนกำ อำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2531	583
38. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดบางกระเบา ตำบลบางกระเบา อำเภอบ้านสร้าง จังหวัดปราจีนบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2531	583
39. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดแก้วศิลาราม ตำบลสระสี่เหลี่ยม อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2531	584
40. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดจันทาราม ตำบลบ้านทาน อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2531	585
41. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลสระสี่เหลี่ยม อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ของวัดเนินมะขามเป้อม ตำบลไร่หลักทอง อำเภอพนัสนิคมจังหวัดชลบุรีให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2531	586

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ในปี 2531

1. วันที่ 13 พฤษภาคม 2531

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานครและผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2531 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 105 ตอนที่ 78 หน้า 1-39)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 16 เมษายน 2530[1] มีผู้เสนอ 2 ฉบับคือ

1. ฉบับนายถวิล ไพรสณฑ์ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร และผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีการประกาศใช้กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร โดยกำหนดให้การบริหารกรุงเทพมหานครประกอบด้วยสภากรุงเทพมหานครและผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ซึ่งทั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานครและผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นผู้ที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร จำเป็นต้องมีกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานครและผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

2.ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร และผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจาก มาตรา 125 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 บัญญัติให้ดำเนินการให้มีกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานครและผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติดังกล่าวใช้บังคับ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง2 ฉบับด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 กันยายน 2530[2] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 2 ตุลาคม 2530[3] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน 2530[4] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่กรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[1]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่4/2530 สมัยสามัญสมัยที่หนึ่ง, วันที่ 16 เมษายน 2530,หน้า352 และ 403-408.

[2] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 24 กันยายน 2530, หน้า 527.

[3]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 5/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 2 ตุลาคม 2530, หน้า 23.

[4]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 10/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 13 พฤศจิกายน 2530, หน้า 12.

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณา จำนวน 21 คน เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2530[5] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณาเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2530[6] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้มีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบเมื่อวันที่ 7 เมษายน 253[7] ที่ประชุมวุฒิสภาได้มีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2531[8]

2. วันที่ 23 พฤศจิกายน 2531

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ พ.ศ.2531 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 105ตอนที่ 84 หน้า 1-32)

พระราชบัญญัตินี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 23 พฤศจิกายน 2530[9] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยเครื่องมือแพทย์ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ปัจจุบันวิทยาการทางการแพทย์ได้พัฒนาเป็นอันมาก ทำให้มีการผลิต ขาย นำเข้า และส่งออกซึ่งเครื่องมือแพทย์มากขึ้น แต่ในปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายที่ใช้บังคับแก่เครื่องมือแพทย์โดยตรงเป็นแต่เพียงได้นำกฎหมายว่าด้วยยามาใช้บังคับแก่เครื่องมือแพทย์โดยอนุโลมซึ่งบางครั้งก็ใช้บังคับได้ไม่ตรงกับกรณี ดังนั้นเพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพของประชาชนและเพื่อควบคุมคุณภาพ มาตรฐานและความปลอดภัยในการใช้เครื่องมือแพทย์

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2530[10] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 27 พฤศจิกายน 2530[11] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการ

---

[5]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 17/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 19 พฤศจิกายน 2530, หน้า 248-249.

[6]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 11/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 20 พฤศจิกายน 2530, หน้า 1-2.

[7]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2531 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 7 เมษายน 2531, หน้า 467-468.

[8]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 1/2531 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 8 เมษายน 2531, หน้า 7.

[9]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 13/2530 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 23 พฤษภาคม 2530, หน้า 420 และ 452-456.

[10]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 17/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 19 พฤศจิกายน 2530, หน้า 481-482.

[11]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 12/2530 สมัยสามัญ สมัยที่สอง, วันที่ 27 พฤศจิกายน 2530, หน้า 55-56.

การสาธารณสุขสิ่งแวดล้อมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2531[12] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

3. วันที่ 27 กันยายน 2531

ประกาศใช้พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ก่อความไม่สงบเพื่อยึดอำนาจการปกครองแผ่นดิน ระหว่างวันที่ 8 และวันที่ 9 กันยายน พ.ศ.2528 พ.ศ.2531 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 105 ตอนที่ 156 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 8 กันยายน พ.ศ.2531[13] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้นิรโทษกรรมแก่ผู้ก่อความไม่สงบเพื่อยึดอำนาจการปกครองแผ่นดิน ระหว่างวันที่ 8 และวันที่ 9 กันยายน 2528 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องในวโรกาสพระราชพิธีรัชมังคลาภิเษกสมโภชสิริราชสมบัติในมหามงคลสมัยที่ทรงปกครองแผ่นดินยาวนานกว่าพระมหากษัตริย์ทุกพระองค์ที่ปรากฏในประวัติศาสตร์ ในวันที่ 2 กรกฎาคม พุทธศักราช 2531 นับเป็นอภิลักขิตกาลสำคัญ ประกอบกับรัฐบาลมีนโยบายและเจตจำนงที่จะผนึกกำลังสร้างสรรค์ความสามัคคีของชนในชาติ สมควรนิรโทษกรรมแก่ผู้ก่อความไม่สงบเพื่อยึดอำนาจการปกครองแผ่นดินระหว่างวันที่ 8 และวันที่ 9 กันยายน พ.ศ.2528เพื่อเป็นการแผ่พระมหากรุณาธิคุณและให้โอกาสแก่บุคคลเหล่านั้นได้ร่วมทำคุณประโยชน์และช่วยจรรโลงประเทศชาติให้ เจริญรุ่งเรืองต่อไป

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่รับหลักการ 1 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 16 กันยายน 2531[14] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

4. วันที่ 7 พฤศจิกายน 2531

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2531 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 105 ตอนที่ 181 หน้า 1-10)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 19 ตุลาคม 2531[15] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ดังต่อไปนี้

---

[12]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 1/2531 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 8 เมษายน 2531, หน้า 16.

[13]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 8 กันยายน 2531, หน้า 204,257-258 และ 287.

[14]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 5/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 16 กันยายน 2531, หน้า 14.

[15] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 17/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 19 ตุลาคม 2531, หน้า 132-133,-162-163 และ 185-186.

(1) แก้ไขมาตรา 25 เพื่อกำหนดจำนวนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนแต่ละระดับให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

(2) ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันและให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนฯที่ปรับปรุงใหม่แทน

(3) ให้มีบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน 4 บัญชีเพื่อความสะดวกในการปรับใช้ได้เหมาะสมกับสถานการณ์

และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนในบัญชีอัตราเงินเดือนท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2521 ได้ใช้มาเป็นเวลานานไม่เหมาะสมกับสถานภาพของตำแหน่งและภาวะการครองชีพในปัจจุบันจำเป็นต้องกำหนดจำนวนขั้นเงินเดือน อัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนแต่ละระดับ และปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนเสียใหม่ รวมทั้งให้มีการให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนแต่ละบัญชีได้ตามความเหมาะสมกับสถานการณ์โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 28 ตุลาคม 2531[16] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

5. วันที่ 7 พฤศจิกายน 2531

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2531 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 105 ตอนที่ 181 หน้า 11-20)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 19 ตุลาคม 2531[17] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้** แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร พ.ศ.2521 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขมาตรา 12 เพื่อกำหนดจำนวนขั้นเงินเดือนข้าราชการทหาร ทหารกองประจำการ และนักเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหม แต่ละระดับให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

(2) ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนทหารท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหารฯ ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน และให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนฯ ที่ปรับปรุงใหม่แทน

(3) ให้มีบัญชีอัตราเงินเดือนทหาร 4 บัญชี เพื่อความสะดวกในการปรับใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์

และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากอัตราเงินเดือนข้าราชการทหาร ทหารกองประจำการและนักเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหม ในบัญชีอัตราเงินเดือนท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร พ.ศ. 2521 ซึ่งแก้ไข

---

[16]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 10/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 28 ตุลาคม 2531, หน้า 14-16.

[17]สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 17/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 19 ตุลาคม 2531, หน้า 187-188,199 และ 201-202.

เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2527 ได้ใช้มาเป็นเวลานานไม่เหมาะสมกับสถานภาพของตำแหน่ง และภาวะการครองชีพในปัจจุบันจำเป็นต้องกำหนดจำนวนขั้นเงินเดือน อัตราเงินเดือนข้าราชการทหาร/ทหารกองประจำการ/และนักเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหม แต่ละระดับ และปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนทหารเสียใหม่ รวมทั้งให้มีการใช้บัญชีอัตราเงินเดือนแต่ละบัญชีได้ตามความเหมาะสมกับสถานการณ์ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภาวันที่ 28 ตุลาคม 2531[18] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวดที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

6. วันที่ 7 พฤศจิกายน 2531

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2531 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 105 ตอนที่ 181 หน้า 21-23)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 19 ตุลาคม 2531[19] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ.2521 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขมาตรา 6 เพื่อปรับปรุงอัตราเงินเดือนข้าราชการตำรวจให้สอดคล้องกับอัตราเงินเดือนทหาร และเพื่อกำหนดจำนวนขั้นเงินเดือนข้าราชการตำรวจแต่ละชั้นยศให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

(2) แก้ไขมาตรา 23 เพื่อให้ข้าราชการตำรวจที่ได้รับการบรรจุในชั้นยศที่สูงขึ้น ได้รับเงินเดือนเท่ากับเงินเดือนที่รับอยู่เดิม

(3) ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการตำรวจ ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน และให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนฯ ที่ปรับปรุงใหม่แทน

(4) ให้มีบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการตำรวจ 4 บัญชี เพื่อความสะดวกในการปรับใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์

และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากอัตราเงินเดือนข้าราชการตำรวจในบัญชีอัตราเงินเดือนท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 ได้ใช้เป็นเวลานานไม่เหมาะสมกับสถานภาพของตำแหน่งและภาระการครองชีพในปัจจุบันและไม่สอดคล้องกับเงินเดือนทหารจำเป็นต้องกำหนดขั้นเงินเดือน อัตราเงินเดือนข้าราชการตำรวจแต่ละชั้นยศ และปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการตำรวจเสียใหม่ รวมทั้งให้มีการให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนแต่ละบัญชีได้ตามความเหมาะสมกับสถานการณ์ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

---

[18] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 10/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 28 ตุลาคม 2531, หน้า 18-19.

[19] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 17/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 19 ตุลาคม 2531, หน้า 203-204,216 และ 219.

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภาวันที่ 28 ตุลาคม 2531[20] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

7. วันที่ 7 พฤศจิกายน 2531

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2531 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 105 ตอนที่ 181 หน้า 34-49)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 19 ตุลาคม 2531[21] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ.2521 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขมาตรา 6 เพื่อกำหนดจำนวนขั้นเงินเดือนข้าราชการตุลาการและดะโต๊ะยุติธรรมแต่ละชั้นและขั้นให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

(2) ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการ และบัญชีอัตราเงินเดือนดะโต๊ะยุติธรรมท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการฯที่ใช้อยู่ในปัจจุบันและให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนฯ ที่ปรับปรุงใหม่แทน

(3) ให้มีบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการและดะโต๊ะยุติธรรมอย่างละ 4 บัญชี เพื่อความสะดวกในการปรับใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์

และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการและดะโต๊ะยุติธรรม ในบัญชีอัตราเงินเดือนท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. 2521 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2523 ได้ใช้มาเป็นเวลานานไม่เหมาะสมกับสถานภาพของตำแหน่งและภาระการครองชีพในปัจจุบัน จำเป็นต้องมีการกำหนดจำนวนขั้นเงินเดือน อัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการแต่ละชั้น และดะโต๊ะยุติธรรมแต่ละชั้น และปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการ และบัญชีอัตราเงินเดือนดะโต๊ะยุติธรรมเสียใหม่ รวมทั้งให้มีการให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนแต่ละบัญชีได้ตามความเหมาะสมกับสถานการณ์ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[20] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 10/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 28 ตุลาคม 2531, หน้า 20-21.

[21] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 17/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 19 ตุลาคม 2531, หน้า 220-221,247-248 และ 253-254.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 28 ตุลาคม 2531[22] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

8. วันที่ 7 พฤศจิกายน 2531

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2531 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 105 ตอนที่ 181 หน้า 50-59)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 19 ตุลาคม 2531[23] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. 2521 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขมาตรา 6 เพื่อกำหนดจำนวนขั้นเงินเดือนข้าราชการอัยการแต่ละชั้นให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

(2) ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการฯ ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน และให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนฯที่ปรับปรุงใหม่แทน

(3) ให้มีบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ 4 บัญชี เพื่อความสะดวกในการปรับใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์

และเหตุผลว่าเนื่องจากอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการในบัญชีอัตราเงินเดือนท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการพ.ศ.2521 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ ฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 3)พ.ศ.2524 ได้ใช้มาเป็นเวลานานไม่เหมาะสมกับสถานภาพของตำแหน่งและภาวะการครองชีพในปัจจุบัน จำเป็นต้องกำหนดจำนวนขั้นเงินเดือนอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการแต่ละชั้น และปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการเสียใหม่ รวมทั้งให้มีการให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนแต่ละบัญชีได้ตามความเหมาะสมกับสถานการณ์โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 28 ตุลาคม 2531[24] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[22] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 10/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 28 ตุลาคม 2531, หน้า 37-38.

[23] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 17/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 19 ตุลาคม 2531, หน้า 255-256,266 และ 271.

[24] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 10/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 28 ตุลาคม 2531, หน้า 39.

9. วันที่ 7 พฤศจิกายน 2531

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2531 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 105 ตอนที่ 181 หน้า 60-69)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 19 ตุลาคม 2531[25] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการและเหตุผล**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.2518 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขมาตรา 20 ทวิ เพื่อให้การกำหนดและการปรับปรุงอัตราเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาสามัญเป็นไปตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

(2) แก้ไขวรรคหนึ่งของมาตรา 21 ให้สอดคล้องกับการแก้ไขมาตรา 20 ทวิ

(3) ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขมาตรา 20 ทวิ

(4) ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองและให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนฯที่ปรับปรุงใหม่แทน

(5) ให้มีบัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง 4 บัญชี เพื่อความสะดวกในการปรับใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์

และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองในบัญชีอัตราเงินเดือนท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภาพ.ศ.2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2521 ได้ใช้มาเป็นเวลานานไม่เหมาะสมกับสถานภาพของตำแหน่งและภาวะการครองชีพในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองเสียใหม่และเนื่องจากอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันตรงกับอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนอยู่แล้ว จึงสมควรแก้ไขให้ถือตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม เพื่อให้การปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนในอนาคตมีผลถึงข้าราชการรัฐสภาสามัญด้วย โดยไม่ต้องแก้ไขกฎหมาย รวมทั้งให้มีการให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองแต่ละบัญชีได้ตามความเหมาะสมกับสถานการณ์โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 28 ตุลาคม 2531[26] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[25] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 17/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 19 ตุลาคม 2531, หน้า 273-274,287-288 และ 299.

[26] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 10/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 28 ตุลาคม 2531, หน้า 40.

10. วันที่ 7 พฤศจิกายน 2531

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2531 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 105 ตอนที่ 181 หน้า 70-76)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 19 ตุลาคม 2531[27] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้**

(1) ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการการเมืองท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมืองที่อยู่ในปัจจุบัน และให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนที่ปรับปรุงใหม่แทน

(2) ให้มีบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการการเมือง 4 บัญชี เพื่อความสะดวกในการปรับใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์

และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากอัตราเงินเดือนข้าราชการการเมืองในบัญชีอัตราเงินเดือนท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2522 ได้ใช้มาเป็นเวลานานไม่เหมาะสมกับสถานภาพของตำแหน่งและภาวะการครองชีพในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงอัตราเงินเดือนข้าราชการการเมืองเสียใหม่ รวมทั้งให้มีการให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนแต่ละบัญชีได้ตามความเหมาะสมกับสถานการณ์ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภาวันที่ 28 ตุลาคม 2531[28] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

11. วันที่ 7 พฤศจิกายน 2531

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมาธิการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2531 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 105 ตอนที่ 181 หน้า 77-83)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 19 ตุลาคม 2531[29] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้**แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรรมาธิการ พ.ศ.2531 ดังต่อไปนี้

---

[27] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 17/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 19 ตุลาคม 2531, หน้า 300, 312-313 และ 317.

[28] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 10/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 28 ตุลาคม 2531, หน้า 41.

[29] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 17/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 19 ตุลาคม 2531, หน้า 318-320,333-334 และ 346.

(1) แก้ไขมาตรา 4 เพื่อกำหนดเงินประจำตำแหน่งของประธานวุฒิสภาหรือประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานวุฒิสภา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรสมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้เป็นไปตามบัญชีเงินประจำตำแหน่งท้ายพระราชบัญญัติ

(2) แก้ไขมาตรา 5 เพื่อกำหนดให้ประธานวุฒิสภาหรือประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานวุฒิสภา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรได้รับเงินค่ารับรอง

(3) แก้ไขมาตรา6 เพื่อกำหนดให้ประธานวุฒิสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานวุฒิสภาและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งได้รับเงินประจำตำแหน่งอยู่แล้วไม่มีสิทธิ ได้รับเงินประจำตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภา หรือเงินประจำตำแหน่งและเงินค่ารับรองสำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอีก

(4) แก้ไขมาตรา 7 เพื่อกำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองตามมาตรา 3 (1) ถึง (8) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2521 ด้วยในขณะเดียวกันได้รับเงินประจำตำแหน่งตามมาตรา 4 อีกด้วย

5) แก้ไขมาตรา 8 เพื่อกำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้รับเงินค่ารับรองและเงินช่วยเหลือค่าที่พักอาศัย

(6) ให้มีบัญชีเงินประจำตำแหน่ง 4 บัญชี เพื่อความสะดวกในการปรับใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์

และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากอัตราเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของประธานวุฒิสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานวุฒิสภา รองประธานสภาผู้แทนราษฎรผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา 4 มาตรา 7 และมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมาธิการ พ.ศ. 2522 ได้ใช้มาเป็นเวลานานไม่เหมาะสมกับสถานภาพของตำแหน่งและภาวะการครองชีพในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงอัตราเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นดังกล่าวเสียใหม่และเนื่องจากสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งดำรงตำแหน่งข้าราชการเมือง ตามมาตรา 3(1) ถึง (8) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2521 ด้วยในขณะเดียวกันและได้รับเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการการเมืองตามมาตรา 3 (1) ถึง (8) ดังกล่าวแล้ว ต้องห้ามมิให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งตามมาตรา 7 และมาตรา 8 อีก ทั้ง ๆ ที่ต้องปฏิบัติหน้าที่เต็มที่ทั้งสองทาง สมควรให้สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองดังกล่าวได้รับเงินประจำตำแหน่งสำหรับสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย แต่ไม่มีสิทธิได้รับเงินค่ารับรองและเงินช่วยเหลือตามมาตรา 8 อีก รวมทั้งให้มีการให้ใช้บัญชีเงินประจำตำแหน่งแต่ละบัญชีได้ตามความเหมาะสมกับสถานการณ์ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 28 ตุลาคม 2531[30] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

12. วันที่ 8 ธันวาคม 2531

ประกาศใช้พระราชบัญญัติมหาวิทาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. 2531 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 105 ตอนที่ 206 หน้า 1-27)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 12 ตุลาคม 2531[31] มีผู้เสนอ 4 ฉบับคือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ
2. ฉบับนายบัวพรม ธีรกัลยาณพันธุ์ เป็นผู้เสนอ
3. ฉบับนายปิยะณัช วัชราภรณ์ เป็นผู้เสนอ
4. ฉบับ นายอาคม เอ่งฉ้วน เป็นผู้เสนอ

โดยทั้ง 4 ฉบับมีหลักการและเหตุผลทำนองเดียวกัน **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่กฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ซึ่งใช้บังคับตั้งแต่พ.ศ.2495 และแก้ไขเพิ่มเติมอีกหลายครั้งยังไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันและไม่สอดคล้องกับความเจริญก้าวหน้าของมหาวิทยาลัยในการส่งเสริมและพัฒนาทางวิชาการ การผลิตบัณฑิต การบริการสังคมและการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 4 ฉบับด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 21 ตุลาคม 2531[32] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[30] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 10/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 28 ตุลาคม 2531, หน้า 46-47.

[31] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 12 ตุลาคม 2531, หน้า 110,135,160,185,216-217 และ 219.

[32] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 21 ตุลาคม 2531, หน้า 5-6.

13. วันที่ 8 ธันวาคม 2531

ประกาศใช้พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2531 (ร.จ.ฉบับพิเศษเล่ม 105 ตอนที่ 206 หน้า 28-40)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 28 กันยายน 2531[33] มีผู้เสนอ 3 ฉบับ คือ

1. ฉบับนายบัวพรม ธีรกัลยาณพันธุ์ เป็นผู้เสนอ

2. ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

3. ฉบับนายเชาวลิต สุขสวัสดิ์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยทั้ง 3 ฉบับมีหลักการและเหตุผลทำนองเดียวกัน **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.2511 ดังนี้

(1) แก้ไขให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศ

(ก) ให้รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นทั้งในและต่างประเทศ เป็นผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ (ร่างมาตรา 3 แก้ไขมาตรา 5)

(ข) กำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบผลิตภัณฑ์ตามมาตราต่าง ๆ เพิ่มขึ้น (ร่างมาตรา 4 แก้ไขมาตรา 6)

(2) แก้ไขให้คณะกรรมการวิชาการมีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการได้ (ร่างมาตรา 5 แก้ไขมาตรา 13)

(3) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติให้คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติด้วยได้ หากมีการฝ่าฝืนเงื่อนไขดังกล่าวคณะกรรมการมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ (ร่างมาตรา 6 เพิ่มเติมมาตรา 25 ทวิ และร่างมาตรา 8 แก้ไขมาตรา 37)

(4) เพิ่มเติมกรณีที่ให้ใบอนุญาตสิ้นอายุได้ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 16 ขอเลิกแสดงเครื่องหมายมาตรฐาน ส่วนกรณีที่มีประกาศหรือพระราชกฤษฎีกากำหนดมาตรฐานใหม่ หรือแก้ไขนั้น หากผู้รับใบอนุญาตยื่นขอรับใบอนุญาตใหม่ไว้แล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้ภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนดแต่ไม่เกินหนึ่งปี (ร่างมาตรา 7 แก้ไขมาตรา 27)

(5) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่และของคณะกรรมการบางประการ (ร่างมาตรา 9 แก้ไขมาตรา 44 และร่างมาตรา 10 แก้ไขมาตรา 46)

(6) เพิ่มเติมบทบัญญัติให้สิ่งที่ยึดไว้ตามมาตรา 44 (3) ตกเป็นของแผ่นดินในบางกรณี (ร่างมาตรา 11 เพิ่มเติมมาตรา 46 ทวิ)

(7) แก้ไขอัตราโทษสำหรับการกระทำผิดบางกรณีให้สูงขึ้น (ร่างมาตรา 12 แก้ไขมาตรา 48 ร่างมาตรา 13 แก้ไขมาตรา 48 ทวิ ร่างมาตรา 14 แก้ไขมาตรา 49 มาตรา 50 และมาตรา 51 ร่างมาตรา 15 แก้ไขมาตรา 54 ร่างมาตรา 16 แก้ไขมาตรา 56 และร่างมาตรา 18 แก้ไขมาตรา 57)

(8) เพิ่มเติมบทกำหนดโทษ ในกรณีที่ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามที่คณะกรรมการสั่งตามมาตรา 46 (ร่างมาตรา 17 เพิ่มเติมมาตรา 56 ทวิ)

(9) เพิ่มเติมบทบัญญัติให้ผู้แทนนิติบุคคล ต้องร่วมรับผิดชอบและถูกลงโทษเช่นเดียวกับ นิติบุคคลในกรณีที่นิติบุคคลกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย (ร่างมาตรา 19 เพิ่มเติม มาตรา 57 ทวิ)

---

[33] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, <u>รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร</u> ครั้งที่ 11/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 28 กันยายน 2531, หน้า 465-467,496-497,508-509 และ526-528.

(10) เพิ่มเติมบทบัญญัติให้เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบคดีความผิดตามมาตรา 49มาตรา 50 มาตรา 53 มาตรา 55 หรือมาตรา 57 ได้ (ร่างมาตรา 19 เพิ่มเติมมาตรา 57 ตรี)

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่บทบัญญัติในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511 ที่ใช้บังคับในปัจจุบันเกี่ยวกับอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่และของคณะกรรมการและในเรื่องที่เกี่ยวกับการควบคุมผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานยังไม่เหมาะสมกับภาวการณ์ปัจจุบัน และอัตราโทษสำหรับการกระทำผิดบางมาตราก็ต่ำเกินไป ไม่ได้สัดส่วนกันและยังขาดบทบัญญัติลงโทษผู้แทนนิติบุคคลกรณีที่นิติบุคคลกระทำผิดกับบทบัญญัติเปรียบเทียบคดีด้วยนอกจากนั้นยังไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจในการกำหนดเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตไว้ด้วย ทำให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติ ฝ่าฝืนกฎหมายกันเป็นจำนวนมาก กับยังขาดบทบัญญัติที่จำเป็นอีกบางประการในการส่งเสริมให้มีการปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางมาตราเพื่อให้เหมาะสมกับภาวการณ์ปัจจุบันและเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมและควบคุมการผลิตสินค้าให้มีมาตรฐานยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการในร่างพระราชบัญญัติทั้ง 3 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก และให้คณะกรรมาธิการอุตสาหกรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2531[34] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 28 ตุลาคม 2531[35] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

14. วันที่ 12 ธันวาคม 2531

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดสุทธาวาส ตำบลทับยา อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2531 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 105 ตอนที่ 209 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2531[36] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่วัด วัดสุทธาวาส ตำบลทับยา อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 1 ซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการบรมธาตุ ที่ตำบลทับยา อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรีและได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 13.250 ถูกที่วัด วัดสุทธาวาส ตำบลทับยา อำเภออินทร์บุรี จังหวัด

---

[34] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 17/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 19 ตุลาคม 2531, หน้า 362.

[35] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 10/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 28 ตุลาคม 2531, หน้า 81-82.

[36] สำนักเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 12 ตุลาคม 2531, หน้า 497 และ 500-502.

สิงห์บุรี เนื้อที่ 9 ไร่ 3 งาน 60 ตารางวา ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3) เลขที่ 54 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดสิงห์บุรีได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานซึ่งกรมศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 21 ตุลาคม 2531[37] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

15. วันที่ 12 ธันวาคม 2531

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์วัดบางตาล่า ตำบลรอบเมือง อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2531 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 105 ตอนที่ 209 หน้า 4-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 12 ตุลาคม 2531[38] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้โอนที่ธรณีสงฆ์วัดบางตาล่า ตำบลรอบเมือง อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี ให้แก่กรมชลประทาน และเหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้สร้างพนัง เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการบางพลาง ที่ตำบลรอบเมือง อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี และได้ทำการสำรวจแล้ว ปรากฏว่า แนวเขตพนังตอน กม.ที่ 2.880 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดบางตาล่า ตำบลรอบเมือง อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี เนื้อที่ 2 ไร่ 2 งาน 8 ตารางวา ตามแบบแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค.1) เลขที่ 2 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดปราจีนบุรีได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[37] สำนักเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 12 ตุลาคม 2531, หน้า 62-63.

[38] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 12 ตุลาคม 2531, หน้า 481 และ 485-486.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภาวันที่ 21 ตุลาคม 2531[39] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการวาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

16. วันที่ 12 ธันวาคม 2531

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดท่าสุทธาวาส ตำบลบางเสด็จ อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2531 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 105 ตอนที่ 209 หน้า 7-9)

พระราชบัญญัตินี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 12 ตุลาคม 2531[40] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดท่าสุทธาวาส ตำบลบางเสด็จ อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทองให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 1 ขวา เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการมหาราช ที่ตำบลบางเสด็จ อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม. ที่ 20.500 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดท่าสุทธาวาส ตำบลบางเสด็จ อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง เนื้อที่ 2 ไร่ 1 งาน 75 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 5829 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดอ่างทองได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 21 ตุลาคม 2531[41] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

17. วันที่ 12 ธันวาคม 2531

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดสระแก้ว ตำบลบางเสด็จ อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2531 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 105 ตอนที่ 209 หน้า 10-12)

---

[39] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 21 ตุลาคม 2531, หน้า 58-59.

[40] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 12 ตุลาคม 2531, หน้า 402 และ 406-408.

[41] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 21 ตุลาคม 2531, หน้า 36-37.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 12 ตุลาคม 2531[42] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดสระแก้ว ตำบลบางเสด็จ อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทองให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 1 ขวา เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการมหาราช ที่ตำบลบางเสด็จ อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม. ที่ 19.000 ถึง กม. ที่ 19.800 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดสระแก้ว ตำบลบางเสด็จ อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง จำนวน 3 แปลง รวมเนื้อที่ 7 ไร่ 2 งาน 2 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 499 เลขที่ 5816 และเลขที่ 543 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทาน จังหวัดอ่างทองได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 21 ตุลาคม 2531[43] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

18. วันที่ 12 ธันวาคม 2531

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดโบสถ์สายทอง ตำบลสายทอง อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2531 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 105 ตอนที่ 209 หน้า 13-15)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 12 ตุลาคม 2531[44] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดโบสถ์สายทอง ตำบลสายทอง อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 1 ขวา เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการมหาราช ที่ตำบลสายทอง อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม. ที่ 12.000 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดโบสถ์สายทอง ตำบลสายทอง อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง เนื้อที่ 3 ไร่ 3 งาน 40 ตารางวาตามโฉนดที่ดินเลขที่ 5799 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดอ่างทองได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว

---

[42] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 12 ตุลาคม 2531, หน้า 411 และ 417-418.

[43] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 21 ตุลาคม 2531, หน้า 39.

[44] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 12 ตุลาคม 2531, หน้า 421 และ 425-427.

กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 21 ตุลาคม 2531[45] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

19. วันที่ 12 ธันวาคม 2531

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดแจ้ง ตำบลพิตเพียน อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2531 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 105 ตอนที่ 209 หน้า 16-18)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 12 ตุลาคม 2531[46] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดแจ้ง ตำบลพิตเพียน อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน **และเหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 2 ซ้าย 8 ซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการมหาราช ที่ตำบลพิตเพียน อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ ตาม กม. ที่26.650 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดแจ้ง ตำบลพิตเพียน อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 2 แปลง รวมเนื้อที่ 3 ไร่ ตามโฉนดเลขที่ 3165 และเลขที่ 3166 คณะกรรมการจัดซื้อ และกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[45] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 21 ตุลาคม 2531, หน้า 40-41.

[46] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 12 ตุลาคม 2531 หน้า 429 และ 433-435.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 21 ตุลาคม 2531[47] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

20. วันที่ 12 ธันวาคม 2531

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดสามเกลียว ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2531 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 105 ตอนที่ 209 หน้า 19-21)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 12 ตุลาคม 2531[48] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดสามเกลียว ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมือง สิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 3 ซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการมหาราช ที่ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรีและได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม. ที่ 15.800-16.100 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดสามเกลียว ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี จำนวน 2 แปลง รวมเป็นเนื้อที่ 2 ไร่ 3 งาน 56 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 3910 และโฉนดที่ดินเลขที่ 3912 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดสิงห์บุรี ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 21 ตุลาคม 2531[49] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[47] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 21 ตุลาคม 2531, หน้า 42.

[48] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 12 ตุลาคม 2531, หน้า 467 และ 470-472.

[49] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 21 ตุลาคม 2531, หน้า 54.

21. วันที่ 12 ธันวาคม 2531

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดข่อยสังฆาราม ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2531 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 105 ตอนที่ 209 หน้า 22-24)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 12 ตุลาคม 2531[50] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดข่อยสังฆาราม ตำบลหัวไผ่ อำเภอ เมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 3 ซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการมหาราช ที่ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตส่งน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 22.200 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดข่อยสังฆาราม ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี เนื้อที่ 4 ไร่ 3 งาน 60 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 7064 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดสิงห์บุรี ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้วสมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 21 ตุลาคม 2531[51] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

22. วันที่ 12 ธันวาคม 2531

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดโพธิ์ทอง ตำบลบ้านทาม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2531 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 105 ตอนที่ 209 หน้า 25-27)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 12 ตุลาคม 2531[52] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดโพธิ์ทอง ตำบลบ้านทาม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ก่อสร้างพนังท่าแห เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการก่อสร้างทางชลประทานที่ 10 ที่ตำบลบ้านทาม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตพนังสายนี้ตอน กม.ที่ 18.800 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดโพธิ์ทอง

---

[50] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 12 ตุลาคม 2531, หน้า 474 และ 477-479.

[51] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 21 ตุลาคม 2531, หน้า 55-56.

[52] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 12 ตุลาคม 2531, หน้า 514 และ 515-516.

ตำบลบ้านทาม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี เนื้อที่ 1 ไร่ 15 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 196 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สิน เพื่อการชลประทานจังหวัดปราจีนบุรี ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 21 ตุลาคม 2531[53] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

23. วันที่ 12 ธันวาคม 2531

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดประทุมบูชา ตำบลบ้านทาม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2531 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 105 ตอนที่ 209 หน้า 28-30)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 12 ตุลาคม 2531[54] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดประทุมบูชา ตำบลบ้านทาม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ก่อสร้างพนังท่าแห เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานที่ 10 ที่ตำบลบ้านทาม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตพนังสายนี้ตอน กม.ที่ 28.720 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดประทุมบูชา ตำบลบ้านทาม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี เนื้อที่ 3 ไร่ 2 งาน 6 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 730 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดปราจีนบุรี ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[53] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 21 ตุลาคม 2531, หน้า 67.

[54] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 12 ตุลาคม 2531, หน้า 518 และ 522-523.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 21 ตุลาคม 2531[55] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

24. วันที่ 12 ธันวาคม 2531

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลบ้านอิฐ อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ของวัดอ่างทอง ตำบลบางแก้ว อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2531 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 105 ตอนที่ 209 หน้า 31-33)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 12 ตุลาคม 2531[56] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลบ้านอิฐ อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ของวัดอ่างทอง ตำบลบางแก้ว อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 1 ขวา เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการมหาราช ที่ตำบลบ้านอิฐ อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 0.600 ถูกที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลบ้านอิฐ อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ของวัดอ่างทอง ตำบลบางแก้ว อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง เนื้อที่ 3 ไร่ 1 งาน 15 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 1978 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทาน จังหวัดอ่างทอง ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้วสมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 21 ตุลาคม 2531[57] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[55] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 21 ตุลาคม 2531, หน้า 68-69.

[56] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 12 ตุลาคม 2531, หน้า 394 และ 398-400.

[57] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 21 ตุลาคม 2531, หน้า 35.

25. วันที่ 12 ธันวาคม 2531

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่ตำบลบ้านนาอำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของวัดรุ้ง ตำบลบ้านรี อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2531 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 105 ตอนที่ 209 หน้า 34-36)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 12 ตุลาคม 2531[58] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลบ้านนา อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 13 ซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการมหาราช ที่ตำบลบ้านนา อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 3.600 ถูกที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลบ้านนา อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของวัดรุ้ง ตำบลบ้านรี อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง เนื้อที่ 1 ไร่ 50 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 1397 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 21 ตุลาคม 2531[59] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

26. วันที่ 12 ธันวาคม 2531

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่ตำบลจอมทอง อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก ของวัดป่าเลไลยก์ ตำบลบ้านกร่าง อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2531 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 105 ตอนที่ 209 หน้า 37-39)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 12 ตุลาคม 2531[60] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลจอมทอง อำเภอเมืองพิษณุโลก

---

[58] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 12 ตุลาคม 2531, หน้า 437 และ 441-443.

[59] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 21 ตุลาคม 2531, หน้า 45-46.

[60] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 12 ตุลาคม 2531, หน้า 489 และ 493-494.

จังหวัดพิษณุโลก ของวัดป่าเลไลยก์ ตำบลบ้านกร่าง อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลกให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสายใหญ่ฝั่งขวา และคลองส่งน้ำสาย 25 ขวา-ขวา เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการพิษณุโลก ที่ตำบลจอมทอง อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตคลองส่งน้ำสายใหญ่ฝั่งขวาตอน กม.ที่ 25.000 และคันคลองส่งน้ำสาย 25 ขวา-ขวา ถูกที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลจอมทอง อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก ของวัดป่าเลไลยก์ ตำบลบ้านกร่าง อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 2 แปลง รวมเนื้อที่ 31 ไร่ 1 งาน 50 ตารางวา ตามตราจอง เลขที่ 73 และเลขที่ 382 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดพิษณุโลก ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้วสมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 21 ตุลาคม 2531[61] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

27. วันที่ 12 ธันวาคม 2531

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่ตำบลบ้านทาม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี ของวัดใหม่กรงทอง ตำบลศรีมหาโพธิ อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2531 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 105 ตอนที่ 209 หน้า 40-42)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 12 ตุลาคม 2531[62] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลบ้านทาม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี ของวัดใหม่กรุงทอง ตำบลศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ก่อสร้างพนังท่าแห เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการก่อสร้างทางชลประทานที่ 10 ที่ตำบลบ้านทาม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตพนังสายนี้ตอน กม.ที่ 28.000 ถูกที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลบ้านทาม อำเภอเมืองศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี ของวัดใหม่กรงทอง ตำบลศรีมหาโพธิ อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี เนื้อที่ 3 ไร่ 84 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 716 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัด

---

[61] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 21 ตุลาคม 2531, หน้า 61.

[62] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 12 ตุลาคม 2531, หน้า 504 และ 508-509.

ปราจีนบุรี ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้องและกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้วสมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 21 ตุลาคม 2531[63] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

28. วันที่ 12 ธันวาคม 2531

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลห้วยโป่ง อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง ของวัดมาบตาพุด ตำบลมาบตาพุด อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง ให้แก่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ.2531 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 105 ตอนที่ 214 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 12 ตุลาคม 2531[64] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลห้วยโป่ง อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง ของวัดมาบตาพุด ตำบลมาบตาพุด อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง ให้แก่การนิคมอุตสาหกรรมและ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้จัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดเพื่อส่งเสริมให้มีการลงทุนภายในประเทศมากขึ้นตามโครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกที่ตำบลห้วยโป่งและตำบลมาบตาพุด อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตของนิคมอุตสาหกรรมแห่งนี้ถูกที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ ตำบลห้วยโป่ง อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง เนื้อที่ 8 ไร่ 2 งาน 18 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 12689 คณะกรรมการสำรวจและประเมินราคาเพื่อการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้องและการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้วสมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[63] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 21 ตุลาคม 2531, หน้า 62-63.

[64] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 12 ตุลาคม 2531, หน้า 320 และ 325-326.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 21 ตุลาคม 2531[65] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

29. วันที่ 12 ธันวาคม 2531

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ในท้องที่ตำบลกันตัง อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง ให้แก่เทศบาลตำบลกันตัง จังหวัดตรัง พ.ศ.2531 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 105 ตอนที่ 214 หน้า 4-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 12 ตุลาคม 2531[66] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ** ในท้องที่ตำบลกันตัง อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง ให้แก่เทศบาลตำบลกันตัง จังหวัดตรัง และ **เหตุผล**ว่าเนื่องจากกระทรวงการคลังได้พิจารณาอนุมัติให้ขายที่ราชพัสดุเฉพาะบางส่วนของแปลงหมายเลขทะเบียนที่ ตง.146 จำนวนเนื้อที่ประมาณ 3 ไร่ 2 งาน ให้แก่เทศบาลตำบลกันตัง จังหวัดตรัง บัดนี้เทศบาลตำบลกันตังได้ผ่อนชำระค่าที่ดินครบถ้วนแล้ว และขอรับโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุดังกล่าวเพื่อดำเนินกิจการโรงเรียนในสังกัดเทศบาล แต่โดยที่ที่ดินแปลงดังกล่าวเป็นที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เป็นประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ซึ่งมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. 2518 และมาตรา 1305 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้กำหนดให้การโอนกระทำโดยตราเป็นพระราชบัญญัติ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่21 ตุลาคม 2531[67] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่2พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[65] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 21 ตุลาคม 2531, หน้า 14-15.

[66] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 12 ตุลาคม 2531, หน้า 209 และ 302-303.

[67] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 21 ตุลาคม 2531, หน้า 14-15.

30. วันที่ 12 ธันวาคม 2531

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลแจระแม อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ให้แก่นางป้อง คูณคำ พ.ศ.2531 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 105 ตอนที่ 214 หน้า 7-9)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 12 ตุลาคม 2531[68] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่ตำบลแจระแม อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ให้แก่นางป้อง คูณคำ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากทางสาธารณะซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลแจระแม อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานีเนื้อที่ประมาณ 10 7/10 ตารางวา เดิมเป็นทางเกวียน ไม่สะดวกในการใช้เป็นทางสัญจร ราษฎรบ้านท่าบ่อ ตำบลแจระแม จึงได้ร่วมกันพัฒนาถนนในหมู่บ้าน โดยการตัดถนนสายใหม่เพื่อใช้ประโยชน์ร่วมกัน แทนทางสาธารณะเดิม ซึ่งในการนี้ต้องตัดถนนผ่านที่ดินของนางป้อง คูณคำ จึงเห็นสมควรโอนทางสาธารณะเดิมดังกล่าวแลกเปลี่ยนกับที่ดินของนายป้อง คูณคำ เนื้อที่ประมาณ 47 1/10 ตารางวา

การพิจารณาได้กระทำในสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 21 ตุลาคม 2531[69] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

31. วันที่ 14 ธันวาคม 2531

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่ตำบลท้ายบ้าน อำเภอเมืองสมุทรปราการจังหวัดสมุทรปราการ ให้แก่การเคหะแห่งชาติพ.ศ.2531 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 105 ตอนที่ 214 หน้า 10-12)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่12ตุลาคม พ.ศ.2531[70] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลท้ายบ้าน อำเภอเมืองสมุทรปราการจังหวัดสมุทรปราการ ให้แก่การเคหะแห่งชาติ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากทางสาธารณประโยชน์ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลท้ายบ้าน อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ เนื้อที่ประมาณ 1 ไร่ 2 งาน 56 ตารางวา เข้าไปสิ้นสุดลงในที่ดินของการเคหะแห่งชาติและ

---

[68] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 12 ตุลาคม 2531, หน้า 536 และ 541-542.

[69] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 21 ตุลาคม 2531, หน้า 73.

[70] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 12 ตุลาคม 2531, หน้า 334 และ 341-343.

ไม่มีทางเชื่อมต่อกับทางสาธารณะอื่น ๆ ทำให้ประชาชนไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้และเนื่องจากการเคหะแห่งชาติมีความประสงค์จะนำที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินดังกล่าวมาใช้ประโยชน์ในการจัดสร้างโครงการเคหะนครหลวงจังหวัดสมุทรปราการ การเคหะแห่งชาติจึงได้จัดหาที่ดิน ซึ่งเป็นของการเคหะแห่งชาติ เนื้อที่ประมาณ 3 ไร่ 1 งาน 60 ตารางวา ซึ่งอยู่ในท้องที่เดียวกันมาแลกเปลี่ยนทำเป็นถนนสาธารณประโยชน์ให้พลเมืองใช้ประโยชน์ร่วมกันแทน สมควรโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินดังกล่าวให้แก่การเคหะแห่งชาติ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 21 ตุลาคม 2531[71] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้กับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

32. วันที่ 14 ธันวาคม 2531

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัดวัดไผ่ขาด ตำบลงิ้วราย อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2531(ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 105 ตอนที่ 214 หน้า 13-15)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 12 ตุลาคม 2531[72] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้โอนที่วัด วัดไผ่ขาด ตำบลงิ้วราย อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน **และเหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 4 ซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการมหาราช ที่ตำบลงิ้วราย อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 7.00 ถูกที่วัด วัดไผ่ขาด ตำบลงิ้วราย อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี เนื้อที่ 3 ไร่ 80 ตารางวา ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3) สารบบเลขที่ 20 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดสิงห์บุรี ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้วกรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็น ค่าตอบแทนแล้ว สมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[71] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 21 ตุลาคม 2531, หน้า 18-20.

[72] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 12 ตุลาคม 2531, หน้า 452 และ455-457.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 21 ตุลาคม 2531[73] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

33. วันที่ 14 ธันวาคม 2531

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัดวัดสามเกลียว ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2531 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 105 ตอนที่ 214 หน้า 16-18)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 12 ตุลาคม 2531[74] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่วัด วัดสามเกลียว ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 3 ซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการมหาราช ที่ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม. ที่ 16.000 ถูกที่วัด วัดสามเกลียว ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี เนื้อที่ 1 ไร่ 1 งาน 56 ตารางวา ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3) สารบบเลขที่ 23 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดสิงห์บุรี ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าตอบแทนแล้ว สมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 21 ตุลาคม 2531[75] การพิจารณาได้กระทำในสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

34. วันที่ 14 ธันวาคม 2531

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดธาราสถิต ตำบลโคกชะงาย อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2531 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 105 ตอนที่ 214 หน้า 19-21)

---

[73] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 21 ตุลาคม 2531, หน้า 50.

[74] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 12 ตุลาคม 2531, หน้า 459 และ 463-465.

[75] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 21 ตุลาคม 2531, หน้า 51-52.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 12 ตุลาคม 2531[76] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้**โอนที่วัด วัดธาราสถิต ตำบลโคกชะงาย อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ก่อสร้างพนัง เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการนาท่อมขยาย ที่ตำบลโคกชะงาย อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตพนังสายนี้ระหว่าง กม.ที่ 4.200 ถึง กม. ที่ 4.500 ถูกที่วัด วัดธาราสถิต ตำบลโคกชะงาย อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง เนื้อที่ 2 ไร่ 3 งาน 92 ตารางวา ตามแบบแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค.1) เลขที่ 306 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดพัทลุง ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 21 ตุลาคม 2531[77] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

35. วันที่ 14 ธันวาคม 2531

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัดวัดท่าโพธิ์ ตำบลควนมะพร้าว อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2531 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 105 ตอนที่ 214 หน้า 22-24)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 12 ตุลาคม 2531[78] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้**โอนที่วัด วัดท่าโพธิ์ ตำบลควนมะพร้าว อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 2 ซ้าย ของคลองส่งน้ำสายใหญ่ฝั่งขวา เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการนาท่อมขยายที่ตำบลควนมะพร้าว อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ระหว่าง กม.ที่ 9.820 ถึง กม. ที่ 10.000 ถูกที่วัด วัดท่าโพธิ์ ตำบลควนมะพร้าว อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง เนื้อที่ 1ไร่ 1 งาน 82 ตารางวา ตามแบบแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค.1) เลขที่ 232 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดพัทลุง ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อ

---

[76] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 12 ตุลาคม 2531, หน้า 370 และ 374-376.

[77] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 21 ตุลาคม 2531, หน้า 28-29.

[78] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 12 ตุลาคม 2531, หน้า 378 และ 382-384.

ขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 21 ตุลาคม 2531[79] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

36. วันที่ 14 ธันวาคม 2531

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดตำนาน ตำบลตำนาน อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2531 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 105 ตอนที่ 214 หน้า 25-27)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 12 ตุลาคม 2531[80] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้โอนที่วัด วัดตำนาน ตำบลตำนาน อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 1 ขวา 2 ซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการนาท่อมขยาย ที่ตำบลตำนาน อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ ระหว่าง กม.ที่ 2.900 ถึง กม. ที่ 3.350 ถูกที่วัด วัดตำนาน ตำบลตำนาน อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง เนื้อที่ 3 ไร่ 18 ตารางวา ตามแบบแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค.1) เลขที่ 573 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดพัทลุง ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 21 ตุลาคม 2531[81] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[79] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 21 ตุลาคม 2531, หน้า 30-31.

[80] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 12 ตุลาคม 2531 หน้า 386 และ 390-392.

[81] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 21 ตุลาคม 2531, หน้า 32-33.

37. วันที่ 14 ธันวาคม 2531

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์วัดโพธิ์งาม ตำบลดอนกำ อำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2531 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 105 ตอนที่ 214 หน้า 28-30)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 12 ตุลาคม 2531[82] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ธรณีสงฆ์วัดโพธิ์งาม ตำบลดอนกำ อำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองระบายน้ำสาย 4 ซ้าย สุพรรณ 2 เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการนาบรมธาตุ ที่ตำบลดอนกำ อำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองระบายน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 12.500 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดโพธิ์งาม ตำบลดอนกำ อำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท เนื้อที่ 3 ไร่ 3 งาน 50 ตารางวา ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3) เลขที่ 178 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดชัยนาท ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าตอบแทนแล้ว สมควรโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 21 ตุลาคม 2531[83] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

38. วันที่ 14 ธันวาคม 2531

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิที่ธรณีสงฆ์วัดบางกระเบา ตำบลบางกระเบา อำเภอบ้านสร้าง จังหวัดปราจีนบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2531 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 105 ตอนที่ 214 หน้า 40-42)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 12 ตุลาคม 2531[84] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดบางกระเบา ตำบลบางกระเบา อำเภอบ้านสร้าง จังหวัดปราจีนบุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ก่อสร้างพนัง เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการบางพลวง ที่ตำบลบางกระเบา อำเภอบ้านสร้าง จังหวัดปราจีนบุรีและได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตพนังสายนี้ระหว่าง กม. ที่ 31.000 ถึง กม. ที่ 31.520 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดบางกระเบา

---

[82] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 12 ตุลาคม 2531 หน้า 445 และ 449-450.

[83] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 21 ตุลาคม 2531, หน้า 47-48.

[84] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 12 ตุลาคม 2531, หน้า 334 และ 341-343.

ตำบลบางกระเบา อำเภอบ้านสร้าง จังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 3 แปลง รวมเนื้อที่ 13ไร่ 2 งาน 26 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 45 เลขที่ 38 และเลขที่ 39 ตามลำดับ คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดปราจีนบุรี ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมชลประทานได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 21 ตุลาคม 2531[85] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

39. วันที่ 14 ธันวาคม 2531

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดแก้วศิลาราม ตำบลสระสี่เหลี่ยม อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2531 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 105 ตอนที่ 214 หน้า 4-36)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 12 ตุลาคม 2531[86] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดแก้วศิลาราม ตำบลสระสี่เหลี่ยม อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสายใหญ่ เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการท่าลาด ที่ตำบลสระสี่เหลี่ยม อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ ตอน กม. ที่ 30.700 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดแก้วศิลาราม ตำบลสระสี่เหลี่ยม อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี เนื้อที่ 2 ไร่ 2 งาน 95 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 2683 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดชลบุรี ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้องและกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[85] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 21 ตุลาคม 2531, หน้า 21-22.

[86] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 12 ตุลาคม 2531, หน้า 354 และ 358-360.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 21 ตุลาคม 2531[87] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

40. วันที่ 14 ธันวาคม 2531

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดจันทาราม ตำบลบ้านทาน อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2531 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 105 ตอนที่ 214 หน้า 37-39)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากจากประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 12 ตุลาคม 2531[88] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดจันทาราม ตำบลบ้านทาม อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ก่อสร้างพนังสาย 8 บ้านทาน เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการก่อสร้างทางชลประทานที่ 11 ที่ตำบลบ้านทาน อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตพนังสายนี้ ตอน กม. ที่ 3.000 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดจันทาราม ตำบลบ้านทาน อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 2 แปลง รวมเนื้อที่ 6 ไร่ 2 งาน 35 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 18390 และเลขที่ 16727 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดเพชรบุรีได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้วกรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคม พิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 21 ตุลาคม 2531[89] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[87] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 21 ตุลาคม 2531, หน้า 24.

[88] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 12 ตุลาคม 2531, หน้า 525 และ 528-530.

[89] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 21 ตุลาคม 2531, หน้า 70-71.

41. วันที่ 14 ธันวาคม 2539

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลสระสี่เหลี่ยม อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ของวัดเนินมะขามป้อม ตำบลไร่หลักทอง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2531 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 105 ตอนที่ 214 หน้า 40-42)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 12 ตุลาคม 2531[90] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลสระสี่เหลี่ยม อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ของวัดเนินมะขามป้อม ตำบลไร่หลักทอง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสายใหญ่ เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการท่าลาด ที่ตำบลสระสี่เหลี่ยม อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 31.700 ถูกที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลสระสี่เหลี่ยม อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ของวัดเนินมะขามป้อม ตำบลไร่หลักทอง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี เนื้อที่ 11 ไร่ 3 งาน 55 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 2671 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดชลบุรีได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 21 ตุลาคม 2531[91] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 ลงมติเห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[90] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 12 ตุลาคม 2531, หน้า 362 และ 366-368.

[91] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 21 ตุลาคม 2531, หน้า 25-26.

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ ปี 2532

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1. พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2532[1]	587
2. พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2532	587
3. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 10) พ.ศ.2532	588
4. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแพ่งกรุงเทพใต้และศาลอาญากรุงเทพใต้ พ.ศ. 2532	589
5. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2532	590
6. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาค พ.ศ. 2532	591
7. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2532	592
8. พระราชบัญญัติปิโตรเลียม (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2532	593
9. พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2532	596
10. พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการยัจย์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2532	597
11. พระราชบัญญัติยกโทษและทัณฑ์ให้แก่ทหารกองประจำการซึ่งขาดหรือหนีราชการ พ.ศ. 2532	598
12. พระราชบัญญัติเปลี่ยนชื่อวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2532	599
13. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2532	600
14. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2532[2]	600
15. พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการอันเป็นความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักรตามประมวลกฎหมายอาญาและความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. 2532	601
16. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ แขวงสวนหลวง แขวงประเวศ เขตพระโขนง และแขวงคลองสองต้นนุ่น แขวงคลองสามประเวศ แขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 343 สายคลองตัน-ลาดกระบัง พ.ศ. 2532	603
17. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2532	604
18. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2532	605
19. พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2532	606
20. พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2533[3]	608

[1] ดูรายละเอียดในหมวดงบประมาณรายจ่ายประจำปี

[2] ดูรายละเอียดในหมวดรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

[3] ดูรายละเอียดในหมวดงบประมาณรายจ่ายประจำปี

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ในปี 2532

1. วันที่ 16 มกราคม 2532

ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2532 (ร.จ. เล่ม 106 ตอนที่ 10 หน้า 1-54)

2. วันที่ 19 กรกฎาคม 2532

ประกาศใช้พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2532 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 106 ตอนที่ 114 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 21 กันยายน 2531[1] นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช 2457 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกฎหมายได้บัญญัติไม่อนุญาตให้กำนัน และผู้ใหญ่บ้านลาอุปสมบทหรือบรรพชา ขณะที่อยู่ในตำแหน่ง เพราะต้องปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบยี่สิบสี่ชั่วโมงและถ้าหากกำนันและผู้ใหญ่บ้านลาอุปสมบทหรือบรรพชาขณะที่อยู่ในตำแหน่งก็จะพ้นจากตำแหน่งตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ ดังนั้น เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้กำนันและผู้ใหญ่บ้านมีสิทธิลาอุปสมบทหรือบรรพชาได้เช่นเดียวกับข้าราชการ และพนักงานรัฐวิสาหกิจ และเพื่อเป็นการทำนุบำรุงศาสนา สมควรกำหนดให้กำนันและผู้ใหญ่บ้านมีสิทธิลาอุปสมบทหรือบรรพชาได้เป็นเวลาติดต่อกันไม่เกินสามสิบวันและต้องได้รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัด

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ในวาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 30 กันยายน 2531[2] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 14 ตุลาคม 2531[3]

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณาจำนวน 19 คน เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2531[4] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา

---

[1] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 21 กันยายน 2531, หน้า 51,70-71 และ 87.

[2] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 7/2531 สมัยวิสามัญ, วันที่ 30 กันยายน 2531, หน้า 9.

[3] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภาชุดที่ 5 ครั้งที่ 8/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 14 ตุลาคม 2531, หน้า 8.

[4] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 18/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 20 ตุลาคม 2531, หน้า 379-382.

เมื่อวันที่ 21 ตุลาคม 2531[5] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2532[6] ที่ประชุมวุฒิสภาได้มีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 6 มกราคม 2532[7]

3. วันที่ 11 สิงหาคม 2532

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2532 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 106 ตอนที่ 127 หน้า 1-4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 5 ตุลาคม 2531[8] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 56 วรรคสอง เพื่อให้ศาลมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ถูกคุมความประพฤติต้องปฏิบัติได้กว้างขวางยิ่งขึ้น

(2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 58 วรรคหนึ่ง เพื่อให้บทบัญญัติที่ให้อำนาจศาลกำหนดโทษในคดีหลัง มีความชัดเจนยิ่งขึ้น และ**เหตุผล**ว่าโดยที่การกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤติของผู้กระทำผิดที่ศาลพิพากษาให้รอการกำหนดโทษไว้หรือรอการลงโทษไว้ตามประมวลกฎหมายอาญาในปัจจุบันนั้น ยังไม่เหมาะสมแก่การแก้ไขให้ผู้กระทำความผิดนั้นกลับตัวได้อย่างได้ผลดี สมควรปรับปรุงเงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤติของผู้กระทำความผิดในกรณีดังกล่าวให้มีขอบเขตกว้างขวางขึ้น เพื่อที่ศาลจะสามารถใช้ดุลพินิจได้โดยเหมาะสมแก่กรณี นอกจากนี้เพื่อให้บทบัญญัติของประมวลกฎหมายอาญาที่กำหนดให้นำโทษของผู้กระทำความผิดที่ถูกคุมความประพฤติในคดีที่รอการกำหนดโทษไว้ หรือรอการลงโทษไว้ในคดีก่อนมาบวกเข้ากับโทษในคดีหลังของผู้กระทำความผิดนั้นด้วย บังเกิดผลในการใช้บังคับตามความประสงค์อย่างแท้จริง สมควรกำหนดให้ศาลนำโทษที่รอไว้ดังกล่าวมาบวกกับโทษในคดีหลังโดยให้ศาลกระทำได้ไม่ว่าเมื่อความปรากฏแก่ศาลเอง หรือความปรากฏตามคำแถลงของพนักงานอัยการ หรือพนักงานควบคุมความประพฤติ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 69 เสียง ไม่รับหลักการ 38 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2532[9] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[5] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 9/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 21 ตุลาคม 2531, หน้า 1-2.

[6] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่3/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 17 พฤษภาคม 2532, หน้า 323.

[7] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2532 สมัยวิสามัญ, วันที่ 6 มกราคม 2532, หน้า 51.

[8] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 13/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 5 ตุลาคม 2531, หน้า 217 และ 235-236.

[9] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 5/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 24 พฤษภาคม 2532, หน้า 77.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 2 มิถุนายน 2532[10] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2532[11] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

4. วันที่ 11 สิงหาคม 2532

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแพ่งกรุงเทพใต้และศาลอาญากรุงเทพใต้ พ.ศ.2532 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 106 ตอนที่ 127 หน้า 5 - 8)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 5 ตุลาคม 2531[12] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งศาลแพ่งกรุงเทพใต้และศาลอาญากรุงเทพใต้ขึ้นในกรุงเทพมหานคร และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ประชาชนในกรุงเทพมหานครมีจำนวนมาก แม้จะได้มีการตั้งศาลแพ่งธนบุรีและศาลอาญาธนบุรีขึ้นเพื่อแบ่งเบาจำนวนคดีจากศาลแพ่งและศาลอาญาแล้วก็ตามแต่ก็ปรากฏว่ายังไม่เพียงพอกับจำนวนคดีที่เพิ่มมากขึ้น ประกอบกับการคมนาคมในกรุงเทพมหานครก็ไม่คล่องตัว ทำให้ประชาชนผู้มีอรรถคดีและผู้เกี่ยวข้องไม่ได้รับความสะดวกและรวดเร็วในการเดินทางไปติดต่อกับศาล สมควรจัดตั้งศาลแพ่งกรุงเทพใต้และศาลอาญากรุงเทพใต้เพิ่มขึ้น เพื่อพิจารณาพิพากษาคดีที่เกิดขึ้นในเขตบางรัก เขตปทุมวัน เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เขตพระโขนง เขตยานนาวา และเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานครและโดยมีมาตรา 170 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่าบรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2532[13] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 2 มิถุนายน 2532[14] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการ

---

[10] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 4/2532, สมัยสามัญ, วันที่ 2 มิถุนายน 2532, หน้า 61-62.

[11] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 6/2532 สมัยสามัญ,วันที่ 23 มิถุนายน 2532, หน้า 23-24.

[12] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 13/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 5 ตุลาคม 2531, หน้า 170 และ 204-205.

[13] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 24 พฤษภาคม 2532, หน้า 91-92.

[14] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 4/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 2 มิถุนายน 2532, หน้า 63.

การบริหารและการยุติธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2532[15] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

5. วันที่ 11 สิงหาคม 2532

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2532 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 106 ตอนที่ 127 หน้า 9-15)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 5 ตุลาคม 2531[16] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม ดังต่อไปนี้

1. แก้ไขมาตรา 3 เพื่อกำหนดให้ศาลแพ่งกรุงเทพใต้และศาลอาญากรุงเทพใต้ ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแพ่งกรุงเทพใต้ และศาลอาญากรุงเทพใต้ พ.ศ. ..... เป็นศาลชั้นต้น

2. แก้ไขมาตรา 8 เพื่อกำหนดให้มีตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษา ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่งกรุงเทพใต้ อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญากรุงเทพใต้ และรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญากรุงเทพใต้

3. แก้ไขมาตรา 9 เพื่อมิให้นำบทบัญญัติที่ให้ศาลชั้นต้นมีผู้พิพากษาหัวหน้าศาลมาใช้บังคับกับศาลแพ่งกรุงเทพใต้และศาลอาญากรุงเทพใต้ด้วย

4. แก้ไขมาตรา 10 ทวิ เพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่ของรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่งกรุงเทพใต้และรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญากรุงเทพใต้

5. แก้ไขมาตรา 14 และมาตรา 17 เพื่อกำหนดเขตและอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลแพ่งกรุงเทพใต้และศาลอาญากรุงเทพใต้

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการจัดตั้งศาลแพ่งกรุงเทพใต้และศาลอาญากรุงเทพใต้ขึ้นตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแพ่งกรุงเทพใต้และศาลอาญากรุงเทพใต้ พ.ศ. .... เพื่อเป็นการแบ่งเบาคดีจากศาลแพ่งและศาลอาญา และเพื่อให้ประชาชนผู้มีอรรถคดีและผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับความสะดวกและรวดเร็ว ในการเดินทางไปติดต่อกับศาล ในการนี้จำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม เพื่อกำหนดเขตอำนาจของศาลดังกล่าว และแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกันด้วย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2532[17] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[15] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 6/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 23 มิถุนายน 2532, หน้า 26.

[16] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 13/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 5 ตุลาคม 2531, หน้า 206-207 และ 214.

[17] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 24 พฤษภาคม 2532, หน้า 102.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 2 มิถุนายน 2532[18] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2532[19] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

6. วันที่ 11 สิงหาคม 2532

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาค พ.ศ. 2532 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 106 ตอนที่ 127 หน้า 16-20)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 10 พฤษภาคม 2532[20] มีผู้เสนอ 2 ฉบับคือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้จัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาคโดยให้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีในชั้นอุทธรณ์ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ปัจจุบันมีคดีขึ้นสู่การพิจารณาพิพากษาของศาลอุทธรณ์ในปีหนึ่ง ๆ เป็นจำนวนมาก และนับวันจะเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับแต่เนื่องจากศาลอุทธรณ์ ซึ่งมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีดังกล่าวมีเพียงศาลเดียว โดยมีเขตศาลครอบคลุมทั่วราชอาณาจักร และตั้งอยู่ที่กรุงเทพมหานคร จึงทำให้ไม่สามารถพิจารณาพิพากษาคดีที่ค้างอยู่เป็นจำนวนมากได้ สมควรจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาคขึ้นเพื่อกระจายศาลออกเป็นหลายศาลตามภูมิภาคต่าง ๆ อันจะทำให้การพิจารณาพิพากษาคดีชั้นอุทธรณ์เป็นไปด้วยความสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น

2. ฉบับนายสมาน ชมภูเทพ และนายสยม รามสูต เป็นผู้เสนอ มีหลักการให้จัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาค และเหตุผลว่าเนื่องจากปัจจุบันมีศาลอุทธรณ์เพียงศาลเดียวตั้งอยู่ที่กรุงเทพมหานคร มีเขตอำนาจครอบคลุมทั่วราชอาณาจักร มีคดีขึ้นสู่การพิจารณาพิพากษาของศาลอุทธรณ์ในปีหนึ่งๆ เป็นจำนวนมากและนับวันจะยิ่งเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับจึงสมควรที่จะกระจายศาลอุทธรณ์ไปสู่ส่วนภูมิภาคเพื่อที่จะได้พิจารณาพิพากษาคดีชั้นอุทธรณ์เป็นไปโดยรวดเร็วและอำนวยความยุติธรรมแก่ประชาชนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2532[21] เห็นชอบให้สงวุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[18] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 4/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 2 มิถุนายน 2532, หน้า 66.

[19] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 6/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 23 มิถุนายน 2532, หน้า 27-28.

[20] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 10 พฤษภาคม 2532, หน้า 429,434 และ 481-487.

[21] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 14/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 5 กรกฎาคม 2532, หน้า 539-540.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 7 กรกฎาคม 2532[22] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ในวาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

7. วันที่ 11 สิงหาคม 2532

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2532 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 106 ตอนที่ 127 หน้า 21-26)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่10 พฤษภาคม 2532[23] มีผู้เสนอ 2 ฉบับคือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม ดังต่อไปนี้

(1) เพิ่มมาตรา 3 ทวิ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 24 เพื่อกำหนดให้ศาลอุทธรณ์ภาคเป็นศาลหนึ่งของศาลอุทธรณ์ และเพื่อกำหนดองค์คณะของศาลอุทธรณ์ภาค

(2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 8 และมาตรา 10 ทวิ เพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่ของอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค และรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ตามที่มีการกำหนดให้ศาลอุทธรณ์สำหรับท้องที่ที่มีศาลอุทธรณ์ภาคเปิดทำการแล้ว ในมาตรา 3 ทวิ

(3) เพิ่มมาตรา 18 ทวิ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 19 วรรคหนึ่ง เพื่อกำหนดเขตศาลและอำนาจในการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอุทธรณ์ภาค และ**เหตุผล**ว่าโดยที่มีการตราพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาค พ.ศ. .... ขึ้น แต่เนื่องจากพระธรรมนูญศาลยุติธรรมมิได้มีบทบัญญัติรองรับการจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาค การกำหนดเขตศาลและอำนาจในการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอุทธรณ์ภาค อีกทั้งอำนาจหน้าที่ของอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค และผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาคสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรมเพื่อให้สอดคล้องกับการตราพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาคดังกล่าว

2. ฉบับนายสมาน ชมภูเทพ และนายสยม รามสูต เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรมดังต่อไปนี้

1. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 10 ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาคที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาค พ.ศ. ..... มีอำนาจตามที่ระบุไว้ในมาตรา 10

2. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 10 ทวิ ให้มีข้อความครอบคลุมถึงตำแหน่งรองอธิบดีผู้พิพากษา ศาลอุทธรณ์ภาค และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากปัจจุบันมีศาลอุทธรณ์เพียงศาลเดียว ตั้งอยู่ที่กรุงเทพมหานคร มีเขตอำนาจครอบคลุมทั่วราชอาณาจักร มีคดีขึ้นสู่การพิจารณาพิพากษาของศาลอุทธรณ์ในปีหนึ่ง ๆ เป็นจำนวนมากขึ้น ๆ เป็นลำดับจึงสมควรที่จะกระจายศาลอุทธรณ์ไปสู่ส่วนภูมิภาคเพื่อที่จะได้พิจารณาพิพากษาคดีชั้น

---

[22] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 8/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 7 กรกฎาคม 2532, หน้า 37 และ 42.

[23] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 10 พฤษภาคม 2532, หน้า 489,409 และ 502.

อุทธรณ์เป็นไปโดยรวดเร็วและอำนวยความยุติธรรมแก่ประชาชนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น สมควรจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาคเพิ่มขึ้นเพื่อพิจารณาพิพากษาคดีที่เกิดขึ้นในศาลอุทธรณ์

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักและมีมติให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2532[24] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 7 กรกฎาคม 2532[25] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

8. วันที่ 14 สิงหาคม 2532

ประกาศใช้พระราชบัญญัติปิโตรเลียม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2532 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 106 ตอนที่ 128 หน้า 1-41)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 12 ตุลาคม 2531[26] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 ดังต่อไปนี้**

(1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4 เพื่อแก้ไขบทนิยามคำว่า "น้ำมันดิบ" "ผลิต" และ "จำหน่าย" เพื่อให้มีความหมายชัดเจนขึ้น และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 35 ให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวข้างต้น นอกจากนี้ได้แก้ไขบทนิยามคำว่า "น้ำมันดิบที่ส่งออก" เพื่อให้มีความหมายรวมถึง น้ำมันดิบที่ส่งออกโดย "บุคคลอื่น" ที่มิใช่ผู้รับสัมปทานหรือผู้ที่ประกอบกิจการโรงกลั่นน้ำมันด้วย และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 38 มาตรา 89 และมาตรา 100 ให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าว

(2) แก้ไขมาตรา 15 เพื่อแก้ไขตำแหน่งประธานคณะกรรมการปิโตรเลียมให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

(3) แก้ไขมาตรา 25 และมาตรา 26 เพื่อปรับปรุงระยะเวลาสำรวจ และผลิตปิโตรเลียมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 36 และมาตรา 40 ให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวข้างต้น

(4) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 28 เพื่อปรับปรุงขนาดของพื้นที่แปลงสำรวจปิโตรเลียมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และเพื่อให้กรมทรัพยากรธรณีสามารถกำหนดเขตพื้นที่แปลงสำรวจที่มิใช่อยู่ในทะเลเองได้ด้วย

---

[24] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 14/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 5 กรกฎาคม 2532, หน้า 562.

[25] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 8/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 7 กรกฎาคม 2532, หน้า 44-45 และ 46.

[26] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 12 ตุลาคม 2531, หน้า 15-18 และ 81-82.

(5) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 30 เพื่อให้รัฐมนตรีมีอำนาจเปลี่ยนแปลงปริมาณงานที่กำหนดไว้ในช่วงข้อผูกพันแต่ละช่วงได้ตามความจำเป็น และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 22 ให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวข้างต้น

(6) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 39 เพื่อให้ผู้รับสัมปทานยังคงต้องรับผิดชอบในข้อผูกพันที่ตนมีหน้าที่ต้องปฏิบัติก่อนการคืนพื้นที่แก่ผู้รับสัมปทานยังไม่ได้ปฏิบัติให้ครบถ้วนในกรณีที่มีการคืนพื้นที่สำรวจทั้งหมดในช่วงข้อผูกพันช่วงที่สองหรือช่วงที่สาม

(7) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 40 เพื่อให้การกำหนดสิทธิลดหย่อนในการปฏิบัติตามข้อผูกพันตามสัมปทานในกรณีที่ผู้รับสัมปทานคืนพื้นที่บางส่วนหลังจากสิ้นช่วงข้อผูกพันที่หนึ่งชัดเจนยิ่งขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่มีการคืนพื้นที่โดยผู้รับสัมปทานรายเดียวกันหลายครั้ง

(8) เพิ่มเติมมาตรา 42 ทวิ และมาตรา 104 ทวิ เพื่อให้ผู้รับสัมปทานที่ได้รับ "พื้นที่ผลิต" ต้องยื่นแผนการผลิตภายในกำหนด และต้องเริ่มทำการผลิตปิโตรเลียมภายใน 4 ปีนับแต่วันที่ได้รับพื้นที่ผลิต

(9) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 45 เพื่อปรับปรุงระยะเวลาการสงวนพื้นที่ของผู้รับสัมปทานให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

(10) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 48 เพื่อให้การโอนสัมปทานให้แก่บริษัทในเครือเดียวกันมีผลผูกพันถึงบริษัทที่ได้เคยรับรองผู้รับสัมปทาน (ผู้โอน) เดิมไว้ด้วย

(11) เพิ่มมาตรา 52 ทวิ เพื่อให้รัฐบาลสามารถเข้าประกอบกิจการปิโตรเลียมในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งในพื้นที่สงวนได้ ถ้าผู้รับสัมปทานไม่เร่งรัดการผลิตปิโตรเลียมตามที่รัฐบาลได้ร้องขอเพื่อความจำเป็นแก่เศรษฐกิจของประเทศ โดยการเข้าประกอบกิจการปิโตรเลียมด้วยความเสี่ยงภัยแต่ฝ่ายเดียว

(12) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 59 เพื่อให้รัฐสภาสามารถกำหนด "ราคาประกาศ" ของน้ำมันดิบที่ส่งออกได้ ในกรณีที่ราคาประกาศที่ผู้รับสัมปทานกำหนดไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด

(13) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 76 เพื่อให้กรมทรัพยากรธรณีสามารถเปิดเผย "ข้อมูลรายงานผลการประกอบกิจการปิโตรเลียม" ได้ ในระยะที่เร็วกว่าเดิม

(14) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 84 เพื่อแก้ไขอัตราค่าภาคหลวงจากอัตราคงที่ให้เป็นอัตราแบบขั้นบันได (Sliding scale) ตามระดับการผลิต โดยกำหนดเป็นรายแปลงสำรวจและแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 82 และเพิ่มบัญชีอัตราค่าภาคหลวงท้ายพระราชบัญญัติโดยร่างมาตรา 34 ให้สอดคล้องกัน

(15) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 87 และมาตรา 90 เพื่อปรับปรุงระยะเวลาการชำระค่าภาคหลวงให้เร็วขึ้น

(16) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 94 เพื่อแก้ไขวิธีระงับข้อพิพาทเกี่ยวกับการประเมินค่าภาคหลวง ให้ "ศาลไทย" เป็นผู้ชี้ขาด

(17) เพิ่มมาตรา 99 ทวิ และมาตรา 99 ตรี เพื่อให้รัฐสามารถลดหย่อนค่าภาคหลวงให้แก่ผู้รับสัมปทาน เพื่อจูงใจให้มีการผลิตปิโตรเลียมในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางธรณีวิทยาไม่เอื้ออำนวยได้และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 16 และมาตรา 22 ให้สอดคล้องกัน

(18) เพิ่มหมวด 7 ทวิ ผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษ เพื่อให้รัฐมีสิทธิได้รับส่วนแบ่งเพิ่มเติมในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับสัมปทานมีกำไรสูงเกินปกติ และแก้ไขมาตรา 22 มาตรา 51 มาตรา 71 และมาตรา 110 และเพิ่มมาตรา 100 ทวิ เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าว

(19) แก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ เพื่อให้รัฐสามารถปรับปรุงค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมแก่สภาพการณ์ในปัจจุบันได้

(20) กำหนดบทเฉพาะกาล เพื่อให้บทบัญญัติตามร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีผลบังคับแก่ผู้ที่ได้รับสัมปทานอยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเพื่อให้ผู้รับสัมปทานที่ได้รับสัมปทานอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับมีสิทธิยื่นคำขอ เพื่อให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่แปลงสำรวจที่ยังมิได้มีการผลิตและขายหรือจำหน่ายปิโตรเลียมก่อนพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับได้ โดยเมื่อได้รับการยินยอมจากรัฐบาลแล้วผู้รับสัมปทานที่เป็นผู้ที่ได้รับสัมปทานในแปลงสำรวจบนบกในระหว่างวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2525 ถึงวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับพ้นจากเงื่อนไขการชำระผลประโยชน์รายปีและโบนัสรายปีตามที่กำหนดไว้ในสัมปทานด้วย

และ**เหตุผล**ว่าด้วยบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันหลายประการ เนื่องจากในขณะที่ตราพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 ยังมีข้อมูลเกี่ยวกับปิโตรเลียมในประเทศไทยไม่มากนัก แต่หลังจากนั้นได้มีการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมมากขึ้น และได้ข้อมูลทางธรณีวิทยาของประเทศมากขึ้น จนอาจปงชี้ได้ว่าแหล่งปิโตรเลียมในประเทศไทย ส่วนใหญ่น่าจะมีขนาดเล็ก (Marginal field) นอกจากนี้สภาพการณ์เกี่ยวกับปิโตรเลียมในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปมากทั้งในด้านแหล่งปิโตรเลียมที่ค้นพบใหม่ในภูมิภาคเดียวกันกับประเทศไทย และในด้านราคาน้ำมันดิบที่ตกต่ำลง เป็นเหตุให้การลงทุนสำหรับการสำรวจและพัฒนาแหล่งปิโตรเลียมภายในประเทศไม่ขยายตัวเท่าที่ควร ดังนั้น เพื่อจูงใจให้การสำรวจและพัฒนาปิโตรเลียมเป็นไปได้อย่างต่อเนื่องอันจะช่วยให้การนำทรัพยากร ปิโตรเลียมมาใช้ประโยชน์ได้ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ ตลอดจนเพื่อปรับปรุงแก้ไขอุปสรรคข้อขัดข้องต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน รวมทั้งปรับปรุงมาตรการในการเร่งรัดการสำรวจและผลิตปิโตรเลียม

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 117 เสียง ไม่รับหลักการ 61 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการอุตสาหกรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2532[27] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 132 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 30 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 9 มิถุนายน 2532[28] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2532[29] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[27] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2532 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 24 พฤษภาคม 2532, หน้า 282-283.

[28] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 5/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 9 มิถุนายน 2532, หน้า 11-13.

[29] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 6/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 23 มิถุนายน 2532, หน้า 13-14.

9. วันที่ 14 สิงหาคม 2532

ประกาศใช้พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2532 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 106 ตอนที่ 128 หน้า 42-49)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 12 ตุลาคม 2531[30] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ.2514 ดังต่อไปนี้

1. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4 เพื่อแก้ไขบทนิยามคำว่า "จำหน่าย" ให้สอดคล้องกับคำนิยาม "จำหน่าย" ตามพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ.2514 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปิโตรเลียม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

2. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 20 มาตรา 34 มาตรา 41 และมาตรา 62 และเพิ่มเติมมาตรา 43 ทวิ เพื่อแก้ไขกำหนดการยื่นแบบแสดงรายการเงินได้จากทุกรอบระยะเวลาบัญชีเป็นทุกครึ่งรอบระยะเวลาบัญชี

3. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา24มาตรา 25 และยกเลิกมาตรา 31 เพื่อยกเลิกบทบัญญัติให้นำค่าภาคหลวงสำหรับน้ำมันดิบที่มิใช่น้ำมันดิบที่ส่งออก มาเครดิตหักออกจากภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

4. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 24 เพื่อกำหนดให้ "ผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษ" ตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม เป็นรายจ่ายตามปกติและจำเป็น

5. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 26 และมาตรา 34 เพื่อกำหนดให้บริษัทที่เป็นผู้ได้รับสัมปทานสำหรับแปลงสำรวจหลายแปลง โดยแปลงสำรวจบางแปลงอยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ.2514 ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... และบางแปลงอยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... คำนวณรายได้รายจ่ายและกำไรสุทธิสำหรับแปลงสำรวจที่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินั้น ๆ เสมือนหนึ่งเป็นบริษัทแยกต่างหากจากกัน

6. กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อมิให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. 2514ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้บังคับแก่บริษัทที่ได้รับสัมปทานสำหรับสัมปทานที่ได้ออกให้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่บริษัทนั้นจะได้รับความยินยอมจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปิโตรเลียม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... มาใช้บังคับแก่สัมปทานของตนตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม และเหตุผลว่าโดยที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ.2514 เพื่อจูงใจให้ผู้ประกอบกิจการปิโตรเลียมตัดสินใจลงทุนสำรวจและพัฒนาปิโตรเลียมในประเทศไทยประกอบกับในปัจจุบันได้มีการปรับปรุงการยื่นแบบแสดงรายการเงินได้นิติบุคคลตามประมวลรัษฎากรให้ผู้มีหน้าที่ต้องยื่นแบบแสดงรายการเงินได้ทุกครึ่งปีเพิ่มขึ้นด้วย สมควรปรับปรุงบทบัญญัติของพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 ให้สอดคล้องกับการปรับปรุงกฎหมายดังกล่าว

---

[30] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 12 ตุลาคม 2532, หน้า 85-86 และ 106-107.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 84 เสียง ไม่รับหลักการ 52 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการอุตสาหกรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2532[31] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก คะแนนเสียงไม่เห็นชอบส่วนน้อย

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 9 มิถุนายน 2532[32] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่3เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2532[33] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

10. วันที่ 18 สิงหาคม 2532

ประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจย์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2532 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 106 ตอนที่ 132 หน้า 1-4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 21 กันยายน 2531[34] นายอำนวย สุวรรณดีรี กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการดังนี้**

1. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4 โดยเพิ่มบทนิยามคำว่า "อะมีรุ้ลฮัจย์" เพื่อให้มีอะมีรุ้ลฮัจย์ทำหน้าที่เป็นผู้แทนชาวไทยผู้นับถือศาสนาอิสลามที่เดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดิอาระเบีย

2. เพื่อเติมมาตรา 4 ทวิ เพื่อให้จุฬาราชมนตรีหรือบุคคลที่ จุฬาราชมนตรีเสนอชื่อให้คณะรัฐมนตรีคัดเลือกเป็นอะมีรุ้ลฮัจย์

3. เพิ่มเติมมาตรา 4 ตรี เพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่ของอะมีรุ้ลฮัจย์

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ในปัจจุบัน ไม่มีผู้ทำหน้าที่เป็นอะมีรุ้ลฮัจย์ สำหรับเป็นผู้นำของชาวไทยผู้นับถือศาสนาอิสลาม ที่เดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ ณ เมืองเมกกะ ประะเทศซาอุดิอาระเบีย ทำให้เกิดความยากลำบากแก่ผู้ที่จะเดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ในเรื่องการขอใบอนุญาตเข้าเมือง การเดินทาง ที่พัก และมีอุปสรรคอื่น ๆ อีกมาก ดังนั้น เพื่อขจัดปัญหาความเดือดร้อนให้แก่ผู้ที่ไปแสวงบุญ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดิอาระเบีย สมควรกำหนดให้จุฬาราชมนตรี หรือผู้ที่จุฬาราชมนตรีเสนอชื่อต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาคัดเลือกแต่งตั้งเป็นผู้ทำหน้าที่อะมีรุ้ลฮัจย์ มีหน้าที่ควบคุมดูแลและอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ที่เดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์

---

[31] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2532 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 24 พฤษภาคม 2532, หน้า 312-313.

[32] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 5/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 9 มิถุนายน 2532, หน้า 17-18.

[33] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 6/2532 สมัยสามัญ,วันที่ 23 มิถุนายน 2532, หน้า 16.

[34] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 21 กันยายน 2531, หน้า 91 และ 106-108.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้ คณะกรรมาธิการการศึกษาพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2531[35] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 28 ตุลาคม 2531[36] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 6 มกราคม 2532[37] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณา จำนวน 19 คน เมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2532[38] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2532[39] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2532[40] ที่ประชุมวุฒิสภาได้มีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2532[41]

11. วันที่ 18 สิงหาคม 2532

ประกาศใช้พระราชบัญญัติยกโทษและทัณฑ์ให้แก่ทหารกองประจำการซึ่งขาดหรือหนีราชการ พ.ศ.2532 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 106 ตอนที่ 132 หน้า 5-8)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 17 พฤษภาคม 2532[42] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยกโทษและทัณฑ์ให้แก่ทหารกองประจำการซึ่งขาดหรือหนีราชการ

---

[35] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 18/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 20 ตุลาคม 2531, หน้า 445.

[36] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 5 ครั้งที่ 10/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 28 ตุลาคม 2531, หน้า 86.

[37] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภารายงานการประชุมวุฒิสภ ชุดที่ 5 ครั้งที่1/2532 สมัยวิสามัญ, วันที่ 6 มกราคม 2532, หน้า 54.

[38] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 4 พฤษภาคม 2532, หน้า 95-96.

[39] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 2/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 12 พฤษภาคม 2531, หน้า 8-9.

[40] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 14/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 5 กรกฎาคม 2532, หน้า 503.

[41] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 9 มิถุนายน 2532, หน้า 4.

[42] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 3/2532 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 17 พฤษภาคม 2532, หน้า 65 และ 100.

และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรยกโทษและทัณฑ์ในวโรกาสพระราชพิธีรัชมงคลาภิเษก ในวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2531 ให้แก่ทหารกองประจำการซึ่งขาดหรือหนีราชการเพื่อให้มีโอกาสกลับตัวเป็นพลเมืองดี

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่รับหลักการ 1 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการทหารพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2532[43] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 7 กรกฎาคม 2532[44] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

12. วันที่ 18 สิงหาคม 2532

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเปลี่ยนชื่อวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.2532 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 106 ตอนที่ 132 หน้า 9-11)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 5 กรกฎาคม 2532[45] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เปลี่ยนชื่อวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำในบทบัญญัติของกฎหมายต่าง ๆ ที่ใช้คำว่า "วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา" ให้สอดคล้องกับชื่อที่เปลี่ยนแปลงใหม่ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พ.ศ. 2518 ได้รับพระราชทานชื่อจากพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชว่า "สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล" เพื่อความเป็นสิริมงคลแก่นักศึกษาและคณาจารย์ รวมทั้งเพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการของวิทยาลัยจึงสมควรเปลี่ยนชื่อ "วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา"เป็น "สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล" และเปลี่ยนชื่อ "พระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พ.ศ.2518" เป็น "พระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.2518" พร้อมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำในบทกฎหมายต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนชื่อซึ่งได้มาจากการพระราชทานนามดังกล่าวข้างต้น

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[43] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 14/2532 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 5 กรกฎาคม 2532, หน้า 513.

[44] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 8/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 7 กรกฎาคม 2532, หน้า 28 และ 30/1.

[45] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 14/2532 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 5 กรกฎาคม 2532, หน้า 413,428-429 และ 437.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 7 กรกฎาคม 2532[46] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

13. วันที่ 18 สิงหาคม 2532

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2515 (ฉบับที่ 30) พ.ศ.2532 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 106 ตอนที่ 132 หน้า 9-11)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 5 กรกฎาคม 2532[47] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงแบ่งส่วนราชการในกระทรวงศึกษาธิการ เนื่องจากวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาได้เปลี่ยนชื่อเป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล (แก้ไขข้อ 24 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ฯลฯ) และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้รับพระราชทานชื่อจากพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชว่า"สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล" และได้มีการตราพระราชบัญญัติเปลี่ยนชื่อวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. .... ขึ้น ในการนี้สมควรปรับปรุงส่วนราชการในกระทรวงศึกษาธิการ โดยแก้ไขเพิ่มเติมข้อ 24 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2515 ให้สอดคล้องกัน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้ส่งวุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 7 กรกฎาคม 2532[48] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

14. วันที่ 30 สิงหาคม 2532

ประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2532 (ร.จ. เล่ม 106 ตอนที่ 142 หน้า 1-3)

---

[46] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 8/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 7 กรกฎาคม 2532, หน้า 4-5 และ 6.

[47] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 14/2532 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 5 กรกฎาคม 2532, หน้า 438,443 และ 447-448.

[48] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 8/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 7 กรกฎาคม 2532, หน้า 8-9 และ 11.

15. วันที่ 30 สิงหาคม 2532

ประกาศใช้พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการอันเป็นความผิดต่อความมั่นคงของรัฐ ภายในราชอาณาจักรตามประมวลกฎหมายอาญาและความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ.2532 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 106 ตอนที่ 142 หน้า 4-7)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 27 กรกฎาคม 2532[49] มีผู้เสนอ 6 ฉบับ คือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้นิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการอันเป็นความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักรตามประมวลกฎหมายอาญาและความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ **และเหตุผล**ว่าเนื่องในวโรกาสพระราชพิธีรัชมังคลาภิเษกสมโภชสิริราชสมบัติในมหามงคลสมัยที่ทรงปกครองแผ่นดินยาวนานกว่าพระมหากษัตริย์ทุกพระองค์ที่ปรากฏในประวัติศาสตร์ ในวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ.2531 นับเป็นอภิลักขิตกาลสำคัญประกอบกับรัฐบาลมีนโยบายและเจตจำนงที่จะผนึกกำลังสร้างสรรค์ความสามัคคีของชนในชาติ สมควรนิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการอันเป็นความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักรตามประมวลกฎหมายอาญา และความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์เพิ่มขึ้นอีกส่วนหนึ่งนอกจากการนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ก่อความไม่สงบเพื่อยึดอำนาจการปกครองแผ่นดินระหว่างวันที่ 8 และวันที่ 9 กันยายน พ.ศ. 2528 พ.ศ. 2531 ทั้งนี้เพื่อเป็นการแผ่พระมหากรุณาธิคุณและให้โอกาสแก่บุคคลเหล่านั้นได้ร่วมทำคุณประโยชน์และช่วยจรรโลงประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองต่อไป

2. ฉบับนายสมศักดิ์ ชาญด้วยกิจ กับคณะผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการนิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการอันเป็นความผิดต่อความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร **และเหตุผล**ว่าเนื่องในวโรกาสพระราชพิธีรัชมังคลาภิเษก ที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงครองราชย์ยาวนานกว่าพระมหากษัตริย์พระองค์ใด นับเป็นวาระอันเป็นมหามงคลยิ่งของปวงชนชาวไทย ดังนั้นเพื่อให้ผู้กระทำความผิดต่อความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร และความผิดอื่นทำนองเดียวกัน ได้ระลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และกลับตัวกลับใจประพฤติตนเป็นคนดีร่วมกันทำคุณประโยชน์และพัฒนาประเทศชาติให้เจริญยิ่ง ๆ ขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นผลในการเสริมสร้างความสามัคคีของคนในชาติและเป็นการเสริมสร้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยโดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขให้มั่นคงถาวร จึงเห็นสมควรให้มีการนิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำความผิดดังกล่าว

3.ฉบับนายอาคม เอ่งฉ้วน กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการนิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการอันเป็นความผิดต่อความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร **และเหตุผล**ว่าเนื่องในวโรกาสพระราชพิธีรัชมังคลาภิเษกที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองราชย์ยาวนานกว่าพระมหากษัตริย์พระองค์ใด นับเป็นวาระอันเป็นมหามงคลยิ่งของปวงชนชาวไทย ดังนั้นเพื่อเป็นการเสริมสร้างระบอบประชาธิปไตยโดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และเพื่อเป็นการเสริมสร้างความสามัคคีของคนในชาติจึงเห็นสมควรให้มีการนิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรและความผิดทำนองเดียวกันนี้ตามกฎหมายอื่น เพื่อให้

---

[49] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 21/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 27 กรกฎาคม 2532, หน้า 39,45,51,56,62,68,139-144 และ 178.

ผู้ได้รับนิรโทษกรรมในครั้งนี้ได้ระลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งเป็นที่เคารพสักการะยิ่งของปวงชนชาวไทยและประพฤติตนเป็นคนดี เพื่อร่วมกันทำคุณประโยชน์แก่ประเทศชาติสืบไป

4. ฉบับนายสวัสดิ์ คำประกอบ กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้นิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำความผิดต่อความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันการปกครองในระบอบประชา-ธิปไตยของไทยกำลังพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น ความคิดเห็นในทางการเมืองการปกครองของบุคคลในทัศนะต่างๆ มีความสำคัญต่อการพัฒนาประชาธิปไตย ความคิดเห็นและการกระทำทางการเมืองของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่แตกต่างหรือขัดแย้งกับรัฐบาลในอดีตมิใช่ความผิดที่เป็นอาชญากรรมอีกต่อไปเพราะในปัจจุบันจำเป็นต้องยอมรับฟังความคิดของบุคคลดังกล่าวเพื่อนำมาปรับใช้กับการเมืองการปกครองในปัจจุบัน ดังนั้นเพื่อเป็นการประสานประโยชน์ระหว่างแนวความคิดของบุคคลกลุ่มต่าง ๆ และเพื่อให้เกิดความสามัคคีในชาติ สมควรนิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำความผิดต่อความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร

5. ฉบับนายวิวัฒนไชย ณ ทาฬสินธุ์และนายอภิชาติ หาลำเจียก เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการนิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำความผิดต่อความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรยกเว้นผู้ถูกลงโทษตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรี ตามมาตรา 17 แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช 2515 ตามมาตรา 21 แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2519 ตามมาตรา 27 แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักรพุทธศักราช 2520 และตามมาตรา 200 แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2521 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในวโรกาสพระราชพิธีรัชมังคลาภิเษกที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทร-มหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองราชย์ยาวนานกว่าพระมหากษัตริย์พระองค์ใด นับเป็นวาระอันเป็นมหามงคลยิ่งของปวงชนชาวไทย และเพื่อเป็นการเสริมสร้างความสามัคคีของคนในชาติ จึงเห็นสมควรให้มีการนิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร ยกเว้นผู้ถูกลงโทษตามคำสั่งของนายก รัฐมนตรี ตามมาตรา 17 แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช 2515 หรือตามมาตรา 21 แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2519 หรือตามมาตรา 27 แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2520 หรือตามมาตรา 200 แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2521 ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ได้รับนิรโทษกรรมในครั้งนี้ได้ระลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งเป็นที่เคารพสักการะยิ่งของปวงชนชาวไทย และประพฤติตนเป็นคนดีเพื่อร่วมกันทำคุณประโยชน์แก่ประเทศชาติสืบไป

6.ฉบับนายณรงค์ วงศ์วรรณ กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้นิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการ อันเป็นความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรตามประมวลกฎหมายอาญาและความผิดตาม กฎหมายว่าด้วยการป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องในวโรกาสพระราชพิธีรัชมัง-คลาภิเษกสมโภชสิริราชสมบัติในมหามงคลสมัยที่ทรงปกครองแผ่นดินยาวนานกว่าพระมหากษัตริย์ทุกพระองค์ที่ปรากฏในประวัติศาสตร์ ในวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2531 นับเป็นอภิลักขิตกาลสำคัญ และเพื่อผนึกกำลังสร้างสรรค์ความสามัคคีของชนในชาติ สมควรนิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการอันเป็นความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรตามประมวลกฎหมายอาญาและความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์เพิ่มขึ้นอีกส่วนหนึ่ง นอกจากการนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ก่อความไม่สงบเพื่อยึดอำนาจการปกครองแผ่นดินระหว่างวันที่ 8 และ 9 กันยายน พ.ศ. 2528 พ.ศ. 2531 ทั้งนี้เพื่อเป็นการแผ่พระมหากรุณาธิคุณและให้โอกาสแก่บุคคลเหล่านั้นได้ร่วมทำคุณประโยชน์และช่วยจรรโลงประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองต่อไป

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภาและในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 28 กรกฎาคม 2532[50] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

16. วันที่ 16 กันยายน 2532

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ แขวงสวนหลวง แขวงประเวศ เขตพระโขนง และแขวงคลองสองต้นนุ่น แขวงคลองสามประเวศ แขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 343 สายคลองตัน ลาดกระบัง พ.ศ.2532 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 106 ตอนที่ 147 หน้า 1-4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 5 กรกฎาคม 2532[51] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ แขวงสวนหลวง แขวงประเวศ เขตพระโขนง และแขวงคลองสองต้นนุ่น แขวงคลองสามประเวศ แขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 343 สายคลองตัน-ลาดกระบัง และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 343 สายคลองตัน-ลาดกระบัง ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินสายคลองตันหนองงูเห่า และทางแยกเข้าหนองงูเห่า พ.ศ.2522 กับพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินสายคลองตัน-หนองงูเห่าและทางแยกเข้าหนองงูเห่า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2524 เสร็จแล้ว สมควรดำเนินการเพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา ในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก คะแนนเสียงไม่เห็นชอบเป็นส่วนน้อย

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 7 กรกฎาคม 2532[52] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[50] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 11/2532 สมัยสามัญเป็นพิเศษ, วันที่ 28 กรกฎาคม 2532, หน้า 59-60และ 64.

[51] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 14/2532 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 5 กรกฎาคม 2532, หน้า 458 และ 482-488.

[52] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 8/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 7 กรกฎาคม 2532, หน้า 13 และ 15.

17. วันที่ 8 กันยายน 2532

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2532 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 106 ตอนที่ 149 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 5 ตุลาคม 2531[53] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ.2499 ห้ามโจทก์อุทธรณ์ปัญหาข้อเท็จจริง และเพิ่มเติมข้อจำกัดห้ามจำเลยอุทธรณ์ปัญหาข้อเท็จจริง (ร่างมาตรา 3 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 22) และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. 2499 เพื่อให้การพิจารณาพิพากษาคดีในศาลอุทธรณ์ดำเนินไปโดยเหมาะสมรวดเร็วยิ่งขึ้น และเพิ่มจำนวนเงินโทษปรับที่ศาลลงโทษ ในคดีที่เป็นข้อยกเว้นการต้องห้ามจำเลยอุทธรณ์ปัญหาข้อเท็จจริง

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่รับหลักการเป็นส่วนน้อย และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2532[54] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภาวันที่ 2 มิถุนายน 2532[55] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2532[56] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณาจำนวน 19 คน ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2532[57] และวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกัน ตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2532[58] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบ ด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก คะแนนเสียงไม่เห็น

---

[53] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 13/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 5 ตุลาคม 2531, หน้า 271 และ 280-281.

[54] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2532 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 24 พฤษภาคม 2532 หน้า 24-25

[55] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 4/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 2 มิถุนายน 2532, หน้า 57-58.

[56] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 6/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 23 มิถุนายน 2532, หน้า 19.

[57] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 6 กรกฎาคม 2532 หน้า 578-579.

[58] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่9/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 14 กรกฎาคม 2532 หน้า 18.

ชอบส่วนน้อย เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม 2532[59] ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2532[60]

18. วันที่ 8 กันยายน 2532

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2532 (ร.จ.เล่ม 106 ตอนที่ 149 หน้า 4-11)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันที่ 5 ตุลาคม 2531[61] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 113เพื่อจำกัดระยะเวลาการปล่อยชั่วคราวโดยพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ

(2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 173 เพื่อเพิ่มเติมความช่วยเหลือทางกฎหมาย ให้แก่จำเลยในคดีอาญา

(3) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 192 วรรคสาม เพื่อเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ว่าด้วยการพิพากษาเกินคำขอ

(4) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 119 มาตรา 193 ทวิ มาตรา 198 วรรคหนึ่ง มาตรา 198 ทวิ วรรคหนึ่ง มาตรา 200 มาตรา 218 วรรคสอง มาตรา 219 มาตรา 220 และมาตรา 224 เพื่อเติมข้อจำกัดและปรับปรุงระยะเวลาการอุทธรณ์ฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่ง

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพื่อให้ผู้ต้องหาที่ได้รับการปล่อยชั่วคราวโดยพนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการได้รับความเป็นธรรมใน การดำเนินคดีเพื่อให้ศาลตั้งหมายให้จำเลยในทุก ๆ คดีที่มีอัตราโทษประหารชีวิต ถ้าจำเลยยังไม่มีทนายและให้ศาลตั้งหมายให้จำเลยในคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่สามปีขึ้นไป แต่ไม่ถึงสิบปี ถ้าจำเลยไม่มีทนายและต่อสู้คดีโดยแถลงต่อศาลก่อนเริ่มพิจารณาว่าจำเลยยากจนและต้องการทนายเพื่อจำกัดปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการพิพากษาเกินคำขอ และเพื่อให้การพิจารณาพิพากษาคดีในศาลชั้นต้นศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาลุล่วงไปโดยเหมาะสมรวดเร็วยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก คะแนนเสียงไม่รับหลักการเสียงส่วนน้อย และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 24 พฤษภาคม 2532[62]

---

[59] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 21/2532 สมัยสามัญ,วันที่ 27 กรกฎาคม 2532, หน้า 346.

[60] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 11/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 28 กรกฎาคม 2532, หน้า 28.

[61] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 13/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 5 ตุลาคม 2531, หน้า 239 และ 269-270.

[62] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2532 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 24 พฤษภาคม 2532, หน้า 57-58.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 2 มิถุนายน 2532[63] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา ในวาระที่ 3 เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 23 มิถุนายน 2532[64]

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณาจำนวน 19 คน เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2532[65] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2532[66] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่เห็นชอบ 1 เสียง เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม 2532[67] และวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2532[68]

19. วันที่ 8 กันยายน 2532

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2532 (ร.จ. เล่ม 106 ตอนที่ 149 หน้า 12-23)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 1 กันยายน 2531[69] มีผู้เสนอ 3 ฉบับ คือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ
2. ฉบับนายสุเทพ เทือกสุบรรณกับคณะ เป็นผู้เสนอ
3. ฉบับนายไชยวัฒน์ พรหมประสิทธิ์กับคณะเป็นผู้เสนอโดยทั้ง 3 ฉบับ **มีหลักการ** และ**เหตุผล** เดียวกันดังนี้

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.2518 ดังนี้

---

[63] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่4/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 2 มิถุนายน 2532, หน้า 59-60.

[64] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 6/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 23 มิถุนายน 2532, หน้า 21-22.

[65] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 6 กรกฎาคม 2532, หน้า 579-580.

[66] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 21/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 27 กรกฎาคม 2532, หน้า 361.

[67] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 21/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 27 กรกฎาคม 2532, หน้า 361.

[68] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 11/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 28 กรกฎาคม 2532, หน้า 29.

[69] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 1 กันยายน 2531, หน้า 461-463,475-477 และ 489-490.

(1) แก้ไขบทนิยามคำว่า "เกษตรกร" ในมาตรา 4 เพื่อให้ ส.ป.ก. อาจจัดที่ดิน หรืออสังหาริมทรัพย์ให้แก่ผู้ที่มิใช่เกษตรกรแต่ประสงค์จะเป็นเกษตรกรได้

(2) ยกเลิกบทนิยามคำว่า "คณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัด" และแก้ไขมาตรา 12 และมาตรา 13 เพื่อปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมและคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินประจำจังหวัดของจังหวัดต่าง ๆ

(3) แก้ไขมาตรา 25 และเพิ่มมาตรา 25 ทวิ เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์การกำหนดเขตปฏิรูปที่ดินและให้มีการดำเนินการปฏิรูปที่ดินในบางกรณีได้ โดยไม่ต้องกำหนดเป็นเขตปฏิรูปที่ดิน

(4) แก้ไขมาตรา26 และเพิ่มมาตรา 26 ทวิ เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการในการนำที่ดินของรัฐประเภทต่าง ๆ มาดำเนินการปฏิรูปที่ดิน

(5) แก้ไขมาตรา 29 เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์การจัดซื้อที่ดินในกรณีเจ้าของประสงค์ขายให้หมดทั้งแปลง

(6) แก้ไขมาตรา 30 เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์การจัดที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ให้แก่เกษตรกร และสถาบันเกษตรกร และให้ ส.ป.ก. อาจจัดที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์ให้แก่ผู้ซึ่งดำเนินการที่จะเป็นการสนับสนุนหรือเกี่ยวเนื่องกับการปฏิรูปที่ดินได้

(7) แก้ไขมาตรา 32 เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์การกำหนดให้การเช่าที่ดินระงับในกรณี ส.ป.ก.ได้ที่ดินนั้นมาดำเนินการปฏิรูปที่ดิน

(8) ยกเลิกมาตรา 36 วรรคสาม และเพิ่มเติมมาตรา 36 ทวิ เพื่อแก้ไขการถือสิทธิในที่ดินที่ ส.ป.ก. ได้มาเพื่อดำเนินการปฏิรูปที่ดิน

และ**เหตุผล**ว่าประเทศไทยได้จัดให้มีการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมมาระยะหนึ่งแล้ว แต่การดำเนินการยังมีอุปสรรคทำให้การงานไม่อาจดำเนินไปโดยเหมาะสมตามควร สมควรขยายขอบเขตการจัดที่ดินในการปฏิรูปที่ดินให้กว้างขวางขึ้นให้สามารถช่วยเหลือผู้ที่ประสงค์จะเป็นเกษตรกรได้ และอาจจัดที่ดินให้แก่ผู้ประกอบกิจการสนับสนุน และต่อเนื่องกับการปฏิรูปที่ดินไว้ด้วยเพื่อให้งานดำเนินไปครบวงจรของภาคเกษตรกรรมนอกจากนั้น ในการจัดหาที่ดินมาดำเนินการปฏิรูปที่ดินได้มีปัญหาว่า จะจัดซื้อที่ดินจากผู้ที่สมัครใจขายได้หมดทั้งแปลงหรือไม่ และการนำที่ดินของรัฐบาลใช้จัดที่ดินมีปัญหาว่ายังไม่มีแนวทางที่แน่ชัดระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบ เกิดปัญหาว่า ส.ป.ก.สมควรจะนำที่ดินส่วนใดมาใช้จัดได้เมื่อใดและเพียงใด ทั้งยังมีข้อจำกัดที่ ส.ป.ก.จะเข้าดำเนินการในที่ดินที่มีผู้ประสงค์บริจาค เพราะที่ดินนั้นต้องกลายเป็นที่ราชพัสดุ และที่ดินอาจมีขนาดไม่กว้างมาก ซึ่งไม่เหมาะสมที่จะกำหนดเป็นเขตปฏิรูปที่ดินเล็ก ๆ โดยพระราชกฤษฎีกาหลายฉบับ ส่วนในขั้นนำที่ดินมาจัดให้แก่ประชาชนนั้น กฎหมายปัจจุบันได้แยกข้อแตกต่างระหว่างที่ดินที่เป็นของรัฐบาลแต่เดิมกับที่ดินที่ได้มาโดยการจัดซื้อ หรือเวนคืน ทำให้ไม่อาจจัดสิทธิในที่ดินให้แก่ประชาชนให้สอดคล้องกัน สมควรแก้ไขโดยคำนึงถึงเป้าหมายและความต้องการของผู้ขอรับการจัดที่ดินเป็นสำคัญ เพื่อให้สิทธิในที่ดินมีส่วนเกื้อหนุนสภาพความเป็นอยู่ในภาคเกษตรกรรมตามความเป็นจริง อนึ่งองค์ประกอบของคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรมและคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัด และแนวทางในการกำหนดเขตปฏิรูปที่ดินยังไม่เหมาะสม สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายปัจจุบันเสียใหม่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 3 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง 169 เสียง ไม่รับหลักการ 105 เสียง ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา เมื่อวันที่ 7

กันยายน 2531[70] ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2532[71] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วย คะแนนเสียง 197 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 53 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภาวันที่ 30 มิถุนายน 2532[72] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2532[73] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วย คะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

20. วันที่ 29 กันยายน 2532

ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2533 (ร.จ.เล่ม 106 ตอนที่ 165 หน้า 1-58)

---

[70] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2531 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 7 กันยายน 2531, หน้า 55-70.

[71] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2532 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 22 มิถุนายน 2532, หน้า 480.

[72] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 7/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 30 มิถุนายน 2532, หน้า 32-33.

[73] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 11/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 28 กรกฎาคม 2532, หน้า 26-27.

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ ปี 2533

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1. พระราชบัญญัติรับรองฐานะขององค์การยางธรรมชาติระหว่างประเทศ พ.ศ. 2533	609
2. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 31) พ.ศ. 2533	609
3. พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของสำนักงานประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ ไปเป็นของกรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ และโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของกรมพาณิชย์สัมพันธ์ กระทรวงพาณิชย์ ไปเป็นของกรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2533	610
4. พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2533 พ.ศ. 2533[1]	611
5. พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ. 2533	611
6. พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. 2533	614
7. พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พ.ศ. 2533	615
8. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 32) พ.ศ. 2533	616
9. พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พ.ศ. 2533	618
10. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลลี้ อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน พ.ศ. 2533	620
11. พระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการทหาร (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2533	620
12. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดขอนแก่น พ.ศ. 2533	622
13. พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่ตำบลหลุบ อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้แก่วัดป่าพุทธมงคล พ.ศ. 2533	622
14. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลศาลากรุ อำเภอหนองเสือ จังหวัดปทุมธานี ของวัดบางบัวทอง และของวัดท่าอิฐ ตำบลท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ให้แก่สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2533	623
15. พระราชบัญญัติโอนที่กรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลบึงชำอ้อ อำเภอหนองเสือ จังหวัดปทุมธานี ของวัดสังข์กระจาย แขวงวัดท่าพระ เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร ให้แก่สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2533	624
16. พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533	625

[1] ดูรายละเอียดในหมวดงบประมาณรายจ่ายประจำปี

เรื่อง	หน้า
17. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 27) พ.ศ. 2533	627
18. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 23) พ.ศ. 2533	628
19. พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของกรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของสำนักงานประกันสังคม กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2533	629
20. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2533	630
21. พระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของตุลาการรัฐธรรมนูญ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2533	631
22. พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่ตำบลเมืองเดช อำเภอเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี ให้แก่วัดเมืองเดช พ.ศ. 2533	631
23. พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของศูนย์ฝึกอบรมการไปรษณีย์แห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. 2533	632
24. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดิน โดยเฉพาะในท้องที่ตำบลหนองอ้อ อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ให้แก่วัดหัวโป่ง และที่ธรณีสงฆ์ วัดหัวโป่ง ในท้องที่ตำบลหนองอ้อ อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ให้แก่กระทรวงการคลัง พ.ศ. 2533	632
25. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2533	633
26. พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2533	636
27. พระราชบัญญัติจดทะเบียนครอบครัว (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2533	637
28. พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2534[2]	638
29. พระราชบัญญัติสถานพยาบาลสัตว์ พ.ศ. 2533	638
30. พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดสระฉัททันต์ ตำบลสันโป่ง อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2533	639
31. พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดศรีชมภู ตำบลสันโป่ง อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2533	640
32. พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์ วัดคุณานุสรณ์ ตำบลขี้เหล็ก อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2533	641

[2] ดูรายละเอียดในหมวดงบประมาณรายจ่ายประจำปี

เรื่อง	หน้า
33. พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดศรีชลธาร ตำบลขี้เหล็ก อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2533	641
34. พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์ วัดโพธิ์ชัย ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2533	642
35. พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์ วัดใหม่อรัญญิกาวาส ตำบลบ้านอิฐ อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2533	643
36. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ ตำบลไทรน้อย อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของวัดเสนาสนาราม ตำบลหัวรอ อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2533	644
37. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลมหาพราหมณ์ อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของวัดเสนาสนาราม ตำบลหัวรอ อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2533	644
38. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลบ้านใหม่ อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของวัดเสนาสนาราม ตำบลหัวรอ อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2533	645
39. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดสิงห์สุธาวาส ตำบลบ้านแป้ง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2533	646
40. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดกระแชง ตำบลกระแชง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2533	647
41. พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดธรรมสังเวช ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2533	648
42. พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์ วัดธรรมสังเวช ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2533	648
43. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลโพธิ์ชัย อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ของวัดธรรมสังเวช ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2533	649
44. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดท้องคุ้ง ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2533	650
45. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดโคก ตำบลบางชะนี อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2533	650

เรื่อง	หน้า
46. พระราชบัญญัติโอนที่กรรมสิทธิ์ที่วัด วัดราษฎร์บำรุง ตำบลในเมือง อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา ให้แก่กรมทางหลวง พ.ศ. 2533	651
47. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่แขวงแสมดำ แขวงบางบอน เขตบางขุนเทียน แขวงหลักสอง เขตหนองแขม แขวงบางแค แขวงบางแคเหนือ แขวงบางไผ่ เขตภาษีเจริญ และแขวงบางเชือกหนัง แขวงบางพรม แขวงบางระมาด เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร เพื่อสร้างทางด่วนพิเศษหมายเลข 340 สายพระประแดง-บางบัวทอง ตอนบางขุนเทียน-ตลิ่งชัน พ.ศ. 2533	652

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้พุทธศักราช 2533

1. วันที่ 22 มิถุนายน 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติรับรองฐานะขององค์การยางธรรมชาติระหว่างประเทศ พ.ศ. 2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 110 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 3 พฤษภาคม 2533[1] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายรับรองฐานะความเป็นนิติบุคคลขององค์การยางธรรมชาติระหว่างประเทศ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ประเทศไทยได้เป็นภาคีในความตกลงยางธรรมชาติระหว่างประเทศ ฉบับ พ.ศ.2530 ซึ่งตามความตกลงดังกล่าวกำหนดให้มีองค์การยางธรรมชาติระหว่างประเทศเป็นผู้ดำเนินการและตรวจตราการปฏิบัติการให้เป็นไปตามความตกลงโดยให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเนื่องจากการดำเนินการขององค์การยางธรรมชาติระหว่างประเทศดังกล่าวจะต้องมีการซื้อขายยาง การตั้งโรงเก็บสินค้า และการดำเนินกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย สมควรรับรองฐานะความเป็นนิติบุคคลขององค์การยางธรรมชาติระหว่างประเทศเพื่อให้มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการดังกล่าวได้ในประเทศไทย

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่รับหลักการ 1 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 18 พฤษภาคม 2533[2] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

2. วันที่ 22 มิถุนายน 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2515 (ฉบับที่ 31) พ.ศ.2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 110 หน้า 4-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 16 พฤษภาคม 2533[3] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เปลี่ยนชื่อสำนักงานประกันภัยเป็นกรมการประกันภัย และเปลี่ยนชื่อกรมพาณิชย์สัมพันธ์เป็นกรมส่งเสริมการส่งออก (แก้ไขข้อ 18 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ฯลฯ) และ**เหตุผล**ว่าโดยที่สำนักงานประกันภัยเป็นส่วนราชการ ในกระทรวงพาณิชย์ซึ่งมีฐานะเป็นกรม มีหน้าที่ควบคุม

---

[1] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 3 พฤษภาคม 2533, หน้า 359, 519-520 และ 529.

[2] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 2/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 18 พฤษภาคม 2533, หน้า 4-5 และ 9.

[3] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 3/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 16 พฤษภาคม 2533, หน้า 168, 214-217 และ 255-256.

และส่งเสริมธุรกิจประกันภัย และสำนักงานฯ นี้ไม่ใช่หน่วยงานที่ปฏิบัติงานในรูปของคณะกรรมการหรือหน่วยงานที่ทำหน้าที่ด้านวิชาการ ประกอบกับเพื่อป้องกันมิให้บุคคลภายนอกหรือประชาชนทั่วไปเข้าใจว่า สำนักงานฯ เป็นหน่วยงานของเอกชนและโดยที่ได้มีการปรับปรุงหน้าที่ความรับผิดชอบ ของกรมพาณิชย์สัมพันธ์ กระทรวงพาณิชย์ให้ดำเนินการเฉพาะด้านการพัฒนาและส่งเสริมการส่งออก ฉะนั้น จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2515 เปลี่ยนชื่อ "สำนักงานประกันภัย" เป็น "กรมการประกันภัย" และเปลี่ยนชื่อ "กรมพาณิชย์สัมพันธ์" เป็น "กรมส่งเสริมการส่งออก"

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 118 เสียง ไม่รับหลักการ 75 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 158 เสียง ไม่เห็นชอบ 52 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 25 พฤษภาคม 2533[4] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

3. วันที่ 22 มิถุนายน 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของสำนักงานประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ ไปเป็นของกรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ และโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของกรมพาณิชย์สัมพันธ์ กระทรวงพาณิชย์ ไปเป็นของกรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ พ.ศ.2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 110 หน้า 7-10)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 16 พฤษภาคม 2533[5] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของสำนักงานประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ไปเป็นของกรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ และโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของกรมพาณิชย์สัมพันธ์ กระทรวงพาณิชย์ ไปเป็นของกรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ **และเหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2515 (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เปลี่ยนชื่อสำนักงานประกันภัยในกระทรวงพาณิชย์เป็นกรมการประกันภัย และเปลี่ยนชื่อกรมพาณิชย์สัมพันธ์ในกระทรวงพาณิชย์เป็นกรมส่งเสริมการส่งออก ในการนี้สมควรโอนบรรดาอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ ไปเป็นของกรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ และของกรมพาณิชย์สัมพันธ์ กระทรวงพาณิชย์ ไปเป็นของกรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์แล้วแต่กรณี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[4] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 4/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 25 พฤษภาคม 2533, หน้า 6 และ 9.

[5] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 3/2533 สมัยสามัญเป็นพิเศษ, วันที่ 16 พฤษภาคม 2533, หน้า 271, 303-304 และ 353.

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 131 เสียง ไม่รับหลักการ 67 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 136 เสียง ไม่เห็นชอบ 60 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 25 พฤษภาคม 2533[6] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

4. วันที่ 19 กรกฎาคม 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2533 พ.ศ. 2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 125 หน้า 1-4)

5. วันที่ 29 กรกฎาคม 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ.2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 131 หน้า 1-29)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 12 กรกฎาคม 2532[7] มีผู้เสนอ 4 ฉบับ คือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยนเรศวร และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันประเทศไทยกำลังขาดแคลนบุคลากรโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสาขาต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อกระจายการศึกษาระดับอุดมศึกษาสู่ส่วนภูมิภาค และตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในภูมิภาคเขตภาคเหนือตอนล่างซึ่งประกอบด้วยจังหวัดต่าง ๆ 9 จังหวัด ได้แก่ กำแพงเพชร ตาก นครสวรรค์ พิจิตร พิษณุโลก เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์ และอุทัยธานี ที่มีสภาพสังคมเศรษฐกิจการเมืองและศิลปวัฒนธรรม แตกต่างจากภูมิภาคอื่น ๆ และเพื่อให้เกิดความคล่องตัว และมีประสิทธิภาพสูงโดยจะสามารถผลิตบุคลากรระดับปริญญาสาขาต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและของประเทศอย่างเร่งด่วน ในการนี้เห็นสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยนเรศวรขึ้น

2. ฉบับ นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ กับ นายจุติ ไกรฤกษ์ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยนเรศวรขึ้นที่จังหวัดพิษณุโลก และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันนี้รัฐบาลได้พยายามกระจายความเจริญจากเมืองหลวงไปสู่ชนบทและส่งเสริมยกฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนในชนบทให้สูงขึ้นดังนั้น จึงเร่งให้มีการพัฒนาความเจริญทุก ๆ ด้าน รวมทั้งด้านการศึกษาด้วย รัฐบาลได้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาขึ้นในภาคต่าง ๆ และที่จังหวัดพิษณุโลกซึ่งรัฐได้กำหนดให้เป็นเมืองหลักของภาคเหนือตอนล่างและภาคกลางตอนบน ยังไม่มีมหาวิทยาลัยที่สมบูรณ์ตั้งอยู่ มีแต่เพียงวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒอยู่เท่านั้น ทั้ง ๆ ที่จังหวัดนี้มีการคมนาคมที่สะดวกทั้งทางบกและทางอากาศ และมีประชากรอยู่มาก มีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดีมาก

---

[6] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 4/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 25 พฤษภาคม 2533, หน้า 12-13 และ 16.

[7] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 16/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 12 กรกฎาคม 2532, หน้า 241, 265-266, 286-287, 307 และ 338-340.

และจากสถิตินักเรียนที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมตอนปลายของจังหวัดต่าง ๆ ทางภาคเหนือตอนล่างและภาคกลางตอนบนมีประมาณปีละหมื่นคน แต่สามารถเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้ไม่ถึงสิบเปอร์เซ็นต์ ทำให้มีนักเรียนค้างอีกเป็นจำนวนมาก ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะได้จัดตั้งมหาวิทยาลัยเปิดคือมหาวิทยาลัยรามคำแหงและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชแล้วก็ตาม แต่ก็ยังไม่เพียงพอที่จะรับนักเรียน นักศึกษาที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้ จึงสมควรที่จัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นที่จังหวัดพิษณุโลก โดยใช้ชื่อว่า "มหาวิทยาลัยนเรศวร" เพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาของชาติในชนบทให้สูงขึ้น เพื่อให้ได้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม โดยที่จังหวัดพิษณุโลกนี้มีวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒตั้งอยู่แล้วและมีอาจารย์ที่มีคุณภาพพร้อมที่จะสอนนักศึกษาในระดับปริญญาได้ อีกทั้งมีที่ดินพร้อมที่จะจัดตั้งมหาวิทยาลัยได้อยู่แล้ว และจะสามารถช่วยลดปัญหานักเรียน นักศึกษาของภาคเหนือตอนล่างและภาคกลางตอนบน ให้มีสถานที่เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้โดยไม่ต้องเข้ามาศึกษาต่อในกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นการประหยัดและลดค่าใช้จ่ายได้เป็นอันมาก อีกทั้งจะช่วยลดปัญหาความแออัดของกรุงเทพฯ ได้เป็นอย่างดี

3. ฉบับ นายสุชน ชามพูนท กับคณะ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยนเรศวรขึ้นที่จังหวัดพิษณุโลก โดยแยกส่วนราชการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เฉพาะส่วนที่เป็นวิทยาเขตพิษณุโลก มาเป็นมหาวิทยาลัยนเรศวร และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากการส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในอันที่จะเสริมสร้างให้ทรัพยากรที่สำคัญ ๆ ได้แก่ การส่งเสริมประชาชนให้มีความรู้ ความสามารถเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพ และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ โดยจะส่งผลให้การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติบรรลุเป้าหมายได้ แต่ในระยะเวลาที่ผ่านมาปรากฏว่ามีความไม่เสมอภาคในด้านการศึกษาระหว่างส่วนกลางและส่วนภูมิภาค กล่าวคือมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่จะตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร ทั้ง ๆ ที่รัฐบาลก็ได้เห็นความสำคัญในการกระจายบริการการศึกษาระดับอุดมศึกษาไปยังภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศอยู่แล้ว

เนื่องจากจังหวัดพิษณุโลกเป็น "เมืองหลัก" ของเขตภาคเหนือตอนล่าง เป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่กึ่งกลางระหว่างกรุงเทพมหานคร และเชียงใหม่ ในระหว่างสองเมืองนี้ ยังไม่มีมหาวิทยาลัยที่มีลักษณะสมบูรณ์ในตัวเองอยู่เลย และจากเหตุผลดังต่อไปนี้ จึงจำเป็นและสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องจัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นที่จังหวัดพิษณุโลก คือ

1. เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลที่ยกฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนให้สูงขึ้น โดยการส่งเสริมและการพัฒนาการศึกษาซึ่งเป็นปัจจัยขั้นพื้นฐานในอันที่จะเสริมสร้างทรัพยากรที่สำคัญ ได้แก่ ประชาชนให้มีความรู้ ความสามารถเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้

2. เพื่อให้เป็นไปตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่กำหนดให้จังหวัดพิษณุโลกเป็น "เมืองหลัก" ของภาคเหนือตอนล่างที่รัฐต้องการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคส่วนนี้

3. เนื่องจากจังหวัดพิษณุโลกซึ่งเป็น "เมืองหลัก" เป็นศูนย์กลางของจังหวัดภาคเหนือตอนล่างอย่างแท้จริง และตั้งอยู่กึ่งกลางระหว่างกรุงเทพมหานครกับเชียงใหม่ มีการคมนาคมไปมาสะดวก ประชากรมากเศรษฐกิจดี

4. ปัจจุบันจังหวัดพิษณุโลกเป็นที่ตั้งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพิษณุโลก แต่เป็นเพียงวิทยาเขต 1 ใน 8 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒซึ่งมีศูนย์กลางอยู่ในกรุงเทพมหานคร และนอกจากนี้ยังมีสถาบันอุดมศึกษาเทียบเท่ามหาวิทยาลัยอีกหลายสถาบันดำเนินการอยู่ในจังหวัดนี้จึงควรให้สถาบันที่อยู่ในระดับเดียวกันรวมเข้าด้วยกัน จัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยใหม่ขึ้น ทั้งนี้ รัฐไม่ต้องเริ่มต้นลงทุนใหม่

5. สถิตินักเรียนที่สำคัญ การศึกษาชั้น ม.ศ.4 หรือ ม.6 ของจังหวัดเขตภาคเหนือตอนล่าง มีประมาณปีละ 10,000 คน แต่สามารถสอบเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้ปีละไม่ถึงร้อยละ 10 ดังนั้นการลงทุนส่งเสริมการศึกษาของรัฐจึงนับว่าสูญเปล่า เพราะเยาวชนไม่มีวิชาชีพที่จะนำไปประกอบอาชีพได้

6. ที่ดินในการก่อสร้างมหาวิทยาลัยแห่งใหม่นี้ กระทรวงมหาดไทยได้อนุญาตให้มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพิษณุโลก ใช้ที่ดินสาธารณประโยชน์ "หนองอ้อ-ปากคลองจิก" ตำบลท่าโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลกตั้งแต่ปี 2522 ที่ดินแปลงนี้ห่างจากตัวเมืองประมาณ 10 ก.ม. และมีพื้นที่ประมาณ 1,300 ไร่ จึงไม่มีปัญหาในการที่จะหาที่ตั้งมหาวิทยาลัยแห่งใหม่ ด้วยเหตุผลดังที่ได้กล่าวมาแล้วนี้ จึงเห็นสมควรแยกมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เฉพาะวิทยาเขตพิษณุโลกมาจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยขึ้นโดยใช้ชื่อว่า "มหาวิทยาลัยนเรศวร"

4. ฉบับ นายสุวิทย์ คุณกิตติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยนเรศวร และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากปัจจุบันนี้ประเทศไทยมีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นอันมาก แต่ปรากฏว่าในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่างๆ ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศเพื่อให้ก้าวทันกับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจนั้น เรายังขาดแคลนบุคลากรในด้านนี้อีกเป็นอันมาก นอกจากนี้ยังมีความจำเป็นที่จะผลิตบุคลากรระดับปริญญาสาขาต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและของประเทศอย่างเร่งด่วน โดยเฉพาะเพื่อเป็นการกระจายการศึกษาระดับอุดมศึกษาสู่ส่วนภูมิภาคให้ทั่วถึง และตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในส่วนภูมิภาคอย่างแท้จริง และเพื่อให้เกิดความคล่องตัวสมควรที่จะให้มีการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขึ้นในเขตภาคเหนือตอนล่าง ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดต่าง ๆ 9 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกำแพงเพชร ตาก นครสวรรค์ พิจิตร พิษณุโลก เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์ และอุทัยธานี จึงเห็นสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยนเรศวรขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 4 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นหลักและให้คณะกรรมาธิการการศึกษาพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2533[8] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 29 มิถุนายน 2533[9] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2533[10] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[8] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 21 มิถุนายน 2533, หน้า 564.

[9] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 7/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 29 มิถุนายน 2533, หน้า 38-39.

[10] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 8/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 6 กรกฎาคม 2533, หน้า 81-82.

6. วันที่ 29 กรกฎาคม 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ.2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 131 หน้า 30-59)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 12 กรกฎาคม 2532[11] มีผู้เสนอ 3 ฉบับ คือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยบูรพา และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันวิทยาเขตบางแสน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นเพียงวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทำให้ประสบปัญหาเกี่ยวกับโครงสร้างการบริหาร การกำหนดนโยบาย งบประมาณ และการบริหารด้านต่าง ๆ จึงไม่สามารถดำเนินงานตามภารกิจของมหาวิทยาลัยได้อย่างสมบูรณ์ ทั้งไม่สามารถพัฒนาหรือขยายสาขาวิชาให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกและความต้องการด้านแรงงานของภูมิภาคนี้ ดังนั้น เพื่อให้สามารถพัฒนาและดำเนินงานตามภารกิจของมหาวิทยาลัยได้อย่างสมบูรณ์ สมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยบูรพา

2. ฉบับ นายนิคม แสนเจริญ กับคณะ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยบูรพาขึ้น และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันวิทยาเขตบางแสน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้ทำการสอนและวิจัยในระดับอุดมศึกษามาแล้วเป็นเวลาถึงยี่สิบแปดปี โดยเปิดสอนถึงเจ็ดคณะผลิตบัณฑิตชั้นปริญญาตรีและปริญญาโทมาแล้วเป็นจำนวนมาก เป็นสถาบันอุดมศึกษาแห่งแรกของประเทศไทยที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค แต่ความเจริญก้าวหน้าเป็นไปอย่างล่าช้าไม่สามารถพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของภูมิภาคนี้ได้ เนื่องจากผูกพันอยู่กับวิทยาเขตอื่นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒอีกเจ็ดแห่งซึ่งตั้งอยู่ในภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศไทย ด้วยเหตุนี้จึงมีปัญหาเกี่ยวกับโครงสร้าง การบริหาร การกำหนดนโยบาย การวางแผน การประสานงาน และปัญหาการบริหารงานด้านอื่นเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น เพื่อความคล่องตัวในการบริหาร และเพื่อให้สามารถปรับปรุงงานด้านต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพโดยใช้บุคลากร งบประมาณ และอาคาร สถานที่ที่ได้รับอยู่แล้วตามปกติ สมควรยกฐานะของวิทยาเขตบางแสนขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยบูรพา

3. ฉบับ นายตรงค์ สิงห์โตทอง เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยบูรพา และ**เหตุผล** ว่าเนื่องจากในปัจจุบันวิทยาลัยเขตบางแสน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาแห่งแรกของประเทศไทย ได้ทำการสอนและวิจัยผลิตบัณฑิตขั้นปริญญาตรีและปริญญาโทมาแล้วเป็นจำนวนมาก แต่ความเจริญก้าวหน้าเป็นไปอย่างล่าช้าซึ่งมีเหตุมาจากการผูกพันอยู่กับวิทยาเขตอื่นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒอีกเจ็ดแห่ง ซึ่งตั้งอยู่ในภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศไทย จึงมีปัญหาเกี่ยวกับโครงสร้างการบริหาร การกำหนดนโยบาย การวางแผน การประสานงาน และปัญหาการบริหารงานด้านอื่น ๆ เป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นการพัฒนาจึงเป็นไปด้วยอุปสรรคและไม่สอดคล้องกับความต้องการของภูมิภาคนี้ เพื่อความคล่องตัวในการบริหารและให้สามารถปรับปรุงงานด้านต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพ เหตุผลและความจำเป็นดังกล่าว จึงเห็นสมควรให้มีการยกฐานะของวิทยาเขตบางแสนขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยบูรพา

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 3 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มี คะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก และให้คณะกรรมาธิการการศึกษา พิจารณา ใน

---

[11] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 16/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 12 กรกฎาคม 2532, หน้า 142, 166, 187 และ 238-239.

การพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2533[12] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจาณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 29 มิถุนายน 2533[13] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2533[14] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

7. วันที่ 29 กรกฎาคม 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พ.ศ.2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 131 หน้า 60-88)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 12 กรกฎาคม 2522[15] มีผู้เสนอ 3 ฉบับ คือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยกฐานะวิทยาลัยอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีผู้ประสงค์จะศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาจำนวนมากแต่มหาวิทยาลัยของรัฐที่มีอยู่สามารถรับนักศึกษาได้จำนวนจำกัด และเพื่อให้มีแหล่งเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาผลผลิตด้านการเกษตรและด้านอื่น ๆ และจะมีผลทำให้ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีรายได้เพิ่มขึ้น สมควรยกฐานะของวิทยาลัยอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

2. ฉบับ นายชาตรี พิริยะกิจไพบูลย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากวิทยาลัยอุบลราชธานี ในสังกัดมหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้ดำเนินงานด้านการเรียน การสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในระดับอุดมศึกษา เน้นหนักไปในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาเกษตรกรรม อุตสาหกรรม การสาธารณสุข และเพื่อแก้ปัญหาข้อจำกัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้อย่างพอเพียง ด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อยกฐานะของวิทยาลัยอุบลราชธานีขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

3. ฉบับ นายสุวิทย์ คุณกิตติ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

---

[12] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 21 มิถุนายน 2533, หน้า 530.

[13] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 7/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 29 มิถุนายน 2533, หน้า 34.

[14] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 8/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 6 กรกฎาคม 2533, หน้า 75.

[15] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 16/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 12 กรกฎาคม 2532, หน้า 29, 51, 101 และ 138-140.

และเหตุผลว่าเนื่องจากมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีอยู่ในปัจจุบันยังคงสามารถที่จะรับนักศึกษาได้จำนวนจำกัดแต่มีผู้ประสงค์ที่จะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาจำนวนมาก โดยเฉพาะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนั้นเพื่อเป็นการกระจายการศึกษาระดับอุดมศึกษาไปสู่ส่วนภูมิภาคให้มากขึ้น รวมทั้งเพื่อเป็นแหล่งเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น อันจะนำไปสู่การพัฒนาผลผลิตด้านการเกษตรและด้านอื่น ๆ ซึ่งจะทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น นำไปสู่การมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และสร้างสรรความเจริญให้ท้องถิ่น จึงเห็นสมควรยกฐานะของวิทยาลัยอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นมหาวิทยาลัย
อุบลราชธานี

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 3 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักและให้คณะกรรมาธิการการศึกษาพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2533[16] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 29 มิถุนายน 2533[17] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2533[18] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

8. วันที่ 29 กรกฎาคม 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2515 (ฉบับที่ 32) พ.ศ.2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 131 หน้า 89-92)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 13 กรกฎาคม 2532[19] มีผู้เสนอ 6 ฉบับ คือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อ 28 ตรี แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2515 โดยเพิ่มมหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยบูรพา และมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เป็นส่วนราชการระดับกรมในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีการแยกกิจการของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางส่วน ไปจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยนเรศวร และมหาวิทยาลัยบูรพา กับได้มีการยกฐานะวิทยาลัยอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยขอนแก่น ขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดย

---

[16] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 21 มิถุนายน 2533, หน้า 480-481.

[17] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 7/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 29 มิถุนายน 2533, หน้า 29-30.

[18] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 8/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 6 กรกฎาคม 2533, หน้า 70-71.

[19] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 17/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 13 กรกฎาคม 2532, หน้า 365, 370, 377 383, 390 และ 415-416.

กำหนดให้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งนั้นเป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นกรมในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2515 ให้สอดคล้องกัน

2. ฉบับ นายนิคม แสนเจริญ กับคณะ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ 28 ตรี แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2515 **และเหตุผล**ว่าให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยบูรพาขึ้นและให้มหาวิทยาลัยนี้เป็นส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่ากรมสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

3. ฉบับ นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ และนายจุติ ไกรฤกษ์ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อ 28 ตรี แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยนเรศวรขึ้นที่จังหวัดพิษณุโลก ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร และให้มหาวิทยาลัยนี้เป็นส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่ากรม สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

4. ฉบับ นายสุชน ชามพูนท กับคณะ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ 28 ตรี แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2515 และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยนเรศวรขึ้นที่จังหวัดพิษณุโลก ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร และให้มหาวิทยาลัยนี้เป็นส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่ากรมสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

5. ฉบับ นายชาตรี พิริยะกิจไพบูลย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อ 28 ตรี แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2515 และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีขึ้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ตามพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และให้มหาวิทยาลัยนี้เป็นส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่ากรมสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

6. ฉบับ นายสุวิทย์ คุณกิตติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ 28 ตรี แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2515 โดยเพิ่มมหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยบูรพา และมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เป็นส่วนราชการระดับกรมในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีการแยกกิจการของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางส่วน ไปจัดตั้งเป็นมหา-วิทยาลัยนเรศวร และมหาวิทยาลัยบูรพา กับได้มีการยกฐานะวิทยาลัยอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยขอนแก่น ขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยกำหนดให้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งนั้นเป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นกรมในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2515 ให้สอดคล้องกัน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 6 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก และให้คณะกรรมาธิการการศึกษาพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2533[20] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[20] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 21 มิถุนายน 2533, หน้า 573.

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 29 มิถุนายน 2533[21] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2533[22] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

9. วันที่ 29 กรกฎาคม 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พ.ศ.2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 131 หน้า 93-122)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 13 กรกฎาคม 2532[23] มีผู้เสนอ 3 ฉบับ คือ

1. คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และ**เหตุผล**ว่า เนื่องจากในปัจจุบันการจัดให้มีการศึกษาระดับอุดมศึกษายังไม่เพียงพอ แก่ความต้องการของประชาชน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดให้มีการศึกษาระดับอุดมศึกษาในส่วนภูมิภาคยังมีจำนวนจำกัด เป็นเหตุให้เกิดปัญหาในการผลิตบุคลากร ที่จะทำงานในด้านการวิจัยและพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อเป็นเครื่องมือของรัฐในการพัฒนาประเทศอย่างยิ่ง ดังนั้น เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวและเป็นการกระจายโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาไปสู่ภูมิภาคให้กว้างขวางยิ่งขึ้นและโดยที่พิจารณาเห็นว่าการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นเรื่องที่ต้องใช้จ่ายงบประมาณในการดำเนินการที่ค่อนข้างสูงมาก การให้เอกชนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินการหรือการจัดให้การบริหารมหาวิทยาลัยมีความคล่องตัวสูงจึงเป็นวิถีทางหนึ่งที่จะแบ่งเบาภาระของรัฐได้เป็นอย่างดี จึงสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีขึ้นในจังหวัดนครราชสีมา เป็นมหาวิทยาลัยภูมิภาคของรัฐ เพื่อให้ดำเนินงานด้านการเรียน การสอน การวิจัย การให้การศึกษาทางด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยให้มีการบริหารที่มีอิสระและความคล่องตัวมากกว่าที่มหาวิทยาลัยของรัฐมีอยู่ในขณะนี้

2. ฉบับ นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ กับคณะ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยสุรนารีขึ้นที่จังหวัดนครราชสีมา และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากจังหวัดนครราชสีมาเป็นจังหวัดใหญ่ และมีประชากรหนาแน่นมากที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นศูนย์กลางการคมนาคมทางบกของจังหวัดต่าง ๆ ในภาคอีสานที่จะเดินทางไปสู่ภาคกลางและภาคอื่น ๆ ของประเทศ ดังนั้นจังหวัดนครราชสีมาจึงเป็นศูนย์รวมด้านต่าง ๆ ของภาคอีสาน เช่น ด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม อุตสาหกรรม และการทหาร และรัฐบาลมีนโยบายให้จังหวัดนครราชสีมาเป็นจุดสกัดกั้นไม่ให้ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมุ่งสู่เมืองหลวง จึงทำให้เกิดการตื่นตัวใน

---

[21] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 7/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 29 มิถุนายน 2533, หน้า 41.

[22] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 8/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 6 กรกฎาคม 2533, หน้า 84.

[23] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 17/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 13 กรกฎาคม 2532, หน้า 417, 443-444, 464 และ 556-565.

ด้านเศรษฐกิจ การขยายเมือง และการกระจายความเจริญในด้านต่าง ๆ ตลอดจนความจำเป็นในการสร้างรากฐานที่มั่นคงในทางการศึกษา แต่เนื่องจากจังหวัดนครราชสีมายังไม่มีสถาบันการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยที่สมบูรณ์ตั้งอยู่ จึงสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นที่จังหวัดนครราชสีมา ใช้ชื่อว่า "มหาวิทยาลัยสุรนารี" โดยรวมวิทยาลัยครูนครราชสีมา และอาชีวศึกษาวิทยาเขตเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือเข้าด้วยกัน ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนาการการศึกษาของชาติในชนบทให้สูงขึ้นตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติที่ได้กำหนดให้มีการขยายสถาบันอุดมศึกษา ให้เพียงพอกับความต้องการของ ประชาชน และเนื่องจากวิทยาลัยครูนครราชสีมาและวิทยาลัยเทคโนโลยี และอาชีวศึกษาวิทยาเขตเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีพื้นที่ติดต่อกันและมีบริเวณกว้างขวางมีเนื้อที่หลายพันไร่ จึงมีความพร้อมทั้งในด้านสถานที่และมีอาจารย์ที่มีคุณภาพพร้อมที่จะสอนนักศึกษาในระดับปริญญาได้ และจะสามารถช่วยลดปัญหานักเรียน นักศึกษาของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ให้มีสถานที่ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้โดยไม่ต้องเข้ามาศึกษาต่อในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นการประหยัดและลดค่าใช้จ่ายอีกทั้งลดปัญหาความแออัดของกรุงเทพมหานครได้เป็นอย่างดี

3. ฉบับ นายประสาร ด่านกุล กับคณะ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีสุรนารี และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันการจัดให้มีการศึกษาระดับอุดมศึกษายังมีไม่เพียงพอแก่ความต้องการของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกระจายการศึกษาระดับอุดมศึกษาไปสู่ส่วนภูมิภาค ซึ่งยังมีจำนวนจำกัด ซึ่งทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนบุคลากรในด้านที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศอยู่ในขณะนี้ คือทางด้านการวิจัยและการพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ดังนั้นเพื่อเป็นกระจายโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาไปสู่ภูมิภาคให้กว้างขวาง และมีความคล่องตัว และมีความเป็นอิสระในการบริหารมากยิ่งขึ้น รวมทั้งเป็นการตอบสนองต่อความจำเป็นในด้านบุคลากรทางด้านที่ขาดแคลนดังกล่าวข้างต้น สมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีขึ้นในจังหวัดนครราชสีมา

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 3 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก และให้ตั้งคณะกรรมาธิการการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2533[24] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 29 มิถุนายน 2533[25] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2533[26] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[24] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 21 มิถุนายน 2533, หน้า 432.

[25] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 7/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 29 มิถุนายน 2533, หน้า 27.

[26] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 8/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 6 กรกฎาคม 2533, หน้า 78.

10. วันที่ 29 สิงหาคม 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลลี้ อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน พ.ศ.2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 158 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 14 มิถุนายน 2533[27] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลลี้ อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน เพื่อใช้ในระบบการผลิต ขยายระบบการผลิต และการจำหน่ายพลังงานจากแร่ลิกไนต์ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากสำนักงานพลังงานแห่งชาติได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืน เพื่อใช้ในระบบการผลิต ขยายระบบการผลิต และการจำหน่ายพลังงานจากแร่ลิกไนต์ ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน ในท้องที่ตำบลลี้ และตำบลดงดำ อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน พ.ศ.2532 เสร็จแล้ว สมควรดำเนินการเพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 134 เสียง ไม่รับหลักการ 48 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 129 เสียง ไม่เห็นชอบ 52 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 22 มิถุนายน 2533[28] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

11. วันที่ 29 สิงหาคม 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการทหาร (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2533 (ร.จ. เล่ม 107 ตอนที่ 158 หน้า 4-12)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 17 พฤษภาคม 2532[29] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ .**มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการทหาร พ.ศ. 2497 ดังต่อไปนี้

1. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 3 เพื่อกำหนดให้ผู้สำเร็จวิชาการทหารจากโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โรงเรียนนายเรือ โรงเรียนนายเรืออากาศ และโรงเรียนแผนที่ได้รับปริญญาตรีในสาขาวิชาที่มีการสอนในโรงเรียนดังกล่าว

2. เพิ่มมาตรา 3 ทวิ เพื่อกำหนดให้ผู้สำเร็จวิชาการทหารจากโรงเรียนเสนาธิการทหารบก โรงเรียนเสนาธิการทหารเรือ และโรงเรียนเสนาธิการทหารอากาศได้รับปริญญาโทในสาขาวิชาที่มีการสอนในโรงเรียนดังกล่าว

---

[27] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 14 มิถุนายน 2533, หน้า 201, 223-225 และ 227.

[28] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 6/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 22 มิถุนายน 2533, หน้า 93-94 และ 95.

[29] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 3/2532 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 17 พฤษภาคม 2532, หน้า 18-20 และ 58-62.

3. เพิ่มมาตรา 3 ตรี เพื่อกำหนดให้โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โรงเรียนนายเรือ โรงเรียนนายเรืออากาศ โรงเรียนแผนที่ โรงเรียนเสนาธิการทหารบก โรงเรียนเสนาธิการทหารเรือ และโรงเรียนเสนาธิการทหารอากาศ มีอำนาจให้ปริญญากิตติมศักดิ์ได้

4. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4 เพื่อกำหนดให้นักเรียนวิชาการทหารอาจได้รับประกาศนียบัตรชั้นสูงแสดงว่าสอบความรู้ได้ตามที่สภาการศึกษาวิชาการทหารกำหนด

5. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 5 เพื่อปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของสภาการศึกษาวิชาการทหารให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

6. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 6 เพื่อกำหนดให้ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ผู้บัญชาการสถาบันวิชาการทหารบกชั้นสูง ผู้บัญชาการสถาบันวิชาการทหารเรือชั้นสูง และผู้บัญชาการสถาบันวิชาการทหารอากาศชั้นสูง เป็นกรรมการในสภาการศึกษาวิชาการทหารด้วย

7. เพิ่มมาตรา 6 ทวิ เพื่อให้สภาการศึกษาวิชาการทหารมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อกระทำการตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

8. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 11 เพื่อเพิ่มอัตราโทษให้สูงขึ้นและเพิ่มบทกำหนดโทษสำหรับผู้ใช้ประกาศนียบัตรชั้นสูงโดยไม่มีสิทธิ หรือให้ผู้อื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิ ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 3 ทวิ และมาตรา 4

9. กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรับรองสิทธิของผู้ที่ได้ปริญญาไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และกำหนดให้ผู้สำเร็จวิชาการทหารจากโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โรงเรียนนายเรือ โรงเรียนนายเรืออากาศ และโรงเรียนแผนที่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับหรือก่อนวันได้ตราพระราชกฤษฎีกากำหนดปริญญาในสาขาวิชาตามพระราชบัญญัตินี้ คงได้รับปริญญาตรีทางวิทยาศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์ตามเดิม

10. เพิ่มบทเฉพาะกาลเพื่อให้ผู้สำเร็จวิชาการทหารในหลักสูตรชั้นปริญญาโทจากโรงเรียนดังกล่าวก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับมีสิทธิได้รับปริญญาโทได้ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกำหนดวิทยฐานะสำหรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาจาก โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า กองทัพบก โรงเรียนนายเรือ กองทัพเรือ โรงเรียนนายเรืออากาศ กองทัพอากาศและโรงเรียนแผนที่ กองบัญชาการทหารสูงสุด ยังไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงให้ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษาวิชาการทหารดังกล่าวสามารถได้รับประกาศนียบัตรชั้นสูงและปริญญาตรงตามสาขาวิชาที่ตนได้ศึกษามา และโดยที่โรงเรียนเสนาธิการทหารบก กองทัพบกได้จัดการศึกษาหลักสูตรชั้นปริญญาขึ้น สมควรกำหนดวิทยฐานะสำหรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตรดังกล่าวให้ได้รับปริญญาโท นอกจากนี้ สมควรกำหนดให้สถาบันการศึกษาวิชาการทหารมีอำนาจให้ปริญญากิตติมศักดิ์แก่บุคคลที่ทรงคุณวุฒิได้ และเพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขดังกล่าว สมควรปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของสภาการศึกษาวิชาการทหาร และเพิ่มตำแหน่งกรรมการสภาการศึกษาวิชาการทหารให้เหมาะสมยิ่ง

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการทหารพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2533[30] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่เห็นชอบ 1 เสียง

---

[30] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 21 มิถุนายน 2533, หน้า 606.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 29 มิถุนายน 2533[31] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการทหารพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2533[32] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

12. วันที่ 29 สิงหาคม 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดขอนแก่น พ.ศ. 2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 158 หน้า 13-15)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 11 กรกฎาคม 2533[33] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดขอนแก่น **และเหตุผล**ว่าเนื่องจากรัฐบาลได้เตรียมการจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนประจำจังหวัดขึ้นในจังหวัดขอนแก่น และโดยที่มาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2494 กำหนดให้การจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนประจำจังหวัดต้องตราเป็นพระราชบัญญัติ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 24 กรกฎาคม 2533[34] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

13. วันที่ 30 สิงหาคม 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลหลุบ อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้แก่วัดป่าพุทธมงคล พ.ศ. 2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 159 หน้า 307-309)

---

[31] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 7/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 29 มิถุนายน 2533, หน้า 45-46.

[32] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 9/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 13 กรกฎาคม 2533, หน้า 12-13.

[33] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 17/2533 สมัยสามัญเป็นพิเศษ, วันที่ 11 กรกฎาคม 2533, หน้า 188, 201-202 และ 203.

[34] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 11/2533 สมัยสามัญเป็นพิเศษ, วันที่ 24 กรกฎาคม 2533, หน้า 11-12 และ 14.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 7 มิถุนายน 2533[35] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่ตำบลหลุบ อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้แก่วัดป่าพุทธมงคล และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากที่ดินสาธารณประโยชน์ดอนกกบากบึงไฮ ในท้องที่ตำบลหลุบ อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งมีเนื้อที่ประมาณ 39 ไร่ 2 งาน 40 ตารางวา และทางราชการได้ขึ้นทะเบียนเป็นที่สาธารณประโยชน์เมื่อ พ.ศ. 2482 โดยใช้เป็นที่ตั้งป่าช้าสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ปัจจุบันปรากฏว่าพลเมืองได้เลิกใช้ประโยชน์ในที่ดินนั้นแล้ว สมควรโอนที่ดินดังกล่าวให้แก่วัดป่าพุทธมงคลเพื่อใช้เป็นที่ตั้งวัด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 มิถุนายน 2533[36]การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และในวาระ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

14. วันที่ 30 สิงหาคม 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลศาลาครุ อำเภอหนองเสือ จังหวัดปทุมธานี ของวัดบางบัวทอง และของวัดท่าอิฐ ตำบลท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ให้แก่สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 159 หน้า 310-312)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 7 มิถุนายน 2533[37] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลศาลาครุ อำเภอหนองเสือ จังหวัดปทุมธานี ของวัดบางบัวทองและของวัดท่าอิฐ ตำบลท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ให้แก่สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในท้องที่อำเภอคลองหลวง อำเภอหนองเสือ และอำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน พ.ศ. 2519 และสำนักงานการปฏิรูปที่ดิน เพื่อเกษตรกรรมได้ทำการสำรวจแล้ว ปรากฏว่า แนวเขตปฏิรูปที่ดินตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวถูกที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลศาลาครุ อำเภอหนองเสือ จังหวัดปทุมธานี ของวัดบางบัวทองและของวัดท่าอิฐ เนื้อที่ 330 ไร่ 1 งาน 33 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 1337 ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาค่าทดแทนที่ดินที่ถูกเขตปฏิรูปที่ดินได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม จึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าว ให้แก่สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อ

---

[35] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 7 มิถุนายน 2533, หน้า 143, 148 และ 149-150.

[36] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 5/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 15 มิถุนายน 2533, หน้า 21-22 และ 24.

[37] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 7 มิถุนายน 2533, หน้า 106,127 และ 128-129.

เกษตรกรรมและกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 มิถุนายน 2533[38] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

15. วันที่ 30 สิงหาคม 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลบึงชำอ้อ อำเภอหนองเสือ จังหวัดปทุมธานี ของวัดสังข์กระจาย แขวงวัดท่าพระ เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร ให้แก่สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 159 หน้า 313-315)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 7 มิถุนายน 2533[39] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลบึงชำอ้อ อำเภอหนองเสือ จังหวัดปทุมธานีของวัดสังข์กระจาย แขวงวัดท่าพระ เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร ให้แก่สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในท้องที่อำเภอคลองหลวง อำเภอหนองเสือและอำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน พ.ศ. 2519 และสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตปฏิรูปที่ดินตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ถูกที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลบึงชำอ้อ อำเภอหนองเสือ จังหวัดปทุมธานี ของวัดสังข์กระจาย แปลงที่เนื้อที่ 1295 ไร่ 1 งาน 78 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 746 และแปลงที่ 2 เนื้อที่ 1287 ไร่ 2 งาน 57 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 3 ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาค่าทดแทนที่ดินที่ถูกเขตปฏิรูปที่ดินได้ชำระค่า ผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนา เพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่รับหลักการ 1 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[38] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 5/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 15 มิถุนายน 2533, หน้า 11-12 และ 14.

[39] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 7 มิถุนายน 2533, หน้า 93,102-103 และ 104.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 มิถุนายน 2533[40] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

16. วันที่ 1 กันยายน 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 161 หน้า 1-47)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 17 พฤษภาคม 2532[41] มีผู้เสนอ 5 ฉบับ คือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยกองทุนสวัสดิการแรงงาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2497 มาเป็นเวลานานแล้วแต่ในขณะนั้นสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมยังไม่อำนวย ให้นำกฎหมายนั้นมาใช้บังคับ ปัจจุบันนี้การพัฒนาในด้านเศรษฐกิจและสังคมได้ก้าวหน้าไปมาก สมควรสร้างหลักประกันบางประการให้แก่ลูกจ้างโดยจัดตั้งกองทุนสวัสดิการแรงงานขึ้น เพื่อให้การสงเคราะห์แก่ลูกจ้างซึ่งประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือตายอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน รวมทั้งการคลอดบุตร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

2. ฉบับนายชวลิต โอสถานุเคราะห์ กับคณะเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และ**เหตุผลว่า**เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมได้ตราขึ้นไว้ ตั้งแต่ พ.ศ. 2497 โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการประกันสังคม และกรมประกันสังคมทำหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารงานประกันสังคม เพื่อช่วยเหลือผู้ประกันตนโดยให้ประโยชน์สงเคราะห์ในกรณีการคลอดบุตร การสงเคราะห์บุตร การเจ็บป่วย การพิการหรือทุพพลภาพ การชราภาพ และการฌาปนกิจตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดไว้ แต่ก่อนที่จะได้มีการจัดตั้งองค์กร และระบบการบริหารงานประกันสังคมดังกล่าว ตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมนั้น สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นอันมาก ทำให้บทบัญญัติต่าง ๆ ไม่เหมาะสมและไม่สะดวกที่จะนำมาใช้ในการปฏิบัติราชการ แต่ความจำเป็นทางเศรษฐกิจและสังคมเพิ่มมากขึ้นกว่าแต่ก่อนในการที่จะต้องจัดให้มีหลักประกันอันมั่นคงในการดำรงชีวิตแก่ลูกจ้างในกิจการบางประเภทที่มีรายได้ประจำน้อยซึ่งไม่พอเลี้ยงชีพตนและครอบครัว หากต้องประสบเคราะห์กรรม หรือต้องหยุดงานเนื่องมาจากเหตุบางประการหรือต้องใช้จ่ายและหยุดงานในการคลอดบุตร สมควรปรับปรุงบทบัญญัติกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมเสียใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดตั้งองค์กรและระบบการบริหารงานประกันสังคม การเป็นผู้ประกันตน เงินกองทุนประกันสังคม การออกเงินสมทบ สำหรับประโยชน์ทดแทน สิทธิของผู้ประกันตนหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องในการที่ได้รับประโยชน์ทดแทนการเจ็บป่วย การคลอดบุตร การทุพพลภาพและการตาย และประโยชน์ทดแทน การขาดรายได้เนื่องจากการหยุดงาน ตลอดจนหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการให้ประโยชน์ทดแทนดังกล่าวแก่ผู้ประกันตน ทั้งนี้ เพื่อจะได้จัดตั้งระบบ

---

[40] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 5/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 15 มิถุนายน 2533, หน้า 4 และ 6.

[41] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 3/2532 สมัยสามัญเป็นพิเศษ, วันที่ 17 พฤษภาคม 2532, หน้า 105,136-137,168,199-200,230 และ 295-307.

การประกันสังคมที่มีประสิทธิภาพโดยเร่งด่วนดังเช่นนานาอารยประเทศทั้งหลายได้จัดตั้งและกำลังดำเนินการอยู่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

3. ฉบับนายณรงค์ วงศ์วรรณ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2497 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากสาระสำคัญของพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2497 ไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมและเศรษฐกิจในปัจจุบัน และพระราชบัญญัตินี้ฉบับนี้ก็ยังมิได้มีพระราชกฤษฎีกาประกาศใช้บังคับในท้องที่ใดเลย นอกจากนี้กฎหมายว่าด้วยกองทุนเงินทดแทน ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม 2515 ก็ให้ความคุ้มครองลูกจ้างเฉพาะกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยในงานเท่านั้น ทำให้ลูกจ้างซึ่งมีรายได้น้อยไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพในครอบครัวต้องประสบความเดือดร้อนเมื่อขาดรายได้ด้วยสาเหตุต่าง ๆ จึงเห็นควรจัดระบบหลักประกันความมั่นคงแก่ลูกจ้าง โดยยกเลิกพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2497 และใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อให้ประโยชน์ทดแทนแก่ผู้ประกันตนในด้านการเจ็บป่วย การคลอดบุตร การทุพพลภาพ การตาย การชราภาพ การว่างงาน การสงเคราะห์บุตร และอุบัติเหตุนอกงาน

4. ฉบับนางเตือนใจ นุตุปละ กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**เพื่อให้เป็นกฎหมายประกันสังคมที่มีความเหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกฎหมายประกันสังคม เป็นกฎหมายที่ผู้ใช้แรงงานเรียกร้องมาเป็นเวลานานแล้วและในขณะนี้ปรากฏว่าหลายพรรคการเมือง ให้ความสนใจเตรียมเสนอกฎหมายฉบับนี้เข้าสู่สภา การที่ผู้ใช้แรงงานต้องการกฎหมายฉบับนี้เพราะจะเป็นการสร้างหลักประกันความมั่นคงในการทำงานให้กับลูกจ้าง ซึ่งขณะนี้ลูกจ้างมีทั้งหมดประมาณ 9 ล้านคน 2 ล้านคนอยู่ในภาครัฐบาล 7 ล้านคนอยู่ในภาคเอกชนผู้รับจ้างทำงานในภาคธุรกิจ เช่น งานอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การประมง ขนส่ง ก่อสร้าง เกษตรกรรม หัตถกรรม หรือแม้แต่ในกิจการของการเงินการธนาคารก็ยังขาดหลักประกันในด้านการเจ็บป่วย คลอดบุตร ทุพพลภาพ ชราภาพ ว่างงาน ซึ่งหลักประกันดังกล่าวนั้นเป็นปัจจัยพื้นฐานที่มนุษย์พึงมี และในขณะเดียวกันนั้นกฎหมายประกันสังคมก็ได้เคยตราขึ้นไว้เมื่อปี 2497 โดยมีหลักการ กำหนดให้ผู้ประกันตนได้รับประโยชน์สงเคราะห์ในการเจ็บป่วย ทุพพลภาพ ตาย คลอดบุตร สงเคราะห์บุตร และชราภาพ ครั้นกาลเวลาได้ล่วงเลยมาจนถึงบัดนี้ ปรากฏว่าสถานการณ์ทางด้านเศรษฐกิจสังคมได้เปลี่ยนไปมาก ความจำเป็นในการที่จะต้องสร้างหลักประกันให้เกิดความมั่นคงในการดำรงชีวิตของลูกจ้างมีมากขึ้น เพื่อให้มีรายได้เลี้ยงตนและครอบครัวเมื่อจะต้องประสบกับเคราะห์กรรม คือการเกิด แก่ เจ็บตาย ชราภาพ หรือว่างงาน และเพื่อปรับปรุงกฎหมายประกันสังคมให้ทันสมัย จึงจำเป็นต้องขยายประโยชน์การสงเคราะห์เพิ่มขึ้นจากกฎหมายประกันสังคมที่เคยมีอยู่เก่า จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

5. ฉบับนายเจริญ เชาวน์ประยูร กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยกองทุนการเจ็บป่วยนอกงาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันลูกจ้างหรือผู้ใช้แรงงานได้รับความคุ้มครอง หรือช่วยเหลือเฉพาะกรณีที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องมาจากการทำงานเท่านั้น แต่ถ้าการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยนั้นเกิดจากสาเหตุที่มิใช่เกิดจากการทำงานแล้วลูกจ้างจะไม่ได้รับความช่วยเหลือเลย แต่เนื่องจากการเจ็บป่วยหรือประสบอันตรายเป็นเหตุการณ์ธรรมชาติซึ่งอาจเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อและสมควรได้รับการช่วยเหลือเช่นเดียวกัน จึงสมควรจัดระบบการช่วยเหลือขึ้นโดยการจัดตั้งกองทุนการเจ็บป่วยนอกงานขึ้นในกรมแรงงาน เพื่อจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยนอกงานหรือการคลอดบุตรโดยให้นายจ้างและลูกจ้างจ่ายเงินสมทบเข้าในกองทุนตามอัตราที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 5 ฉบับด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม 2532[42] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 4 พฤษภาคม 2533[43] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2533[44] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียง 119 เสียง ไม่เห็นชอบ 6 เสียง

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณาจำนวน 22 คน เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2533[45] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2533[46] ที่ประชุมวุฒิสภามีมติไม่เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียง 105 เสียง คะแนนเสียงเห็นชอบ 56 เสียง เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2533[47] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาด้วยคะแนนเสียง 316 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และยืนยันให้ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. .... ของคณะกรรมาธิการร่วมกันมีผลใช้บังคับด้วยคะแนนเสียง 330 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2533[48]

17. วันที่ 2 กันยายน 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 27) พ.ศ. 2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 163 หน้า 1-3)

---

[42] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 21/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 27 กรกฎาคม 2532, หน้า 329-330.

[43] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 1/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 4 พฤษภาคม 2533, หน้า 84-93.

[44] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 2/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 18 พฤษภาคม 2533, หน้า 100.

[45] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 23 พฤษภาคม 2533, หน้า 21-22.

[46] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 4/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 25 พฤษภาคม 2533, หน้า 18-42.

[47] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 8/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 6 กรกฎาคม 2533, หน้า 55.

[48] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 17/2533 สมัยสามัญเป็นพิเศษ, วันที่ 11 กรกฎาคม 2533, หน้า 116-117 และ 123.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 17 พฤษภาคม 2532[49] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เพิ่ม (ฌ) ของมาตรา 47(1) แห่งประมวลรัษฎากรฯ เพื่อกำหนดให้นำเงินที่ได้ส่งเข้าสมทบในกองทุนสวัสดิการแรงงานตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสวัสดิการแรงงานนั้นไปหักลดหย่อนได้ตามประมวลรัษฎากร และ**เหตุผล**ว่าที่ได้มีการตรากฎหมายว่าด้วยกองทุนสวัสดิการขึ้นใช้บังคับ โดยมีหลักการให้ลูกจ้างและนายจ้างร่วมกันส่งเงินเข้าสมทบในกองทุน เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการให้สวัสดิการแก่ลูกจ้างในกรณีที่มิใช่เนื่องจากการทำงาน สมควรให้การสนับสนุนแก่ผู้ซึ่งต้องส่งเงินเข้าสมทบในกองทุนดังกล่าว โดยการให้นำเงินที่ได้ส่งเข้าสมทบในกองทุนนั้นไปหักลดหย่อนได้ตามประมวลรัษฎากร

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม 2532[50] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 4 พฤษภาคม 2533[51] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2533[52] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

18. วันที่ 2 กันยายน 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 33) พ.ศ. 2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 163 หน้า 4-7)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 26 กรกฎาคม 2533[53] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อ 19 และข้อ 20 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 เพื่อกำหนดให้กระทรวงมหาดไทยมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการประกันสังคมเพิ่มขึ้น และจัดตั้งสำนักงานประกันสังคมขึ้นในกระทรวงมหาดไทย และ**เหตุผล**ว่าโดยที่กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมได้กำหนดให้จัดตั้งสำนักงานประกันสังคมขึ้นมีฐานะเป็นกรมในกระทรวงมหาดไทย เพื่อดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันสังคม สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[49] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 3/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 17 พฤษภาคม 2532, หน้า 310 และ 312.

[50] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 21/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 27 กรกฎาคม 2533, หน้า 338.

[51] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 1/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 4 พฤษภาคม 2533, หน้า 97-98.

[52] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 3/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 22 พฤษภาคม 2533, หน้า 7.

[53] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 23/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 26 กรกฎาคม 2533, หน้า 331,337-338 และ 339.

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 27 กรกฎาคม 2533[54] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

19. วันที่ 2 กันยายน 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของกรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของสำนักงานประกันสังคม กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 163 หน้า 8-10)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 26 กรกฎาคม 2533[55]คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของกรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการประกันสังคม ไปเป็นของสำนักงานประกันสังคม กระทรวงมหาดไทย และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการจัดตั้งสำนักงานประกันสังคมขึ้นในกระทรวงมหาดไทย ในการนี้สมควรโอนบรรดาอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการประกันสังคม ไปเป็นของสำนักงานประกันสังคม กระทรวงมหาดไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 27 กรกฎาคม 2533[56]การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[54] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 12/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 27 กรกฎาคม 2533, หน้า 11 และ 13.

[55] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 23/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 26 กรกฎาคม 2533, หน้า 340,345 และ 347.

[56] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 12/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 27 กรกฎาคม 2533, หน้า 17 และ 19.

20. วันที่ 2 กันยายน 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2533 (ร.จ. เล่ม 107 หน้า 163 หน้า 11-16)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 26 กรกฎาคม 2533[57] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้**

(1) แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 ดังต่อไปนี้

(1.1) แก้ไขความในข้อ 3 เพื่อกำหนดให้มีกองทุนเงินทดแทนและสำนักงานกองทุนเงินทดแทนในสำนักงานประกันสังคม กระทรวงมหาดไทย และให้เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมเป็นประธานคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน

(1.2) แก้ไขความในข้อ 10 เพื่อกำหนดให้เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ยึด อายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ไม่จ่ายเงินสมทบและหรือเงินเพิ่ม

(2) โอนกองทุนเงินทดแทนในกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย และโอนอำนาจหน้าที่ และกิจการบริหารบางส่วนของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานกองทุนเงินทดแทนและงานกองทุนเงินทดแทนในสำนักงานแรงงานจังหวัด ไปเป็นของสำนักงานประกันสังคม กระทรวงมหาดไทย

และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีกฎหมายจัดตั้งสำนักงานประกันสังคมขึ้นในกระทรวงมหาดไทยเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับโครงการประกันสังคม และโดยที่กองทุนเงินทดแทนตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 ข้อ 3 ของกรมแรงงานกระทรวงมหาดไทย เป็นการประกันประเภท หนึ่งของโครงการประกันสังคม สมควรแก้ไขประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 โดยโอนกองทุนเงินทดแทนในกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย และโอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย และของเจ้าหน้าที่ของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานกองทุนเงินทดแทนและงานกองทุนเงินทดแทนในสำนักงานแรงงานจังหวัด ตลอดจนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานกองทุนเงินทดแทนและงานกองทุนเงินทดแทนในสำนักงานแรงงานจังหวัดไปเป็นของสำนักงานประกันสังคม กระทรวงมหาดไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 27 กรกฎาคม 2533[58] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[57] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 23/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 26 กรกฎาคม 2533, หน้า 348-349, 355 และ 357.

[58] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 12/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 27 กรกฎาคม 2533, หน้า 28 และ 34.

21. วันที่ 5 กันยายน 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของตุลาการรัฐธรรมนูญ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 165 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 12 กรกฎาคม 2533[59] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2523 เพื่อปรับปรุงอัตราเงินประจำตำแหน่งของประธานตุลาการรัฐธรรมนูญและตุลาการรัฐธรรมนูญให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากอัตราเงินประจำตำแหน่งของประธานตุลาการรัฐธรรมนูญและตุลาการรัฐธรรมนูญตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2523 ได้ใช้มาเป็นเวลานานไม่เหมาะสมกับสถานภาพของตำแหน่งและภาวะค่าครองชีพในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงอัตราเงินประจำตำแหน่งของประธานตุลาการรัฐธรรมนูญและตุลาการรัฐธรรมนูญเสียใหม่

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่รับหลักการ 1เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 24 กรกฎาคม 2533[60] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

22. วันที่ 6 กันยายน 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลเมืองเดช อำเภอเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี ให้แก่วัดเมืองเดช พ.ศ. 2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 167 หน้า 359-361)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 7 มิถุนายน 2533[61] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลเมืองเดช อำเภอเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี ให้แก่วัดเมืองเดช และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากที่ดินสาธารณประโยชน์ที่ทำเลเลี้ยงสัตว์บ้านเมืองเก่า ในท้องที่ตำบลเมืองเดช อำเภอเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งมีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ 10,000 ไร่ และทางราชการได้สงวนหวงห้ามไว้เป็นที่เลี้ยงสัตว์เมื่อ พ.ศ.2472 ก็ได้ขึ้นทะเบียนเป็นที่สาธารณประโยชน์ไว้เมื่อ พ.ศ. 2481 ปัจจุบันปรากฏว่าพลเมืองได้เลิกใช้ประโยชน์ในที่ดินนั้นแล้ว สมควรโอนที่ดินดังกล่าวบางส่วนเนื้อที่ประมาณ 34 ไร่ 2 งาน 9 ตารางวา ให้แก่วัดเมืองเดชเพื่อใช้เป็นที่ตั้งวัด

---

[59] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 18/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 12 กรกฎาคม 2533, หน้า 361,365-366 และ 383.

[60] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 11/2533 สมัยสามัญเป็นพิเศษ, วันที่ 24 กรกฎาคม 2533, หน้า 32-33 และ 35.

[61] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 7 มิถุนายน 2533, หน้า 132-137 และ 139.

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 มิถุนายน 2533[62] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

23. วันที่ 11 กันยายน 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของศูนย์ฝึกอบรมการไปรษณีย์แห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. 2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 169 หน้า 363-367)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 12 กรกฎาคม 2533[63] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายคุ้มครองการดำเนินงานของศูนย์ฝึกอบรมการไปรษณีย์แห่งเอเชียและแปซิฟิก และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ประเทศไทยได้ลงนามในความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับสหภาพไปรษณีย์แห่งเอเชียและแปซิฟิกว่าด้วยสิทธิพิเศษของศูนย์ฝึกอบรมการไปรษณีย์แห่งเอเชียและแปซิฟิก ซึ่งความตกลงดังกล่าวได้กำหนดให้ศูนย์ฝึกอบรมการไปรษณีย์แห่งเอเชียและแปซิฟิกเป็นนิติบุคคลและมีสำนักงานตั้งอยู่ในประเทศไทย และรัฐบาลไทยตกลงที่จะให้สิทธิพิเศษบางประการเพื่อคุ้มครองการดำเนินงานของศูนย์

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 24 กรกฎาคม 2533[64] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

24. วันที่ 17 กันยายน 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ในท้องที่ตำบลหนองอ้อ อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ให้แก่วัดหัวโป่ง และที่

---

[62] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 5/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 15 มิถุนายน 2533, หน้า 16 และ 18.

[63] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 18/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 12 กรกฎาคม 2533, หน้า 386 และ 390-393.

[64] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 11/2533 สมัยสามัญเป็นพิเศษ, วันที่ 24 กรกฎาคม 2533, หน้า 38-40.

ธรณีสงฆ์ วัดหัวโป่ง ในท้องที่ตำบลหนองอ้อ อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ให้แก่กระทรวงการคลัง พ.ศ. 2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 175 หน้า 1-4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 13 มิถุนายน 2533[65] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ในท้องที่ตำบลหนองอ้อ อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เพื่อแลกเปลี่ยนกับที่ธรณีสงฆ์ วัดหัวโป่ง ในท้องที่ตำบลหนองอ้อ อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากวัดหัวโป่ง ตำบลหนองอ้อ อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี มีความประสงค์จะขอแลกเปลี่ยนที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลหนองอ้อ อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เนื้อที่ประมาณ 1 ไร่ ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 10623 กับที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ รบ. 321 ที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ในท้องที่เดียวกันและอยู่ในความครอบครองใช้ประโยชน์ของกรมชลประทาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เนื้อที่ประมาณ 3 งาน 13 ตารางวา เพื่อให้บริเวณที่สร้างโบสถ์ของวัดมีอาณาเขตกว้างขวาง กรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมธนารักษ์เห็นชอบด้วย สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุดังกล่าวให้แก่วัดหัวโป่ง และโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดหัวโป่ง ให้แก่กระทรวงการคลัง เพื่อให้กรมชลประทานได้เข้าครอบครองใช้ประโยชน์แทนพื้นที่เดิมต่อไป

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 22 มิถุนายน 2533[66] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

25. วันที่ 26 กันยายน 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 187 หน้า 1-39)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 21 กันยายน 2531[67] มีผู้เสนอ 3 ฉบับคือ

1. ฉบับนายวัชระ ประภาพัฒน์ เป็นผู้เสนอ
2. ฉบับนายเชาวลิต สุขสวัสดิ์ กับคณะเป็นผู้เสนอ

---

[65] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 10/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 13 มิถุนายน 2533, หน้า 413,418 และ 420.

[66] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 6/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 22 มิถุนายน 2533, หน้า 41 และ 43.

[67] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 21 กันยายน 2531, หน้า 148-150, 181-183, 214-216, 251 และ 255.

3. ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ โดยทั้ง 3 ฉบับ มีหลักการและเหตุผลทำนองเดียวกัน **มีหลักการ** ให้ปรับปรุงบรรพ 5 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังต่อไปนี้

(1) ความสมบูรณ์ของการหมั้นและผลของการหมั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 1436 มาตรา 1437 มาตรา 1439 มาตรา 1441 มาตรา 1447 และเพิ่มมาตรา 1447/1 มาตรา 1447/2)

(2) การคุ้มครองคู่สมรสที่วิกลจริต (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 1464 และเพิ่มมาตรา 1464/1)

(3) การจัดการสินสมรส (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 1476 มาตรา 1477 และมาตรา 1480 มาตรา 1482 มาตรา 1484 มาตรา 1486 มาตรา 1487 และมาตรา 1490(1) และเพิ่มมาตรา 1484/1 และยกเลิกมาตรา 1483)

(4) การแยกสินสมรสและรวมสินสมรส (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา1492 และเพิ่มมาตรา 1492/1)

(5) การสมรสที่เป็นโมฆะ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 1495 มาตรา 1496 มาตรา 1497 มาตรา 1498 มาตรา 1499 และมาตรา 1500 และเพิ่มมาตรา 1497/1 มาตรา 1499/1

(6) เหตุหย่า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 1516(5) และเพิ่มมาตรา 1516(4/1) และ (4/2)

(7) ผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรในกรณีมีการหย่า (แก้ไขมาตรา 1520 และมาตรา 1521)

(8) บทสันนิษฐานการเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 1538 และมาตรา 1539 วรรคหนึ่ง และยกเลิกมาตรา 1540)

(9) การฟ้องคดีไม่รับเด็กเป็นบุตร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 1542 มาตรา 1543 และมาตรา 1544)

(10) การฟ้องปฏิเสธความเป็นบุตร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 1545)

(11) การจดทะเบียนเด็กเป็นบุตร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 1548 และ มาตรา 1552 และ ยกเลิกมาตรา 1550 และมาตรา 1553)

(12) การฟ้องให้รับเด็กเป็นบุตร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 1555 (4) และ (6)

(13) อำนาจปกครอง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 1566)

(14) การเป็นผู้อนุบาลและผู้พิทักษ์ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 1598/15 มาตรา 1598/16 และ มาตรา 1598/18 และเพิ่มเติมมาตรา 1569/1)

(15) การจัดการทรัพย์สินของผู้เยาว์ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 1574 และ มาตรา 1580)

(16) สิทธิหน้าที่ของบิดามารดาและบุตร (เพิ่มมาตรา 1584/1)

(17) ผู้ปกครอง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 1585 วรรคสอง มาตรา 1586 มาตรา 1587 (5) มาตรา 1588 มาตรา 1590 มาตรา 1591 มาตรา 1592 มาตรา 1593 วรรคสอง มาตรา 1598/6 มาตรา 1598/7 และ มาตรา 1598/8 และยกเลิกมาตรา 1589)

(18) บุตรบุญธรรม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 1598/19 มาตรา 15981/21 มาตรา 1598/22 มาตรา 1598/23 มาตรา 1598/24 มาตรา 1598/25 มาตรา 1598/27 มาตรา 1598/31 วรรคสาม มาตรา 1598/33(1) (2) (3) และ (8) มาตรา 1598/35 วรรคหนึ่ง และมาตรา 1598/37 และเพิ่มมาตรา 1598/26 วรรคสอง และยกเลิก มาตรา 1598/33(9))

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่บทบัญญัติบรรพ 5 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยความสมบูรณ์ของการหมั้นและผลของการหมั้น การคุ้มครองคู่สมรสที่วิกลจริต การจัดการสินสมรส การแยกสินสมรสและรวมสินสมรส การสมรสที่เป็นโมฆะ เหตุหย่า ผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรในกรณีมีการหย่า บทสันนิษฐานความเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมาย การฟ้องคดีไม่รับเด็กเป็นบุตร การฟ้องปฏิเสธความเป็นบุตร การจดทะเบียนเด็กเป็น

บุตร การฟ้องให้รับเด็กเป็นบุตร อำนาจปกครอง การเป็นผู้อนุบาลและผู้พิทักษ์ การจัดการทรัพย์สินของผู้เยาว์ สิทธิหน้าที่ของบิดามารดาและบุตร ผู้ปกครอง และบุตรบุญธรรม นั้น ยังไม่สอดคล้องและไม่เอื้ออำนวยต่อสภาพความเป็นอยู่ในสังคมปัจจุบัน สมควรปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 3 ฉบับด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่รับหลักการ 1 เสียง ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2532[68] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 2 มิถุนายน 2532[69] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2533[70] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณา จำนวน 19 คน เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2533[71] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2533[72] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2533[73] ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2533[74]

---

[68] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 24 พฤษภาคม 2532, หน้า 141.

[69] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 4/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 2 มิถุนายน 2532, หน้า 68-70.

[70] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 2/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 18 พฤษภาคม 2533, หน้า 27.

[71] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 23 พฤษภาคม 2533 หน้า 14-20.

[72] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 4/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 25 พฤษภาคม 2533, หน้า 16-18.

[73] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 17/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 11 กรกฎาคม 2533 หน้า 274.

[74] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 9/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 13 กรกฎาคม 2533, หน้า 7.

26. วันที่ 26 กันยายน 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 187 หน้า 40-42)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 21 กันยายน 2531[75] มีผู้เสนอ 3 ฉบับคือ

1. ฉบับนายวัชระ ประภาพัฒน์ เป็นผู้เสนอ

2. ฉบับนายเชาวลิต สุขสวัสดิ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ

3. ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ โดยทั้ง 3 ฉบับ มี**หลักการ**และเหตุผลทำนองเดียวกัน มี**หลักการ**ให้เพิ่มเติมกรณียกเว้นไม่ต้องทำการทดลองเลี้ยงดูเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรม (ร่างมาตรา 3 แก้ไขมาตรา 19 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. 2522) และ**เหตุผล**ว่า เนื่องจากข้อยกเว้นไม่ต้องทดลองเลี้ยงดูเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรมที่กำหนดไว้ตามกฎหมายปัจจุบันคือพี่ร่วมบิดามารดา พี่ร่วมบิดาหรือมารดา ทวด ปู่ ย่า ตา ยาย ลุง ป้า น้า อา หรือผู้ปกครองนั้น ปรากฏว่ายังมีกรณีอื่นซึ่งสมควรได้รับการยกเว้นอีก เช่น กรณีคู่สมรสฝ่ายหนึ่งจะรับบุตรบุญธรรมหรือบุตรที่ติดมาของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งเป็นบุตรบุญธรรมของตนด้วย จึงสมควรแก้ไขกฎหมายโดยเปิดโอกาสให้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไข กรณีที่จะได้รับการยกเว้นเพิ่มขึ้นได้ตามความเหมาะสม

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 3 ฉบับด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2532[76] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 2 มิถุนายน 2532[77] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2533[78] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาจำนวน 19 คน เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2533[79] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้น

---

[75] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 21 กันยายน 2531, หน้า 112,116,119 และ 123-126.

[76] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 24 พฤษภาคม 2532, หน้า 147.

[77] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 4/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 2 มิถุนายน 2532, หน้า 72-73.

[78] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 2/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 18 พฤษภาคม 2533, หน้า 29-30.

[79] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 23 พฤษภาคม 2533, หน้า 20-21.

พิจารณา เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2533[80] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราช บัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2533[81] ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2533[82]

27. วันที่ 26 กันยายน 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจดทะเบียนครอบครัว (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 187 หน้า 43-45)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 21 กันยายน 2531[83] มีผู้เสนอ 3 ฉบับคือ

1. ฉบับนายวัชระ ประภาพัฒน์ เป็นผู้เสนอ
2. ฉบับนายเชาวลิต สุขสวัสดิ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ
3. ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ โดยทั้ง 3 ฉบับมีหลักการและเหตุผลทำนองเดียวกัน

มีหลักการให้แก้ไขวิธีปฏิบัติในการจดทะเบียนเด็กเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมาย ให้สอดคล้องกับมาตรา 1548 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ร่างมาตรา 3 แก้ไขมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติจดทะเบียนครอบครัว พ.ศ. 2478) และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากมาตรา 1548 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์ในการจดทะเบียนเด็กเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมาย ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... จึงสมควรแก้ไขวิธีปฏิบัติในการจดทะเบียนเด็กเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมาย ในมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติจดทะเบียนครอบครัว พ.ศ. 2478 ให้สอดคล้องกับการแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ดังกล่าวด้วย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 3 ฉบับด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักและให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2532[84] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[80] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 4/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 25 พฤษภาคม 2533, หน้า 16-18.

[81] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 17/2533 สมัยสามัญ,"วันที่ 11 กรกฎาคม 2533, หน้า 280.

[82] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 9/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 13 กรกฎาคม 2533, หน้า 9.

[83] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9/2531 สมัยสามัญ, วันที่ 21 กันยายน 2531, หน้า 128,133,137, และ 142-145.

[84] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 24 พฤษภาคม 2532, หน้า 154.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 2 มิถุนายน 2532[85]ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2533[86] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณา จำนวน 19 คน เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2533[87] ที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2533[88] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2533[89] ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2533[90]

28. วันที่ 30 กันยายน 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2534 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 194 หน้า 1-58)

29. วันที่ 19 ตุลาคม 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติสถานพยาบาลสัตว์ พ.ศ.2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 214 หน้า 1-20)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 23 พฤษภาคม 2533[91] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลสัตว์ และ**เหตุผลว่า**เนื่องจากในปัจจุบันนี้มีการจัดตั้งและดำเนินกิจการสถานพยาบาลสัตว์มากขึ้น และมีการโฆษณาที่อาจทำให้ประชาชนหลงเข้าใจผิดว่าสถานพยาบาลสัตว์นั้น มีสัตวแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ ทั้งในทางอายุรกรรม ศัลยกรรม

---

[85] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานกาประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 4/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 2 มิถุนายน 2532 หน้า 74-75.

[86] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 2/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 18 พฤษภาคม 2533, หน้า 33.

[87] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 23 พฤษภาคม 2533, หน้า 21.

[88] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 4/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 25 พฤษภาคม 2533, หน้า 16-18.

[89] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 17/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 11 กรกฎาคม 2533, หน้า 287.

[90] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 9/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 13 กรกฎาคม 2533, หน้า 10.

[91] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 23 พฤษภาคม 2533, หน้า 118 และ 173-174.

และสูติกรรม ตลอดจนการฉีดวัคซีนป้องกันโรคสัตว์ต่าง ๆ โดยใช้ชื่อว่าสัตวแพทย์ คลินิก คลินิกรักษาสัตว์ หรือโรงพยาบาลสัตว์ทั้ง ๆ ที่สถานที่นั้นไม่มีสัตวแพทย์ปริญญาประจำสถานพยาบาลสัตว์เหล่านั้น หรือจัดให้มีผู้ที่ไม่มีใบอนุญาตประกอบการบำบัดโรคสัตว์ เป็นผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ จนเป็นเหตุให้เจ้าของสัตว์หลงเชื่อในคำชักชวนโฆษณาอันไม่เป็นความจริง นอกจากนั้นสถานที่ดังกล่าวบางแห่งไม่เหมาะสมที่จะตั้งเป็นสถานพยาบาลสัตว์ เนื่องจากโรคสัตว์บางชนิดสามารถติดต่อถึงคนได้ อันเป็นอันตรายต่อเจ้าของสัตว์และผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับสัตว์ที่ป่วยทำให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของสัตว์ และสถานพยาบาลสัตว์ก็ไม่ถูกสุขลักษณะและขาดผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ สมควรที่จะควบคุมการจัดตั้งและการดำเนินกิจการสถานพยาบาลสัตว์

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 107 เสียง ไม่รับหลักการ 53 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2533[92] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 24 กรกฎาคม 2533[93] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 7 กันยายน 2533[94] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

30. วันที่ 29 ตุลาคม 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดสระฉัททันต์ ตำบลสันโป่ง อำเภอแม่ริม จังหวัด เชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 218 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 7 มิถุนายน 2533[95] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่วัด วัดสระฉัททันต์ ตำบลสันโป่ง อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสายใหญ่ เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการแม่แตง ที่ตำบลสันโป่ง อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 24.700 ถูกที่วัด วัดสระฉัททันต์ ตำบลสันโป่ง อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ เนื้อที่ 2 ไร่ 2 งาน 36 ตารางวา ตามแบบแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค.1) เลขที่ 96 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดเชียงใหม่ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำ

---

[92] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 17/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 11 กรกฎาคม 2533, หน้า 316.

[93] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 11/2533 สมัยสามัญเป็นพิเศษ, วันที่ 24 กรกฎาคม 2533, หน้า 16.

[94] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 1/2533 สมัยวิสามัญ, วันที่ 7 กันยายน 2533, หน้า 65.

[95] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 7 มิถุนายน 2533, หน้า 165 และ 174-176.

เสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้วสมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 มิถุนายน 2533[96] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

31. วันที่ 29 ตุลาคม 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดศรีชมภู ตำบลสันโป่ง อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 218 หน้า 4-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 7 มิถุนายน 2533[97] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่วัด วัดศรีชมภู ตำบลสันโป่ง อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสายใหญ่ เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการแม่แตง ที่ตำบลสันโป่ง อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ และได้ทำการสำรวจแล้ว ปรากฏว่าแนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 26.500 ถูกที่วัด วัดศรีชมภู ตำบลสันโป่ง อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ เนื้อที่ 3 งาน ตามแบบแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค.1) เลขที่ 231 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทาน จังหวัดเชียงใหม่ ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 มิถุนายน 2533[98] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับ

---

[96] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 5/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 15 มิถุนายน 2533, หน้า 36 และ 38.

[97] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 7 มิถุนายน 2533, หน้า 178 และ 184-186.

[98] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 5/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 15 มิถุนายน 2533, หน้า 41 และ 43.

หลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

32. วันที่ 29 ตุลาคม 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์ วัดคุณานุสรณ์ ตำบลขี้เหล็ก อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 218 หน้า 7-9)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 7 มิถุนายน 2533[99] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ธรณีสงฆ์ วัดคุณานุสรณ์ ตำบลขี้เหล็ก อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสายใหญ่ เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการแม่แตง ที่ตำบลขี้เหล็ก อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ และได้ทำการสำรวจแล้ว ปรากฏว่าแนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 20.250 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดคุณานุสรณ์ ตำบลขี้เหล็ก อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ เนื้อที่ 2 ไร่ 1 งาน 24 ตารางวา ตามแบบแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค.1) เลขที่ 30/2498 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดเชียงใหม่ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 มิถุนายน 2533[100] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

33. วันที่ 29 ตุลาคม 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดศรีชลธาร ตำบลขี้เหล็ก อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 218 หน้า 10-12)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 7 มิถุนายน 2533[101] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่วัด วัดศรีชลธาร ตำบลขี้เหล็ก อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชล

---

[99] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 7 มิถุนายน 2533, หน้า 198, 205 และ 207.

[100] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 5/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 15 มิถุนายน 2533, หน้า 49 และ 51.

[101] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 7 มิถุนายน 2533, หน้า 188 และ 194-196.

ประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสายใหญ่ เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการแม่แตง ที่ตำบลขี้เหล็ก อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ และได้ทำการสำรวจแล้ว ปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 22.800 ถูกที่วัด วัดศรีชลธาร ตำบลขี้เหล็ก อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ เนื้อที่ 1 งาน 84 ตารางวา ตามแบบแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค.1) เลขที่ 471 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สิน เพื่อการชลประทานจังหวัดเชียงใหม่ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 มิถุนายน 2533[102] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

34. วันที่ 29 ตุลาคม 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์ วัดโพธิ์ชัย ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 218 หน้า 13-15)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 7 มิถุนายน 2533[103] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ธรณีสงฆ์ วัดโพธิ์ชัย ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 3 ซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการมหาราช ที่ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 18.000 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดโพธิ์ชัย ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี เนื้อที่ 1 ไร่ 98 ตารางวา ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3) เลขที่ 89 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดสิงห์บุรีได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

---

[102] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 5/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 15 มิถุนายน 2533, หน้า 45 และ 47.

[103] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 7 มิถุนายน 2533, หน้า 209 และ 214-216.

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 15 มิถุนายน 2533[104] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

35. วันที่ 29 ตุลาคม 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์ วัดใหม่อรัญญิกาวาส ตำบลบ้านอิฐ อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 218 หน้า 16-18)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 13 มิถุนายน 2533[105] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ธรณีสงฆ์ วัดใหม่อรัญญิกาวาส ตำบลบ้านอิฐ อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 2 ขวา เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการมหาราช ที่ตำบลบ้านอิฐ อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ ตอน กม.ที่ 3.900 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดใหม่อรัญญิกาวาส ตำบลบ้านอิฐ อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง เนื้อที่ 1 ไร่ 2 งาน 70 ตารางวา ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3) เลขที่ 3 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดอ่างทองได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 22 มิถุนายน 2533[106] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[104] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 5/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 15 มิถุนายน 2533, หน้า 53 และ 55.

[105] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 10/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 13 มิถุนายน 2533, หน้า 350 และ 358-360.

[106] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 6/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 22 มิถุนายน 2533, หน้า 16 และ 18.

36. วันที่ 29 ตุลาคม 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลไทรน้อย อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของวัดเสนาสนาราม ตำบลหัวรอ อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัด พระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 218 หน้า 19-21)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 14 มิถุนายน 2533[107] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลไทรน้อย อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของวัดเสนาสนาราม ตำบลหัวรอ อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองระบายน้ำสายใหญ่บางบาล 2 เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการบางบาล ที่ตำบลไทรน้อย อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองระบายน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 2.700 ถูกที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลไทรน้อย อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของวัดเสนาสนาราม ตำบลหัวรอ อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ 1 ไร่ 1 งาน 61 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 3442 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าว ให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 22 มิถุนายน 2533[108] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

37. วันที่ 29 ตุลาคม 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลมหาพราหมณ์ อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยาของวัดเสนาสนาราม ตำบลหัวรอ อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 218 หน้า 22-25)

---

[107] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 14 มิถุนายน 2533, หน้า 145, 151 และ 153.

[108] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 6/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 22 มิถุนายน 2533, หน้า 49 และ 51.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 14 มิถุนายน 2533[109] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลมหาพราหมณ์ อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของวัดเสนาสนาราม ตำบลหัวรอ อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองระบายน้ำสายใหญ่บางบาล 3 และคลองส่งน้ำสาย 1 ขวา ส.5 เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการบางบาล ที่ตำบลมหาพราหมณ์ อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองระบายน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 3.220 และแนวเขตคลองส่งสายนี้ ตอน กม.ที่ 7.300 ถูกที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลมหาพราหมณ์ อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของวัดเสนาสนาราม ตำบลหัวรอ อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ 2 งาน 74 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 1003 และเนื้อที่ 1 ไร่ 1 งาน 35 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 2254 ตามลำดับ คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนา เพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 22 มิถุนายน 2533[110] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

38. วันที่ 29 ตุลาคม 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลบ้านใหม่ อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของวัดเสนาสนาราม ตำบลหัวรอ อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน 2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 218 หน้า 26-28)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 14 มิถุนายน 2533[111] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลบ้านใหม่ อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของวัดเสนาสนาราม ตำบลหัวรอ อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

---

[109] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 14 มิถุนายน 2533, หน้า 155 และ 161-163.

[110] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 6/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 22 มิถุนายน 2533, หน้า 53 และ 55.

[111] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 6/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 14 มิถุนายน 2533, หน้า 133,141 และ 143.

ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองระบายน้ำสายใหญ่บางบาล 2 เพื่อประโยชน์แก่กรมชลประทานตามโครงการบางบาล ที่ตำบลล้านใหม่ อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตคลองระบายน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 7.000 ถูกที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลบ้านใหม่ อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของวัดเสนาสนาราม ตำบลหัวรอ อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ 2 งาน 93 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 3890 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าตอบแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าว ให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมการศาสนาได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 22 มิถุนายน 2533[112] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

39. วันที่ 29 ตุลาคม 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดสิงห์สุธาวาส ตำบลบ้านแป้ง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 218 หน้า 29-31)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 14 มิถุนายน 2533[113] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดสิงห์สุธาวาส ตำบลบ้านแป้ง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 1 ขวา ส.8 เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการบางบาล ที่ตำบลบ้านแป้ง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 7.000 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดสิงห์สุธาวาส ตำบลบ้านแป้ง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ 1 ไร่ 68 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 541 คณะกรรมการจัดซื้อ และกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทาน จังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

---

[112] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 6/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 22 มิถุนายน 2533, หน้า 45 และ 47.

[113] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 14 มิถุนายน 2533, หน้า 165 และ 170-172.

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 22 มิถุนายน 2533[114] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

40. วันที่ 29 ตุลาคม 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดกระแชง ตำบลกระแชง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 218 หน้า 32-34)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 14 มิถุนายน 2533[115] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดกระแชง ตำบลกระแชง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย 1 ขวา ส.8 เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการบางบาล ที่ตำบลกระแชง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 1.800 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดกระแชง ตำบลกระแชง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ 1 ไร่ 3 งาน 87 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 1126 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทาน จังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 22 มิถุนายน 2533[116] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[114] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 6/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 22 มิถุนายน 2533, หน้า 56-58.

[115] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 14 มิถุนายน 2533, หน้า 174 และ 178-181.

[116] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 6/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 22 มิถุนายน 2533, หน้า 62-64.

41. วันที่ 29 ตุลาคม 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดธรรมสังเวช ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 218 หน้า 35-37)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 13 มิถุนายน 2533[117] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่วัด วัดธรรมสังเวช ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ก่อสร้างคลองส่งน้ำสาย 3 ซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการมหาราช ที่ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 18.500 ถูกที่วัดวัดธรรมสังเวช ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี เนื้อที่ 3 งาน 8 ตารางวา ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3) สารบบเลขที่ 13 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทาน จังหวัดสิงห์บุรีได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 22 มิถุนายน 2533[118] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

42. วันที่ 29 ตุลาคม 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดธรรมสังเวช ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 218 หน้า 38-40)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 13 มิถุนายน 2533[119] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดธรรมสังเวช ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ก่อสร้างพนังสายสิงห์บุรี - โพธิ์ชัย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการก่อสร้างทางชลประทานที่ 6 ที่ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตพนังสายนี้ตอน กม.ที่ 8.500 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดธรรม

---

[117] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 10/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 13 มิถุนายน 2533, หน้า 364, 374 และ 376.

[118] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 6/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 22 มิถุนายน 2533, หน้า 20 และ 22.

[119] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 10/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 13 มิถุนายน 2533, หน้า 378, 383 และ 385.

สังเวช ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี เนื้อที่ 2 ไร่ 3 งาน 80 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 3615 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดสิงห์บุรี ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้วกรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 22 มิถุนายน 2533[120] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

43. วันที่ 29 ตุลาคม 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลโพธิ์ชัย อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ของวัดธรรมสังเวช ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 218 หน้า 41-43)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 13 มิถุนายน 2533[121] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่ตำบลโพธิ์ชัย อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ของวัดธรรมสังเวช ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ก่อสร้างพนังสายสิงห์บุรี - โพธิ์ชัยเพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการก่อสร้างทางชลประทานที่ 6 ที่ตำบลโพธิ์ชัย อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตพนังสายนี้ตอน กม.ที่ 8.500 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดธรรมสังเวช ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี เนื้อที่ 1 ไร่ 20 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 6959 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทาน จังหวัดสิงห์บุรี ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจาณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[120] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 6/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 22 มิถุนายน 2533, หน้า 23-25.

[121] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 10/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 13 มิถุนายน 2533, หน้า 387 และ 392-394.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 22 มิถุนายน 2533[122]การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

44. วันที่ 29 ตุลาคม 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดท้องคุ้ง ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 218 หน้า 44-46)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 13 มิถุนายน 2533[123] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดท้องคุ้ง ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ก่อสร้างคลองระบายน้ำสาย 6 ซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการช่องแค ที่ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองระบายน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 1.500 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดท้องคุ้ง ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี เนื้อที่ 1 ไร่ ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 149 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สิน เพื่อการชลประทานจังหวัดลพบุรีได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 22 มิถุนายน 2533[124]การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

45. วันที่ 29 ตุลาคม 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดโคก ตำบลบางชะนี อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 218 หน้า 47-49)

---

[122] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 6/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 22 มิถุนายน 2533, หน้า 28-30.

[123] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 10/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 13 มิถุนายน 2533, หน้า 396 และ 400-402.

[124] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 6/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 22 มิถุนายน 2533, หน้า 32-33, และ 35.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 13 มิถุนายน 2533[125] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดโคก ตำบลบางชะนี อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ก่อสร้างคลองส่งน้ำสาย 1 ซ้าย-ส.1 เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการบางบาล ที่ตำบลบางชะนี อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ ตอน กม.ที่ 2.200 และตอน กม.ที่ 2.360 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดโคก ตำบลบางชะนี อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ 3 ไร่ 1 งาน 41 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 2527 และเนื้อที่ 2 ไร่ 2 งาน 4 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 2514 ตามลำดับ คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้องและกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบ ให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 22 มิถุนายน 2533[126]การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

46. วันที่ 29 ตุลาคม 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดราษฎร์บำรุง ตำบลในเมือง อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา ให้แก่กรมทางหลวง พ.ศ.2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 218 หน้า 50-52)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 14 มิถุนายน 2533[127]คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดราษฎร์บำรุง ตำบลในเมือง อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา ให้แก่กรมทางหลวง และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืน เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 2 สายสระบุรี-หนองคาย ตอนสระบุรี-นครราชสีมา ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนในท้องที่อำเภอสีคิ้ว อำเภอสูงเนิน และอำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา พ.ศ.2499 เสร็จแล้ว แต่เนื่องจากแนวเขตที่จะทำการสร้างและขยายทางหลวงตอนดังกล่าวนี้ตอน กม.ที่ 254 (254+557.97-254+659.97) ถูกที่วัด วัดราษฎร์บำรุง ตำบลในเมือง อำเภอเมืองนครราชสีมา

---

[125] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 10/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 13 มิถุนายน 2533, หน้า 404 และ 409-410.

[126] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 6/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 22 มิถุนายน 2533, หน้า 37 และ 39.

[127] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 14 มิถุนายน 2533, หน้า 185 และ 195-197.

จังหวัดนครราชสีมา เนื้อที่ 2 งาน 69 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 992 คณะกรรมการปรองดองค่าทดแทนที่ดินของกรมทางหลวงจึงได้กำหนดค่าผาติกรรมให้ และกรมทางหลวงได้ติดต่อกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมทางหลวง ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมทางหลวงได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมทางหลวง

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 22 มิถุนายน 2533[128] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

47. วันที่ 17 พฤศจิกายน 2533

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่แขวงแสมดำ แขวงบางบอน เขตบางขุนเทียน แขวงหลักสอง เขตหนองแขม แขวงบางแค แขวงบางแคเหนือ แขวงบางไผ่ เขตภาษีเจริญ และแขวงบางเชือกหนัง แขวงบางพรม แขวงบางระมาด เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร เพื่อสร้างทางหลวงพิเศษหมายเลข 340 สายพระประแดง-บางบัวทอง ตอนบางขุนเทียน-ตลิ่งชัน พ.ศ.2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 231 หน้า 1-4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 11 กรกฎาคม 2533[129] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่แขวงแสมดำ แขวงบางบอน เขตบางขุนเทียน แขวงหลักสอง เขตหนองแขม แขวงบางแค แขวงบางแคเหนือ แขวงบางไผ่ เขตภาษีเจริญ และแขวงบางเชือกหนัง แขวงบางพรม แขวงบางระมาด เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร เพื่อสร้างทางหลวงพิเศษหมายเลข 340 สายพระประแดง-บางบัวทอง ตอนบางขุนเทียน-ตลิ่งชัน และเหตุผลว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงพิเศษ หมายเลข 340 สายพระประแดง-บางบัวทอง ตอนบางขุนเทียน-ตลิ่งชัน ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงพิเศษสายพระประแดง-บางแค-ตลิ่งชัน-บางบัวทอง ตอนพระประแดง-บางแค-ตลิ่งชัน พ.ศ.2523 เสร็จแล้ว สมควรดำเนินการเพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไปและปรากฏว่ามีความจำเป็นต้องเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่แขวงหลักสอง เขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร เพื่อสร้าง ทางหลวงพิเศษสายดังกล่าวเพิ่มขึ้น ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้ติดต่อและทำความตกลงกับราษฎรผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินในท้องที่ดังกล่าวเสร็จไปด้วยดีเกือบทุกรายแล้ว ยกเว้นเจ้าของที่ดินเพียงรายเดียวไม่ยอมรับเงินค่าทดแทนตามจำนวนที่คณะกรรมการปรองดองกำหนดให้ กรมทางหลวงไม่อาจแก้ไขโดยทางอื่นได้ จึงจำเป็นต้องดำเนินการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์รายนี้เพิ่มขึ้น และเนื่องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินรายอื่นทั้งหมดในบริเวณเดียวกันได้

---

[128] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 6/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 22 มิถุนายน 2533, หน้า 66-68.

[129] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 17/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 11 กรกฎาคม 2533, หน้า 158,171 และ 173.

ตกลงยอมรับค่าทดแทนในหลักเกณฑ์เดียวกันทั้งหมดไปแล้วตามราคาในวันที่พระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงฯ ใช้บังคับ ดังนั้น เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่เจ้าของและผู้ครอบครองที่ดินที่ได้ให้ความร่วมมือแก่ทางราชการเพื่อประโยชน์ส่วนรวมในการพัฒนาท้องถิ่น จึงมีความจำเป็นต้องกำหนดค่าทดแทนที่ดินที่เวนคืนโดยถือเป็นมาตรฐานเดียวกันโดยมีบทบัญญัติไว้เป็นพิเศษ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 20 กรกฎาคม 2533[130] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[130] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 10/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 20 กรกฎาคม 2533, หน้า 93-96.

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ ปี 2534

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1. พระราชบัญญัติองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย พ.ศ.2533	655
2. พระราชบัญญัติว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา พ.ศ.2533	655
3. พระราชบัญญัติพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ.2534	656
4. พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534	656
5. พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการยึดและควบคุมอำนาจการปกครองแผ่นดิน เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2534 พ.ศ.2534	657
6. พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 7 ฉบับที่ 19 และฉบับที่ 20 ลงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2534 พ.ศ.2534	657
7. พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดมีนบุรี พ.ศ.2534	658
8. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย พ.ศ.2534	658
9. พระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534	659
10.พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดศรีสำเภาวนาราม ตำบลพลา อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง ให้แก่กองทัพเรือ พ.ศ.2534	659
11.พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสำนักงานตำรวจสากลสำหรับเอเชียตะวันออก เฉียงใต้ ณ กรุงเทพมหานคร พ.ศ.2534	660
12.พระราชบัญญัติเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันเป็นที่สรรเสริญยิ่งดิเรกคุณาภรณ์ พ.ศ.2534	660
13.พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดทางวินัยของข้าราชการซึ่งไปปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานที่มิใช่ส่วนราชการ พ.ศ.2534	661
14.พระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ.2534	662
15.พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ.2527 พ.ศ.2534	662
16.พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534	663
17.พระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2534	664
18.พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2534	665
19.พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของบรรษัทประกันต่อแห่งเอเชีย พ.ศ. 2534	666
20.พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ.2534	666
21.พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ 13) พ.ศ.2534	667

เรื่อง	หน้า
22.พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ 12) พ.ศ.2534	668
23.พระราชบัญญัติเสื้อครุยข้าราชการตุลาการ และตะโต๊ะยุติธรรม พ.ศ.2534	670
24.พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534	670
25.พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2534	671
26.พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงอุตสาหกรรมไปเป็นของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2534	671
27.พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2534	672
28.พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 28) พ.ศ. 2534	673
29.พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2534	674
30.พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2534	675
31.พระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534	676
32.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดแหลมฉบัง ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ให้แก่การท่าเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ.2534	676
33.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดแหลมฉบัง ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ให้แก่การท่าเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ.2534	677
34.พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบ้านป้อม อำเภอพระนครศรีอยุธยา ตำบลมหาพราหมณ์ ตำบลพระขาว ตำบลน้ำเต้า อำเภอบางบาล ตำบลนมโค ตำบลสามกอ ตำบลเจ้าเจ็ด อำเภอเสนา ตำบลแก้วฟ้า ตำบลบางซ้าย อำเภอบางซ้าย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และตำบลไผ่กองดิน ตำบลสาลี อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อสร้างทางหลวง จังหวัดหมายเลข 3263 สายอยุธยา-บ้านสาลี พ.ศ.2534	678
35.พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534	678
36.พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534	679
37.พระราชบัญญัติยกเว้นค่าธรรมเนียมบางประเภทให้แก่ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญชัยสมรภูมิ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2534	679
38.พระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534	680
39.พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2535[1]	681

[1] ดูรายละเอียดในหมวดงบประมาณรายจ่ายประจำปี

เรื่อง	หน้า
40.พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลภูมิ ตำบลห้วยเขน ตำบลวังตะกู ตำบลสำนักขุนเณร ตำบลวังงิ้ว อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร และตำบลดงขุย อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข 1069 สายต่อเขตเทศบาลเมืองบางมูลนาก ควบคุม-ดงขุย พ.ศ.2534	681
41.พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 29) พ.ศ.2534	682
42.พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2534	682
43.พระราชบัญญัติการกักเรือ พ.ศ.2534	684
44.พระราชบัญญัติการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2534	685
46.พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลละหาร อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี และตำบลบางคูวัด อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 345 สายสะพานนนทบุรี-บางบัวทอง พ.ศ. 2534	686
46.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดิน โดยเฉพาะในท้องที่ตำบลตะโก กิ่งอำเภอทุ่งตะโก อำเภอสวี จังหวัดชุมพร ให้แก่วัดเทพนิมิต ตำบลตะโก กิ่งอำเภอทุ่งตะโก อำเภอสวี จังหวัดชุมพร พ.ศ. 2534	686
47.พระราชบัญญัติเครื่องหมายครุฑพ่าห์ พ.ศ. 2534	687
48.พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534	687
49.พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2534	688
50.พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534	690
51.พระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2534	691
52.พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2534	692
53.พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2534	693
54.พระราชบัญญัติไพ่ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2534	694
55.พระราชบัญญัติรายได้เทศบาล (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2534	694
56.พระราชบัญญัติรายได้สุขาภิบาล (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2534	695
57.พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534	696
58.พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534	697
59.พระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2534	698
60.พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534	698
61.พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534	699

เรื่อง	หน้า
62.พระราชบัญญัติการปิโตรเลียม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2534	699
63.พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534	700
64.พระราชบัญญัติการรับขนของทางทะเล พ.ศ. 2534	701
65.พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร์ พ.ศ. 2534	702
66.พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 26 ลงวันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2534 พ.ศ. 2534	702
67.พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2534	703
68.พระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534	703
69.พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 31) พ.ศ. 2534	704
70.พระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2534	704
71.พระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534	705
72.รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2534[2]	706
73.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดสหราษฎร์บำรุง ตำบลคลองควาย อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	707
74.พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดหนองตาเสือ ตำบลกุยบุรี อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	707
75.พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดอัมพวันวิทยาราม ตำบลกุดจับ อำเภอกุดจับ จังหวัดอุดรธานี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	708
76.พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดธัญญารามราษฎร์บำรุง ตำบลอำแพง อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	708
77.พระราชบัญญัติโอนที่วัดวัดตะโหนดตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534	709
78.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดโพสิทธาราม ตำบลน้ำตาล อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534	710
79.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่ตำบลโพรงมะเดื่อ อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม ของวัดเสน่หา ตำบลพระปฐมเจดีย์ อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534	710

[2] ดูรายละเอียดในหมวดรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

เรื่อง	หน้า
80.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่ตำบลโพธิ์ชัย อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ของวัดธรรมสังเวช ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534	711
81.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลน้ำตาล อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ของวัดโพธิ์ศรี ตำบลอินทร์บุรี อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	712
82.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดโพธิ์ศรี ตำบลอินทร์บุรี อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	713
83.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่ตำบลงิ้วราย อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ของวัดโพธิ์ศรี ตำบลอินทร์บุรี อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534	713
84.พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดหัวเตย ตำบลดอนประดู่ อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง ให้แก่ กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	714
85.พระราชบัญญัติโอนที่วัดวัดบึงแก้วตำบลชนบทอำเภอชนบท จังหวัดขอนแก่น ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534	715
86.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดหนองไก่ดำ ตำบลต้นมะพร้าว อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534	715
87.พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดท้องบัว ตำบลกำแพงเซา อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	716
88.พระราชบัญญัติโอนที่วัดวัดแม่แพงตำบลแม่ปั๋ง อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	716
89.พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์ วัดคร้อพนัน ตำบลท่าไม้ อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี ให้แก่ กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	717
90.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดบางบาล ตำบลบางบาล อำเภอบางบาล จังหวัด พระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	718
91.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดโพธิ์เรียง ตำบลบ้านทาน อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	718
92.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่ตำบลหนองปรง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ของวัดชีสระอินทร์ ตำบลคลองกระแชง อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	719

เรื่อง	หน้า
93.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่ตำบลบางหลวง อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยาของวัดบ้านขวาง ตำบลกบเจา อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534	720
94.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่ตำบลประจันตคาม อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรีของวัดบางแขยง ตำบลโนนห้อม อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	721
95.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดโบสถ์วรดิตถ์ ตำบลป่าโมก อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	721
96.พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2534	722
97.พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2534	722
98.พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดเกี๋ยงคาเก่า ตำบลวงเหนือ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	723
99.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดหัวโป่ง ตำบลหนองอ้อ อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	724
100. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดบัวสุวรรณ์ประดิษฐ์ ตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	724
101. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดเกี๋ยงคาเก่า ตำบลวงเหนือ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	725
102. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดช่องลม ตำบลไผ่กองดิน อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	726
103. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดพรหมประสิทธิ์ ตำบลบ้านนอก อำเภอปะนาเระ จังหวัดปัตตานี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534	726
104. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่ตำบลหนองปลาไหล อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรีของวัดแก่นเหล็ก ตำบลคลองกระแชง อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	727
105. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่ตำบลนาพันสาม อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรีของวัดแก่นเหล็ก ตำบลคลองกระแชง อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	728
106.พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่ตำบลกฤษณา อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรีของวัดมณีวรรณ ตำบลโคกคราม อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	728

เรื่อง	หน้า
107. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดพระยาญาติ ตำบลเกาะเกิด อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	729
108. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดหน้าพระเมรุราชิการาม ตำบลท่าวาสุกรี อำเภอเมืองพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	730
109. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดหน้าต่างนอก ตำบลหน้าไม้ อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	731
110. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดหน้าต่างใน ตำบลหน้าไม้ อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	731
111. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดหน้าต่างใน ตำบลหน้าไม้ อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	732
112. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดใบบัว ตำบลบ้านกระทุ่ม อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	732
113. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดหนองกะพ้อ ตำบลบ้านทุ่งควายกิน อำเภอแกลง จังหวัดระยอง ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	733
114. พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดเจติยภูมิ ตำบลบ้านขาม อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	734
115. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดบางปลาหมอ ตำบลน้ำเต้า อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	734
116. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่ตำบลบ้านแป้ง อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยาของวัดนิเวศธรรมประวัติ ตำบลบ้านเลน อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	735
117. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดศรีมงคล ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	736
118. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่ตำบลบ้านโพธิ์ อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรีของวัดอินทร์เกษม ตำบลดลิ่งชัน อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	737
119. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดดอนคลัง ตำบลดอนคลัง อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	737

เรื่อง	หน้า
120. พระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์บนทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2534	738
121. พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2534	738
122. พระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534	739
123. พระราชบัญญัติบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. 2534	740
124. พระราชบัญญัติบรรษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. 2534	740
125. พระราชบัญญัติให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำผิดบางอย่างทางทะเล (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2534	741
126. พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 14) พ.ศ.2534	742
127. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534	743
128. พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของกรมการเมืองกับอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของกรมเศรษฐกิจและของกรมสารนิเทศ กระทรวงการต่างประเทศไปเป็นของกรมยุโรปใต้ กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กรมเอเชียตะวันออก หรือกรมเอเชียใต้ ตะวันออกกลางและแอฟริกา กระทรวงการต่างประเทศ พ.ศ. 2534	743
129. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัด พ.ศ.2534	744
130. พระราชบัญญัติพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พ.ศ.2534	744
131. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดยวด ตำบลบ้านแพน อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	745
132. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดปากน้ำ ตำบลแคออก อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	746
133. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดลอดช่อง ตำบลบ้านป้อม อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	747
134. พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดใหม่ ตำบลกบเจา อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	747
135. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดโบสถ์ ตำบลบางบาล อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	748
136. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่ ตำบลบางชะนี อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยาของวัดถนน ตำบลโผงเผง อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534	749

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ในปี 2534

1. วันที่ 22 มกราคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย พ.ศ.2533 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 11 หน้า 1-20)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 11 กรกฎาคม 2533[1] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย และ**เหตุผลว่า**เนื่องจากได้มีการลงนามในบันทึกความเข้าใจระหว่างราชอาณาจักรไทยและมาเลเซียเกี่ยวกับการจัดตั้งองค์กรร่วมเพื่อแสวงประโยชน์จากทรัพยากรในพื้นดินใต้ทะเลในบริเวณที่กำหนดของไหล่ทวีปของประเทศทั้งสองในอ่าวไทย เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2522 และต่อมาได้มีการลงนามในความตกลงว่าด้วยธรรมนูญและเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการจัดตั้งองค์กรร่วมไทย-มาเลเซียระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย และรัฐบาลแห่งมาเลเซีย เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม พ.ศ.2533 ตามความตกลงดังกล่าวมีข้อกำหนดด้วยว่า ทั้งสองประเทศจะต้องออกกฎหมายอนุวัตรการก่อตั้งองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย โดยมีสาระสำคัญเหมือนกัน และประกาศใช้บังคับพร้อมกันด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้ประชุมลับเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ แต่ได้มีมติใดเกี่ยวกับรายงานการประชุมลับเรื่องนี้ และได้มีประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 3 ลงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 ให้สภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง รายงานการประชุมลับดังกล่าวจึงไปรวมอยู่ในรายงานการประชุม

2. วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา พ.ศ.2533 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 31 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 26 กรกฎาคม 2533[2] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยกเลิกประกาศให้ใช้สัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกรุงสยามกับอเมริกา วันที่ 30 ธันวาคม พ.ศ.2465 และให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ประเทศไทยและประเทศสหรัฐอเมริกาได้ลงนามในสนธิสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสหรัฐอเมริกาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนเมื่อวันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ.2526 ยกเลิกสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกรุงสยามกับสหปาลีรัฐอเมริกา วันที่ 30 ธันวาคม พ.ศ. 2465 และกำหนดหลักการในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างประเทศทั้งสองขึ้นใหม่ สมควรมีกฎหมายเพื่ออนุวัติการให้เป็นไปตามสนธิสัญญาฯดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[1] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 17/2533 สมัยสามัญ วันที่ 11 กรกฎาคม 2533, หน้า 129 และ 147-148.

[2] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 23/2533 สมัยสามัญ วันที่ 26 กรกฎาคม 2533, หน้า 298, 307-308 และ 327-328.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 27 กรกฎาคม 2533[3] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

3. วันที่ 18 เมษายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 69 หน้า 1-24)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 15 เมษายน 2534[4] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์และ**เหตุผล**ว่ารัฐวิสาหกิจเป็นกิจการของรัฐที่จัดตั้งขึ้นเพื่อที่ดำเนินกิจการสาธารณูปโภคและสาธารณูปการแก่ประชาชนมีความสัมพันธ์ระหว่างพนักงานกับรัฐตลอดจนการคุ้มครองสิทธิประโยชน์แตกต่างจากความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างในกิจการของเอกชน สมควรมีกฎหมายกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างพนักงานรัฐวิสาหกิจกับรัฐ การจัดตั้งสมาคมพนักงานรัฐวิสาหกิจตลอดจนหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นข้อเสนอและข้อร้องทุกข์ องค์กรที่ทำหน้าที่พิจารณาและชี้ขาดข้อเสนอเป็นการเฉพาะแตกต่างไปจากกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ที่บังคับใช้ระหว่างนายจ้างและลูกจ้างในองค์กรของเอกชนจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง 223 เสียง ไม่รับหลักการ 4 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่เห็นชอบส่วนน้อย

4. วันที่ 18 เมษายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534 (ร.จ.เล่ม 108 ฉบับพิเศษ ตอนที่ 69 หน้า 25-27)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 15 เมษายน 2534[5] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ให้กิจการรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ไม่อยู่ในกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกฎหมายว่าด้วยพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ได้จัดวางระบบความสัมพันธ์ระหว่างพนักงานกับฝ่ายบริหารรัฐ

---

[3] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 12/2533, สมัยสามัญ วันที่ 27 กรกฎาคม 2533, หน้า 4-5 และ 7.

[4] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 3/2534, วันที่ 15 เมษายน 2534, หน้า 101, 163-164 และ 303.

[5] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 3/2534, วันที่ 15 เมษายน 2534, หน้า 304, 308-309 และ 321.

วิสาหกิจไว้เป็นการเฉพาะ แตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ.2518 สมควรแยกรัฐวิสาหกิจตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ.2518 มาอยู่ในบังคับกฎหมายว่าด้วยพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้การทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนน้อย วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่เห็นชอบส่วนน้อย

5. วันที่ 3 พฤษภาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการยึดและควบคุมอำนาจการปกครองแผ่นดิน เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2534 พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 79 หน้า 1-4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 4 เมษายน 2534[6] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้นิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการยึดและควบคุมอำนาจการปกครองแผ่นดิน เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 และเหตุผลว่าโดยที่การยึดและควบคุมอำนาจการปกครองแผ่นดินและยกเลิกรัฐธรรมนูญ ซึ่งคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติได้กระทำเป็นผลสำเร็จเมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2534 นั้น คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ได้กระทำไปด้วยความปรารถนาที่จะแก้ไขสถานการณ์ซึ่งเป็นภยันตรายต่อประเทศชาติ สถาบันพระมหากษัตริย์ และประชาชนเพื่อให้เกิดความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร ความเป็นธรรมในการปกครองประเทศ ความสามัคคีของชนในชาติ ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความผาสุกของประชาชนชาวไทย และความเจริญรุ่งเรืองของประเทศ ทั้งได้กระทำไปโดยมิได้ปรารถนาแสวงหาประโยชน์ส่วนตนหรือบำเหน็จตอบแทนแต่ประการใด จึงเป็นการสมควรที่จะให้มีนิรโทษกรรมแก่บรรดาบุคคลซึ่งได้กระทำการ เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวนั้น จึงสมควรให้มีกฎหมายนิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการยึดและควบคุมอำนาจการปกครองประเทศในครั้งนี้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่รับหลักการ 1 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

6. วันที่ 11 พฤษภาคม 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 7 ฉบับที่ 19 และฉบับที่ 20 ลงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2534 พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 85 หน้า 1)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 9 พฤษภาคม 2534[7] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้ยกเลิกประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 7 ฉบับที่

---

[6] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 2/2534, วันที่ 4 เมษายน 2534, หน้า 80, 86-87 และ 90.

[7] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 7/2534, วันที่ 9 พฤษภาคม 2534, หน้า 147, 156 และ 159.

19 และฉบับที่ 20 ลงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2534 **และเหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการยกเลิกประกาศกฎอัยการศึกตามประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 4 เรื่อง การใช้กฎอัยการศึกทั่วราชอาณาจักร ลงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2534 และขณะนี้ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องห้ามการชุมนุมทางการเมืองหรือดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอีกต่อไปแล้ว สมควรยกเลิกประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 7 เรื่อง การห้ามชุมนุมทางการเมือง ประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 19 เรื่องให้เลื่อนการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาลและกรรมการสุขาภิบาลออกไปโดยไม่มีกำหนดและประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 20 เรื่อง พระราชบัญญัติพรรคการเมือง ห้ามพรรคการเมืองประชุมหรือดำเนินกิจกรรมอื่นใดทางการเมือง ลงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2534 จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

7. วันที่ 14 พฤษภาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดมีนบุรี พ.ศ.2534 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 86 หน้า 236-238)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 9 พฤษภาคม 2534[8] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดมีนบุรี **และเหตุผล**ว่าโดยที่แขวงท่าแร้ง แขวงสายไหม แขวงออเงิน เขตบางเขน แขวงคันนายาว แขวงสะพานสูง เขตบึงกุ่ม และแขวงจรเข้บัว เขตลาดพร้าว ตั้งอยู่ประชิดกับเขตมีนบุรี ซึ่งเป็นที่ตั้งของศาลจังหวัดมีนบุรี และการคมนาคมติดต่อระหว่างแขวงดังกล่าวกับศาลจังหวัดมีนบุรีเป็นไปด้วยความสะดวกและรวดเร็ว เหมาะสมที่จะให้คู่ความนำคดีที่เกิดขึ้นในท้องที่ดังกล่าวมาดำเนินคดีที่ศาลจังหวัดมีนบุรีมากกว่าที่ศาลแขวงพระนครเหนือ ศาลอาญา หรือศาลแพ่ง สมควรที่จะขยายเขตอำนาจศาลจังหวัดมีนบุรี ออกไปให้ครอบคลุมท้องที่แขวงดังกล่าวเพื่ออำนวยความสะดวกแก่คู่ความและประชาชนที่จะมาติดต่อราชการกับศาล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

8. วันที่ 14 พฤษภาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย พ.ศ.2534 (ร.จ. เล่ม 108 ฉบับพิเศษ ตอนที่ 86 หน้า 239-241)

---

[8] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 7/2534, วันที่ 9 พฤษภาคม 2534, หน้า 170, 174 และ 176.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 9 พฤษภาคม 2534[9] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย และ**เหตุผล**ว่า โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย ให้มีเขตตลอดท้องที่อำเภอบึงกาฬ อำเภอปากคาด อำเภอโซ่พิสัย อำเภอพรเจริญ และอำเภอเซกา จังหวัดหนองคาย เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอดังกล่าว และโดยที่มีประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

9. วันที่ 11 มิถุนายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 102 หน้า 347-350)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 26 เมษายน 2534[10] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตของก๊าซปิโตรเลียม (แอล.พี.จี.) และก๊าซที่คล้ายกัน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากหน่วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตสำหรับจัดเก็บภาษีก๊าซปิโตรเลียม (แอล.พี.จี.) และก๊าซที่คล้ายกันใช้เป็นหน่วย "ลิตร" ยังไม่สอดคล้องกับโครงสร้างการกำหนดราคาขายที่ทางราชการกำหนดเป็นหน่วย "กิโลกรัม" และโดยที่ส่วนผสมของก๊าซปิโตรเลียมเหลวแตกต่างกัน เมื่อคำนวณจากหน่วย "ลิตร" เป็นหน่วย "กิโลกรัม" ทำให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมแต่ละรายเสียภาษีไม่เท่ากัน เพื่อความเป็นธรรม สมควรเปลี่ยนหน่วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตของก๊าซปิโตรเลียม (แอล.พี.จี.) จากหน่วย "ลิตร" เป็นหน่วย "กิโลกรัม" จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

10. วันที่ 19 มิถุนายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดศรีสำเภาวนาราม ตำบลพลา อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง ให้แก่กองทัพเรือ พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 107 หน้า 1-3)

---

[9] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 7/2534, วันที่ 9 พฤษภาคม 2534, หน้า 161,165 และ 168.

[10] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 5/2534, วันที่ 26 เมษายน 2534, หน้า 458, 466-467 และ 469.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 17 พฤษภาคม 2534[11] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่วัด วัดศรีสำเภาวนาราม ตำบลบ้านฉาง จังหวัดระยอง ให้แก่กองทัพเรือ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกองทัพเรือจะต้องใช้ที่ดินในท้องที่อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี และอำเภอบ้านฉาง อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง เพื่อการอันจำเป็นในการป้องกันประเทศโดยตรงและได้ทำการสำรวจแล้ว ปรากฏว่า แนวเขตที่ดินที่จะต้องใช้นี้ ถูกที่วัดวัดศรีสำเภาวนาราม ตำบลพลา อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง เนื้อที่ประมาณ 59 ไร่ 55 ตารางวา ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3) ทะเบียน เล่ม 15 หน้า 110 กองทัพเรือจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กองทัพเรือ ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกองทัพเรือได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กองทัพเรือ แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ.2505 มาตรา 34 บัญญัติว่า ที่วัดและที่ธรณีสงฆ์จะโอนกรรมสิทธิ์ได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

11. วันที่ 28 มิถุนายน 2534

พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสำนักงานตำรวจสากลสำหรับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ณ กรุงเทพมหานคร พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 114 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 24 พฤษภาคม 2534[12] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินงานของสำนักงานตำรวจสากลสำหรับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ณ กรุงเทพมหานคร และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการลงนามในความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับองค์การตำรวจอาชญากรรมระหว่างประเทศว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันเพื่อคุ้มครองการดำเนินงานของสำนักงานดังกล่าวจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

12. วันที่ 22 กรกฎาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันเป็นที่สรรเสริญยิ่งดิเรกคุณาภรณ์ พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 127 หน้า 1-6)

---

[11] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 8/2534, วันที่ 17 พฤษภาคม 2534, หน้า 242, 246 และ 248.

[12] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 9/2534, วันที่ 24 พฤษภาคม 2534, หน้า 287, 294-295 และ 301.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 3 พฤษภาคม 2534[13] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันเป็นที่สำหรับพระราชทานเป็นบำเหน็จแก่บุคคลตั้งกระทำความดีความชอบอันเป็นประโยชน์แก่ประเทศ ศาสนา และประชาชนโดยเฉพาะสรรเสริญยิ่งดิเรกคุณาภรณ์ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ปรากฏว่าได้มีบุคคลซึ่งกระทำความดีความชอบอันเป็นประโยชน์แก่ประเทศ ศาสนา และประชาชนมากขึ้นเป็นลำดับเท่าที่ปฏิบัติมาแล้วรัฐบาลได้ตอบสนองคุณงามความดีด้วยการขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์สองตระกูล คือ เครื่องราชอิสริยาภรณ์อันเป็นที่เชิดชูยิ่งช้างเผือก และเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันมีเกียรติยศยิ่งมงกุฎไทยให้เป็นบำเหน็จ แต่เพื่อให้เกิดความเหมาะสมยิ่งขึ้นจึงเห็นสมควรสร้างเครื่องราชอิสริยาภรณ์ตระกูลใหม่ขึ้นโดยเฉพาะ สำหรับพระราชทานเป็นบำเหน็จความดีความชอบแก่บุคคลผู้ทำประโยชน์ดังกล่าวนั้นจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม 2534[14] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

13. วันที่ 22 กรกฎาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดทางวินัยของข้าราชการซึ่งไปปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานที่มิใช่ส่วนราชการ พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 127 หน้า 7-10)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 9 พฤษภาคม 2534[15] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยความผิดทางวินัยของข้าราชการซึ่งไปปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานที่มิใช่ส่วนราชการ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากปรากฏว่าได้มีการแต่งตั้งหรือมอบหมายให้ "ข้าราชการ" ซึ่งได้แก่บุคคลซึ่งรับราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนในกระทรวง ทบวง กรม และบุคคลซึ่งปฏิบัติหน้าที่โดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนในราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ไปดำรงตำแหน่งกรรมการ หรือตำแหน่งอื่นในองค์การของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ หรือให้ปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานที่รัฐร่วมทุนหรือหน่วยงานที่รัฐให้เงินอุดหนุนหรือดำเนินกิจการ แต่ยังไม่มีกฎหมายกำหนดมาตรการที่จะดำเนินการลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการดังกล่าว ซึ่งได้กระทำผิดวินัยขึ้น สมควรกำหนดให้การปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการ และถ้าข้าราชการผู้นั้นกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามวินัยข้าราชการให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยในหน้าที่ราชการ จักต้องรับโทษทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ใน

---

[13] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 6/2534, วันที่ 3 พฤษภาคม 2534, หน้า 133 และ 140-141.

[14] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 10/2534, วันที่ 31 พฤษภาคม 2534, หน้า 315.

[15] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 7/2534, วันที่ 9 พฤษภาคม 2534, หน้า 178 และ 186.

กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการหรือตามกฎหมายว่าด้วยวินัยสำหรับข้าราชการนั้น ๆ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม 2534[16] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

14. วันที่ 24 กรกฎาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 129 หน้า 1-10)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 3 พฤษภาคม 2534[17] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการเล่นแชร์ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันได้มีผู้ประกอบธุรกิจเป็นนายวงแชร์หรือจัดให้มีการเล่นแชร์กันอย่างกว้างขวางประกอบธุรกิจดังกล่าวนอกจากจะเป็นอันตรายต่อประชาชนแล้วยังกระทบต่อการระดมเงินออมของสถาบันการเงินที่ทางราชการสนับสนุนและรับผิดชอบและส่งผลกระทบไปถึงระบบเศรษฐกิจโดยส่วนรวมอีกด้วย นอกจากนี้ยังปรากฏว่าผู้ประกอบธุรกิจดังกล่าวหลายรายได้พยายามดำเนินการให้ใกล้เคียงกับการประกอบธุรกิจเงินทุนซึ่งมีกฎหมายควบคุมอยู่แล้ว ในการนี้สมควรห้ามประกอบธุรกิจประเภทนี้ ส่วนการเล่นแชร์ของประชาชนทั่วไปที่มิได้ดำเนินการเป็นธุรกิจนั้นยังให้กระทำต่อไปได้จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคลัง การธนาคาร และสถาบันการเงินพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม 2534[18] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

15. วันที่ 24 กรกฎาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการน้อโกงประชาชน พ.ศ.2527 พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 129 หน้า 11-13)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 3 พฤษภาคม 2534[19] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการน้อโกงประชาชน

---

[16] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 10/2534, วันที่ 31 พฤษภาคม 2534, หน้า 322-323.

[17] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 6/2534, วันที่ 3 พฤษภาคม 2534, หน้า 4 และ 16.

[18] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 10/2534, วันที่ 31 พฤษภาคม 2534, หน้า 355.

[19] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 6/2534, วันที่ 3 พฤษภาคม 2534, หน้า 17 และ 29.

และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากปรากฏว่ามีบุคคลประกอบกิจการโดยวิธีชักจูงให้ผู้อื่นส่งเงิน หรือผลประโยชน์อย่างอื่นให้แก่ตน และให้ผู้นั้นชักจูงผู้อื่นตามวิธีการที่กำหนด และแสดงให้ผู้ถูกชักจูงเข้าใจว่า ถ้าได้ปฏิบัติตามจนมีบุคคลอื่นอีกหลายคนเข้าร่วมต่อ ๆ ไปจนครบวงจรแล้วผู้ถูกชักจูงจะได้รับกำไรมากกว่าเงินหรือประโยชน์ที่ผู้นั้นได้ส่งไว้ ดังเช่นที่บางคนเรียกว่า แชร์ลูกโซ่ ในที่สุดการดำเนินการเช่นนั้นจะมิได้เป็นไปตามคำชักจูง แต่กลับจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนผู้หลงเชื่อ เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำนั้นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ.2527 ให้ครอบคลุมถึงการกระทำดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคลัง การธนาคาร และสถาบันการเงินพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 วันที่ 31 พฤษภาคม 2534[20] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

16. วันที่ 16 สิงหาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 144 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 14 มิถุนายน 2534[21] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 57 แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ.2528 เพื่อขยายระยะเวลาการดำรงตำแหน่งกรรมการของสมาคมกีฬาโดยให้สามารถดำรงตำแหน่งเกินกว่าสองวาระติดต่อกันได้ในกรณีที่กรรมการผู้นั้นได้รับการแต่งตั้งด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดของสมาคมกีฬานั้นๆ แต่เมื่อนับระยะเวลาการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้นั้นรวมกันแล้วจะต้องไม่เกินสี่วาระติดต่อกัน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากมาตรา 57 แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ.2528 บัญญัติให้กรรมการสมาคมกีฬามีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน ทำให้ผู้มีความรู้ความชำนาญงานในด้านการกีฬาไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ให้ต่อเนื่องติดต่อกันได้ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาในอันที่จะให้เกิดประโยชน์แก่สมาคมกีฬา สมควรแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่งกรรมการของสมาคมกีฬาเพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่รับหลักการ 1 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[20] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 10/2534, วันที่ 31 พฤษภาคม 2534, หน้า 355.

[21] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 12/2534, วันที่ 14 มิถุนายน 2534, หน้า 171, 186 และ 199.

17. วันที่ 21 สิงหาคม 2539

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 146 หน้า 1-10)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 31 พฤษภาคม 2534[22] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยแร่ พ.ศ.2510 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขมาตรา 4 เพื่อปรับปรุงคำนิยามคำว่า "แร่" และคำว่า "ทำเหมือง" และเพิ่มคำนิยามคำว่า "น้ำเกลือใต้ดิน" และคำว่า "ขุดเจาะน้ำเกลือใต้ดิน" ให้สอดคล้องกับการกำหนดให้การขุดเจาะน้ำเกลือใต้ดินต้องอยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติแร่ นี้ (ร่างมาตรา 3 และมาตรา 4)

(2) แก้ไขมาตรา 17 เพื่อให้อำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขสำหรับการขุดเจาะน้ำเกลือใต้ดินตลอดถึงการทำเกลือจากน้ำเกลือใต้ดิน (ร่างมาตรา 5)

(3) เพิ่มความเป็นหมวด 5 ทวิ มาตรา 91 ทวิ ถึงมาตรา 91 อัฏฐ เพื่อควบคุมการขุดเจาะน้ำเกลือใต้ดิน ดังนี้

(ก) กำหนดห้ามมิให้มีการขุดเจาะน้ำเกลือใต้ดินในระดับความลึกเกินกว่าที่รัฐมนตรีกำหนด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาต (เพิ่มมาตรา 91 ทวิ)

(ข) ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดเขตควบคุมการขุดเจาะน้ำเกลือใต้ดินพร้อมทั้งกำหนดระดับความลึกขั้นต่ำที่จะมีการอนุญาตให้มีการขุดเจาะน้ำเกลือใต้ดิน นอกเหนือไปจากระดับความลึกที่กำหนดไว้ในมาตรา 91 ทวิ (เพิ่มมาตรา 91 ตรี)

(ค) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตรวจการขุดเจาะน้ำเกลือใต้ดินสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตจัดการป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้นและสั่งให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือหยุดการขุดเจาะน้ำเกลือใต้ดิน (เพิ่มมาตรา 91 จัตวา และมาตรา 91 เบญจ)

(ง) กำหนดมิให้นำบทบัญญัติต่าง ๆ ที่ใช้กับการทำเหมืองมาใช้กับการขุดเจาะน้ำเกลือใต้ดิน (เพิ่มมาตรา 91 ฉ)

(จ) ให้อำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาตขุดเจาะน้ำเกลือใต้ดิน ตลอดจนถึงการเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าว (เพิ่มมาตรา 91 สัตต)

(ฉ) กำหนดวิธีการชำระค่าภาคหลวงแร่สำหรับน้ำเกลือใต้ดิน หรือเกลือที่ได้จากน้ำเกลือใต้ดิน (เพิ่มมาตรา 91 อัฏฐ)

(4) แก้ไขมาตรา 133 ทวิ มาตรา 135 มาตรา 136 และมาตรา 137 เพื่อกำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนการขุดเจาะน้ำเกลือใต้ดินหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบการขุดเจาะน้ำเกลือใต้ดินด้วย (มาตรา 7 มาตรา 8 และมาตรา 9)

และเหตุผลว่าโดยที่ในปัจจุบันปรากฏว่าการทำเกลือด้วยวิธีการสูบน้ำเกลือใต้ดินได้ขยายตัวอย่างรวดเร็ว จำเป็นต้องควบคุมมิให้มีการขุดเจาะน้ำเกลือใต้ดินเพิ่มมากขึ้นและวางมาตรการทำให้การขุดเจาะน้ำเกลือใต้ดินและการทำเกลือจากน้ำเกลือใต้ดินต้องดำเนินการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ และป้องกันมิให้ผลกระทบทางสภาวะสิ่งแวดล้อมอันเกิดจากการขุดเจาะน้ำเกลือใต้ดินดังกล่าว สมควรกำหนดให้น้ำเกลือใต้ดินอยู่ภายใต้

---

[22] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 10/2534, วันที่ 31 พฤษภาคม 2534, หน้า 455-456 และ 458.

บังคับกฎหมายว่าด้วยแร่ แต่ได้วางมาตรการเป็นพิเศษให้ผ่อนคลายลงสำหรับการขุดเจาะน้ำเกลือใต้ดินเพื่อให้แตกต่างไปจากวิธีการทำเหมืองโดยทั่วไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2534[23] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียง ไม่เห็นชอบ

18. วันที่ 21 สิงหาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 146 หน้า 11-19)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 14 มิถุนายน 2534[24] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ.2522 ดังนี้

(1) เพิ่มมาตรา 15 ทวิ เพื่อกำหนดหน้าที่ของกรรมการร่างกฎหมายในการตรวจพิจารณาร่างกฎหมายให้ชัดเจน (มาตรา 3)

(2) เพิ่มหมวด 2 ทวิ คณะกรรมการพัฒนากฎหมาย และเพิ่มมาตรา 17 ทวิ มาตรา 17 ตรี มาตรา 17 จัตวา มาตรา 17 เบญจ มาตรา 17 ฉ มาตรา 17 สัตต และมาตรา 17 อัฏฐ เพื่อกำหนดองค์กรคณะกรรมการพัฒนากฎหมายและการดำเนินงานของกรรมการพัฒนากฎหมาย (ร่างมาตรา 4)

(3) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 23 เพื่อกำหนดเรื่องการนับอายุความร้องทุกข์และขยายข้อยกเว้นเรื่องอายุความให้เหมาะสม (ร่างมาตรา 5)

(4) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 29 เพื่อกำหนดให้กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ซึ่งดำรงตำแหน่งจนครบวาระยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปพลางก่อนได้จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ขึ้นใหม่ (ร่างมาตรา 6)

(5) แก้ไขเพิ่มเติม (9) ของมาตรา 62 เพื่อกำหนดหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในการจัดทำรายงานประจำปีให้สอดคล้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการกฤษฎีกา (ร่างมาตรา 7)

(6) เพิ่ม (10) ของมาตรา 62 เพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในการรวบรวม และจัดให้ได้มาซึ่งข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อให้การปฏิบัติงานมีความสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ (ร่างมาตรา 8)

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรจัดให้มีองค์กรขึ้นเป็นการเฉพาะเพื่อทำหน้าที่เสนอให้มีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่ล้าสมัยหรือไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ของประเทศหรือกฎหมายที่จำกัดเสรีภาพในร่างกาย ทรัพย์สินหรือการประกอบอาชีพของประชาชนโดยไม่สมควร หรือก่อให้เกิดภาระแก่การประกอบอาชีพหรือธุรกิจของบุคคลโดยไม่จำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลหรือการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง หรือ

---

[23] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 15/2534, วันที่ 5 กรกฎาคม 2534, หน้า 466.

[24] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 12/2534, วันที่ 14 มิถุนายน 2534, หน้า 201-202 และ 214-215.

การบริหารราชการ ประกอบกับบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การตรวจพิจารณาร่างกฎหมายของกรรมการร่างกฎหมาย การเริ่มนับอายุความร้องทุกข์ ข้อยกเว้นอายุความร้องทุกข์ การดำรงตำแหน่งตามวาระของกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์และอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่เป็นอยู่ในปัจจุบันยังไม่เหมาะสม สมควรได้รับการแก้ไขเพิ่มเติมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2534[25] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

19. วันที่ 21 สิงหาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของบรรษัทประกันต่อแห่งเอเชีย พ.ศ. 2534 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 146 หน้า 20-26)

พระราชบัญญัตินี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 24 พฤษภาคม 2534[26] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินงานของบรรษัทประกันต่อแห่งเอเชีย และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากรัฐบาลได้ลงนามในความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งบรรษัทประกันต่อแห่งเอเชียซึ่งมีความมุ่งประสงค์ในอันที่จะส่งเสริมและเร่งรัดพัฒนาธุรกิจการประกันต่อของประเทศไทยและของประเทศที่กำลังพัฒนาอื่นในเอเชีย เพื่อช่วยประหยัดเงินตราที่แต่ละประเทศต้องส่งออกในรูปของการชำระเบี้ยประกันภัยกับประเทศต่าง ๆ ที่พัฒนาแล้ว และเพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในภูมิภาคเอเชีย และความตกลงดังกล่าวกำหนดให้มีสำนักงานใหญ่ของบรรษัทขึ้นในประเทศไทย ซึ่งรัฐบาลได้ตกลงที่จะให้ความคุ้มครองการดำเนินงานของบรรษัทดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2534[27] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

20. วันที่ 27 สิงหาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ.2534(ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 149 หน้า 1-6)

---

[25] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 15/2534, วันที่ 5 กรกฎาคม 2534, หน้า 440.

[26] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 9/2534, วันที่ 24 พฤษภาคม 2534, หน้า 273 และ 284-285.

[27] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 14/2534, วันที่ 28 มิถุนายน 2534, หน้า 286.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 7 มิถุนายน 2534[28] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค และ**เหตุผล**ว่า โดยที่พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 ใช้บังคับมานานแล้ว บทบัญญัติที่มีอยู่ไม่เหมาะสมหลายประการ สมควรปรับปรุงให้มีบทบัญญัติชัดแจ้งว่าการออกเช็คที่จะมีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้จะต้องเป็นการออกเช็คเพื่อให้มีผลผูกพันและบังคับชำระหนี้ได้ตามกฎหมายเท่านั้น และกำหนดให้มีระวางโทษปรับเพียงไม่เกินหกหมื่นบาทเพื่อให้คดีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลแขวง ทั้งให้การปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยจะกระทำโดยไม่มีหลักประกันก็ได้ แต่ถ้าจะให้มีหลักประกัน หลักประกันนั้นจะต้องไม่เกินหนึ่งในสามของจำนวนเงินตามเช็ค นอกจากนี้สมควรกำหนดให้การฟ้องคดีแพ่งตามเช็คที่มีจำนวนไม่เกินอำนาจพิจารณาพิพากษาของผู้พิพากษาคนเดียวสามารถฟ้องรวมไปกับคดีส่วนอาญาได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2534[29] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

21. วันที่ 27 สิงหาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2534 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 149 หน้า 7-10)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 17 พฤษภาคม 2534[30] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 22 (4) เพื่อเพิ่มอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีแพ่งของผู้พิพากษาคนเดียวในศาลชั้นต้น ให้มีอำนาจทั้งพิจารณาและพิพากษาคดีแพ่งที่มีทุนทรัพย์ไม่เกินสี่หมื่นบาท

(2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 22 (6) เพื่อเพิ่มอำนาจพิจารณาคดีแพ่งของผู้พิพากษาคนเดียวในศาลชั้นต้น ให้มีอำนาจพิจารณาแต่ไม่มีอำนาจพิพากษาคดีแพ่งที่มีทุนทรัพย์เกินกว่าสี่หมื่นบาทแต่ไม่เกินหนึ่งแสนบาท

และ**เหตุผล**ว่าพระธรรมนูญศาลยุติธรรมได้ประกาศใช้มาเป็นเวลานานและกำหนดทุนทรัพย์ในการพิจารณาพิพากษาคดีแพ่งของผู้พิพากษาคนเดียวไว้ค่อนข้างต่ำ ทำให้ผู้พิพากษาคนเดียวไม่สามารถพิจารณาพิพากษาคดีแพ่งที่มีทุนทรัพย์สูงกว่าที่กำหนดไว้ได้ เพื่อให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันและให้การดำเนินคดีเป็นไปโดยรวดเร็ว จึงสมควรแก้ไขอำนาจในการพิจารณาพิพากษาคดีแพ่งของผู้พิพากษาคนเดียวในศาลชั้นต้นให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

---

[28] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 11/2534, วันที่ 7 มิถุนายน 2534, หน้า 140 และ 156-157.

[29] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 15/2534, วันที่ 5 กรกฎาคม 2534, หน้า 454.

[30] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 8/2534, วันที่ 17 พฤษภาคม 2534, หน้า 233 และ 237-238.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2534[31] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

22. วันที่ 27 สิงหาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ 12) พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 149 หน้า 11-33)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 17 พฤษภาคม 2534[32] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความแพ่ง ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 3 มาตรา 4 มาตรา 5 มาตรา 6 และมาตรา 7 และเพิ่มมาตรา 4 ทวิ มาตรา 4 ตรี มาตรา 4 จัตวา มาตรา 4 เบญจ และมาตรา 4 ฉ เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยเขตอำนาจศาล โดยกำหนดให้โจทก์สามารถฟ้องคดีจำเลย ซึ่งไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรได้ง่ายขึ้นกว่าเดิมและกำหนดให้การฟ้องคดีหรือการร้องขอต่อศาล โดยทั่วไปเป็นไปได้โดยสะดวกหรือเป็นธรรมยิ่งขึ้น

(2) เพิ่มเติมมาตรา 83 ทวิ มาตรา 83 ตรี มาตรา 83 จัตวา มาตรา 83 เบญจ มาตรา 83 ฉ มาตรา 83 สัตต และมาตรา 83 อัฏฐ เพื่อเพิ่มเติมบทบัญญัติว่าด้วยการส่งคำคู่ความและเอกสารให้แก่จำเลย ซึ่งไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรให้สอดคล้องกับการแก้ไขบทบัญญัติเรื่องเขตอำนาจศาล

(3) เพิ่มเติมมาตรา 101 วรรคสาม และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 156 วรรคสองและวรรคสาม เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการสืบพยาน และการดำเนินคดีอย่างคนอนาถาให้สอดคล้องกับบทบัญญัติว่าด้วยการส่งคำคู่ความและเอกสารที่กำหนดขึ้นใหม่

(4) เพิ่ม (6) ของมาตรา 142 เพื่อให้อำนาจศาลใช้ดุลพินิจกำหนดอัตราดอกเบี้ยตามกฎหมายที่จำเลยจะต้องชำระแก่โจทก์ให้สูงขึ้นกว่าที่โจทก์มีสิทธิได้รับเพื่อเป็นการป้องปรามการประวิงคดี โดยไม่สมควรของฝ่ายจำเลย

(5) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 189 มาตรา 190 (3) และมาตรา 196 เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการฟ้องคดีมโนสาเร่และคดีไม่มีข้อยุ่งยากให้เหมาะสมขึ้นเพื่อให้สามารถนำวิธีการพิเศษเรื่องนี้ไปใช้กับคดีเล็ก ๆ น้อย ๆ และคดีเกี่ยวกับตั๋วเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพและอำนวยความยุติธรรมให้แก่ประชาชนได้ดีขึ้น

(6) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 223 มาตรา 224 มาตรา 225 มาตรา 226 มาตรา 248 และมาตรา 249 เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการอุทธรณ์ฎีกา เพื่อให้การอุทธรณ์ฎีกาโดยสิทธิมีข้อจำกัดมากขึ้นโดยเปลี่ยนให้เป็นการอุทธรณ์ฎีกาโดยได้รับอนุญาตแทน โดยเฉพาะในกรณีที่มีทุนทรัพย์ไม่มากและคดีที่ไม่มีผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน

---

[31] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 15/2534, วันที่ 5 กรกฎาคม 2534, หน้า 472.

[32] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 8/2534, วันที่ 17 พฤษภาคม 2534, หน้า 191-194 และ 231-232.

(7) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 234 โดยขยายระยะเวลาในการอุทธรณ์คำสั่งของศาลชั้นต้นที่ไม่รับอุทธรณ์ จากสิบวันเป็นสิบห้าวันให้เท่ากับระยะเวลาในการอุทธรณ์คำสั่งไม่รับอุทธรณ์ในคดีอาญา เพื่อแก้ไขปัญหาความสับสนกันระหว่างระยะเวลาในการอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ในคดีแพ่งและคดีอาญาที่ยังแตกต่างกันอยู่ในปัจจุบันให้เท่าเทียมกัน

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่บทบัญญัติว่าด้วยเขตอำนาจศาลในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้ก่อให้เกิดปัญหาและความไม่เป็นธรรม เนื่องจากโจทก์ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรไม่สามารถฟ้องคดีจำเลยซึ่งไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรได้ตราบใดที่ยังไม่สามารถส่งหมายเรียกให้แก่จำเลยในราชอาณาจักรได้ แต่ในทางกลับกันโจทก์หรือจำเลยซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในต่างประเทศสามารถฟ้องจำเลยหรือฟ้องแย้งโจทก์ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรได้ และบทบัญญัติเรื่องเขตอำนาจศาลโดยทั่วไปยังไม่เหมาะสม ก่อให้เกิดความไม่สะดวกในการดำเนินคดีในศาล ประกอบกับในปัจจุบันยังไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการส่งคำคู่ความและเอกสารให้แก่จำเลยหรือบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องซึ่งไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรไว้โดยตรงคงอาศัยวิธีปฏิบัติของกระทรวงยุติธรรมและกระทรวงการต่างประเทศเป็นสำคัญ ซึ่งต้องใช้เวลานานมากและในบางครั้งก็ไม่อาจส่งให้แก่บุคคลดังกล่าวได้ ทำให้การดำเนินคดีเป็นไปได้ด้วยความล่าช้าและยุ่งยาก นอกจากนี้การพิจารณาคดีของศาลชั้นต้นบางคดีได้ประสบความล่าช้า เนื่องจากการประวิงคดีของคู่ความบางฝ่าย ทั้งหลักเกณฑ์การฟ้องคดีมโนสาเร่และคดีไม่มีข้อยุ่งยากที่ใช้บังคับอยู่มีข้อบกพร่องไม่สามารถนำมาบังคับใช้กับสภาพเศรษฐกิจและสังคมขณะนี้ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพและคดีที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาก็ได้เพิ่มจำนวนขึ้นเป็นอย่างมาก ทำให้ศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาไม่สามารถพิจารณาพิพากษาคดีให้เสร็จลุล่วงไปได้โดยรวดเร็ว ทำให้คดีค้างพิจารณาอยู่เป็นจำนวนมาก เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวข้างต้น สมควรปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยเขตอำนาจศาลโดยกำหนดให้โจทก์สามารถฟ้องคดีจำเลยซึ่งไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรได้ง่ายขึ้นกว่าเดิม และกำหนดให้การฟ้องคดีหรือการร้องขอต่อศาลโดยทั่วไปเป็นไปโดยสะดวกและเป็นธรรมยิ่งขึ้น และสมควรเพิ่มเติมบทบัญญัติว่าด้วยการส่งคำคู่ความและเอกสารให้แก่จำเลยซึ่งไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักร โดยกำหนดให้การส่งคำคู่ความและเอกสารดังกล่าวเป็นไปได้โดยสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น กับการแก้ไขปรับปรุงให้ศาลมีดุลพินิจในการกำหนดอัตราดอกเบี้ยสูงกว่าอัตราที่โจทก์มีสิทธิได้รับตามกฎหมายในกรณีที่จำเลยต้องชำระเงินพร้อมดอกเบี้ยแก่โจทก์ ในกรณีที่ศาลเห็นว่าจำเลยมีพฤติการณ์ประวิงคดีให้ล่าช้าโดยไม่สุจริต ปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการฟ้องคดีมโนสาเร่และคดีไม่มีข้อยุ่งยากให้ทำได้กว้างขวางและสะดวกรวดเร็วขึ้น และปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการอุทธรณ์ฎีกาให้ทำได้เฉพาะคดีที่มีเหตุผลสมควรที่จะขึ้นสู่การพิจารณาของศาลอุทธรณ์และศาลฎีกา รวมทั้งแก้ไขบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกันด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2534[33] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[33] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 15/2534, วันที่ 5 กรกฎาคม 2534, หน้า 507.

23. วันที่ 30 สิงหาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเสื้อครุยข้าราชการตุลาการและตะโต๊ะยุติธรรม พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 152 หน้า 1-4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 17 พฤษภาคม 2534[34] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยเสื้อครุยข้าราชการตุลาการและตะโต๊ะยุติธรรม และ **เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีกฎหมายกำหนดให้ผู้พิพากษาคือข้าราชการตุลาการทุกชั้นที่เป็นเนติบัณฑิตสวมเสื้อครุยเนติบัณฑิตในเวลาขึ้นบัลลังก์พิจารณาพิพากษคดี แต่หาได้มีกฎหมายกำหนดให้มีเสื้อครุยข้าราชการตุลาการโดยเฉพาะและกำหนดให้ข้าราชการตุลาการสวมเสื้อครุยดังกล่าวในเวลาขึ้นบัลลังก์พิจารณาพิพากษาคดีไม่ และโดยที่ตะโต๊ะยุติธรรมเป็นผู้มีอำนาจและหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาคดีในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์เช่นเดียวกับข้าราชการตุลาการแต่ก็ยังไม่มีกฎหมายกำหนดให้มีเสื้อครุยตะโต๊ะยุติธรรม และกำหนดให้ตะโต๊ะยุติธรรมสวมเสื้อครุยดังกล่าวในเวลาขึ้นบัลลังก์พิจารณาพิพากษาคดี สมควรกำหนดให้มีกฎหมายกำหนดให้มีเสื้อครุยข้าราชการตุลาการและตะโต๊ะยุติธรรม และกำหนดให้ข้าราชการตุลาการและตะโต๊ะยุติธรรมสวมเสื้อครุยดังกล่าวในเวลาขึ้นบัลลังก์พิจารณาพิพากษาคดี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 14 มิถุนายน 2534[35] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

24. วันที่ 4 กันยายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 156 หน้า 1-41)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 3 พฤษภาคม 2534[36] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการจำเป็นต้องกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการต่างๆ ให้ชัดเจน เพื่อมิให้มีการปฏิบัติงานซ้ำซ้อนกันระหว่างส่วนราชการต่าง ๆ และเพื่อให้การบริหารงานในระดับกระทรวงมีเอกภาพสามารถดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายที่รัฐมนตรีกำหนดได้และสมควรเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนให้ครบถ้วนชัดเจนเพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคในการปฏิบัติราชการและกำหนดอำนาจและหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดในการควบคุมดูแลการปฏิบัติราชการของข้าราชการซึ่งปฏิบัติราชการในเขตจังหวัดให้เหมาะสมขึ้น

---

[34] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 8/2534, วันที่ 17 พฤษภาคม 2534, หน้า 250 และ 266-267.

[35] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 12/2534, วันที่ 14 มิถุนายน 2534, หน้า 169.

[36] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 6/2534, วันที่ 3 พฤษภาคม 2534, หน้า 31 และ 105.

ประกอบกับประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 218 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2515 ซึ่งเป็นกฎหมายหลักในการบริหารราชการแผ่นดินได้ประกาศใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว สมควรแก้ไขปรับปรุงเป็นพระราชบัญญัติเสียในคราวเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2534[37] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

25. วันที่ 4 กันยายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 156 หน้า 42-60)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 3 พฤษภาคม 2534[38] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2515 ซึ่งเป็นกฎหมายหลักว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว และมีการแก้ไขปรับปรุงหลายครั้ง ทำให้ไม่สะดวกในการใช้กฎหมาย สมควรรวบรวมและแก้ไขปรับปรุงเป็นพระราชบัญญัติเพียงฉบับเดียว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2534[39] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

26. วันที่ 4 กันยายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงอุตสาหกรรม ไปเป็นของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 156 หน้า 61-64)

---

[37] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 16/2534, วันที่ 12 กรกฎาคม 2534, หน้า 76-77.

[38] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 6/2534, วันที่ 3 พฤษภาคม 2534, หน้า 107 และ 130-131.

[39] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 16/2534, วันที่ 12 กรกฎาคม 2534, หน้า 121.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 26 เมษายน 2534[40] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**โอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงอุตสาหกรรมเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับกองเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและสำนักงานพัฒนาอุตสาหกรรมหลักไปเป็นของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม **และเหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2515 (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....จัดตั้งสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมขึ้นเป็นส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมในกระทรวงอุตสาหกรรม โดยให้รวมกองเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและสำนักงานพัฒนาอุตสาหกรรมหลัก ในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงอุตสาหกรรม เข้าไว้ในสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมที่จัดตั้งขึ้นใหม่ด้วย ในการนี้สมควรโอนบรรดาอำนาจหน้าที่ กิจการทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงอุตสาหกรรม เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับกองเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและสำนักงานพัฒนาอุตสาหกรรมหลัก ไปเป็นของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2534[41] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนน เสียงไม่เห็นชอบ

27. วันที่ 18 กันยายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 164 หน้า 1-9)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 21 มิถุนายน 2534[42] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 104 เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่คิดค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับยอสังหาริมทรัพย์ที่มีทุนทรัพย์โดยถือตามราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ได้มีการประกาศกำหนดไว้แล้วแทนการคิดค่าธรรมเนียมจากจำนวนทุนทรัพย์ตามการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่

(2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 105 และเพิ่มเติมมาตรา 105 ทวิ มาตรา 105 ตรี มาตรา 105 จัตวา มาตรา 105 เบญจ มาตรา 105 ฉ มาตรา 105 สัตต และมาตรา 105 อัฏฐ เพื่อปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการประเมินทุนทรัพย์ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมและของคณะอนุกรรมการประจำจังหวัด ให้เหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น

---

[40] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 5/2534, วันที่ 26 เมษายน 2534, หน้า 486 และ 494.

[41] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 16/2534, วันที่ 12 กรกฎาคม 2534, หน้า 127-128.

[42] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 13/2534, วันที่ 21 มิถุนายน 2534, หน้า 220-221, 250.

(3) ยกเลิกมาตรา 106 เนื่องจากได้เปลี่ยนวิธีการคิดค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมจากเดิมที่คิดจากจำนวนทุนทรัพย์ที่ขอจดทะเบียนตามการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นคิดจากราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ทางราชการได้ประกาศกำหนดไว้แล้ว จึงไม่จำต้องกำหนดวิธีการคัดค้านและการอุทธรณ์เกี่ยวกับการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมดังกล่าวไว้อีก

(4) แก้ไขเพิ่มเติม (1) ของ 7. แห่งบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายท้ายประมวลกฎหมายที่ดิน เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์การคำนวณค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมจากเดิมที่คิดจากจำนวนทุนทรัพย์ของอสังหาริมทรัพย์ที่ขอจดทะเบียนเป็นการคิดจากราคาประเมินทุนทรัพย์

(5) กำหนดบทเฉพาะกาล เพื่อให้คณะกรรมการฯ และคณะอนุกรรมการฯ ที่มีอยู่เดิมยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไป และให้บัญชีจำนวนทุนทรัพย์ที่คณะอนุกรรมการฯ กำหนดไว้ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการฯ หรืออนุกรรมการฯ หรือกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ หรือกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ขึ้นใหม่แล้วแต่กรณี รวมทั้งให้คำขอจดทะเบียนที่ค้างดำเนินการอยู่ ได้รับประโยชน์จากวิธีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมฯ ที่กำหนดขึ้นใหม่ด้วย

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิ และนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน เพื่อให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วแก่ประชาชนผู้ขอจดทะเบียนมากยิ่งขึ้น โดยการเปลี่ยนวิธีการคิดค่าธรรมเนียมจากเดิมที่คิดจากจำนวนทุนทรัพย์ของอสังหาริมทรัพย์ที่ขอจดทะเบียนตามการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นการคิดจากราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ทางราชการได้ประกาศกำหนดไว้แล้ว และเป็นการสมควรปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์และของคณะอนุกรรมการประจำจังหวัดให้เหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2534[43] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

28. วันที่ 18 กันยายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 28) พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 164 หน้า 10-12)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 21 มิถุนายน 2534[44] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ดังต่อไปนี้

---

[43] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 18/2534, วันที่ 2 สิงหาคม 2534, หน้า 346.

[44] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 13/2534, วันที่ 21 มิถุนายน 2534, หน้า 251 และ 255.

(1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 49 ทวิ เพื่อให้เจ้าพนักงานประเมินกำหนดราคาขายอสังหาริมทรัพย์โดยถือตามราคาประเมินทุนทรัพย์ฯ ตามประมวลกฎหมายที่ดิน

(2) กำหนดบทเฉพาะกาล เพื่อให้การโอนอสังหาริมทรัพย์ที่ค้างดำเนินการอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับได้รับประโยชน์จากการแก้ไขเพิ่มเติมครั้งนี้ด้วย

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการคำนวณภาษีเงินได้จากการโอนอสังหาริมทรัพย์ที่เรียกเก็บตามประมวลรัษฎากรให้เป็นไปในแนวเดียวกันกับหลักเกณฑ์การคำนวณค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน โดยให้เจ้าพนักงานประเมินกำหนดราคาขายอสังหาริมทรัพย์โดยถือตามราคาประเมินทุนทรัพย์เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิ และนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน เพื่อให้เกิดความสะดวกและเป็นธรรมแก่ประชาชนผู้ขอจดทะเบียนดังกล่าวมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2534[45] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

29. วันที่ 18 กันยายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 9) พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 164 หน้า 13-18)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 28 มิถุนายน 2534[46] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ พ.ศ.2497 ดังต่อไปนี้

1. เพิ่มบทนิยามของคำว่า "อากาศยานส่วนบุคคล" ในมาตรา 4 เพื่อให้ชัดเจนว่าอากาศยานส่วนบุคคลเป็นอากาศยานที่ไม่ได้ใช้ในทางการค้า

2. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 6 เพื่อให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคลได้

3. เพิ่มมาตรา 29 ทวิ มาตรา 29 ตรี มาตรา 29 จัตวา และมาตรา 29 เบญจ เพื่อบังคับให้เจ้าของอากาศยานส่วนบุคคลที่ประสงค์จะใช้อากาศยานส่วนบุคคลในการเดินอากาศจะต้องได้รับใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคลจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมก่อน ใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคลแต่ละฉบับจะใช้ได้แต่เฉพาะกับอากาศยานส่วนบุคคลที่ระบุเอาไว้ในใบอนุญาตฉบับนั้นเท่านั้น อากาศยานขนส่งที่นำมาใช้เป็นอากาศยานส่วนบุคคลเป็นครั้งคราวให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตแต่จะต้องแจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ และในการนำอากาศยานส่วนบุคคลทำการบินจะต้องมีใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคลติดไปกับอากาศยานด้วย

---

[45] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 18/2534, วันที่ 2 สิงหาคม 2534, หน้า 299.

[46] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 14/2534, วันที่ 28 มิถุนายน 2534, หน้า 401-402 และ 411.

4. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 68 เพื่อกำหนดโทษผู้ไม่ปฏิบัติตามมาตรา 29 เบญจ

5. เพิ่มมาตรา 68 ทวิ เพื่อกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนมาตรา 29 ทวิ วรรคหนึ่ง

6. เพิ่มมาตรา 68 ตรี เพื่อกำหนดโทษผู้รับใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคลซึ่งไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้แนบท้ายใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคลตามมาตรา 29 ทวิ วรรคสอง

7. เพิ่มบทเฉพาะกาลเป็นมาตรา 8 ของพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อบังคับให้ผู้ที่ได้รับใบสำคัญจดทะเบียนอากาศยานอยู่แล้วและประสงค์จะใช้อากาศยานนั้นเป็นอากาศยานส่วนบุคคลต้องขอรับใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่รัฐบาลเห็นสมควรให้เอกชนไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลสามารถใช้อากาศยานส่วนบุคคลได้ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการส่งเสริมการพัฒนาการขนส่งทางอากาศ และให้มีบุคลากรเกี่ยวกับการขนส่งทางอากาศมากขึ้น เป็นกำลังสำรองของประเทศที่อาจเรียกมาใช้ได้เมื่อมีความจำเป็น แต่การให้เอกชนสามารถใช้อากาศยานส่วนบุคคลได้นั้นอาจมีผลกระทบไปถึงความมั่นคงและปลอดภัยของประเทศ จำเป็นจะต้องมีการควบคุมอย่างเคร่งครัด โดยบังคับให้เอกชนที่ประสงค์จะใช้อากาศยานส่วนบุคคลต้องขอรับใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคลจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ซึ่งรัฐมนตรีมีดุลพินิจโดยเด็ดขาดที่จะอนุญาตหรือไม่อนุญาต จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคมนาคมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2534[47] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

30. วันที่ 25 กันยายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 168 หน้า 1-5)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 19 กรกฎาคม 2534[48] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ดังต่อไปนี้

1. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 23 เพื่อปรับปรุงวิธีการจ่ายเงินงบประมาณและวิธีการก่อหนี้ผูกพันงบประมาณให้มีความคล่องตัวและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 24 วรรคสี่ และวรรคห้า เพื่อให้สามารถนำเงินที่ได้รับจากการขายหุ้นของรัฐบาลไปซื้อหุ้นใหม่ได้ โดยไม่ต้องนำเงินดังกล่าวส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินเสียก่อน

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงบทบัญญัติในพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2502 เพื่อให้การจ่ายเงินงบประมาณบางหมวดรายจ่ายสามารถกระทำได้โดยคล่องตัวและรวดเร็วยิ่งขึ้น และสมควรปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยวิธีการขออนุมัติก่อหนี้ผูกพันงบประมาณรายจ่ายต่อคณะรัฐมนตรีสำหรับ

---

[47] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 18/2534, วันที่ 2 สิงหาคม 2534, หน้า 355-356.

[48] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 17/2534, วันที่ 19 กรกฎาคม 2534, หน้า 270-271, 282-283 และ 287.

รายการที่ตั้งงบประมาณรายจ่ายไว้ตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ซึ่งจะต้องก่อหนี้ผูกพันงบประมาณรายจ่ายประจำปีต่อ ๆ ไป เพื่อให้มีประสิทธิภาพ ลดขั้นตอนประหยัดเวลาและงบประมาณ นอกจากนั้น สมควรปรับปรุงบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการนำเงินไปใช้จ่ายโดยไม่ต้องส่งคลังให้รวมถึงการจำหน่ายหุ้นในนิติบุคคลที่ไม่มีความจำเป็นต้องถือไว้เพื่อนำไปซื้อหุ้นในนิติบุคคลอื่นแทนได้ เพื่อให้การบริหารทรัพย์สินของรัฐเป็นไปอย่างมีประโยชน์กับรัฐสูงสุด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

31. วันที่ 27 กันยายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 170 หน้า 1-4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 16 สิงหาคม 2534[49] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง พ.ศ.2491 เพื่อขยายขอบเขตการบริหารเงินคงคลัง และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรขยายขอบเขตการบริหารเงินคงคลังให้เกิดประโยชน์มากยิ่งขึ้น โดยให้สามารถนำเงินคงคลังไปซื้อคืนหรือไถ่ถอนตราสารเงินกู้ หรือชำระหนี้ตามสัญญากู้ รวมทั้งการซื้อเงินตราต่างประเทศ หลักทรัพย์ที่มั่นคงใน ต่างประเทศ หรือพันธบัตรของรัฐบาลต่างประเทศในสกุลเงินตราที่จะต้องชำระหนี้ที่กระทรวงการคลังเป็นผู้กู้ และในวงเงินไม่เกินจำนวนหนี้ที่ถึงกำหนดชำระในช่วงระยะเวลาไม่เกิน 5 ปี ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการชำระหนี้ของรัฐบาล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่รับหลักการ 1 เสียง วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2534[50] เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

32. วันที่ 27 กันยายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดแหลมฉบัง ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ให้แก่การท่าเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 170 หน้า 5-7)

---

[49] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 20/2534, วันที่ 16 สิงหาคม 2534, หน้า 548 และ 578.

[50] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 21/2534, วันที่ 23 สิงหาคม 2534, หน้า 9.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 16 สิงหาคม 2534[51] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดแหลมฉบัง ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ให้แก่การท่าเรือแห่งประเทศไทย และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากการท่าเรือแห่งประเทศไทยมีความจำเป็นต้องใช้ที่ดินในท้องที่ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชา และตำบลบางละมุง จังหวัดชลบุรี เพื่อสร้างท่าเรือพาณิชย์แหลมฉบัง เพื่อประโยชน์แก่กิจการขนส่งคนโดยสารและสินค้า รวมทั้งกิจการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอันเป็นกิจการสาธารณูปโภค และได้ทำการสำรวจแล้ว ปรากฏว่าแนวเขตที่ดินที่ต้องใช้ก่อสร้างท่าเรือพาณิชย์ดังกล่าว ถูกที่วัดวัดแหลมฉบัง ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เนื้อที่ 49 ไร่ 1 งาน 39 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 14169 การท่าเรือแห่งประเทศไทยได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้วและได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดดังกล่าวให้แก่การท่าเรือแห่งประเทศไทย ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้องและการท่าเรือแห่งประเทศไทยได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดดังกล่าวให้แก่การท่าเรือแห่งประเทศไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

33. วันที่ 27 กันยายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดแหลมฉบัง ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ให้แก่การท่าเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 170 หน้า 8-10)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 16 สิงหาคม 2534[52] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดแหลมฉบัง ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ให้แก่การท่าเรือแห่งประเทศไทย และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากการท่าเรือแห่งประเทศไทยมีความจำเป็นต้องใช้ที่ดินในท้องที่ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชา และตำบลบางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี เพื่อก่อสร้างท่าเรือพาณิชย์แหลมฉบัง เพื่อประโยชน์แก่กิจการขนส่งคนโดยสารและสินค้ารวมทั้งกิจการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องอันเป็นกิจการสาธารณูปโภค และได้ทำการสำรวจแล้ว ปรากฏว่าแนวเขตที่ดินที่ต้องใช้ก่อสร้างท่าเรือพาณิชย์ดังกล่าว ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดแหลมฉบัง ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เนื้อที่ 2 ไร่ 3 งาน 38 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 32123 การท่าเรือแห่งประเทศไทยได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว และได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่การท่าเรือแห่งประเทศไทย ซึ่ง กรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และการท่าเรือแห่งประเทศไทยได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่การท่าเรือแห่งประเทศไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[51] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 20/2534, วันที่ 16 สิงหาคม 2534, หน้า 527, 532 และ 535.

[52] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 20/2534, วันที่ 16 สิงหาคม 2534, หน้า 539, 544 และ 546.

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

34. วันที่ 27 กันยายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบ้านป้อม อำเภอพระนครศรีอยุธยา ตำบลมหาพราหมณ์ ตำบลพระขาว ตำบลน้ำเต้า อำเภอบางบาล ตำบลบางนมโค ตำบลสามกอ ตำบลเจ้าเจ็ด อำเภอเสนา ตำบลแก้วฟ้า ตำบลบางช้าย อำเภอบางช้าย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และตำบลไผ่กองดิน ตำบลสาลี อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข 3263 สายอยุธยา-บ้านสาลี พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 170 หน้า 11-14)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 16 สิงหาคม 2534[53] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบ้านป้อม อำเภอพระนครศรีอยุธยา อำเภอมหาพราหมณ์ ตำบลพระขาว ตำบลน้ำเต้า อำเภอบางบาล ตำบลบางนมโค ตำบลสามกอ ตำบลเจ้าเจ็ด อำเภอเสนา ตำบลแก้วฟ้า ตำบลบางช้าย อำเภอบางช้าย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และตำบลไผ่กองดิน ตำบลสาลี อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรีเพื่อสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข 3263 สายอยุธยา-บ้านสาลี **และเหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข 3263 สายอยุธยา-บ้านสาลี ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายสุพรรณบุรี-อำเภอเสนา-อยุธยา ตอนบ้านสาลี-อยุธยา พ.ศ.2521 เสร็จแล้ว สมควรดำเนินการเพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

35. วันที่ 27 กันยายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 170 หน้า 15-17)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 28 มิถุนายน 2534[54] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีอำนาจในการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและในการจับกุมผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย **และเหตุผล**ว่าเพื่อให้การป้องกันและปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและการดำเนินการ เพื่อตรวจสอบทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับ

---

[53] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 20/2534, วันที่ 16 สิงหาคม 2534, หน้า 508,520 และ 522-523.

[54] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 14/2534, วันที่ 28 มิถุนายน 2534, หน้า 394 และ 399.

การกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด รวมทั้งการป้องกันและปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับสารระเหยตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2534[55] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

36. วันที่ 27 กันยายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 170 หน้า 18-40)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 28 มิถุนายน 2534[56] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และ**เหตุผล**ว่าเพื่อให้การปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นจำเป็นต้องมีการกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการปราบปรามผู้กระทำผิดตามกฎหมายดังกล่าวขึ้นโดยเฉพาะ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2534[57] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

37. วันที่ 27 กันยายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติยกเว้นค่าธรรมเนียมบางประเภทให้แก่ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญชัยสมรภูมิ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534 (ร.จ.เล่ม 108 ตอนที่ 170 หน้า 41)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 2 สิงหาคม 2534[58] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมบัญชีท้ายพระราชบัญญัติยกเว้นค่าธรรมเนียมบางประเภทให้แก่ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญชัยสมรภูมิ พ.ศ.2507 เพื่อกำหนดให้ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญชัยสมรภูมิได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศและแก้ไขการยกเว้นค่าธรรม

---

[55] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 20/2534, วันที่ 16 สิงหาคม 2534, หน้า 473.

[56] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 14/2534, วันที่ 28 มิถุนายน 2534, หน้า 340 และ 370.

[57] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 20/2534, วันที่ 16 สิงหาคม 2534, หน้า 465-466.

[58] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 18/2534, วันที่ 2 สิงหาคม 2534, หน้า 417 และ 421-422.

เนียมใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนราษฎร์ เป็นการยกเว้นค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรยกเว้นค่าธรรมเนียมใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศให้แก่ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญชัยสมรภูมิ และสมควรแก้ไขการยกเว้นค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน เนื่องจากพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. 2497 ได้ถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2534[59] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

38. วันที่ 30 กันยายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่มที่ 108 ตอนที่ 171 หน้า 1-12)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 28 มิถุนายน 2534[60] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ.2522 ดังต่อไปนี้

1. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 19 เพื่อให้คนต่างด้าว และนิติบุคคลซึ่งกฎหมายถือว่าเป็นคนต่างด้าวบางประเภท อาจได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในห้องชุดได้

2. เพิ่มมาตรา 19 ทวิ มาตรา 19 ตรี มาตรา 19 จัตวา เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุด และการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับห้องชุดของคนต่างด้าวและนิติบุคคลซึ่งกฎหมายถือว่าเป็นคนต่างด้าว

3. เพิ่มมาตรา 19 เบญจ มาตรา 19 ฉ มาตรา 19 สัตต มาตรา 19 อัฏฐ มาตรา 19 นว มาตรา 19 ทศ มาตรา 19 เอกาทศ เพื่อกำหนดกรณีที่คนต่างด้าวหรือนิติบุคคล ซึ่งกฎหมายถือว่าเป็นคนต่างด้าว จะต้องจำหน่ายห้องชุดที่ตนถือกรรมสิทธิ์อยู่

4. เพิ่มมาตรา 19 ทวาทศ เพื่อกำหนดให้คนต่างด้าวหรือนิติบุคคลซึ่งกฎหมายถือว่าเป็นคนต่างด้าว มีหน้าที่ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบถึงการเสียสัญชาติไทย หรือการเปลี่ยนสภาพ ถ้าไม่แจ้งมีความผิดต้องระวางโทษ

5. เพิ่มมาตรา 19 เตรส เพื่อกำหนดโทษสำหรับบุคคลที่ถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุดในฐานะเป็นเจ้าของแทนคนต่างด้าวหรือแทนนิติบุคคลซึ่งกฎหมายถือว่าเป็นคนต่างด้าว

6. เพิ่มวรรคสามของมาตรา 55 เพื่อกำหนดให้คนต่างด้าวหรือนิติบุคคลซึ่งกฎหมาย ถือว่าเป็นคนต่างด้าวที่มีกรรมสิทธิ์ในห้องชุด ต้องจำหน่ายที่ดินที่ตนมีชื่อเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์เนื่องจากการจดทะเบียนเลิกอาคารชุดไป

---

[59] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 21/2534, วันที่ 23 สิงหาคม 2534, หน้า 9.

[60] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 14/2534, วันที่ 28 มิถุนายน 2534, หน้า 323-324 และ 338.

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรให้คนต่างด้าวหรือนิติบุคคลที่มีสิทธิในที่ดินเสมือนคนต่างด้าวบางประเภท อาจได้มาซึ่งทรรมสิทธิ์ในห้องชุดได้ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการลงทุนอันจะก่อให้เกิดความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่รับหลักการ 1 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2534[61] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก คะแนนเสียงไม่เห็นชอบส่วนน้อย

39. วันที่ 4 ตุลาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2535 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่มที่ 108 ตอนที่ 175 หน้า 1-59)

40. วันที่ 17 ตุลาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลภูมิ ตำบลห้วยเขน ตำบลวังตะกู ตำบลสำนักขุนเณร ตำบลวังงิ้ว อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร และตำบลดงขุย อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข 1069 สายต่อเขตเทศบาล เมืองบางมูลนาก ควบคุม-ดงขุย พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 183 หน้า 900-903)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 31 พฤษภาคม 2534[62] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลภูมิ ตำบลห้วยเขน ตำบลวังตะกู ตำบลสำนักขุนเณร ตำบลวังงิ้ว อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร และตำบลดงขุย อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข 1069 สายต่อเขตเทศบาลเมืองบางมูลนาก ควบคุม-ดงขุย และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข 1069 สายต่อเขตเทศบาลเมืองบางมูลนาก ควบคุม-ดงขุย ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายบางมูลนาก-วังงิ้ว-เหมืองแร่ยิบซั่ม-ดงขุย พ.ศ. 2523 เสร็จแล้ว สมควรดำเนินการเพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[61] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 19/2534, วันที่ 9 สิงหาคม 2534, หน้า 99.

[62] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 10/2534, วันที่ 31 พฤษภาคม 2534, หน้า 368, 373-374 และ 376.

41. วันที่ 6 พฤศจิกายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 29) พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 193 หน้า 1-7)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 9 สิงหาคม 2534[63] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 40 (4) (ก) เพื่อกำหนดให้ผลต่างระหว่างราคาไถ่ถอนกับราคาจำหน่ายตั๋วเงิน หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่นิติบุคคลเป็นผู้ออก รวมทั้งเงินได้ที่มีลักษณะทำนองเดียวกันเป็นเงินได้ประเภทเดียวกับดอกเบี้ยเงินกู้ยืม

(2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 40 (4) (ซ) เพื่อกำหนดให้ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนตั๋วเงิน หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่นิติบุคคลเป็นผู้ออก เป็นเงินได้ประเภทเดียวกับกำไรจากการโอนหุ้น หุ้นกู้ หรือพันธบัตร

(3) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 42 (8) เพื่อยกเลิกการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับดอกเบี้ยเงินฝากประเภทออมทรัพย์ของธนาคารพาณิชย์

(4) ยกเลิกมาตรา 42 (21) เพื่อยกเลิกการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับผลประโยชน์ที่ได้จากการจำหน่ายตั๋วเงิน หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ซึ่งบริษัทเงินทุนเป็นผู้ออก

(5) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 48 (3) และมาตรา 50 (2) (ก) และ (ข) เพื่อกำหนดให้ผู้จ่ายเงินได้ตามมาตรา 40 (4) (ก) และ (ข) บางกรณี หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 15.0

(6) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 79 (3) เพื่อกำหนดให้ดอกเบี้ยส่วนลดค่าธรรมเนียมค่าบริการ หรือกำไรจากการซื้อขาย หรือการออกตราสารแสดงสิทธิในหนี้เป็นรายรับจากการค้าประเภทธนาคาร

(7) แก้ไขเพิ่มเติมบัญชีอัตราภาษีการค้า เพื่อกำหนดให้ผู้ประกอบการค้าประเภทธนาคารเสียภาษีการค้าในอัตราร้อยละ 3.0 สำหรับรายรับตาม 2.

และเหตุผลว่าโดยที่มีความจำเป็นต้องปรับปรุงประมวลรัษฎากรให้เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก คะแนนเสียงไม่รับหลักการส่วนน้อย และให้คณะกรรมาธิการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 6 กันยายน 2534[64] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

42. วันที่ 11 พฤศจิกายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534 (ร.จ.เล่ม 108 ตอนที่ 196 หน้า 1)

---

[63] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 19/2534, วันที่ 9 สิงหาคม 2534, หน้า 7-8 และ 49.

[64] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 26/2534, วันที่ 6 กันยายน 2534, หน้า 378.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 16 สิงหาคม 2534[65] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช 2475 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขมาตรา 7 เพื่อเพิ่มให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยร่วมรักษาการด้วย (ร่างมาตรา 7 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 7) และแก้ไขบทนิยาม คำว่า "เสนาบดี" (ร่างมาตรา 3 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 5) เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไข มาตรารักษาการ รวมทั้งตัดบทนิยามคำว่า "กำหนด" ออก (ร่างมาตรา 4 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 5)

(2) แก้ไขบทนิยามคำว่า "พนักงานเจ้าหน้าที่" และ "พนักงานเก็บภาษี" และเพิ่มมาตรา 7 ทวิ กำหนดบุคคลผู้มีอำนาจในการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และพนักงานเก็บภาษี (ร่างมาตรา 8 เพิ่มเติมมาตรา 7 ทวิ)

(3) กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดพื้นที่ของรัฐวิสาหกิจที่จะยกเว้นไม่ต้องนำมาคำนวณเพื่อเสียภาษี (ร่างมาตรา 6 เพิ่มเติมมาตรา 6 ทวิ)

(4) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ในเรื่องการกำหนดรายจ่ายรายปีให้ชัดเจนขึ้น (ร่างมาตรา 9 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 8)

(5) แก้ไขเพิ่มเติม (2) ของมาตรา 9 เพื่อยกเว้นภาษีโรงเรือนและที่ดินให้แก่ทรัพย์สินของการรถไฟแห่งประเทศไทยที่ใช้ในกิจการรถไฟ และเพิ่ม (6) เพื่อยกเว้นภาษีโรงเรือน และที่ดินให้แก่โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างของการเคหะแห่งชาติที่ผู้เช่าซื้ออาศัยอยู่เอง ฯลฯ (ร่างมาตรา 10 และมาตรา 11 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 9)

(6) ปรับปรุงวิธีการจัดเก็บภาษีเพื่อลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน และปรับปรุงวิธีส่งแบบพิมพ์เพื่อแจ้งรายการทรัพย์สินให้สอดคล้องกัน (ร่างมาตรา 12 แก้ไขมาตรา 19 และร่างมาตรา 13 แก้ไขมาตรา 20)

(7) กำหนดให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการประเมินภาษีค้างชำระย้อนหลังได้ (ร่างมาตรา 14 เพิ่มเติมมาตรา 24 ทวิ) และกำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่ค้างชำระค่าภาษี แต่ได้นำภาษีที่ค้างมาชำระภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไม่ต้องรับโทษทางอาญา และได้รับยกเว้นค่าปรับหรือเงินเพิ่ม (ร่างมาตรา 20)

(8) กำหนดให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจลดหย่อนค่ารายปีให้แก่รัฐวิสาหกิจในกรณีที่จำนวนเงินค่าภาษีที่รัฐวิสาหกิจจะต้องชำระซึ่งได้ถูกประเมินไว้ มีจำนวนสูงเกินสมควร (ร่างมาตรา 15 เพิ่มเติมวรรคสามของมาตรา 31)

(9) กำหนดให้มีการชำระภาษีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน 30 วัน และอาจชำระทางไปรษณีย์หรือชำระผ่านธนาคารก็ได้ รวมทั้งเพิ่มให้มีการผ่อนชำระภาษีได้ (ร่างมาตรา 16 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 38 และร่างมาตรา 17 เพิ่มเติมมาตรา 38 ทวิ)

(10) แก้ไขอำนาจในการยึด อายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ซึ่งค้างชำระค่าภาษีให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกเทศมนตรี ปลัดเมืองพัทยา ประธานกรรมการสุขาภิบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา 18 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 44)

---

[65] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 20/2534, วันที่ 16 สิงหาคม 2534, หน้า 475-477 และ 499.

(11) ให้รัฐวิสาหกิจที่ค้างชำระค่าภาษีโรงเรือนและที่ดิน ชำระค่าภาษีที่ค้างให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่ถ้าเป็นรัฐวิสาหกิจที่ประกอบกิจการสาธารณูปโภคหรือสาธารณูปการที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ก็ให้ค่าภาษีที่ค้างชำระนั้นเป็นอันพับไป แต่ถ้าได้ชำระไปแล้วไม่ก่อให้เกิดสิทธิเรียกคืนภาษี (ร่างมาตรา 19)

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่การจัดเก็บภาษีในปัจจุบันมีขั้นตอนมาก และยังมีวิธีการที่จำกัดอีก ทั้งการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินจากรัฐวิสาหกิจยังไม่มีบทบัญญัติที่ชัดเจนและเป็นธรรมพอ ดังนั้น เพื่ออำนวยความสะดวกในการชำระภาษีและเพื่อให้การคิดคำนวณภาษีเกิดความเป็นธรรมยิ่งขึ้น สมควรปรับปรุงวิธีการในการจัดเก็บและการชำระภาษีทั้งของรัฐวิสาหกิจและของประชาชนเสียใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น นอกจากนั้น เพื่อเร่งรัดให้มีการชำระภาษีที่ค้างชำระเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นต่อไป สมควรกำหนดเวลาให้มีการนำภาษีที่ค้างมาชำระภายในกำหนดโดยยกเว้นโทษทางอาญารวมทั้งเงินเพิ่ม และค่าปรับต่าง ๆ ให้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2534[66] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

43. วันที่ 11 พฤศจิกายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการกักเรือ พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 196 หน้า 12-19)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลมาจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 2 สิงหาคม 2534[67] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการกักเรือ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากเรือเดินทะเลที่ให้บริการขนส่งทางทะเลระหว่างประเทศไทยกับต่างประเทศประมาณกว่าร้อยละ 90 เป็นเรือต่างชาติ ซึ่งเจ้าของเรือและผู้ดำเนินงานของเรือเหล่านี้ส่วนมากไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักร เมื่อเกิดกรณีที่เจ้าของเรือหรือผู้ดำเนินงานต้องรับผิดทางแพ่งต่อบุคคลซึ่งอยู่ในราชอาณาจักร ไม่ว่าจะเป็นความรับผิดตามสัญญา ความรับผิดเพื่อละเมิดหรือความรับผิดโดยผลแห่งกฎหมายบุคคลดังกล่าวก็ไม่สามารถดำเนินการให้เจ้าของเรือหรือผู้ดำเนินงานชำระหนี้หรือชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ตนได้ เนื่องจากเจ้าของเรือหรือผู้ดำเนินงานไม่มีทรัพย์สินอยู่ในราชอาณาจักร ซึ่งหากนำคดีขึ้นสู่ศาลก็ไม่เกิดประโยชน์แก่เจ้าหนี้ ประกอบกับพฤติการณ์ทำนองเดียวกันนี้ เจ้าหนี้ในต่างประเทศสามารถฟ้องร้องเจ้าของเรือไทยหรือผู้ดำเนินงานต่อศาลในประเทศของตนได้ สมควรมีกฎหมายว่าด้วยการกักเรือให้อำนาจศาลสั่งกักเรือที่เป็นของลูกหนี้ หรือลูกหนี้เป็นผู้ครอบครองเพื่อให้เพียงพอที่จะเป็นประกันการชำระหนี้ อันมีมูลมาจากสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับเรือนั้นได้ ทั้งนี้ เพื่อคุ้มครองเจ้าหนี้ในราชอาณาจักรไม่ให้เสียเปรียบเจ้าของเรือหรือผู้ดำเนินงานต่างชาติโดยไม่เป็นธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[66] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 27/2534, วันที่ 13 กันยายน 2534, หน้า 448.

[67] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 18/2534, วันที่ 2 สิงหาคม 2534, หน้า 358 และ 379.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคมนาคมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 27 กันยายน 2534[68] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

44. วันที่ 11 พฤศจิกายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 196 หน้า 30-32)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 27 กันยายน 2534[69] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย และ **เหตุผล**ว่าเนื่องจากปัจจุบันการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทยมีภารกิจที่อยู่ในความรับผิดชอบเพิ่มขึ้นจากเดิมเป็นอันมาก ประกอบกับรัฐบาลมีโครงการที่สำคัญและได้มอบให้การท่าอากาศยานแห่งประเทศไทยรับไปเร่งดำเนินการให้แล้วเสร็จตามวัตถุประสงค์และนโยบายของประเทศ สมควรเพิ่มจำนวนกรรมการการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทยจากไม่เกินสิบเอ็ดคนเป็นไม่เกินสิบห้าคน เพื่อจะได้มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาต่าง ๆ ครอบคลุมทุกด้านอันจะส่งผลให้การดำเนินกิจการของการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

45. วันที่ 11 พฤศจิกายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลละหาร อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี และตำบลบางคูวัด อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 345 สายสะพานนนทบุรี - บางบัวทอง พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 196 หน้า 33-36)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 27 กันยายน 2534[70] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลละหาร อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี และตำบลบางคูวัด อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 345 สายสะพานนนทบุรี-บางบัวทอง และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืน

---

[68] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 29/2534, วันที่ 27 กันยายน 2534, หน้า 51.

[69] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 29/2534, วันที่ 27 กันยายน 2534, หน้า 215, 220-221 และ 225.

[70] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 29/2534, วันที่ 27 กันยายน 2534, หน้า 228, 231-232 และ 235.

เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 345 สายสะพานนนทบุรี-บางบัวทอง ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินสายสะพานนนทบุรี-อำเภอบางบัวทอง พ.ศ. 2524 เสร็จแล้ว สมควรดำเนินการเพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

46. วันที่ 11 พฤศจิกายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้ เพื่อประโยชน์ของแผ่นดิน โดยเฉพาะในท้องที่ตำบลตะโก กิ่งอำเภอทุ่งตะโก อำเภอสวี จังหวัดชุมพร ให้แก่วัดเทพนิมิต ตำบลตะโก กิ่งอำเภอทุ่งตะโก อำเภอสวี จังหวัดชุมพร พ.ศ. 2534 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 196 หน้า 37-39)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 23 สิงหาคม 2534[71] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะในท้องที่ตำบลตะโก กิ่งอำเภอทุ่งตะโก จังหวัดชุมพร ให้แก่วัดเทพนิมิต ตำบลตะโก กิ่งอำเภอทุ่งตะโก อำเภอสวี จังหวัดชุมพร และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีการจัดตั้งวัดเทพนิมิตขึ้นในที่ดินบางส่วนเนื้อที่ประมาณ 50 ไร่ ของที่ราชพัสดุ แปลงหมายเลขทะเบียน ที่ ชพ.179 ตามหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงเลขที่ 11219 เนื้อที่ทั้งหมด 2431 ไร่ 1 งาน 307/10 ตารางวา ในท้องที่ตำบลตะโก กิ่งอำเภอทุ่งตะโก อำเภอสวี จังหวัดชุมพร ซึ่งเดิมเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ คือเป็นที่ตั้งของวิทยาลัยเกษตรกรรม จังหวัดชุมพร สมควรโอนที่ราชพัสดุดังกล่าวบางส่วนให้เป็นกรรมสิทธิ์ของวัดเทพนิมิตต่อไป แต่โดยที่มาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. 2518 และมาตรา 1305 แห่งประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์ กำหนดให้การโอนที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะต้องกระทำโดยตราเป็นพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2534[72] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[71] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 21/2534, วันที่ 23 สิงหาคม 2534, หน้า 26 และ 31-32.

[72] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 27/2534, วันที่ 13 กันยายน 2534, หน้า 533.

47. วันที่ 15 พฤศจิกายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเครื่องหมายครุฑพ่าห์ พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 199 หน้า 1-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 7 มิถุนายน 2534[73] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายครุฑพ่าห์ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการใช้เครื่องหมายครุฑพ่าห์ซึ่งเป็นดวงตราแผ่นดินชนิดหนึ่งเป็นเครื่องหมายแสดงถึงการงานในราชการ และเป็นเครื่องหมายตราตั้งแสดงถึงห้างร้านหรือบริษัทในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจนแพร่หลายเป็นที่ทราบกันทั่วไป สมควรกำหนดให้การใช้เครื่องหมายครุฑพ่าห์ เป็นไปโดยมีระเบียบเรียบร้อยยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2534[74] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

48. วันที่ 15 พฤศจิกายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 199 หน้า 7-63)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 7 มิถุนายน 2534[75] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า **และเหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช 2474 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติต่าง ๆ จึงล้าสมัยและไม่สามารถคุ้มครองสิทธิของเจ้าของเครื่องหมายการค้าได้เพียงพอ ประกอบทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับเครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง และสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ ซึ่งในปัจจุบันเป็นที่แพร่หลายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายของต่างประเทศหลายประเทศแล้ว ก็ยังไม่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายไทย นอกจานั้น พระราชบัญญัติดังกล่าวยังมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสม เช่น มิได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียนและคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ตลอดจนสิทธิของผู้ขอจดทะเบียนไว้ให้ชัดเจน ทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติอยู่มาก สมควรปรับปรุงพระราชบัญญัติดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[73] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 11/2534, วันที่ 7 มิถุนายน 2534, หน้า 127 และ135.

[74] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 15/2534, วันที่ 5 กรกฎาคม 2534, หน้า 427-428.

[75] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 11/2534, วันที่ 7 มิถุนายน 2534, หน้า 72 และ 124-125.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 6 กันยายน 2534[76] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

49. วันที่ 21 พฤศจิกายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 201 หน้า 1-134)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 9 สิงหาคม 2534[77] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 10 ทวิ เพื่อให้อธิบดีมีอำนาจเปิดเผยรายชื่อผู้ประกอบการที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด 4 ได้

(2) ยกเลิกมาตรา 48 ตรี เพื่อยกเลิกการเสียภาษีเงินได้เหมาเป็นงวด ที่ถือตามเกณฑ์ภาษีการค้าเหมาเป็นงวดของบุคคลธรรมดาซึ่งเป็นผู้ประกอบการค้ารายย่อย

(3) เพิ่ม (14) ของมาตรา 65 ทวิ เพื่อกำหนดให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เป็นผู้ประกอบการที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ไม่ต้องนำภาษีมูลค่าเพิ่มที่เรียกเก็บ มารวมคำนวณเป็นรายได้เพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล

(4) เพิ่ม (6 ทวิ) ของมาตรา 65 ตรี เพื่อกำหนดห้ามมิให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เป็นผู้ประกอบการที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มนำภาษีมูลค่าเพิ่มที่ชำระแล้ว มาหักเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล

(5) ยกเลิกความในหมวด 4 ภาษีการค้า ในลักษณะ 2 และให้ใช้ความใหม่เป็นหมวด 4 ภาษีมูลค่าเพิ่ม ในลักษณะ 2

(6) เพิ่มหมวด 5 ภาษีธุรกิจเฉพาะ ในลักษณะ 2

(7) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 105 มาตรา 105 ทวิ มาตรา 105 ตรี และมาตรา 105 จัตวา เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการออกใบรับของผู้ขาย ผู้ให้เช่าซื้อ ฯลฯ ในหมวด 6 อากรแสตมป์ ให้สอดคล้องกับภาษีมูลค่าเพิ่ม

(8) แก้ไขเพิ่มเติมบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้ายหมวด 6 ในลักษณะ 2 ในช่องลักษณะแห่งตราสาร ลำดับที่ 28 เพื่อยกเว้นการปิดแสตมป์ สำหรับใบรับที่ออกให้เพื่อรายรับที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

(9) กำหนดเฉพาะกาล

(ก) มาตรา 14 ของร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดจำกัดการตีความถ้อยคำในกฎหมายอื่น มิให้ถือว่าภาษีมูลค่าเพิ่มแทนภาษีการค้า

---

[76] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 26/2534, วันที่ 6 กันยายน 2534, หน้า 361.

[77] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 19/2534, วันที่ 9 สิงหาคม 2534, หน้า 124-128 และ 270-272.

(ข) มาตรา 15 ของร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดให้ผู้ประกอบการที่พึงต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มฯ ผู้ประกอบกิจการที่พึงต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะมีสิทธิขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มหรือทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะได้ก่อนวันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2535

(ค) มาตรา 16 ของร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนด ให้ผู้ประกอบการที่พึงต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและผู้ประกอบกิจการที่พึงต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะซึ่งมิได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มฯ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2535 ต้องระวางโทษตามบทกำหนดโทษ

(ง) มาตรา 17 ของร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มได้รับเครดิตภาษีสำหรับสินค้าทุนฯ ที่มีอยู่ก่อนวันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2535 ในอัตราร้อยละ 3.5

(จ) มาตรา 18 ของร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มได้รับเครดิตภาษีสำหรับสินค้าคงเหลือฯ ที่มีอยู่ก่อนวันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2535 ในอัตราไม่เกินร้อยละ 9.9

(ฉ) มาตรา 19 ของร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดให้ผู้ผลิตซึ่งขายสินค้าที่ตนผลิตออกหนังสือรับรองเพื่อเป็นหลักฐานการขายสินค้าให้แก่ผู้ประกอบการขดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 18

(ช) มาตรา 20 ของร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับยานพาหนะที่ต้องจดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยยานพาหนะนั้น ๆ ที่มีอยู่ก่อนวันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2535

(ซ) มาตรา 21 ของร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดให้บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรว่าด้วยภาษีการค้ายังคงใช้บังคับสำหรับบางกรณีที่ระบุไว้

(ฌ) มาตรา 22 ของร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ประกอบกิจการให้บริการตามสัญญารับเหมาก่อสร้างฯ ที่อยู่ในระหว่างการดำเนินการมีสิทธิขอเสียภาษีการค้าต่อไป

(ญ) มาตรา 23 ของร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งเป็นผู้ผลิตสินค้าจำนวน 5 ประเภท คือ เครื่องไฟฟ้า แก้ว และเครื่องแก้วรถยนต์ ฯลฯ ซึ่งได้นำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม ก่อนวันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2535 และยังมิได้ชำระภาษีการค้า เสียภาษีการค้าเป็นจำนวนเงินเท่ากับภาษีสรรพสามิตใหม่ ทั้งนี้ เพื่อให้บุคคลดังกล่าวมีภาระภาษีเท่าเดิม

และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากมีความจำเป็นต้องปรับปรุงประมวลรัษฎากรให้เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ในปัจจุบันโดยนำภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะมาใช้แทนภาษีการค้า และปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยบทเบ็ดเสร็จทั่วไป ภาษีเงินได้นิติบุคคลและอากรแสตมป์ ของประมวลรัษฎากรให้สอดคล้องกับภาษีมูลค่าเพิ่ม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2534[78] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[78] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 30/2534, วันที่ 4 ตุลาคม 2534, หน้า 522.

50. วันที่ 21 พฤศจิกายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 201 หน้า 135-162)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 9 สิงหาคม 2534[79] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2527 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4 เพื่อแก้ไขบทนิยามคำว่า "ภาษี" "ผลิต" และ "พนักงานเจ้าหน้าที่" และเพิ่มบทนิยามคำว่า "บริการ" "รายรับ" "สถานบริการ" และ "ผู้ประกอบกิจการสถานบริการ"

(2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 7 มาตรา 22 มาตรา 25 มาตรา 26 มาตรา 27 มาตรา 28 มาตรา 29 มาตรา 30 มาตรา 31 มาตรา 32 มาตรา 48 มาตรา 53 มาตรา 57 มาตรา 58 มาตรา 83 มาตรา 103 มาตรา 112 มาตรา 113 มาตรา 115 มาตรา 116 และมาตรา 118 เพื่อแก้ไขถ้อยคำให้รวมถึงการบริการในสถานบริการตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต ซึ่งอยู่ภายใต้บังคับต้องเสียภาษีสรรพสามิต

(3) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 8 เพื่อเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์การกำหนดมูลค่าของสินค้าที่ผลิตและที่นำเข้า และกำหนดหลักเกณฑ์การกำหนดมูลค่าของบริการในสถานบริการในราชอาณาจักรเพื่อการคำนวณภาษีสรรพสามิตตามมูลค่า

(4) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 10 เพื่อปรับปรุงกำหนดเวลาการเกิดขึ้นของความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีสรรพสามิต สำหรับสินค้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรในขณะที่อยู่ในโรงอุตสาหกรรม และกำหนดความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีสรรพสามิตสำหรับการให้บริการของสถานบริการ

(5) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 11 และมาตรา 12 เพื่อให้ระยะเวลาที่ผู้มีเอกสิทธิ์หรือผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นหรือลดอัตราภาษีจะต้องถือสินค้าไว้ก่อนโอนหรือนำไปใช้ในการอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ โดยไม่ต้องเสียภาษีหรือเสียภาษีเพิ่ม สอดคล้องเป็นไปในแนวทางเดียวกับอากรขาเข้าและภาษีมูลค่าเพิ่ม

(6) ยกเลิกมาตรา 13 และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 101 เพื่อยกเลิกการยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีการค้าตามประมวลรัษฎากร สำหรับสินค้าของผู้ประกอบอุตสาหกรรมและผู้นำเข้า

(7) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 52 เพื่อขยายระยะเวลาในการยื่นขอชำระภาษีกรณีนำสินค้าออกจากโรงงานอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บนโดยมีหลักประกัน

(8) เพิ่มมาตรา 102 ทวิ เพื่อยกเว้นภาษีสรรพสามิตสำหรับการบริการของสถานบริการที่บริจาครายรับเพื่อการกุศลหรือสาธารณประโยชน์

(9) เพิ่มมาตรา 112 ทวิ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การขออนุมัติใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินในการออกหลักฐานการรับเงิน

(10) เพิ่มมาตรา 117 ทวิ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 160 เพื่อกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการต้องแจ้งราคาค่าบริการที่เรียกเก็บ พร้อมทั้งกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืน

(11) เพิ่มหมวด 12 ทวิ จากมาตรา 144 ทวิ ถึงมาตรา 144 ฉ เพื่อกำหนดให้การดัดแปลงรถยนต์กระบะฯ ให้เป็นรถยนต์นั่งหรือเป็นรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคนต้องเสียภาษีสรรพสามิตตามพระราช

---

[79] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 19/2534, วันที่ 9 สิงหาคม 2534, หน้า 273-276 และ 301-302.

บัญญัตินี้ และกำหนดให้มีสถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย และเลื่อนกำหนดเวลาการเสียภาษีสำหรับผู้ประกอบอุตสาหกรรมที่นำรถยนต์ไปแสดงในสถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย

(12) กำหนดบทเฉพาะกาล

(ก) มาตรา 29 เพื่อกำหนดมิให้นำบทบัญญัติที่แก้ไขใหม่โดยพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิตฯ ไปใช้บังคับกับสินค้าที่ยังมิได้นำออกจากโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นสินค้าที่อยู่ในบังคับที่ต้องเสียภาษีการค้าตามประมวลรัษฎากรเดิมอยู่แล้ว

(ข) มาตรา 30 เพื่อกำหนดให้บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิตฯ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมยังคงใช้บังคับต่อไปสำหรับสินค้าที่ได้เสียภาษีสรรพสามิตและแล้วแต่ยังมิได้นำออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือจากอารักขาของศุลกากร

(ค) มาตรา 31 เพื่อกำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมและผู้นำเข้าซึ่งอยู่ภายใต้บังคับมาตรา 29 และมาตรา 30 ต้องยื่นบัญชีเกี่ยวกับจำนวนสินค้าและสถานที่เก็บ เพื่อการตรวจสอบของเจ้าพนักงานสรรพสามิต

และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีการปรับปรุงระบบภาษีอากรของประเทศให้เหมาะสมกับสภาวการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2534 ได้ยกเลิกภาษีการค้าและนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้แทน สมควรเพิ่มการเก็บภาษีสรรพสามิตจากบริการของสถานบริการตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต และปรับปรุงภาษีสรรพสามิตเพื่อให้มีความสอดคล้องกับการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรดังกล่าวอีกทั้งเพื่อให้เกิดความสะดวกในการจัดเก็บ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2534[80] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

51. วันที่ 21 พฤศจิกายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่มที่ 108 ตอนที่ 201 หน้า 163-182)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 9 สิงหาคม 2534[81] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2527 และ**เหตุผล**ว่าได้มีการปรับปรุงระบบภาษีอากรของประเทศให้เหมาะสมกับสภาวการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2534 ได้ยกเลิกภาษีการค้าและนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้แทน สมควรปรับปรุงพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต เพื่อให้มีความสอดคล้องกับการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรดังกล่าว อีกทั้งเพื่อให้เกิดความสะดวกในการจัดเก็บ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[80] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 30/2534, วันที่ 4 ตุลาคม 2534, หน้า 578-579.

[81] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 19/2534, วันที่ 9 สิงหาคม 2534, หน้า 303 และ 327.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2534[82] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

52. วันที่ 21 พฤศจิกายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่มที่ 108 ตอนที่ 201 หน้า 183-188)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 9 สิงหาคม 2534[83] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสุรา ดังต่อไปนี้

(1) ยกเลิกมาตรา 8 ทวิ เพื่อยกเลิกการยกเว้นภาษีภาระค้าตามประมวลรัษฎากรสำหรับการขายสุราของผู้ได้รับใบอนุญาตทำสุราหรือผู้นำเข้าสุรา

(2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 8 จัตวา เพื่อเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์การกำหนดมูลค่าของสุราที่ทำหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อการคำนวณภาษีสุราตามมูลค่า

(3) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 8 เบญจ เพื่อกำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำสุราต้องแจ้งราคาขาย ณ โรงงานสุรา แทนการแจ้งราคาขายส่งโดยผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุรา

(4) เพิ่มมาตรา 8 ฉ เพื่อให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดให้กรมศุลกากรเรียกเก็บภาษี เพื่อกรมสรรพสามิตกรณีนำเข้าสุรา

(5) กำหนดบทเฉพาะกาล มาตรา 6 และมาตรา 7 กำหนดให้บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติสุราฯ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมยังคงใช้กับกรณีดังต่อไปนี้

(ก) ผู้ได้รับใบอนุญาตทำสุราและผู้ซื้อสุราซึ่งได้มีสัญญาผูกพันที่จะต้องจ่ายภาษีเป็นการเหมากับรัฐบาลไว้ก่อนแล้ว

(ข) ผู้ได้รับใบอนุญาตทำสุราและผู้นำเข้าสุราที่ได้เสียภาษีสุราแล้ว แต่ยังมิได้ขนออกจากโรงงานสุราหรือยังมิได้นำออกจากอารักขาของศุลกากร แล้วแต่กรณี

พร้อมทั้งกำหนดให้บุคคลตาม (ก) และ (ข) ดังกล่าว ต้องยื่นบัญชีเกี่ยวกับจำนวนสุรา และสถานที่เก็บเพื่อการตรวจสอบของเจ้าพนักงานสรรพสามิต และเหตุผลว่าได้มีการปรับปรุงระบบภาษีอากรของประเทศให้เหมาะสมกับสภาวการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบันโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2534 ได้ยกเลิกภาษีการค้าและนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้แทน สมควรปรับปรุงภาษีสุราเพื่อให้มีความสอดคล้องกับการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรดังกล่าว อีกทั้งเพื่อให้เกิดความสะดวกในการจัดเก็บ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[82] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 30/2534, วันที่ 4 ตุลาคม 2534, หน้า 579.

[83] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 19/2534, วันที่ 9 สิงหาคม 2534, หน้า 329-330 และ 335-336.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2534[84] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

53. วันที่ 21 พฤศจิกายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่มที่ 108 ตอนที่ 201 หน้า 189-194)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 9 สิงหาคม 2534[85] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ.2509 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 5 ทวิ เพื่อยกเลิกข้อความเดิมที่ให้ยกเว้นภาษีการค้าตามประมวลรัษฎากรสำหรับการขายยาเส้นหรือยาสูบและให้ใช้ข้อความใหม่เพื่อกำหนดให้มีการเสียค่าแสตมป์ยาสูบตามมูลค่าหรือตามปริมาณ แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

(2) เพิ่มมาตรา 5 ตรี เพื่อเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์การกำหนดมูลค่าของยาเส้นหรือยาสูบที่ทำหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อการคำนวณค่าแสตมป์ยาสูบตามมูลค่า

(3) เพิ่มมาตรา 5 จัตวา และมาตรา 45 ทวิ เพื่อกำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมยาสูบต้องแจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับราคาขายยาเส้นหรือยาสูบ และกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืน

(4) เพิ่มมาตรา 5 เบญจ เพื่อให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดให้กรมศุลกากรเรียกเก็บค่าแสตมป์ยาสูบเพื่อกรมสรรพสามิตกรณีนำเข้ายาเส้นและยาสูบ

(5) กำหนดบทเฉพาะกาล มาตรา 6 เพื่อกำหนดให้บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติยาสูบฯ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติม ยังคงใช้กับยาเส้นหรือยาสูบที่ได้มีการปิดแสตมป์ยาสูบไว้แล้วแต่ยังมิได้นำออกจากโรงอุตสาหกรรมยาสูบหรือออกจากอารักขาของศุลกากร พร้อมทั้งกำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมยาสูบหรือผู้นำเข้าต้องยื่นบัญชีเกี่ยวกับจำนวนยาเส้นหรือยาสูบและสถานที่เก็บเพื่อการตรวจสอบของเจ้าพนักงานสรรพสามิต

และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีการปรับปรุงระบบภาษีอากรของประเทศให้เหมาะสมกับสภาวการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2534 ได้ยกเลิกภาษีการค้าและนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้แทน สมควรปรับปรุงค่าแสตมป์ยาสูบเพื่อให้มีความสอดคล้องกับการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรดังกล่าว อีกทั้งเพื่อให้เกิดความสะดวกในการจัดเก็บ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[84] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 30/2534, วันที่ 4 ตุลาคม 2534, หน้า 588.

[85] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 19/2534, วันที่ 9 สิงหาคม 2534, หน้า 337-338 และ 344-345.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2534[86] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

54. วันที่ 21 พฤศจิกายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติไพ่ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 201 หน้า 195-197)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 9 สิงหาคม 2534[87] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติไพ่ เพิ่มมาตรา 10 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติไพ่ พุทธศักราช 2486 เพื่อให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดให้กรมศุลกากรเรียกเก็บค่าธรรมเนียมสำหรับการประทับตราไพ่เพื่อกรมสรรพสามิต และ**เหตุผล**ว่าได้มีการปรับปรุงระบบภาษีอากรของประเทศให้เหมาะสมกับสภาวการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2534 ได้ยกเลิกภาษีการค้าและนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้แทน สมควรปรับปรุงการจัดเก็บค่าธรรมเนียมสำหรับการประทับตราไพ่เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรดังกล่าว อีกทั้งเพื่อให้เกิดความสะดวกในการจัดเก็บจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2534[88] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

55. วันที่ 21 พฤศจิกายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติรายได้เทศบาล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่มที่ 108 ตอนที่ 201 หน้า 198-202)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 9 สิงหาคม 2534[89] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ.2497 ดังต่อไปนี้

---

[86] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 30/2534, วันที่ 4 ตุลาคม 2534, หน้า 597.

[87] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 19/2534, วันที่ 9 สิงหาคม 2534, หน้า 346 และ 349-350.

[88] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 30/2534, วันที่ 4 ตุลาคม 2534, หน้า 604.

[89] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 19/2534, วันที่ 9 สิงหาคม 2534, หน้า 351-352 และ 357-358.

(1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 12 เพื่อกำหนดให้เทศบาลมีอำนาจออกเทศบัญญัติเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะตามประมวลรัษฎากร และตัดบทบัญญัติในส่วนที่อ้างถึงการจัดเก็บภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ และอากรมหรสพที่ถูกยกเลิกไปแล้วเพื่อให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงในปัจจุบัน

(2) เพิ่มมาตรา 12 ทวิ เพื่อกำหนดให้เทศบาลมีอำนาจออกเทศบัญญัติเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรได้

(3) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 14 เพื่อกำหนดให้ภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะที่เทศบาลจัดเก็บเป็นภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะตามประมวลรัษฎากร และให้เทศบาลมีอำนาจมอบให้กรมซึ่งมีหน้าที่จัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะเรียกเก็บภาษีดังกล่าวเพื่อเทศบาลได้

(4) เพิ่มมาตรา 14 ทวิ เพื่อกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับวิธีการในการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในกรณีที่เทศบาลจะดำเนินการจัดเก็บเอง

(5) เพิ่มบทเฉพาะกาลมาตรา 7 ให้กรมสรรพากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อเทศบาลไปพลางก่อนจนกว่าเทศบาลจะดำเนินการจัดเก็บเอง

และ**เหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2534 ได้ยกเลิกภาษีการค้าและได้นำภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะมาใช้แทน สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยรายได้เทศบาลให้สอดคล้องกับการใช้ภาษีดังกล่าว ประกอบกับมีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับบทกฎหมายที่ได้เปลี่ยนแปลงไปแล้ว สมควรปรับปรุงให้เหมาะสมด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2534[90] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

56. วันที่ 21 พฤศจิกายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติรายได้สุขาภิบาล (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 201 หน้า 203-207)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 9 สิงหาคม 2534[91] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรายได้สุขาภิบาล พ.ศ.2498 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 8 ทวิ เพื่อกำหนดให้สุขาภิบาลมีอำนาจออกข้อบังคับเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะตามประมวลรัษฎากร และตัดบทบัญญัติในส่วนที่อ้างถึงการจัดเก็บภาษีการซื้อโภคภัณฑ์และอากรมหรสพที่ถูกยกเลิกไปแล้ว เพื่อให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงในปัจจุบัน

(2) เพิ่มมาตรา 8 จัตวา เพื่อกำหนดให้สุขาภิบาลมีอำนาจออกข้อบังคับเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรได้

---

[90] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 30/2534, วันที่ 4 ตุลาคม 2534, หน้า 613.

[91] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 19/2534, วันที่ 9 สิงหาคม 2534, หน้า 359-360 และ 365-366.

(3) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 9 เพื่อกำหนดให้สุขาภิบาลมีอำนาจมอบให้กรมซึ่งมีหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มหรือภาษีธุรกิจเฉพาะ เรียกเก็บภาษีดังกล่าวเพื่อสุขาภิบาลได้

(4) เพิ่มมาตรา 10 ทวิ เพื่อกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับวิธีการในการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในกรณีที่สุขาภิบาลจะดำเนินการจัดเก็บเอง

(5) เพิ่มบทเฉพาะกาลมาตรา 7 ให้กรมสรรพากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อสุขาภิบาลไปพลางก่อนจนกว่าสุขาภิบาลจะดำเนินการจัดเก็บเอง

และ**เหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2534 ได้ยกเลิกภาษีการค้าและได้นำภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะมาใช้แทน สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยรายได้สุขาภิบาลให้สอดคล้องกับการใช้ภาษีดังกล่าว ประกอบกับมีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับบทกฎหมายที่ได้เปลี่ยนแปลงไปแล้ว สมควรปรับปรุงให้เหมาะสมด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2534[92] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

57. วันที่ 21 พฤศจิกายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 (ร.จ. ฉบับพิเศษเล่มที่ 108 ตอนที่ 201 หน้า 208-211)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 9 สิงหาคม 2534[93] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2528 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 112 เพื่อกำหนดให้กรุงเทพมหานครมีอำนาจออกข้อบัญญัติเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะตามประมวลรัษฎากรได้

(2) เพิ่มมาตรา 112 ทวิ เพื่อกำหนดให้กรุงเทพมหานครมีอำนาจออกข้อบัญญัติเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรได้

(3) เพิ่มบทเฉพาะกาล มาตรา 5 ให้กรมสรรพากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อกรุงเทพมหานครไปพลางก่อน จนกว่ากรุงเทพมหานครจะดำเนินการจัดเก็บเอง

และ**เหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2534 ได้ยกเลิกภาษีการค้าและได้นำภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะมาใช้แทน สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานครในส่วนที่เกี่ยวกับรายได้เพื่อให้สอดคล้องกับการใช้ภาษีดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[92] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 30/2534, วันที่ 4 ตุลาคม 2534, หน้า 622.

[93] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 19/2534, วันที่ 9 สิงหาคม 2534, หน้า 367 และ 372-373.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2534[94] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

58. วันที่ 21 พฤศจิกายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่มที่ 108 ตอนที่ 201 หน้า 212-216)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 9 สิงหาคม 2534[95] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา** พ.ศ. 2521 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 87 เพื่อกำหนดให้เมืองพัทยามีอำนาจออกข้อบัญญัติเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะตามประมวลรัษฎากร และตัดบทบัญญัติในส่วนที่อ้างถึงอากรมหรสพที่ถูกยกเลิกไปแล้วเพื่อให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงในปัจจุบัน

(2) เพิ่มมาตรา 87 ทวิ เพื่อกำหนดให้เมืองพัทยามีอำนาจออกข้อบัญญัติเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรได้

(3) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 88 เพื่อกำหนดให้เมืองพัทยามีอำนาจมอบให้กรมซึ่งมีหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม เรียกเก็บภาษีดังกล่าวเพื่อเมืองพัทยาได้

(4) เพิ่มมาตรา 89 ทวิ เพื่อกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับวิธีการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในกรณีที่เมืองพัทยาจะดำเนินการจัดเก็บเอง

(5) เพิ่มบทเฉพาะกาล มาตรา 7 ให้กรมสรรพากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อเมืองพัทยาไปพลางก่อน จนกว่าเมืองพัทยาจะดำเนินการจัดเก็บเอง

และ**เหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2534 ได้ยกเลิกภาษีการค้าและได้นำภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะมาใช้แทน สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยาในส่วนที่เกี่ยวกับรายได้เพื่อให้สอดคล้องกับการใช้ภาษีดังกล่าว ประกอบกับมีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับบทกฎหมายที่ได้เปลี่ยนแปลงไปแล้ว สมควรปรับปรุงให้เหมาะสมด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2534[96] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[94] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 30/2534, วันที่ 4 ตุลาคม 2534, หน้า 630.

[95] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 19/2534, วันที่ 9 สิงหาคม 2534, หน้า 374-375 และ 380-381.

[96] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 30/2534, วันที่ 4 ตุลาคม 2534, หน้า 639.

59. วันที่ 21 พฤศจิกายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่มที่ 108 ตอนที่ 201 หน้า 217-220)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 9 สิงหาคม 2534[97] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น และยกเลิกพระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีการค้าให้แก่เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2505 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2534 ได้ยกเลิกภาษีการค้าและนำภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะมาใช้แทน และได้มีกฎหมายกำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะเพื่อเป็นรายได้แก่ท้องถิ่นทำนองเดียวกับภาษีการค้า สมควรกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นทำนองเดียวกับพระราชบัญญัติจัดสรรเงินรายได้ประเภทภาษีการค้าให้แก่เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2505 พร้อมกับยกเลิกพระราชบัญญัติจัดสรรเงินรายได้ประเภทภาษีการค้า ฯลฯ ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2534[98] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

60. วันที่ 21 พฤศจิกายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่มที่ 108 ตอนที่ 201 หน้า 221-224)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 9 สิงหาคม 2534[99] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2520 เพื่อตัดข้อความหรือถ้อยคำที่อ้างอิงหรือกล่าวถึง "ภาษีการค้า" ออกจากมาตราต่าง ๆ ดังนี้

(1) ยกเลิกวรรคสองของมาตรา 28 วรรคสองของมาตรา 30 และ (1) ของมาตรา 35

(2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 28 มาตรา 29 มาตรา 30 มาตรา 38 มาตรา 39 มาตรา 40 และมาตรา 48 วรรคหนึ่ง โดยตัดคำว่า "และหรือภาษีการค้า" หรือ "และภาษีการค้า" ออก แล้วแต่กรณี

(3) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 36 เพื่อแก้ไขถ้อยคำที่อ้างอิงถึงภาษีการค้า

---

[97] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 19/2534, วันที่ 9 สิงหาคม 2534, หน้า 382 และ 386-387.

[98] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 30/2534, วันที่ 4 ตุลาคม 2534, หน้า 647.

[99] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 19/2534, วันที่ 9 สิงหาคม 2534, หน้า 388 และ 391.

และ**เหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2534 ได้ยกเลิกภาษีการค้าและนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้แทน และไม่มีความจำเป็นต้องยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีการค้าให้กับผู้ได้รับการส่งเสริมอีกต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2534[100] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

61. วันที่ 21 พฤศจิกายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่มที่ 108 ตอนที่ 201 หน้า 225-227)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 9 สิงหาคม 2534[101] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 48 มาตรา 49 มาตรา 50 มาตรา 51 และมาตรา 54 แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522 เพื่อให้ผู้ประกอบการในเขตอุตสาหกรรมส่งออกได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มแทนภาษีการค้า โดยเปลี่ยนคำว่า "ภาษีการค้า" "ภาษีมูลค่าเพิ่ม" และ**เหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2534 ได้ยกเลิกภาษีการค้าและนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้แทน สมควรแก้ไขพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 เพื่อให้ผู้ประกอบการในเขตอุตสาหกรรมส่งออกที่เคยได้รับยกเว้นภาษีการค้า ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มแทน จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2534[102] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

62. วันที่ 21 พฤศจิกายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติปิโตรเลียม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่มที่ 108 ตอนที่ 201 หน้า 228-230)

---

[100] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 30/2534, วันที่ 4 ตุลาคม 2534, หน้า 654.

[101] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 19/2534, วันที่ 9 สิงหาคม 2534, หน้า 393 และ 396-397.

[102] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 30/2534, วันที่ 4 ตุลาคม 2534, หน้า 661.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 9 สิงหาคม 2534[103] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 70 แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ.2514 เพื่อให้ผู้รับสัมปทานได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มแทนภาษีการค้าที่ถูกยกเลิกไป และ**เหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2534 ได้ยกเลิกภาษีการค้าและนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้แทน สมควรแก้ไขพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 เพื่อผู้รับสัมปทานที่เคยได้รับยกเว้นภาษีการค้า ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มแทน จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2534[104] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

63. วันที่ 22 พฤศจิกายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 203 หน้า 1-67)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 31 พฤษภาคม 2534[105] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนและกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน และนำคดีเกี่ยวกับครอบครัวมาอยู่ในอำนาจของศาลเยาวชนและครอบครัวด้วย และ**เหตุผล**ว่าโดยกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนและกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชนมีบทบัญญัติที่ไม่เหมาะสมหลายประการ เช่น มิได้ให้อำนาจพนักงานสอบสวนในการเปรียบเทียบปรับคดีอาญาที่เด็กหรือเยาวชนต้องหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด ศาลไม่อาจควบคุมการสั่งคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวของผู้อำนวยการสถานพินิจได้อย่างเต็มที่ ไม่มีบทบัญญัติที่เร่งรัดให้พนักงานสอบสวนรับส่งสำนวนการสอบสวนเด็กหรือเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำความผิดไปยังพนักงานอัยการเพื่อฟ้องคดีต่อศาล และศาลไม่อาจแต่งตั้งบุคคลภายนอกมาเป็นผู้ช่วยพนักงานคุมประพฤติได้ นอกจากนี้ การพิจารณาพิพากษาคดีเกี่ยวกับครอบครัวเป็นอำนาจของศาลธรรมดา โดยไม่มีวิธีการเป็นพิเศษที่จะช่วยเหลือและคุ้มครองสถานภาพของการสมรส สามี ภริยา และบุตรได้อย่างเต็มที่ สมควรปรับปรุงวิธีพิจารณาพิพากษาคดีเด็กและเยาวชนให้เหมาะสม เพื่อคุ้มครองเด็กและเยาวชนให้การช่วยเหลือสงเคราะห์เด็กและเยาวชนให้การช่วยเหลือสงเคราะห์เด็กและเยาวชนซึ่งเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าของประเทศเพื่อให้เป็นผู้ใหญ่ที่ดีในวันหน้า ทั้งให้คดีเกี่ยวกับครอบครัวซึ่งเป็นคดีที่มีปัญหาละเอียดอ่อนเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กับคดีเด็กและเยาวชนได้รับการพิจารณาในศาลที่มีวิธีพิจารณาเป็นพิเศษแตกต่างจากคดีธรรมดา โดยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวขึ้นแทนศาล

---

[103] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 19/2534, วันที่ 9 สิงหาคม 2534, หน้า 398 และ 401.

[104] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 30/2534, วันที่ 4 ตุลาคม 2534, หน้า 668.

[105] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 10/2534, วันที่ 31 พฤษภาคม 2534, หน้า 378-379 และ 445.

คดีเด็กและเยาวชน เพื่อปรับปรุงคุณภาพและเสริมสร้างค่านิยมทางจริยธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคมของเด็กและเยาวชน ตลอดจนลดปัญหาความแตกแยกของครอบครัวและปัญหาเด็กและเยาวชนที่เกิดจากครอบครัวไม่ปกติสุข จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 6 กันยายน 2534[106] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

64. วันที่ 22 พฤศจิกายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการรับขนของทางทะเล พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 203 หน้า 68-96)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 2 สิงหาคม 2534[107] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการรับขนของทางทะเล **และเหตุผล**ว่าประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 3 ลักษณะ 8 เรื่องรับขน มาตรา 609 วรรคสอง บัญญัติว่า "การรับขนของทางทะเล ท่านให้บังคับตามกฎหมายและกฎข้อบังคับว่าด้วยการนั้น" จึงจำเป็นต้องบัญญัติกฎหมายว่าด้วยการรับขนของทางทะเลขึ้นโดยเฉพาะ แต่ในทางปฏิบัติต้องนำหลักสากลเรื่องการรับขนของทางทะเลมาใช้ ทำให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจในการส่งของและรับขนของทางทะเลไม่มีความแน่ใจได้ว่าตนมีสิทธิและหน้าที่เพียงใด เมื่อมีกรณีพิพาทหรือมีการฟ้องร้องเป็นคดีกันในศาล ก็เป็นการยากแก่การพิสูจน์ถึงความรับผิดของคู่กรณี อนึ่ง การขนของทางทะเลในระยะเวลาที่ผ่านมาได้ขยายตัวขึ้นอย่างรวดเร็ว ดังจะเห็นได้จากสินค้าเข้าหรือสินค้าส่งออกของไทยมีปริมาณและมูลค่าเพิ่มมากขึ้นทุกปี และการขนส่งสินค้าชายฝั่งทางทะเลไทยก็มีปริมาณเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ สมควรที่ประเทศไทยจะต้องมีกฎหมายว่าด้วยการรับขนของทางทะเลให้เป็นการแน่นอนตามบทบัญญัติของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ อันจะเป็นผลให้การประกอบธุรกิจการขนของทะเลเป็นไปโดยราบรื่นและขจัดปัญหา ซึ่งจะเกิดขึ้นแก่ทุกฝ่าย ทั้งจะเป็นการส่งเสริมการพัฒนากิจการพาณิชยนาวีของประเทศอีกทางหนึ่งด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการคมนาคมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 27 กันยายน 2534[108] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[106] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 26/2534, วันที่ 6 กันยายน 2534, หน้า 274.

[107] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 18/2534, วันที่ 2 สิงหาคม 2534, หน้า 382 และ 414-415.

[108] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 29/2534, วันที่ 27 กันยายน 2534, หน้า 31.

65. วันที่ 22 พฤศจิกายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร์ พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 203 หน้า 97-120)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 28 มิถุนายน 2534[109] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร และ**เหตุผล**ว่ากฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้วไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 27 กันยายน 2534[110] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 1 เสียง

66. วันที่ 22 พฤศจิกายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 26 ลงวันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่มที่ 108 ตอนที่ 204 หน้า 1-5)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 1 พฤศจิกายน 2534[111] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้แก้ไขข้อ 6 และเพิ่มเติมข้อ 7 ทวิ แห่งประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 26 ลงวันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2534 เพื่อเปิดโอกาสให้มีการยื่นคำร้องขอพิสูจน์ต่อศาลได้ และ**เหตุผล**ว่าบุคคลที่ถูกกล่าวหาว่ามีทรัพย์สินร่ำรวยผิดปกติซึ่งถูกดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินตามประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 26 ลงวันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2534 สามารถยื่นคำร้องคัดค้านคำวินิจฉัยของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและนำพยานหลักฐานมาพิสูจน์ต่อศาลได้ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[109] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 14/2534, วันที่ 28 มิถุนายน 2534, หน้า 295 และ 321.

[110] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 29/2534, วันที่ 27 กันยายน 2534, หน้า 212.

[111] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 34/2534, วันที่ 1 พฤศจิกายน 2534, หน้า 3,33 และ 64.

67. วันที่ 25 พฤศจิกายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 205 หน้า 1-17)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 28 มิถุนายน 2534[112] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และ**เหตุผล**ว่า โดยที่ปรากฏว่าในปัจจุบันมีผู้ติดยาเสพติดเป็นจำนวนมากอันเป็นปัญหาสำคัญของประเทศซึ่งก่อให้เกิดความสูญเสียทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของประเทศตลอดมา ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการวางมาตรการเพื่อทำให้ผู้ติดยาเสพติดที่ตกเป็นผู้ต้องหาพ้นจากการติดยาเสพติด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่รับหลักการ 1 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2534[113] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

68. วันที่ 25 พฤศจิกายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 205 หน้า 18-29)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 30 สิงหาคม 2534[114] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการและ**เหตุผล**ว่าคนพิการเป็นทรัพยากรส่วนหนึ่งของประเทศ แต่เนื่องจากสภาพของความพิการเป็นอุปสรรคในการดำรงชีวิต ในการประกอบอาชีพและในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคมและโดยที่สมควรสนับสนุนส่งเสริมให้คนพิการได้มีโอกาสในด้านต่าง ๆ สามารถดำรงชีวิต ประกอบอาชีพและมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคมเท่าเทียมกับคนปกติทั่วไป ในการนี้ สมควรให้คนพิการได้รับการสงเคราะห์ การพัฒนาและการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยวิธีการทางการแพทย์ ทางการศึกษา ทางสังคมและการฝึกอาชีพตลอดจนแก้ไขปัญหาและขจัดอุปสรรคต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจและสังคมให้แก่คนพิการ รวมทั้งให้สังคมมีส่วนร่วมในการเกื้อกูลและฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[112] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 14/2534, วันที่ 28 มิถุนายน 2534, หน้า 371 และ 392-399.

[113] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 31/2534, วันที่ 11 ตุลาคม 2534, หน้า 56.

[114] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 25/2534, วันที่ 30 สิงหาคม 2534, หน้า 94 และ 122.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2534[115] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

69. วันที่ 25 พฤศจิกายน 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 31) พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 205 หน้า 30-37)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 13 กันยายน 2534[116] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติม (10) ของมาตรา 64 ทวิ เพื่อปรับปรุงการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับเงินปันผลหรือส่วนแบ่งกำไรที่ได้รับมา

(2) เพิ่มเติม (ค) ของมาตรา 65 ตรี (1) เพื่อกำหนดเงินสำรองที่ให้ถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพิ่มขึ้น

(3) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 67 ทวิ วรรคหนึ่ง และมาตรา 67 ตรี เพื่อปรับปรุงวิธีการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลครึ่งปี

(4) แก้ไขเพิ่มเติม (1) ของมาตรา 74 เพื่อปรับปรุงวิธีการตีราคาทรัพย์สิน

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงประมวลรัษฎากรให้เหมาะสมกับสภาพเหตุการณ์ในปัจจุบัน เพื่อความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2534[117] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

70. วันที่ 4 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 211 หน้า 1-8)

---

[115] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 33/2534, วันที่ 25 ตุลาคม 2534, หน้า 489.

[116] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 27/2534, วันที่ 13 กันยายน 2534, หน้า 628 และ 647-648.

[117] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 32/2534, วันที่ 18 ตุลาคม 2534, หน้า 176.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 23 สิงหาคม 2534[118] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481 ดังต่อไปนี้

(1) เพิ่มมาตรา 7 ตรี มาตรา 7 จัตวา มาตรา 32 ทวิ และมาตรา 35 ทวิ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การควบคุมมิให้มีการถือกรรมสิทธิ์เรือจดทะเบียนเป็นเรือไทยแทนคนต่างด้าว

(2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 56 และเพิ่มมาตรา 57 ทวิ เพื่อให้อำนาจเจ้าพนักงานและนายทะเบียนปฏิบัติในกรณีที่มีการฝ่าฝืนถือกรรมสิทธิ์เรือจดทะเบียนเป็นเรือไทยแทนคนต่างด้าว

(3) เพิ่มมาตรา 62 ทวิ มาตรา 62 ตรี มาตรา 63 ทวิ และมาตรา 63 ตรี เพื่อกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนบทบัญญัติตาม (1)

และ**เหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481 ได้กำหนดอัตราส่วนการถือหุ้นระหว่างคนไทย และคนต่างด้าวในการถือกรรมสิทธิ์เรือจดทะเบียนเป็นเรือไทยไว้ในมาตรา 7 และมาตรา7 ทวิ แต่ไม่มีบทลงโทษในกรณีที่มีการฝ่าฝืนบทบัญญัติดังกล่าวโดยการถือกรรมสิทธิ์เรือจดทะเบียนเป็นเรือไทยแทนคนต่างด้าว นอกจากนั้น การฝ่าฝืนบทบัญญัติดังกล่าวยังทำให้คนต่างด้าวได้รับสิทธิและประโยชน์บางอย่างตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพาณิชยนาวีด้วย สมควรวางมาตรการป้องกันมิให้มีการถือกรรมสิทธิเรือจดทะเบียนเป็นเรือไทยแทนคนต่างด้าวกับป้องกันมิให้คนต่างด้าวได้รับสิทธิและประโยชน์จากการถือกรรมสิทธิ์เรือจดทะเบียนเป็นเรือไทยโดยมิชอบ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการคมนาคมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2534[119] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

71. วันที่ 4 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 211 หน้า 9-15)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 9 สิงหาคม 2534[120] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2517 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 6 เพื่อเพิ่มเลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ผู้แทนกระทรวงการคลัง และกรรมการอื่นอีกไม่เกินเจ็ดคน เป็นกรรมการในคณะกรรมการจัดรูปที่ดินกลาง

---

[118] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 21/2534, วันที่ 23 สิงหาคม 2534, หน้า 170 และ 180.

[119] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 34/2534, วันที่ 1 พฤศจิกายน 2534, หน้า 115.

[120] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 19/2534, วันที่ 9 สิงหาคม 2534, หน้า 102-103 และ 118.

(2) เพิ่ม (11 ทวิ) ของมาตรา 13 เพื่อให้อำนาจคณะกรรมการจัดรูปที่ดินกลาง วางระเบียบเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินของกองทุนจัดรูปที่ดินที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรา 50 ทวิ

(3) เพิ่ม (8 ทวิ) ของมาตรา 14 เพื่อให้อำนาจรณะกรรมการจัดรูปที่ดินจังหวัด วางข้อบังคับเกี่ยวกับการเปิดหรือปิดประตูกักน้ำหรือสิ่งอื่นที่ใช้ในการบังคับน้ำเข้าสู่ที่ดินของเจ้าของที่ดินในเขตโครงการจัดรูปที่ดิน

(4) เพิ่มมาตรา 47 ทวิ เพื่อเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการรักษาระบบชลประทาน และการ ระบายน้ำถนนหรือทางลำเลียงในไร่นา และสิ่งสาธารณประโยชน์ที่ใช้ร่วมกันในเขตโครงการจัดรูปที่ดิน

(5) เพิ่มหมวด 3 ทวิ กองทุนจัดที่ดิน มาตรา 50 ทวิ และมาตรา 50 ตรี เพื่อกำหนดให้มีกองทุนจัดรูปที่ดินเพื่อใช้จ่ายในการจัดรูปที่ดินและให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่เจ้าของที่ดิน โดยผ่านสถาบันการเงินภายในเขตโครงการจัดรูปที่ดินและเขตที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดเป็นท้องที่ที่จะสำรวจเป็นเขตโครงการจัดรูปที่ดินตามมาตรา 25

(6) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 52 เพื่อเพิ่มเติมบทกำหนดโทษสำหรับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับเกี่ยวกับการเปิดหรือปิดประตูกักน้ำหรือสิ่งอื่นที่ใช้ในการบังคับน้ำเข้าสู่ที่ดินของเจ้าของที่ดิน และสำหรับผู้ฝ่าฝืนบทบัญญัติเกี่ยวกับการรักษาระบบชลประทานและการระบายน้ำถนนหรือทางลำเลียงในไร่นาและสิ่งสาธารณประโยชน์ที่ใช้ร่วมกันในเขตโครงการจัดรูปที่ดิน และปรับปรุงบทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัตินี้โดยกำหนดให้มีโทษจำคุกด้วย

และ**เหตุผล**ว่าในปัจจุบันนี้พระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2517 ยังมิได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการรักษาระบบชลประทานและการระบายน้ำถนนหรือทางลำเลียงในไร่นาและสิ่งสาธารณประโยชน์ที่ใช้ร่วมกันและยังมิได้มีบทบัญญัติให้วางข้อบังคับเกี่ยวกับการเปิดหรือปิดประตูน้ำหรือสิ่งอื่นที่ใช้ในการบังคับน้ำเข้าสู่ที่ดินของเจ้าของที่ดินในเขตโครงการจัดรูปที่ดิน ตลอดจนยังมิได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับกองทุนจัดรูปที่ดิน เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนและใช้จ่ายเพื่อการจัดรูปที่ดิน และให้การช่วยเหลือทางการเงินแก่เจ้าของที่ดินในเขตโครงการจัดรูปที่ดิน และเขตที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดเป็นท้องที่ที่จะสำรวจเป็นเขตโครงการจัดรูปที่ดินตามมาตรา 25 และนอกจากนั้นบทกำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการจัดรูปที่ดินได้กำหนดไว้เฉพาะโทษปรับเท่านั้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2517 ให้เหมาะสมยิ่งขึ้นโดยเพิ่มบทบัญญัติดังกล่าว และปรับปรุงบทกำหนดโทษให้มีโทษจำคุกด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2534[121] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

72. วันที่ 9 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 216 หน้า 1-80)

---

[121] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 31/2534, วันที่ 11 ตุลาคม 2534, หน้า 18-19.

73. วันที่ 20 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดวัดสหราษฎร์บำรุง ตำบลคลองควาย อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษเล่ม 108 ตอนที่ 226 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 23 สิงหาคม 2534[122] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์วัด วัดสหราษฎร์บำรุง ตำบลคลองควาย อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ก่อสร้างถนนสายลาดหลุมแก้วประตูระบายน้ำสิงหนาทเพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการก่อสร้างทางชลประทานที่ 7 ที่ตำบลคลองควาย อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตถนนสายนี้ ตอน กม.ที่ 6.000 ถูกที่วัด วัดสหราษฎร์บำรุง ตำบลคลองควาย อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี เนื้อที่ 2 ไร่ 88 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 3837 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่า ค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดปทุมธานีได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดดังกล่าว ให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2534[123] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

74. วันที่ 20 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดหนองตาเสือ ตำบลกุยบุรี อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 226 หน้า 4-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 23 สิงหาคม 2534[124] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่วัด วัดหนองตาเสือ ตำบลกุยบุรี อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ก่อสร้างคลองส่งน้ำสาย 54 ซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการปราณบุรี ที่ตำบลกุยบุรี อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 6.000 ถูกที่วัด วัดหนองตาเสือ ตำบลกุยบุรี อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เนื้อที่ 3 ไร่ 2 งาน 38 ตารางวา ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3 ก) เลขที่ 1219 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ได้

---

[122] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 21/2534, วันที่ 23 สิงหาคม 2534, หน้า 144-147.

[123] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 27/2534, วันที่ 13 กันยายน 2534, หน้า 498.

[124] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 21/2534, วันที่ 23 สิงหาคม 2534, หน้า 149 และ 152.

กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้องและกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในกาพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2534[125] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

75. วันที่ 20 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดอัมพวันวิทยาราม ตำบลกุดจับ อำเภอกุดจับ จังหวัดอุดรธานี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 226 หน้า7-9)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 23 สิงหาคม 2434[126] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่วัด วัดอัมพวันวิทยาราม ตำบลกุดจับ อำเภอ กุดจับ จังหวัดอุดรธานี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ก่อสร้างคลองส่งน้ำสาย 1 ซ้าย-3 ขวา-ซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการห้วยหลวง ที่ตำบลกุดจับ อำเภอกุดจับ จังหวัดอุดรธานี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 1.000 ถูกที่วัด วัดอัมพวันวิทยาราม ตำบลกุดจับ อำเภอกุดจับ จังหวัดอุดรธานี เนื้อที่ 1 ไร่ 20 ตารางวา ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3 ก) เลขที่ 3589 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดอุดรธานีได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2534[127]เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

76. วันที่ 20 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดธัญญารามราษฎร์บำรุง ตำบลอำแพง อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 226 หน้า 10-12)

---

[125] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 27/2534, วันที่ 13 กันยายน 2534, หน้า 505.

[126] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 21/2534, วันที่ 23 สิงหาคม 2534, หน้า 154 และ 157.

[127] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 27/2534, วันที่ 13 กันยายน 2534, หน้า 512.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลมาจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 23 สิงหาคม 2534[128] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดธัญญารามราษฎร์บำรุง ตำบลอำแพง อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ก่อสร้างคลองระบายน้ำสาย ดี 7 เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการตำเนินสะดวก ที่ตำบลอำแพง อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร และได้ทำการสำรวจแล้ว ปรากฏว่า แนวเขตคลองระบายน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 2.300 ถูกที่วัด วัดธัญญารามราษฎร์บำรุง ตำบลอำแพง อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร เนื้อที่ 1 ไร่ 1 งาน 12 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 4255 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดสมุทรสาครได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดดังกล่าวได้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2534[129] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

77. วันที่ 20 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดตะโหนด ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 226 หน้า 13-15)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 23 สิงหาคม 2534[130] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่วัด วัดตะโหนด ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ก่อสร้างคลองส่งน้ำสาย 3 ซ้าย และถนนเชิงสะพานข้ามคลอง เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการมหาราชที่ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตคลองส่งน้ำ และถนนสายนี้ ตอน กม.ที่ 20.200 ถูกที่วัด วัดตะโหนด ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี จำนวน 2 แปลง แปลงที่ 1 เนื้อที่ 4 ไร่ 2 งาน 50 ตารางวา ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3) เลขที่ 36 และแปลงที่ 2 เนื้อที่ 2 ไร่ 3 งาน 72 ตารางวา ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3) เลขที่ 37 รวมเนื้อที่ทั้งหมด 7 ไร่ 2 งาน 22 ตารางวา คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดสิงห์บุรีได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคม

---

[128] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 21/2534, วันที่ 23 สิงหาคม 2534, หน้า 110 และ 113.

[129] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 27/2534, วันที่ 13 กันยายน 2534, หน้า 456.

[130] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 21/2534, วันที่ 23 สิงหาคม 2534, หน้า 115 และ 118.

พิจารณาแล้วไม่ขัดข้องและกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2534[131] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

78. วันที่ 20 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิที่ธรณีสงฆ์ วัดโพสิทธาราม ตำบลน้ำตาล อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 226 หน้า 16-18)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 23 สิงหาคม 2534[132] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดโพสิทธาราม ตำบลน้ำตาล อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ก่อสร้างคลองระบายน้ำสาย 1 ซ้าย 1 ขวา ชัยนาท-ป่าสัก 3 เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการมหาราช ที่ตำบลน้ำตาล อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี และได้ทำการสำรวจแล้ว ปรากฏว่า แนวเขตคลองระบายน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 12.000 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดโพสิทธาราม ตำบลน้ำตาล อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี เนื้อที่ 4 ไร่ 3 งาน 24 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 1003 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดสิงห์บุรีได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้เสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2534[133] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

79. วันที่ 20 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่ ตำบลโพรงมะเดื่อ อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐมของวัดเสน่หา ตำบลพระปฐมเจดีย์ อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัด นครปฐม ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 226 หน้า 19-21)

---

[131] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 27/2534, วันที่ 13 กันยายน 2534, หน้า 463.

[132] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 21/2534, วันที่ 23 สิงหาคม 2534, หน้า 159 และ 162.

[133] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 27/2534, วันที่ 13 กันยายน 2534, หน้า 519.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 23 สิงหาคม 2534[134] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลโพรงมะเดื่อ อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม ของวัดเสน่หา ตำบลพระปฐมเจดีย์ อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ก่อสร้างคลองระบายน้ำสาย 3 ซ้าย ท่าผา-บางแก้ว เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการแม่กลองใหญ่ที่ตำบลโพรงมะเดื่อ อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองระบายน้ำสายนี้ ตอน กม.ที่ 3.980 และตอน กม.ที่ 5.900 ถูกที่ธรณีสงฆ์ ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลโพรงมะเดื่อ อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม ของวัดเสน่หา ตำบลพระปฐมเจดีย์ อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม จำนวน 2 แปลง แปลงที่ 1 เนื้อที่ 4 ไร่ 33 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 3021 และแปลงที่ 2 เนื้อที่ 2 ไร่ 3 งาน 77 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 3030 รวม 2 แปลง เป็นเนื้อที่ 7 ไร่ 10 ตารางวา คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดนครปฐมได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2534[135] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

80. วันที่ 20 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่ตำบลโพธิ์ชัย อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรีของวัดธรรมสังเวช ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 226 หน้า 22-24)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 23 สิงหาคม 2534[136] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลโพธิ์ชัย อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ของวัดธรรมสังเวช ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ก่อสร้างคลองระบายน้ำสาย 3 สาย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการช่องแค ที่ตำบลโพธิ์ชัย อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตคลองระบายน้ำสายนี้ ตอน กม.ที่ 0.560 ถูกที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลโพธิ์ชัย อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ของวัดธรรมสังเวช

---

[134] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 21/2534, วันที่ 23 สิงหาคม 2534, หน้า 164-165 และ 168.

[135] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 27/2534, วันที่ 13 กันยายน 2534, หน้า 526.

[136] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 21/2534, วันที่ 23 สิงหาคม 2534, หน้า 119 และ 122.

ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี เนื้อที่ 7 ไร่ 1 งาน 8 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 5317 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดสิงห์บุรีได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2534[137]
เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

81. วันที่ 20 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่ตำบลน้ำตาล อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรีของวัดโพธิ์ศรี ตำบลอินทร์บุรี อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 226 หน้า 25-27)

พระราชบัญญัตินฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 23 สิงหาคม 2534[138] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลน้ำตาล อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ของวัดโพธิ์ศรี ตำบลอินทร์บุรี อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ก่อสร้างถนนสายกระทุ่มบี่-ทองเอน เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการก่อสร้างชลประทานที่ 6 ที่ตำบลน้ำตาล อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรีและได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตถนนสายนี้ตอน กม.ที่ 1.200 ถูกที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลน้ำตาล อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ของวัดโพธิ์ศรี ตำบลอินทร์บุรี อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี เนื้อที่ 3 งาน 50 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 337 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดสิงห์บุรีได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2534[139] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[137] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 27/2534, วันที่ 13 กันยายน 2534, หน้า 463.

[138] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 21/2534, วันที่ 23 สิงหาคม 2534, หน้า 124 และ 128-129.

[139] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 27/2534, วันที่ 13 กันยายน 2534, หน้า 477.

82. วันที่ 20 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดโพธิ์ศรี ตำบลอินทร์บุรี อำเภอ อินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 226 หน้า 28-30)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 21/2534 วันที่ 23 สิงหาคมคม 2534[140] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดโพธิ์ศรี ตำบลอินทร์บุรี อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ก่อสร้างคลองระบายน้ำสาย 1 ขวา ชัยนาท-ป่าสัก 3 เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการมหาราช ที่ตำบลอินทร์บุรี อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตคลองระบายน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 1.500 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดโพธิ์ศรี ตำบลอินทร์บุรี อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี เนื้อที่ 2 งาน 63 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 402 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดสิงห์บุรีได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้องและกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2534[141] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

83. วันที่ 20 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่ตำบลงิ้วราย อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ของวัดโพธิ์ศรี ตำบลอินทร์บุรี อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 226 หน้า 31-33)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 23 สิงหาคม 2534[142] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่ตำบลงิ้วราย อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ของวัดโพธิ์ศรี ตำบลอินทร์บุรี อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ก่อสร้างคลองระบายน้ำสาย 1 ซ้าย-1 ขวา ชัยนาท-ป่าสัก 3 เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการมหาราชที่ตำบลงิ้วราย อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตคลองระบายน้ำสายนี้ ตอน กม.ที่ 6.500 ถูกที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลงิ้วราย อำเภออินทร์บุรี

---

[140] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 21/2534, วันที่ 23 สิงหาคม 2534, หน้า 131 และ 134.

[141] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 27/2534, วันที่ 13 กันยายน 2534, หน้า 484.

[142] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 21/2534, วันที่ 23 สิงหาคม 2534, หน้า 136-137 และ 140.

จังหวัดสิงห์บุรี ของวัดโพธิ์ศรี ตำบลอินทร์บุรี อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี เนื้อที่ 2 ไร่ 1 งาน 45 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 3464 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดสิงห์บุรีได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้องและกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2534[143] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

84. วันที่ 20 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดหัวเตย ตำบลดอนประดู่ อำเภอปากพะยูน จังหวัด พัทลุง ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 226 หน้า 34-36)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 23 สิงหาคม 2534[144] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่วัด วัดหัวเตย ตำบลดอนประดู่ อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ก่อสร้างคลองส่งน้ำสายใหญ่ฝั่งซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการขะมวงขยาย ที่ตำบลดอนประดู่ อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 23.200 ถูกที่วัด วัดหัวเตย ตำบลดอนประดู่ อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง เนื้อที่ 3 ไร่ 3 งาน 20 ตารางวา ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3 ก) เลขที่ 2164 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดพัทลุงได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 27 กันยายน 2534[145] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[143] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 27/2534, วันที่ 13 กันยายน 2534, หน้า 491.

[144] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 21/2534, วันที่ 23 สิงหาคม 2534, หน้า 77 และ 80.

[145] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 29/2534, วันที่ 27 กันยายน 2534, หน้า 93.

85. วันที่ 20 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดบึงแก้ว ตำบลชนบท อำเภอชนบท จังหวัดขอนแก่น ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 226 หน้า 37-39)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 23 สิงหาคม 2534[146] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่วัด วัดบึงแก้ว ตำบลชนบท อำเภอชนบท จังหวัดขอนแก่น ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ก่อสร้างอ่างเก็บน้ำ เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการอ่างเก็บน้ำหนองกองแก้ว ที่ตำบลชนบท อำเภอชนบท จังหวัดขอนแก่น และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตอ่างเก็บน้ำ ถูกที่วัด วัดบึงแก้ว ตำบลชนบท อำเภอชนบท จังหวัดขอนแก่น เนื้อที่ 9 ไร่ 3 งาน ตามแบบแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค.1) เลขที่ 211 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดขอนแก่นได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 27 กันยายน 2534[147] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

86. วันที่ 20 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดหนองไก่ดำ ตำบลต้นมะพร้าว อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 226 หน้า 40-42)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในวันที่ 23 สิงหาคม 2534[148] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่วัดวัดหนองไก่ดำ ตำบลต้นมะพร้าว อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ ก่อสร้างคลองส่งน้ำสาย 22 ซ้าย-1 ขวา เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการราชบุรีฝั่งขวา ที่ตำบลต้นมะพร้าว อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 9.735 ถูกที่วัด วัดหนองไก่ดำ ตำบลต้นมะพร้าว อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี เนื้อที่ 3 งาน 46 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 13370 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดเพชรบุรีได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้วกรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่ง

---

[146] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 21/2534, วันที่ 23 สิงหาคม 2534, หน้า 36 และ 40.

[147] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 29/2534, วันที่ 27 กันยายน 2534, หน้า 128.

[148] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 21/2534, วันที่ 23 สิงหาคม 2534, หน้า 42 และ 46.

กรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 27 กันยายน 2534[146] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

87. วันที่ 20 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดท้องบัว ตำบลกำแพงเซา อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108ตอนที่ 226 หน้า 43-45)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 23 สิงหาคม 2534[147] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้โอนที่วัด วัดท้องบัว ตำบลกำแพงเซา อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ให้แก่กรมชลประทาน และเหตุผลว่ากรมชลประทานได้ก่อสร้างหัวงาน เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการท่าดีที่ตำบลกำแพงเซา อำเภอเมือง นครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตหัวงาน ถูกที่วัด วัดท้องบัว ตำบลกำแพงเซา อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช เนื้อที่ 13 ไร่ 1 งาน 10 ตารางวา ตามแบบแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค.1) เลขที่ 302 คณะกรรมการจัดซื้อ และกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดนครศรีธรรมราชได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 27 กันยายน 2534[148] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

88. วันที่ 20 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดแม่แพง ตำบลแม่ปิ้ง อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 226 หน้า 46-48)

---

[146] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 29/2534, วันที่ 27 กันยายน 2534, หน้า 121.

[147] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 21/2534, วันที่ 23 สิงหาคม 2534, หน้า 82 และ 85.

[148] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 29/2534, วันที่ 27 กันยายน 2534, หน้า 86.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 23 สิงหาคม 2534[152] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่วัด วัดแม่แพง ตำบลแม่ปั๋ง อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ก่อสร้างอ่างเก็บน้ำเพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการแม่งัด ที่ตำบลแม่ปั๋ง อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตอ่างเก็บน้ำ ถูกที่วัด วัดแม่แพง ตำบลแม่ปั๋ง อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ เนื้อที่ 2 ไร่ 90 ตารางวา ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3) เลขที่ 150 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดเชียงใหม่ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนา เพื่อขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้วสมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการสามัญชุดการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 27 กันยายน 2534[153] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

89. วันที่ 20 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์ วัดคร้อพนัน ตำบลท่าไม้ อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 226 หน้า 49-51)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 23 สิงหาคม 2534[154] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ธรณีสงฆ์ วัดคร้อพนัน ตำบลท่าไม้ อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ก่อสร้างคลองส่งน้ำสาย 6 ซ้าย และคลองส่งน้ำสาย 1 ซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการนครชุมที่ตำบลท่าไม้ อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองสายดังกล่าวตอน กม.ที่ 23.400 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดคร้อพนัน ตำบลท่าไม้ อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 2 แปลง แปลงที่ 1 เนื้อที่ 2 ไร่ 2 งาน 46 ตารางวา ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3) เลขที่ 64 และแปลงที่ 2 เนื้อที่ 7 ไร่ 2 งาน ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3) เลขที่ 58 รวม 2 แปลง เป็นเนื้อที่ 10 ไร่ 46 ตารางวา คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดกาญจนบุรีได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคม

---

[152] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 21/2534, วันที่ 23 สิงหาคม 2534, หน้า 87 และ 90.

[153] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 29/2534, วันที่ 27 กันยายน 2534, หน้า 79.

[154] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 21/2534, วันที่ 23 สิงหาคม 2534, หน้า 48 และ 53.

พิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 27 กันยายน 2534[155] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

90. วันที่ 20 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดบางบาล ตำบลบางบาล อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 226 หน้า 52-54)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 23 สิงหาคม 2534[156] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดบางบาล ตำบลบางบาล อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ก่อสร้างคลองส่งน้ำสาย 1 ซ้าย-ส.1 เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการบางบาล ที่ตำบลบางบาล อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ ตอน กม.ที่ 6,500 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดบางบาล ตำบลบางบาลอำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ 5 ไร่ 37 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 7672 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 27 กันยายน 2534[157] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

91. วันที่ 20 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดโพธิ์เรียง ตำบลบ้านทาน อำเภอ บ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 226 หน้า 55-57)

---

[155] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 29/2534, วันที่ 27 กันยายน 2534, หน้า 114.

[156] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 21/2534, วันที่ 23 สิงหาคม 2534, หน้า 55 และ 59.

[157] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 29/2534, วันที่ 27 กันยายน 2534, หน้า 107.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 23 สิงหาคม 2534[158] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดโพธิ์เรียง ตำบลบ้านทาน อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ก่อสร้างคลองส่งน้ำสาย 24 ซ้าย-1 ขวา เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการราชบุรีฝั่งขวา ที่ตำบลบ้านทาน อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 5.600 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดโพธิ์เรียง ตำบลบ้านทาน อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี เนื้อที่ 2 ไร่ 3 งาน 70 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 14313 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดเพชรบุรีได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 27 กันยายน 2534[159] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

92. วันที่ 20 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่ ตำบลหนองปรง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรีของวัดชีสระอินทร์ ตำบลคลองกระแชง อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 226 หน้า 58-60)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 23 สิงหาคม 2534[160] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลหนองปรง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ของวัดชีสระอินทร์ ตำบลคลองกระแชง อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ก่อสร้างคลองส่งน้ำสาย 3 ซ้าย - 22 ซ้าย - 1 ขวา เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการราชบุรีฝั่งขวา ที่ตำบลหนองปรง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 0.400 ถูกที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลหนองปรง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ของวัดชีสระอินทร์ ตำบลคลองกระแชง อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี เนื้อที่ 1 ไร่ 1 งาน 45 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 2652 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดเพชรบุรีได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณา

---

[158] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 21/2534, วันที่ 23 สิงหาคม 2534, หน้า 61 และ 65.

[159] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 29/2534, วันที่ 27 กันยายน 2534, หน้า 135.

[160] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 21/2534, วันที่ 23 สิงหาคม 2534, หน้า 67 และ 71.

แล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 27 กันยายน 2534[161] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

93. วันที่ 20 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่ตำบลบางหลวง อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยาของวัดบ้านขวาง ตำบลกบเจา อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 226 หน้า 61-63)

พระราชบัญญัตินี้ฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 23 สิงหาคม 2534[162] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลบางหลวง อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของวัดบ้านขวาง ตำบลกบเจา อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ก่อสร้างคลองส่งน้ำสาย 1 ขวา ส.1 เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการบางบาล ที่ตำบลบางหลวง อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ ตอน กม.ที่ 8.670 ถูกที่ธรณีสงฆ์ ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลบางหลวง อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของวัดบ้านขวาง ตำบลกบเจา อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 2 แปลง แปลงที่ 1 เนื้อที่ 1 ไร่ 3 งาน 34 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 662 และแปลงที่ 2 เนื้อที่ 3 ไร่ 1 งาน 8 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 650 รวมเนื้อที่ 5 ไร่ 42 ตารางวา คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 27 กันยายน 2534[163] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[161] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 29/2534, วันที่ 27 กันยายน 2534, หน้า 100.

[162] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 21/2534, วันที่ 23 สิงหาคม 2534, หน้า 92-93 และ 96.

[163] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 29/2534, วันที่ 27 กันยายน 2534, หน้า 72.

94. วันที่ 20 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่ตำบลประจันตคาม อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี ของวัดบางแขยง ตำบลโนนห้อม อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 226 หน้า 64-66)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 23 สิงหาคม 2534[164] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลประจันตคาม อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี ของวัดบางแขยง ตำบลโนนห้อม อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ก่อสร้างพนังฝั่งขวา เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการท่าแห ที่ตำบลประจันตคาม อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตพนังสายนี้ตอน กม.ที่ 49.150 ถูกที่ธรณีสงฆ์ ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลประจันตคาม อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรีของวัดบางแขยง ตำบลโนนห้อม อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี เนื้อที่ 7 ไร่ 3 งาน 85 ตารางวา ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3 ก) เลขที่ 871 คณะกรรมการจัดซื้อ และกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดปราจีนบุรี ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้วกรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้องและกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 27 กันยายน 2534[165] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

95. วันที่ 20 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดโบสถ์วรดิตถ์ ตำบลป่าโมก อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 226 หน้า 67-69)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 23 สิงหาคม 2534[166] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดโบสถ์วรดิตถ์ ตำบลป่าโมก อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง ให้แก่กรมชลประทาน **และเหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ก่อสร้างพนังสายผักไห่-ป่าโมก เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการผักไห่ ที่ตำบลป่าโมก อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตพนังสายนี้ตอน กม.ที่ 10.700 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดโบสถ์วรดิตถ์ ตำบลป่าโมก อำเภอ

---

[164] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 21/2534, วันที่ 23 สิงหาคม 2534, หน้า 98 และ 101.

[165] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานอาประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 29/2534, วันที่ 27 กันยายน 2534, หน้า 66.

[166] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 21/2534, วันที่ 23 สิงหาคม 2534, หน้า 103 และ 106.

ป่าโมก จังหวัดอ่างทอง เนื้อที่ 5 ไร่ 1 งาน 43 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 6272 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัยพ์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดอ่างทองได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 27 กันยายน 2534[167] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

96. วันที่ 25 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 228 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 20 ธันวาคม 2534[168] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมอัตราภาษีสุราสำหรับสุราที่ทำในราชอาณาจักร และที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรให้เป็นอัตราเดียวกัน และ**เหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2534 ได้ปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บภาษีสุราใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร แต่เนื่องจากอัตราภาษีสุราตามอัตราภาษีสุราและค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ.2493 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2528 ยังไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บภาษีสุราที่ได้ปรับปรุงแล้ว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมอัตราภาษีสุราเสียใหม่สำหรับสุราที่ทำในราชอาณาจักรและที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรให้เป็นอัตราเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

97. วันที่ 25 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 228 หน้า 4-6)

---

[167] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 29/2534, วันที่ 27 กันยายน 2534, หน้า 59.

[168] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 2/2534, วันที่ 20 ธันวาคม 2534, หน้า 136, 143 และ 147.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 20 ธันวาคม 2534[169] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าแสตมป์ยาสูบสำหรับยาเส้น และยาสูบที่ผลิตในประเทศและที่ผลิตต่างประเทศให้เป็นอัตราเดียวกัน และ**เหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติ ยาสูบ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2534 ได้ปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บค่าแสตมป์ยาสูบใหม่เพื่อให้สอดคล้อง กับการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร แต่เนื่องจากอัตราค่าแสตมป์ยาสูบตามบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมและค่าแสตมป์ยาสูบท้ายพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. 2509 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราช กำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. 2509 พ.ศ. 2523 ยังไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บค่าแสตมป์ยาสูบดังกล่าว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าแสตมป์ยาสูบเสียใหม่สำหรับยาเส้นและ ยาสูบที่ผลิตในประเทศและที่ผลิตในต่างประเทศให้เป็นอัตราเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคระกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

98. วันที่ 29 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดเกี๋ยงคาเก่า ตำบลลวงเหนือ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 239 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 30 สิงหาคม 2534[170] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่วัด วัดเกี๋ยงคาเก่า ตำบลลวงเหนือ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ก่อสร้างอ่างเก็บน้ำแม่กวง เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการแม่กวง ที่ตำบลลวงเหนือ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตอ่างเก็บน้ำถูกที่วัดเกี๋ยงคาเก่า ตำบลลวงเหนือ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ เนื้อที่ 2 ไร่ 3 งาน 10 ตารางวา ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3ก) เลขที่ 1564 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดเชียงใหม่ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[169] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 2/2534, วันที่ 20 ธันวาคม 2534, หน้า 147, 154 และ 156.

[170] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 25/2534, วันที่ 30 สิงหาคม 2534, หน้า 160 และ 163-164.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2534[171] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

99. วันที่ 29 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดหัวโป่ง ตำบลหนองอ้อ อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 239 หน้า 4-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 30 สิงหาคม 2534[172] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดหัวโป่ง ตำบลหนองอ้อ อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ก่อสร้างคลองส่งน้ำสาย 1 ขวา - 9 ซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการนครชุมที่ตำบลหนองอ้อ อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 0.100 ถูกที่วัด วัดหัวโป่ง ตำบลหนองอ้อ อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรีเนื้อที่ 1 งาน 60 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 5022 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดราชบุรีได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2534[173] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

100. วันที่ 29 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดบัวสุวรรณ์ประดิษฐ์ ตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 239 หน้า 7-9)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 13 กันยายน 2534[174] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่วัดวัดบัวสุวรรณ์ประดิษฐ์ ตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว

---

[171] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 30/2534, วันที่ 4 ตุลาคม 2534, หน้า 282.

[172] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 25/2534, วันที่ 30 สิงหาคม 2534, หน้า 166 และ 171.

[173] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 30/2534, วันที่ 4 ตุลาคม 2534, หน้า 289.

[174] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 27/2534, วันที่ 13 กันยายน 2534, หน้า 611 และ 614.

จังหวัดปทุมธานี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ก่อสร้างถนนสายบนคันคลองขุดใหม่ เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการพระยาบรรลือ ที่ตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตถนนสายนี้ตอน กม.ที่ 4.000 ถูกที่วัด วัดบัวสุวรรณ์ประดิษฐ์ ตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี เนื้อที่ 12 ไร่ 3 งาน 18 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 749 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดปทุมธานีได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้วสมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2534[175] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

101. วันที่ 29 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดเกี๋ยงคาเก่า ตำบลลวงเหนือ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 239 หน้า 10-12)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลมาจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 30 สิงหาคม 2534[176] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ธรณีสงฆ์ วัดเกี๋ยงคาเก่า ตำบลลวงเหนือ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ก่อสร้างอ่างเก็บน้ำแม่กวง เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการแม่กวง ที่ตำบลลวงเหนือ อำเภอ ดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตอ่างเก็บน้ำ ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดเกี๋ยงคาเก่า ตำบลลวงเหนือ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ เนื้อที่ 4 ไร่ 1 งาน 88 ตารางวา ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3ก) เลขที่ 1550 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดเชียงใหม่ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2534[177] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[175] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 30/2534, วันที่ 4 ตุลาคม 2534, หน้า 338.

[176] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 25/2534, วันที่ 30 สิงหาคม 2534, หน้า 173 และ 176.

[177] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 30/2534, วันที่ 4 ตุลาคม 2534, หน้า 296.

102. วันที่ 29 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดช่องลม ตำบลไผ่กองดิน อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 239 หน้า 13-15)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 30 สิงหาคม 2534[178] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดช่องลม ตำบลไผ่กองดิน อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ก่อสร้าง คลองส่งน้ำสาย 1 เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการผักไฟ ที่ตำบลไผ่กองดิน อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 0.667 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดช่องลม ตำบลไผ่กองดิน อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี เนื้อที่ 11 ไร่ 3 งาน 10 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 7253 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดสุพรรณบุรีได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2534[179] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

103. วันที่ 29 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์ วัดพรหมประสิทธิ์ ตำบลบ้านนอก อำเภอปะนาเระ จังหวัดปัตตานี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 239 หน้า 16-18)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 13 กันยายน 2534[180] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ธรณีสงฆ์ วัดพรหมประสิทธิ์ ตำบลบ้านนอก อำเภอปะนาเระ จังหวัดปัตตานี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ก่อสร้างคลองส่งน้ำสาย 35.6 ซ้าย เพื่อประโยชน์แก่กรมชลประทานตามโครงการปัตตานี ที่ตำบลบ้านนอก อำเภอปะนาเระ จังหวัดปัตตานี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 2.600-3.000 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดพรหมประสิทธิ์ ตำบลบ้านนอก อำเภอปะนาเระ จำนวน 4 แปลง แปลงที่ 1 เนื้อที่ 1 ไร่ 3 งาน 37 ตารางวา ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3ก) เลขที่ 1387 แปลงที่ 2 เนื้อที่ 37 ตารางวา ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3ก) เลขที่

---

[178] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 25/2534, วันที่ 30 สิงหาคม 2534, หน้า 178 และ 181.

[179] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 30/2534, วันที่ 4 ตุลาคม 2534, หน้า 303.

[180] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 27/2534, วันที่ 13 กันยายน 2534, หน้า 595 และ 596.

1403 แปลงที่ 3 เนื้อที่ 44 ตารางวา ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3ก) เลขที่ 1411 และแปลงที่ 4 เนื้อที่ 74 ตารางวา ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3ก) เลขที่ 1412 รวมเนื้อที่ทั้งหมด 2 ไร่ 92 ตารางวา คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดปัตตานีได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2534[181] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

104. วันที่ 29 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่ตำบลหนองปลาไหล อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรีของวัดแก่นเหล็ก ตำบลคลองกระแชง อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรีให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 239 หน้า 19-21)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 13 กันยายน 2534[182] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่ตำบลหนองปลาไหล อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ของวัดแก่นเหล็ก ตำบลคลองกระแชง อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัด เพชรบุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ก่อสร้างคลองส่งน้ำสาย 1 ขวา 2 ซ้าย สายใหญ่ซ้าย และถนนชลประทานสาย 2 ซ้าย สายใหญ่ซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการเพชรบุรี ที่ตำบลหนองปลาไหล อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำและถนนสายดังกล่าวตอน กม.ที่ 0.400 และ กม.ที่ 5.780 ถูกที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลหนองปลาไหล อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ของวัดแก่นเหล็ก ตำบลคลองกระแชง อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี เนื้อที่ 2 ไร่ 3 งาน 44 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 2211 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดเพชรบุรีได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[181] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 30/2534, วันที่ 4 ตุลาคม 2534, หน้า 317.

[182] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 27/2534, วันที่ 13 กันยายน 2534, หน้า 599-600 และ 603.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2534[183] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

105. วันที่ 29 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลนาพันสาม อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรีของวัดแก่นเหล็ก ตำบลคลองกระแชง อำเภอเมืองเพชรบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 239 หน้า 22-24)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 13 กันยายน 2534[184] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลนาพันสาม อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ของวัดแก่นเหล็ก ตำบลคลองกระแชง อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้สร้างคลองระบายน้ำสาย 23 ขวา เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการเพชรบุรี ที่ตำบลนาพันสาม อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี และได้สำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตคลองระบายน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 11.00 ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลนาพันสาม จังหวัดเพชรบุรี และตำบลคลองกระแชง อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี เนื้อที่ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 4125 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดราคาทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดเพชรบุรีได้กำหนดค่าผาติกรรมให้กรมชลประทาน จึงได้ติดต่อกับกรมศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาและกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2534[185] เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

106. วันที่ 29 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่ตำบลกฤษณา อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรีของวัดมณีวรรณ ตำบลโคกคราม อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 239 หน้า 25-27)

---

[183] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 30/2534, วันที่ 4 ตุลาคม 2534, หน้า 324.

[184] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 27/2534, วันที่ 13 กันยายน 2534, หน้า 605-606 และ 609.

[185] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 30/2534, วันที่ 4 ตุลาคม 2534, หน้า 331.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 13 กันยายน 2534[186] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลกฤษณา อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี ของวัดมณีวรรณ ตำบลโคกคราม อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรีให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ก่อสร้างคลองส่งน้ำสาย 1 เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการเจ้าเจ็ด-บางยี่หน ที่ตำบลกฤษณา อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม. ที่ 9.500 ถูกที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลกฤษณา อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี ของวัดมณีวรรณ ตำบลโคกคราม อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี เนื้อที่ 19 ไร่ 1 งาน 41 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 8592 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดสุพรรณบุรีได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทาน จึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2534[187] เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

107. วันที่ 29 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดพระยาญาติ ตำบลเกาะเกิด อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่มที่ 108 ตอนที่ 239 หน้า 28-30)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 13 กันยายน 2534[188] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดพระยาญาติ ตำบลเกาะเกิด อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ก่อสร้างพนังสายปากกราน ส.12 เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการบางบาล ที่ตำบลเกาะเกิด อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตพนังสายนี้ตอน กม.ที่ 7.500 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดพระยาญาติ ตำบลเกาะเกิด อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 3 แปลง แปลงที่ 1 เนื้อที่ 8 ไร่ 2 งาน 91 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 3698 แปลงที่ 2 เนื้อที่ 1 งาน 18 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 3700 และแปลงที่ 3 เนื้อที่ 9 ไร่ ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 3699 รวมเนื้อที่ทั้งหมด 18 ไร่ 9 ตารางวา คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณี

---

[186] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 27/2534, วันที่ 13 กันยายน 2534, หน้า 616-617 และ 620.

[187] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 30/2534, วันที่ 4 ตุลาคม 2534, หน้า 345.

[188] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 27/2534, วันที่ 13 กันยายน 2534, หน้า 622-623 และ 626.

สงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2534[189] เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

108. วันที่ 29 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดหน้าพระเมรุราชิการาม ตำบลท่าวาสุกรี อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 239 หน้า 31-33)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 30 สิงหาคม 2534[190] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ว่าโดยที่เป็นการสมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดวัดหน้าพระเมรุราชิการาม ตำบลท่าวาสุกรี อำเภอพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ก่อสร้างพนังเจ้าพระยาเพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการมหาราช ที่ตำบลท่าวาสุกรี อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏแนวเขตพนังสายนี้ตอน กม.ที่ 12.004 ถูกที่วัดหน้าพระเมรุราชิการาม ตำบลท่าวาสุกรี อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ 3 งาน 9 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 9122 คณะกรรมการจัดซื้อ และกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2534[191] เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[189] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 30/2534, วันที่ 4 ตุลาคม 2534, หน้า 352.

[190] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 25/2534, วันที่ 30 สิงหาคม 2534, หน้า 130 และ 131.

[191] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 30/2534, วันที่ 4 ตุลาคม 2534, หน้า 247.

109. วันที่ 29 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดวัดหน้าต่างนอก ตำบลหน้าไม้ อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 239 หน้า 34-36)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 30 สิงหาคม 2534[192] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดหน้าต่างนอก ตำบลหน้าไม้ อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่า เนื่องจากกรมชลประทานได้ก่อสร้างพนังสาย ส.7-ส.8 เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการบางบาล ที่ตำบลหน้าไม้อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตพนังสายนี้ตอน กม.ที่ 1.200 ถูกที่วัด วัดหน้าต่างนอก ตำบลหน้าไม้ อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ 3 ไร่ 14 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 11260 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทาน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้วสมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2534[193] เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

110. วันที่ 29 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดหน้าต่างใน ตำบลหน้าไม้ อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 239 หน้า 37-39)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 30 สิงหาคม 2534[194] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดหน้าต่างในตำบลหน้าไม้อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ก่อสร้างคลองส่งน้ำสาย 1 ยาว-ส7 เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการบางบาล ที่ตำบลหน้าไม้อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตพนังสายนี้ตอน กม.ที่ 1.300 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดหน้าต่างในตำบลหน้าไม้ อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ 3 งาน 50 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 1810 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดดังกล่าว

---

[192] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 25/2534, วันที่ 30 สิงหาคม 2534, หน้า 134 และ 141.

[193] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 30/2534, วันที่ 4 ตุลาคม 2534, หน้า 254.

[194] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 25/2534, วันที่ 30 สิงหาคม 2534, หน้า 143 และ 146.

ให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้วสมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2534[195] เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

111. วันที่ 29 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดหน้าต่างใน ตำบลหน้าไม้ อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 239 หน้า 40-42)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 30 สิงหาคม 2534[196] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดหน้าต่างใน ตำบลหน้าไม้ อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่า เนื่องจากกรมชลประทานได้ก่อสร้างพนังสายส.7-ส.8 เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการบางบาล ที่ตำบลหน้าไม้อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตพนังสายนี้ตอน กม.ที่ 1.190 ถูกที่วัด วัดหน้าต่างใน ตำบลหน้าไม้ อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ 3 ไร่ 1งาน 31 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 11259 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทาน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้วสมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2534[197] เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

112. วันที่ 29 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดใบบัว ตำบลบ้านกระทุ่ม อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 239 หน้า 43-45)

---

[195] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 30/2534, วันที่ 4 ตุลาคม 2539, หน้า 261.

[196] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 25/2534, วันที่ 30 สิงหาคม 2534, หน้า 148 และ 151.

[197] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 30/2534, วันที่ 4 ตุลาคม 2534, หน้า 268.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 30 สิงหาคม 2534[198] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดใบบัว ตำบลบ้านกระทุ่ม อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ก่อสร้างห้วงงานประตูระบายน้ำ และคลองระบายน้ำใหญ่แม่น้ำน้อย 8 เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการผักไห่ ที่ตำบลบ้านกระทุ่ม อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตห้วงงานประตูระบายน้ำ และคลองระบายน้ำใหญ่แม่น้ำน้อย 8 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดใบบัว ตำบลบ้านกระทุ่ม อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเนื้อที่ 1 ไร่ 3 งาน 35 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 1071 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้วกรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2534[199] เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

113. วันที่ 29 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดหนองกะพ้อ ตำบลทุ่งควายกิน อำเภอแกลง จังหวัดระยอง ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 239 หน้า 46-48)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 30 สิงหาคม 2534[200] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ธรณีสงฆ์ วัดหนองกะพ้อ ตำบลทุ่งควายกิน อำเภอแกลง จังหวัดระยอง ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทาน ได้ก่อสร้างบริเวณห้วงงาน เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการสุ่มน้ำประแสร์ ที่ตำบลทุ่งควายกิน อำเภอแกลง จังหวัดระยอง และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตบริเวณห้วงงานนี้ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดหนองกะพ้อ ตำบลทุ่งควายกิน อำเภอแกลง จังหวัดระยอง เนื้อที่ 4 ไร่ คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนแทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดระยอง ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[198] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 25/2534, วันที่ 30 สิงหาคม 2534, หน้า 153 และ 156.

[199] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 30/2534, วันที่ 4 ตุลาคม 2534, หน้า 275.

[200] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 25/2534, วันที่ 30 สิงหาคม 2534, หน้า 183 และ 186.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2534[201] เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

114. วันที่ 29 ธันวาคม 2534.

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดเจติยภูมิ ตำบลบ้านขาม อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 240 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 11 ตุลาคม 2534[202] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่วัด วัดเจติยภูมิ ตำบลบ้านขาม อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ก่อสร้างคลองระบายน้ำสาย 1 ซ้าย-8 เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการพัฒนาเกษตรชลประทานน้ำพอง ที่ตำบลบ้านขาม อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองระบายน้ำสายนี้ตอน กม.ที่6.500 ถูกที่วัด วัดเจติยภูมิ ตำบลบ้านขาม อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น เนื้อที่ 1 ไร่ 63 ตารางวา ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3ก) เลขที่ 364 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดขอนแก่น ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทานจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2534[203] เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

115. วันที่ 29 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดบางปลาหมอ ตำบลน้ำเต้า อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 240 หน้า 4-6)

---

[201] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 30/2534, วันที่ 4 ตุลาคม 2534, หน้า 310.

[202] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 31/2534, วันที่ 11 ตุลาคม 2534, หน้า 61 และ 64.

[203] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 33/2534, วันที่ 25 ตุลาคม 2534, หน้า 499.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 11 ตุลาคม 2534[204] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดบางปลาหมอ ตำบลน้ำเต้า อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ก่อสร้างพนังโรงสูบน้ำที่4 เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการบางบาล ที่ตำบลน้ำเต้า อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตพนังสายนี้ตอน กม.ที่ 0.150 ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดบางปลาหมอ ตำบลน้ำเต้า อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ 2 ไร่ 2 งาน 80 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 2873 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทาน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนา เพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2534[205]เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

116. วันที่ 29 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลบ้านแป้ง อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยาของวัดนิเวศธรรมประวัติ ตำบลบ้านเลน อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่มที่ 108 ตอนที่ 240 หน้า 7-9)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 11 ตุลาคม 2534[206] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลบ้านแป้ง อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของวัดนิเวศธรรมประวัติ ตำบลบ้านเลน อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่า เนื่องจากกรมชลประทาน ได้ก่อสร้างถนนเชื่อมคลอง ส.10-ส.12 เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการบางบาล ที่ตำบลบ้านแป้งอำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้ว ปรากฏว่าแนวเขตพนังสายนี้ตอน กม.ที่ 1.300 และตอน กม.ที่ 2.300 ถูกที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลบ้านแป้ง อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 2 แปลง แปลงที่ 1 เนื้อที่ 8 ไร่ 1งาน 55 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 3654 และแปลงที่ 2 เนื้อที่ 3 ไร่ 25 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 3656 รวม 2 แปลง เป็นเนื้อที่ 11 ไร่ 1 งาน 80 ตารางวา คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อ

---

[204] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 31/2534, วันที่ 11 ตุลาคม 2534, หน้า 66 และ 69.

[205] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 33/2534, วันที่ 25 ตุลาคม 2534, หน้า 535.

[206] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 31/2534, วันที่ 11 ตุลาคม 2534, หน้า 72-73 และ 77.

การชลประทาน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนา เพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้วสมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2534[207] เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

117. วันที่ 29 ธันวาคม 2534

ประกาศพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดศรีมงคล ตำบลหน้าเมือง อำเภอ เมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 240 หน้า 10-12)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 11 ตุลาคม 2534[208] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดศรีมงคล ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ก่อสร้างคลองกะจะ เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการโคกกะจะ ที่ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตบริเวณห้วงานโครงการโคกกะจะ ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดศรีมงคล ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี เนื้อที่ 9 ไร่ 1 งาน 83 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 3277 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดปราจีนบุรีได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้วสมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2534[209] เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[207] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 33/2534, วันที่ 25 ตุลาคม 2534, หน้า 514.

[208] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 31/2534, วันที่ 11 ตุลาคม 2534, หน้า 79 และ 82-83.

[209] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 33/2534, วันที่ 25 ตุลาคม 2534, หน้า 507.

118. วันที่ 29 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่ตำบลบ้านโพธิ์ อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ของวัดอินทร์เกษม ตำบลดลิ่งชัน อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 240 หน้า 13-15)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 11 ตุลาคม 2534[210] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลบ้านโพธิ์ อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ของวัดอินทร์เกษม ตำบลดลิ่งชัน อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรีให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ก่อสร้างคลองระบายน้ำสาย 2 ซ้าย สามชุก 1 เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการสามชุก ที่ตำบลบ้านโพธิ์ อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองระบายน้ำสายนี้ ตอน กม.ที่ 3,300 ถูกที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลบ้านโพธิ์ อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ของวัดอินทร์เกษม ตำบลดลิ่งชัน อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี เนื้อที่ 2 ไร่ 1 งาน 52 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 7966 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดสุพรรณบุรีได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้องและกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2534[211] เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

119. วันที่ 29 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดดอนคลัง ตำบลดอนคลัง อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 240 หน้า 16-18)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 11 ตุลาคม 2534[212] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดดอนคลัง ตำบลดอนคลัง อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทาน ได้ก่อสร้างคลองระบายน้ำสายใหญ่ตาคต-ดำเนิน เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการแม่กลองใหญ่ ที่ตำบลดอนคลัง อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองระบายน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 7.500 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดดอนคลัง ตำบลดอนคลัง อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี เนื้อที่ 1 ไร่ 1 งาน 12 ตารางวา ตาม

---

[210] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 31/2534, วันที่ 11 ตุลาคม 2534, หน้า 85 และ 88.

[211] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 33/2534, วันที่ 25 ตุลาคม 2534, หน้า 528.

[212] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 31/2534, วันที่ 11 ตุลาคม 2534, หน้า 90 และ 93.

โฉนดที่ดิน เลขที่ 308 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดราชบุรีได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2534[213] เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

120. วันที่ 29 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์บนทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 240 หน้า 19-22)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 8 พฤศจิกายน 2534[214] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ว่าโดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์บนทางหลวงและสะพาน และ**เหตุผล**ว่าอัตราค่าธรรมเนียม อย่างสูงที่ให้เรียกเก็บในการใช้ยานยนต์บนทางหลวงและสะพานท้ายพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์บนทางหลวงและสะพาน พ.ศ.2497 ทำให้ไม่สะดวกในการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ สมควรยกเลิกบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมอย่างสูงดังกล่าว เพื่อให้มีการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสามารถกระทำได้โดยไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับบัญชีค่าธรรมเนียมอย่างสูงนั้น นอกจากนั้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายให้การเก็บค่าธรรมเนียมดังกล่าวเท่านั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่รับหลักการ 1 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการคมนาคมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2534[215] เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

121. วันที่ 29 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 240 หน้า 23-25)

---

[213] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 33/2534, วันที่ 25 ตุลาคม 2534, หน้า 521.

[214] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 35/2534, วันที่ 8 พฤศจิกายน 2534, หน้า 163-164 และ 177.

[215] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 2/2534, วันที่ 20 ธันวาคม 2534, หน้า 163-164.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 20 ธันวาคม 2534[216] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยโรงรับจำนำ และ**เหตุผล**เนื่องจากนิยามของคำว่า "โรงรับจำนำ" ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. 2505 ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้กำหนดเงินให้โรงรับจำนำจำนำสิ่งของเป็นประกันหนี้เงินกู้เป็นปกติธุระแต่ละรายมีจำนวนเงินไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทและรับหรือซื้อสิ่งของโดยจ่ายเงินให้สำหรับสิ่งของนั้นเป็นปกติธุระแต่ละรายมีจำนวนเงินไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท โดยมีข้อตกลงหรือเข้าใจกันโดยตรงหรือโดยปริยายว่าจะได้ไถ่คืนในภายหลังด้วย ซึ่งจำนวนเงินดังกล่าวไม่เหมาะกับสภาวการณ์ทางเศรษฐกิจและค่าครองชีพของประชาชนในปัจจุบัน ดังนั้นเพื่อช่วยเหลือประชาชนที่มีความจำเป็นหรือได้รับความเดือดร้อนทางการเงินให้ได้รับเงินจากการจำนำหรือขายสิ่งของดังกล่าวเพิ่มขึ้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามของคำว่า "โรงรับจำนำ" ตามพระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ.2505 เสียใหม่ โดยเพิ่มจำนวนเงินให้โรงรับจำนำรับจำนำสิ่งของเป็นประกันหนี้เงินกู้เป็นไม่เกินหนึ่งแสนบาท และรับหรือซื้อสิ่งของโดยจำนำให้สำหรับสิ่งของนั้นเป็นไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาด้วยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

122. วันที่ 29 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติภาษีป้าย(ฉบับที่2)พ.ศ.2534(ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 240 หน้า 26-42)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 11 ตุลาคม 2534[217] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยภาษีป้าย พ.ศ.2510 ดังต่อไปนี้

(1) เพิ่มบทนิยามคำว่า "ราชการส่วนท้องถิ่น" "เขตราชการส่วนท้องถิ่น" และ "ผู้บริหารท้องถิ่น" ในมาตรา 6 เพื่อให้เหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น

(2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 5 มาตรา 7 มาตรา 9 มาตรา 10 มาตรา 14 มาตรา 15 มาตรา 17 มาตรา 18 และมาตรา 19 และเพิ่มเติมมาตรา 19 ทวิ และมาตรา 19 ตรี เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการกำหนดอัตราภาษี การยื่นแบบแสดงรายการภาษี การประเมินภาษี และการชำระภาษีให้เหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น

(3) แก้ไขเพิ่มเติม (4) และ (9) ของมาตรา 8 เพื่อปรับปรุงประเภทของป้ายที่ได้รับการยกเว้นภาษีให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

(4) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 21 วรรคหนึ่ง มาตรา 23 มาตรา 24 มาตรา 25 (7) มาตรา 30 มาตรา 31 มาตรา 32 และมาตรา 33 และเพิ่มเติมมาตรา 33 ทวิ เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการบังคับชำระภาษีค้าง การคืนเงินค่าภาษีอัตราเงินเพิ่ม และการอุทธรณ์ให้เหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น

---

[216] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 2/2534, วันที่ 20 ธันวาคม 2534, หน้า 291, 294-295 และ 297.

[217] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 31/2534, วันที่ 11 ตุลาคม 2534, หน้า 115-116 และ 134-135.

(5) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 34 มาตรา 35 มาตรา 36 มาตรา 37 มาตรา 38 และมาตรา 39 และเพิ่มเติมมาตรา 39 ทวิ เพื่อปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

(6) แก้ไขเพิ่มเติมบัญชีอัตราภาษีป้าย เพื่อปรับปรุงอัตราภาษีป้ายให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

และ**เหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ.2510ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว สมควรปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการยกเว้นภาษี การกำหนดอัตราภาษี การยื่นแบบแสดงรายการภาษี การประเมินภาษี การชำระภาษี การบังคับชำระภาษีค้าง การคืนเงินค่าภาษีอัตราเงินเพิ่ม และการอุทธรณ์ ตลอดจนปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับสภาพการณ์และสภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันหรือให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2534[218] เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

123. วันที่ 29 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 240 หน้า 43-57)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 4 ตุลาคม 2534[219] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการจัดตั้งบรรษัทซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลเพื่อเร่งรัดการพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้มีบทบาทต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศยิ่งขึ้น อันจะมีผลส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้ขยายตัวไปสู่ชนบทเพื่อบรรเทาปัญหาการว่างงานและการชะลอการอพยพของประชาชนเข้ากรุงเทพมหานคร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2534[220] เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

124. วันที่ 29 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติบรรษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 240 หน้า 58-72)

---

[218] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 1/2534, วันที่ 13 ธันวาคม 2534, หน้า 122.

[219] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 30/2534, วันที่ 4 ตุลาคม 2534, หน้า 670 และ 694.

[220] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 42/2534, วันที่ 29 พฤศจิกายน 2534, หน้า 66.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 4 ตุลาคม 2534[221] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยบรรษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรม ขนาดย่อม และ **เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการจัดตั้งบรรษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม ซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลเพื่อช่วยให้สถาบันการเงินมีความมั่นใจในการให้สินเชื่อแก่อุตสาหกรรมขนาดย่อม และส่งผลให้อุตสาหกรรมขนาดย่อมได้รับสินเชื่อจากสถาบันการเงินจำนวนมากขึ้น ซึ่งเป็นการเร่งรัดการพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้มีบทบาทต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศยิ่งขึ้น อันจะมีผลส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้ขยายตัวไปสู่ชนบทเพื่อบรรเทาปัญหาการว่างงานและการชะลอ การอพยพของประชาชนเข้ากรุงเทพมหานคร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2534[222] เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

125. วันที่ 29 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิดบางอย่างทางทะเล (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 240 หน้า 73-76)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 8 พฤศจิกายน 2534[223] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิดบางอย่างทางทะเล พ.ศ.2490 เพื่อให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำบางอย่างทางทะเลอันเป็นความผิดต่อกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด และกฎหมายเกี่ยวกับการประมง **และเหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันมีการลักลอบนำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักรซึ่งยาเสพติดโดยทางทะเลและทางลำน้ำซึ่งติดต่อกับต่างประเทศ หรือทางลำน้ำซึ่งออกไปสู่ทะเลได้และมีการลักลอบทำการประมงทางทะเลอยู่เสมอ เจ้าหน้าที่ทหารเรือตรวจก็ไม่มีอำนาจที่จะปราบปรามได้ เพราะเจ้าหน้าที่ทหารเรือมิได้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด หรือกฎหมายเกี่ยวกับการประมงทางทะเล เมื่อเจ้าหน้าที่ทหารเรือตรวจพบและดำเนินการจับกุม ก็ไม่มีอำนาจควบคุมตัวไว้สอบสวนและยึดเรือไว้ได้ ต้องนำส่งพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการตามกฎหมายทันที สมควรให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิดต่อกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดและกฎหมายเกี่ยวกับการประมงทะเลได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[221] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 30/2534, วันที่ 4 ตุลาคม 2534, หน้า 696 และ 712.

[222] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 42/2534, วันที่ 29 พฤศจิกายน 2534, หน้า 86.

[223] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 35/2534, วันที่ 8 พฤศจิกายน 2534, หน้า 224 และ 230-231.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2534[224] เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

126. วันที่ 29 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 14) พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 240 หน้า 77-81)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 8 พฤศจิกายน 2534[225] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้**

(1) เพิ่ม (6) ของมาตรา 6 เพื่อให้อำนาจอธิบดีกรมศุลกากรกำหนดวิธีการเก็บอากรสำหรับสินค้าอันตราย และเงื่อนไขในการขนถ่าย การเก็บรักษาสินค้าและการนำสินค้านั้นออกไปจากเขตศุลกากร

(2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 61 เพื่อให้อำนาจอธิบดีกรมศุลกากรในการกำหนดระยะเวลาสำหรับสินค้าอันตรายในอารักขาของศุลกากรที่จะถือว่าเป็นของตกค้างและปรับปรุงมาตรการที่ใช้บังคับกับของตกค้างดังกล่าว

(3) เพิ่มมาตรา 63 ทวิ เพื่อให้อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจสั่งงดการให้ใช้ท่าเรือ และบริการแก่เรือในกรณีที่นำของเสียที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรือความเสียหายเข้ามาในราชอาณาจักร

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ในปัจจุบันได้มีการนำสินค้าจำพวกเคมีภัณฑ์ สิ่งมีพิษ หรือสิ่งที่เป็นอันตรายอย่างอื่นเข้ามาในราชอาณาจักรและนำมาเก็บรักษาไว้ในเขตศุลกากรเป็นจำนวนมาก ซึ่งอาจเกิดอันตรายหรือความเสียหายต่อบุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อมขึ้นได้ สมควรกำหนดวิธีการเก็บภาษีอากรสำหรับสินค้าอันตราย ตลอดจนเงื่อนไขในการขนถ่าย การเก็บรักษาสินค้า และการนำสินค้าออกไปจากเขตศุลกากรขึ้นโดยเฉพาะเพื่อให้มีการนำสินค้าเหล่านั้นออกไปจากเขตศุลกากรได้โดยรวดเร็วและเหมาะสมกับสถานที่เก็บรักษาสินค้าดังกล่าว นอกจากนี้สมควรกำหนดมาตรการดำเนินการกับของตกค้างที่เป็นสินค้าอันตรายและของเสียและเรือที่นำของดังกล่าวเข้ามาในราชอาณาจักรให้เหมาะสม และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2534[226] เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[224] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 1/2534, วันที่ 13 ธันวาคม 2534, หน้า 130.

[225] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 35/2534, วันที่ 8 พฤศจิกายน 2534, หน้า 212 และ 221-222.

[226] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 42/2534, วันที่ 29 พฤศจิกายน 2534, หน้า 142, 160 และ 165.

127. วันที่ 29 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 240 หน้า 82-84)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 29 พฤศจิกายน 2534[227] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมการแบ่งส่วนราชการในกระทรวงการต่างประเทศ และ**เหตุผล**ว่าสมควรจัดตั้งกรมยุโรป กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กรมเอเชียตะวันออก และกรมเอเชียใต้ ตะวันออกกลาง และแอฟริกาขึ้นในกระทรวงการต่างประเทศ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบในการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับต่างประเทศในภูมิภาคต่าง ๆ โดยยุบกรมการเมือง ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติงานของกระทรวงการต่างประเทศเป็นไปโดยมีประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์แก่ประเทศมากยิ่งขึ้นจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำในสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียง ส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงเป็นส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

128. วันที่ 29 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของกรมการเมืองกับอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของกรมเศรษฐกิจและของกรมสารนิเทศ กระทรวงการต่างประเทศไปเป็นของกรมยุโรปใต้ กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กรมเอเชียตะวันออก หรือ กรมเอเชียใต้ ตะวันออกกลาง และแอฟริกา กระทรวงการต่างประเทศ พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 240 หน้า 85-88)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 29 พฤศจิกายน 2534[228] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีการโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของ กรมการเมืองกับอำนาจหน้าที่และกิจการบางส่วนของกรมเศรษฐกิจและของกรมสารนิเทศ กระทรวงการต่างประเทศ ไปเป็นของกรมยุโรปใต้ กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กรมเอเชียตะวันออก หรือกรมเอเชียใต้ ตะวันออกกลาง และแอฟริกา กระทรวงการต่างประเทศที่จัดตั้งขึ้นใหม่ และ**เหตุผล**ว่า เนื่องจากได้มีการจัดตั้งกรมยุโรป กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กรมเอเชียตะวันออก และกรมเอเชียใต้ ตะวันออกกลาง และแอฟริกา ขึ้นในกระทรวงการต่างประเทศ จึงสมควรโอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้างและเงินงบประมาณบางส่วนของกรมเศรษฐกิจและของกรมสารนิเทศ กระทรวงการต่างประเทศไปเป็นของกรมยุโรป กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กรมเอเชียตะวันออก หรือกรมเอเชียใต้ ตะวันออกกลางและแอฟริกา กระทรวงการต่างประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติ

---

[227] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 42/2534, วันที่ 29 พฤศจิกายน 2534, หน้า 139-165.

[228] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 42/2534, วันที่ 29 พฤศจิกายน 2534, หน้า 166,171 และ 175.

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการวาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

129. วันที่ 29 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัด พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 240 หน้า 89-99)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 11 ตุลาคม 2534[229] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัด และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกองทัพเรือได้รับมอบหมายให้ดำเนินการปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัดหรือการปล้นทรัพย์ทางทะเลทั้งในน่านน้ำอาณาเขต เขตเศรษฐกิจจำเพาะและทะเลกลาง แต่ปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายใดให้อำนาจเจ้าหน้าที่ทหารเรือในการตรวจค้นและจับกุมผู้กระทำความผิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้กระทำความผิดตลอดจนการสืบสวนสอบสวนเบื้องต้นเกี่ยวกับการกระทำความผิดดังกล่าว ประกอบกับตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศและทางปฏิบัติของนานาประเทศยอมให้ทุกรัฐขยายเขตอำนาจเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัดออกไปในเขตเศรษฐกิจจำเพาะและทะเลหลวงได้ ดังนั้น เพื่อให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจในการป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัดและสอดคล้องกับหลักกฎหมายระหว่างประเทศและทางปฏิบัติของนานาประเทศจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม 2534[230] เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

130. วันที่ 29 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พ.ศ.2534(ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 240 หน้า 100-116)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 6 กันยายน 2534[231] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากการที่รัฐบาลจะนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาประเทศอย่างมีประสิทธิผลและประสิทธิภาพจำเป็นต้องเพิ่มสมรรถนะทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของภาครัฐบาลและภาคเอกชน และพัฒนาโครงสร้าง

---

[229] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 31/2534, วันที่ 11 ตุลาคม 2534, หน้า 95 และ 112-113.

[230] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 40/2534, วันที่ 22 พฤศจิกายน 2534, หน้า 323-324.

[231] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 26/2534, วันที่ 6 กันยายน 2534, หน้า 388-389 และ 429-430.

พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศให้เกื้อหนุนการพัฒนาประเทศอย่างแท้จริง การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนั้นมิได้จำกัดอยู่เฉพาะการเสริมสร้างองค์กรและกิจกรรมด้านวิจัยและพัฒนาเท่านั้น หากต้องเสริมสร้างสมรรถนะทางวิศวกรรมและสมรรถะทางเทคโนโลยีอื่น ๆ ตลอดจนการบริการทางเทคโนโลยีด้านต่าง ๆ ไปพร้อมกันด้วยจึงจะสามารถนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ปรับปรุงและพัฒนาการผลิต การบริหาร และกิจกรรมต่อเนื่องต่าง ๆ ทั้งทางอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม รวมทั้งช่วยให้ภาคการผลิตสามารถรับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต้องครอบคลุมกิจกรรมหลายประเภทและต้องอาศัยทุนจำนวนมากทั้งจากภาครัฐและจากแหล่งทุนอื่นทั้งภายในและต่างประเทศด้วย การระดมทุนและการบริหารทุนเพื่อดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ สำหรับพัฒนาวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีที่มีอยู่แล้ว แต่จำเป็นต้องมีองค์กรที่มีความเป็นอิสระและความคล่องตัวสูงโดยไม่ผูกพันไว้กับกฎระเบียบการปฏิบัติและข้อบังคับปกติของราชการและรัฐวิสาหกิจและเป็นองค์กรที่ประกอบด้วยบุคลากรที่มีความชำนาญในการปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ทั้งนี้ เพื่อให้การบริหารมีประสิทธิภาพสูงและสามารถดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้เกื้อหนุนองค์กรต่าง ๆ ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้อย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งสามารถประสานการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระหว่างภาครัฐบาลและภาคเอกชนให้บรรลุประโยชน์ร่วมสูงสุดต่อการพัฒนาประเทศ การส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในภาครัฐบาลและภาคเอกชน และการจัดตั้งกองทุนนี้จะครอบคลุมถึงการจัดตั้งศูนย์แห่งชาติเพื่อพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเฉพาะสาขา และการจัดตั้งองค์กรพิเศษอื่นเพื่อพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเฉพาะด้านด้วย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีดังกล่าวข้างต้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่รับหลักการ 2 เสียง และให้คณะกรรมาธิการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงานพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม 2534[232] เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

131. วันที่ 31 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดยวด ตำบลบ้านแพน อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 245 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัตินฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 8 พฤศจิกายน 2534[233] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดยวด ตำบลบ้านแพน อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ก่อสร้างคลองส่งน้ำสาย 3 เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการบางบาล ที่ตำบลบ้านแพน อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ ตอน กม.ที่ 1.300 ถูกที่วัด วัดยวด ตำบลบ้านแพน อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ 2 ไร่ 2 งาน 92 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 15600 คณะ

---

[232] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 40/2534, วันที่ 22 พฤศจิกายน 2534, หน้า 299.

[233] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 35/2534, วันที่ 8 พฤศจิกายน 2534, หน้า 182 และ 185.

กรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้องและกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2534[234] เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

132. วันที่ 31 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดปากน้ำ ตำบลแคออก อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 245 หน้า 4-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 8 พฤศจิกายน 2534[235] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดปากน้ำ ตำบลแคออก อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ก่อสร้างพนังสาย 7 สาย 8 และคลองระบายน้ำสายใหญ่บางบาล 3 เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการบางบาล ที่ตำบลบางแคออก อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้ว ปรากฏว่าแนวเขตพนังสายนี้ตอน กม.ที่ 5.000 และแนวเขตคลองระบายน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 13.850 ถูกที่วัด วัดปากน้ำ ตำบลแคออก อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ 7 ไร่ 32 ตารางวา ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ 10671 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการ ชลประทานจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้องและกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2534[236] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[234] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 42/2534, วันที่ 29 พฤศจิกายน 2534, หน้า 39.

[235] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 35/2534, วันที่ 8 พฤศจิกายน 2534, หน้า 187 และ 190.

[236] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 42/2534, วันที่ 29 พฤศจิกายน 2534, หน้า 33.

133. วันที่ 31 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์วัดลอดช่อง ตำบลบ้านป้อม อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 245 หน้า 7)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 8 พฤศจิกายน 2534[237] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดลอดช่อง ตำบลบ้านป้อม อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ก่อสร้างคลองส่งน้ำสาย 1 ซ้าย ส.6 เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการบางบาล ที่ตำบลบ้านป้อม อำเภอ พระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม.ที่3.293 ถูกที่วัด วัดลอดช่อง ตำบลบ้านป้อมอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ 1 งาน 62 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 10609 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2534[238] เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

134. วันที่ 31 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัดวัดใหม่ ตำบลกบเจา อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 245 หน้า 10-12)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 8 พฤศจิกายน 2534[239] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**โดยที่โอนที่วัดวัดใหม่ ตำบลกบเจา อำเภอบางบาลจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ก่อสร้าง คลองระบายน้ำสายใหญ่บางบาล 1 และประตูระบายน้ำ เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการบางบาล ที่ตำบลกบเจา อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้ว ปรากฏว่าแนวเขตคลองและประตูระบายน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 12.136 ถูกที่วัด วัดใหม่ ตำบลกบเจา อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ 4 ไร่ 3 งาน 73 ตารางวา ตาม ส.ค.1 เลขที่ 61 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

---

[237] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 35/2534, วันที่ 8 พฤศจิกายน 2534, หน้า 192 และ 195.

[238] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 42/2534, วันที่ 29 พฤศจิกายน 2534, หน้า 27.

[239] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 35/2534, วันที่ 8 พฤศจิกายน 2534, หน้า 197 และ 200.

ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2534[240] เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

135. วันที่ 31 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดโบสถ์ ตำบลบางบาล อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 245 หน้า 13-15)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 8 พฤศจิกายน 2534[241] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดโบสถ์ ตำบลบางบาล อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน และ**เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ก่อสร้างคลองส่งน้ำสาย 1 ซ้าย ส.1 เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการบางบาลที่ตำบลบางบาล อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ 4.200 ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดโบสถ์ ตำบลบางบาล อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ 3 ไร่ 2 งาน 72 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 5116 คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2534[242] เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[240] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 42/2534, วันที่ 29 พฤศจิกายน 2534, หน้า 21.

[241] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 35/2534, วันที่ 8 พฤศจิกายน 2534, หน้า 202 และ 205.

[242] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 42/2534, วันที่ 29 พฤศจิกายน 2534, หน้า 15.

136. วันที่ 31 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่ตำบลบางชะนี อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยาของวัดถนน ตำบลโผงเผง อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 245 หน้า 16-18)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 8 พฤศจิกายน 2534[243] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลบางชะนี อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของวัดถนน ตำบลโผงเผง อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง ให้แก่กรมชลประทาน และ **เหตุผล**ว่ากรมชลประทานได้ก่อสร้างคลองส่งน้ำสาย 1 ขวา ส.1 เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการบางบาล ที่ตำบลบางชะนี อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตคลองส่งน้ำสายน้ำตอนกม.ที่ 2.500 ถูกที่ธรณีสงฆ์ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลบางชะนี อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของวัดถนน ตำบลโผงเผง อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง เนื้อที่ 1 ไร่ 1 งาน 3 ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 2297 คณะกรรมการจัดซื้อ และกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้กำหนดค่าผาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้วสมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2534[244] เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[243] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 35/2534, วันที่ 8 พฤศจิกายน 2534, หน้า 207 และ 210.

[244] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 42/2534, วันที่ 29 พฤศจิกายน 2534, หน้า 9.

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ ปี 2535

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1. พระราชบัญญัติพรรคการเมือง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535	751
2. พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535	751
3. พระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ พ.ศ. 2535	753
4. พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของสำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี และของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2535	753
5. พระราชบัญญัติการพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน พ.ศ. 2535	754
6. พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของสำนักงานพลังงานแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน ไปเป็นของกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการพลังงาน พ.ศ. 2535	755
7. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2535	755
8. พระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. 2535	756
9. พระราชบัญญัติการผังเมือง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535	756
10. พระราชบัญญัติเครื่องหมายครุฑฟาห์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535	757
11. พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดหนองปรือ ตำบลหนองปรือ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ให้แก่ กรมการบินพาณิชย์ พ.ศ. 2535	758
12. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดลาดกระบัง ตำบลหนองปรือ อำเภอบางพลี จังหวัด สมุทรปราการ ให้แก่กรมการบินพาณิชย์ พ.ศ. 2535	758
13. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดกิ่งแก้ว ตำบลบางโฉลง อำเภอบางพลี จังหวัด สมุทรปราการ ให้แก่กรมการบินพาณิชย์ พ.ศ. 2535	759
14.พระราชบัญญัติยกเว้นความผิดทางอาญาให้แก่ผู้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนหรือวัตถุระเบิด ที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาตมามอบให้แก่ทางราชการ พ.ศ. 2535	760
15. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2535	760
16. พระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535	761
17.พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 281 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน 2515 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535	761
18. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2535	762

เรื่อง	หน้า
19. พระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535	763
20. พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535	763
21. พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535	764
22. พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535	765
23. พระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนร่วมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ พ.ศ. 2535	766
24. พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535	766
25. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535	767
26. พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของกรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์ และของกรมศิลปากร กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของกรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2535	767
27. พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535	768
28. พระราชบัญญัติการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535	769
29. พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2535	769
30. พระราชบัญญัติช่างรังวัดเอกชน พ.ศ. 2535	770
31. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2535	770
32. พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2535	772
33. พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานองค์การของรัฐ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535	773
34. พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535	773
35. พระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535	774
36. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535	775
37. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2535	775
38. พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2535	776
39. พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม ไปเป็นของกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. 2535	777
40. พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535	777
41. พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2535	778
42. พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่ตำบลหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้แก่สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ พ.ศ. 2535	778

เรื่อง	หน้า
43. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535	779
44. พระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535	780
45. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 18) พ.ศ. 2535	780
46. พระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535	781
47. พระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. 2535	782
48. พระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการวิจัย พ.ศ. 2535	782
49. พระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535	783
50. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2535	783
51. พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงานไปเป็นของกรมควบคุมมลพิษ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม และสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535	784
52. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. 2535	785
53. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535	785
54. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535	786
55. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2535	787
56. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535	788
57. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535	789
58. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535	790
59. พระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535	791
60. พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2535	791
61. พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2535	792
62. พระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535	793
63. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535	794
64. พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535	795
65. พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535	796
66. พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2535	797
67. พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ พ.ศ. 2535	798

เรื่อง	หน้า
68. พระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. 2535	799
69. พระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535	799
70. พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. 2535	800
71. พระราชบัญญัติพันธุ์พืช (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535	801
72. พระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติบรรพ 1 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ได้ตรวจชำระใหม่ พ.ศ. 2535	802
73. พระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคมและมูลนิธิ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535	802
74. พระราชบัญญัติคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2535	803
75. พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. 2535	804
76. พระราชบัญญัติยกเว้นค่าธรรมเนียมบางประเภทให้แก่ทหารผ่านศึกนอกประจำการและครอบครัวทหารผ่านศึกซึ่งเสียชีวิตจากการปฏิบัติหน้าที่ พ.ศ. 2535	804
77. พระราชบัญญัติธนาคารอาคารสงเคราะห์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535	805
78. พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์เกษตร (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535	806
79. พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2535	807
80. พระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535	807
81. พระราชบัญญัติกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ. 2535	808
82. พระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535	808
83. พระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535	809
84. พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535	810
85. พระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2535	810
86. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2535	811
87. พระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535	812
88. พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535	813
91.พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2535	814
90. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2535	814

เรื่อง	หน้า
91. พระราชบัญญัติการประปานครหลวง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2535	815
92. พระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535	816
93. พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535	817
94. พระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2535	817
95. พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535	818
96. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น พ.ศ. 2535	819
97. พระราชบัญญัติคณะกรรมการการประถมศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535	819
98. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2535	820
99. พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2535	820
100. พระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. 2535	821
101. พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2535	822
102. พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2535	822
103. พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535	823
104. พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535	823
105. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางพิเศษสายแจ้งวัฒนะ-บางโคล่ และสายพญาไท-ศรีนครินทร์ ในท้องที่ อำเภอปากเกร็ด อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี และเขตบางซื่อ เขตจตุจักร เขตพญาไท เขตราชเทวี เขตห้วยขวาง เขตปทุมวัน เขตบางรัก เขตสาธร เขตบางคอแหลม เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2535	824
106. พระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535	824
107. พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. 2535	826
108. พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535	826
109. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดท่าช้าง ตำบลคลัง อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราชให้แก่ มัสยิดซอลาหุดดีน พ.ศ. 2535	827
110. พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชา และตำบลบางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ให้แก่การท่าเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2535	828
111. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. 2535	829

เรื่อง	หน้า
112. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี พ.ศ. 2535	829
113. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลปากข้าวสาร ตำบลโคกสว่าง ตำบลนาโฉง ตำบลปากเพรียว และตำบลดาวเรือง อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 สายกรุงเทพฯ-เชียงราย ตอนเลี่ยงเมืองสระบุรี พ.ศ. 2535	830
114. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 1) พุทธศักราช 2535[1]	830
115. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2535[2]	831
116. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2535[3]	831
117. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พุทธศักราช 2535[4]	831
118. พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535	831
119. พระราชบัญญัติเหรียญเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เนื่องในมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 5 รอบ พ.ศ. 2535	832

[1] ดูรายละเอียดในหมวดรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

[2] ดูรายละเอียดในหมวดรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

[3] ดูรายละเอียดในหมวดรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

[4] ดูรายละเอียดในหมวดรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

พระราชบัญญัติประกาศใช้ในปี พ.ศ. 2535

1. วันที่ 15 มกราคม 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติพรรคการเมือง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 (ร.จ. เล่ม 109 ตอนที่ 3 หน้า 1-7)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 13 ธันวาคม 2534[1] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ. 2524 ดังต่อไปนี้

1. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 26 เพื่อให้การสิ้นสุดของสมาชิกภาพของสมาชิกพรรคการเมืองสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

2. เพิ่มเติมมาตรา 28 ทวิ เพื่อกำหนดให้หัวหน้าพรรคการเมืองต้องจัดทำและแจ้งรายละเอียดของสมาชิกต่อนายทะเบียนทุกหกเดือน พร้อมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 51 และมาตรา 52 เพื่อกำหนดบทลงโทษถ้าไม่ปฏิบัติตาม

3. เพิ่มเติมวรรคสามของมาตรา 35 เพื่อกำหนดให้พรรคการเมืองต้องส่งสำเนาบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินให้แก่นายทะเบียนพร้อมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 54 เพื่อกำหนดบทลงโทษถ้าไม่ปฏิบัติตาม

4. แก้ไขเพิ่มเติมวรรคหนึ่ง และวรรคสองของมาตรา 46 และมาตรา 49 เพื่อปรับปรุงเหตุที่พรรคการเมืองเลิกให้เหมาะสมและสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย รวมทั้งปรับปรุงวิธีการชำระบัญชีของพรรคการเมืองที่ยุบเลิกให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

5. เพิ่มเติมหมวด 3 ทวิ การรวมพรรคการเมือง มาตรา 49 ทวิ มาตรา 49 ตรี มาตรา 49 จัตวา มาตรา 49 เบญจ และมาตรา 49 ฉ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการรวมพรรคการเมืองเข้าด้วยกัน

และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ. 2524 มีบทบัญญัติหลายประการที่ไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งใช้บังคับเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2534 ประกอบกับมีบทบัญญัติบางประการยังไม่เหมาะสม สมควรที่จะปรับปรุงเสียใหม่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2534[2] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

2. วันที่ 15 มกราคม 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 (ร.จ. เล่ม 109 ตอนที่ 3 หน้า 8-16)

---

[1] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 1/2534, วันที่ 13 ธันวาคม 2534, หน้า 77-78 และ 92-93.

[2] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 4/2534, วันที่ 27 ธันวาคม 2534, หน้า 43-44.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 13 ธันวาคม 2534[3] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2522 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม "ผู้ว่าราชการจังหวัด" "นายอำเภอ" และ "ที่ว่าการอำเภอ"

(2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 6 มาตรา 17 และมาตรา 19 รวมทั้งยกเลิกมาตรา 18 เพื่อปรับปรุงจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คุณสมบัติผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง รวมทั้งหลักเกณฑ์ในการกำหนดเขตเลือกตั้งให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ

(3) เพิ่มเติมมาตรา 6 ทวิ เพื่อกำหนดเวลาให้พนักงานสอบสวนต้องสอบสวนคดีความผิดเกี่ยวกับกฎหมายเลือกตั้งให้เสร็จโดยเร็ว

(4) เพิ่มมาตรา 15 ทวิ เพื่อกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ไม่วางตัวเป็นกลางในการเลือกตั้ง

(5) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 21 มาตรา 22 และมาตรา 32 วรรคหนึ่ง เพื่อกำหนดจำนวนผู้สมัครที่พรรคการเมืองจะต้องส่งสมัครรับเลือกตั้งให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญและปรับปรุงค่าสมัครและค่าใช้จ่ายในการสมัครให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจปัจจุบัน

(6) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 38 วรรคสองและวรรคสามและมาตรา 47 วรรคสอง เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการกำหนดหน่วยเลือกตั้งและการแต่งตั้งกรรมการตรวจคะแนน

(7) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 61 เพื่อให้สิทธิผู้เลือกตั้งที่ไม่ประสงค์จะลงคะแนนทำเครื่องหมายลงในช่องที่มีข้อความดังกล่าวของบัตรเลือกตั้งได้

(8) เพิ่มเติมมาตรา 73 ทวิ เพื่อกำหนดให้บัตรเลือกตั้งที่มีการทำเครื่องหมายในช่องไม่ประสงค์จะลงคะแนน ไม่ถือว่าเป็นบัตรเสีย แต่มิให้นับคะแนน

(9) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 74 และเพิ่มมาตรา 74 ทวิ เพื่อกำหนดข้อห้ามเกี่ยวกับการกระทำต่อบัตรเลือกตั้งให้สอดคล้องกับความรุนแรงแห่งการกระทำ

(10) แก้ไขเพิ่มเติมหมวด 10 บทกำหนดโทษ เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และเพิ่มบทบัญญัติที่ให้ถือว่าผู้สมัคร หรือ พรรคการเมืองเป็นผู้เสียหายได้

และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พุทธศักราช 2522 มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งใช้บังคับเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2534 ประกอบกับมีบทบัญญัติบางประการยังไม่เหมาะสม สมควรที่จะปรับปรุงเสียใหม่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2534[4] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[3] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 1/2534, วันที่ 13 ธันวาคม 2534, หน้า 7-9 และ 72-75.

[4] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 3/2534, วันที่ 25 ธันวาคม 2534, หน้า 415.

3. วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ พ.ศ. 2535 (ร.จ. เล่ม 109 ตอนที่ 9 หน้า 1-5)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 6 ธันวาคม 2534[5] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่การกำหนดนโยบายและการบริหารพลังงานของประเทศกระจัดกระจายอยู่ตามส่วนราชการต่าง ๆ ทำให้การบริหารและพัฒนาพลังงานไม่มีเอกภาพ และไม่เป็นไปอย่างต่อเนื่อง สมควรให้มีคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ เพื่อทำหน้าที่ในการพิจารณานโยบาย และแผนการบริหารและพัฒนาพลังงาน รวมทั้งกำกับดูแล ประสานงานและประเมินผลการปฏิบัติงานด้านพลังงานของหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้การปฏิบัติงานในส่วนนโยบายและการบริหารของประเทศมีเอกภาพและประสิทธิภาพสูงขึ้น โดยให้มีสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ ซึ่งเป็นส่วนราชการระดับกรม สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติมอบหมาย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 10 มกราคม 2535[6] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

4. วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของสำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2535 (ร.จ. เล่ม 109 ตอนที่ 9 หน้า 6-8)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 6 ธันวาคม 2534[7] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี และของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการตราพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ พ.ศ. .... ขึ้นใช้บังคับ และพระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนดให้มีสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการกำหนดนโยบายและแผนการบริหารและพัฒนาพลังงานของประเทศ และได้มีพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ เป็นส่วนราชการระดับกรมในสำนักนายก

---

[5] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 43/2534, วันที่ 6 ธันวาคม 2534, หน้า 182 และ 201-203.

[6] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 6/2535, วันที่ 10 มกราคม 2535, หน้า 332.

[7] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 43/2534, วันที่ 6 ธันวาคม 2534, หน้า 204-205.

รัฐมนตรี ในการนี้สมควรโอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี และของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 10 มกราคม 2535[8] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

5. วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน พ.ศ. 2535 (ร.จ. เล่ม 109 ตอนที่ 9 หน้า 9-18)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 6 ธันวาคม 2534[9] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการพลังงานแห่งชาติ เพื่อเปลี่ยนให้สำนักงานพลังงานแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน และกำหนดการพลังงาน เป็นกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน และกำหนดอำนาจหน้าที่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติขึ้น เป็นส่วนราชการระดับกรมในสำนักนายกรัฐมนตรีเพื่อทำหน้าที่เกี่ยวกับการกำหนดนโยบายพลังงานของประเทศ ในการนี้สมควรปรับปรุงพระราชบัญญัติการพลังงานแห่งชาติ พ.ศ. 2496 เพื่อให้สอดคล้องกัน โดยเปลี่ยนให้สำนักงานพลังงานแห่งชาติเป็นกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน และกำหนดอำนาจหน้าที่ของกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงานให้รับผิดชอบเฉพาะในการค้นคว้า พัฒนา กำกับดูแลและปฏิบัติการเกี่ยวกับการผลิตการส่ง และการจำหน่ายพลังงาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 10 มกราคม 2535[10] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[8] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 6/2535, วันที่ 10 มกราคม 2535, หน้า 340-341.

[9] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 43/2534, วันที่ 6 ธันวาคม 2534, หน้า 212 และ 230-231.

[10] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 6/2535, วันที่ 10 มกราคม 2535, หน้า 362.

6. วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของสำนักงานพลังงานแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน ไปเป็นของกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 9 หน้า 19-20)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 6 ธันวาคม 2534[11] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของสำนักงาน พลังงานแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน ไปเป็นของกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการตราพระราชบัญญัติการพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน พ.ศ. .... ขึ้นใช้บังคับ และพระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนดให้มีกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการค้นคว้า พัฒนา กำกับดูแล และปฏิบัติการด้านการผลิตและการจ่ายพลังงาน และได้มีการตราพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เปลี่ยนให้สำนักงานพลังงานแห่งชาติในกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน เป็นกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน ในการนี้สมควรโอนบรรดาอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานพลังงานแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน ไปเป็นของกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 10 มกราคม 2535[12] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

7. วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 9 หน้า 21-23)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 6 ธันวาคม 2534[13] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม เพื่อกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติเป็นส่วนราชการระดับกรม สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี และเพื่อเปลี่ยนให้สำนักงานพลังงานแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน เป็นกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการพลังงาน และ**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ พ.ศ. .... บัญญัติให้มีสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติทำหน้าที่เกี่ยวกับการกำหนดนโยบายพลังงานของประเทศ สมควรกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการ

---

[11] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 43/2534, วันที่ 6 ธันวาคม 2534, หน้า 232-233 และ 236-237.

[12] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 6/2535, วันที่ 10 มกราคม 2535, หน้า 369-370.

[13] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 43/2534, วันที่ 6 ธันวาคม 2534, หน้า 238 และ 243-244.

นโยบายพลังงานแห่งชาติเป็นส่วนราชการระดับกรม สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ประกอบกับพระราชบัญญัติการพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน พ.ศ. .... บัญญัติให้มีกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน สมควรเปลี่ยนให้สำนักงานพลังงานแห่งชาติเป็นกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 10 มกราคม 2535[14] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

8. วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. 2535 (ร.จ. เล่ม 109 ตอนที่ 9 หน้า 24-32)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 11 ตุลาคม 2534[15] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า และ**เหตุผล**ว่าโดยที่โรคพิษสุนัขบ้าเป็นโรคติดต่อที่มีอันตรายต่อมนุษย์และสัตว์ และบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. 2498 ยังไม่เหมาะสมที่จะควบคุมและป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า ได้อย่างมีประสิทธิภาพและได้ผลดี นอกจากนั้น กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2499 มีสัตวแพทย์เป็นจำนวนมากปฏิบัติหน้าที่อยู่ทั่วประเทศกับสามารถผลิตวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าได้เองในราคาถูก สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า ให้มีบทบัญญัติที่เหมาะสมยิ่งขึ้นและกำหนดให้กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมายจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2534[16] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

9. วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการผังเมือง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 (ร.จ. เล่ม 109 ตอนที่ 9 หน้า 1-4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 8 พฤศจิกายน 2534[17] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี **หลักการ** ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 ดังต่อไปนี้

---

[14] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 6/2535, วันที่ 10 มกราคม 2535, หน้า 378-379.

[15] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 31/2534, วันที่ 11 ตุลาคม 2534, หน้า 137 และ 155-156.

[16] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 2/2535, วันที่ 20 ธันวาคม 2534, หน้า 199.

[17] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 35/2534, วันที่ 8 พฤศจิกายน 2534, หน้า 233 และ 240.

(1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 19 เพิ่มลดจำนวนครั้งของการประชุมรับฟังข้อคิดเห็นของประชาชนในการวางและจัดทำผังเมืองรวม

(2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 21 เพื่อเพิ่มจำนวนที่ปรึกษาในคณะที่ปรึกษาผังเมืองรวม และให้มีได้หลายคณะตามจำนวนท้องที่ที่วางผังเมืองรวม

(3) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 26 เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์การแก้ไขผังเมืองรวมและการขยายระยะเวลาการใช้บังคับผังเมืองรวม

(4) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 29 เพื่อปรับปรุงอำนาจของเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการวางและจัดทำผังเมืองเฉพาะ

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรเพิ่มบทบัญญัติให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและสำนักผังเมืองสามารถแก้ไขปรับปรุงและขยายระยะเวลาการใช้บังคับผังเมืองรวมกับเพิ่มจำนวนและหน้าที่ของคณะที่ปรึกษาผังเมืองรวมให้มากขึ้น รวมทั้งแก้ไขบทบัญญัติเพื่อให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถใช้ดุลพินิจในการวางและจัดทำผังเมืองเฉพาะได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ เพื่อให้การวาง จัดทำและแก้ไขปรับปรุงผังเมืองรวมเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการผังเมืองได้อย่างกว้างขวาง รวดเร็ว และสอดคล้องกับสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป อันจะก่อให้เกิดผลดีแก่การผังเมืองยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 3 มกราคม 2534[18] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

10. วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเครื่องหมายครุฑพ่าห์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 (ร.จ. เล่ม 109 ตอนที่ 10 หน้า 5-8)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 20 ธันวาคม 2534[19] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเครื่องหมายครุฑพ่าห์ พ.ศ. 2534 ดังนี้

(1) แก้ไขมาตรา 4 มาตรา 9 และมาตรา 10 เพื่อให้การพระราชทานตราตั้งกิจการที่มิได้จัดตั้งเป็นนิติบุคคล สามารถกระทำได้ และกำหนดวิธีการขอพระราชทานตราตั้งให้ชัดเจน

(2) แก้ไขมาตรา 11 มาตรา 12 และมาตรา 13 และเพิ่มมาตรา 11 ทวิ เพื่อให้ตราตั้งเป็นของพระราชทานเฉพาะบุคคล และกำหนดกรณีที่อาจต้องถูกเรียกคืนหรือถูกเพิกถอนได้

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรให้ผู้ประกอบกิจการที่มิได้จัดตั้งเป็นนิติบุคคล สามารถขอพระราชทานตราตั้งและได้รับพระบรมราชานุญาตให้ใช้เครื่องหมายตราตั้งในกิจการของตนได้และสมควรให้ตราตั้งเป็นของพระราชทานเฉพาะบุคคล เพื่อให้สอดคล้องกับระเบียบปฏิบัติที่เคยมีมาแต่เดิม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[18] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 5/2535, วันที่ 3 มกราคม 2535, หน้า 204.

[19] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 2/2534, วันที่ 20 ธันวาคม 2534, หน้า 202 และ 208.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 17 มกราคม 2535[20] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

11. วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดหนองปรือ ตำบลหนองปรือ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ให้แก่กรมการบินพาณิชย์ พ.ศ. 2535 (ร.จ. เล่ม 109 ตอนที่ 10 หน้า 9-11)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 20 ธันวาคม 2534[21] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่วัดวัดหนองปรือ ตำบลหนองปรือ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ให้แก่กรมการบินพาณิชย์ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมการบินพาณิชย์ มีความประสงค์จะดำเนินการก่อสร้างท่าอากาศยานพาณิชย์และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าในการก่อสร้างท่าอากาศยานพาณิชย์นี้ถูกที่วัดวัดหนองปรือ ตำบลหนองปรือ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เนื้อที่ประมาณ 14 ไร่ 2 งาน 52 ตารางวา ตาม ส.ค.1 เลขที่ 1/2498 กรมการบินพาณิชย์จึงได้ดำเนินการติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขออนุมัติมหาเถรสมาคมย้ายวัดหนองปรือไปตั้ง ณ ที่ ที่กรมการบินพาณิชย์จัดสรรให้ซึ่งอยู่ในตำบลเดียวกัน เพื่อกรมการบินพาณิชย์ ได้ใช้ประโยชน์ในที่วัดวัดหนองปรือดังกล่าวได้และมหาเถรสมาคมได้เห็นชอบแล้ว สมควรโอนที่วัดวัดหนองปรือ ให้แก่กรมการบินพาณิชย์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 10 มกราคม 2535[22] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

12. วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดลาดกระบัง ตำบลหนองปรือ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ให้แก่กรมการบินพาณิชย์ พ.ศ. 2535 (ร.จ. เล่ม 109 ตอนที่ 10 หน้า 12-14)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลมาจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 20 ธันวาคม 2534[23] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดลาดกระบัง ตำบลหนองปรือ อำเภอบางพลีจังหวัดสมุทรปราการให้แก่กรมการบินพาณิชย์ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมการบินพาณิชย์มีความประสงค์จะดำเนินการก่อสร้างท่าอากาศยานพาณิชย์ และได้ทำการสำรวจแล้ว ปรากฏว่าในการก่อสร้าง

---

[20] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 7/2535, วันที่ 17 มกราคม 2535, หน้า 11-12.

[21] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 2/2534, วันที่ 20 ธันวาคม 2534, หน้า 277 และ 280.

[22] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 6/2535 วันที่ 10 มกราคม 2535, หน้า 387.

[23] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 2/2534,วันที่ 20 ธันวาคม 2534, หน้า 277 และ 280.

ท่าอากาศยานพาณิชย์นี้ ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดลาดกระบัง ตำบลหนองปรือ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เนื้อที่ประมาณ 33 ไร่ 1 งาน 16 ตารางวา ตามโฉนด เลขที่ 351 กรมการบินพาณิชย์จึงได้ดำเนินการติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขออนุมัติมหาเถรสมาคมโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าว ให้กรมการบินพาณิชย์เพื่อใช้ในราชการของกรมการบินพาณิชย์ โดยกำหนดค่าผาติกรรม ให้ไร่ละ 7,000 บาท ทั้งนี้ โดยคิดตามราคาปานกลางเพื่อเสียภาษีบำรุงท้องที่เป็นเกณฑ์กำหนดค่าผาติกรรม และมหาเถรสมาคมได้เห็นชอบแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมการบินพาณิชย์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาในวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 10 มกราคม 2535[24] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

13. วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดกิ่งแก้ว ตำบลบางโฉลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ให้แก่กรมการบินพาณิชย์ พ.ศ. 2535 (ร.จ . เล่ม 109 ตอนที่ 10 หน้า 15-17)

พระราชบัญญัตินี้ฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 20 ธันวาคม 2534[25] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดกิ่งแก้ว ตำบลบางโฉลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ให้แก่กรมการบินพาณิชย์ และ**เหตุผลว่า**เนื่องจากกรมการบินพาณิชย์มีความประสงค์จะดำเนินการก่อสร้างท่าอากาศยานพาณิชย์และได้ทำการสำรวจแล้ว ปรากฏว่าในการก่อสร้างท่าอากาศยานพาณิชย์นี้ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดกิ่งแก้ว ตำบลบางโฉลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เนื้อที่ประมาณ 3 ไร่ 1 งาน 92 ตามโฉนดเลข ที่ 487 กรมการบินพาณิชย์ จึงได้ดำเนินการติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขออนุมัติมหาเถรสมาคมโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าว ให้กรมการบินพาณิชย์เพื่อใช้ในราชการของกรมการบินพาณิชย์ โดยกำหนดค่าผาติกรรมให้ไร่ละ 6,000 บาท ทั้งนี้ โดยคิดตามราคาปานกลางเพื่อเสียภาษีบำรุงท้องที่เป็นเกณฑ์กำหนดค่าผาติกรรม และมหาเถรสมาคมได้เห็นชอบแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าวให้แก่กรมการบินพาณิชย์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 10 มกราคม 2535[26] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[24] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 6/2535, วันที่ 10 มกราคม 2534, หน้า 394.

[25] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 2/2534, วันที่ 20 ธันวาคม 2534, หน้า 281 และ 284.

[26] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 6/2535, วันที่ 10 มกราคม 2535, หน้า 401.

14. วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติยกเว้นความผิดทางอาญาให้แก่ผู้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนหรือวัตถุระเบิด ที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาตมามอบให้แก่ทางราชการ พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 11 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 22 พฤศจิกายน 2534[27] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้กำหนดยกเว้นความผิดทางอาญาตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ให้แก่ผู้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด นอกจากประเภทชนิด และขนาดที่อาจออกใบอนุญาตได้ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงออกตามมาตรา 55 แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2522 มามอบให้แก่ทางราชการภายในระยะเวลาที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ และ**เหตุผล**ว่า เนื่องจากในปัจจุบัน มีผู้ครอบครองอาวุธที่มีประสิทธิภาพในการทำลายสูงที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาต และมีการนำอาวุธดังกล่าวไปใช้ในทางผิดกฎหมาย ดังนั้น เพื่อประโยชน์แก่การป้องกัน และระงับการประกอบอาชญากรรม สมควรเรียกเก็บอาวุธที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาตให้ตกเป็นของแผ่นดิน โดยกำหนด ยกเว้นความผิดทางอาญา ให้แก่ผู้มีอาวุธดังกล่าวไว้ในครอบครองและได้นำอาวุธนั้น ๆ มามอบให้แก่นายทะเบียนท้องที่ภายในระยะเวลาที่กำหนด จึงจำเป็นต้องตราตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 3 มกราคม 2535[28] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

15. วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2535 (ร.จ. เล่ม 109 ตอนที่ 13 หน้า 1-2)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 24 มกราคม 2535[29] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษตามมาตรา 326 และมาตรา 328 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และ**เหตุผล**ว่าด้วยปรากฏว่าในปัจจุบันมีผู้กระทำความผิดฐานหมิ่นประมาทมากขึ้น ขณะเดียวกันบทบัญญัติเกี่ยวกับอัตราโทษที่ใช้บังคับกับผู้กระทำความผิด ไม่เหมาะสมกับสภาวการณ์จึงทำให้ผู้กระทำความผิดดังกล่าวไม่เกรงกลัว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษให้สูงขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่

---

[27] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 40/2534, วันที่ 22 พฤศจิกายน 2534, หน้า 326 และ 336-337.

[28] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 5/2535, วันที่ 3 มกราคม 2535, หน้า 211.

[29] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 8/2535, วันที่ 24 มกราคม 2535, หน้า 274, 277-278 และ 290-291.

รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

16. วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 (ร.จ. เล่ม 109 ตอนที่ 13 หน้า 3-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติวันที่ 27 ธันวาคม 2534[30] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ. 2508 ดังต่อไปนี้

1. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 7 มาตรา 14 วรรคหนึ่ง มาตรา 15 วรรคหนึ่ง และมาตรา 21 เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการให้บุตรของหญิงไทยได้สัญชาติไทยตามหลักสายโลหิต

2. เพิ่มเติมมาตรา 7 ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 18 และยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 337 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 เพื่อกำหนดการได้สัญชาติไทย และการถอนสัญชาติไทยของบุตรของคนต่างด้าวที่เกิดในราชอาณาจักรไทย

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่สมควรให้บุตรของหญิงไทยสามารถมีสัญชาติไทยได้โดยหลักสายโลหิตด้วยตามหลักการเท่าเทียมกันระหว่างหญิงและชาย และสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การได้สัญชาติไทยของบุตร และหลานตลอดทั้งสายของคนต่างด้าวที่เป็นผู้อพยพ ผู้หลบหนีเข้าเมืองโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ผู้เข้าเมืองเพียงชั่วคราว และผู้ได้รับผ่อนผันให้พักอาศัยอยู่ในราชอาณาจักรไทยเป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายเสียใหม่ให้เหมาะสมรัดกุม เพราะการยึดหลักการสมรสโดยชอบด้วยกฎหมายตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 337 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงเกี่ยวกับบุคคลเหล่านี้ที่โดยมากจะอยู่กินกันโดยไม่จดทะเบียนสมรส จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่3 เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2535[31] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

17. วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 281 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน 2515 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 (ร.จ. เล่ม 109 ตอนที่ 14 หน้า 1-2)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 24 มกราคม 2535[32] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติม (1) ของบทนิยามคำว่า "คนต่างด้าว" ในข้อ 3 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 281 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 เพื่อแก้ไขข้อกำหนดเรื่องทุนของคนต่างด้าว

---

[30] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 4/2534, วันที่ 27 ธันวาคม 2534, หน้า 124 และ 132.

[31] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 8/2535, วันที่ 24 มกราคม 2535, หน้า 339.

[32] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 8/2535, วันที่ 24 มกราคม 2535, หน้า 469,472-473 และ 475.

ให้ชัดเจนขึ้น และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากบทนิยามคำว่า "คนต่างด้าว" ในข้อ 3 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 281 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 ที่กำหนดให้คนต่างด้าวหมายความรวมถึงนิติบุคคลที่มีทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของนิติบุคคลนั้นเป็นของคนต่างด้าวได้ก่อให้เกิดปัญหาในการพิจารณาทุนของนิติบุคคลว่าจะรวมถึงทุนของคนต่างด้าวในนิติบุคคลอื่นที่เข้าถือหุ้น เป็นหุ้นส่วน หรือเป็นสมาชิกด้วยหรือไม่ เพื่อมิให้เกิดปัญหาในการพิจารณาความหมายของบทบัญญัติดังกล่าว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามดังกล่าวให้ชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียง ไม่เห็นชอบ

18. วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2535(ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 14 หน้า 3-4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 24 มกราคม 2535[33] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติม (1) และ (2) ของมาตรา 97 เพื่อแก้ไขความหมายของนิติบุคคล ซึ่งมีสิทธิในที่ดินได้เสมือนคนต่างด้าวกรณีที่เป็นบริษัทจำกัดและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจำกัด

(2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 98 เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 97(1) และ (2)

และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากบทบัญญัติเกี่ยวกับนิติบุคคลซึ่งมีสิทธิในที่ดินได้เสมือนคนต่างด้าว ในประมวลกฎหมายที่ดินสำหรับกรณีของบริษัทจำกัดและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจำกัดได้ก่อให้เกิดปัญหาว่าทุนของคนต่างด้าวที่มีในบริษัทจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจำกัดจะต้องพิจารณารวมไปถึงทุนของคนต่างด้าวในนิติบุคคลอื่นที่เข้าถือหุ้นหรือลงหุ้นในบริษัทจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจำกัดด้วยหรือไม่ เพื่อมิให้เกิดปัญหาในการพิจารณาความหมายของบทบัญญัติดังกล่าว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับนิติบุคคลดังกล่าวให้ชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น นอกจากนี้ สมควรเพิ่มเติมให้เงื่อนไขดังกล่าวใช้บังคับกับบริษัทมหาชนจำกัดตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัดและแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 98 ให้สอดคล้องกับการแก้ไขข้างต้นด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[33] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 8/2535, วันที่ 24 มกราคม 2535 , หน้า 476, 479-480 และ 482.

19. วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 (ร.จ. เล่ม 109 ตอนที่ 14 หน้า 5-7)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 3 มกราคม 2535[34] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. 2503 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติม (3) ของมาตรา 4 และมาตรา 12 เพื่อให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมจอดยานยนต์

(2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 7 และมาตรา 8 เพื่อเพิ่มอัตราโทษปรับสำหรับผู้ฝ่าฝืนเทศบัญญัติ หรือข้อบังคับสุขาภิบาลที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้และสำหรับผู้ซึ่งไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 6 ให้สูงขึ้น

(3) เพิ่มมาตรา 8 ทวิ เพื่อเพิ่มอำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีอำนาจเปรียบเทียบได้

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนตร์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. 2503 เพื่อให้การจัดระเบียบการจอดยานยนตร์ในเขตเทศบาล และสุขาภิบาลมีประสิทธิภาพมากขึ้น และเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ สมควรแก้ไขอัตราโทษปรับผู้ฝ่าฝืนเทศบัญญัติหรือข้อบังคับของสุขาภิบาลที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ และผู้ซึ่งไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้สูงขึ้น และเพิ่มอำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีอำนาจเปรียบเทียบได้ พร้อมทั้งกำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมจอดยานยนตร์ เพื่อให้มีความคล่องตัวยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2535[35] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

20. วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 14 หน้า 8-13)

---

[34] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 5/2535, วันที่ 3 มกราคม 2535, หน้า 301-302 และ 313-314.

[35] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 8/2535, วันที่ 24 มกราคม 2535, หน้า 329.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 20 ธันวาคม 2534[36] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 ดังต่อไปนี้

1. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4 เพื่อเพิ่มบทนิยามและเพิ่ม (4 ทวิ)(7 ทวิ)(10) และ(11)ของมาตรา 6 เพื่อให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดหลักเกณฑ์การควบคุมวัตถุออกฤทธิ์

2. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 7 เพื่อแก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการ

3. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 13 และมาตรา 15 และเพิ่มมาตรา 13 ทวิ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การควบคุมวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท 1 และประเภท 2 และยกเว้นให้มีการผลิตเพื่อส่งออก และส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท 2 ได้

4. เพิ่มมาตรา 62 ทวิ มาตรา 62 ตรี และมาตรา 62 จัตวา เพื่อกำหนดห้ามมิให้ผู้ใดเสพวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท 1 และประเภท 2 และกำหนดหลักเกณฑ์การมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุออกฤทธิ์

5. ปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกัน

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรให้มีบทบัญญัติ เพื่อกำหนดปริมาณการครอบครองหรือใช้ประโยชน์ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท 1 หรือประเภท 2 รวมทั้งให้มีบทบัญญัติห้ามเสพวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท 1 หรือ ประเภท 2 เว้นแต่เป็นการเสพวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท 2 ตามคำสั่งของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบัน กับให้มีบทบัญญัติห้ามมิให้ผู้ใดใช้อุบายหลอกลวงหรือข่มเข็ญให้ผู้อื่นเสพวัตถุออกฤทธิ์ ประกอบกับในปัจจุบันไม่มีบทยกเว้นสำหรับอุตสาหกรรมยาภายในประเทศ นอกจากนี้สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษให้เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2535[37] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

21. วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535 (ร.จ. เล่ม 109 ตอนที่ 14 หน้า 14-16)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 20 ธันวาคม 2534[38] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 ดังต่อไปนี้

1. เพิ่ม (3 ทวิ) และ (3 ตรี) ของมาตรา 102 เพื่อกำหนดห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถเสพยาเสพติดให้โทษ หรือเสพวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทในขณะปฏิบัติหน้าที่

---

[36] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 2/2534, วันที่ 20 ธันวาคม 2534, หน้า 241-242 และ 257.

[37] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 8/2535, วันที่ 24 มกราคม 2535, หน้า 353.

[38] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 2/2534, วันที่ 20 ธันวาคม 2534, หน้า 258-259 และ 265-266.

2. เพิ่มมาตรา 102 ทวิ เพื่อให้ผู้ตรวจการ พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจมีอำนาจสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถรับการตรวจหรือทดสอบว่ามีอาการเมาสุรา หรือของมึนเมาอย่างอื่น หรือเสพยาเสพติดให้โทษ หรือเสพวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทหรือไม่

3. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 127 เพิ่มมาตรา 127 ทวิ และมาตรา 127 ตรี เพื่อปรับปรุงบทกำหนดโทษ

และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถโดยเฉพาะผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถส่วนมากมักนิยมเสพยาเสพติดให้โทษ หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทในขณะปฏิบัติหน้าที่ ทำให้เกิดอุบัติเหตุสร้างความสูญเสียแก่ชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชนบนท้องถนนเป็นอันมาก สมควรมีบทบัญญัติกำหนดความผิดและกำหนดโทษเกี่ยวกับการเสพยาเสพติดให้โทษ หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทในขณะปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว และให้อำนาจผู้ตรวจการ พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ สั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถ ที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าเมาสุราหรือของมึนเมาอย่างอื่น หรือเสพยาเสพติดให้โทษ หรือเสพวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทในขณะปฏิบัติหน้าที่ รับการตรวจหรือทดสอบถึงเหตุดังกล่าวได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมรับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2535[39] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

22. วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 15 หน้า 1-22)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 29 พฤศจิกายน 2534[40] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน มาตรการต่าง ๆ ที่มีอยู่ในกฎหมายดังกล่าวไม่สามารถทำให้การสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและได้ผลสมดังวัตถุประสงค์ของกฎหมาย ประกอบกับจำเป็นจะต้องเร่งรัดการขยายพันธุ์สัตว์ป่า และให้การสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าควบคู่กันไป และเนื่องจากปัจจุบันได้มีความตกลงระหว่างประเทศในการที่จะร่วมมือกัน เพื่อสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าของท้องถิ่นอันเป็นทรัพยากรที่สำคัญของโลก ดังนั้น เพื่อปรับปรุงให้มาตรการในการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าเป็นไปอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับความตกลงระหว่างประเทศ สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าเสียใหม่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[39] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 8/2535, วันที่ 24 มกราคม 2535, หน้า 321.

[40] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 42/2534, วันที่ 29 พฤศจิกายน 2534, หน้า 97 และ 138-139.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2535[41] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

23. วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนร่วมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ พ.ศ. 2535 (ร.จ. เล่ม 109 ตอนที่ 15 หน้า 23-27)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 3 มกราคม 2535[42] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนร่วมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีในความตกลงจัดตั้งกองทุนร่วมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ภายใต้โครงการร่วมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามมติของที่ประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา สมัยที่ 4 และในการเข้าเป็นภาคีความตกลงดังกล่าว ประเทศไทยจะต้องออกตั๋วสัญญาใช้เงินคลังสำหรับใช้ในกองทุนร่วมตามข้อผูกพันของประเทศสมาชิก ตลอดจนให้ความคุ้มครองการดำเนินงานของกองทุนร่วมและให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่กองทุนร่วม และบุคคลที่เข้ามาปฏิบัติงานเพื่อกองทุนร่วมในประเทศไทย ดังนั้นเพื่อให้เป็นไปตามความตกลงดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจและการอุตสาหกรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2535[43] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

24. วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 (ร.จ. เล่ม 109 ตอนที่ 15 หน้า 28-42)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 8 พฤศจิกายน 2534[44] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2503 ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ไม่เหมาะสมกับสภาวการณ์

---

[41] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 8/2535, วันที่ 24 มกราคม 2535, หน้า 403-404.

[42] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 5/2535, วันที่ 3 มกราคม 2535, หน้า 281 และ 298-299.

[43] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 8/2535, วันที่ 24 มกราคม 2535, หน้า 414-415.

[44] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 3/2534, วันที่ 8 พฤศจิกายน 2534, หน้า 117 และ 161.

ปัจจุบันโดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับบทลงโทษ และอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นเหตุให้ดำเนินการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองไม่ได้ผลเท่าที่ควร สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองเสียใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2535[45] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

25. วันที่ 4 มีนาคม 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 16 หน้า 1-2)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 31 มกราคม 2535[46] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม เพื่อกำหนดให้กรมทรัพย์สินทางปัญญาเป็นส่วนราชการระดับกรม สังกัดกระทรวงพาณิชย์ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งกรมทรัพย์สินทางปัญญาขึ้น ในกระทรวงพาณิชย์เพื่อทำหน้าที่ และรับผิดชอบในการบริหารงานและการปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า กฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ และกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตร ทั้งนี้ เพื่อให้การบริหารงานและการปฏิบัติงานตามกฎหมายดังกล่าวมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

26. วันที่ 4 มีนาคม 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของกรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์ และของกรมศิลปากร กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของกรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 16 หน้า 3-4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 31 มกราคม 2535[47] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของกรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์ และของกรมศิลปากร กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของกรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวง

---

[45] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 8/2535, วันที่ 24 มกราคม 2535, หน้า 466-467.

[46] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 9/2535, วันที่ 31 มกราคม 2535, หน้า 308, 314 และ 317.

[47] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 9/2535,วันที่ 31 มกราคม 2535, หน้า 318, 321-322 และ 324.

พาณิชย์ ที่จัดตั้งขึ้นใหม่ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการจัดตั้งกรมทรัพย์สินทางปัญญาขึ้นในกระทรวงพาณิชย์ ในการนี้สมควรโอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้าและกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตร และของกรมศิลปากร กระทรวงศึกษาธิการ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ ไปเป็นของกรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

27. วันที่ 4 มีนาคม 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 (ร.จ. เล่ม 109 ตอนที่ 16 หน้า 5-11)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 10 มกราคม 2535[48] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. 2505 ดังต่อไปนี้

(1) เพิ่มเติมมาตรา 5 ทวิ และมาตรา 5 ตรี เพื่อกำหนดบทนิยามและเพิ่มเติมบทบัญญัติว่าด้วยการแต่งตั้งและถอดถอนสมณศักดิ์ของพระภิกษุ

(2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 7 มาตรา 9 และมาตรา 10 เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการสถาปนาสมเด็จพระสังฆราชและการแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนสมเด็จพระสังฆราช

(3) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 12 มาตรา 16 มาตรา 18 มาตรา 19 และ มาตรา 20 และเพิ่มเติมมาตรา 15 ทวิ มาตรา 15 ตรี และมาตรา 15 จัตวา เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยอำนาจหน้าที่และการปฏิบัติหน้าที่ของมหาเถรสมาคม กรรมการมหาเถรสมาคม คณะกรรมการ และคณะอนุกรรมการมหาเถรมหาสมาคม เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

(4) เพิ่มมาตรา 20 ทวิ เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการปกครองคณะสงฆ์ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

(5) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 27 เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการสละสมณเพศให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

(6) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 31 มาตรา 34 และมาตรา 35 และเพิ่มเติมมาตรา 32 ทวิ เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยวัด การดูแลรักษาวัด ทรัพย์สินของวัด และศาสนสมบัติกลางให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

(7) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 42 มาตรา 43 มาตรา 44 และเพิ่มเติมมาตรา 44 ทวิ และมาตรา 44 ตรี เพื่อปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

(8) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 46 เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับคณะสงฆ์อื่นให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. 2505 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว สมควรปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการสถาปนาสมเด็จพระสังฆราช และการแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนสมเด็จพระสังฆราช การแต่งตั้งและถอดถอนสมณศักดิ์ของพระภิกษุ อำนาจหน้าที่และการปฏิบัติหน้าที่ของมหาเถรสมาคม การปกครอง การสละสมณเพศของคณะสงฆ์และคณะสงฆ์อื่น วัด การดูแลรักษาวัด ทรัพย์สินของวัด และศาสน

---

[48] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, <u>รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา</u> ครั้งที่ 6/2535, วันที่ 10 มกราคม 2535, หน้า 532-533 และ 554-555.

สมบัติกลาง ตลอดจนปรับปรุงกำหนดโทษให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 มกราคม 2535[49] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

28. วันที่ 4 มีนาคม 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 16 หน้า 12-13).

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 31 มกราคม 2535[50] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522 เพื่อให้คณะกรรมการการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย มีอำนาจจำหน่ายทรัพย์สินออกจากบัญชีเป็นสูญได้ทุกกรณีโดยไม่จำกัดวงเงิน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน มีบทบัญญัติบางมาตราไม่เหมาะสมกับสถานการณ์และสภาวะเศรษฐกิจ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าว เพื่อให้คณะกรรมการการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทยมีอำนาจจำหน่ายทรัพย์สินออกจากบัญชีเป็นสูญได้ทุกกรณีโดยไม่จำกัดวงเงิน โดยไม่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน ซึ่งจะยังผลให้การบริหารงานของการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทยมีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

29. วันที่ 4 มีนาคม 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2535 (ร.จ. เล่ม 109 ตอนที่ 16 หน้า 14-16)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 10 มกราคม 2535[51] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช 2474 โดยแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 12 และเพิ่มมาตรา 12 ทวิ มาตรา 12 ตรี และมาตรา 12 จัตวา เพื่อปรับปรุงบทกำหนดโทษและอัตราโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และ**เหตุผล**ว่าโดยที่บทกำหนดโทษและอัตราโทษใน

---

[49] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 9/2535, วันที่ 31 มกราคม 2535, หน้า 137-138.

[50] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 9/2535, วันที่ 31 มกราคม 2535, หน้า 298 และ 303-306.

[51] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 6/2535, วันที่ 10 มกราคม 2535, หน้า 557 และ 568-569.

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช 2474 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2495 ได้กำหนดไว้ไม่เหมาะสมและมีอัตราโทษต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เป็นบทกำหนดโทษเกี่ยวกับการขายทอดตลาดหรือค้าของเก่าประเภทโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 มกราคม 2535[52] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

30. วันที่ 4 มีนาคม 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติช่างรังวัดเอกชน พ.ศ. 2535 (ร.จ. เล่ม 109 ตอนที่ 16 หน้า 17-35)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 20 ธันวาคม 2534[53] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยช่างรังวัดเอกชน และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ในปัจจุบันได้มีงานเกี่ยวกับการรังวัดที่ดินที่มีโฉนดที่ดิน เพื่อการสอบเขตที่ดินการแบ่งแยกที่ดินออกเป็นหลายแปลง หรือการรวมที่ดินหลายแปลงเข้าเป็นแปลงเดียวกันเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก และนับวันจะเพิ่มมากยิ่งขึ้นตามลำดับ ช่างรังวัดของกรมที่ดินที่มีอยู่ในขณะนี้ไม่เพียงพอที่จะปฏิบัติการในเรื่องดังกล่าวได้ทันความต้องการของประชาชน ฉะนั้นเพื่ออำนวยความสะดวกรวดเร็วแก่ประชาชน สมควรให้ช่างรังวัดเอกชนรับทำการรังวัดเพื่อการดังกล่าวได้ โดยให้อยู่ภายใต้การกำกับของกรมที่ดิน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 มกราคม 2535[54] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

31. วันที่ 4 มีนาคม 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 16 หน้า 36-46)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 27 ธันวาคม 2535[55] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งดังต่อไปนี้

---

[52] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 9/2535, วันที่ 31 มกราคม 2535, หน้า 79.

[53] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 2/2534, วันที่ 20 ธันวาคม 2534, หน้า 210 และ 238-239.

[54] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 9/2535, วันที่ 31 มกราคม 2535, หน้า 120.

[55] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 4/2534, วันที่ 27 ธันวาคม 2535, หน้า 134-136 และ 156.

(1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 182 มาตรา 183 และเพิ่มเติมมาตรา 182 ทวิ เพื่อ ปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการในการชี้สองสถาน โดยกำหนดให้ศาลทำการชี้สองสถานทุกคดีเว้นแต่คดีที่ไม่มีความจำเป็น กำหนดให้คู่ความทุกฝ่ายยื่นคำแถลงเสนอประเด็นข้อพิพาทต่อศาล และกำหนดให้คู่ความมาศาลในวันชี้สองสถาน

(2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 88 และมาตรา 90 เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์และระยะเวลาในการยื่นบัญชีระบุพยาน บัญชีระบุพยานเพิ่มเติม และสำเนาพยานเอกสารที่อ้างอิง

(3) เพิ่มเติมมาตรา 183 ทวิ มาตรา 183 ตรี และมาตรา 183 จัตวา เพื่อกำหนดสภาพบังคับของการไม่ยื่นคำแถลงเสนอประเด็นข้อพิพาทต่อศาล การไม่ยื่นบัญชีระบุพยานหรือสำเนาพยานเอกสารต่อศาล การมิได้ขอให้ศาลออกคำสั่งเรียกพยานหลักฐานมาจากคู่ความฝ่ายอื่นหรือบุคคลภายนอก การมิได้ยื่นต้นฉบับพยานเอกสารและพยานวัตถุที่สำคัญต่อศาลในวันชี้สองสถาน การไม่มาศาลในวันชี้สองสถาน และกำหนดวิธีการคัดค้าน การกำหนดประเด็นข้อพิพาทหรือหน้าที่นำสืบที่ศาลกำหนด

(4) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 177 วรรคหนึ่ง มาตรา 178 วรรคหนึ่ง และมาตรา 180 เพื่อปรับปรุงระยะเวลาในการยื่นคำให้การและคำให้การแก้ฟ้องแย้ง และระยะเวลาในการขอแก้ไขคำฟ้องหรือคำให้การ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ในการชี้สองสถานที่กำหนดขึ้นใหม่

(5) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 100 มาตรา 122 วรรคหนึ่ง มาตรา 125 มาตรา 128 วรรคหนึ่ง และมาตรา 184 เพื่อปรับปรุงกำหนดเวลาในการขอให้รับรองข้อเท็จจริง การคัดค้านการนำพยานเอกสารมาสืบ กำหนดเวลาในการนำพยานบุคคลหรือพยานวัตถุมาให้ศาลตรวจและการกำหนดวันสืบพยาน เพื่อให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ในการชี้สองสถานที่กำหนดขึ้นใหม่

(6) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 140(2) วรรคสอง เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการประชุมใหญ่ของศาลฎีกา เพื่อให้คลุมถึงกรณีที่มีกฎหมายกำหนดให้มีการวินิจฉัยปัญหาโดยที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกา

และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากบทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้กำหนดให้มีกระบวนการพิจารณาขั้นชี้สองสถานเพื่อประโยชน์ในการทำให้การพิจารณาคดี สะดวกและรวดเร็วขึ้น แต่บทบัญญัติดังกล่าวไม่สามารถปฏิบัติให้สมประโยชน์ได้ เพราะกำหนดให้เป็นดุลพินิจของศาลที่จะทำการชี้สองสถานหรือไม่ก็ได้และไม่มีสภาพบังคับให้คู่ความต้องมาศาลในวันชี้สองสถานหากไม่มา คู่ความก็ไม่เสียสิทธิในการดำเนินกระบวนการพิจารณาแต่อย่างใด นอกจากนี้บทบัญญัติเกี่ยวกับการอ้างพยานหลักฐานและการส่งพยานหลักฐานไม่รัดกุมและเอื้ออำนวยแก่การชี้สองสถาน กล่าวคือเปิดโอกาสให้มีการอ้างพยานหลักฐานกันอย่างฟุ่มเฟือย หรืออ้างพยานหลักฐานที่อยู่ในความครอบครองของบุคคลภายนอก หรือระบุอ้างพยานที่จะต้องส่งประเด็นไปสืบยังศาลอื่นไว้มากเกินความจำเป็นหรือระบุอ้างในลักษณะเป็นการประวิงคดี ทำให้การพิจารณาคดีล่าช้า และไม่ให้โอกาสศาลได้ทราบถึงพยานหลักฐานของคู่ความก่อนวันชี้สองสถาน เพื่อให้ศาลสามารถสอบถามให้คู่ความรับกันได้ในบางประเด็นหรือทุกประเด็น อันจะทำให้สามารถตัดประเด็นที่ไม่ จำเป็นออกและกำหนดประเด็นข้อพิพาทและหน้าที่นำสืบได้อย่างถูกต้องครบถ้วน ทำให้คดีเสร็จไปโดยรวดเร็ว อีกทั้งบทบัญญัติว่าด้วยการประชุมใหญ่ของศาลฎีกายังไม่คลุมถึงกรณีที่มีกฎหมายกำหนดให้มีการวินิจฉัยปัญหาโดยที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกา สมควรกำหนดให้ศาลทำการชี้สองสถานทุกคดี เว้นแต่คดีที่ไม่มีความจำเป็น และกำหนดให้คู่ความทุกฝ่ายยื่นคำแถลงเสนอประเด็นข้อพิพาท ยื่นบัญชีระบุพยาน และส่งสำเนาพยานเอกสารที่ได้อ้างอิงไว้ต่อศาลก่อนวันชี้สองสถาน เพื่อให้ศาลทราบถึงพยานหลักฐานของคู่ความและสามารถกำหนดประเด็นข้อพิพาทและหน้าที่นำสืบไปอย่างถูกต้องครบถ้วนรวมทั้งกำหนดให้มีการยื่นต้นฉบับพยานเอกสารและพยานวัตถุที่สำคัญต่อศาลในวันชี้สองสถาน เพื่อให้คู่ความสามารถแสดงพยานหลักฐานหักล้างกันในประเด็นข้อพิพาท สมควร

แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติว่าด้วยการประชุมใหญ่ของศาลฎีกาให้คลุมถึงกรณีที่มีกฎหมายกำหนดให้มีการวินิจฉัยปัญหา โดยที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกา และสมควรแก้ไขบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกันด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 31 มกราคม 2536[56] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

32. วันที่ 11 มีนาคม 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 19 หน้า 1-7)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 10 มกราคม 2535[57] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2511 ดังต่อไปนี้

1. เพิ่ม (2 ทวิ) ของมาตรา 6 และเพิ่ม (8)(9) และ (10) ของมาตรา 9 เพื่อให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยสามารถดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับพลังงานไฟฟ้าหรือร่วมทุนกับบุคคลอื่นเพื่อดำเนินธุรกิจดังกล่าว

2. แก้ไขเพิ่มเติม (1) ของมาตรา 15 และ (1) ของมาตรา 20 เพื่อให้ประธานกรรมการ กรรมการ และผู้ว่าการ สามารถเป็นประธานกรรมการ กรรมการในบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัดที่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยเป็นผู้ถือหุ้นได้

3. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 28 มาตรา 30 และเพิ่มมาตรา 30 ทวิ เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์การเข้าไปใช้สอยหรือครอบครองอสังหาริมทรัพย์ของบุคคลอื่น และการจ่ายเงินค่าทดแทน

4. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 37 เพื่อให้การเชื่อมโยงระบบไฟฟ้าของเอกชนกับระบบไฟฟ้าของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย การไฟฟ้านครหลวง หรือการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ต้องได้รับความเห็นชอบจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยก่อน

5. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 43 เพื่อเพิ่มวงเงินในการกู้ยืมและในการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ และเพื่อให้คณะกรรมการมีอำนาจจำหน่ายทรัพย์สินออกจากบัญชีได้ทุกกรณีโดยไม่จำกัดวงเงิน

6. ยกเลิกมาตรา 57 เพราะการแก้ไขมาตรา 37 ทำให้มาตรา 57 ไม่มีความจำเป็น

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2511 ให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่ประสงค์จะให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย สามารถดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับพลังงานไฟฟ้า หรือร่วมทุนกับบุคคลอื่นเพื่อดำเนินธุรกิจดังกล่าวและให้มีอำนาจใช้สอย และครอบครองอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสำรวจหาแหล่งพลังงานตลอดจนสถานที่สำหรับใช้ในการผลิตหรือพัฒนาพลังงานไฟฟ้า โดยชดใช้ค่าทดแทนที่เป็นธรรม และเพื่อให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยมีอำนาจเงื่อนไขที่เกี่ยวกับ

---

[56] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 9/2535, วันที่ 31 มกราคม 2535, หน้า 158-159.

[57] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 6/2534, วันที่ 10 มกราคม 2535, หน้า 571-572 และ 584-585.

คุณภาพไฟฟ้า เทคนิคทางวิศวกรรมและความปลอดภัยของระบบไฟฟ้าในกรณีที่เอกชนประสงค์จะเชื่อมโยงระบบไฟฟ้าของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย การไฟฟ้านครหลวงหรือการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ประกอบกับจำเป็นต้องเพิ่มวงเงินในการกู้ยืมและในการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ ตลอดจนให้คณะกรรมการมีอำนาจจำหน่ายทรัพย์สินออกจากบัญชีได้ทุกกรณีโดยไม่จำกัดวงเงิน ให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจปัจจุบัน เพื่อให้สามารถดำเนินกิจการได้อย่างคล่องตัวและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการพลังงาน พิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2535[58] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

33. วันที่ 11 มีนาคม 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานองค์การของรัฐ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535 (ร.จ. เล่ม 109 ตอนที่ 19 หน้า 8-9)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2535[59] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 6 (6) แห่งพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานองค์การของรัฐ พ.ศ. 2498 เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการออกบัตรประจำตัวข้าราชการฝ่ายรัฐสภาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการออกบัตรประจำตัวข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ในพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานองค์การของรัฐ พ.ศ.2498 ให้เกิดความสะดวกและเหมาะสมมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

34. วันที่ 13 มีนาคม 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 (ร.จ. เล่ม 109 ตอนที่ 20 หน้า 1-7)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 3 มกราคม 2535[60] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยสวนป่า และ**เหตุผล**ว่าโดยที่รัฐบาลมีนโยบายในการส่งเสริมให้มีการปลูกสร้างสวนป่า เพื่อการค้าในที่ดินของรัฐและของเอกชนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะนี้มิได้มีบทบัญญัติรองรับและคุ้มครองสิทธิการ

---

[58] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 10/2535, วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2535, หน้า 372.

[59] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 1/2535, วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2535, หน้า 588, 591-592 และ 594.

[60] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 5/2534, วันที่ 3 มกราคม 2535, หน้า 206 และ 279.

ทำไม้หวงห้ามที่ได้จากการปลูกสร้างสวนป่า สมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยสวนป่า เพื่อเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการปลูกสร้างสวนป่าดังกล่าว อีกทั้งเพื่อเป็นการส่งเสริมอาชีพให้ประชาชนมีงานทำและผลิตไม้เพื่อเป็นสินค้า ตลอดจนเพิ่มพื้นที่ทำไม้ให้มีปริมาณมากขึ้น และเพื่อให้ผู้ที่จะทำการปลูกสร้างสวนป่ามีความมั่นใจในสิทธิและประโยชน์ที่จะได้รับจากการปลูกสร้างสวนป่า เช่น การได้รับยกเว้นค่าภาคหลวงและการไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎเกณฑ์บางประการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2535[61] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

35. วันที่ 14 มีนาคม 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 (ร.จ. เล่ม 109 ตอนที่ 21 หน้า 1-5)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535[62] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก พ.ศ. 2521 ดังต่อไปนี้

1. แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 4 และมาตรา 5 และเพิ่มมาตรา 5 ทวิ และมาตรา 5 ตรี เพื่อแก้ไของค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก

2. แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 10 และเพิ่มมาตรา 10 ทวิ เพื่อปรับปรุงการจัดองค์กรและอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก

3. แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 11 เพื่อกำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มีสาระสำคัญบางประการยังไม่เหมาะสม สมควรแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก และให้นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ กับเพิ่มอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ และสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบกให้มากขึ้น และให้สำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบกเป็นส่วนราชการขึ้นกับสำนักนายกรัฐมนตรีเพื่อให้การปฏิบัติราชการเกิดความคล่องตัว มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[61] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 10/2535, วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2535, หน้า 358-359.

[62] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 13/2535, วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2535, หน้า 4 และ 12-14.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2535[63] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

36. วันที่ 14 มีนาคม 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 21 หน้า 6-7)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2535[64] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 เพื่อกำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบกเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี และ**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ได้บัญญัติให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบกเป็นส่วนราชการสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีเลขาธิการคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบกเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีในการนี้สมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 เสียใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2535[65] เห็นสมควร ให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

37. วันที่ 14 มีนาคม 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 21 หน้า 8-11)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 17 มกราคม 2535[66] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมการแบ่งส่วนราชการในกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงส่วนราชการที่ทำหน้าที่ในการป้องกันและแก้ไขมลภาวะด้านต่าง ๆ โดยการยุบสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และจัดตั้งสำนักงานนโยบายและ

---

[63] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16/2535, วันที่ 6 มีนาคม 2535, หน้า 161-162.

[64] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 13/2535 เป็นพิเศษ, วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2535, หน้า 15 และ 47-49.

[65] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16/2535, วันที่ 6 มีนาคม 2535, หน้า 169.

[66] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 7/2535, วันที่ 17 มกราคม 2535, หน้า 99 และ 102.

แผนสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมมลพิษ และกรมส่งเสริมและพัฒนาสิ่งแวดล้อม ขึ้นแทน เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและในขณะเดียวกันเห็นสมควรเปลี่ยนชื่อ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน เป็นกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2535[67] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

38. วันที่ 14 มีนาคม 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 21 หน้า 12-15)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2535[68] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้**

1. โอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของสำนักงานนโยบายและแผนมหาดไทย กระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก สำนักนายกรัฐมนตรี และสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงมหาดไทย

2. โอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน และกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่มีการยกฐานะสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบกในสำนักนโยบายและแผนมหาดไทย กระทรวงมหาดไทย จัดตั้งเป็นสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบกในสำนักนายกรัฐมนตรี และได้มีการยุบสำนักนโยบายและแผนมหาดไทย กระทรวงมหาดไทยไปรวมอยู่ในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงมหาดไทย กับยุบกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย และจัดตั้งกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน และกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ขึ้นในกระทรวงมหาดไทย เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบแทนกรมแรงงานตามพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ในการนี้สมควรโอนบรรดาอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณ ของสำนักนโยบายและแผนมหาดไทย กระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก สำนักนายกรัฐมนตรี และสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงมหาดไทย และโอนบรรดาอำนาจหน้าที่ กิจการทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทยไปเป็นของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน และกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงมหาดไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[67] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 13/2535, วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2535, หน้า 278-279.

[68] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 13/2535 เป็นพิเศษ, วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2535, หน้า 24-25 และ 48-49.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2535[69] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

39. วันที่ 14 มีนาคม 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม ไปเป็นของกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 108 ตอนที่ 21 หน้า 16-17)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2535[70] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม ไปเป็นของกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการยกฐานะสำนักงานคุมประพฤติกลาง ในสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม ขึ้นเป็นกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ในการนี้สมควรโอนบรรดาอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานคุมประพฤติกลางไปเป็นของกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2535[71] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

40. วันที่ 16 มีนาคม 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 22 หน้า 1-82)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 18 มกราคม 2534[72] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่การพัฒนาตลาดทุนของประเทศที่ผ่านมาได้มุ่งเน้นการพัฒนาตลาดรอง ซึ่งเป็นตลาดซื้อขายหลักทรัพย์เป็นหลัก แต่ยังขาดการพัฒนาตลาดแรกอันเป็นตลาดสำหรับหลักทรัพย์ออกใหม่ควบคู่กันไปด้วย ทำให้บทบาทที่

---

[69] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16/2535, วันที่ 6 มีนาคม 2535, หน้า 189.

[70] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 13/2535 เป็นพิเศษ, วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2535, หน้า 50 และ 56-57.

[71] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16/2535, วันที่ 6 มีนาคม 2535, หน้า 196.

[72] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 32/2534, วันที่ 18 มกราคม 2534, หน้า 180 และ 312-315.

สำคัญของตลาดรองในการเป็นตลาดที่สนับสนุนตลาดแรกไม่เกิดประสิทธิภาพอย่างเต็มที่ ด้วยเหตุนี้จึงต้องเปิดโอกาสให้มีการพัฒนาตลาดแรกได้กว้างขวางขึ้น และให้มีตราสารประเภทต่าง ๆ ได้มากขึ้นเพื่อให้เป็นเครื่องมือในการระดมทุน นอกจากนี้โดยที่การควบคุมดูแลในเรื่องที่เกี่ยวกับตลาดทุนมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องหลายฉบับและอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของหลายหน่วยงาน ทำให้การกำกับและพัฒนาตลาดทุนขาดความเป็นเอกภาพทั้งยังขาดมาตรการที่จะคุ้มครองผลประโยชน์ของผู้ลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สมควรมีกฎหมายและหน่วยงานที่เป็นศูนย์รวมในการกำกับดูแลและพัฒนาตลาดทุนเพื่อให้สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2535[73] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

41. วันที่ 19 มีนาคม 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 25 หน้า 1-21)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 3 มกราคม 2535[74] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากปัจจุบันนี้การประกอบธุรกิจนำเที่ยวและอาชีพมัคคุเทศก์ ได้มีการขยายตัวเป็นอันมาก สมควรที่จะมีกฎหมายกำหนดมาตรฐาน ในเรื่องนี้และให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยทำหน้าที่ส่งเสริมและควบคุมการประกอบธุรกิจนำเที่ยวและอาชีพมัคคุเทศก์ ให้เป็นระเบียบและได้มาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อประโยชน์ของบุคคลทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องและของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการท่องเที่ยวและการกีฬาพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2535[75] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

42. วันที่ 26 มีนาคม 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้แก่สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 28 หน้า 1-3)

---

[73] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 14/2535, วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2535, หน้า 397-398.

[74] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 5/2534, วันที่ 3 มกราคม 2535, หน้า 214 และ 259-260.

[75] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 11/2535, วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2535, หน้า 514-515.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 31 มกราคม 2535[76] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้แก่สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากที่ดินสาธารณประโยชน์ที่เป็นส่วนหนึ่งของทางสาธารณะ (ถนนแนบเคหาสน์) ในท้องที่ตำบลหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งตั้งอยู่ติดกับเขตพระราชวังไกลกังวล ปัจจุบันปรากฏว่าพลเมืองได้เลิกใช้ประโยชน์ในที่ดินนั้นแล้ว และสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ได้ปลูกสร้างอาคารราชองครักษ์ และครอบครองใช้ประโยชน์ในที่ดินดังกล่าวตลอดมานับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2515 สมควรโอนที่ดินดังกล่าว เนื้อที่ประมาณ 1 ไร่ 1 งาน 46 7/10 ตารางวา ให้แก่สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ เพื่อใช้เป็นที่ตั้งอาคารราชองครักษ์เพื่อถวายความปลอดภัยแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

43. วันที่ 31 มีนาคม 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 31 หน้า 1-72)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 24 มกราคม 2535[77] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และ**เหตุผลว่า**โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวบางส่วนไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน เช่น ในส่วนที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของ ก.พ. และ อ.ก.พ.สามัญ อำนาจหน้าที่ของ ก.พ. และ อ.ก.พ. สามัญ การกำหนดตำแหน่ง การให้ได้รับเงินเดือน การบรรจุและแต่งตั้ง การบำเหน็จความชอบวินัยและการรักษาวินัย การออกจากราชการ การร้องทุกข์ การอุทธรณ์ สมควรแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น นอกจากนี้สมควรที่จะให้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติราชการเพื่อให้การปฏิบัติราชการของข้าราชการพลเรือนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2535[78] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่เห็นชอบ 1 เสียง

---

[75] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 9/2535, วันที่ 31 มกราคม 2535, หน้า 269 และ 272-275.

[77] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 8/2535, วันที่ 24 มกราคม 2535, หน้า 160 และ 270-272.

[78] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16/2535, วันที่ 6 มีนาคม 2535, หน้า 414.

44. วันที่ 1 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 32 หน้า 1-9)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 5 มีนาคม 2535[79] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 7 และเพิ่มเติมมาตรา 9 ทวิ เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาและส่วนราชการสังกัดรัฐสภาให้เหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น

(2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 8 มาตรา 9 และมาตรา 22 เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของประธานรัฐสภาและเลขาธิการรัฐสภาที่เกี่ยวกับราชการของส่วนราชการสังกัดรัฐสภาให้เหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น

(3) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 11 มาตรา 15 มาตรา 16 มาตรา 17 และยกเลิกมาตรา 14 เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการปฏิบัติราชการแทนและรักษาราชการแทนให้เหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการแบ่งส่วนราชการภายในส่วนราชการสังกัดรัฐสภา อำนาจหน้าที่ของประธานรัฐสภาและเลขาธิการรัฐสภาที่เกี่ยวกับราชการของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา การปฏิบัติราชการแทน และการรักษาราชการแทน ในพระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2535[80] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

45. วันที่ 1 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 18) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 32 หน้า 10-12)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2535[81] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 2 (17) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และ**เหตุผล**ว่าโดยที่มีการกำหนดชื่อตำแหน่งในกรมตำรวจขึ้นใหม่ตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2532 ดังนั้น เพื่อมิให้เกิดปัญหาในการบริหารงานของกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 2 (17) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

---

[79] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 15/2535, วันที่ 5 มีนาคม 2535, หน้า 96 และ 119.

[80] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 17/2535, วันที่ 13 มีนาคม 2535, หน้า 354-355.

[81] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 11/2535, วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2535, หน้า 597 และ 601-602.

เฉพาะที่เกี่ยวกับนิยามคำว่า "พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่" เสียใหม่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2535[82] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

46. วันที่ 1 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 32 หน้า 13-18)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 6 มีนาคม 2535[83] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวง พ.ศ. 2501 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 13 มาตรา 15 มาตรา 23 มาตรา 38 มาตรา 39 และมาตรา 41 และเพิ่มมาตรา 35 ทวิ และมาตรา 36 ทวิ เพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่ของการไฟฟ้านครหลวงและของคณะกรรมการให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

(2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 20 และมาตรา 25 เพื่อเพิ่มจำนวนกรรมการในคณะกรรมการ

(3) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 22 และมาตรา 28 เพื่อกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของประธานกรรมการและผู้ว่าการให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

(4) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 39 และมาตรา 41 เพื่อปรับปรุงอัตราโทษ

และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวง พ.ศ. 2501 ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติบางมาตราที่ไม่เหมาะสมแก่การบริหารกิจการของการไฟฟ้านครหลวงให้เจริญก้าวหน้าและมีความคล่องตัวในการบริหารงาน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของการไฟฟ้านครหลวง รวมทั้งจำนวนกรรมการ อำนาจหน้าที่และคุณสมบัติของคณะกรรมการและผู้ว่าการ และอัตราโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2535[84] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[82] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 17/2535, วันที่ 13 มีนาคม 2535, หน้า 280.

[83] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16/2535, วันที่ 6 มีนาคม 2535, หน้า 474 และ 481-482.

[84] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 17/2535, วันที่ 13 มีนาคม 2535, หน้า 389-390.

47. วันที่ 2 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 33 หน้า 1-20)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 10 มกราคม 2535[85] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากความต้องการใช้พลังงานเพื่อตอบสนองการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่สูง อันเป็นภาระแก่ประเทศในการลงทุนเพื่อจัดหาพลังงานทั้งในและนอกประเทศไว้ใช้ตามความต้องการที่เพิ่มขึ้นดังกล่าวและปัจจุบัน การดำเนินการอนุรักษ์พลังงานเพื่อให้มีการผลิตและการใช้พลังงานอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ ตลอดจนก่อให้เกิดการผลิตเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพและวัสดุที่ใช้ในการอนุรักษ์พลังงานขึ้นภายในประเทศนั้น ยังไม่สามารถเร่งรัดดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายได้ สมควรกำหนดมาตรการในการกำกับ ดูแล ส่งเสริม และช่วยเหลือเกี่ยวกับการใช้พลังงานโดยมีการกำหนดนโยบายอนุรักษ์พลังงาน เป้าหมายและแผนอนุรักษ์พลังงาน การตรวจสอบและวิเคราะห์การอนุรักษ์พลังงาน วิธีปฏิบัติในการอนุรักษ์พลังงาน การกำหนดระดับการใช้พลังงานในเครื่องจักรและอุปกรณ์ การจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาและอนุรักษ์พลังงานเพื่อให้การอุดหนุนช่วยเหลือในการอนุรักษ์พลังงาน การป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมจากการใช้พลังงาน ตลอดจนการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับพลังงาน และกำหนดมาตรการเพื่อส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์พลังงานหรือผลิตเครื่องจักรอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพสูงหรือวัสดุเพื่อใช้ในการอนุรักษ์พลังงาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2535[86] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

48. วันที่ 2 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการวิจัย พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 33 หน้า 21-27)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 5 มีนาคม 2535[87] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยกองทุนสนับสนุนการวิจัย และ**เหตุผล**ว่าโดยที่การวิจัยที่มีประสิทธิภาพในด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ และการนำผลของการวิจัยดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ เป็นการจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และวิชาการของประเทศ แต่ในปัจจุบันการวิจัยและการใช้ประโยชน์จากผลของการวิจัยดังกล่าวยังไม่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนในด้านงบประมาณจากรัฐบาลอย่างเพียงพอ สมควรจัดตั้งกองทุนสนับสนุนการวิจัยขึ้นเป็นอิสระจากระบบราชการเพื่อ

---

[85] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 6/2535, วันที่ 10 มกราคม 2535, หน้า 403 และ 447-449.

[86] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 13/2535, วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2535, หน้า 95-96.

[87] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 15/2535, วันที่ 5 มีนาคม 2535, หน้า 4 และ 54-55.

ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย และการใช้ประโยชน์จากผลของการวิจัยให้กว้างขวางยิ่งขึ้น โดยสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อเนื่องและเอื้อต่อการวิจัยเพื่อประโยชน์สูงสุด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2535[88] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

49. วันที่ 3 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 34 หน้า 1-19)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 8 พฤศจิกายน 2534[89] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. 2522 และ**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. 2522 ได้ใช้บังคับมาจนถึงบัดนี้เป็นเวลากว่าสิบปีแล้ว สถานการณ์ทั้งภายในและนอกประเทศได้เปลี่ยนแปลงไปมาก โดยเฉพาะการพัฒนาและการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรมของประเทศ สมควรที่จะได้มีการปรับปรุงมาตรฐานการคุ้มครองด้านสิทธิบัตรให้เพียงพอและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวและเพื่อให้การคุ้มครองด้านสิทธิบัตรเอื้ออำนวยให้เศรษฐกิจการค้าและอุตสาหกรรมของประเทศ สามารถขยายตัวอย่างมั่นคงและต่อเนื่อง

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่รับหลักการ 1 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา[90] ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2535[91] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

50. วันที่ 3 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 34 หน้า 20-23)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2535[92] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม เพื่อ

---

[88] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 18/2535, วันที่ 20 มีนาคม 2535, หน้า 462-463.

[89] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 35/2534, วันที่ 8 พฤศจิกายน 2534, หน้า 71.

[90] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 36/2534, วันที่ 15 พฤศจิกายน 2534, หน้า 297-299.

[91] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 13/2535 เป็นพิเศษ, วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2535, หน้า 164.

[92] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 13/2535 เป็นพิเศษ, วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2535, หน้า 19 และ 48-49.

(1) จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบกเป็นส่วนราชการระดับกรม สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี

(2) ยุบสำนักนโยบายและแผนมหาดไทย และกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย และจัดตั้งกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน และกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานขึ้นในกระทรวงมหาดไทย

(3) จัดตั้งกรมคุมประพฤติขึ้นในกระทรวงยุติธรรม

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงส่วนราชการในสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงยุติธรรม เสียใหม่ โดยจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบกขึ้นในสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อทำหน้าที่เป็นองค์กรกลางในการแก้ไขปัญหาการจราจร ยุบสำนักนโยบายและแผนมหาดไทย กระทรวงมหาดไทย ไปรวมอยู่ในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงมหาดไทย ยุบกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย จัดตั้งกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน และกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานขึ้นในกระทรวงมหาดไทย ให้ทำหน้าที่แทนกรมแรงงาน และจัดตั้งกรมคุมประพฤติขึ้นในกระทรวงยุติธรรม ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติราชการเกิดความคล่องตัว มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับสภาพงานในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2535[93] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

51. วันที่ 3 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่ และกิจการบริหารของสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน ไปเป็นของกรมควบคุมมลพิษ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม และสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 34 หน้า 24-27)

พระราชบัญญัตินี้ฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 17 มกราคม 2535[94] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีการโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ไปเป็นของสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมมลพิษ และกรมส่งเสริมและพัฒนาสิ่งแวดล้อม กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมที่จัดตั้งขึ้นใหม่ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการจัดตั้งสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมมลพิษ และกรมส่งเสริมและพัฒนาสิ่งแวดล้อมขึ้นในกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม จึงสมควรโอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของ สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ไปเป็นของสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมมลพิษ และกรมส่งเสริมและพัฒนาสิ่งแวดล้อม กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[93] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16/2535, วันที่ 6 มีนาคม 2535 หน้า 179.

[94] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 7/2535, วันที่ 17 มกราคม 2535, หน้า 103 และ 110.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2535[95] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

52. วันที่ 3 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 35 หน้า 1-15)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 13 มีนาคม 2535[96] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง และ**เหตุผล**ว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงอัตราเงินเดือนข้าราชการการเมืองให้เหมาะสมกับสภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน และกำหนดจำนวนตำแหน่งข้าราชการการเมืองให้ชัดเจนเพื่อช่วยในการปฏิบัติราชการของนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2535[97] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

53. วันที่ 3 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535 (ร.จ. เล่ม 109 ตอนที่ 35 หน้า 16-22)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 13 ธันวาคม 2535[98] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร พ.ศ. 2521 ซึ่งแก้ไขโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2527 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2531 และเพิ่มความใหม่เป็นมาตรา 10 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร พ.ศ. 2521 เพิ่มเติมความเป็นมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการทหารท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร พ.ศ. 2521 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2531 และให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนและบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการทหารท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากอัตราเงินเดือนข้าราชการทหาร ทหารทอง

---

[95] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 13/2535 เป็นพิเศษ, วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2535, หน้า 292-293.

[96] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 17/2535, วันที่ 13 มีนาคม 2535, หน้า 12 และ 31-32.

[97] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 18/2535, วันที่ 20 มีนาคม 2535, หน้า 623-624.

[98] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 17/2535, วันที่ 13 มีนาคม 2535, หน้า 34 และ 45-46.

ประจำการ และนักเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหม ในบัญชีอัตราเงินเดือนท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร พ.ศ. 2521 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2527 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2531 ได้ใช้มาเป็นเวลานานไม่เหมาะสมกับสภาพของตำแหน่งและภาวะการครองชีพในปัจจุบัน จำเป็นต้องกำหนดจำนวนชั้นเงินเดือน อัตราเงินเดือนข้าราชการทหาร ทหารกองประจำการ และนักเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหม แต่ละระดับ และปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการทหารเสียใหม่ รวมทั้งมีการให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนใหม่และบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งแต่ละบัญชีได้ตามความเหมาะสมกับสถานการณ์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการทหารพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2535[99] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

54. วันที่ 3 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 35 หน้า 23-29)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 13 มีนาคม 2535[100] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 ซึ่งแก้ไขโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2531 เพิ่มความใหม่เป็นมาตรา 14 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 เพิ่มเติมความเป็นมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... และยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการตำรวจท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2531 และให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการตำรวจใหม่และบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการตำรวจ ท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากอัตราเงินเดือนข้าราชการตำรวจในบัญชีอัตราเงินเดือนท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2531 ได้ใช้เป็นเวลานานไม่เหมาะสมกับ สถานภาพของตำแหน่งและภาวะการครองชีพในปัจจุบัน จำเป็นต้องปรับอัตราเงินเดือน ให้มีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการตำรวจแต่ละชั้นยศ และปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการตำรวจเสียใหม่ รวมทั้งให้มีการให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนใหม่และบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการตำรวจได้ ตามความเหมาะสมกับสถานการณ์

---

[99] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 18/2535, วันที่ 20 มีนาคม 2535, หน้า 694-695.

[100] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 17/2535, วันที่ 13 มีนาคม 2535, หน้า 47 และ 58-59.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการทหารพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2535[101] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

55. วันที่ 3 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 35 หน้า 30-44)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 13 มีนาคม 2535[102] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. 2521 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขมาตรา 6 เพื่อกำหนดจำนวนชั้นและขั้นเงินเดือนข้าราชการอัยการเป็น 7 ชั้น เพื่อให้เหมาะสมแก่การบังคับบัญชา

(2) แก้ไขมาตรา 23 และ 24 เพื่อกำหนดตำแหน่งข้าราชการอัยการเพิ่มขึ้น ให้สอดคล้องกับขั้นเงินเดือนและวางหลักเกณฑ์การปรับเงินเดือนของข้าราชการอัยการที่ได้รับการเลื่อนชั้นให้เข้ากับอัตราเงินเดือนในชั้นที่ได้รับเลื่อนขึ้น

(3) เพิ่มมาตรา 24 ทวิ เพื่อกำหนดการรับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการอัยการ

(4) ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน และให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนฯ ที่ปรับปรุงใหม่แทน

(5) ให้มีบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ 5 บัญชี

(6) ให้มีบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ 4 บัญชี

และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกำหนดตำแหน่งและขั้นเงินเดือนของข้าราชการอัยการ ตามพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. 2521 ยังไม่เหมาะสม และอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ ในบัญชีอัตราเงินเดือนท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการอัยการ พ.ศ. 2521 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2531 ไม่สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาผู้บริโภค และยังไม่สอดคล้องกับอัตราค่าจ้างในกลุ่มวิชาชีพต่าง ๆ ทั้ง ๆ ที่ข้าราชการอัยการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพในทางกฎหมาย มีหน้าที่บริหารงานกระบวนการยุติธรรม ให้ความเป็นธรรมแก่ประชาชนและรักษาผลประโยชน์ของรัฐ ซึ่งนับว่าเป็นอำนาจหน้าที่ที่มีความสำคัญยิ่ง ประกอบกับขณะนี้ได้มีการปรับปรุงโครงสร้างอัตราเงินเดือนข้าราชการฝ่ายอื่น ๆ ให้เหมาะสม จึงเห็นสมควรปรับปรุงกำหนดจำนวนชั้นและขั้นอัตราเงินเดือนของข้าราชการอัยการเสียใหม่ และเห็นสมควรกำหนดให้มีเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการด้วย เพื่อความเหมาะสมกับสภาวะค่าครองชีพในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[101] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 18/2535, วันที่ 20 มีนาคม 2535, หน้า 709-710.

[102] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 17/2535, วันที่ 13 มีนาคม 2535, หน้า 60-61 และ 79.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2535[103] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

56. วันที่ 3 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 (ร.จ. เล่ม 109 ตอนที่ 35 หน้า 45-49)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 13 มีนาคม 2535[104] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ จำนวน 2 ฉบับ ดังนี้

1. **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ในส่วนเกี่ยวกับบัญชีอัตราเงินเดือน และกำหนดบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนขึ้นใหม่ ซึ่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูบัญญัติให้นำบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน มาใช้บังคับแก่ข้าราชารครูโดยอนุโลม จึงจำเป็นต้องปรับปรุงพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. 2523 ให้สอดคล้องกัน

2. **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. 2523 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 3 เพื่อแก้ไขบทนิยามคำว่า "หน่วยงานทางการศึกษา"

(2) แก้ไขเพิ่มเติม (ค) ของมาตรา 30 เพื่อเพิ่มตำแหน่งข้าราชการครูซึ่งมีหน้าที่ในการบริหารงานในสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัด และสำนักงานสามัญศึกษากรุงเทพมหานคร

และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีการปรับปรุงการแบ่งส่วนราชการของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดให้มีสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดและสำนักงานสามัญศึกษากรุงเทพมหานครเป็นราชการบริหารส่วนกลางของกรมสามัญศึกษา โดยมีผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัด ผู้ช่วยผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัด ผู้อำนวยการสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร และผู้ช่วยผู้อำนวยการสามัญศึกษากรุงเทพมหานคร เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินงานในสำนักงานดังกล่าว สมควรกำหนดให้หน่วยงานข้างต้นและตำแหน่งดังกล่าวข้างต้นเป็นหน่วยงานทางการศึกษาและข้าราชการครู นอกจากนี้เพื่อให้การกำหนดหน่วยงานทางการศึกษาที่อาจจะเกิดขึ้นอีกในโอกาสต่อไปเป็นไปด้วยความคล่องตัวขึ้น สมควรกำหนดให้ ก.ค. มีอำนาจกำหนดหน่วยงานทางการศึกษาด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการทั้ง 2 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณารวมเป็นฉบับเดียวกัน ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อ

---

[103] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 18/2535, วันที่ 20 มีนาคม 2535, หน้า 667.

[104] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 17/2535, วันที่ 13 มีนาคม 2535, หน้า 81,89 และ 85-87, 97-98.

วันที่ 20 มีนาคม 2535[105] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

57. วันที่ 3 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 35 หน้า 50-72)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 5 มีนาคม 2535[106] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 ดังต่อไปนี้

1. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 6 มาตรา 7 และมาตรา 8 เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา

2. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 16 เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยวันเวลาทำงาน วันหยุดราชการ และการลาหยุดราชการของข้าราชการฝ่ายรัฐสภา

3. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 20 ยกเลิกมาตรา 20 ทวิ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 21 เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน อัตราเงินประจำตำแหน่ง การรับเงินเดือน และการรับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาสามัญ

4. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 28 เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาสามัญ

5. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 41 เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญไปรับราชการทหาร

6. เพิ่มมาตรา 41 ทวิ เพื่อเพิ่มบทบัญญัติว่าด้วยการให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามมติคณะรัฐมนตรี

7. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 44 มาตรา 46 และเพิ่มมาตรา 46 ทวิ มาตรา 46 ตรี และมาตรา 46 จัตวา เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการออกจากราชการและการสั่งให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญออกจากราชการ

8. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 24 (11) มาตรา 50 มาตรา 53 มาตรา 57 เพิ่มมาตรา 60 ทวิ และมาตรา 60 ตรี เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยวินัย การกลับเข้ารับราชการใหม่ และการร้องทุกข์ของข้าราชการรัฐสภาสามัญ

9. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 61 มาตรา 63 และมาตรา 64 เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติต่าง ๆ ไม่เหมาะสมกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยคณะ

---

[105] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 18/2535, วันที่ 20 มีนาคม 2535, หน้า 724-725.

[106] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 15/2535, วันที่ 5 มีนาคม 2535, หน้า 103-104 และ 120.

กรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา การกำหนดวันหยุดราชการ การกำหนดตำแหน่ง การบรรจุแต่งตั้ง การรับเงินเดือน การรับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาสามัญ การให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญไปรับราชการทหาร การให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามมติคณะรัฐมนตรี การออกจากราชการ และการสั่งให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญออกจากราชการ วินัย การกลับเข้ารับราชการใหม่ การร้องทุกข์ของข้าราชการรัฐสภาสามัญ ตำแหน่ง การแต่งตั้ง การพ้นจากตำแหน่งและเงินเดือนของข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็น ต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2535[107] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

58. วันที่ 4 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 37 หน้า 1-43)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 17 มกราคม 2535[108] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันยังไม่มีมาตรการควบคุมและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมได้อย่างเพียงพอสมควรปรับปรุงใหม่โดย

(1) ส่งเสริมประชาชนและองค์กรเอกชนให้มีส่วนร่วมในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(2) จัดระบบการบริหารงานด้านสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามหลักการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(3) กำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และราชการส่วนท้องถิ่นให้เกิดการประสานงานและมีหน้าที่ร่วมกันในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและกำหนดแนวทางปฏิบัติในส่วนที่ไม่มีหน่วยงานใดรับผิดชอบโดยตรง

(4) กำหนดมาตรการควบคุมมลพิษด้วยการจัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบกำจัดของเสีย และเครื่องมือหรืออุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับมลพิษ

(5) กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการก่อให้เกิดมลพิษ ให้เป็นไปโดยชัดเจน

(6) กำหนดให้มีมาตรการส่งเสริมด้านกองทุนและความช่วยเหลือด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นการจูงใจให้มีการยอมรับที่จะปฏิบัติหน้าที่ในการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[107] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 18/2535, วันที่ 20 มีนาคม 2535, หน้า 573-574.

[108] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 7/2535, วันที่ 17 มกราคม 2535, หน้า 14-15 และ 96-98.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2535[109] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

59. วันที่ 5 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 38 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 6 มีนาคม 2535[110] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงินให้สามารถกำหนดอัตราดอกเบี้ยสำหรับสถาบันการเงินบางประเภทหรือทุกประเภทโดยกำหนดเป็นอัตราสูงสุดหรืออัตราที่อ้างอิงได้ในลักษณะอื่นก็ได้ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการใช้อัตราดอกเบี้ยดังกล่าวให้เป็นประโยชน์ในการแก้ไขภาวะเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2535[111] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

60. วันที่ 5 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2535 (ร.จ. เล่ม 109 ตอนที่ 38 หน้า 4-8)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 6 มีนาคม 2535[112] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับในทางการแพทย์ว่าผลิตภัณฑ์ยาสูบทำให้เกิดโรคภัยร้ายแรงแก่ผู้บริโภค รวมทั้งยังส่งผลกระทบไปถึงทารกในครรภ์ในกรณีที่ผู้บริโภคกำลังตั้งครรภ์และยังเป็นผลร้ายแก่ผู้ที่อยู่ใกล้เคียงกับผู้บริโภคอีกด้วย แต่ในปัจจุบันนี้ยังไม่มีกฎหมายควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบโดยเฉพาะ ทำให้มีการโฆษณาและส่งเสริมการขายผลิตภัณฑ์ยาสูบด้วยวิธีการต่าง ๆ อย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมู่ของเยาวชนซึ่งเป็นทรัพยากรที่

---

[109] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 13/2535 เป็นพิเศษ, วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2535, หน้า 267.

[110] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16/2535, วันที่ 6 มีนาคม 2535, หน้า 535 และ 539.

[111] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 17/2535, วันที่ 13 มีนาคม 2535, หน้า 146-147.

[112] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16/2535, วันที่ 6 มีนาคม 2535, หน้า 492 และ 499-500.

สำคัญของชาติ ทำให้เป็นอุปสรรคอย่างมากต่อการป้องกันโรคภัยอันเกิดจากการบริโภคผลิตภัณฑ์ยาสูบ และการดูแลรักษาสุขภาพอนามัยของประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2535[113] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

61. วันที่ 5 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 38 หน้า 9-11)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 31 มกราคม 2535[114] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 ดังนี้

1. เพิ่ม (4) และ (5) ของมาตรา 34 เพื่อให้นายทะเบียนกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับจำนวนผู้ประจำรถและเงื่อนไขอื่น ๆ ไว้ในใบอนุญาตได้

2 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 36 เพื่อกำหนดหน้าที่ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่ง

3. แก้ไขเพิ่มเติมวรรคหนึ่งของมาตรา 52 เพื่อกำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งส่วนบุคคลจะต้องวางหลักทรัพย์เพื่อประกันความเสียหาย

4. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 95 เพื่อกำหนดชนิดใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถสำหรับรถที่ใช้ขนส่งวัตถุอันตราย

5. แก้ไขเพิ่มเติม (4) ของมาตรา 103 เพื่อกำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถต้องไม่บรรทุกสิ่งของบางอย่างในลักษณะที่อาจทำให้เกิดอันตรายขึ้นได้

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ปรากฏว่าอุบัติเหตุที่เกิดจากรถที่ใช้ในการขนส่งวัตถุอันตราย ได้ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ร่างกาย ชีวิต และทรัพย์สินของบุคคลภายนอก แต่โดยที่พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 ยังไม่มีบทบัญญัติควบคุมการขนส่งวัตถุอันตรายไว้อย่างเพียงพอและเหมาะสม สมควรแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 ในส่วนที่เกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตรายเสียใหม่ เพื่อความปลอดภัยในการขนส่ง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคมนาคมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2535[115] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[113] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 17/2535, วันที่ 13 มีนาคม 2535, หน้า 450.

[114] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 9/2535, วันที่ 31 มกราคม 2535, หน้า 219 และ 226-227.

[115] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 17/2535, วันที่ 13 มีนาคม 2535, หน้า 158-159.

62. วันที่ 5 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 38 หน้า 12-26)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 6 มีนาคม 2535[116] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4 เพื่อแก้ไขบทนิยามคำว่า "โบราณสถาน" และ "ศิลปวัตถุ" ให้มีความหมายชัดเจนขึ้น และเพิ่มบทนิยามคำว่า "สิ่งเทียมโบราณวัตถุ" "สิ่งเทียมศิลปวัตถุ" และ "ทำเทียม"

(2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 5 เพื่อให้อธิบดีมอบหมายผู้กระทำแทนในการออกหนังสืออนุญาต และใบอนุญาตได้กว้างขวางยิ่งขึ้น

(3) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 6 เพื่อให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม และยกเว้นค่าธรรมเนียมได้

(4) เพิ่มมาตรา 9 ทวิ และ มาตรา 13 ทวิ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 10 มาตรา 10 ทวิ มาตรา 13 มาตรา 16 และมาตรา 27 เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์การคุ้มครองดูแลรักษาโบราณสถาน โบราณวัตถุ และศิลปวัตถุ

(5) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 14 และเพิ่มมาตรา 14 ทวิ เพื่อให้อธิบดีมีอำนาจจัดซื้อโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุที่สมควรเก็บรักษาไว้เป็นสมบัติของชาติและดำเนินการสำรวจโบราณวัตถุ หรือศิลปวัตถุที่มีอายุตั้งแต่สมัยอยุธยาขึ้นไปเพื่อจัดทำทะเบียน

(6) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 18 เพื่อให้อธิบดีมีอำนาจอนุมัติให้โอนโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุ ซึ่งมีเหมือนกันอยู่มากและเกินต้องการได้

(7) เพิ่มมาตรา 18 ทวิ เพื่อให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุที่ควบคุมการทำเทียม โดยให้ผู้ผลิตสิ่งเทียมโบราณวัตถุหรือสิ่งเทียมศิลปวัตถุดังกล่าวต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนด และต้องแสดงให้ปรากฏที่สิ่งที่ตนผลิตด้วยว่าเป็นสิ่งที่ได้ทำเทียมขึ้น

(8) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 19 มาตรา 19 ทวิ มาตรา 20 และมาตรา 22 และเพิ่มมาตรา 19 ตรี และมาตรา 24 ทวิ เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการขอใบแทนใบอนุญาต และเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีในกรณีที่อธิบดีไม่อนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต

(9) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 21 และเพิ่มมาตรา 21 ทวิ และมาตรา 21 ตรี เพื่อปรับปรุงอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

(10) เพิ่มมาตรา 23 ทวิ เพื่อให้อำนาจอธิบดีส่งหรือนำชิ้นส่วนโบราณวัตถุ หรือศิลปวัตถุออกนอกราชอาณาจักร เพื่อการวิเคราะห์หรือวิจัยโดยไม่ต้องนำหรือส่งกลับคืนได้

(11) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 24 เพื่อแก้ไขหลักเกณฑ์ในการพิสูจน์โบราณวัตถุ หรือศิลปวัตถุที่เป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน

---

[116] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16/2535, วันที่ 6 มีนาคม 2535, หน้า 567-569 และ 593-594.

(12) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 26 เพื่อให้อธิบดีมีอำนาจอนุญาตให้เก็บรักษาโบราณวัตถุ หรือศิลปวัตถุที่เป็นทรัพย์สินของแผ่นดินและอยู่ในความดูแลรักษาของกรมศิลปากรไว้ ณ สถานที่อื่นนอกจากพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติได้

(13) เพิ่มหมวด 4 ทวิ มาตรา 30 ทวิ มาตรา 30 ตรี มาตรา 30 จัตวา และมาตรา 30 เบญจ เพื่อเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต

(14) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษและปรับปรุงอัตราโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

(15) ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติให้เหมาะสมกับภาวะทางเศรษฐกิจและค่าของเงินในปัจจุบัน

และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมและไม่รัดกุมเพียงพอในด้านการคุ้มครองดูแลรักษา การบูรณะและการซ่อมแซมโบราณสถาน โบราณวัตถุ และศิลปวัตถุ และกำหนดอัตราโทษไว้ต่ำมาก ทำให้มีผู้กระทำผิดเกี่ยวกับการลักลอบขุดรุกขุดค้น และทำลายโบราณสถาน ลักลอบนำหรือส่งโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุที่มีคุณค่าทางศิลปประวัติศาสตร์ หรือโบราณคดีออกนอกราชอาณาจักรมากขึ้น นอกจากนี้ ปรากฏว่าในปัจจุบันมีการผลิตและการค้าสิ่งเทียมโบราณวัตถุและสิ่งเทียมศิลปวัตถุเป็นจำนวนมาก สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติให้เหมาะสม เพื่อให้การคุ้มครองดูแลรักษา การบูรณะ การซ่อมแซมโบราณสถานโบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ และการควบคุมการผลิตและการค้าสิ่งเทียมโบราณวัตถุ และสิ่งเทียมศิลปวัตถุ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสมควรปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับใบอนุญาตและหนังสืออนุญาต อัตราโทษและอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติให้เหมาะสมยิ่งขึ้น รวมทั้งแก้ไขบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกันด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2535[117] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

63. วันที่ 5 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 38 หน้า 27-52)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2535[118] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการใช้อุจจาระเป็นปุ๋ย และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช 2484 และพระราชบัญญัติควบคุมการใช้อุจจาระเป็นปุ๋ย พุทธศักราช 2480 ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการดำเนินงานควบคุมดูแลในด้านสาธารณสุข ได้ใช้บังคับมานานแล้ว แม้ว่าจะได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมอีกหลายครั้ง

---

[117] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 17/2535, วันที่ 13 มีนาคม 2535, หน้า 257-258.

[118] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 10/2535, วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2535, หน้า 375 และ 420-421.

ก็ตาม แต่ก็ยังไม่อาจทันต่อสภาพความเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าของสังคม จำเป็นต้องขยายขอบเขตการกำกับดูแลกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสาธารณสุขในด้านต่าง ๆ ให้กว้างขวางขึ้น เพื่อสามารถนำมาปรับใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ทันท่วงที และโดยที่ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับว่าการสาธารณสุขเป็นเรื่องเกี่ยวพันกับความเป็นอยู่ และสภาพแวดล้อมของมนุษย์อย่างใกล้ชิด แต่บทบัญญัติของกฎหมายปัจจุบันยังมิได้กำหนดมาตรการกำกับดูแลและป้องกันเกี่ยวกับการอนามัยสิ่งแวดล้อมไว้อย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้สมควรปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการควบคุมให้มีลักษณะการกำกับดูแลและติดตาม และปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่และบทกำหนดโทษตามกฎหมายปัจจุบันให้สามารถบังคับให้มีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายอย่างเคร่งครัด ฉะนั้น เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพของสังคมปัจจุบัน และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในด้านการกำกับดูแลและป้องกันเกี่ยวกับการอนามัยสิ่งแวดล้อม สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการใช้อุจจาระเป็นปุ๋ยเสียใหม่ และรวมกฎหมายทั้งสองฉบับดังกล่าวเป็นฉบับเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2535[119] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

64. วันที่ 6 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 39 หน้า 1-20)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 17 มกราคม 2535[120] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 9 มาตรา 10 และมาตรา 18 และเพิ่มเติมมาตรา 10 ทวิ เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

(2) เพิ่มเติมมาตรา 13 ทวิ และมาตรา 13 ตรี เพื่อให้มีการให้ข้อมูลและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนมากยิ่งขึ้น

(3) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 21 และมาตรา 22 ยกเลิกมาตรา 23 และมาตรา 24 และเพิ่มเติมมาตรา 39 ทวิ และมาตรา 39 ตรี เพื่อให้ผู้ซึ่งประสงค์จะก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร มีสิทธิเลือกใช้วิธีการแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบแทนการขอรับใบอนุญาต

(4) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 25 มาตรา 26 มาตรา 27 มาตรา 28 มาตรา 29 มาตรา 30 มาตรา 31 มาตรา 35 มาตรา 36 และมาตรา 37 เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการ ขออนุญาตและการอนุญาตให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมตาม (3) และให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

(5) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 32 มาตรา 33 และมาตรา 34 เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการใช้อาคารและพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับการใช้อาคารให้เหมาะสมและรัดกุมยิ่งขึ้น

---

[119] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 17/2535, วันที่ 13 มีนาคม 2535, หน้า 329.

[120] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 7/2535, วันที่ 17 มกราคม 2535, หน้า 112-114 และ 154-155.

(6) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 40 มาตรา 41 มาตรา 42 มาตรา 43 มาตรา 44 มาตรา 45 และมาตรา 47 และเพิ่มเติมมาตรา 47 ทวิ เพื่อปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการบังคับการตามพระราชบัญญัตินี้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

(7) เพิ่มเติมมาตรา 49 ทวิ เพื่อเป็นบทลงโทษทางปกครองแก่ผู้รับผิดชอบงานออกแบบอาคาร ผู้รับผิดชอบงานออกแบบและคำนวณอาคาร และผู้ควบคุมงาน ซึ่งมีส่วนร่วมในการกระทำที่ไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้และจงใจฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(8) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 50 และเพิ่มเติมมาตรา 51 ทวิ เพื่อปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

(9) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 52 มาตรา 57 และมาตรา 60 เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมตาม (6)

(10) เพิ่มเติมมาตรา 60 ทวิ เพื่อเร่งรัดการดำเนินการปรับปรุงเขตเพลิงไหม้ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้รวดเร็วและเกิดความเป็นธรรมแก่ประชาชนที่เกี่ยวข้องมากยิ่งขึ้น

(11) เพิ่มเติมมาตรา 64 ทวิ เพื่อให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหักเงินค่าธรรมเนียมการตรวจแบบแปลนก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารไว้ส่วนหนึ่ง เพื่อนำมาจัดสรรเป็นเงินค่าตอบแทนให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการเพิ่มขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานให้แก่เจ้าหน้าที่ดังกล่าว

(12) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 65 มาตรา 66 มาตรา 67 มาตรา 70 มาตรา 71 และมาตรา 74 และเพิ่มเติมมาตรา 66 ทวิ และมาตรา 66 ตรี เพื่อปรับปรุงบทกำหนดโทษ อัตราโทษ และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีให้เหมาะสมกับสภาวะทางเศรษฐกิจ และลักษณะของการกระทำความผิด

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงบทบัญญัติในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ว่าด้วยการออกกอนุบัญญัติตามพระราชบัญญัตินี้ให้เหมาะสมและคล่องตัวมากยิ่งขึ้น เพิ่มเติมบทบัญญัติว่าด้วยการแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบก่อนการดำเนินการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารแทนการขออนุญาตเพื่อให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วแก่ประชาชนมากยิ่งขึ้น ปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการบังคับการตามพระราชบัญญัตินี้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ปรับปรุงบทกำหนดโทษ อัตราโทษ และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีให้เหมาะสมกับสภาวะทางเศรษฐกิจและลักษณะของการกระทำความผิด และปรับปรุงบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับการปรับปรุงบทบัญญัติดังกล่าวข้างต้น หรือให้เหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้นจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2535[121] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

65. วันที่ 6 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 39 หน้า 21-43)

---

[121] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 14/2535, วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2536, หน้า 73-74.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 31 มกราคม 2535[122] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวัตถุมีพิษ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ปรากฏว่าในปัจจุบันมีการนำวัตถุอันตรายมาใช้ในกิจการประเภทต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก และวัตถุอันตรายบางชนิดอาจก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์ และสิ่งแวดล้อมได้ แม้ว่าในขณะนี้จะมีกฎหมายที่ใช้ควบคุมวัตถุที่ก่อให้เกิดอันตรายอยู่บ้างแล้วก็ตาม แต่ก็มีอยู่หลายฉบับ และอยู่ในอำนาจหน้าที่ของหลายกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งกฎหมายเหล่านั้นได้ออกมาต่างยุคต่างสมัยกัน ทำให้มีบทบัญญัติที่แตกต่างกันและยังไม่ครอบคลุมเพียงพอ สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวัตถุมีพิษโดยขยายขอบเขตให้ครอบคลุมวัตถุอันตรายต่าง ๆ ทุกชนิด และกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการควบคุมวัตถุอันตรายให้เหมาะสมยิ่งขึ้น พร้อมกับจัดระบบบริหารให้มีการประสานงานกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกันกับการควบคุมดูแลวัตถุอันตรายดังกล่าวด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2536[123] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

66. วันที่ 6 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 39 หน้า 44-45)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 5 มีนาคม 2535[124] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 ดังต่อไปนี้

1. เพิ่มบทนิยามของคำว่า "ผู้ตรวจการ" ในมาตรา 4

2. เพิ่มมาตรา 10 ทวิ และมาตรา 143 ทวิ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 144 เพื่อให้ผู้ตรวจการของกรมการขนส่งทางบกมีอำนาจเช่นเดียวกับเจ้าพนักงานจราจรและพนักงานเจ้าหน้าที่ในการสั่งห้ามนำรถที่ก่อให้เกิดมลพิษเป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมมาใช้ในทางเดินรถ

3. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 22 มาตรา 34 มาตรา 38 มาตรา 44 มาตรา 52 มาตรา 55 มาตรา 71 มาตรา 72 มาตรา 124 มาตรา 134 มาตรา 140 และมาตรา 142 เพื่อวางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขับขี่รถในทางเดินรถให้เกิดความสะดวกและความปลอดภัยในการจราจร

4. เพิ่มเติมมาตรา 43 ทวิ เพื่อห้ามมิให้ผู้ขับขี่เสพหรือรับเข้าสู่ร่างกาย ซึ่งวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

---

[122] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 9/2535, วันที่ 31 มกราคม 2535, หน้า 234 และ 264-266.

[123] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16/2535, วันที่ 6 มีนาคม 2535, หน้า 251-252.

[124] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 15/2535, วันที่ 5 มีนาคม 2535, หน้า 74-75 และ 93-94.

5. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 59 เพื่อให้เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเคลื่อนย้ายหรือใช้เครื่องมือบังคับให้จอดอยู่กับที่ซึ่งรถที่หยุดหรือจอดอยู่โดยฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้โดยเจ้าของรถหรือผู้ขับขี่ต้องเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย

6. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 141 และเพิ่มมาตรา 141 ทวิ เพื่อกำหนดวิธีการชำระค่าปรับโดยทางไปรษณีย์และให้นายทะเบียนงดรับชำระภาษีประจำปีในกรณีที่ผู้ขับขี่ หรือเจ้าของรถที่ได้รับใบสั่งไม่ปฏิบัติตามใบสั่ง

7. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 145 มาตรา 152 มาตรา 154 มาตรา 156 มาตรา 157 มาตรา 159 มาตรา 160 และเพิ่มมาตรา 157 ทวิ และมาตรา 160 ทวิ เพื่อปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกัน

8. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 161 เพื่อให้ผู้มีอำนาจสั่งยึดใบอนุญาตขับขี่มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ได้ด้วย

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติบางประการแห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 ให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อให้เกิดความสะดวกและความปลอดภัยในการจราจร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคมนาคมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2535[125] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

67. วันที่ 7 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 40 หน้า 1-19)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 6 มีนาคม 2535[126] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันการจัดให้มีการศึกษาระดับอุดมศึกษายังไม่เพียงพอแก่ความต้องการของประชาชนและโดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดให้มีสถาบันอุดมศึกษาในส่วนภูมิภาคยังมีจำนวนจำกัด ทำให้การกระจายโอกาสทางการศึกษาและการกระจายการพัฒนาไปสู่ภูมิภาคและชนบทกระทำได้ไม่เต็มที่ เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวรวมทั้งให้สอดคล้องสนองตอบต่อแนวทางการพัฒนาประเทศที่มุ่งกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคต่างๆ และเห็นสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ขึ้นในจังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นมหาวิทยาลัยภูมิภาคของรัฐ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[125] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 18/2535, วันที่ 20 มีนาคม 2535, หน้า 192-193.

[126] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16/2535, วันที่ 6 มีนาคม 2535, หน้า 541 และ 564-565.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2535[127] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

68. วันที่ 7 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 40 หน้า 20-23)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 6 มีนาคม 2535[128] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ และ**เหตุผล**ว่า โดยที่เป็นการยอมรับในทางการแพทย์ว่า ควันบุหรี่เป็นผลเสียแก่สุขภาพของผู้สูบและผู้ไม่สูบบุหรี่ที่อยู่ใกล้เคียงหลายประการ เช่น อาจทำให้เกิดมะเร็งของปอดและอวัยวะอื่น โรคหลอดเลือดหัวใจตีบ อีกทั้งควันบุหรี่ยังทำให้โรคบางโรค เช่น โรคหอบ หืด หรือโรคภูมิแพ้ มีอาการกำเริบขึ้น นอกจากนั้นยังพิสูจน์ได้ว่าการที่ผู้ไม่สูบบุหรี่ต้องสูดควันบุหรี่ซึ่งผู้อื่นสูบเข้าไปก็ยังเป็นผลเสียแก่สุขภาพของผู้นั้นเช่นเดียวกับที่เกิดขึ้นกับผู้สูบบุหรี่เอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่ผู้สูดควันบุหรี่นั้นเป็นเด็ก สมควรที่จะคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่มิให้ต้องรับควันบุหรี่ในสถานที่สาธารณะ โดยการห้ามสูบบุหรี่ในสถานที่สาธารณะ โดยการห้ามสูบบุหรี่ในบางสถานที่หรือการจัดเขตให้สูบบุหรี่โดยเฉพาะหรือโดยวิธีอื่น ๆ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2535[129] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

69. วันที่ 7 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 (ร.จ. เล่ม 109 ตอนที่ 40 หน้า 24-26)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 6 มีนาคม 2535[130] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. 2503 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 7 เพื่อให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคมีอำนาจดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในประเทศใกล้เคียงได้ด้วย

---

[127] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 17/2535, วันที่ 13 มีนาคม 2535, หน้า 232.

[128] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16/2535, วันที่ 6 มีนาคม 2535, หน้า 484 และ 489-490.

[129] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 17/2535, วันที่ 13 มีนาคม 2535, หน้า 434-435.

[130] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16/2535, วันที่ 6 มีนาคม 2535, หน้า 553 และ 569-570.

(2) แก้ไขเพิ่มเติม (2) ของมาตรา 13 เพื่อให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคมีอำนาจในการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินเพิ่มขึ้น

(3) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 20 เพื่อปรับปรุงจำนวนคณะกรรมการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

(4) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 24 เพื่อปรับปรุงวาระการดำรงตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการ

(5) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 42 เพื่อเพิ่มวงเงินในการกู้ยืม กำหนดราคาของอสังหาริมทรัพย์ที่จะจำหน่าย และเพื่อให้คณะกรรมการมีอำนาจจำหน่ายทรัพย์สินออกจากบัญชีได้ทุกกรณีโดยไม่จำกัดวงเงิน และเพิ่มการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในประเทศใกล้เคียง

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. 2503 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน มีบทบัญญัติบางมาตราที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์และสภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสามารถดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในประเทศใกล้เคียงได้ และให้มีอำนาจในการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินในเรื่องเช่าซื้อ ยืม ให้ยืม อาศัย ให้อาศัย รับจำนำ รับจำนอง โอน รับโอน และรับทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้ ประกอบกับเพื่อเพิ่มวงเงินในการกู้ยืม และกำหนดราคาของอสังหาริมทรัพย์ที่จะจำหน่าย ตลอดจนให้คณะกรรมการมีอำนาจจำหน่ายทรัพย์สินออกจากบัญชีได้ทุกกรณีโดยไม่จำกัดวงเงิน นอกจากนี้สมควรปรับปรุงองค์คณะและวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคให้เหมาะสมและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2518 จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2535[131] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

70. วันที่ 7 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 40 หน้า 27-38)

พระราชบัญญัตินี้ฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2535[132] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศทางอาญาและ**เหตุผล**ว่าโดยที่ในปัจจุบันการประกอบอาชญากรรมมีแนวโน้มที่จะกระทำร่วมกันเป็นเครือข่ายในดินแดนของหลายประเทศ และกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของแต่ละประเทศโดยลำพังไม่อาจป้องกันและปราบปรามได้อย่างเด็ดขาด การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมดังกล่าวจำต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างประเทศ สมควรกำหนดมาตรการให้ความช่วยเหลือและรับความช่วยเหลือระหว่างประเทศทางอาญา เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[131] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 17/2535, วันที่ 13 มีนาคม 2535, หน้า 456.

[132] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 11/2535, วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2535, หน้า 553 และ 569-570.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2535[133] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

71. วันที่ 7 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติพันธุ์พืช (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 40 หน้า 39-54)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 6 มีนาคม 2535[134] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518 ดังต่อไปนี้

1. แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า "พันธุ์พืช" "พันธุ์พืชควบคุม" "พันธุ์พืชรับรอง" "ภาชนะบรรจุ" และ "รวบรวม" และเพิ่มบทนิยามคำว่า "เมล็ดพันธุ์" "พันธุ์พืชขึ้นทะเบียน" "พืชสงวน" "พืชต้องห้าม" "พืชอนุรักษ์" และ "การขยายพันธุ์เทียม"

2. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4 เพื่อยกเว้นไม่ใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้แก่ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์หรือส่วนราชการอื่นในเรื่องเมล็ดพันธุ์ควบคุม พืชสงวน และพืชต้องห้าม

3. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 6 เพื่อปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการพันธุ์พืชให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

4. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 10 มาตรา 11 หมวด 2 เรื่องการขออนุญาตและการออกใบอนุญาตเกี่ยวกับพันธุ์พืชควบคุม มาตรา 12 มาตรา 13 มาตรา 14 มาตรา 15 มาตรา 16 มาตรา 17 มาตรา 19 มาตรา 20 หมวด 3 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตเกี่ยวกับพันธุ์พืชควบคุมมาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 23 มาตรา 24 มาตรา 27 หมวด 4 เรื่องการรับรองและการควบคุมพันธุ์พืช มาตรา 29 มาตรา 30 มาตรา 31 มาตรา 32 มาตรา 34 มาตรา 35 มาตรา 36 มาตรา 37 มาตรา 38 และมาตรา 45 มาตรา 51 มาตรา 57 มาตรา 66 มาตรา 68 และมาตรา 71 เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม

5. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 28 และเพิ่มมาตรา 29 ทวิ มาตรา 29 ตรี และมาตรา 29 จัตวา เพื่อวางหลักเกณฑ์ในการควบคุมพันธุ์พืช เมล็ดพันธุ์พืช และพืชอนุรักษ์

6. เพิ่มมาตรา 28 ทวิ เพื่อกำหนดค่าป่วยการ ค่าพาหนะ ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ แก่พนักงานเจ้าหน้าที่

7. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 39 และมาตรา 42 และเพิ่มมาตรา 39 ทวิ และมาตรา 39 ตรี เพื่อให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการควบคุมให้มีการปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

8. เพิ่มมาตรา 61 ทวิ และมาตรา 66 ทวิ เพื่อปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกัน

9. ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียม

และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกฎหมายว่าด้วยพันธุ์พืชที่ใช้บังคับอยู่ยังไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันเนื่องจากไม่สามารถควบคุมการขยายพันธุ์พืชโดยวิธีอื่นนอกเหนือจากวิธีธรรมชาติ และในการกำหนด

---

[133] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16/2535, วันที่ 6 มีนาคม 2535, หน้า 456.

[134] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16/2535, วันที่ 6 มีนาคม 2535, หน้า 502-503 และ 527.

ความหมายของพันธุ์พืชยังไม่ตรงตามหลักวิชาการและสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการให้มีการขึ้นทะเบียนพันธุ์พืช การรับรองพันธุ์พืช เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีการคิด ค้น และปรับปรุงพันธุ์พืชใหม่ ๆ อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ และเนื่องจากประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่กำลังจะสูญพันธุ์ (Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora) เมื่อวันที่ 21 เมษายน 2526 ซึ่งอนุสัญญามีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองพืชป่ามิให้สูญพันธุ์ไปจากโลกโดยการควบคุมการค้าระหว่างประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีการเพาะเลี้ยงและขยายพันธุ์พืชป่า นอกเหนือจากวิธีธรรมชาติให้สอดคล้องกับอนุสัญญาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราช บัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2535[135] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

72. วันที่ 8 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติบรรพ 1 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ได้ตรวจชำระใหม่ พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 42 หน้า 1-46)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 10 มกราคม 2535[136] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติบรรพ 1 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากบทบัญญัติบรรพ 1 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งได้ใช้บังคับโดยพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บรรพ 1 และบรรพ 2 ที่ได้ตรวจชำระใหม่ พ.ศ. 2468 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานและบทบัญญัติหลายประการล้าสมัย ไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบันสมควรปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2535[137] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียง ส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

73. วันที่ 8 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคมและมูลนิธิ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 42 หน้า 47-53)

---

[135] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 17/2535, วันที่ 13 มีนาคม 2535, หน้า 474-475.

[136] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 6/2535, วันที่ 10 มกราคม 2535, หน้า 452 และ 514-515.

[137] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 14/2535, วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2535, หน้า 171.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 10 มกราคม 2535[138] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. 2499 ดังต่อไปนี้

1. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 3 มาตรา 4 มาตรา 5 มาตรา 6 มาตรา 7 มาตรา 8 มาตรา 10 มาตรา 11 มาตรา 12 มาตรา 13 มาตรา 14 มาตรา 15 มาตรา 16 มาตรา 17 มาตรา 18 มาตรา 19 มาตรา 20 มาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 24 มาตรา 25 มาตรา 26 มาตรา 27 มาตรา 28 มาตรา 30 มาตรา 31 มาตรา 32 มาตรา 33 มาตรา 34 มาตรา 35 มาตรา 36 มาตรา 37 มาตรา 38 มาตรา 39 มาตรา 40 มาตรา 41 มาตรา 42 มาตรา 43 มาตรา 46 มาตรา 47 และมาตรา 48 เพื่อปรับปรุงอัตราโทษให้เหมาะสมขึ้น

2. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 9 มาตรา 23 และมาตรา 29 เพื่อแก้ไขการอ้างเลขมาตราให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และปรับปรุงอัตราโทษให้เหมาะสมขึ้น

3. ยกเลิกมาตรา 44 และมาตรา 45 เนื่องจากได้ยกเลิกบทบัญญัติเรื่องการออกหนังสือชี้ชวนหรือหนังสือบอกกล่าวป่าวร้องของบริษัทจำกัดไปแล้ว

4. แก้ไขเพิ่มเติมหมวด 2 ความผิดเกี่ยวกับสมาคมและมูลนิธิมาตรา 49 ถึง มาตรา 62 โดยใช้ความใหม่เป็นมาตรา 49 ถึงมาตรา 68 เนื่องจากได้มีการปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับสมาคมและมูลนิธิ ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และมีการลำดับเลขมาตราใหม่จึงจำเป็นต้องแก้ไขในส่วนที่เกี่ยวกับการกำหนดโทษในความผิดที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกัน

และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีการแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติบรรพ 1 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และได้นำบทบัญญัติลักษณะ 23 สมาคม ของบรรพ 3 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เดิม มาบัญญัติรวมไว้ในบรรพ 1 ที่ได้ตรวจชำระใหม่ด้วย โดยได้พิจารณาแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับสมาคมและมูลนิธิเสียใหม่ให้เหมาะสม จึงจำเป็นต้องแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับความผิดและการลงโทษตามพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. 2499 ให้สอดคล้องกันและแก้ไขเปลี่ยนแปลงอัตราโทษใหม่ให้เหมาะสมกับภาวการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2535[139] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

74. วันที่ 8 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 42 หน้า 54-58)

---

[138] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 6/2535, วันที่10 มกราคม 2535, หน้า 517-518 และ 530.

[139] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 11/2535, วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2535, หน้า 171-185.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2535[140] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติเพื่อให้เหมาะสมชัดเจนและสอดคล้องกับการดำเนินงานด้านการพัฒนาการศึกษาของชาติในสถานการณ์ปัจจุบันจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2535[141] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

75. วันที่ 8 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 42 หน้า 59-76)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 27 ธันวาคม 2534[142] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอาง และ**เหตุผล**ว่าโดยที่กฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอางได้ใช้มานานแล้ว และมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมแก่ปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำระบบอนุญาตมาใช้ในการผลิตเพื่อขายหรือนำเข้าเพื่อขายก็เป็นการเคร่งครัดเกินความจำเป็น สมควรลดมาตรการควบคุมของรัฐลงมาเป็นการรับขึ้นทะเบียนและกำกับดูแลให้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่เหมาะสมแทน อนึ่ง บทบัญญัติเกี่ยวกับการควบคุมฉลากและโฆษณาและการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายยังไม่รัดกุมเพียงพอ สมควรปรับปรุงเสียใหม่ให้สมบูรณ์ขึ้นจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2535[143] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

76. วันที่ 8 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติยกเว้นค่าธรรมเนียมบางประเภทให้แก่ทหารผ่านศึกนอกประจำการและครอบครัวทหารผ่านศึกซึ่งเสียชีวิตจากการปฏิบัติหน้าที่ พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 42 หน้า 77-83)

---

[140] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 14/2535, วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2535, หน้า 521 และ 533.

[141] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 17/2535, วันที่ 13 มีนาคม 2535, หน้า 171-172.

[142] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 4/2534, วันที่ 27 ธันวาคม 2534, หน้า 84 และ 121-122.

[143] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 14/2535, วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2535, หน้า 39-40.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2535[144] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการยกเว้นค่าธรรมเนียมบางประเภทให้แก่ทหารผ่านศึกนอกประจำการและครอบครัวทหารผ่านศึกซึ่งเสียชีวิตจากการปฏิบัติหน้าที่ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ทหารผ่านศึกนอกประจำการซึ่งเคยปฏิบัติหน้าที่ในการสงคราม การรบ การปราบปรามการจลาจล หรือการป้องกันหรือปราบปรามการกระทำอันเป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยแห่งราชอาณาจักร ไม่ว่าภายในหรือภายนอกราชอาณาจักร นับได้ว่าเป็นบุคคลซึ่งทำคุณประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติเป็นอย่างมาก สมควรให้ทหารผ่านศึกนอกประจำการซึ่งพิการและครอบครัวทหารผ่านศึกซึ่งเสียชีวิตจากการปฏิบัติหน้าที่ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมบางประเภทเช่นเดียวกับผู้ได้รับพระราชทานเหรียญชัยสมรภูมิ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2535[145] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

77. วันที่ 8 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติธนาคารอาคารสงเคราะห์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 42 หน้า 84-85)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 6 มีนาคม 2535[146] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เพิ่มวรรคสองของมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติธนาคารอาคารสงเคราะห์ พ.ศ. 2496 เพื่อให้สามารถตราพระราชกฤษฎีกาเพิ่มทุนของธนาคารอาคารสงเคราะห์ได้ตามความจำเป็นในการขยายกิจการของธนาคาร และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากปัจจุบันพระราชบัญญัติธนาคารอาคารสงเคราะห์ พ.ศ. 2496 ได้กำหนดทุนของธนาคารเป็นจำนวนเงินไม่เกินห้าร้อยล้านบาท ทำให้การให้บริการเงินกู้แก่ประชาชนเพื่อช่วยเหลือให้มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองอยู่ในวงจำกัด ประกอบกับธนาคารขยายการให้บริการเงินกู้ในอัตราส่วนที่สูงกว่าการเพิ่มของเงินทุนของธนาคารทุกปี ทำให้อัตราส่วนเงินกองทุนของธนาคารต่อสินทรัพย์เสี่ยงของธนาคารมีแนวโน้มลดลงทุกปี สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับทุน โดยกำหนดให้สามารถตราพระราชกฤษฎีกาเพิ่มทุนของธนาคารได้ตามความจำเป็นในการขยายกิจการของธนาคาร เพื่อให้ธนาคารสามารถขยายการให้บริการด้านสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยแก่ประชาชนได้อย่างกว้างขวางมากขึ้น และให้อัตราส่วนของเงินกองทุนของธนาคารต่อสินทรัพย์เสี่ยงของธนาคารอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมอันจะยังผลให้การบริหารของธนาคารในเรื่องดังกล่าวมีความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[144] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 13/2535 เป็นพิเศษ, วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2535, หน้า 167 และ 177-178.

[145] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 17/2535, วันที่ 13 มีนาคม 2535, หน้า 412-413.

[146] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16/2535, วันที่ 6 มีนาคม 2535, หน้า 529 และ 532.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2535[147] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

78. วันที่ 8 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 42 หน้า 86-89)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2535[148] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. 2509 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า "เกษตรกร" ในมาตรา 3 ให้มีความหมายรวมถึงเกษตรกรตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม

(2) เพิ่มมาตรา 7 ทวิ เพื่อให้ธนาคารสามารถเพิ่มทุนเรือนหุ้นได้เป็นคราว ๆ โดยขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรี

(3) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 9 เพื่อให้เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร หรือสหกรณ์การเกษตรสามารถกู้เงินไปเพื่อประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวเนื่องในการเกษตร เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัว

(4) แก้ไขเพิ่มเติม (6) ของมาตรา 10 เพื่อให้ธนาคารมีอำนาจให้กู้เงินแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดที่ผู้ฝากเงินยินยอม รวมทั้งออกหนังสือค้ำประกันบุคคลดังกล่าวภายในวงเงินค้ำประกันซึ่งไม่เกินจำนวนเงินฝาก

(5) แก้ไขเพิ่มเติม (11) ของมาตรา 10 เพื่อให้ธนาคารสามารถเป็นตัวแทนของบุคคลอื่นในการเรียกเก็บค่าที่ดิน ค่าชดเชยการลงทุน ค่าบริการ ค่าธรรมเนียม หรือเงินประเภทอื่นได้

(6) เพิ่มมาตรา 34 ทวิ เพื่อจัดตั้งกองทุนที่ดินขึ้นในธนาคารเป็นแหล่งให้สินเชื่อแก่เกษตรกรตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม และกำหนดให้ผู้จัดการธนาคารมีอำนาจหน้าที่บริหารกองทุนที่ดินดังกล่าว ตลอดจนให้แยกการดำเนินงานดังกล่าวออกต่างหากจากการดำเนินงานตามปกติของธนาคาร

และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากปัจจุบันพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. 2509 กำหนดความหมายของคำว่า เกษตรกร และวัตถุประสงค์ของธนาคารไว้ค่อนข้างจะจำกัด โดยเกษตรกรนั้นหมายความเฉพาะผู้ประกอบอาชีพการเกษตรโดยตรงและให้เกษตรกรกู้เงินได้เฉพาะเพื่อการประกอบอาชีพการเกษตรเท่านั้น อีกทั้งเงินทุนของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรตามที่กำหนดไว้นั้น ในขณะนี้มีจำนวนไม่เพียงพอทำให้ความช่วยเหลือในการประกอบอาชีพของเกษตรกรอยู่ในวงจำกัด สมควรที่จะขยายความหมายของคำว่า เกษตรกร ให้รวมถึงเกษตรกรตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม และขยายวัตถุประสงค์ของธนาคารตามพระราชบัญญัตินี้ให้กว้างขึ้นให้เกษตรกรสามารถกู้เงินไปเพื่อการประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวเนื่องในการเกษตร เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้กับครอบครัวได้ด้วย และแก้ไขในเรื่องการเพิ่ม

---

[147] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 17/2535, วันที่ 13 มีนาคม 2535, หน้า 138.

[148] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 10/2535, วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2535, หน้า 423-424 และ 447.

ทุน เรือนหุ้นของธนาคารเพื่อให้ธนาคารสามารถให้ความช่วยเหลือในด้านการให้สินเชื่อแก่เกษตรกรได้มากขึ้น นอกจากนี้ เพื่อให้การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น สมควรให้มีกองทุนที่ดินขึ้นในธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร โดยให้ผู้จัดการธนาคารเป็นผู้บริหารกองทุนที่ดินตามระเบียบ ข้อบังคับหรือมติที่คณะกรรมการกองทุนที่ดินกำหนด และแยกการดำเนินงานออกต่างหากจากการดำเนินงานตามปกติของธนาคาร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2535[149] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

79. วันที่ 8 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติลักษณะการปกครองท้องที่ (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 42 หน้า 90-93)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 5 มีนาคม 2535[150] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 11 มาตรา 12 มาตรา 13 และมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2457 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2457 ที่ใช้บังคับในปัจจุบัน กำหนดคุณสมบัติเกี่ยวกับอายุของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ไว้ว่า ต้องมีอายุตั้งแต่ยี่สิบห้าปีบริบูรณ์ แต่ไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์ ซึ่งมีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งนานที่สุดถึงสามสิบห้าปี ประกอบกับการกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม ยังไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน สมควรกำหนดระยะเวลาการอยู่ในตำแหน่งของผู้ใหญ่บ้านเป็นวาระ คราวละห้าปี และกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามเพิ่มขึ้นอีกจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2535[151] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

80. วันที่ 8 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 42 หน้า 94-95)

---

[149] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 13/2535 เป็นพิเศษ, วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2535, หน้า 192.

[150] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 15/2535, วันที่ 5 มีนาคม 2535, หน้า 133 และ 147-148.

[151] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 17/2535, วันที่ 13 มีนาคม 2535, หน้า 422-423.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 13 มีนาคม 2535[152] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 14 วรรคหนึ่ง เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การถือสัญชาติไทยของผู้มีบิดาเป็นคนต่างด้าว หรือบุคคลผู้ได้สัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติของบิดามารดาให้เหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการถือสัญชาติไทยของบุคคลผู้มีสัญชาติไทย และได้สัญชาติอื่นด้วยตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติของบิดาหรือบุคคลที่ได้สัญชาติไทยจากการแปลงสัญชาติของบิดามารดา โดยให้บุคคลดังกล่าวต้องแจ้งความจำนงสละสัญชาติไทย ในกรณีที่ประสงค์จะถือสัญชาติอื่นต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

81. วันที่ 8 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 42 หน้า 96-100)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2535[153] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันเด็กนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาของทางราชการบางส่วนไม่ได้รับอาหารอย่างเพียงพอและถูกต้องตามหลักโภชนาการ อันมีผลทำให้การเจริญเติบโตทั้งร่างกายและสติปัญญาของเด็กนักเรียนเหล่านั้นไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน สมควรให้มีการช่วยเหลือส่งเสริมและพัฒนาเด็กนักเรียนตลอดจนลดภาวะทุพโภชนาการของเด็กนักเรียนดังกล่าว โดยจัดตั้งกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2535[154] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

82. วันที่ 8 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 42 หน้า 101-108)

---

[152] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 17/2535, วันที่ 13 มีนาคม 2535, หน้า 3, 7 และ 10.

[153] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 11/2535, วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2535, หน้า 572 และ 585.

[154] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16/2535, วันที่ 6 มีนาคม 2535, หน้า 414 และ 430.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2535[155] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการให้สัมปทานหรือให้สิทธิแก่เอกชน หรือการร่วมทุนระหว่างรัฐกับเอกชนในปัจจุบัน ส่วนใหญ่จะกำหนดให้เป็นอำนาจการพิจารณาของบุคคลผู้เดียวหรือหน่วยงานเดียว และในเรื่องสำคัญจะกำหนดให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรี ทำให้การพิจารณาอาจเป็นไปโดยไม่มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้สัมปทานตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 58 ลงวันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2515 ส่วนใหญ่ กฎหมายไม่ได้กำหนดวิธีปฏิบัติไว้ ดังนั้นเพื่อให้มีแนวทางการปฏิบัติและใช้บังคับแก่การให้สัมปทานหรือการร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ โดยเฉพาะโครงการที่มีการลงทุนหรือมีทรัพย์สินตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป สมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2535[156] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

83. วันที่ 8 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 42 หน้า 109-115)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 6 มีนาคม 2535[157] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2522 เพื่อจัดตั้งกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมขึ้นในสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการบริหารกองทุนดังกล่าว และ**เหตุผล**ว่าโดยที่มีความจำเป็นต้องเสริมสมรรถนะในการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมของชาติให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารงานภายใต้ระบบบริหารราชการที่มีข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณ ทำให้ไม่สามารถบริหารงานวัฒนธรรม ให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้ได้ สมควรกำหนดให้มีกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม ซึ่งสามารถระดมทรัพยากรจากทางราชการและเอกชนมาสนับสนุนการบริหารงานวัฒนธรรมได้อย่างคล่องตัว โดยไม่ผูกพันกับกฎ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ และกำหนดให้มีผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรมเพื่อช่วยเผยแพร่งานวัฒนธรรมและเป็นที่ปรึกษาทางวัฒนธรรมแก่หน่วยงานต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[155] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 10/2535, วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2535, หน้า 330 และ 341.

[156] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16/2535, วันที่ 6 มีนาคม 2535, หน้า 271.

[157] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16/2535, วันที่ 6 มีนาคม 2535, หน้า 621 และ 630-631.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2535[158] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

84. วันที่ 8 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 43 หน้า 1-5)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 18 ตุลาคม 2535[159] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. 2522 ดังนี้

(1) ยกเลิกมาตรา 39 ถึงมาตรา 49 ซึ่งเป็นบทบัญญัติว่าด้วยบริษัทหลักทรัพย์

(2) แก้ไขมาตรา 4 มาตรา 7 มาตรา 8 มาตรา 10 ทวิ มาตรา 68 มาตรา 70 มาตรา 71 มาตรา 72 และมาตรา 75 เพื่อให้สอดคล้องกับการยกเลิกตาม (1)

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ในปัจจุบันการควบคุมดูแลเรื่องตลาดทุนและธุรกิจเกี่ยวกับหลักทรัพย์อยู่ภายใต้กฎหมายหลายฉบับ ทางราชการจึงได้ตราพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. .... ขึ้นใช้บังคับเพื่อรวบรวมบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าวไว้ในกฎหมายฉบับเดียวกัน โดยพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ดังกล่าว ได้มีบทบัญญัติครอบคลุมถึงการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ ซึ่งในขณะนี้อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. 2522 สมควรยกเลิกบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าวเพื่อมิให้ซ้ำซ้อนกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2535[160] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

85. วันที่ 8 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 43 หน้า 6-55)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 18 ตุลาคม 2534[161] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2521 และ**เหตุผล**ว่า

---

[158] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 17/2535, วันที่ 13 มีนาคม 2535, หน้า 272-273.

[159] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 32/2534, วันที่ 18 ตุลาคม 2534, หน้า 316 และ 325-326.

[160] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 14/2535, วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2535, หน้า 412.

[161] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 32/2534, วันที่ 18 ตุลาคม 2535, หน้า 327 และ 408.

โดยที่พระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2521 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลากว่าสิบปี แต่การจัดตั้งบริษัทมหาชนจำกัดก็ยังไม่แพร่หลายเท่าที่ควร ทั้งนี้ เนื่องจากบทบัญญัติบางมาตรายังไม่เอื้ออำนวยต่อการประกอบธุรกิจการค้าและอุตสาหกรรม ในรูปบริษัทมหาชนจำกัด สมควรผ่อนคลายความเคร่งครัดของบทบัญญัติเหล่านั้น เพื่อส่งเสริมการจัดตั้งหรือการดำเนินการของบริษัทมหาชนจำกัดให้เป็นไปโดยคล่องตัวขึ้น พร้อมทั้งแยกกรณีการเสนอขายหุ้นและหุ้นกู้ต่อประชาชน ไปรวมไว้ในกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นกฎหมายว่าด้วยการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉพาะ และโดยที่มีการแก้ไขในมาตราต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อให้เกิดความสะดวกแก่การใช้บังคับกฎหมาย สมควรปรับปรุงเสียในคราวเดียวกันโดยยกเลิกพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2521 จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2535[162] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

86. วันที่ 8 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 43 หน้า 56-57)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 18 ตุลาคม 2534[163] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนี้

(1) แก้ไขมาตรา 1096 โดยไม่จำกัดจำนวนผู้ถือหุ้นของบริษัท

(2) ยกเลิกมาตรา 1096 ทวิ เพื่อให้การแปรสภาพเป็นบริษัทมหาชนจำกัดเป็นไปโดยสมัครใจ

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่มีการแก้ไขพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2521 ให้ยกเลิกการกำหนดอัตราส่วนการถือหุ้น และจำนวนผู้ถือหุ้นของบริษัทมหาชนจำกัด และเพื่อให้การแปรสภาพบริษัทจำกัดเป็นบริษัทมหาชนจำกัด เป็นไปโดยความสมัครใจในกรณีที่บริษัทจำกัดประสงค์จะชี้ชวนให้ประชาชนร่วมลงทุน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2535[164] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[162] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 14/2535, วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2535, หน้า 510.

[163] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 32/2534, วันที่ 18 ตุลาคม 2534, หน้า 409 และ 412-413.

[164] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 14/2535, วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2535, หน้า 519.

87. วันที่ 9 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 44 หน้า 1-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2535[165] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. 2505 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4 เพื่อแก้ไขบทนิยามคำว่า "เงินกองทุน" และเพิ่มบทนิยาม คำว่า "บัตรเงินฝาก"

(2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 5 เบญจ เพื่อยกเลิกข้อกำหนดในการให้ธนาคารพาณิชย์กระจายหุ้นให้บุคคลธรรมดารายย่อย

(3) เพิ่มเติมมาตรา 9 ตรี และมาตรา 9 จัตวา เพื่อให้ธนาคารพาณิชย์รับฝากเงินโดยวิธีออกบัตรเงินฝากได้ และกำหนดลักษณะทางกฎหมายของบัตรเงินฝากดังกล่าว

(4) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 10 เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการดำรงเงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์

(5) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 12 (5) เพื่อให้ข้อจำกัดการลงทุนในกิจการอื่นของธนาคารพาณิชย์เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

(6) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 13 เพื่อกำหนดให้วงเงินที่ธนาคารพาณิชย์จะให้สินเชื่อ ลงทุน หรือก่อภาระผูกพันเพื่อบุคคลหนึ่งบุคคลใดต้องเป็นอัตราส่วนกับเงินกองทุนทั้งหมด หรือชนิดหนึ่งชนิดใด หรือหลายชนิดตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

(7) เพิ่มเติมมาตรา 13 จัตวา เพื่อให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจ กำหนดหลักเกณฑ์การรับฝากเงิน การกู้ยืมเงิน หรือการซื้อขายตั๋วแลกเงินหรือตราสารเปลี่ยนมือ

(8) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 15 ทวิ วรรคสอง เพื่อให้ธนาคารพาณิชย์สามารถนำสินทรัพย์ที่สงสัยว่าจะไม่มีราคาหรือเรียกคืนไม่ได้ในส่วนที่ไม่ได้กันเงินสำรองไว้มาหักออกจากเงินกองทุนเพื่อลดอัตราเสี่ยงของการมีเงินกองทุนต่ำกว่าเงินกองทุนที่ต้องดำรงไว้

(9) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 44 เพื่อกำหนดโทษให้สอดคล้องกับบทบัญญัติที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรแก้ไขบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์และเพิ่มเติมบทบัญญัติใหม่ เพื่อขยายขอบเขตการประกอบธุรกิจธนาคารพาณิชย์ โดยให้ธนาคารพาณิชย์สามารถออกบัตรเงินฝากชนิดเปลี่ยนมือในการรับฝากเงินได้ เพื่อให้เกิดตราสารทางการเงินที่มีความคล่องตัว นอกจากนี้ได้ยกเลิกข้อกำหนดเกี่ยวกับการกระจายหุ้นให้บุคคลธรรมดารายย่อยเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด และปรับปรุงข้อกำหนดในเรื่องเงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์เพื่อให้เป็นไปตามแนวทางสากลตามข้อเสนอของ BANK FOR INTERNATIONAL SETTLEMENTS (BIS) ซึ่งเป็นองค์การระหว่างประเทศที่ช่วยพัฒนาและกำกับสถาบันการเงินที่ดำเนินกิจการในตลาดต่างประเทศ ให้มีความมั่นคงเป็นมาตรฐานเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[165] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 12/2535, วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2535, หน้า 682-684 และ 696-697.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคลัง การธนาคาร และสถาบันการเงิน พิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2535[166] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

88. วันที่ 9 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 44 หน้า 7-13)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2535[167] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุนธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. 2522 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4 เพื่อเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า "จัดหาเงินทุนจากประชาชน" และคำว่า "บัตรเงินฝาก" และแก้ไขบทนิยามคำว่า "เงินกองทุน"

(2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 17 เพื่อยกเลิกข้อกำหนดในการให้บริษัทเงินทุนกระจายการถือหุ้นรายย่อยให้แก่บุคคลธรรมดา

(3) เพิ่มเติมมาตรา 27 ทวิ และมาตรา 27 ตรี เพื่อกำหนดให้บริษัทเงินทุนรับฝากเงินโดยวิธีออกบัตรเงินฝากได้ และกำหนดลักษณะทางกฎหมายของบัตรเงินฝากดังกล่าว

(4) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 29 เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการดำรงเงินกองทุนของบริษัทเงินทุน

(5) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 35 เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการกู้ยืมเงิน หรือลงทุนของบริษัทเงินทุน รวมทั้งปรับปรุงข้อกำหนดในเรื่องการให้กู้ยืมเงิน หรือลงทุนในกิจการของผู้อื่น หรือก่อภาระผูกพันหรือจ่ายเงินตามภาระผูกพันเพื่อบุคคลหนึ่งบุคคลใด

(6) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 70 และมาตรา 75 วรรคสอง เพื่อกำหนดโทษให้สอดคล้องกับบทบัญญัติที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุนธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์และเพิ่มเติมบทบัญญัติใหม่ เพื่อขยายขอบเขตการประกอบ ธุรกิจเงินทุน โดยให้บริษัทเงินทุนสามารถรับฝากเงินจากประชาชนโดยการออกสมุดคู่ฝากหรือออกบัตรเงินฝากได้ นอกจากนี้ ได้ยกเลิกข้อกำหนดเกี่ยวกับการกระจายหุ้นให้บุคคลธรรมดารายย่อยเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด และปรับปรุงข้อกำหนดในเรื่องเงินกองทุนของบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ เพื่อให้เป็นไปตามแนวทางสากลตามข้อเสนอของ BANK FOR INTERNATIONAL SETTLEMENTS (BIS) ซึ่งเป็นองค์การระหว่างประเทศที่ช่วยพัฒนา และกำกับสถาบันการเงินที่ดำเนินกิจการในตลาดต่างประเทศให้มีความมั่นคงเป็นมาตรฐานเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[166] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 17/2535, วันที่ 13 มีนาคม 2535, หน้า 111-112.

[167] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 12/2535, วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2535, หน้า 698-699 และ 713.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2535[168] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

89. วันที่ 9 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 44 หน้า 14-15)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2535[169] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 266 แห่งประมวลกฎหมายอาญาเพื่อกำหนดให้การปลอมบัตรเงินฝากเป็นการกระทำที่มีโทษทางอาญาและปรับอัตราโทษให้สูงขึ้น **และเหตุผล**ว่าโดยที่ในปัจจุบันได้มีการรับฝากเงินโดยวิธีออกบัตรเงินฝาก โดยธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ รวมตลอดถึงบริษัทเงินทุนตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุนธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ และบัตรเงินฝากดังกล่าวเป็นตราสารซึ่งเปลี่ยนมือได้ สมควรกำหนดมาตรการป้องกันการปลอมตราสารดังกล่าว เพื่อคุ้มครองประโยชน์ส่วนรวมซึ่งอาจเกิดความเสียหายจากการใช้บัตรเงินฝากปลอม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ได้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 วันที่ 13 มีนาคม 2535[170] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

90. วันที่ 9 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 44 หน้า 16-33)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 5 มีนาคม 2535[171] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พุทธศักราช 2456 ดังนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 190 มาตรา 191 มาตรา 192 มาตรา 193 มาตรา 194 และมาตรา 195 เพื่อควบคุมการบรรจุหีบห่อ การจัดเก็บ การบรรทุก การแสดงเครื่องหมายและเอกสารที่จำเป็น การขนถ่าย และ

---

[168] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 17/2535, วันที่ 13 มีนาคม 2535, หน้า 120.

[169] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 12/2535, วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2535, หน้า 714 และ 717-718.

[170] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 17/2535, วันที่ 13 มีนาคม 2535, หน้า 132.

[171] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 15/2535, วันที่ 5 มีนาคม 2535, หน้า 122 และ 129-131.

การชักธงและแสดงเครื่องหมายหรือให้สัญญาณของเรือซึ่งบรรทุกสิ่งของที่อาจทำให้เกิดอันตรายขึ้นได้ เพื่อควบคุมและป้องกันมิให้เกิดภยันตราย

(2) ปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับบทบัญญัติที่เปลี่ยนแปลงไป

(3) ยกเลิกมาตรา 197 มาตรา 198 มาตรา 201 มาตรา 202 มาตรา 203 และมาตรา 207 เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติที่ได้แก้ไขเพิ่มเติม

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ขณะนี้ประเทศไทยได้พัฒนาไปเป็นประเทศอุตสาหกรรมมากขึ้น เป็นผลให้มีการนำเคมีภัณฑ์และสิ่งของต่าง ๆ ที่อาจทำให้เกิดอันตรายขึ้นได้เข้ามาในประเทศเป็นจำนวนมากกว่าที่เป็นมาในอดีต หากไม่มีการควบคุมการนำเข้ามาโดยทางเรือให้เหมาะสมแล้ว อาจก่อให้เกิดอันตรายอย่างกว้างขวางแก่บุคคล สัตว์ สิ่งของ และสิ่งแวดล้อม สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจของกรมเจ้าท่าในการควบคุมการขนส่งสิ่งของที่อาจทำให้เกิดอันตรายได้ และอัตราโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนให้สอดคล้องกับความจำเป็นดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคมนาคมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2535[172] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

91. วันที่ 9 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการประปานครหลวง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 44 หน้า 34-37)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 20 มีนาคม 2535[173] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประปานครหลวง พ.ศ. 2510 ดังต่อไปนี้

1. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 13 ให้เหมาะสม เพื่อให้การประปานครหลวงสามารถดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการประปาและร่วมทุนกับบุคคลอื่นเพื่อดำเนินธุรกิจดังกล่าว

2. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 21 เพื่อปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการการประปานครหลวง

3. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 43 เพื่อให้การประปานครหลวงกู้ยืมเงินจัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด และเข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่นหรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติการประปานครหลวง พ.ศ. 2510 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติต่าง ๆ ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการปรับปรุงและขยายกิจการที่เกี่ยวเนื่องกันหรือเป็นประโยชน์แก่การประปา เพื่อให้การประปานครหลวงสามารถบริการประชาชนได้อย่างกว้างขวางและดำเนินการเพื่อให้ประโยชน์แก่ประชาชนได้มากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[172] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 18/2535, วันที่ 20 มีนาคม 2535, หน้า 297-298.

[173] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 18/2535, วันที่ 20 มีนาคม 2535, หน้า 47,52 และ 59.

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

92. วันที่ 9 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 44 หน้า 38-44)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 5 มีนาคม 2535[174] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. 2520 ดังต่อไปนี้

1. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 5 เพื่อให้อำนาจรัฐมนตรีกำหนดเขตท้องที่ห้ามสูบน้ำบาดาล

2. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 7 และเพิ่มมาตรา 25 ทวิ เพื่อกำหนดอัตราค่าใช้น้ำบาดาล การยกเว้นค่าใช้น้ำบาดาล และการชำระค่าใช้น้ำบาดาล

3. เพิ่มมาตรา 7 ทวิ และมาตรา 7 ตรี เพื่อให้อำนาจกรมทรัพยากรธรณี ในการจัดให้มีการฝึกอบรมทางวิชาการเกี่ยวกับการเจาะน้ำบาดาลแก่ช่างเจาะน้ำบาดาล และจดทะเบียนช่างเจาะน้ำบาดาล

4. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 9 เพื่อปรับปรุงองค์คณะของคณะกรรมการน้ำบาดาล

5. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 20 เพิ่มมาตรา 20 ทวิ กับแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 21 และมาตรา 33 เพื่อวางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับใบอนุญาต

6. เพิ่มมาตรา 30 ทวิ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่ง หรือคำพิพากษาของศาลในกรณีที่ผู้กระทำความผิดไม่ดำเนินการ

7. เพิ่มมาตรา 36 ทวิ และยกเลิกมาตรา 38 เพื่อปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกัน

8. ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียม

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ในปัจจุบันได้มีการเจาะและใช้น้ำบาดาลมากขึ้นเป็นเหตุให้เกิดปัญหาวิกฤตการณ์น้ำบาดาลและปัญหาแผ่นดินทรุดโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรุงเทพมหานคร สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. 2520 เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การกำหนดเขตห้ามสูบน้ำบาดาล การกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายน้ำบาดาลให้ใกล้เคียงกับค่าน้ำประปาเพื่อให้ประชาชนลดการใช้น้ำบาดาลหรือเลิกใช้น้ำบาดาลเมื่อมีการให้บริการประปาแล้ว ปรับปรุงบทกำหนดโทษและปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมกับสภาพการในปัจจุบัน รวมตลอดทั้งเพิ่มอำนาจให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น นอกจากนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ช่างเจาะน้ำบาดาลมีความรู้ความสามารถในการเจาะน้ำบาดาล สมควรกำหนดให้กรมทรัพยากรธรณี จัดให้มีบริการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเจาะน้ำบาดาลทั้งของรัฐและเอกชนและจดทะเบียนช่างเจาะน้ำบาดาล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[174] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 15/2535, วันที่ 5 มีนาคม 2535, หน้า 61-61 และ 72.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2535[175] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

93. วันที่ 9 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 (ร.จ. เล่ม 109 ตอนที่ 44 หน้า 45-56)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 6 มีนาคม 2535[176] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ **และเหตุผล**ว่าเนื่องจากปรากฏว่าอุบัติเหตุอันเกิดจากรถได้ทวีจำนวนขึ้นในแต่ละปี เป็นเหตุให้มีผู้ได้รับบาดเจ็บ และเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก โดยผู้ประสบภัยดังกล่าวไม่ได้รับการชดใช้ค่าเสียหายหรือได้รับชดใช้ค่าเสียหายไม่คุ้มกับความเสียหายที่ได้รับจริง และหากผู้ประสบภัยจะใช้สิทธิทางแพ่งเรียกร้องค่าเสียหายก็จะต้องใช้เวลาดำเนินคดียาวนาน ดังนั้น เพื่อให้ผู้ประสบภัยได้รับการชดใช้ค่าเสียหายและได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นที่แน่นอนและทันท่วงที สมควรกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2535[177] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

94. วันที่ 9 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 44 หน้า 57-61)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 6 มีนาคม 2535[178] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2494 ดังต่อไปนี้

1. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 9 เพื่อให้การรถไฟแห่งประเทศไทยมีอำนาจกระทำการต่าง ๆ ภายในขอบวัตถุประสงค์ได้เพิ่มขึ้น

---

[175] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 18/2535, วันที่ 20 มีนาคม 2535, หน้า 475-476.

[176] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16/2535, วันที่ 6 มีนาคม 2535, หน้า 693 และ 706-708.

[177] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 18/2535, วันที่ 20 มีนาคม 2535, หน้า 322-323.

[178] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16/2535, วันที่ 6 มีนาคม 2535, หน้า 678-679 และ 690-691.

2. เพิ่มมาตรา 15 ทวิ เพื่อให้ผู้ว่าการมีอำนาจรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างที่รุกล้ำเข้ามาในเขตสองข้างทางของรางรถไฟ

3. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 24 มาตรา 27 (4) มาตรา 28 มาตรา 31 วรรคหนึ่ง มาตรา 32 (3) และยกเลิกมาตรา 33 (ทวิ) เพื่อปรับปรุงองค์ประกอบลักษณะการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย และลักษณะของผู้ว่าการ

4. เพิ่มมาตรา 25 (4 ทวิ) เพื่อให้มีการวางข้อบังคับว่าด้วยเครื่องแบบของเครื่องหมายพนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทย แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 25 วรรคสอง มาตรา 39 (4) และยกเลิกมาตรา 39 (6) และ (7) เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำหนดอัตราค่าโดยสารและค่าระวางบรรทุก และการควบคุมการดำเนินกิจการบางกรณีที่มีผลผูกพันในด้านการเงินของการรถไฟแห่งประเทศไทย

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทยที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ปัจจุบันสมควรแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของการรถไฟแห่งประเทศไทยให้กระทำการต่าง ๆ ภายในขอบวัตถุประสงค์ได้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อพัฒนากิจการการรถไฟแห่งประเทศไทยให้เจริญก้าวหน้าต่อไป และให้อำนาจผู้ว่าการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างที่รุกล้ำเข้ามาในเขตสองข้างทางของรางรถไฟได้ เพื่อประโยชน์ในการเดินรถ และสมควรแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การกำหนดอัตราค่าโดยสารและค่าระวางบรรทุกให้การรถไฟแห่งประเทศไทยสามารถ กำหนดให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจได้อย่างคล่องตัว นอกจากนี้ สมควรกำหนดเครื่องแบบของพนักงานและแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบลักษณะ และการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการการรถไฟแห่งประเทศไทย และลักษณะของผู้ว่าการให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับ กรรมการ และพนักงานรัฐวิสาหกิจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคมนาคมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2535[179] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

95. วันที่ 9 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 44 หน้า 62-81)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 6 มีนาคม 2535[180] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรงงาน และ**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 มีบทบัญญัติที่ไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบันและไม่เอื้ออำนวยต่อการส่งเสริมการประกอบกิจการโรงงาน เนื่องจากกำหนดให้โรงงานทุกลักษณะต้องขออนุญาตเช่นเดียวกันทั้ง ๆ ที่ตามสภาพที่เป็นจริงโรงงานต่าง ๆ มีลักษณะที่แตกต่างกัน โรงงานบางประเภทไม่จำเป็นจะต้องควบคุมดูแลการตั้งโรงงาน เพียงแต่ดูแลการดำเนินงานเท่านั้น คงมีแต่โรงงานประเภทที่อาจเกิดอันตรายจากการประกอบกิจการได้เท่านั้นที่ควรจะควบคุมการจัดตั้งอย่างเคร่งครัด จึงสมควรปรับปรุงระบบการควบคุมดูแลให้สอดคล้องกับ

---

[179] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 18/2535, วันที่ 20 มีนาคม 2535, หน้า 204.

[180] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16/2535, วันที่ 6 มีนาคม 2535, หน้า 710-711 และ 737-738.

สภาพการประกอบกิจการด้วยการให้โรงงานบางลักษณะอาจประกอบกิจการได้ภายใต้ระบบการกำกับตามปกติ และโรงงานบางลักษณะจะต้องแจ้งให้ทราบก่อนจึงจะเริ่มประกอบกิจการได้ โดยคงมีแต่โรงงานบางลักษณะที่จำเป็นเท่านั้นที่จะยังคงใช้ระบบการอนุญาต และสมควรปรับปรุงวิธีการอนุญาตให้เหมาะสมยิ่งขึ้นด้วย นอกจากนี้ได้กำหนดให้มีการประสานงานกันระหว่างพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาตตามกฎหมายให้พิจารณาลดการดำเนินงานที่ซ้ำซ้อนกันเพื่อความสะดวกแก่ผู้ประกอบการและสมควรปรับปรุงการควบคุมการประกอบกิจการโรงงานให้เป็นไปโดยได้ผลยิ่งขึ้น ด้วยการให้มีการออกกฎเพื่อกำหนดขอบเขตการประกอบกิจการโรงงานให้ชัดเจน และกำหนดขั้นตอนการใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการออกคำสั่งเพื่อบังคับให้โรงงานปฏิบัติตามกฎหมาย พร้อมกับปรับปรุงอัตราโทษและกำหนดให้มีการร่วมมือรับผิดสำหรับผู้ที่ทำงานในโรงงานนอกเหนือจากเจ้าของโรงงานเพื่อให้การควบคุมโรงงานเป็นไปอย่างได้ผลยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2535[181] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

96. วันที่ 9 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 44 หน้า 82-83)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 20 มีนาคม 2535[182] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น ให้มีเขตตลอดท้องที่อำเภอพล อำเภอชนบท อำเภอบ้านไผ่ ยกเว้นตำบลโคกสำราญ ตำบลโนนสมบูรณ์ ตำบลบ้านแฮด ตำบลหนองแซง อำเภอแวงน้อย อำเภอแวงใหญ่ และ อำเภอหนองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอดังกล่าว และโดยที่มาตรา 187 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

97. วันที่ 9 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติคณะกรรมการการประถมศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 44 หน้า 84-85)

---

[181] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 18/2535, วันที่ 20 มีนาคม 2535, หน้า 536.

[182] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 18/2535, วันที่ 20 มีนาคม 2535, หน้า 101 และ 104-106.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 20 มีนาคม 2535[183] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 6 (1) แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการการประถมศึกษา พ.ศ. 2523 เพื่อปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และ**เหตุผล**ว่า เนื่องจากการจัดการศึกษาในระดับอนุบาลศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาทางสังคมและประเทศ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติให้มีอำนาจหน้าที่ครอบคลุมการจัดการศึกษาในระดับอนุบาลศึกษาด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

98. วันที่ 9 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 45 หน้า 1-2)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 20 มีนาคม 2535[184] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม โดยจัดตั้งสถาบันสุขภาพจิตขึ้นในกระทรวงสาธารณสุข และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากการพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีในการส่งเสริมสุขภาพ และการป้องกันความผิดปกติทางจิต รวมทั้งการพัฒนาบำบัด รักษาพยาบาล และฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ป่วยทางจิตให้มีประสิทธิภาพเหมาะสม เป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อสภาพสังคมในปัจจุบันเป็นอย่างมาก แต่กิจการดังกล่าวอยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานระดับกองในกรมการแพทย์ ทำให้ไม่อาจสนองตอบต่อความต้องการของสังคมได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพสมควรจัดตั้งสถาบันสุขภาพจิตขึ้นเป็นหน่วยงานระดับกรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

99. วันที่ 9 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 45 หน้า 3-5)

---

[183] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 18/2535, วันที่ 20 มีนาคม 2535, หน้า 95 และ 97-99.

[184] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 18/2535, วันที่ 20 มีนาคม 2535, หน้า 147 และ 150-152.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 20 มีนาคม 2535[185] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของกรมการแพทย์ กรมควบคุมโรคติดต่อ กรมอนามัย และกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข ไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข และโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข ไปเป็นของสถาบันสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข และ**เหตุผล**ว่าโดยที่มีการจัดตั้งสถาบันสุขภาพจิตขึ้นมีฐานะเป็นกรมในกระทรวงสาธารณสุขเพื่อพัฒนางานด้านสุขภาพจิตให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และรัฐบาลมีนโยบายให้โอนงานที่เกี่ยวกับสถานศึกษาด้านสาธารณสุขในสังกัดของกรมต่าง ๆ ของกระทรวงสาธารณสุขมาอยู่ในสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขเพื่อจัดตั้งเป็นสถาบันพัฒนากำลังคนด้านสาธารณสุขต่อไป เพื่อให้แนวนโยบายในการพัฒนากำลังคนเป็นไปโดยสอดคล้องกัน ในการนี้สมควรโอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณบางส่วนของกรมการแพทย์ กรมควบคุมโรคติดต่อ กรมอนามัย และกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข ไปเป็นของสถาบันพัฒนากำลังคนด้านสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข และโอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณบางส่วนของกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข ไปเป็นของสถาบันสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

100. วันที่ 9 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 45 หน้า 6-13)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 20 มีนาคม 2535[186] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข และ**เหตุผล**ว่าโดยที่สมควรจัดตั้งสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขขึ้นเพื่อทำการศึกษาค้นคว้าและวิจัยการพัฒนากิจการด้านสาธารณสุขอย่างมีระบบ เพื่อให้การดำเนินงานสาธารณสุขเป็นไปโดยถูกต้อง มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[185] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 18/2535, วันที่ 20 มีนาคม 2535, หน้า 108, 112-113 และ 116-117.

[186] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 18/2535, วันที่ 20 สิงหาคม 2535, หน้า 118, 129 และ 145.

101. วันที่ 9 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 45 หน้า 14-16)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 20 มีนาคม 2535[187] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511 กำหนดหลักเกณฑ์ในการโอนใบอนุญาตมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมว่าจะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ซึ่งการพิจารณาของคณะกรรมการไม่มีกำหนดเวลาบังคับไว้ว่าจะใช้เวลานานเพียงใด ก่อให้เกิดความล่าช้า นอกจากนั้นในกรณีที่มีการโอนโรงงานผลิตสินค้าที่อยู่ในมาตรฐานบังคับ ผู้รับโอนโรงงานไม่สามารถผลิตสินค้าในระหว่างที่คณะกรรมการพิจารณาคำขอโอนใบอนุญาต ยังผลให้ผู้ประกอบธุรกิจได้รับความเดือดร้อนและเสียหายเพราะไม่สามารถผลิตสินค้าได้ ดังนั้นเพื่อให้ผู้รับโอนใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานสามารถประกอบกิจการผลิตสินค้าได้ทันที และมีความต่อเนื่องไม่หยุดชะงัก เกิดความคล่องตัวและรวดเร็ว เป็นผลดีต่อผู้ประกอบการและเศรษฐกิจของประเทศโดยส่วนรวม สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

102. วันที่ 9 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 45 หน้า 17-26)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 6 มีนาคม 2535[188] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้เกิดภาวะขาดแคลนเนื้อสัตว์สำหรับบริโภคในหลายพื้นที่ของประเทศทำให้ราคาเนื้อสัตว์ปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเนื้อสัตว์ในระยะยาวเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้บริโภคอย่างแท้จริงจะต้องดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนให้เป็นการค้าแบบเสรีไม่ให้มีการผูกขาด สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[187] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 18/2535, วันที่ 20 มีนาคม 2535, หน้า 108, 112-113 และ 116-117.

[188] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16/2535, วันที่ 6 มีนาคม 2535, หน้า 633 และ 646-647.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2535[189] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

103. วันที่ 10 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 46 หน้า 1-32)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 13 มีนาคม 2535[190] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิตฉบับปัจจุบันได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน มีบทบัญญัติหลายประการไม่เหมาะสมกับกาลสมัย และไม่สอดคล้องกับสภาวการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมที่กำลังขยายตัวในปัจจุบันและในอนาคต ประกอบกับได้มีการเปลี่ยนฐานะของสำนักงานประกันภัยเป็นกรมการประกันภัย ดังนั้นเพื่อเป็นการรองรับการขยายตัวของธุรกิจประกันชีวิต สมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการดำเนินการประกอบธุรกิจประกันชีวิตให้มีความคล่องตัวและสามารถอำนวยประโยชน์แก่ผู้เอาประกันภัยเพิ่มขึ้น ตลอดจนควรกำหนดขอบเขตอำนาจและหน้าที่ของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เสียใหม่ เพื่อให้สามารถควบคุมและกำกับดูแลกิจการธุรกิจประกันชีวิตให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2535[191] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

104. วันที่ 10 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 46 หน้า 33-65)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 13 มีนาคม 2535[192] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัยฉบับปัจจุบันได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน มีบทบัญญัติหลายประการไม่เหมาะสมกับกาลสมัยและไม่สอดคล้องกับสภาวการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมที่กำลังขยายตัวในปัจจุบันและในอนาคต ประกอบกับได้มีการเปลี่ยนฐานะของสำนักงานประกันภัยเป็นกรมการประกันภัย ดังนั้น เพื่อเป็นการรองรับการขยายตัวของธุรกิจประกันวินาศภัยให้มีความคล่องตัว และสามารถอำนวยประโยชน์แก่ผู้เอาประกันภัย

---

[189] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 18/2535, วันที่ 20 มีนาคม 2535, หน้า 498.

[190] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 17/2535, วันที่ 13 มีนาคม 2535, หน้า 477 และ 516-518.

[191] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 18/2535, วันที่ 20 มีนาคม 2535, หน้า 442.

[192] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 17/2535, วันที่ 13 มีนาคม 2535, หน้า 519 และ 560-561.

เพิ่มขึ้น ตลอดจนควรกำหนดขอบเขตอำนาจและหน้าที่ของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เสียใหม่ เพื่อให้สามารถควบคุมและกำกับดูแลกิจการธุรกิจประกันวินาศภัยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2535[193] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

105. วันที่ 15 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางพิเศษสายแจ้งวัฒนะ-บางโคล่ และสายพญาไท-ศรีนครินทร์ ในท้องที่อำเภอปากเกร็ด อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี และเขตบางซื่อ เขตจตุจักร เขตพญาไท เขตราชเทวี เขตห้วยขวาง เขตปทุมวัน เขตบางรัก เขตสาธร เขตบางคอแหลม เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 49 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 20 มีนาคม 2535[194] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่อำเภอปากเกร็ด อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี และเขตบางซื่อ เขตจตุจักร เขตพญาไท เขตราชเทวี เขตห้วยขวาง เขตปทุมวัน เขตบางรัก เขตสาธร เขตบางคอแหลม เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากการทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืน เพื่อสร้างทางพิเศษสายแจ้งวัฒนะ-บางโคล่ และสายพญาไท-ศรีนครินทร์ ตามพระราชกฤษฎีกา กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน ในท้องที่อำเภอปากเกร็ด อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี และเขตบางเขน เขตดุสิต เขตพญาไท เขตปทุมวัน เขตบางรัก เขตยานนาวา เขตห้วยขวาง เขตบางกะปิ เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2530 และพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนในท้องที่เขตบางซื่อ เขตจตุจักร เขตห้วยขวาง เขตบางคอแหลม และ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2533 เสร็จแล้วบางส่วน สมควรดำเนินการเพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

106. วันที่ 18 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 52 หน้า 1-5)

---

[193] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 18/2535, วันที่ 20 มีนาคม 2535, หน้า 383.

[194] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 18/2535, วันที่ 20 มีนาคม 2535, หน้า 33, 42 และ 44-45.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติวันที่ 31 มกราคม 2535[195] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2489 ดังนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า "เครื่องวิทยุคมนาคม" และเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า "ค้า" ในมาตรา 4

(2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 6 เพื่อให้มีการควบคุมการค้าเครื่องวิทยุคมนาคม และให้อำนาจรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงยกเว้นเครื่องวิทยุคมนาคมบางกรณีไม่ต้องได้รับอนุญาต

(3) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 9 เพื่อกำหนดอายุของใบอนุญาตในแต่ละกิจการให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

(4) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 11 เพื่อรวมเรื่องสถานีวิทยุคมนาคมไว้ในมาตราเดียวกันและให้อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลขมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขการตั้งสถานีวิทยุคมนาคมได้

(5) เพิ่มเติมมาตรา 11 ทวิ เพื่อให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดค่าตอบแทนการใช้ความถี่คลื่นได้

(6) เพิ่มเติมวรรคสองของมาตรา 18 เพื่อให้เจ้าพนักงานตามกฎหมายนี้มีอำนาจจับกุมผู้กระทำผิดได้ด้วย

(7) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 23 มาตรา 24 มาตรา 25 มาตรา 26 และ มาตรา 27 เพื่อแก้ไขบทกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

(8) แก้ไขเพิ่มเติม (3) ของมาตรา 29 เพื่อกำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ได้โดยตรง โดยให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมเดิม

(9) กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อให้ใบอนุญาตเดิมยังมีผลใช้บังคับ และกำหนดระยะเวลาให้ผู้ค้าเครื่องวิทยุคมนาคมขออนุญาต

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่กฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคมได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว ประกอบกับเทคโนโลยีด้านวิทยุคมนาคมของโลกได้ก้าวหน้าไปโดยรวดเร็ว บทบัญญัติที่เกี่ยวกับการควบคุมเครื่องวิทยุคมนาคมหรือส่วนใด ๆ แห่งเครื่องวิทยุคมนาคมและการตั้งสถานีวิทยุคมนาคมที่ใช้บังคับอยู่บางส่วนยังไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปมากและอย่างรวดเร็ว และยังไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการเก็บค่าใช้ความถี่คลื่นซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีจำกัด ตลอดจนการกำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืน ทำให้การบังคับให้เป็นไปตามกฎหมายไม่สามารถดำเนินการไปตามความมุ่งหมาย และบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการกำหนดอายุของใบอนุญาตและการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและบทบัญญัติเกี่ยวกับอัตราโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวที่ใช้บังคับอยู่ไม่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน ดังนั้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคมนาคมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2535[196] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[195] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 9/2535, วันที่ 31 มกราคม 2535, หน้า 286-287 และ 296.

[196] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16/2535, วันที่ 6 มีนาคม 2535, หน้า 209.

107. วันที่ 18 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 52 หน้า 6-24)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 6 มีนาคม 2535[197] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยทางหลวง และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 ซึ่งเป็นกฎหมายว่าด้วยทางหลวงที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้ประกาศใช้มาเป็นเวลานานไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยทางหลวงให้สอดคล้องกับความเจริญและการพัฒนาประเทศในปัจจุบันจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคมนาคมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2535[198] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

108. วันที่ 22 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 54 หน้า 1-16)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 6 มีนาคม 2535[199] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 ดังนี้

1. แก้ไขบทนิยามของ "สถาบันอุดมศึกษาเอกชน" "ผู้รับใบอนุญาต" และ "นักศึกษา" และกำหนดยกเว้นไม่ใช้พระราชบัญญัตินี้กับสถาบันอุดมศึกษาของคณะสงฆ์ด้วย (มาตรา 5 และมาตรา 6)

2. แก้ไขให้การเปลี่ยนชื่อและการเปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรี และแก้ไขคุณสมบัติของผู้มีสิทธิขอรับใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้กว้างขวางขึ้น และยกเว้นภาษีอากรและค่าธรรมเนียมในการโอนสำหรับการโอนอสังหาริมทรัพย์ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยผู้รับใบอนุญาตและการบริจาคอสังหาริมทรัพย์ให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชน (มาตรา 10 มาตรา 11 มาตรา 12 มาตรา 12 ทวิ และมาตรา 12 ตรี)

3. เปลี่ยนแปลงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของทบวงมหาวิทยาลัย และหลักเกณฑ์การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง (มาตรา 20 มาตรา 22 และมาตรา 25)

4. แก้ไขหลักเกณฑ์การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการสภาสถาบัน อำนาจหน้าที่ของสภาสถาบันและผู้บริหารสถาบัน และคุณสมบัติของผู้บริหารสถาบัน (มาตรา 31 มาตรา 33 มาตรา 37 และมาตรา 39)

---

[197] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16/2535, วันที่ 6 มีนาคม 2535, หน้า 649 และ 675-676.

[198] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 18/2535, วันที่ 20 มีนาคม 2535, หน้า 241.

[199] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 16/2535, วันที่ 6 มีนาคม 2535, หน้า 596-598 และ 618-619.

5. แก้ไขวิธีการแต่งตั้งผู้บริหารสถาบันและคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแจ้งการพ้นจากตำแหน่งของบุคคลดังกล่าวต่อทบวงมหาวิทยาลัย (มาตรา 36 มาตรา 39 มาตรา 44 และมาตรา 71)

6. เพิ่มตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กำหนดให้มีตำแหน่งศาสตราจารย์เกียรติคุณและกำหนดหลักเกณฑ์การพ้นจากตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (มาตรา 41 มาตรา 43 และมาตรา 46 ทวิ)

7. แก้ไขให้การดำเนินการบางอย่างของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (มาตรา 14 มาตรา 15 และ มาตรา 68)

8. แก้ไขมาตรการต่าง ๆ เพื่อควบคุมการดำเนินกิจการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (มาตรา 63 มาตรา 74 และ มาตรา 76)

9. แก้ไขให้ทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ได้รับบริจาคจากผู้อื่นตกเป็นขององค์การสาธารณกุศลหรือของรัฐเมื่อมีการเลิกสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือเมื่อมีการเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (มาตรา 82 และมาตรา 87)

10. แก้ไขให้มีกระบวนการสอบสวนก่อนที่จะมีการถอดถอนผู้บริหารสถาบันและคณาจารย์ตามมาตรา 85 และมาตรา 86 และให้สิทธิบุคคลดังกล่าวที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นผู้บริหารสถาบันและคณาจารย์ใหม่ได้ (มาตรา 86 ทวิ และมาตรา 86 ตรี)

11. เพิ่มความผิดและปรับปรุงอัตราโทษให้เหมาะสม และให้ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยมีอำนาจเปรียบเทียบได้ในบางกรณี (มาตรา 90 มาตรา 92 มาตรา 92 ทวิ มาตรา 94 มาตรา 95 มาตรา 101 ทวิ และมาตรา 101 ตรี)

และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 ได้ใช้บังคับมานานแล้ว บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน สมควรแก้ไขบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวให้เหมาะสมเพื่อส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้แบ่งเบาภาระการจัดการศึกษาขั้นอุดมศึกษาจากรัฐบาลตลอดจนเพื่อส่งเสริมมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และเพื่อคุ้มครองสาธารณชนจากการโฆษณาชวนเชื่อหรือการกระทำอย่างอื่นที่ไม่เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2535[200] เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

109. วันที่ 29 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดท่าช้าง ตำบลคลัง อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ให้แก่มัสยิดซอลาหุดดีน พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 55 หน้า 1-3)

---

[200] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 17/2535, วันที่ 13 มีนาคม 2535, หน้า 197-198.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 20 มีนาคม 2535[201] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดท่าช้าง ตำบลคลัง อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ให้แก่มัสยิดซอลาหุดดีน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากมัสยิดซอลาหุดดีน ตำบลคลัง อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้ใช้ที่วัด วัดท่าช้าง ตำบลคลัง อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช เนื้อที่ 1 ไร่ ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 54356 เป็นที่ตั้งมัสยิดมาตั้งแต่ พ.ศ. 2469 ต่อมาในปี พ.ศ. 2499 คณะสังฆมนตรีได้อนุมัติให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินแปลงนี้ให้มัสยิดซอลาหุดดีน และมัสยิดซอลาหุดดีนได้ชำระค่าผาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว รวมทั้งได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้ได้มาซึ่งที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดินด้วยแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดดังกล่าวให้แก่มัสยิดซอลาหุดดีน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

110. วันที่ 29 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชา และตำบลบางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ให้แก่การท่าเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 55 หน้า 4-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 20 มีนาคม 2535[202] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชา และตำบลบางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ให้แก่การท่าเรือแห่งประเทศไทย และ**เหตุผล**ว่าโดยที่รัฐบาลมีความประสงค์จะสร้างท่าเรือน้ำลึกในท้องที่ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชา และตำบลบางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี และได้ดำเนินการเวนคืนที่ดินในท้องที่ดังกล่าวตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชา และตำบลบางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2521 แล้ว แต่เนื่องจากภายในแนวเขตเวนคืนตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าว บางส่วนเป็นที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน จำนวน 5 แปลง แปลงที่ 1 ซึ่งมีเนื้อที่ประมาณ 85 ไร่ 1 งาน 62 ตารางวา แปลงที่ 2 ซึ่งมีเนื้อที่ประมาณ 143 ไร่ 3 งาน 88 6/10 ตารางวา แปลงที่ 3 ซึ่งมีเนื้อที่ประมาณ 319 ไร่ 3 งาน 2/10 ตารางวา แปลงที่ 4 ซึ่งมีเนื้อที่ประมาณ 18 ไร่ 1 งาน 43 ตารางวา และแปลงที่ 5 ซึ่งมีเนื้อที่ประมาณ 5 ไร่ 2 งาน 18 ตารางวา รวมเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ 573 ไร่ 19 8/10 ตารางวา สมควรโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินดังกล่าวให้แก่การท่าเรือแห่งประเทศไทย เพื่อสร้างท่าเรือน้ำลึก และกิจการอื่นซึ่งเกี่ยวเนื่องกับการท่าเรือ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[201] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 18/2535, วันที่ 20 มีนาคม 2535, หน้า 21, 24-25 และ 27.

[202] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 18/2535, วันที่ 20 มีนาคม 2535, หน้า 62, 65-66 และ 68.

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

111. วันที่ 29 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 55 หน้า 7-9)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 20 มีนาคม 2535[203] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อประโยชน์สาธารณะในการปรับปรุงสนามบินอุบลราชธานี และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมการบินพาณิชย์มีความประสงค์ที่จะดำเนินการปรับปรุงสนามบินอุบลราชธานี เพื่อประโยชน์สาธารณะในการอำนวยความสะดวกในการขนส่งทางอากาศอันเป็นสาธารณูปโภค และกิจการอื่นอันเกี่ยวเนื่องกับสนามบิน ซึ่งกรมการบินพาณิชย์ได้ดำเนินการสำรวจที่ดินที่จะเวนคืนและเข้าไปครอบครองที่ดินเพื่อใช้ประโยชน์ในที่ดิน ที่จะเวนคืนแล้ว ในการนี้ เจ้าหน้าที่ได้ติดต่อทำความตกลงกับราษฎรผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินที่จำเป็นต้องใช้ในการดำเนินการเสร็จไปด้วยดีเป็นส่วนใหญ่ แต่ยังมีเจ้าของที่ดินบางรายไม่ยินยอมขายที่ดินให้แก่ทางราชการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

112. วันที่ 29 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 55 หน้า 10-12)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 20 มีนาคม 2535[204] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลนาดี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี เพื่อประโยชน์สาธารณะในการปรับปรุงสนามบินอุดรธานี และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมการบินพาณิชย์มีความประสงค์ที่จะดำเนินการปรับปรุงสนามบินอุดรธานี เพื่อประโยชน์สาธารณะในการอำนวยความสะดวกในการขนส่งทางอากาศอันเป็นสาธารณูปโภค และกิจการอื่นอันเกี่ยวเนื่องกับสนามบิน ซึ่งกรมการบินพาณิชย์ได้ดำเนินการสำรวจที่ดินที่จะเวนคืนและเข้าไปครอบครองที่ดินเพื่อใช้ประโยชน์ในที่ดินที่จะเวนคืนแล้ว ในการนี้ เจ้าหน้าที่ได้ติดต่อทำความตกลงกับราษฎรผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินที่จำเป็นต้องใช้ในการ

---

[203] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 18/2535, วันที่ 20 มีนาคม 2535, หน้า 76, 80 และ 82.

[204] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 18/2535, วันที่ 20 มีนาคม 2535, หน้า 87,90 และ 91-93.

ดำเนินการเสร็จไปด้วยดีเป็นส่วนใหญ่แล้ว แต่ยังมีเจ้าของที่ดินบางรายไม่ยินยอมขายที่ดินให้แก่ทางราชการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

113. วันที่ 29 เมษายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลปากข้าวสาร ตำบลโคกสว่าง ตำบลนาโฉง ตำบลปากเพรียว และตำบลดาวเรือง อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 สายกรุงเทพฯ-เชียงราย ตอนเลี่ยงเมืองสระบุรี พ.ศ. 2535 (ร.จ. เล่ม 109 ตอนที่ 55 หน้า 13-15)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 20 มีนาคม 2535[205] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลปากข้าวสาร ตำบลโคกสว่าง ตำบลนาโฉง ตำบลปากเพรียว และตำบลดาวเรือง อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 สายกรุงเทพฯ-เชียงราย ตอนเลี่ยงเมืองสระบุรี และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ดำเนินการเพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายเลี่ยงเมืองสระบุรี ในท้องที่อำเภอสระบุรี จังหวัดสระบุรี พ.ศ. 2527 ซึ่งออกตามความในข้อ 63 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 ยังไม่แล้วเสร็จ ต่อมาได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของ คณะปฏิวัติ ฉบับที่ 295 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530 ยกเลิกความในส่วนที่ 3 การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างหรือขยายทางหลวง ข้อ 63 ถึงข้อ 80 แห่ง ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับดังกล่าว อันเป็นผลทำให้อำนาจในการดำเนินการเพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัติดังกล่าวต้องสิ้นสุดลง แต่โดยที่กรมทางหลวงยังมีความจำเป็นจะต้องได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลปากข้าวสาร ตำบลโคกสว่าง ตำบลนาโฉง ตำบลปากเพรียว และตำบลดาวเรือง อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินตอนดังกล่าวให้แล้วเสร็จ ต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

114. วันที่ 30 มิถุนายน 2535

ประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 1) พุทธศักราช 2535 (ร.จ. เล่ม 109 ตอนที่ 72 หน้า 1)

---

[205] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 18/2535, วันที่ 20 มีนาคม 2535, หน้า 10, 168-169 และ 171.

115. วันที่ 30 มิถุนายน 2535

ประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 72 หน้า 5)

116. วันที่ 30 มิถุนายน 2535

ประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2535 (ร.จ. เล่ม 109 ตอนที่ 72 หน้า 8)

117. วันที่ 12 กันยายน 2535

ประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 4) พุทธศักราช 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 95 หน้า 1)

118. วันที่ 4 พฤศจิกายน 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 111 หน้า 1-2)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 7 ตุลาคม 2535[206] มีผู้เสนอ 2 ฉบับ คือ

1. นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ และ นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีการขยายเวลาการบังคับใช้ของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 และ**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 6 ตุลาคม 2535 กับผู้ที่ซื้อรถใหม่ ประกอบกับกฎกระทรวงที่ได้กำหนดประเภทรถที่จะเอาประกัน และเบี้ยประกันยังไม่เป็นธรรมกับผู้ใช้รถเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ประสบภัยจะได้รับการชดใช้ค่าเสียหาย รวมทั้งไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงในอัตราการเสี่ยงภัย และการจัดแบ่งประเภทของรถที่ประกันภัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งรถจักรยานยนต์รับจ้าง ซึ่งไม่มีสารบบการจดทะเบียนและรถยนต์ที่ใช้ในการเกษตร ซึ่งจะเห็นได้ชัดเจนว่า อัตราการเสี่ยงภัยแตกต่างกันมาก ซึ่งจำเป็นต้องขยายเวลาการบังคับใช้ของกฎหมายฉบับนี้ออกไปจนถึงวันที่ 5 เมษายน พ.ศ. 2536

2. ฉบับนายจำลอง ครุฑขุนทด เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 2 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 มีบทบัญญัติไม่เหมาะสมบางประการ และยังมีปัญหาในการบังคับใช้และการปฏิบัติตาม สมควรขยายระยะเวลาการใช้บังคับออกไปก่อน เพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของนายจำลอง ครุฑขุนทด เป็นหลัก วาระที่ 2 พิจารณา โดยคณะกรรมาธิการ

---

[206] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 4/2535 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 7 ตุลาคม 2535, หน้า 290, 295 และ 334.

เต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 14 ตุลาคม 2535[207]

พระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 9 ตุลาคม 2535 การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนน้อย วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงส่วนน้อย

119. วันที่ 4 ธันวาคม 2535

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเหรียญเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เนื่องในมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 5 รอบ พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 117 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 19 พฤศจิกายน 2535[208] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีเหรียญเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เนื่องในมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 5 รอบ และ**เหตุผล**ว่าเพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติ และรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณในองค์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ ที่ได้ทรงประกอบพระราชกรณียกิจอันเป็นคุณประโยชน์อย่างยิ่งต่อประเทศชาติและอาณาประชาราษฎร์มาโดยตลอด ในวโรกาสที่เจริญพระชนมายุ 60 พรรษา ใน พ.ศ. 2535 สมควรให้มีเหรียญเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากอย่างเป็นเอกฉันท์ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 27 พฤศจิกายน 2535[209] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[207] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง ครั้งที่ 2/2535, วันที่ 9 ตุลาคม 2535, หน้า 262 และ 265-266.

[208] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร สมัยสามัญ ครั้งที่ 15/2535 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง วันที่ 19 พฤศจิกายน 2535, หน้า 113, 128-129 และ 141.

[209] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 6/2535 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 27 พฤศจิกายน 2535, หน้า 467 และ 471.

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ ปี 2536

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1. พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2536[1]	833
2. พระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติผู้อำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ พ.ศ. 2519 พ.ศ. 2536	833
3. พระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2536	834
4. พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของกระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2536	835
5. พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2536	837
6. พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงกลาโหม ไปเป็นของกรมราชองครักษ์ กระทรวงกลาโหม พ.ศ. 2536	838
7. พระราชบัญญัติตั้งจังหวัดสระแก้ว พ.ศ. 2536	839
8. พระราชบัญญัติตั้งจังหวัดอำนาจเจริญ พ.ศ. 2536	840
9. พระราชบัญญัติตั้งจังหวัดหนองบัวลำภู พ.ศ. 2536	841
10. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2536	842
11. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2536	843
12.พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2536	844
13. พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออก และนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2536	845
14. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2536	846
15.พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลลิดล อำเภอเมืองยะลา เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 409 สายนาเกตุ-ต่อเขตเทศบาลเมืองยะลา ควบคุม พ.ศ. 2536	847
16.พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบ้านใหม่ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 306 สายต่อเขตกรุงเทพมหานคร ควบคุม-รังสิต ตอนบ้านกอนเดิง-บ้านดาบ (1) พ.ศ. 2536	848
17.พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลตลิ่งงาม ตำบลหน้าเมืองและตำบลมะเร็ต อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 4170 สายบ้านสระเกศ-บ้านหัวถนน พ.ศ. 2536	849

[1] ดูรายละเอียดในหมวดงบประมาณรายจ่ายประจำปี

เรื่อง	หน้า
18.พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลวานรนิวาส ตำบลขัวก่าย อำเภอวานรนิวาส และตำบลวาใหญ่ อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 2307 สายแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 222 (วานรนิวาส)-บรรจบทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 2094 (บ้านเชือม) พ.ศ. 2536	849
19.พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลอ่างทอง ตำบลหน้าเมือง ตำบลมะเร็ต ตำบลบ่อผุด และตำบลแม่น้ำ อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 4169 สายรอบเกาะสมุย พ.ศ. 2536	850
20.พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลเชียงรากใหญ่ อำเภอสามโคก ตำบลบางพูด อำเภอเมืองปทุมธานี เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 3214 สามแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 347-สถานีวิทยุ คลองหลวง ตอนแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 347-บรรจบทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 1 (บางขัน) พ.ศ. 2536	851
21.พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การข่ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชีย และแปซิฟิก พ.ศ. 2536	852
22.พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2537[2]	852
23.พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่ตำบลห้วยโป่ง และตำบลมาบตาผุด อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง ให้แก่การนิคมอุตสาหกรรม แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2536	853
24.พระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2536	853
25.พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลปากช่อง และตำบลจันทึก อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 2247 สายปากช่อง-บรรจบทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 205 (จงโก) ตอนอำเภอปากช่อง-บ้านลำสมพุง พ.ศ. 2536	854
26.พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลหัวทะเล อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 226 สายนครราชสีมา-อุบลราชธานี ตอนอำเภอเมืองนครราชสีมา อำเภอจักราช พ.ศ. 2536	855
27.พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลช้างเผือก อำเภอเมืองเชียงใหม่ และตำบลดอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 207 สายต่อเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ควบคุม-ฝาง ตอนจังหวัดเชียงใหม่-อำเภอแม่ริม พ.ศ. 2536	856
28.พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี อำเภอบ้านนา อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก และอำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อสร้างทางรถไฟสายชุมทางแก่งคอย-คลองสิบเก้า พ.ศ. 2536	857

[2] ดูรายละเอียดในหมวดงบประมาณรายจ่ายประจำปี

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ในปี 2536

1. วันที่ 20 มีนาคม 2536

ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2536 (ร.จ.เล่ม 110 ตอนที่ 33 หน้า 1-43)

2. วันที่ 31 มีนาคม 2536

ประกาศใช้พระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติผู้อำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ พ.ศ. 2519 พ.ศ. 2536 (ร.จ.เล่ม 110 ตอนที่ 38 หน้า 1-2)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 26 พฤศจิกายน 2535[1] มีผู้เสนอ 2 ฉบับ คือ

1. ฉบับ คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ** ให้ยกเลิกกฎหมายว่าด้วยผู้อำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติผู้อำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อยภายใน พ.ศ. 2519 ได้ตราขึ้นเพื่อให้เป็นมาตรการพิเศษในการดำเนินการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศในสภาวการณ์ของบ้านเมืองในขณะหนึ่ง แต่ในปัจจุบันนี้สถานการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไปเห็นสมควรยกเลิกมาตรการดังกล่าวเสียได้

2. ฉบับ นายสุทิน นพเกตุ และนายอาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติผู้อำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ พ.ศ. 2519 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติผู้อำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ พ.ศ. 2519 เป็นกฎหมายที่ให้อำนาจแก่ผู้อำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศอย่างไม่มีขอบเขต และเป็นกฎหมายที่ออกมาใช้บังคับในระหว่างที่มีเหตุการณ์ไม่สงบเรียบร้อยในขณะที่มีการปฏิรูปการปกครองแผ่นดินซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวได้ผ่านพ้นไปแล้ว สมควรยกเลิกกฎหมายดังกล่าวเสีย

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 4 ธันวาคม 2535[2] ให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาก่อนรับหลักการ และวันที่ 1 มีนาคม 2536[3] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ

---

[1] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 17/2535 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 26 พฤศจิกายน 2535, หน้า 239-424.

[2] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 7/2535 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 4 ธันวาคม 2535, หน้า 55.

[3] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2536 สมัยวิสามัญ, วันที่ 1 มีนาคม 2536, หน้า 193.

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

3. วันที่ 25 กรกฎาคม 2536

ประกาศใช้พระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2536 (ร.จ.เล่ม 110 ตอนที่ 99 หน้า 1-4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 9 ธันวาคม 2535[4] มีผู้เสนอ 3 ฉบับ คือ

1. ฉบับ คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้**

(1) แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 4 เพื่อจัดตั้งกระทรวงแรงงาน

(2) แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 19 และมาตรา 20 เพื่อปรับปรุง การกำหนดอำนาจหน้าที่และปรับปรุง การจัดระเบียบราชการในกระทรวงมหาดไทย

(3) เพิ่มหมวด 9 ทวิ มาตรา 22 ทวิ และมาตรา 22 ตรี เพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่และจัดระเบียบราชการในกระทรวงแรงงาน

และ**เหตุผล** ว่าเป็นการสมควรจัดตั้งกระทรวงแรงงานขึ้น โดยให้มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการบริหารด้านแรงงาน เพื่อให้การจัดหางาน การพัฒนาฝีมือแรงงาน การสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานและการประกันสังคมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน โดยรวมส่วนราชการที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการบริหารด้านแรงงานของกระทรวงมหาดไทย คือ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานและสำนักงานประกันสังคม จัดตั้งเป็นกระทรวงแรงงาน

2. ฉบับ นายดนัยฤทธิ์ วัชราภรณ์ และ นายชูชัย มุ่งเจริญพร เป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้**แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 4 มาตรา 19 และมาตรา 20 และเพิ่มหมวด 8 ทวิ มาตรา 20 ทวิ และมาตรา 20 ตรี แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2534 และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมเพื่อขยายขอบเขตหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารด้านแรงงาน เพื่อให้มีการจ้างงานอย่างกว้างขวางและแก้ไขปัญหาการว่างงาน การส่งเสริม และคุ้มครองการใช้แรงงาน การพัฒนาแรงงาน การกำหนดให้มีหลักประกันความมั่นคงทางสังคม และความปลอดภัยในการทำงาน การส่งเสริมแรงงานสัมพันธ์และการควบคุมการทำงานของคนต่างด้าว การบริการสังคม การสงเคราะห์ฟื้นฟู พัฒนา เพื่อปกป้องแก้ไขบรรเทา และขจัดความทุกข์ยากเดือดร้อนของประชาชนเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการของสังคมเศรษฐกิจและการเมืองของประเทศในปัจจุบัน ซึ่งได้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว และเพื่อเป็นการช่วยเหลือและเอื้ออำนวยประโยชน์ให้แก่ประชาชนได้อย่างทั่วถึง

3. ฉบับ พล.ต.อ. ประมาณ อดิเรกสาร กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้** แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4 มาตรา 19 มาตรา 20 และเพิ่มหมวด 9 ทวิ มาตรา 22 ทวิ และ มาตรา 22 ตรี แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2534 และ**เหตุผล**ว่า

---

[4] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 19/2535 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 9 ธันวาคม 2535, หน้า 339-369.

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมขึ้นให้มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการบริหารด้านแรงงานและสวัสดิการสังคมเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ ให้การพัฒนาแรงงาน มาตรฐานแรงงาน การสวัสดิการแรงงานและสังคม การประกันสังคมและการประชาสงเคราะห์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันโดยรวมส่วนราชการที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการบริหารด้านแรงงาน และสวัสดิการสังคมของกระทรวงมหาดไทย คือกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงาน สำนักงานประกันสังคมและกรมประชาสงเคราะห์ เพื่อจัดตั้งเป็นกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 3 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักและให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2536[5] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 3 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 14 พฤษภาคม 2536[6] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการสามัญการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา ในการพิจารณาในวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2536[7] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

4. วันที่ 25 กรกฎาคม 2536

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงมหาดไทยไปเป็นของกระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2536 (ร.จ.เล่ม 110 ตอนที่ 99 หน้า 5-10)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 9 ธันวาคม 2535[8] มีผู้เสนอ 3 ฉบับ คือ

1. ฉบับ คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้โอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของกระทรวงแรงงาน ดังต่อไปนี้

(1) โอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงมหาดไทยไปเป็นของกรมการจัดหางาน กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน และสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงแรงงาน

(2) โอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของกรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงาน กระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของกรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงาน และสำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงแรงงาน

---

[5] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 1/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 6 พฤษภาคม 2536, หน้า 112.

[6] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 2/2536 สมัยสามัญครั้งที่สอง, วันที่ 14 พฤษภาคม 2536, หน้า 175-177.

[7] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 3/2536 สามัญครั้งที่สอง, วันที่ 28 พฤษภาคม 2536, หน้า 258-259.

[8] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 19/2535 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 9 ธันวาคม 2535, หน้า 371-414.

(3) โอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของสำนักงานประกันสังคม กระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของสำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการจัดตั้งกระทรวงแรงงาน ในการนี้สมควรโอนอำนาจหน้าที่กิจการทรัพย์สินสิทธิ หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และสำนักงานประกันสังคม กระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของกรมการจัดหางาน กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงาน สำนักงานประกันสังคม กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงาน สำนักงานประกันสังคม และสำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงแรงงาน

2. ฉบับ นายดนัยฤทธิ์ วัชราภรณ์ และ นายชูชัย มุ่งเจริญพร เป็นผู้เสนอ มี **หลักการ**ให้โอนกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงมหาดไทยไปเป็นของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการจัดตั้งกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม สมควรโอนกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงมหาดไทย เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมประชาสงเคราะห์ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และสำนักงานประกันสังคม ไปเป็นของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

3. ฉบับ พล.ต.อ. ประมาณ อดิเรกสาร กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้**

1. โอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของกรมประชาสงเคราะห์กระทรวงมหาดไทยในส่วนของกองนิคมสร้างตนเอง กองสงเคราะห์ชาวเขา กองแบบแผนและสำรวจ และสถาบันวิจัยชาวเขาไปเป็นของกรมการตั้งถิ่นฐานประชากร กระทรวงมหาดไทย

2. โอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของกรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย นอกจากที่โอนไปเป็นของกรมการตั้งถิ่นฐานประชากร กระทรวงมหาดไทยไปเป็นของกรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคม

3. โอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานไปเป็นของกรมส่งเสริมการมีงานทำและสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคม

4. โอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงมหาดไทยไปเป็นของกรมมาตรฐานแรงงาน กรมสวัสดิการแรงงานและสังคม และสำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

5. โอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของสำนักงานประกันสังคม กระทรวงมหาดไทยไปเป็นของสำนักงานประกันสังคม กรมสวัสดิการแรงงานและสังคม และสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการจัดตั้งกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมขึ้น จึงสมควรโอนอำนาจหน้าที่กิจการทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกรมประชาสงเคราะห์ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และสำนักงานประกันสังคม กระทรวงมหาดไทยไปเป็นของกรมการตั้งถิ่นฐานประชากร กระทรวงมหาดไทย กรมประชาสงเคราะห์ กรมพัฒนาแรงงาน กรมมาตรฐานแรงงาน กรมส่งเสริมการมีงานทำ กรมสวัสดิการแรงงานและสังคม สำนักงานประกันสังคม และสำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 316 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 (ฉบับที่ ..) **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมความในข้อ 40 แห่งประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 316 ลงวันที่ 13 ธันวาคม

พ.ศ. 2515 และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรโอนการเคหะแห่งชาติ กระทรวงมหาดไทยไปขึ้นกับกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 3 ฉบับด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรี เป็นหลักและให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาและเห็นชอบแก้ไขความในเหตุผลฉบับที่ 2 เป็นร่างใหม่ ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2536[9] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณา ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ส่วนร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 13 ร่างฉบับนี้ตกไปด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 45 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 134 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภาวันที่ 14 พฤษภาคม 2536[10] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการบริหารและยุติธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2536[11] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้มีมติเห็นว่าเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมเล็กน้อย และเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก คะแนนเสียงไม่เห็นชอบส่วนน้อย เมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2536[12]

5. วันที่ 16 สิงหาคม 2536

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2536 (ร.จ. เล่ม 110 ตอนที่ 112 หน้า 1-4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 25 พฤศจิกายน พ.ศ. 2535[13] ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. 2503 ดังนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมวรรคสองของมาตรา 4 เพื่อกำหนดให้การใช้กำลังทหารในการปราบปรามการจลาจลเป็นไปตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

(2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 8 เพื่อกำหนดให้กรมราชองครักษ์เป็นส่วนราชการขึ้นตรงต่อกระทรวงกลาโหม

---

[9] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 1/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 6 พฤษภาคม 2536, หน้า 133-152.

[10] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 2/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 14 พฤษภาคม 2536, หน้า 205.

[11] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 3/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 28 พฤษภาคม 2536, หน้า 292.

[12] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 8/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, ในวันพุธที่ 2 มิถุนายน 2536, หน้า 37-38.

[13] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 16/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 25 พฤศจิกายน 2535, หน้า 163-231.

(3) เพิ่มเติมมาตรา 10 ทวิ เพื่อกำหนดหน้าที่ของกรมราชองครักษ์

(4) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 17 เพื่อกำหนดให้กรมราชองครักษ์มีฐานะเป็นนิติบุคคล

(5) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 19 เพื่อกำหนดให้สมุหราชองครักษ์และรองสมุหราชองครักษ์ เป็นสมาชิกสภากลาโหม

และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากการใช้กำลังทหารเพื่อปฏิบัติการปราบปรามการจลาจลเป็นภารกิจสำคัญ ซึ่งเกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายต่าง ๆ และมีผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชน ดังนั้น เพื่อให้การสั่งใช้กำลังทหารเพื่อปฏิบัติการดังกล่าวเป็นไปตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี และนอกจากนี้ เพื่อให้กรมราชองครักษ์สามารถปฏิบัติภารกิจต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สมควรกำหนดให้กรมราชองครักษ์เป็นส่วนราชการขึ้นตรงต่อกระทรวงกลาโหม และมีฐานะเป็นนิติบุคคล มีหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยราชองครักษ์ และกฎหมายว่าด้วยนายตำรวจราชสำนักรวมทั้งหมดให้สมุหราชองครักษ์และรองสมุหราชองครักษ์ เป็นสมาชิกสภากลาโหม

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการทหารพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2536[14] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 25 มิถุนายน 2536[15] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่รับหลักการ 2 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการทหารพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2536[16] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 1 เสียง

6. วันที่ 16 สิงหาคม 2536

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงกลาโหม ไปเป็นของกรมราชองครักษ์ กระทรวงกลาโหม พ.ศ. 2536 (ร.จ. เล่ม 110 ตอนที่ 112 หน้า 5-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 25 พฤศจิกายน 2535[17] ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของกรมราชองครักษ์ สำนักงานปลัดกระทรวงไปเป็นของกรมราชองครักษ์ กระทรวงกลาโหม และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการยกฐานะ

---

[14] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 17 มิถุนายน 2536, หน้า 24-25.

[15] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 25 มิถุนายน 2536, หน้า 440-441.

[16] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 6/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 9 กรกฎาคม 2536, หน้า 32.

[17] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 16/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 25 พฤศจิกายน 2535, หน้า 233-238.

กรมราชองครักษ์ ในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงกลาโหม ขึ้นเป็นกรมราชองครักษ์ กระทรวงกลาโหม โดยพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ในการนี้สมควรโอนบรรดาอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงกลาโหม เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของกรมราชองครักษ์ สำนักงานปลัดกระทรวง ไปเป็นของกรมราชองครักษ์ กระทรวงกลาโหม

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการนี้ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการทหารพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2536[18] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 25 มิถุนายน 2536[19] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการทหารพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2536[20] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

7. วันที่ 2 กันยายน 2536

ประกาศใช้พระราชบัญญัติตั้งจังหวัดสระแก้ว พ.ศ. 2536 (ร.จ.เล่ม 110 ตอนที่ 125 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 7 กรกฎาคม 2536[21] มีผู้เสนอ 2 ฉบับ คือ

1. ฉบับ คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ตั้งจังหวัดสระแก้ว และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากจังหวัดปราจีนบุรี เป็นจังหวัดที่มีท้องที่ติดชายแดนมีอาณาเขตกว้างขวางและมีพลเมืองมาก ดังนั้น เพื่อประโยชน์แก่การปกครองการรักษาความมั่นคง และการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในท้องที่สมควรแยกอำเภอสระแก้ว อำเภอคลองหาด อำเภอตาพระยา อำเภอวังน้ำเย็น อำเภอวัฒนานคร และอำเภออรัญประเทศออกจากการปกครองของจังหวัดปราจีนบุรี รวมตั้งขึ้นเป็นจังหวัดสระแก้ว

2. ฉบับ นายบุรินทร์ หิรัญบูรณะ กับคณะ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ตั้งจังหวัดสระแก้ว และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากจังหวัดปราจีนบุรี เป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ติดกับแนวเขตชายแดน มีอาณาเขตกว้างขวางและมีพลเมืองมาก ต้องประสบปัญหาเกี่ยวกับผู้อพยพ ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่จากโจรผู้ร้ายตามแนวชายแดน อันเป็นปัญหาเกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศ ดังนั้นเพื่อประโยชน์แก่การปกครองการรักษาความมั่นคงและการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในท้องที่สมควรแยกอำเภอสระแก้ว อำเภอ

---

[18] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 15/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 17 มิถุนายน 2536, หน้า 32.

[19] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 25 มิถุนายน 2536 หน้า 449-450.

[20] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 6/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 9 กรกฎาคม 2536, หน้า 42.

[21] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 21/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 7 กรกฎาคม 2536, หน้า 91-112.

คลองหาด อำเภอตาพระยา อำเภอวังน้ำเย็น อำเภอวัฒนานครและอำเภออรัญประเทศ ออกจากการปกครองของจังหวัดปราจีนบุรีรวมจัดตั้งเป็นจังหวัดสระแก้ว

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2536[22] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 23 กรกฎาคม 2536[23] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

8. วันที่ 2 กันยายน 2536

ประกาศใช้พระราชบัญญัติตั้งจังหวัดอำนาจเจริญ พ.ศ. 2536 (ร.จ. เล่ม 110 ตอนที่ 125 หน้า 4-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 7 กรกฎาคม 2536[24] มีผู้เสนอ 3 ฉบับ คือ

1. ฉบับ คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ตั้งจังหวัดอำนาจเจริญ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากจังหวัดอุบลราชธานี เป็นจังหวัดที่มีท้องที่ติดชายแดน มีท้องที่ติดชายแดน มีอาณาเขตกว้างขวางและมีพลเมืองมาก ดังนั้น เพื่อประโยชน์แก่การปกครองการ
รักษาความมั่นคง และการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในท้องที่ สมควรแยกอำเภออำนาจเจริญ อำเภอกุดข้าวปุ้น อำเภอเขมราฐ อำเภอชานุมาน อำเภอพนา อำเภอเสนางคนิคม อำเภอหัวตะพาน และกิ่งอำเภอลืออำนาจ ออกจากการปกครอง ของจังหวัดอุบลราชธานี รวมตั้งขึ้นเป็นจังหวัดอำนาจเจริญ

2. ฉบับ นายสนิท จันทวงศ์ กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ตั้งจังหวัดอำนาจเจริญ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากจังหวัดอุบลราชธานี เป็นจังหวัดที่มีอาณาเขตกว้างขวางและมีพลเมืองมาก ดังนั้น เพื่อประโยชน์แก่การปกครอง การรักษาความมั่นคง การอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในทุกท้องที่ได้ทั่วถึงกัน สมควรแยกอำเภออำนาจเจริญ อำเภอหัวตะพาน อำเภอพนา อำเภอชานุมาน กิ่งอำเภอลืออำนาจ อำเภอกุดข้าวปุ้น อำเภอเขมราฐ และอำเภอเสนางคนิคม ออกจากการปกครองของจังหวัดอุบลราชธานี รวมตั้งเป็นจังหวัดอำนาจเจริญ

3. ฉบับ นายสุทัศน์ เงินหมื่น และ นายวิฑูรย์ นามบุตร เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ตั้งจังหวัดอำนาจเจริญ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากจังหวัดอุบลราชธานีเป็นจังหวัดที่มีอาณาเขตกว้างขวางมีประชากรหนาแน่น

---

[22] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 25/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 21 กรกฎาคม 2536, หน้า 419-428.

[23] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 23 กรกฎาคม 2536, หน้า 300.

[24] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 21/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่ 2, ในวันที่ 7 กรกฎาคม 2536, หน้า 113-159.

ดังนั้น เพื่อประโยชน์แก่การปกครอง การรักษาความมั่นคง และการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในทุกท้องที่ได้โดยทั่วถึงกัน สมควรแยกอำเภออำนาจเจริญ อำเภอหัวตะพาน อำเภอพนา อำเภอกุดข้าวปุ้น อำเภอเขมราฐ อำเภอชานุมาน อำเภอเสนางคนิคม และกิ่งอำเภอลืออำนาจ ออกจากการปกครองของจังหวัดอุบลราชธานี รวมตั้งเป็นจังหวัดอำนาจเจริญ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 3 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรี เป็นหลัก และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2536[25] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 23 กรกฎาคม 2536[26] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

9. วันที่ 2 กันยายน 2536

ประกาศใช้พระราชบัญญัติตั้งจังหวัดหนองบัวลำภู พ.ศ. 2536 (ร.จ. เล่ม 110 ตอนที่ 125 หน้า 7-9)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 7 กรกฎาคม 2536[27] มีผู้เสนอ 4 ฉบับ คือ

1. ฉบับ คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ตั้งจังหวัดหนองบัวลำภู **และเหตุผล**ว่าเนื่องจากจังหวัดอุดรธานี เป็นจังหวัดที่มีอาณาเขตกว้างขวาง และมีพลเมืองมาก ดังนั้น เพื่อประโยชน์แก่การปกครอง การรักษาความมั่นคงและการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในท้องที่ สมควรแยกอำเภอหนองบัวลำภู อำเภอนากลาง อำเภอโนนสัง อำเภอศรีบุญเรือง และอำเภอสุวรรณคูหา ออกจากการปกครองจังหวัดอุดรธานี รวมตั้งขึ้นเป็นจังหวัดหนองบัวลำภู

2. ฉบับ นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ตั้งจังหวัดหนองบัวลำภู และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากจังหวัดอุดรธานีเป็นจังหวัดที่มีอาณาเขตกว้างขวาง เนื้อที่ 15,589,388 ตารางกิโลเมตร มีพลเมืองจำนวนมาก ประมาณ 1,835,196 คน แบ่งการปกครอง ออกเป็น 21 อำเภอ กับ 2 กิ่งอำเภอ 207 ตำบล 2,226 หมู่บ้าน 323,420 หลังคาเรือน มีเทศบาลเมือง 1 แห่ง สุขาภิบาล 33 แห่ง การคมนาคมติดต่อกันเป็นระยะทางประมาณ 50-120 กิโลเมตร และเป็นจังหวัดที่ใกล้เคียงกับจังหวัดชายแดน มีปัญหาเกี่ยวกับผู้อพยพ ปัญหาการแทรกซึม และการบ่อนทำลายของผู้ไม่ประสงค์ดี และผู้ก่อการร้ายทั้งภายในและภายนอกประเทศอันเป็นปัญหาเกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศ ดังนั้นเพื่อประโยชน์แก่การปกครอง การรักษาความมั่นคง

---

[25] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 25/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, ในวันที่ 21 กรกฎาคม 2536, หน้า 438.

[26] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 23 กรกฎาคม 2536, หน้า 311-312.

[27] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 21/2536 ถึง สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 7 กรกฎาคม 2536 หน้า 160-209.

และการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในท้องที่ สมควรแยกอำเภอหนองบัวลำภู อำเภอนากลาง อำเภอสุวรรณคูหา อำเภอศรีบุญเรือง อำเภอโนนสัง อำเภอผือ อำเภอน้ำโสม กิ่งอำเภอนายูง ออกจากการปกครองของจังหวัดอุดรธานี รวมจัดตั้งเป็นจังหวัดหนองบัวลำภู

3. ฉบับ นายไพรัช นุชิต เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ตั้งจังหวัดหนองบัวลำภู และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากจังหวัดอุดรธานี เป็นจังหวัดที่มีอาณาเขตกว้างขวางมีพลเมืองจำนวนมาก และเป็นจังหวัดที่ใกล้เคียงกับจังหวัดชายแดน มีปัญหาเกี่ยวกับผู้อพยพ ปัญหาการแทรกซึม และการบ่อนทำลายของผู้ไม่ประสงค์ดี และผู้ก่อการร้ายทั้งภายในและภายนอกประเทศ อันเป็นปัญหาเกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศ ดังนั้นเพื่อประโยชน์แก่การปกครอง การรักษาความมั่นคงและการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในท้องที่ สมควรจะแยกอำเภอหนองบัวลำภู อำเภอนากลาง อำเภอสุวรรณคูหา อำเภอศรีบุญเรือง อำเภอโนนสัง อำเภอน้ำโสม และกิ่งอำเภอนายูง ออกจากการปกครองของจังหวัดอุดรธานี รวมจัดตั้งเป็นจังหวัดหนองบัวลำภู

4. ฉบับ นายไชยา พรหมา และ นายวิเชียร ขาวขำ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ตั้งจังหวัดหนองบัวลำภู และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากจังหวัดอุดรธานี เป็นจังหวัดที่มีอาณาเขตกว้างขวาง และมีพลเมืองมาก ทั้งยังเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ใกล้เคียงกับจังหวัดชายแดน มีปัญหาเกี่ยวกับผู้อพยพปัญหาการแทรกซึมและการบ่อนทำลายของผู้ไม่ประสงค์ดีและผู้ก่อการร้ายทั้งภายในและภายนอกประเทศอันเป็นปัญหาเกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศ ดังนั้นเพื่อประโยชน์แก่การปกครอง การรักษาความมั่นคง และการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในท้องที่ สมควรแยกอำเภอหนองบัวลำภู อำเภอนากลาง อำเภอสุวรรณคูหา อำเภอน้ำโสม อำเภอศรีบุญเรือง อำเภอโนนสัง และกิ่งอำเภอนายูง ออกจากการปกครองของจังหวัดอุดรธานี รวมจัดตั้งเป็นจังหวัดหนองบัวลำภู

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 4 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นหลัก และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2536[28] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 23 กรกฎาคม 2536[29] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ในวาระที่ 2 พิจารณาโดยคระกรรมาธิการ เต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

10. วันที่ 6 กันยายน 2536

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2536 (ร.จ. เล่ม 110 ตอนที่ 127 หน้า 1-3)

---

[28] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 25 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 21 กรกฎาคม 2536, หน้า 455.

[29] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 23 กรกฎาคม 2536, หน้า 325.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 23 มิถุนายน 2536[30] ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 เพื่อกำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ และเลขาธิการคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี และ**เหตุผล**ว่า โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมาธิการพิเศษเพื่อประสานงาน โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี และโดยที่พระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ซึ่งได้ใช้บังคับแล้ว บัญญัติให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ เป็นส่วนราชการสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีเลขาธิการคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ในการนี้ต้องแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 เพื่อกำหนดให้หัวหน้าส่วนราชการทั้งสองเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่รับหลักการ 1 เสียง และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2536[31] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 29 กรกฎาคม 2536[32] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

11. วันที่ 6 กันยายน 2536

ประกาศใช้พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2536 (ร.จ. เล่ม 110 ตอนที่ 127 หน้า 46)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 23 มิถุนายน 2536[33] ฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม เพื่อจัด

---

[30] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 16 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 23 มิถุนายน 2536, หน้า 166-208.

[31] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 25 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 21 กรกฎาคม 2536, หน้า 467.

[32] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 9 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 29 กรกฎาคม 2536, หน้า 340.

[33] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 16 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 23 มิถุนายน 2536, หน้า 210-215.

ตั้งสำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และ**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงส่วนราชการในสำนักนายกรัฐมนตรีเสียใหม่ โดยจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบในการปฏิบัติงานสนองพระราชดำริ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการในร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการและให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2536[34] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 29 กรกฎาคม 2536[35] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

12. วันที่ 6 กันยายน 2536

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2536 (ร.จ. เล่ม 110 ตอนที่ 127 หน้า 7-9)

พระราชบัญญัตินี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันพุธที่ 23 มิถุนายน 2536[36] ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วน ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สำนักนายกรัฐมนตรี **และเหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการยกฐานะสำนักงานคณะกรรมการพิเศษ เพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ในสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จัดตั้งเป็นสำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ในสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบในการปฏิบัติงานสนองพระราชดำริ ในการนี้สมควรให้โอนอำนาจหน้าที่กิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สำนักนายกรัฐมนตรี

---

[34] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 25 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 21 กรกฎาคม 2536, หน้า 476.

[35] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 29 กรกฎาคม 2536, หน้า 352.

[36] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 16/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 23 มิถุนายน 2536, หน้า 216-220.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2536[37] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 29 กรกฎาคม 2536[38] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

13. วันที่ 6 กันยายน 2536

ประกาศใช้พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2536 (ร.จ. เล่ม 110 ตอนที่ 127 หน้า 10-18)

พระราชบัญญัตินี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 19 พฤษภาคม 2536[39] ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยธนาคารเพื่อการส่งออก และนำเข้าแห่งประเทศไทย และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ปัจจุบันการค้าระหว่างประเทศมีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ประกอบด้วยการค้าระหว่างประเทศมีการแข่งขันกันมากขึ้น จึงสมควรจัดตั้งธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ขึ้นเป็นองค์กรทำหน้าที่ให้บริการทางการเงินและบริการด้านอื่น เพื่อสนับสนุนการค้าระหว่างประเทศ อันจะเป็นการอำนวยประโยชน์ต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่รับหลักการ 1 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2536[40] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก คะแนนเสียงไม่เห็นชอบส่วนน้อย

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 23 กรกฎาคม 2536[41] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการ

---

[37] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 25/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 21 กรกฎาคม 2536, หน้า 485-486.

[38] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 9/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 29 กรกฎาคม 2536, หน้า 361-362.

[39] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 4/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 19 พฤษภาคม 2536, หน้า 262-338.

[40] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 25/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 21 กรกฎาคม 2536, หน้า 417.

[41] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 23 กรกฎาคม 2536, หน้า 288-289.

การคลังและการธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2536[42] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

14. วันที่ 6 กันยายน 2536

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2536 (ร.จ. เล่ม 110 ตอนที่ 128 หน้า 1-17)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 21 กรกฎาคม 2536[43] มีผู้เสนอ 2 ฉบับ คือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. 2521 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขมาตรา 6 ทวิ เพื่อกำหนดอัตราเงินเดือน และเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งของข้าราชการตุลาการ และตะโต๊ะยุติธรรม

(2) เพิ่มมาตรา 6 ทวิ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การปรับอัตราเงินเดือน

(3) แก้ไขมาตรา 14 วรรคหนึ่ง เพื่อกำหนดตำแหน่งข้าราชการตุลาการ

(4) แก้ไขมาตรา 15 เพื่อกำหนดระดับชั้น และการรับเงินเดือนของข้าราชการตุลาการ

(5) ยกเลิกมาตรา 16 โดยนำหลักการไปบัญญัติรวมกับมาตรา 6

(6) เพิ่มเติมมาตรา 24 วรรคสอง เพื่อวางหลักเกณฑ์การปรับเงินเดือนของ ข้าราชการธุรการ ที่โอนมาเป็นว่าราชการตุลาการให้เข้ากับอัตราเงินเดือนในชั้นที่โอนมา

(7) ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนว่าราชการตุลาการ และบัญชีอัตราเงินเดือนตะโต๊ะยุติธรรมท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการที่ใช้อยู่ในปัจจุบันและให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนที่ปรับปรุงใหม่แทน

(8) กำหนดบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการตุลาการและตะโต๊ะยุติธรรม

(9) กำหนดหลักเกณฑ์การปรับอัตราเงินเดือนสำหรับการบรรจุบุคคลที่เคยเป็นข้าราชการตุลาการกลับเข้ารับราชการ

และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการ และตะโต๊ะยุติธรรม ในบัญชีอัตราเงินเดือนท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. 2521 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2531 ยังไม่สอดคล้องกับอัตราค่าจ้างในกลุ่มวิชาชีพต่าง ๆ ทั้ง ๆ ที่ข้าราชการตุลาการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพในทางกฎหมายมีหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีให้ความเป็นธรรมแก่ประชาชนในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ซึ่งนับว่าเป็นอำนาจหน้าที่ที่มีความสำคัญยิ่ง และชั้นของข้าราชการตุลาการที่กำหนดไว้เดิมไม่เหมาะสมจึงเห็นสมควรปรับปรุงกำหนดชั้นและอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการ

---

[42] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 9/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 29 กรกฎาคม 2536, หน้า 395.

[43] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 25/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 21 กรกฎาคม 2536, หน้า 188-298.

และดะโต๊ะยุติธรรมเสียใหม่ และในขณะเดียวกัน เห็นควรกำหนดให้มีเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการตุลาการและดะโต๊ะยุติธรรมขึ้น

2. ฉบับ นายมนตรี พงษ์พานิช เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 6 มาตรา 14 มาตรา 15 มาตรา 16 มาตรา 24 และปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการ และบัญชีอัตราเงินเดือนดะโต๊ะยุติธรรม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. 2521 ให้เหมาะสมและเป็นธรรมยิ่งขึ้น และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการและดะโต๊ะยุติธรรมในบัญชีอัตราเงินเดือน ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. 2521 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2531 ไม่สอดคล้องกับภาระความรับผิดชอบและสภาวะของสังคมในขณะที่ข้าราชการฝ่ายอื่น ได้รับการแก้ไขไปแล้ว ทั้ง ๆ ที่ข้าราชการตุลาการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพในทางกฎหมาย มีหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดี ให้ความเป็นธรรมแก่ประชาชนในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ซึ่งนับว่าเป็นอำนาจหน้าที่ที่มีความสำคัญยิ่ง และชั้นของข้าราชการตุลาการที่กำหนดไว้เดิมไม่เหมาะสม จึงเห็นสมควรปรับปรุงกำหนดชั้นและอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการและดะโต๊ะยุติธรรมเสียใหม่ โดยเห็นควรกำหนดให้มีเงินประจำตำแหน่งข้าราชการตุลาการ และดะโต๊ะยุติธรรมเสียใหม่ โดยเห็นควรกำหนดให้มีเงินประจำตำแหน่งข้าราชการตุลาการและดะโต๊ะยุติธรรมเพื่อความเหมาะสมกับความรับผิดชอบในสภาวะค่าครองชีพปัจจุบัน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติ ทั้ง 2 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 23 กรกฎาคม 2536[44] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

15. วันที่ 10 กันยายน 2536

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลลิดล อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 409 สายนาเกตุ-ต่อเขตเทศบาลเมืองยะลา ควบคุม พ.ศ. 2536 (ร.จ. เล่ม 110 ตอนที่ 132 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 14 กรกฎาคม 2536[45] ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลลิดล อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 409 สายนาเกตุ-ต่อเขตเทศบาลเมืองยะลา ควบคุม และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืน เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 409 สายนาเกตุ-

---

[44] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 23 กรกฎาคม 2536, หน้า 181-182.

[45] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 23/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 14 กรกฎาคม 2536, หน้า 414-429.

ต่อเขตเทศบาลเมืองยะลาควบคุม ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนไว้แล้วก็ตาม พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 409 สายนาเกตุ-ต่อเขตเทศบาลยะลาควบคุม พ.ศ. 2531 เสร็จแล้ว สมควรดำเนินการเพื่อการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ดังกล่าวต่อไป

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้ส่งวุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 23 กรกฎาคม 2536[46] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

16. วันที่ 10 กันยายน 2536

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบ้านใหม่ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 306 สายต่อเขตกรุงเทพมหานคร ควบคุม-รังสิต ตอนบ้านกอนเดิง-บ้านดาบ(1) พ.ศ. 2536 (ร.จ.เล่ม 110 ตอนที่ 132 หน้า 4-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 14 กรกฎาคม 2536[47] ฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบ้านใหม่ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 306 สายต่อเขตกรุงเทพมหานคร-รังสิต ตอนบ้านกอนเดิง-บ้านดาบ และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืน เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 306 สายต่อเขตกรุงเทพมหานคร ควบคุม-รังสิต ตอนบ้านกอนเดิง-บ้านดาบ ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนด แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 306 สายต่อเขตกรุงเทพมหานคร-สายแยกบางพูน-บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 (รังสิต) ตอนบ้านกอนเดิง-บ้านดาบ พ.ศ. 2529 เสร็จแล้ว สมควรดำเนินดำเนินการเพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ดังกล่าวต่อไป

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่2พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภาและในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 23 กรกฎาคม 2536[48] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับ

---

[46] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 23 กรกฎาคม 2536, หน้า 261-262.

[47] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 23/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 14 กรกฎาคม 2536, หน้า 311-342.

[48] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 23 กรกฎาคม 2536 หน้า 216-217.

หลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

17. วันที่ 10 กันยายน 2536

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลตลิ่งงาม ตำบลหน้าเมือง และตำบลมะเร็ต อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 4170 สายบ้านสระเกศ-บ้านหัวถนน พ.ศ. 2536 (ร.จ. เล่ม 110 ตอนที่ 132 หน้า 7-9)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 14 กรกฎาคม 2536[49] ฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลตลิ่งงาม ตำบลหน้าเมือง และตำบลมะเร็ต อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 4170 สายบ้านสระเกศ-บ้านหัวถนน และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืน เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4170 สายบ้านสระเกศ-บ้านหัวถนน ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกา กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวง จังหวัดสายรอบเกาะสมุย สายน้ำตกหินลาด-โรงพยาบาล สายบ้านลิปะน้อย-บ้านโจรคร่ำ สายบ้านสระเกศ-บ้านหัวถนน สายบ้านสวนทุเรียน-บ้านบางเก่า และสายบ้านบ่อผุด-บ้านเกาะพาน พ.ศ. 2524 เสร็จแล้วสมควรดำเนินการเพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 23 กรกฎาคม 2536[50] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

18. วันที่ 10 กันยายน 2536

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลวานรนิวาส ตำบลขัวก่าย อำเภอวานรนิวาส และตำบลวาใหญ่ อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 2307 สามแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 222 (วานรนิวาส)-บรรจบทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 2094 (บ้านเชือม) พ.ศ. 2536 (ร.จ. เล่ม 110 ตอนที่ 132 หน้า 10-12)

---

[49] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 23/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 14 กรกฎาคม 2536, หน้า 434-445.

[50] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 23 กรกฎาคม 2536, หน้า 273.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 14 กรกฎาคม 2536[51] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลวานรนิวาส ตำบลขัวก่าย อำเภอวานรนิวาส และตำบลวาใหญ่ อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2307 สามแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 222 (วานรนิวาส)-บรรจบทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 2094 และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืน เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2307 สามแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 222 (วานรนิวาส)-บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2094 (บ้านเชือม) ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้แล้ว ตามพระราชกฤษฎีกา กำหนดแนวทางหลวง ที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดสามแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 222 (อำเภอวานรนิวาส)-บรรจบทางหลวงจังหวัด หมายเลข 2094 (บ้านเชือม) พ.ศ. 2525 เสร็จแล้วสมควรดำเนินการเพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 23 กรกฎาคม 2536[52]การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

19. วันที่ 10 กันยายน 2536

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลอ่างทอง ตำบลหน้าเมือง ตำบลมะเร็ต ตำบลบ่อผุด และตำบลแม่น้ำ อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 4169 สายรอบเกาะสมุย พ.ศ. 2536 (ร.จ. เล่ม 110 ตอนที่ 132 หน้า 13-15)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 14 กรกฎาคม 2536[53]ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลอ่างทอง ตำบลหน้าเมือง ตำบลมะเร็ต ตำบลบ่อผุด และตำบลแม่น้ำ อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 4195 สายรอบเกาะสมุย และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวง ได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืน เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4169 สายรอบเกาะสมุย ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางหลวงไว้แล้ว ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายรอบเกาะสมุย สายน้ำตกหินลาด-โรงพยาบาล สายบ้านลิปะน้อย-บ้านโจรคร่ำ สายบ้านสระเกศ-บ้านหัวถนน สายบ้านสวนทุเรียน-บ้านบางเก่า และสายบ้านบ่อผุด-บ้านเกาะพาน พ.ศ. 2524 เสร็จแล้ว สมควรดำเนินการเพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป

---

[51] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 23/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 14 กรกฎาคม 2536, หน้า 370-390.

[52] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 20 กรกฎาคม 2536, หน้า 243.

[53] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 23/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 14 กรกฎาคม 2536, หน้า 393-409.

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัติเข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 23 กรกฎาคม 2536[54] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

20. วันที่ 10 กันยายน 2536

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลเชียงรากใหญ่ อำเภอสามโคก ตำบลบางพูด อำเภอเมืองปทุมธานี เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 3214 สามแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 347-สถานีวิทยุ คลองหลวง ตอนแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 347-บรรจบทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 1 (บางขัน) พ.ศ. 2536 (ร.จ.เล่ม 110 ตอนที่ 132 หน้า 16-18)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 14 กรกฎาคม 2536[55] ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลเชียงรากใหญ่ อำเภอสามโคก ตำบลบางพูด อำเภอเมืองปทุมธานี และตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 3214 สายแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 347-สถานีวิทยุคลองหลวง ตอนแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 347-บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 (บางขัน) และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืน เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3214 สายแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 347-สถานีวิทยุคลองหลวง ตอนแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 347-บรรจบทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 1(บางขัน) ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนในท้องที่อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และอำเภอคลองหลวง อำเภอสามโคก อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี พ.ศ. 2531 เสร็จแล้ว สมควรดำเนินการเพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[54] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 23 กรกฎาคม 2536, หน้า 253.

[55] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 23/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 14 กรกฎาคม 2536, หน้า 349-365.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 23 กรกฎาคม 2536[56] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

21. วันที่ 16 กันยายน 2536

ประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การข่ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชีย และแปซิฟิก พ.ศ. 2536 (ร.จ.เล่ม 110 ตอนที่ 138 หน้า 1-2)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 14 กรกฎาคม 2536[57] ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การข่ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ประเทศไทยตกลงเข้าเป็นภาคีสมาชิก ในความตกลงองค์การข่ายงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชีย และแปซิฟิก เป็นผู้ดำเนินงาน และปฏิบัติภารกิจอันเป็นหน้าที่ขององค์การให้เป็นไปตามความตกลง ดังนั้นเพื่อให้องค์การและเจ้าหน้าที่ขององค์การได้รับเอกสิทธิ์ และความคุ้มครองป้องกันในการดำเนินงาน และการปฏิบัติงานขององค์การในประเทศไทย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2536[58] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 29 กรกฎาคม 2536[59] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

22. วันที่ 23 กันยายน 2536

ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2537 (ร.จ. เล่ม 110 ตอนที่ 144 หน้า 1-43)

---

[56] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 23 กรกฎาคม 2536, หน้า 232.

[57] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 23/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 14 กรกฎาคม 2536, หน้า 504-520.

[58] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 27/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 28 กรกฎาคม 2536, หน้า 200-201.

[59] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 9/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 29 กรกฎาคม 2536, หน้า 374.

23. วันที่ 16 ธันวาคม 2536

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่ตำบลห้วยโป่ง และตำบลมาบตาพุด อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง ให้แก่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2536 (ร.จ. เล่ม 110 ตอนที่ 211 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 13 ตุลาคม 2536[60] ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลมาบตาพุด อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง ให้แก่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติแผ่นดินสำหรับประชาชน ใช้ร่วมกันประเภททางสาธารณะ คลองสาธารณะ และป่าชายสาธารณะ ในท้องที่ตำบลห้วยโป่ง และตำบลมาบตาพุด อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง ซึ่งมีเนื้อที่รวมกันประมาณ 225 ไร่ 3 งาน 34 ตารางวา ปัจจุบันพื้นที่ส่วนใหญ่ได้หมดสภาพที่พลเมืองใช้ประโยชน์ร่วมกันแล้ว การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จึงมีความประสงค์จะนำที่ดินดังกล่าวไปใช้ประโยชน์เพื่อการอุตสาหกรรม และในการนี้การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้จัดหาที่ดินซึ่งเป็นของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เนื้อที่ประมาณ 313 ไร่ - งาน 24.27 ตารางวา ซึ่งอยู่ในท้องที่เดียวกันมาแลกเปลี่ยนทำเป็น ถนน และคลองสาธารณะสายใหม่ สำหรับให้พลเมืองใช้ร่วมกันแทนแล้ว สมควรโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินดังกล่าวให้แก่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 22 ตุลาคม 2536[61] การพิจารณาได้กระทำสาม วาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

24. วันที่ 17 ธันวาคม 2536

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2536 (ร.จ. เล่ม 110 ตอนที่ 213 หน้า 1-4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 22 กันยายน 2536[62] ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. 2501 ดังต่อไปนี้

1. เพิ่มบทนิยาม คำว่า "พนักงานเจ้าหน้าที่" ในมาตรา 4

---

[60] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 7 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, ในวันพุธที่ 13 ตุลาคม 2536, หน้า 70-74.

[61] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 4/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง," วันที่ 22 ตุลาคม 2536, หน้า 296.

[62] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง," ในวันที่ 22 กันยายน 2536, หน้า 122-131.

2. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 10 เพื่อกำหนดขนาดเหรียญกษาปณ์ แต่ละชนิดราคาต้องมีเพียงขนาดเดียว

3. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 12 และมาตรา 13 เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการรับแลกเปลี่ยนเหรียญกษาปณ์ชำรุด

4. เพิ่มมาตรา 13 ทวิ และมาตรา 13 ตรี เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการถอนคืนเหรียญกษาปณ์

และ**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. 2501 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้วบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดทำและนำออกใช้เหรียญกษาปณ์ การรับแลกเปลี่ยนเหรียญกษาปณ์ชำรุดยังไม่เหมาะสม สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าว โดยกำหนดให้เหรียญกษาปณ์ที่จัดทำและนำออกใช้แต่ละชนิดราคาต้องมีเพียงขนาดเดียว และให้มีการรับแลกเปลี่ยนเหรียญกษาปณ์ชำรุดได้กว้างขวางขึ้นกว่าเดิม นอกจากนี้สมควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการถอนคืนเหรียญกษาปณ์ไว้ด้วย โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนน้อย วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 1 ตุลาคม 2536[63] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม 2536[64] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติม ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร มีมติเห็นว่าเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมเล็กน้อย และเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม ด้วยคะแนนเสียงเป็นส่วนมาก คะแนนเสียงไม่เห็นชอบส่วนน้อย เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2536[65]

25. วันที่ 22 ธันวาคม 2536

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลปากช่อง และตำบลจันทึก อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 2247 สายปากช่อง-บรรจบทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 205 (จงโก) ตอนอำเภอปากช่อง-บ้านลำสมพุง พ.ศ. 2536 (ร.จ. เล่ม 110 ตอนที่ 217 หน้า 1-3)

---

[63] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 2/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 1 ตุลาคม 2536, หน้า 136-143.

[64] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 2/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 22 ตุลาคม 2536, หน้า 278.

[65] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 27 ตุลาคม 2536, หน้า 8-10.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 13 ตุลาคม 2536[66] ฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลปากช่อง และตำบลจันทึก อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 2247 สายปากช่อง-บรรจบทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 205 (จงโก) ตอนอำเภอปากช่อง-บ้านลำสมพุง และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 2247 สายปากช่อง-บรรจบทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 205 (จงโก) ตอนอำเภอปากช่อง-บ้านลำสมพุง ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนไว้แล้ว ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข 2247 สายปากช่อง-บรรจบทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 205 (จงโก) ตอนอำเภอปากช่อง-บ้านลำสมพุง พ.ศ. 2531 เสร็จแล้ว สมควรดำเนินการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ดังกล่าวต่อไป

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา ในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 22 ตุลาคม 2536[67] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

26. วันที่ 22 ธันวาคม 2536

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลหัวทะเล อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 226 สายนครราชสีมา-อุบลราชธานี ตอนอำเภอเมืองนครราชสีมา อำเภอจักราช พ.ศ. 2536 (ร.จ. เล่ม 110 ตอนที่ 217 หน้า 4-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 13 ตุลาคม 2536[68] ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลหัวทะเล อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 226 สายนครราชสีมา-อุบลราชธานี ตอนอำเภอเมืองนครราชสีมา-อำเภอจักราช และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวง ได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 226 สายนครราชสีมา-อุบลราชธานี ตอนอำเภอเมืองนครราชสีมา-อำเภอจักราช ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกา กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สามแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 224 (จังหวัดนครราชสีมา)-อำเภอจักราช-อำเภอห้วยแถลง

---

[66] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 13 ตุลาคม 2536, หน้า 77-86.

[67] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 4/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 22 ตุลาคม 2536, หน้า 333.

[68] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 7 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 13 ตุลาคม 2536, หน้า 5-56.

ตอนแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 224 (จังหวัดนครราชสีมา)-อำเภอจักราช พ.ศ. 2525 เสร็จแล้ว สมควรดำเนินการเพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 22 ตุลาคม 2536[69] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

27. วันที่ 22 ธันวาคม 2536

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลช้างเผือก อำเภอเมืองเชียงใหม่ และตำบลดอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 207 สายต่อเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ควบคุม-ฝาง ตอนจังหวัดเชียงใหม่-อำเภอแม่ริม พ.ศ. 2536 (ร.จ. เล่ม 110 ตอนที่ 217 หน้า 7-9)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 13 ตุลาคม 2536[70] ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ มีหลักการให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลช้างเผือก อำเภอเมืองเชียงใหม่ และตำบลดอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 107 สายต่อเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ควบคุม-ฝาง ตอนจังหวัดเชียงใหม่-อำเภอแม่ริม และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 107 สายต่อเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ควบคุม-ฝาง ตอนจังหวัดเชียงใหม่-อำเภอแม่ริม ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้แล้ว ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายจังหวัดเชียงใหม่-อำเภอเชียงดาว-อำเภอฝาง ตอนจังหวัดเชียงใหม่-อำเภอแม่ริม พ.ศ. 2536 เสร็จแล้ว สมควรดำเนินการเพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้สภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 22 ตุลาคม 2536[71] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะ

---

[69] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 4/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 22 ตุลาคม 2536, หน้า 320.

[70] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 7 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 13 ตุลาคม 2536, หน้า 97-99.

[71] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 4/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 22 ตุลาคม 2536, หน้า 353.

กรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

28. วันที่ 27 ธันวาคม 2536

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี อำเภอบ้านนา อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก และอำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อสร้างทางรถไฟ สายชุมทางแก่งคอย-คลองสิบเก้า พ.ศ. 2536 (ร.จ. เล่ม 110 ตอน ที่ 223 หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 13 ตุลาคม 2536[72] ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี อำเภอบ้านนา อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก และอำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อสร้างทางรถไฟสายชุมทางแก่งคอย คลองสิบเก้า และ**เหตุผล**ว่าเนื่องจากการรถไฟแห่งประเทศไทยได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางรถไฟสายชุมทางแก่งคอย-คลองสิบเก้า ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางรถไฟไว้แล้ว ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน ในท้องที่อำเภอแก่งคอย อำเภอเมืองสระบุรี อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี อำเภอบ้านนา อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก และอำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. 2532 เสร็จแล้ว สมควรดำเนินการเพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 วาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 22 ตุลาคม 2536[73] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[72] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 13 ตุลาคม 2536, หน้า 90-91.

[73] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 4/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 22 ตุลาคม 2536, หน้า 341.

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ ปี 2537

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1. พระราชบัญญัติการจำนองเรือและบุริมสิทธิทางทะเล พ.ศ. 2537	859
2. พระราชบัญญัติสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2537	860
3. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2537	860
4. พระราชบัญญัติระเบียบการปฏิบัติราชการของทบวงมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537	861
5. พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2537	862
6. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. 2537	863
7. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร พ.ศ. 2537	864
8. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2537	866
9. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดราชบุรี พ.ศ. 2537	868
10. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2537	869
11. พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2537	870
12. พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537	871
13. พระราชบัญญัติวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2537	872
14. พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537	874
15. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน โดยเฉพาะในท้องที่ตำบลบ้านบึง อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี ให้แก่นางสาวสกล บุญถนอม และนางสาวอรุ่น เย็งตระกูล พ.ศ. 2537	875
16. พระราชบัญญัติวิชาชีพทันตกรรม พ.ศ. 2537	876
17. พระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2537	878
18. พระราชบัญญัติการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537	879
19. พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2538[1]	880
20. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์อสังหาริมทรัพย์ของกรมทางหลวง ซึ่งได้มาตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายนครราชสีมา - ขอนแก่น - อุดรธานี - หนองคาย ในท้องที่อำเภอเมืองนครราชสีมา อำเภอจักราช อำเภอโนนสูง อำเภอคง อำเภอประทาย อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา อำเภอพล อำเภอบ้านไผ่ อำเภอเมืองขอนแก่น อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น อำเภอกุมภวาปี อำเภอเมืองอุดรธานี อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี และอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย พ.ศ. 2509 ให้แก่เจ้าของเดิม พ.ศ. 2537	880

[1] ดูรายละเอียดในหมวดพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี

เรื่อง	หน้า
21.พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลนาสนุ่น อำเภอศรีเทพ และตำบลบ่อรัง อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 2275 สามแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 205 (ชัยบาดาล) – บรรจบทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 12 (น้ำดุก) ตอนแยกอำเภอศรีเทพ – บ้านทุ่งใหญ่ พ.ศ. 2537	881
22.พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลหนองควาย และตำบลบ้านปง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 1269 สายแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 108 (หางดง) - สะเมิง พ.ศ. 2537	882
23.พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2537	883
24.พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของสถาบันสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ไปเป็นของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2537	883
25.พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลทับมา อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 3 สายกรุงเทพฯ - ตราด ตอนเลี่ยงเมืองระยอง ด้านตะวันตก พ.ศ. 2537	884
26.พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบางเตย ตำบลคลองควาย อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี และตำบลโคกช้าง ตำบลบ้านม้า ตำบลไม้ตรา ตำบลบางไทร ตำบลบางพลี ตำบลห่อหมก ตำบลช่างเหล็ก อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 3111 สายปทุมธานี - เสนา ตอนอำเภอสามโคก - อำเภอเสนา พ.ศ. 2537	885
27.พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537	885
28.พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. 2537	888
29.พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537	890
30.พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี พ.ศ. 2537	891
31.พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย พ.ศ. 2537	891
32.พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ พ.ศ. 2537	893
33.พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดหนองบัวลำภู พ.ศ. 2537	893
34.พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดสระแก้ว พ.ศ. 2537	895
35.พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดกบินทร์บุรี ศาลจังหวัดอุบลราชธานี และศาลจังหวัดอำนาจเจริญ พ.ศ. 2537	895
36. พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การการค้าโลก พ.ศ. 2537	896
37. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. 2530 (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2537	897
38.พระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 15 ลงวันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ. 2519 และฉบับที่ 17 ลงวันที่ 9 ตุลาคม พ.ศ. 2519 พ.ศ. 2537	898
39.พระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537	899
40.พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2537	901
41.พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของสำนักผังเมือง กระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของกรมการผังเมือง กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2537	902

เรื่อง	หน้า
42. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537	903
43. พระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. 2537	903
44. พระราชบัญญัติรถยนตร์ (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2537	904

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ในปี 2537

1. วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการจำนองเรือและบุริมสิทธิทางทะเล พ.ศ. 2537 (ร.จ. เล่ม 111 ตอนที่ 4 ก หน้า 1-10)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 14 กรกฎาคม 2536[1] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการจำนองเรือและบุริมสิทธิทางทะเล และ**เหตุผล**ว่าในปัจจุบันการจำนองเรือเดินทะเลและบุริมสิทธิเหนือเรือเดินทะเล ได้นำบทบัญญัติว่าด้วยจำนองและบุริมสิทธิตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับ แต่โดยที่กิจการเรือเดินทะเลมีลักษณะเฉพาะที่จำเป็นต้องมีการเคลื่อนที่ไปมาในน่านน้ำของประเทศต่าง ๆ เกือบตลอดเวลา การนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับจึงไม่เหมาะสม จำเป็นต้องแยกการจำนองเรือเดินทะเลและบุริมสิทธิพิเศษเหนือเรือเดินทะเลออกจากกฎหมายว่าด้วยเรือไทยซึ่งยังคงบังคับตามบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยสมควรให้มีกฎหมายสำหรับใช้บังคับกับการจำนองเรือเดินทะเลโดยตรง และกำหนดบุริมสิทธิทางทะเลขึ้นไว้โดยเฉพาะสำหรับเรือเดินทะเล เพื่อประโยชน์กับเรือเดินทะเลได้อย่างเหมาะสม

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2536[2] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 26 พฤศจิกายน 2536[3] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2536[4] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบในการแก้ไขเพิ่มเติมเล็กน้อย ด้วยคะแนนเสียง 78 เสียง ไม่เห็นชอบ 19 เสียง เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2536[5]

---

[1] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 23/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 14 กรกฎาคม 2536, หน้า 83 - 86.

[2] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 18/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 17 พฤศจิกายน 2536, หน้า 47.

[3] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 26 พฤศจิกายน 2536, หน้า 11 - 20.

[4] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 10/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง พิเศษ, วันที่ 14 ธันวาคม 2536, หน้า 34.

[5] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 26/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 15 ธันวาคม 2536, หน้า 30 - 36.

2. วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2537 (ร.จ. เล่ม 111 ตอนที่ 4 ก หน้า 11-23)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 28 กรกฎาคม 2536[6] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย และ**เหตุผล**ว่า การค้าระหว่างประเทศมีความสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และการค้าระหว่างประเทศนั้น ผู้ส่งสินค้าทางเรือต้องใช้บริการของผู้ขนส่งทางเรือ ซึ่งมีอำนาจในการกำหนดอัตราค่าระวาง ค่าบริการและค่าใช้จ่ายตลอดจนเงื่อนไขต่าง ๆ เกี่ยวกับการให้บริการในการส่งสินค้าทางเรือ ซึ่งมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมาก สมควรจัดตั้งสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทยขึ้นเพื่อเป็นตัวแทนของผู้ส่งสินค้าทางเรือในการเจรจา ปรึกษาหารือและประสานงานกับผู้ขนส่งสินค้าทางเรือในเรื่องดังกล่าว

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2536[7] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 26 พฤศจิกายน 2536[8] ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2536[9] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร มีมติเห็นชอบในการแก้ไขเพิ่มเติมเล็กน้อย ด้วยคะแนนเสียง 96 เสียง ไม่เห็นชอบ 26 เสียง เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2536[10]

3. วันที่ 10 มิถุนายน 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2537 (ร.จ. เล่ม 111 ตอนที่ 22 ก หน้า 1-2)

---

[6] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 27/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 28 กรกฎาคม 2536, หน้า 201 - 237.

[7] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 18/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 17 พฤศจิกายน 2536, หน้า 48.

[8] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 26 พฤศจิกายน 2536, หน้า 21 - 35.

[9] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 10/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง พิเศษ, วันที่ 14 ธันวาคม 2536, หน้า 30.

[10] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 26/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 15 ธันวาคม 2536, หน้า 30.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 14 กรกฎาคม 2536[11] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**กำหนดให้การหน่วงเหนี่ยวหรือกักขังผู้อื่น หรือกระทำด้วยประการใดให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพในร่างกายและให้ผู้อื่นนั้นกระทำการใดให้แก่ผู้กระทำหรือบุคคลอื่นเป็นความผิด ต้องระวางโทษตามประมวลกฎหมายอาญา และถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวและการกระทำความผิดฐานเอาคนลงเป็นทาสตามมาตรา 312 แห่งประมวลกฎหมายอาญา เป็นการกระทำต่อเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี หรือถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นเหตุให้ผู้กระทำรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ รับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักขึ้นตามความร้ายแรงของผลของการกระทำของตน **และเหตุผล**ว่าด้วยปรากฏว่าได้มีการล่อลวงเด็กไปทำงานในโรงงาน และเจ้าของโรงงานหน่วงเหนี่ยวหรือกักขังเด็กเหล่านั้น โดยให้ทำงานอย่างไร้มนุษยธรรมและฝ่าฝืนมาตรฐานขั้นต่ำในการใช้แรงงานตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน อีกทั้งเป็นการกระทำที่กระทบกระเทือนความสงบสุขในสังคม สมควรกำหนดให้การกระทำดังกล่าวเป็นความผิดฐานใหม่ขึ้นเป็นพิเศษ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่รับหลักการส่วนน้อย และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2536[12] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 17 ธันวาคม 2536[13] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2537[14] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

4. วันที่ 13 มิถุนายน 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบการปฏิบัติราชการของทบวงมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2537 (ร.จ.เล่ม 111 ตอนที่ 23 ก หน้า 1- 3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 13 ตุลาคม 2536[15] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบการปฏิบัติราชการของทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2520 ดังต่อไปนี้

---

[11] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 23/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 14 กรกฎาคม 2536, หน้า 110 - 138.

[12] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 26/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 15 ธันวาคม 2536, หน้า 54 - 71.

[13] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 11/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 17 ธันวาคม 2536, หน้า 299 - 328.

[14] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2537 สมัยวิสามัญ, วันที่ 8 เมษายน 2537, หน้า 55 - 71.

[15] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 13 ตุลาคม 2536, หน้า 101 - 145.

(1) เพิ่มเติมมาตรา 3 ทวิ เพื่อกำหนดบทนิยามเพิ่มขึ้น

(2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4 เพื่อปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีและทบวงมหาวิทยาลัย

(3) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 5 เพื่อปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัยให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

(4) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 12 เพื่อให้สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัยมีหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของคณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนด้วย

(5) กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อให้คณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

และ**เหตุผล**ว่าปัจจุบันมีมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการ และอยู่ในการกำกับดูแลของทบวงมหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้น ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ทำให้อำนาจของรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ.2520 ไม่ครอบคลุมถึงสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการดังกล่าว ประกอบกับสมควรปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัย และอำนาจหน้าที่ของสำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัยให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2536[16] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา วันที่ 17 ธันวาคม 2536[17] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2537[18] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

5. วันที่ 30 มิถุนายน 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2537 (ร.จ. เล่ม 111 ตอนที่ 28 ก หน้า 1 - 2)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 27 ตุลาคม 2536[19] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2523 เพื่อบัญญัติให้พระราชบัญญัติการ

---

[16] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 24/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, ในวันพุธที่ 8 ธันวาคม 2536, หน้า 50 - 53.

[17] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 11/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, ในวันศุกร์ที่ 17 ธันวาคม 2536, หน้า 243 - 244.

[18] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2537 สมัยวิสามัญ, วันที่ 8 เมษายน 2537, หน้า 45 - 54,55.

[19] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 27 ตุลาคม 2536, หน้า 67 - 75.

ขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 ใช้บังคับแก่กรณีการขนส่งโดยรถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกินเจ็ดคน แต่ไม่เกินสิบสองคน และรถยนต์ส่วนบุคคลที่มีน้ำหนักไม่เกินหนึ่งพันหกร้อยกิโลกรัมตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ ซึ่งได้ใช้ประกอบการขนส่งเพื่อสินจ้างด้วย และ**เหตุผล**ว่าโดยที่ปัจจุบันมีผู้นำรถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกินเจ็ดคนแต่ไม่เกินสิบสองคน หรือรถยนต์ส่วนบุคคลที่มีน้ำหนักรถไม่เกินหนึ่งพันหกร้อยกิโลกรัม ซึ่งจดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ไปใช้ประกอบการขนส่งเพื่อสินจ้างในลักษณะที่เป็นการแก่งแย่งกับผู้ได้รับอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางโดยมิได้รับอนุญาตให้ประกอบการขนส่งจากนายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก และโดยที่บทบัญญัติยกเว้นไว้มิให้ใช้บังคับแก่การขนส่งโดยรถยนต์ดังกล่าว เป็นเหตุให้ทางราชการไม่สามารถเข้าควบคุมและจัดระเบียบการขนส่งได้ จึงเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมาย สมควรปรับปรุงบทบัญญัติดังกล่าวให้เหมาะสม

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่รับหลักการ 1 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2536[20] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 8 เมษายน 2537[21] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคมนาคมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 เมษายน 2537[22] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

6. วันที่ 21 มิถุนายน 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา พ.ศ.2537 (ร.จ. เล่ม 111 ตอนที่ 26 ก. หน้า 3 - 4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 17 พฤศจิกายน 2536[23] มีผู้เสนอ 2 ฉบับ คือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา ให้มีเขตตลอดท้องที่อำเภอบัวใหญ่ อำเภอคง อำเภอบ้านเหลื่อม และอำเภอประทาย จังหวัดนครราชสีมา เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอดังกล่าว และโดยที่มาตรา 187 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่าบรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ

---

[20] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 26/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง,วันที่ 15 ธันวาคม 2536, หน้า 52.

[21] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2537 สมัยวิสามัญ, วันที่ 8 เมษายน 2537, หน้า 185 - 193.

[22] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่2/2537 สมัยวิสามัญ, วันที่ 22 เมษายน 2537, หน้า 299 - 300.

[23] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 18/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 17 พฤศจิกายน 2536, หน้า 74 - 78,82.

2. ฉบับนายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา และ**เหตุผล**ว่าเป็นการอำนวยความสะดวกในทางคดีแก่ประชาชนในเขตท้องที่อำเภอที่ห่างไกล ซึ่งมีความลำบากในการเดินทาง โดยให้ศาลจังหวัดอำเภอบัวใหญ่มีเขตอำนาจตลอดท้องที่อำเภอบัวใหญ่ อำเภอประทาย อำเภอคง อำเภอบ้านเหลื่อม กิ่งอำเภอแก้งสนามนาง และกิ่งอำเภอโนนแดง ในจังหวัดนครราชสีมา และโดยที่มาตรา 187 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 26 พฤศจิกายน 2536[24] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณา จำนวน 15 คน เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2536[25] และวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2536[26] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร มีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2537[27] และที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2537[28]

7. วันที่ 21 มิถุนายน 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร พ.ศ. 2537 (ร. จ. เล่ม 111 ตอนที่ 26 ก หน้า 5 - 6)

---

[24] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 26 พฤศจิกายน 2536, หน้า 65 - 69, 74.

[25] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 24/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 8 ธันวาคม 2536, หน้า 21 - 22.

[26] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 10/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 14 ธันวาคม 2536, หน้า 2 - 4.

[27] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 4 พฤษภาคม 2537, หน้า 12 - 14,15.

[28] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2537 สมัยวิสามัญ, วันที่ 8 เมษายน 2537, หน้า 80 - 91.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 17 พฤศจิกายน 2536[29] มีผู้เสนอ 3 ฉบับ คือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร ให้มีเขตตลอดท้องที่อำเภอสว่างแดนดิน อำเภอส่องดาว อำเภอวาริชภูมิ อำเภอบ้านม่วง อำเภอคำตากล้า และอำเภอวานรนิวาส จังหวัดสกลนคร เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอดังกล่าว และโดยที่มาตรา 187 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ

2. ฉบับนายจีรมิตร อุดมธรรมภักดี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งศาลจังหวัดอำเภอสว่างแดนดิน และ**เหตุผล**ว่าอำเภอสว่างแดนดินมีอาณาเขตกว้างขวาง มีประชากรมากเป็นเมืองเก่าตั้งอยู่ห่างไกลจากอำเภอเมือง ซึ่งเป็นที่ตั้งศาลจังหวัดสกลนครประมาณ 83 ก.ม.โดยเฉพาะอย่างยิ่งอำเภอบ้านม่วง อำเภอคำตากล้า อำเภอส่องดาว ยิ่งอยู่ห่างไกลจากอำเภอเมืองเกิน 100 ก.ม.ขึ้น ต้องใช้เวลาเดินทางถึงครึ่งวัน จะเดินทางไปทำธุรกิจไปกลับวันเดียวไม่ได้ ส่วนมากถ้าเป็นงานธุรกิจและค้าขาย ประชาชนก็มักจะไปติดต่อที่อำเภอสว่างแดนดิน ซึ่งมีพร้อมทุก ๆ ด้าน เว้นแต่งานราชการที่จำเป็นเท่านั้น จึงจะไปติดต่อที่อำเภอเมืองสกลนคร โดยสภาพที่เป็นอยู่ปัจจุบัน อำเภอสว่างแดนดินเป็นศูนย์กลางของการคมนาคม การค้าขายและธุรกิจของอำเภอต่าง ๆ สามารถติดต่อกันได้สะดวกกับทุก ๆ อำเภอ ทางซีกตะวันตกของจังหวัดสกลนคร ดังนั้นเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกในทางคดีแก่ประชาชน เพราะสถิติคดีที่ฟ้องร้องกันในเขตอำเภอห่างไกลเหล่านี้มีมาก และลำบากต่อการดำเนินคดีอย่างยิ่งที่จะไปศาลจังหวัดสกลนคร สมควรที่จะจัดตั้งศาลจังหวัดสว่างแดนดินขึ้น ให้มีเขตอำนาจครอบคลุมเขตอำเภอสว่างแดนดิน อำเภอส่องดาว อำเภอวาริชภูมิ อำเภอบ้านม่วง อำเภอคำตากล้า อำเภอวานรนิวาส อำเภออากาศอำนวย กิ่งอำเภอนิคมน้ำอูน และกิ่งอำเภอเจริญศิลป์

3. ฉบับพันตรีสีห์พนม วิชิตวรสาร และนายวิรัตน์ ตยางคนนท์ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลจังหวัดสว่างแดนดิน และ**เหตุผล**ว่าศาลจังหวัดสกลนครมีเขตอำนาจกว้างขวางถึง 14 อำเภอ 3 กิ่งอำเภอ 121 ตำบล มีพื้นที่ประมาณ 10,046,775 ตารางกิโลเมตร มีประชากรประมาณ 1 ล้านเศษ ทำให้ประชาชนได้รับความลำบากในการไปมาติดต่อราชการ โดยเฉพาะเขตอำเภอสว่างแดนดิน อำเภอและกิ่งอำเภอใกล้เคียง ซึ่งอยู่ห่างจากตัวจังหวัดสกลนครเป็นระยะทางประมาณ 70 - 125 กิโลเมตร ถนนหนทางไปมาหลายอำเภอยังลำบากต้องผ่านเขตป่าดงทุรกันดาร อนึ่งศาลจังหวัดสกลนครนับว่ามีอรรถคดีที่จะต้องพิจารณาพิพากษาเป็นจำนวนมาก เช่น เมื่อปี 2534 มีคดีแพ่ง 1,297 เรื่อง คดีล้มละลาย 3 เรื่อง คดีอาญา 4,132 เรื่อง รวมทั้งสิ้น 5,432 เรื่อง และชำระเสร็จไปเป็นคดีแพ่ง 1,154 เรื่อง คดีล้มละลาย 1 เรื่อง คดีอาญา 3,992 เรื่อง รวม 5,147 เรื่อง คงค้างพิจารณา คดีแพ่ง 143 เรื่อง คดีล้มละลาย 2 เรื่อง คดีอาญา 140 เรื่อง รวม 285 เรื่อง ทั้งนี้แม้จะมีศาลจังหวัดสกลนคร (สว่างแดนดิน) มาชำระอรรถคดีแบ่งเบาภาระไปแล้วก็ตาม (ศาลนี้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาในเขตอำเภอสว่างแดนดิน อำเภอคำตากล้า อำเภอบ้านม่วง อำเภอวาริชภูมิ อำเภอส่องดาว กิ่งอำเภอเจริญศิลป์ กิ่งอำเภอนิคมน้ำอูน รวม 5 อำเภอ 2 กิ่งอำเภอ 46 ตำบล) แต่ศาลนี้ก็มีอำนาจจำกัด ไม่สามารถพิจารณาพิพากษาได้อย่างกว้างขวาง และมีผลสมบูรณ์ ฉะนั้นจึงเห็นสมควรให้มีการจัดตั้งศาลจังหวัดสว่างแดนดินขึ้น ให้มีอำเภอพิจารณาพิพากษาอรรถคดีในเขตอำเภอสว่างแดนดิน อำเภอคำตากล้า

---

[29] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 18/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 17 พฤศจิกายน 2536, หน้า 82 - 89,96 - 97.

อำเภอบ้านม่วง อำเภอวานรนิวาส อำเภอวาริชภูมิ อำเภอส่องดาว อำเภออากาศอำนวย กิ่งอำเภอเจริญศิลป์ และกิ่งอำเภอนิคมน้ำอูน รวม 7 อำเภอ 2 กิ่งอำเภอ 66 ตำบล ซึ่งมีพื้นที่ประมาณ 5,164,875 ตารางกิโลเมตร และมีประชากรในปัจจุบันประมาณ 517,566 คน เพื่อก่อให้เกิดความยุติธรรมอย่างสมบูรณ์แก่ประชาชนในย่านนี้ต่อไป

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 3 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ถือเอาฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 26 พฤศจิกายน 2536[30] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณา จำนวน 15 คน เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2536[31] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2536[32] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2537[33] ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2537[34]

8. วันที่ 21 มิถุนายน 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2537 (ร.จ. เล่ม 111 ตอนที่ 26 ก หน้า 7 - 8)

---

[30] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 26 พฤศจิกายน 2536, หน้า 74 - 80,89.

[31] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 24/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 8 ธันวาคม 2536, หน้า 19/1 - 21.

[32] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 10/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง พิเศษ, วันที่ 14 ธันวาคม 2536, หน้า 2 - 4.

[33] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 4 พฤษภาคม 2537, หน้า 15 - 20.

[34] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2537 สมัยวิสามัญ, วันที่ 8 เมษายน 2537, หน้า 91 - 96.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 15 ธันวาคม 2536[35] มีผู้เสนอ 4 ฉบับ คือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ให้มีเขตตลอดท้องที่อำเภอนางรอง อำเภอบ้านกรวด อำเภอปะคำ อำเภอละหานทราย อำเภอหนองกี่ อำเภอหนองหงส์ กิ่งอำเภอชำนิและกิ่งอำเภอโนนสุวรรณ อำเภอนางรอง และกิ่งอำเภอโนนดินแดง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอดังกล่าว และโดยที่มาตรา 187 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ

2. ฉบับนายโสภณ เพชรสว่าง เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ให้มีเขตตลอดท้องที่อำเภอนางรอง อำเภอปะคำ อำเภอหนองกี่ อำเภอละหานทราย กิ่งอำเภอโนนสุวรรณ กิ่งอำเภอชำนิ และกิ่งอำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอดังกล่าว และโดยที่มาตรา 187 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ

3. ฉบับนายประกิจ พลเดช เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ให้มีเขตอำนาจศาลตลอดท้องที่อำเภอนางรอง อำเภอปะคำ อำเภอหนองกี่ อำเภอบ้านกรวด อำเภอละหานทราย อำเภอหนองหงส์ กิ่งอำเภอโนนสุวรรณ กิ่งอำเภอชำนิ และกิ่งอำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อให้ประชาชนในท้องที่อำเภอและกิ่งอำเภอดังกล่าวสามารถดำเนินคดีได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และอำนวยประโยชน์ให้แก่ประชาชนได้มากขึ้น ทั้งนี้เพราะท้องที่ดังกล่าวมีคดีความทั้งทางแพ่งและอาญาเพิ่มมากขึ้น และเป็นการไม่สะดวกที่ประชาชนจะต้องเดินทางไปดำเนินคดียังศาลจังหวัดบุรีรัมย์ซึ่งอยู่ห่างไกล และโดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ

4. ฉบับนายพรเทพ เตชะไพบูลย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ให้มีเขตตลอดท้องที่อำเภอนางรอง อำเภอบ้านกรวด อำเภอปะคำ อำเภอละหานทราย อำเภอหนองกี่ และอำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอดังกล่าว และโดยที่มาตรา 187 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 4 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณา ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[35] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 26/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 15 ธันวาคม 2536, หน้า 45 - 48,51.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 17 ธันวาคม 2536[36] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2537[37] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร มีมติเห็นชอบในการแก้ไขเพิ่มเติมเล็กน้อยด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2537[38]

9. วันที่ 21 มิถุนายน 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว จังหวัดราชบุรี พ.ศ. 2537 (ร.จ. เล่ม 111 ตอนที่ 26 ก. หน้า 9 - 10)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 17 พฤศจิกายน 2536[39] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวขึ้นในจังหวัดราชบุรี และ**เหตุผล**ว่ารัฐบาลได้เตรียมการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดขึ้นในจังหวัดราชบุรี และโดยที่มาตรา 10 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 กำหนดให้การจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดนอกจากที่ได้จัดตั้งตามมาตรา 8 ให้กระทำโดยพระราชบัญญัติ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 26 พฤศจิกายน 2536[40] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[36] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 11/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 17 ธันวาคม 2536, หน้า 285 - 299.

[37] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2537 สมัยวิสามัญวันที่ 8 เมษายน 2537, หน้า 80.

[38] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 4 พฤษภาคม 2537, หน้า 27.

[39] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 18/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 17 พฤศจิกายน 2536, หน้า 68 - 70,74.

[40] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 26 พฤศจิกายน 2536, หน้า 58 - 60,64 - 65.

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณา จำนวน 15 คน เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2536[41] และวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2536[42] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2537[43] และที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2537[44]

10. วันที่ 21 มิถุนายน 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2537 (ร.จ. เล่ม 111 ตอนที่ 26 ก หน้า 11 - 12)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 17 พฤศจิกายน 2536[45] มีผู้เสนอ 3 ฉบับคือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ให้มีเขตตลอดท้องที่อำเภอบางละมุง อำเภอสัตหีบ และอำเภอศรีราชาเฉพาะตำบลทุ่งสุขลา ตำบลบึง และตำบลบ่อวิน จังหวัดชลบุรี เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอดังกล่าว และโดยที่มาตรา 187 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ

2. ฉบับนายสนธยา คุณปลื้ม และนายวิทยา คุณปลื้ม เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ให้มีเขตตลอดท้องที่เมืองพัทยา อำเภอบางละมุง อำเภอสัตหีบ และอำเภอศรีราชา เฉพาะเขตตำบลทุ่งสุขลา ตำบลบึง และตำบลบ่อวิน จังหวัดชลบุรี เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอดังกล่าว และโดยที่มาตรา 187 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ

3. ฉบับนายดุสิต โสภิตชาเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ให้มีเขตตลอดท้องที่เมือง

---

[41] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 24/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 8 ธันวาคม 2536, หน้า 10 - 15 .

[42] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 10/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 14 ธันวาคม 2536, หน้า 2 - 4.

[43] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 4 พฤษภาคม 2537, หน้า 20 - 21.

[44] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2537 สมัยวิสามัญ, วันที่ 8 เมษายน 2537, หน้า 96 - 104.

[45] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 18/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 17 พฤศจิกายน 2536, หน้า 55 - 66,68.

พัทยา อำเภอบางละมุง อำเภอสัตหีบ และอำเภอศรีราชา เฉพาะตำบลทุ่งสุขลา ตำบลบึง และตำบลบ่อวิน จังหวัดชลบุรี เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอดังกล่าว และโดยที่การจัดตั้งศาลจะต้องกระทำโดยพระราชบัญญัติ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 3 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 26 พฤศจิกายน 2536[46] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณาจำนวน 15 คน เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2536[47] และวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2536[48] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะ กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2537[49] และที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2537[50]

11. วันที่ 30 มิถุนายน 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2537 (ร.จ. เล่ม 111 ตอนที่ 28 ก. หน้า 1 - 2)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 27 ตุลาคม 2536[51] ฉบับนายดุสิต โสภิตชา เป็นผู้เสนอ มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 100 แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก

---

[46] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 26 พฤศจิกายน 2536, หน้า 37-47,58.

[47] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 24/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 8 ธันวาคม 2536, หน้า 18 - 19/1.

[48] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 10/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 14 ธันวาคม 2536, หน้า 2 - 4.

[49] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 4 พฤษภาคม 2537, หน้า 21 - 22.

[50] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2537 สมัยวิสามัญ, วันที่ 8 เมษายน 2537, หน้า 104 - 112.

[51] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 27 ตุลาคม 2536, หน้า 79 - 87.

พ.ศ. 2522 และ**เหตุผล**ว่ากฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้กำหนดให้ใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถมีอายุเพียงหนึ่งปี ทำให้ผู้ประกอบอาชีพเป็นผู้ประจำรถจะต้องมาต่อใบอนุญาตทุก ๆ หนึ่งปี ซึ่งเป็นระยะเวลาที่สั้นมาก ทำให้เกิดความไม่สะดวก เสียเวลา และค่าใช้จ่ายแก่ผู้ประกอบอาชีพดังกล่าวเป็นอย่างยิ่ง ในการที่จะต้องเดินทางมาต่อใบอนุญาตทุก ๆ ปี โดยเฉพาะผู้ที่เดินทางไปทำงานในจังหวัดอื่น การกำหนดระยะเวลาดังกล่าว จึงเป็นการเพิ่มภาระให้แก่ผู้ประกอบอาชีพดังกล่าวโดยไม่จำเป็น จึงสมควรให้มีการขยายอายุของใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถเพิ่มขึ้นจากหนึ่งปีเป็นสามปี

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2536[52] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 8 เมษายน 2537[53] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคมนาคมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 เมษายน 2537[54] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

12. วันที่ 30 มิถุนายน 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 (ร.จ. เล่ม 111 ตอนที่ 28 ก หน้า 3-21)

พระราชบัญญัตินี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 14 กรกฎาคม 2536[55] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน ในส่วนที่เกี่ยวกับเงินทดแทนและกองทุนเงินทดแทน และ**เหตุผล**ว่าประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 ซึ่งเป็นกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ข้อกำหนดเกี่ยวกับการคุ้มครองแรงงานบางประการ เป็นอุปสรรคในการบังคับใช้ และไม่ทันสภาวการณ์ในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม 2515 (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2533 บัญญัติให้โอนกองทุนเงินทดแทนและบรรดาอำนาจหน้าที่ของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย และของเจ้าหน้าที่ของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานกองทุนเงินทดแทน และงานกองทุนเงินทดแทนในสำนักงานแรงงานจังหวัดไปเป็นของสำนักงานประกันสังคม กระทรวงมหาดไทย หรือของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคม กระทรวงมหาดไทย ดังนั้น เพื่อให้กฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน และกองทุน

---

[52] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 26/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 15 ธันวาคม 2536, หน้า 53 - 54.

[53] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2537 สมัยวิสามัญ, วันที่ 8 เมษายน 2537, หน้า 194 - 205, 206.

[54] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 2/2537 สมัยวิสามัญ, วันที่ 22 เมษายน 2537, หน้า 300 - 308.

[55] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 23/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 14 กรกฎาคม 2536, หน้า 467 - 497.

เงินทดแทนเป็นพระราชบัญญัติที่สมบูรณ์แยกจากกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานเสียใหม่

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2536[56] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 17 ธันวาคม 2536[57] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2537[58] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบในการแก้ไขเพิ่มเติมเล็กน้อย ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2537[59]

13. วันที่ 30 มิถุนายน 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2537 (ร.จ. เล่ม 111 ตอนที่ 28 ก. หน้า 22 - 39)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 23 มิถุนายน 2536[60] มีผู้เสนอ 4 ฉบับ คือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเภสัชกรรม และ**เหตุผล**ว่าการประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันสาขาเภสัชกรรม อยู่ในความควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ ซึ่งมีคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะทำหน้าที่ควบคุมการประกอบโรคศิลปะสาขาต่าง ๆ ทั้งแผนปัจจุบัน และแผนโบราณ ในปัจจุบันวิชาการและเทคโนโลยีทางด้านเภสัชศาสตร์ในประเทศไทยได้เจริญก้าวหน้าขึ้นเป็นอันมาก ประกอบกับจำนวนผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาเภสัชกรรมมีจำนวนมากขึ้น สมควรแยกการควบคุมการประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม ออกจากอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ โดยจัดตั้งสภาเภสัชกรรมขึ้นทำหน้าที่ควบคุมการประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมแทนคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ

---

[56] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 24/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 8 ธันวาคม 2536, หน้า 32 - 49.

[57] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 11/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 17 ธันวาคม 2536, หน้า 18 - 31.

[58] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2537 สมัยวิสามัญ, วันที่ 8 เมษายน 2537, หน้า 147 - 184.

[59] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 4 พฤษภาคม 2537, หน้า 28 - 29.

[60] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 16/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 23 มิถุนายน 2536, หน้า 334 - 448.

2. ฉบับนายวิลาศ จันทร์พิทักษ์ และนายแสวง ฤกษ์จรัล เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเภสัชกรรม และ**เหตุผล**ว่าการประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันสาขาเภสัชกรรม อยู่ในความควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะซึ่งมีคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะทำหน้าที่ควบคุมการประกอบโรคศิลปะสาขาต่าง ๆ ทั้งแผนปัจจุบัน และแผนโบราณ ในปัจจุบันวิชาการและเทคโนโลยีทางด้านเภสัชศาสตร์ในประเทศไทยได้เจริญก้าวหน้าขึ้นเป็นอันมาก ประกอบกับจำนวนผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาเภสัชกรรมมีจำนวนมากขึ้นสมควรแยกการควบคุมการประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม ออกจากอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ โดยจัดตั้งสภาเภสัชกรรมขึ้นทำหน้าที่ควบคุมการประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมแทนคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ

3. ฉบับนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กับคณะ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเภสัชกรรม และ**เหตุผล**ว่าการประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันสาขาเภสัชกรรม อยู่ในความควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ ซึ่งมีคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะทำหน้าที่ควบคุมการประกอบโรคศิลปะสาขาต่าง ๆ ทั้งแผนปัจจุบันและแผนโบราณในปัจจุบันวิชาการและเทคโนโลยีทางด้านเภสัชศาสตร์ในประเทศไทยได้เจริญก้าวหน้าขึ้นเป็นอันมาก ประกอบกับจำนวนผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาเภสัชกรรมมีจำนวนมากขึ้น สมควรแยกการควบคุมการประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม ออกจากอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะโดยจัดตั้งสภาเภสัชกรรมขึ้นทำหน้าที่ควบคุมการประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม แทนคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ

4. ฉบับนายอัมพล จันทรเจริญ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเภสัชกรรม และ**เหตุผล**ว่าในปัจจุบันการประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบัน ในสาขาเภสัชกรรม อยู่ภายใต้การควบคุมของคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ แต่เนื่องจากในปัจจุบันการประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันในสาขาเภสัชกรรมได้พัฒนาออกไปอย่างกว้างขวาง และมีบุคลากรในสาขานี้เป็นจำนวนมาก จากกรณีดังกล่าว จึงสมควรแยกการควบคุมการประกอบวิชาชีพในสาขาเภสัชกรรมออกจากอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ โดยจัดตั้งสภาเภสัชกรรมขึ้นประกอบด้วยผู้แทนจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องและผู้ประกอบวิชาชีพดังกล่าว ซึ่งได้รับเลือกตั้งโดยผู้ประกอบวิชาชีพด้วยกันเองเป็นกรรมการ ทั้งนี้เพื่อความคล่องตัวในการทำหน้าที่ควบคุม และส่งเสริมมาตรฐานการประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมได้โดยอิสระ เหมาะสม และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 4 ฉบับด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักและให้คณะกรรมาธิการการสาธารณสุขพิจารณาในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2536[61] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่เห็นชอบส่วนน้อย

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 5 พฤศจิกายน 2536[62] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการ

---

[61] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 27 ตุลาคม 2536, หน้า 15 - 46.

[62] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 6/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 5 พฤศจิกายน 2536, หน้า 59 - 80.

การสาธารณสุขพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2536[63] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณาจำนวน 17 คน เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2536[64] และวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2536[65]

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก[66] เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2537[67] และวุฒิสภา มีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม 2537[68]

14. วันที่ 30 มิถุนายน 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 (ร.จ. เล่ม 111 ตอนที่ 28 ก หน้า 40 - 55)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 7 กรกฎาคม 2536[69] คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการให้**

1. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4 มาตรา 18 วรรคสอง มาตรา 34 มาตรา 36 มาตรา 40 มาตรา 41 มาตรา 44 มาตรา 45 มาตรา 46 มาตรา 47 มาตรา 47 ทวิ มาตรา 47 ตรี มาตรา 47 จัตวา มาตรา 47 เบญจ มาตรา 47 ฉ มาตรา 47 สัตต มาตรา 47 อัฏฐ มาตรา 47 นว มาตรา 48 มาตรา 48 ทวิ มาตรา 49 ทวิ มาตรา 52 (2) มาตรา 53 (2) มาตรา 61 ทวิ มาตรา 61 ตรี มาตรา 61 จัตวา มาตรา 61 เบญจ มาตรา 62 มาตรา 63 วรรคหนึ่ง มาตรา 67 มาตรา 71 วรรคสอง มาตรา 72 ทวิ มาตรา 73 มาตรา 74 มาตรา 75 มาตรา 78 มาตรา 82 มาตรา 87 มาตรา 90 ทวิ มาตรา 90 ตรี มาตรา 91 ทวิ มาตรา 91 ตรี มาตรา 93 แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. 2528 เพื่อให้เหมาะสมและเป็นธรรมยิ่งขึ้น

---

[63] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 9/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 3 ธันวาคม 2536, หน้า 3 - 7.

[64] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 24/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 8 ธันวาคม 2536, หน้า 22 - 28.

[65] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 10/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 14 ธันวาคม 2536, หน้า 4.

[66] ประธานไม่ได้ถามผู้ที่ไม่เห็นชอบ

[67] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 3/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 18 พฤษภาคม 2537, หน้า 84 - 90.

[68] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 13 พฤษภาคม 2537, หน้า 41 - 84.

[69] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 21/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 7 กรกฎาคม 2536, หน้า 16 - 86.

2. แก้ไขเพิ่มเติม (2) และเพิ่ม (11) ในอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. 2528 **และเหตุผล**ว่าบทบัญญัติในพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. 2528 ยังมีบทบัญญัติหลายเรื่องไม่เหมาะสม ทำให้มีการหลีกเลี่ยงกฎหมายด้วยวิธีการต่าง ๆ และยังไม่อาจให้ความคุ้มครองคนหางานได้อย่างเพียงพอ จึงสมควรปรับปรุงใหม่ โดยให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาการจัดหางานและคุ้มครองคนหางานขึ้น เพื่อทำหน้าที่พิจารณาและเสนอแนวทางการพัฒนาระบบจัดหางานและคุ้มครองคนหางานและสมควรให้ความคุ้มครองคนหางานเพิ่มขึ้น โดยให้รวมไปถึงการไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจัดหางานด้วย และเพื่อให้เป็นที่เชื่อถือแก่การจ้างงาน สมควรควบคุมสถานทดสอบฝีมือ ไว้เป็นการเฉพาะ นอกจากนี้เพื่อเป็นการป้องกันการหลีกเลี่ยงกฎหมาย โดยการนำลูกจ้างไปทำงานในต่างประเทศ จึงสมควรมีบทบัญญัติควบคุมการส่งลูกจ้างไปฝึกงานขึ้นไว้ อีกทั้งสมควรปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการคืนหลักประกัน และการส่งเงินกับการได้รับประโยชน์จากกองทุนและอัตราโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่รับหลักการ 1 เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2536[70] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 17 ธันวาคม 2536[71] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2537[72] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบในการแก้ไขเพิ่มเติมเล็กน้อย ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2537[73]

15. วันที่ 24 สิงหาคม 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินโดยเฉพาะในท้องที่ตำบลบ้านบึง อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี ให้แก่ นางสาวสกล บุญถนอม และนางสาวอุ่น เฮ้งตระกูล พ.ศ.2537 (ร.จ. เล่ม 111 ตอนที่ 36 ก หน้า 1 - 3)

---

[70] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 26/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 15 ธันวาคม 2536, หน้า 73.

[71] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 11/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 17 ธันวาคม 2536, หน้า 329 - 341.

[72] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2537 สมัยวิสามัญ, วันที่ 8 เมษายน 2537, หน้า 147.

[73] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 4 พฤษภาคม 2537, หน้า 28.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 22 มิถุนายน 2537[74] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ในท้องที่ตำบลบ้านบึง อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี ให้แก่นางสาวสกล บุญถนอม และนางสาวองุ่น เฮ้งตระกูล และ**เหตุผล**ว่ากระทรวงการคลังได้รับบริจาค และซื้อกรรมสิทธิ์ที่ดินมาเพื่อปลูกสร้างโรงพยาบาลบ้านบึง แต่แนวเขตที่ดินดังกล่าวไม่ติดถนนใหญ่ (ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 344 สายชลบุรี - บ้านบึง) โดยมีที่ดินของนางสาวสกล บุญถนอม และที่ดินของนางสาวองุ่น เฮ้งตระกูล คั่นอยู่ เป็นเหตุให้ไม่ได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา แต่นางสาวสกล บุญถนอม ยินดีนำที่ดินของตนซึ่งติดกับถนนใหญ่ (ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 344 สายชลบุรี - บ้านบึง) เนื้อที่ประมาณ 60 ตารางวา และนางสาวองุ่น เฮ้งตระกูล ยินดีนำที่ดินของตนที่อยู่ถัดมา เนื้อที่ประมาณ 2 งาน 68 ตารางวา รวมเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ 3 งาน 28 ตารางวา แลกเปลี่ยนกับที่ดินบางส่วนของที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ แปลงหมายเลขทะเบียนที่ ชบ.451 โฉนดที่ดินเลขที่ 41476 ในท้องที่ตำบลบ้านบึง อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี เนื้อที่ประมาณ 1 งาน 68 ตารางวา เพื่อสร้างถนนเป็นทางเข้าออกโรงพยาบาลบ้านบึง กระทรวงการคลังจึงเห็นสมควรให้มีการแลกเปลี่ยนที่ราชพัสดุดังกล่าวกับที่ดินของนางสาวสกล บุญถนอม และนางสาวองุ่น เฮ้งตระกูล แต่โดยที่มาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. 2518 บัญญัติให้การโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุเฉพาะที่ดินที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ต้องกระทำโดยพระราชบัญญัติ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 1 กรกฎาคม 2537[75] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

16. วันที่ 19 กันยายน 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติวิชาชีพทันตกรรม พ.ศ. 2537 (ร.จ. เล่ม 111 ตอนที่ 40 ก หน้า 1- 19)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 23 มิถุนายน 2536[76] มีผู้เสนอ 4 ฉบับ คือ

---

[74] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 22 มิถุนายน 2537, หน้า 121 - 124, 125.

[75] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง เล่ม 2, วันที่ 1 กรกฎาคม 2537, หน้า 201 - 212,214.

[76] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 16/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 23 มิถุนายน 2536, หน้า 221 - 334.

1. ฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพทันตกรรม และ**เหตุผล**ว่าการประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันสาขาทันตกรรม อยู่ในความควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ ซึ่งมีคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะทำหน้าที่ควบคุมการประกอบโรคศิลปะสาขาต่าง ๆ ทั้งแผนปัจจุบันและแผนโบราณ ในปัจจุบันวิชาการและเทคโนโลยีทางด้านทันตแพทยศาสตร์ในประเทศไทย ได้เจริญก้าวหน้าขึ้นเป็นอันมาก ประกอบกับจำนวนผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาทันตกรรม มีจำนวนมากขึ้น สมควรแยกการควบคุมการประกอบวิชาชีพทันตกรรมออกจากอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ โดยจัดตั้งทันตแพทยสภาขึ้น ทำหน้าที่ควบคุมการประกอบวิชาชีพทันตกรรมแทนคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ

2. ฉบับนายวิลาศ จันทร์พิทักษ์ และนายแสวง ฤกษ์จรัลเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพทันตกรรม และ**เหตุผล**ว่าการประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันสาขาทันตกรรมอยู่ในความควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ ซึ่งมีคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะทำหน้าที่ควบคุมการประกอบโรคศิลปะสาขาต่าง ๆ ทั้งแผนปัจจุบันและแผนโบราณในปัจจุบันวิชาการและเทคโนโลยีทางด้านทันตแพทยศาสตร์ในประเทศไทย ได้เจริญก้าวหน้าขึ้นเป็นอันมาก ประกอบกับจำนวนผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาทันตกรรมมีจำนวนมากขึ้น สมควรแยกการควบคุมการประกอบวิชาชีพทันตกรรมออกจากอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะโดยจัดตั้งทันตแพทยสภาขึ้นทำหน้าที่ควบคุมการประกอบวิชาชีพทันตกรรม แทนคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ

3. ฉบับนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กับคณะ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพทันตกรรม และ**เหตุผล**ว่าการประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันสาขาทันตกรรม อยู่ในความควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ ซึ่งมีคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ ทำหน้าที่ควบคุมการประกอบโรคศิลปะสาขาต่าง ๆ ทั้งแผนปัจจุบัน และแผนโบราณ ในปัจจุบันวิชาการและเทคโนโลยีทางด้านทันตแพทยศาสตร์ในประเทศไทย ได้เจริญก้าวหน้าขึ้นเป็นอันมาก สมควรแยกการควบคุมการประกอบวิชาชีพทันตกรรมออกจากอำนาจหน้าที่คณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ โดยจัดตั้งทันตแพทยสภาขึ้นทำหน้าที่ควบคุมการประกอบวิชาชีพทันตกรรมแทนคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ

4. ฉบับนายอัมพล จันทรเจริญ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพทันตกรรม และ**เหตุผล**ว่าในปัจจุบันการประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบัน ในสาขาทันตกรรมอยู่ภายใต้การควบคุมของคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ แต่เนื่องจากในปัจจุบันการประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบัน ในสาขาทันตกรรมได้พัฒนาออกไปอย่างกว้างขวาง และมีบุคลากรในสาขานี้เป็นจำนวนมาก จากกรณีดังกล่าว จึงสมควรแยกการควบคุมการประกอบวิชาชีพ ในสาขาทันตกรรมออกจากอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ โดยจัดตั้งสภาทันตกรรมขึ้น ประกอบด้วยตัวแทนจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และผู้ประกอบวิชาชีพดังกล่าวซึ่งได้รับเลือกตั้งโดยผู้ประกอบวิชาชีพด้วยกันเองเป็นกรรมการ ทั้งนี้เพื่อความคล่องตัวในการทำหน้าที่ควบคุม และส่งเสริมมาตรฐานการประกอบวิชาชีพทันตกรรมได้โดยอิสระ เหมาะสม และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 4 ฉบับด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก และให้คณะกรรมาธิการการสาธารณสุขพิจารณา

ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2537[77] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 1 กรกฎาคม 2537[78]ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการสาธารณสุขพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2537[79] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

17. วันที่ 19 กันยายน 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติ พ.ศ.2537 (ร.จ. เล่ม 111 ตอนที่ 40 ก หน้า 20 - 29)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 14 กรกฎาคม 2537[80] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการเคหะแห่งชาติ **และเหตุผล**ว่าโดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 316 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 ใช้บังคับเป็นเวลานาน บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของการเคหะแห่งชาติเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน และเพิ่มบทบัญญัติในการเคหะแห่งชาติ สามารถเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อจัดทำเป็นทางเข้าสู่ทางสาธารณะได้ รวมทั้งขยายวงเงินในการกู้ยืมที่จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี นอกจากนี้สมควรแก้ไขวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการในคณะกรรมการการเคหะแห่งชาติให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการพนักงานรัฐวิสาหกิจ

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่รับหลักการส่วนน้อย และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2537[81] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 27 พฤษภาคม 2537[82] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการ

---

[77] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 22 มิถุนายน 2537, หน้า 29.

[78] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ที่ 1 กรกฎาคม 2537 หน้า 163 - 201.

[79] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 7/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 15 กรกฎาคม 2537 หน้า 181 - 216.

[80] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 23/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 14 กรกฎาคม 2536, หน้า 555 - 592.

[81] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 3/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 18 พฤษภาคม 2537, หน้า 90 - 173.

[82] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 2/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 27 พฤษภาคม 2537, หน้า 427 - 428.

วิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่3 เมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2537[83] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบในการแก้ไขเพิ่มเติมเล็กน้อย ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่เห็นชอบส่วนน้อย เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2537[84]

18. วันที่ 20 กันยายน 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 (ร.จ. เล่ม 111 ตอนที่ 41 ก หน้า 1-6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 15 ธันวาคม 2536[85] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2521 ดังนี้

1. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 5 เพื่อกำหนดชื่อเต็มและชื่อย่อของ ปตท.เป็นภาษาอังกฤษ และเพิ่มอำนาจคณะกรรมการในการกำหนดรูปลักษณะของตราเครื่องหมายของ ปตท.

2. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 6 เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการตั้งสำนักงานใหญ่ รวมทั้งสำนักงานสาขานอกราชอาณาจักร

3. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 7 เพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่ของ ปตท.ในการให้กู้หรือยืมเงินและการออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใด เพื่อการลงทุนให้ชัดเจนขึ้น และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 38 และมาตรา 43 เพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่ของ ปตท.ในการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์และในการเปิดบัญชีเงินฝากให้ชัดเจนขึ้น

4. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 12 มาตรา 14 มาตรา 16 มาตรา 17 มาตรา 20 และมาตรา 27 เพื่อกำหนดองค์ประกอบและจำนวนกรรมการในคณะกรรมการ คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้ามและการพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการ และกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ และคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ว่าการให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

5. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 32 และมาตรา 54 เพื่อปรับปรุงเรื่องการให้ความคุ้มครองแก่ทรัพย์สินของ ปตท. ให้ครบถ้วนขึ้น

และ**เหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2521 ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมเพียงพอที่จะใช้ในการบริหารกิจการของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยให้เจริญก้าวหน้าและมีความคล่องตัว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย องค์ประกอบและจำนวนกรรมการ คุณสมบัติลักษณะต้องห้ามและการพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการ และกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ คุณสมบัติ

---

[83] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 7/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 15 กรกฎาคม 2537, หน้า 124 - 181.

[84] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 21/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 20 กรกฎาคม 2537, หน้า 227 - 228.

[85] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 26/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 15 ธันวาคม 2536, หน้า 129 - 139.

และลักษณะต้องห้ามของผู้ว่าการ และการให้ความคุ้มครองแก่ทรัพย์สินของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2537[86] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 3 มิถุนายน 2537[87] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2537[88] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบในการแก้ไขเพิ่มเติมเล็กน้อย ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2537[89]

19. วันที่ 3 ตุลาคม 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2538 (ร.จ. เล่ม 111 ตอนที่ 43 ก หน้า 1 - 47)

20. วันที่ 14 ตุลาคม 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์อสังหาริมทรัพย์ของกรมทางหลวง ซึ่งได้มาตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายนครราชสีมา - ขอนแก่น - อุดรธานี - หนองคาย ในท้องที่อำเภอเมืองนครราชสีมา อำเภอจักราช อำเภอโนนสูง อำเภอคง อำเภอประทาย อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา อำเภอพล อำเภอบ้านไผ่ อำเภอเมืองขอนแก่น อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น อำเภอกุมภวาปี อำเภอเมืองอุดรธานี อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี และอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย พ.ศ.2509 ให้แก่เจ้าของเดิม พ.ศ.2537 (ร.จ. เล่ม 111 ตอนที่ 46 ก หน้า 1-3)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 15 มิถุนายน 2537[90] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์อสังหาริมทรัพย์ของกรมทางหลวง ซึ่งได้มาตามพระราช

---

[86] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 25 พฤษภาคม 2537, หน้า 28 - 29.

[87] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 3/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 3 มิถุนายน 2537, หน้า 439 - 484.

[88] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 7/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 15 กรกฎาคม 2537, หน้า 90 - 124.

[89] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 21/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 20 กรกฎาคม 2537, หน้า 225 - 227.

[90] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 10/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 15 มิถุนายน 2537, หน้า 2 - 63,70.

บัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายนครราชสีมา - ขอนแก่น - อุดรธานี - หนองคาย - ในท้องที่อำเภอเมืองนครราชสีมา อำเภอจักราช อำเภอโนนสูง อำเภอคง อำเภอประทาย อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา อำเภอพล อำเภอบ้านไผ่ อำเภอเมืองขอนแก่น อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น อำเภอกุมภวาปี อำเภอเมืองอุดรธานี อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี และอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย พ.ศ. 2509 ให้แก่เจ้าของเดิม และ**เหตุผล**ว่าที่ดินเลขที่ 10 ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 4763 ในท้องที่ตำบลหนองบัว อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี เนื้อที่ 38 9/10 ตารางวา ซึ่งแต่เดิมเป็นของจ่าสิบเอกอัมพร จันฤาไชย เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายนครราชสีมา - ขอนแก่น - อุดรธานี - หนองคาย ในท้องที่อำเภอเมืองนครราชสีมา อำเภอจักราช อำเภอโนนสูง อำเภอคง อำเภอประทาย อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา อำเภอพล อำเภอบ้านไผ่ อำเภอเมืองขอนแก่น อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น อำเภอกุมภวาปี อำเภอเมืองอุดรธานี อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี และอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย พ.ศ.2509 ปัจจุบันกรมทางหลวงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้ที่ดินดังกล่าวอีกต่อไปแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินคืนให้แก่เจ้าของเดิม หรือทายาทของเจ้าของเดิม ทั้งนี้โดยไม่มีการเรียกคืนค่าทดแทน เนื่องจากกรมทางหลวงยังไม่ได้ชำระค่าทดแทนให้แก่เจ้าของเดิม

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 17 มิถุนายน 2537[91] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

21. วันที่ 14 ตุลาคม 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลนาสนุ่น อำเภอศรีเทพ และตำบลบ่อรัง อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 2275 สามแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 205 (ชัยบาดาล)-บรรจบทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 12 (น้ำดุก) ตอนแยกอำเภอศรีเทพ - บ้านทุ่งใหญ่ พ.ศ. 2537 (ร.จ. เล่ม 111 ตอนที่ 46 ก หน้า 4 - 6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 22 มิถุนายน 2537[92] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลนาสนุ่น อำเภอศรีเทพ และตำบลบ่อรัง อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 2275 สามแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 205 (ชัยบาดาล) - บรรจบทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 12 (น้ำดุก) ตอนแยกอำเภอศรีเทพ - บ้านทุ่งใหญ่ และ**เหตุผล**ว่ากรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืน เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2275 สามแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 205 (ชัยบาดาล) - บรรจบทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 12 (น้ำดุก) ตอนแยก

---

[91] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 4/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 17 มิถุนายน 2537, หน้า 602 - 623,626.

[92] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 22 มิถุนายน 2537, หน้า 126-128,130-131.

อำเภอศรีเทพ - บ้านทุ่งใหญ่ ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สามแยกทางหลวงจังหวัด หมายเลข 2012 (อำเภอวิเชียรบุรี) - บรรจบทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 21 (อำเภอศรีเทพ) ตอนบ้านทุ่งใหญ่ - ทางหลวงจังหวัด หมายเลข 2275 พ.ศ. 2525 เสร็จแล้ว สมควรดำเนินการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ดังกล่าวต่อไป

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 1 กรกฎาคม 2537[93] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

22. วันที่ 14 ตุลาคม 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลหนองควาย และตำบลบ้านปง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1269 สามแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 108 (หางดง) - สะเมิง พ.ศ. 2537 (ร.จ. เล่ม 111 ตอนที่ 46 ก หน้า 7 - 9)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 22 มิถุนายน 2537[94] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลหนองควาย และตำบลบ้านปง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 1269 สามแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 108 (หางดง) - สะเมิง และ**เหตุผล**ว่ากรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืน เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 1269 สามแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 108 (หางดง) - สะเมิง ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สามแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 107 (อำเภอแม่ริม) - บ้านโป่งแยกใน - อำเภอสะเมิง - บ้านแม่ยะ - บรรจบทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 108 (อำเภอหางดง) พ.ศ. 2526 เสร็จแล้ว สมควรดำเนินการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 1 กรกฎาคม 2537[95] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับ

---

[93] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 1 กรกฎาคม 2537, หน้า 228-229,232.

[94] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 22 มิถุนายน 2537, หน้า 131-164,167.

[95] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 1 กรกฎาคม 2537, หน้า 233-240,242.

หลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

23. วันที่ 2 ธันวาคม 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2537 (ร.จ. เล่ม 111 ตอนที่ 53 ก หน้า 1 - 2)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 28 กันยายน 2537[96] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมการมีส่วนราชการของกระทรวงสาธารณสุข ตามมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ.2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2535 และ**เหตุผล**ว่าสถาบันสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข เป็นหน่วยงานระดับกรมที่มีอำนาจหน้าที่ทั้งทางวิชาการ และการให้บริการบำบัดรักษาด้านสุขภาพจิต ซึ่งมีลักษณะการปฏิบัติงานเช่นเดียวกับกรมอื่น ๆ ในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ดังนั้น เพื่อให้เป็นที่เข้าใจแก่บุคคลทั่วไปว่าสถาบันสุขภาพจิต เป็นหน่วยงานระดับกรม และเพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมการมีส่วนราชการของกระทรวงสาธารณสุข ตามมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2535 โดยเปลี่ยนชื่อสถาบันสุขภาพจิต เป็นกรมสุขภาพจิต

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณา ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 7 ตุลาคม 2537[97] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

24. วันที่ 2 ธันวาคม 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของสถาบันสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ไปเป็นของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.2537 (ร.จ. เล่ม 111 ตอนที่ 53 ก หน้า 3 - 4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 28 กันยายน 2537[98] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของสถาบันสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ไปเป็นของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข และ**เหตุผล**ว่าได้มีพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง

---

[96] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 3/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 28 กันยายน 2537, หน้า 96-98,99.

[97] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 2/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 7 ตุลาคม 2537, หน้า 404 - 411,419.

[98] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 3/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 28 กันยายน 2537, หน้า 99 - 100,103 – 104.

กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... แก้ไขเพิ่มเติมการมีส่วนราชการของกระทรวงสาธารณสุข โดยเปลี่ยนชื่อสถาบันสุขภาพจิต ในการนี้สมควรโอนบรรดาอำนาจหน้าที่ กิจการทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสถาบันสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ไปเป็นของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 7 ตุลาคม 2537[99] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

25. วันที่ 2 ธันวาคม 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลทับมา อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 3 สายกรุงเทพฯ - ตราด ตอนเลี่ยงเมืองระยอง ด้านตะวันตก พ.ศ. 2537 (ร.จ. เล่ม 111 ตอนที่ 53 ก หน้า 5 - 7)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 28 กันยายน 2537[100] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลทับมา อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 3 สายกรุงเทพฯ - ตราด ตอนเลี่ยงเมืองระยองด้านตะวันตก และ**เหตุผล**ว่ากรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืน เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 สายกรุงเทพฯ - ตราด ตอนเลี่ยงเมืองระยองด้านตะวันตก ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 3 สายกรุงเทพฯ - ระยอง - ตราด ตอนเลี่ยงเมืองระยองด้านตะวันตก พ.ศ.2529 เสร็จแล้ว สมควรดำเนินการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่รับหลักการส่วนน้อย วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่เห็นชอบส่วนน้อย

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 7 ตุลาคม 2537[101] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[99] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 2/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 7 ตุลาคม 2537, หน้า 415 - 419,421.

[100] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 3/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 28 กันยายน 2537, หน้า 5 - 55,57.

[101] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 7 ตุลาคม 2537, หน้า 376 - 387,390

26. วันที่ 2 ธันวาคม 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบางเตย ตำบลคลองควาย อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี และตำบลโคกช้าง ตำบลบ้านม้า ตำบลไม้ตรา ตำบลบางไทร ตำบลบางพลี ตำบลห่อหมก ตำบลช่างเหล็ก อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 3111 สายปทุมธานี - เสนา ตอนอำเภอสามโคก - อำเภอเสนา พ.ศ. 2537 (ร.จ. เล่ม 111 ตอนที่ 53 ก หน้า 8 - 10)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 28 กันยายน 2537[102] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบางเตย ตำบลคลองควาย อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี และตำบลโคกช้าง ตำบลบ้านม้า ตำบลไม้ตรา ตำบลบางไทร ตำบลบางพลี ตำบลห่อหมก ตำบลช่างเหล็ก อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 3111 สายปทุมธานี - เสนา ตอนอำเภอสามโคก - อำเภอเสนา และ**เหตุผล**ว่ากรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3111 สายปทุมธานี - เสนา ตอนอำเภอสามโคก - อำเภอเสนา ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดสายปทุมธานี อำเภอสามโคก อำเภอเสนา ตอนอำเภอสามโคก - อำเภอเสนา พ.ศ.2521เสร็จแล้ว สมควรดำเนินการเพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการส่วนน้อย วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่เห็นชอบส่วนน้อย

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 7 ตุลาคม 2537[103] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

27. วันที่ 2 ธันวาคม 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (ร.จ. เล่ม 111 ตอนที่ 53 ก หน้า 11 - 35)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 3 พฤศจิกายน 2536[104] มีผู้เสนอ 8 ฉบับ คือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบบริหารของตำบล และ**เหตุผล**ว่าสภาตำบลซึ่งจัดตั้งขึ้นตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม

---

[102] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 3/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 28 กันยายน 2537, หน้า 57-61,65-66.

[103] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 2/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 7 ตุลาคม 2537, หน้า 391 - 400,403.

[104] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 13/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 3 พฤศจิกายน 2536, หน้า 4 - 162.

พ.ศ. 2515 ไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล ทำให้การบริหารงานไม่สามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขาดความคล่องตัวในการบริหารงาน สมควรปรับปรุงฐานะของสภาตำบลและการบริหารงานของสภาตำบลเสียใหม่ ให้สามารถรองรับการกระจายอำนาจไปสู่ประชาชนได้มากยิ่งขึ้น รวมทั้งให้มีการยกฐานะสภาตำบลซึ่งมีรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นราชการส่วนท้องถิ่นได้

2. ฉบับนายคำรณ ณ ลำพูน กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบบริหารของสภาตำบล และ**เหตุผล**ว่าได้มีประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 ให้มีการจัดตั้งสภาตำบลขึ้น แต่ยังไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล ซึ่งทำให้ไม่เหมาะสมกับสภาวการณ์ในปัจจุบันที่จะมีการให้การบริหารของสภาตำบลเป็นไปโดยคล่องตัว มีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง และเพื่อเป็นการสนองตอบความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งมีความประสงค์ที่จะดำเนินการบริหารโดยตนเองให้มากที่สุด อันเป็นไปตามหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

3. ฉบับนายประสพ บุษราคัม กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เป็นการสมควรที่จะยกฐานะตำบลเป็นองค์กรท้องถิ่นให้เป็นนิติบุคคลและเพื่อจัดรูปการปกครองท้องถิ่นให้มีสภาตำบล เพื่อได้รับการเสริมสร้างการปกครองพื้นฐานในการปกครองระบอบประชาธิปไตยโดยให้สอดคล้องกับแนวการปกครองของประเทศ และให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 เรื่องระเบียบบริหารราชการส่วนตำบล และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรที่จะแบ่งเบาภาระการบริหารงานจากจังหวัด อำเภอซึ่งรับผิดชอบต่องานส่วนกลางตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และตามกฎหมายอื่นที่มีอยู่ ทำให้การบริหารราชการในส่วนท้องถิ่นไม่ได้ผลเต็มที่ และเพื่อเสริมสร้างการบริหารงานของสภาตำบลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นโดยประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นด้วยตนเองในการที่จะบริหารงานรูปสภาตำบลให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชน และมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงตามความเหมาะสม และสามารถให้บริการแก่ประชาชนในท้องที่ชนบทได้ อย่างทั่วถึง อันจะเป็นการเสริมสร้างการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม และความเป็นอยู่ของประชาชนในชนบทให้ดีขึ้น

4. ฉบับนายประกิจ พลเดช และนายอนุรักษ์ จุรีมาศเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยสภาตำบล และ**เหตุผล**ว่าตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 ที่ใช้บังคับอยู่ยังไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงจัดระเบียบบริหารราชการของตำบลเสียใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศและการปกครองในระบอบประชาธิปไตย และเพื่อที่จะสามารถสนองตอบความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึง และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยประชาชนในท้องถิ่นจะเป็นผู้มีบทบาทในการบริหารท้องถิ่นและริเริ่มโครงการต่าง ๆ ตามความต้องการของตัวเอง ทั้งนี้เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และเป็นไปตามหลักการปกครองตนเองของประชาชนตามระบอบประชาธิปไตย

5. ฉบับนายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล กับคณะ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงการจัดระเบียบบริหารของสภาตำบล และ**เหตุผล**ว่าการจัดระเบียบบริหารราชการของตำบลตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 ที่ใช้บังคับอยู่ยังไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงการจัดระเบียบบริหารราชการของตำบลเสียใหม่ เพื่อที่จะสามารถสนองตอบความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึงและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อที่จะได้เป็นไปตามหลักการปกครองตนเองของประชาชนอย่างแท้จริง

6. ฉบับนายอัมพล จันทรเจริญ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เป็นการสมควรที่จะยกฐานะตำบลเป็นองค์กรท้องถิ่นให้เป็นนิติบุคคล โดยจัดการปกครองท้องถิ่นให้มีสภาตำบล เพื่อเสริมสร้างการปกครองพื้น

ฐานในการปกครองระบอบประชาธิปไตยให้สอดคล้องกับแนวการปกครองของประเทศ โดยให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 เรื่องระเบียบบริหารราชการส่วนตำบล และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรแบ่งเบาภาระการบริหารงานของจังหวัด อำเภอ ซึ่งรับผิดชอบต่องานส่วนกลาง ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทำให้การบริหารงานในส่วนท้องถิ่นไม่ได้ผลเท่าที่ควร และเพื่อเสริมสร้างการบริหารงานของสภาตำบลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นด้วยตนเองในรูปแบบของสภาตำบล เพื่อให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชน และให้มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงตามความเหมาะสม ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับการปกครองประเทศในระบอบประชาธิปไตย โดยการกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ท้องถิ่น

7. ฉบับนายอุดร ตันติสุนทร เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เป็นการสมควรที่จะยกฐานะตำบลเป็นองค์กรท้องถิ่นให้เป็นนิติบุคคลและเพื่อจัดรูปการปกครองท้องถิ่นให้มีสภาตำบล และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรที่จะแบ่งเบาภาระการบริหารงานจากจังหวัด อำเภอซึ่งรับผิดชอบต่องานส่วนกลางตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และตามกฎหมายอื่นที่มีอยู่ ทำให้การบริหารราชการในส่วนท้องถิ่นไม่ได้ผลเท่าที่ควร เพื่อเสริมสร้างการบริหารงานของสภาตำบลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นโดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นด้วยตนเอง ในการที่บริหารงานสภาตำบลให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชน และให้มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงตามความเหมาะสมและเพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2534 อันเป็นการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นในแนวนโยบายของรัฐมาตรา 196 วรรคหนึ่ง ว่า "มาตรา 196 การจัดการ ปกครองท้องถิ่นต้องเป็นไปตามหลักแห่งการปกครองตนเอง ตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นทั้งนี้ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย"

8. ฉบับนายวีระกร คำประกอบเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงการจัดระเบียบบริหารราชการของตำบล และ**เหตุผล**ว่าการจัดระเบียบบริหารราชการของตำบลตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 ที่ใช้บังคับอยู่ยังไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงการจัดระเบียบบริหารราชการส่วนตำบลเสียใหม่ โดยการกำหนดให้มีคณะผู้บริหารงานรับผิดชอบงานของสภาตำบล ทั้งนี้ จะทำให้สภาตำบลมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และเพื่อให้การจัดองค์กรของตำบลเป็นไปตามหลักการปกครองตนเองของประชาชนอย่างแท้จริง เพื่อที่คนในท้องถิ่นจะได้มีอิสระในการกำหนดริเริ่มโครงการที่จะพัฒนาท้องถิ่นพัฒนาคุณภาพชีวิตตามความต้องการของตนเองได้

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 8 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาและในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2537[105] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 29 กรกฎาคม 2537[106] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการ

---

[105] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 21/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 20 กรกฎาคม 2537, หน้า 4 - 225.

[106] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 29 กรกฎาคม 2537, หน้า 283 - 339.

วิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2537[107] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบในการแก้ไขเพิ่มเติมเล็กน้อยด้วยคะแนนเสียง 115 เสียง ไม่เห็นชอบ 46 เสียง เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2537[108]

28. วันที่ 8 ธันวาคม 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. 2537 (ร.จ. เล่ม 111 ตอนที่ 54 ก หน้า 1 - 18)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 มิถุนายน 2537[109] มีผู้เสนอ 5 ฉบับ คือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยมหาสารคาม และ**เหตุผล**ว่าในปัจจุบันมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตมหาสารคามเป็นเพียงวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทำให้ประสบปัญหาเกี่ยวกับโครงสร้างการบริหารการกำหนดนโยบาย งบประมาณ และการบริหารด้านต่าง ๆ จึงไม่สามารถดำเนินงานตามภารกิจของมหาวิทยาลัยได้อย่างสมบูรณ์ และเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาคทำให้ไม่สามารถพัฒนาหรือขยายสาขาวิชาให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและความต้องการด้านบุคลากรที่มีคุณภาพของภูมิภาคนี้ ดังนั้น เพื่อให้ความสามารถในการพัฒนาและการดำเนินงานตามภารกิจของมหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างสมบูรณ์ สมควรยกฐานะมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตมหาสารคาม เป็นมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

2. ฉบับนายลำพอง พิลาสมบัติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยอีสาน และ**เหตุผล**ว่าวิทยาเขตมหาสารคาม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งก่อตั้งมานานเหมาะสมที่จะเป็นมหาวิทยาลัยอิสระ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการบริหาร มีความเป็นอิสระและเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการตามนโยบายของรัฐบาล ในการนี้เห็นสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยอีสาน

3. ฉบับนายขุนทอง ภูผิวเตือน กับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยมหาสารคาม และ**เหตุผล**ว่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตมหาสารคาม เป็นสถาบันอุดมศึกษาในส่วนภูมิภาค แต่เป็นเพียงวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาแล้วเป็นเวลายาวนาน มีประสบการณ์ในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นอย่างดี การเป็นวิทยาเขตทำให้ประสบปัญหานานาประการ เช่น โครงสร้างการบริหารการกำหนดนโยบาย งบประมาณตลอดจนการบริหารในด้านต่าง ๆ จึงทำให้ไม่มีความคล่องตัวและไม่มีอิสระ ไม่สามารถปฏิบัติภารกิจตามภาระหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพมีประสิทธิผล วิทยาเขต

---

[107] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 8/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 9 พฤศจิกายน 2537, หน้า 15 - 75.

[108] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 4 พฤศจิกายน 2537, หน้า 245 - 302.

[109] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 14/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 29 มิถุนายน 2537, หน้า 74 - 111, 112.

มหาสารคามตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความจำเป็นต้องพัฒนาประชากรในภาคนี้ ให้มีความรู้ความสามารถเพื่อเป็นบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาภูมิภาคนี้ให้ก้าวหน้าในทุก ๆ ด้าน

ดังนั้นเพื่อให้วิทยาเขตมหาสารคาม ปฏิบัติภารกิจในฐานะสถาบันอุดมศึกษาให้สมบูรณ์เต็มที่สมควรยกฐานะมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตมหาสารคามเป็นมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

4. ฉบับนายอำนวย ปะติเส กับคณะ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยมหาสารคาม และ**เหตุผล**ว่าในปัจจุบันมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตมหาสารคาม เป็นเพียงวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทำให้ประสบปัญหาเกี่ยวกับโครงสร้างการบริหารการกำหนดนโยบาย งบประมาณ และการบริหารด้านต่าง ๆ จึงไม่สามารถดำเนินงานตามภารกิจของมหาวิทยาลัยได้อย่างสมบูรณ์ และในขณะเดียวกันภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะพัฒนาบุคคลากรให้มีปริมาณสอดคล้องกับความต้องการและมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรมของประเทศ ดังนั้น เพื่อให้ความสามารถในการพัฒนาและการดำเนินงานตามภารกิจของมหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างสมบูรณ์สมควรยกฐานะมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตมหาสารคาม เป็นมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

5. ฉบับนายประวิติ ทองสมบูรณ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยมหาสารคาม และ**เหตุผล**ว่าในปัจจุบัน วิทยาเขตมหาสารคาม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต้องประสบปัญหาเกี่ยวกับโครงสร้าง การบริหาร การกำหนดนโยบาย งบประมาณ และการบริหารด้านต่าง ๆ จึงไม่สามารถดำเนินงานตามภารกิจของมหาวิทยาลัยได้อย่างสมบูรณ์ ทั้งไม่สามารถพัฒนาหรือขยายสาขาวิชาให้สอดคล้องกับการพัฒนาพื้นที่ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้ ดังนั้นเพื่อให้วิทยาเขตมหาสารคามเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่สามารถพัฒนาประชากรของประเทศโดยเฉพาะประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น สมควรยกฐานะวิทยาเขตมหาสารคามของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการในร่างพระราชบัญญัติทั้ง 5 ฉบับด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2537[110] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณา ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 21 ตุลาคม 2537[111] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2537[112] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[110] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 5 ตุลาคม 2537, หน้า 5-33,34.

[111] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 3/2537 สมัยสามัญครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 21 ตุลาคม 2537, หน้า 20 - 72.

[112] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 4 พฤศจิกายน 2537, หน้า 302 - 342.

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบในการแก้ไขเพิ่มเติมเล็กน้อยด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2537[113]

29. วันที่ 21 ธันวาคม 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 (ร.จ. เล่ม 111 ตอนที่ 59 ก หน้า 1 - 22)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 29 กันยายน 2536 และวันที่ 30 กันยายน 2536[114] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ และ**เหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติต่าง ๆ จึงไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ทั้งภายในและภายนอกประเทศที่ได้เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะการพัฒนาและการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรมของประเทศ และระหว่างประเทศ สมควรที่จะได้มีการปรับปรุงมาตรการคุ้มครองด้านลิขสิทธิ์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว และเพื่อส่งเสริมให้มีการสร้างสรรค์งานในด้านวรรณกรรม ศิลปกรรม และงานด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องมากยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2537[115] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่เห็นชอบ 1 เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 17 มิถุนายน 2537[116] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2537[117] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร มีมติเห็นชอบในการแก้ไขเพิ่มเติมเล็กน้อย ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2537[118]

---

[113] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 8/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 9 พฤศจิกายน 2537, หน้า 76 - 78.

[114] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 4/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 30 กันยายน 2536, หน้า 1 - 30.

[115] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 8 มิถุนายน 2537, หน้า 1 - 82.

[116] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 4/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 17 มิถุนายน 2537, หน้า 598 - 600.

[117] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 2/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 7 ตุลาคม 2537, หน้า 309 - 375.

[118] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 8/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 9 พฤศจิกายน 2537, หน้า108 - 113.

30. วันที่ 26 ธันวาคม 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี พ.ศ. 2537 (ร.จ. เล่ม 111 ตอนที่ 61 ก หน้า 1 - 2)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 5 ตุลาคม 2537[119] มีผู้เสนอ 2 ฉบับคือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี ให้มีเขตตลอดท้องที่อำเภอชัยบาดาล อำเภอโคกเจริญ อำเภอท่าหลวง อำเภอสระโบสถ์ และกิ่งอำเภอลำสนธิ จังหวัดลพบุรี เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอและกิ่งอำเภอดังกล่าว และโดยที่มาตรา 187 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ

2. ฉบับนายนิยม วรปัญญา และคณะ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี ให้มีเขตตลอดท้องที่อำเภอชัยบาดาล อำเภอโคกเจริญ อำเภอท่าหลวง อำเภอสระโบสถ์ และกิ่งอำเภอลำสนธิ จังหวัดลพบุรี เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอและกิ่งอำเภอดังกล่าว และเนื่องจากที่ตั้งศาลจังหวัดลพบุรีอยู่ห่างจากอำเภอชัยบาดาลประมาณ 100 กิโลเมตร เป็นเหตุให้ประชาชนผู้ยากจนซึ่งจะต้องดำเนินการทางศาลไม่มีค่าใช้จ่ายที่จะไปดำเนินการได้ จึงทำให้ไม่ได้รับความเป็นธรรมและถูกเบียดเบียนเอารัดเอาเปรียบสิทธิประโยชน์อันพึงได้ตามกฎหมาย และโดยที่มาตรา 187 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรี เป็นหลัก วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 21 ตุลาคม 2537[120] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

31. วันที่ 26 ธันวาคม 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย พ.ศ. 2537 (ร.จ.เล่ม 111 ตอนที่ 61 ก หน้า 3 - 4)

---

[119] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 5 ตุลาคม 2537, หน้า 68-71,72-73.

[120] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 3/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 21 ตุลาคม 2537, หน้า 85 - 86,88.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 5 ตุลาคม 2537[121] มีผู้เสนอ 3 ฉบับ คือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย ให้มีเขตตลอดท้องที่อำเภอเทิง อำเภอเชียงของ อำเภอป่าแดด อำเภอพญาเม็งราย กิ่งอำเภอขุนตาล และกิ่งอำเภอเวียงแก่น จังหวัดเชียงราย เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอและกิ่งอำเภอดังกล่าว และโดยที่มาตรา 187 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัตินี้

2. ฉบับนายสำเร็จ ภูมิคมเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายจัดตั้งศาลจังหวัด ที่อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย และ**เหตุผล**ว่าในปัจจุบันได้มีการจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นในอำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย เพียงแห่งเดียวเท่านั้น โดยมีเขตอำเภอตลอดท้องที่จังหวัดเชียงราย แต่เนื่องจากการเดินทางในจังหวัดเชียงราย จากอำเภอรอบนอกไปอำเภอเมืองเชียงราย เฉพาะจากอำเภอเทิง อำเภอป่าแดด อำเภอเชียงของ อำเภอพญาเม็งราย อำเภอเวียงแก่น และกิ่งอำเภอขุนตาล ไม่สะดวกและมีระยะทางไกล ประกอบกับในท้องที่ดังกล่าว มีประชากรอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก หากจะได้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอเทิง จังหวัดเชียงรายอีกแห่งหนึ่ง ก็จะเป็นการให้ความสะดวกแก่ประชาชนในการที่จะไม่ต้องเดินทางไกล และเพื่ออำนวยความยุติธรรมให้แก่ประชาชน ได้ดียิ่งขึ้น

3. ฉบับนายสมบูรณ์ วันไชยธนวงศ์เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย ให้มีเขตตลอดท้องที่อำเภอเทิง อำเภอพญาเม็งราย อำเภอเชียงของ อำเภอป่าแดด กิ่งอำเภอเวียงแก่น และกิ่งอำเภอขุนตาล จังหวัดเชียงราย เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่ดังกล่าวและโดยที่มาตรา 187 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 3 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณา ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 21 ตุลาคม 2537[122] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[121] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 5 ตุลาคม 2537, หน้า 73 - 75,76 - 77.

[122] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 3/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 21 ตุลาคม 2537, หน้า 83 - 95,96 - 97.

32. วันที่ 26 ธันวาคม 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ พ.ศ.2537 (ร.จ.เล่ม 111 ตอนที่ 61 ก หน้า 5 - 6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 5 ตุลาคม 2537[123] มีผู้เสนอ 2 ฉบับ คือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ ให้มีเขตตลอดท้องที่อำเภอรัตนบุรี อำเภอชุมพลบุรี อำเภอท่าตูม อำเภอสนม และอำเภอสำโรงทาบ จังหวัดสุรินทร์ เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอดังกล่าว และโดยที่มาตรา 187 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ

2. ฉบับนายอร่าม อามระดิษเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ ให้มีเขตตลอดท้องที่อำเภอรัตนบุรี อำเภอท่าตูม อำเภอจอมพระ อำเภอสนม อำเภอสำโรงทาบ อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอดังกล่าว และโดยที่มาตรา 187 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณา ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 21 ตุลาคม 2537[124] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

33. วันที่ 26 ธันวาคม 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดหนองบัวลำภู พ.ศ.2537 (ร.จ.เล่ม 111 ตอนที่ 61 ก หน้า 7 - 8)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 5 ตุลาคม 2537[125] มีผู้เสนอ 3 ฉบับ คือ

---

[123] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 5 ตุลาคม 2537, หน้า 77 -79,81.

[124] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 3/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, ในวันที่ 21 ตุลาคม 2537, หน้า 97 - 103,105.

[125] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, ในวันที่ 5 ตุลาคม 2537, หน้า 87 - 88,89 – 90.

1. ฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู และ**เหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดหนองบัวลำภู พ.ศ. 2536 ได้แยกอำเภอหนองบัวลำภู อำเภอนากลาง อำเภอโนนสัง อำเภอศรีบุญเรือง และอำเภอสุวรรณคูหา ออกจากการปกครองของจังหวัดอุดรธานี รวมตั้งขึ้นเป็นจังหวัดหนองบัวลำภู สมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู ให้มีเขตตลอดท้องที่จังหวัดหนองบัวลำภู เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความยุติธรรมแก่ประชาชนในท้องที่จังหวัดหนองบัวลำภู และโดยที่มาตรา 187 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ

2. ฉบับนายไพรัช นุชิตเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอหนองบัวลำภู จังหวัดอุดรธานี และ**เหตุผล**ว่าในปัจจุบันได้มีการจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นในอำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานีเพียงแห่งเดียวเท่านั้น โดยมีเขตอำเภอตลอดท้องที่จังหวัดอุดรธานี แต่เนื่องจากการเดินทางในจังหวัดอุดรธานีจากอำเภอรอบนอกไปอำเภอเมืองอุดรธานี โดยเฉพาะจากอำเภอหนองบัวลำภู อำเภอโนนสัง อำเภอศรีบุญเรือง อำเภอนากลาง อำเภอสุวรรณคูหา อำเภอน้ำโสม กิ่งอำเภอนายูง ไม่สะดวกและมีระยะทางไกล ประกอบกับในท้องที่ดังกล่าวมีประชากรอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก หากจะได้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอหนองบัวลำภู จังหวัดอุดรธานี อีกแห่งหนึ่ง ก็จะเป็นการให้ความสะดวกแก่ประชาชนในการที่จะไม่ต้องเดินทางไกล และเพื่ออำนวยความยุติธรรมให้แก่ประชาชนได้ดียิ่งขึ้น

3. ฉบับนายไชยา พรหมา และนายวิเชียร ขาวขำ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งศาลจังหวัดหนองบัวลำภู ขึ้นที่อำเภอหนองบัวลำภู จังหวัดอุดรธานี และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอหนองบัวลำภู จังหวัดอุดรธานี ให้มีเขตอำนาจในท้องที่อำเภอหนองบัวลำภู อำเภอนากลาง อำเภอโนนสัง อำเภอศรีบุญเรือง และอำเภอสุวรรณคูหา จังหวัดอุดรธานี เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่ดังกล่าวจะได้รับความยุติธรรมจากศาลโดยทั่วถึงกัน และจะเป็นการสะดวกต่อการพิจารณาคดีความต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในท้องที่ดังกล่าว และโดยที่มาตรา 187 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 3 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 21 ตุลาคม 2537[126] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[126] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 3/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 21 ตุลาคม 2537, หน้า 114 - 122,125.

34. วันที่ 26 ธันวาคม 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดสระแก้ว พ.ศ. 2537 (ร.จ.เล่ม 111 ตอนที่ 61 ก หน้า 9 - 10)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 5 ตุลาคม 2537[127] มีผู้เสนอ 2 ฉบับ คือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งศาลจังหวัดสระแก้วขึ้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว และ**เหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดสระแก้ว พ.ศ.2536 ได้แยกอำเภอสระแก้ว อำเภอคลองหาด อำเภอตาพระยา อำเภอวังน้ำเย็น อำเภอวัฒนานคร และอำเภออรัญประเทศ ออกจากการปกครองของจังหวัดปราจีนบุรี รวมตั้งขึ้นเป็นจังหวัดสระแก้ว สมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว ให้มีเขตตลอดท้องที่จังหวัดสระแก้ว เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความยุติธรรมแก่ประชาชนในท้องที่จังหวัดสระแก้ว และโดยที่มาตรา 187 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ

2. ฉบับนายเสนาะ เทียนทองกับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้จัดตั้งศาลจังหวัดสระแก้ว ขึ้นที่อำเภอสระแก้ว จังหวัดปราจีนบุรี และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอสระแก้ว จังหวัดปราจีนบุรี ให้มีเขตอำนาจในท้องที่อำเภอสระแก้ว อำเภอวัฒนานคร อำเภออรัญประเทศ อำเภอตาพระยา อำเภอวังน้ำเย็น และอำเภอคลองหาด จังหวัดปราจีนบุรี เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่ดังกล่าวจะได้รับความยุติธรรมจากศาลโดยทั่วถึงกัน และจะเป็นการสะดวกต่อการพิจารณาคดีความต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในท้องที่ดังกล่าว และโดยที่มาตรา 187 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ ให้ถือเอาฉบับของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณา ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 21 ตุลาคม 2537[128] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

35. วันที่ 26 ธันวาคม 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดกบินทร์บุรี ศาลจังหวัดอุบลราชธานี และศาลจังหวัดอำนาจเจริญ พ.ศ. 2537(ร.จ.เล่ม 111 ตอนที่ 61 ก หน้า 11 - 12)

---

[127] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 5 ตุลาคม 2537, หน้า 82 - 83,86.

[128] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 3/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 21 ตุลาคม 2537, หน้า 106 - 112,133.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 5 ตุลาคม 2537[129] มีผู้เสนอ 2 ฉบับ คือ

1. ฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดกบินทร์บุรี ศาลจังหวัดอุบลราชธานี และศาลจังหวัดอำนาจเจริญ **และเหตุผล**ว่าได้มีการจัดตั้งศาลจังหวัดสระแก้วขึ้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดสระแก้ว ทำให้ท้องที่อำเภอในเขตศาลจังหวัดสระแก้ว ซ้ำซ้อนกับท้องที่อำเภอในเขตศาลจังหวัดกบินทร์บุรีบางส่วน สมควรเปลี่ยนแปลงเขตศาลจังหวัดกบินทร์บุรีให้สอดคล้องกับเขตการปกครองท้องที่ของจังหวัดสระแก้ว และจังหวัดปราจีนบุรี และโดยที่พระราชบัญญัติตั้งจังหวัดอำนาจเจริญ พ.ศ. 2536 ได้แยกอำเภออำนาจเจริญ อำเภอชานุมาน อำเภอปทุมราชวงศา อำเภอพนา อำเภอเสนางคนิคม อำเภอหัวตะพาน และกิ่งอำเภอลืออำนาจ ออกจากการปกครองของจังหวัดอุบลราชธานี รวมตั้งขึ้นเป็นจังหวัดอำนาจเจริญ ดังนั้น เพื่อให้ศาลจังหวัดอุบลราชธานี และศาลจังหวัดอำนาจเจริญ มีเขตอำนาจตลอดท้องที่ของจังหวัดนั้นตามเขตการปกครองท้องที่อันเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน

2. ฉบับนายอิสระ สมชัยกับคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดอุบลราชธานี และเขตอำนาจศาลจังหวัดอำนาจเจริญ **และเหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดอำนาจเจริญ พ.ศ.2536 ได้แยกอำเภออำนาจเจริญ อำเภอชานุมาน อำเภอปทุมราชวงศา อำเภอพนา อำเภอเสนางคนิคม อำเภอหัวตะพาน และกิ่งอำเภอลืออำนาจ ออกจากการปกครองของจังหวัดอุบลราชธานี รวมตั้งขึ้นเป็นจังหวัดอำนาจเจริญ เพื่อให้ศาลจังหวัดอุบลราชธานีและศาลจังหวัดอำนาจเจริญ มีเขตอำนาจตลอดท้องที่ของจังหวัดนั้นตามเขตการปกครองท้องที่อันเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ถือเอาฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณา ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 21 ตุลาคม 2537[130] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

36. วันที่ 28 ธันวาคม 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การการค้าโลก พ.ศ. 2537 (ร.จ. เล่ม 111 ตอนที่ 62 ก หน้า 1 - 2)

---

[129] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 5 ตุลาคม 2537, หน้า 91 - 92,93 - 94.

[130] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 3/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง , วันที่ 21 ตุลาคม 2537, หน้า 126 - 135,136 - 137.

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 7 ธันวาคม 2537[131] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การการค้าโลก และ**เหตุผล**ว่าในความตกลงมาร์ราเกชจัดตั้งองค์การการค้าโลก ซึ่งทำขึ้นเมื่อวันที่ 15 เมษายน พ.ศ. 2537 นั้น มีวัตถุประสงค์ให้องค์การการค้าโลกที่จัดตั้งขึ้นเป็นองค์กรกลางคอยดูแลความเป็นธรรมในการค้าระหว่างประเทศ และประเทศไทยได้ลงนามในความตกลงดังกล่าวด้วย ประเทศไทยจึงมีพันธะที่จะต้องให้องค์การการค้าโลก เจ้าหน้าที่ขององค์การฯ และผู้แทนของสมาชิกขององค์การฯ ได้รับเอกสิทธิและความคุ้มกันในการดำเนินงานและการปฏิบัติงานในประเทศไทย

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 9 ธันวาคม 2537[132] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

37. วันที่ 28 ธันวาคม 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. 2530 (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2537 (ร.จ. เล่ม 111 ตอนที่ 62 ก หน้า 3 - 4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลมาจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 7 ธันวาคม 2537[133] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 14 แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. 2530 และ**เหตุผล**ว่าในปัจจุบันการตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการกำหนดอัตราศุลกากรมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรให้รัฐบาลสามารถยกเว้น ลด หรือเพิ่มอากรจากอัตราที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราศุลกากรหรือประกาศเรียกเก็บอากรตามอัตราที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราศุลกากรเพื่อรองรับพันธกรณีต่าง ๆ ที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลก หรือที่ประเทศไทยจะร่วมลงนาม หรือเข้าเป็นสมาชิกในอนาคต

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[131] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 7 ธันวาคม 2537, หน้า 95 - 115,118.

[132] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 9/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 9 ธันวาคม 2537, หน้า 2 - 36,38.

[133] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 7 ธันวาคม 2537, หน้า 118 - 146,150.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 9 ธันวาคม 2537[134] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

38. วันที่ 30 ธันวาคม 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 15 ลงวันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ. 2519 และฉบับที่ 17 ลงวันที่ 9 ตุลาคม พ.ศ. 2519 พ.ศ. 2537 (ร.จ. เล่ม 111 ตอนที่ 63 ก หน้า 1-2)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 5 ตุลาคม 2537[135] มีผู้เสนอ 2 ฉบับคือ

1. ฉบับนายจักร์พันธ์ ยมจินดา กับคณะ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**เพื่อยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 15 ลงวันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ. 2519 และฉบับที่ 17 ลงวันที่ 9 ตุลาคม พ.ศ. 2519 และ **เหตุผล**ว่าคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 15 ลงวันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ. 2519 ได้กำหนดหลักเกณฑ์ควบคุมการดำเนินรายการของสถานีวิทยุกระจายเสียงต่าง ๆ โดยให้สถานีวิทยุกระจายเสียงทั้งของทางราชการและเอกชน ดำเนินรายการของตนต่อไปได้ ภายใต้หลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการบริหารวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์กำหนดไว้ ส่วนคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 17 ลงวันที่ 9 ตุลาคม พ.ศ. 2519 นั้นได้กำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินรายการของสถานีวิทยุโทรทัศน์ของทางราชการและเอกชน และให้อยู่ในความควบคุมของคณะกรรมการควบคุมวิทยุ โทรทัศน์ ซึ่งมีอำนาจในการลงโทษในกรณีที่มีการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ดังนั้นเพื่อเป็นการสนองนโยบายของรัฐบาลที่จะให้ประชาชนได้มีสิทธิเสรีภาพในการรับรู้และรับทราบข่าวสารตามครรลองในระบอบประชาธิปไตย จึงจำเป็นที่จะต้องให้สื่อมวลชนมีอิสระและมีโอกาสที่จะแข่งขันกันในการเสนอข่าวสารให้แก่ประชาชน จึงสมควรยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 15 ลงวันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ. 2519 และคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 17 ลงวันที่ 9 ตุลาคม พ.ศ. 2519

2. ฉบับนายพินิจ จันทร์สมบูรณ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้ยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 15 ลงวันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ. 2519 และฉบับที่ 17 ลงวันที่ 9 ตุลาคม พ.ศ. 2519 และ **เหตุผล**ว่าคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 15 ลงวันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ. 2519 เป็นคำสั่งที่ได้กำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินรายการของสถานีวิทยุกระจายเสียงต่าง ๆ และให้อยู่ในความควบคุมของคณะกรรมการบริหารวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ ส่วนคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 17 ลงวันที่ 9 ตุลาคม พ.ศ. 2519 นั้น ได้กำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินรายการของสถานีโทรทัศน์และให้อยู่ในความควบคุมของคณะกรรมการควบคุมวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งมีอำนาจลงโทษในกรณีที่มีการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตาม ซึ่งคำสั่งดังกล่าวเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของสื่อมวลชนในการเสนอข่าวสาร อีกทั้งเป็นคำสั่งที่ออกมาใช้บังคับในขณะที่มีการ

---

[134] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 9/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 9 ธันวาคม 2537, หน้า 167 - 175,178.

[135] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 5 ตุลาคม 2537, หน้า 96 - 116,118.

ปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ซึ่งมีความจำเป็นในขณะนั้น แต่ในปัจจุบันภาวะความจำเป็นดังกล่าวได้ผ่านพ้นเป็นเวลานานแล้ว ประกอบกับได้มีกฎหมายอื่น ๆ ใช้บังคับอยู่แล้ว เช่น ประมวลกฎหมายอาญา ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนั้นเพื่อให้เป็นไปตามครรลองในระบอบประชาธิปไตย เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีสิทธิเสรีภาพในการรับรู้ และรับทราบข่าวสารอย่างฉับพลัน และสามารถซักถามทางรายการของสถานีวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ได้ทันที จึงจำเป็นต้องให้สื่อมวลชนมีอิสระในการเสนอข่าวสารให้กับประชาชน จึงสมควรยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 15 ลงวันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ. 2519 และฉบับที่ 17 ลงวันที่ 9 ตุลาคม พ.ศ. 2519

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ถือเอาฉบับนายจักร์พันธ์ ยมจินดา กับคณะเป็นหลัก วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 21 ตุลาคม 2537[136] ให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาก่อนรับหลักการ และร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภาอีกครั้งหนึ่ง เมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2537[137] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบในการแก้ไขเพิ่มเติมเล็กน้อย ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน 2537[138]

39. วันที่ 30 ธันวาคม 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 (ร.จ. เล่ม 111 ตอนที่ 63 ก หน้า 3 - 15)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลมาจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 20 ตุลาคม 2536[139] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ดังนี้

---

[136] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 3/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 21 ตุลาคม 2537, หน้า 137 - 158,159.

[137] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 6/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 11 พฤศจิกายน 2537, หน้า 373 - 504,505,508.

[138] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 16 พฤศจิกายน 2537, หน้า 52 - 54.

[139] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 20 ตุลาคม 2536, หน้า 1 - 105.

1. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4 (1) และมาตรา 33 เพื่อให้ลูกจ้างชั่วคราวรายวันและลูกจ้างชั่วคราวรายชั่วโมงไม่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับอายุของลูกจ้างที่จะเป็นผู้ประกันตนได้

2. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 6 และมาตรา 57 เพื่อเปลี่ยนฐานของค่าจ้างที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบและการจ่ายเงินทดแทนการขาดรายได้จากค่าจ้างรายวันเป็นค่าจ้างรายเดือน

3. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 8 และมาตรา 14 เพื่อปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการประกันสังคมและคณะกรรมการการแพทย์

4. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 27 เพื่อปรับปรุงระยะเวลาการเสนองบดุลของกองทุนให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบรับรอง

5. เพิ่มเติมวรรคสองของมาตรา 35 เพื่อเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ให้ผู้รับเหมาค่าแรงมีหน้าที่จ่ายเงินสมทบ และกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการหลุดพ้นจากความรับผิดในหนี้เงินสมทบและเงินเพิ่มเพียงเท่าที่ผู้รับเหมาค่าแรงได้นำส่งสำนักงาน

6. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 39 และมาตรา 41 เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกันตน โดยสมัครใจ และฐานในการคำนวณเงินสมทบของผู้ประกันตนดังกล่าว และการสิ้นสุดการเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจ

7. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 44 เพื่อปรับปรุงระยะเวลาในการแจ้งเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมแบบรายการที่นายจ้างได้ยื่นไว้ต่อสำนักงาน

8. แก้ไขเพิ่มเติมวรรคสี่ของมาตรา 46 มาตรา 47 มาตรา 53 และเพิ่มเติมมาตรา 47 ทวิ เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณเงินสมทบและการจ่ายเงินสมทบของรัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตน

9. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 56 มาตรา 57 มาตรา 71 มาตรา 73 มาตรา 73 ทวิ และเพิ่มวรรคสองของมาตรา 72 เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับประโยชน์ทดแทนและการคำนวณเงินทดแทนการขาดรายได้ของผู้ประกันตน

10. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 62 มาตรา 65 วรรคสามของมาตรา 66 มาตรา 67 และมาตรา 69 เพื่อปรับปรุงระยะเวลาในการจ่ายเงินสมทบที่จะก่อให้เกิดสิทธิรับประโยชน์ทดแทน กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีคลอดบุตร และกรณีทุพพลภาพ

11. เพิ่มเติมมาตรา 84 ทวิ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ให้เลขาธิการมีอำนาจขยายเวลาตามที่กำหนดได้

12. เพิ่มเติมมาตรา 85 เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการอุทธรณ์คำสั่งของเลขาธิการ

13. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 96 และมาตรา 97 เพื่อปรับปรุงอัตราโทษทางอาญาให้เหมาะสมขึ้น

14. เพิ่มเติมวรรคสามของมาตรา 103 เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การใช้บังคับกฎหมายสำหรับกิจการที่มีลูกจ้างน้อยกว่าสิบคน

15. แก้ไขเพิ่มเติมวรรคสองของมาตรา 104 และยกเลิกวรรคสามของมาตรา 104 เพื่อปรับปรุงกำหนดเวลาในการจัดเก็บเงินสมทบเพื่อการให้ประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร และกรณีชราภาพ และ**เหตุผล**ว่าพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีข้อขัดข้องและมีปัญหาในทางปฏิบัติเกิดขึ้นหลายประการ ทำให้ผู้ประกันตนไม่ได้รับสิทธิประโยชน์สมตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย นอกจากนั้นวิธีปฏิบัติบางเรื่องในพระราชบัญญัติดังกล่าวยังมีขั้นตอนการปฏิบัติที่ยุ่งยากสลับซับซ้อน เกิดภาระแก่นายจ้าง

และไม่เอื้ออำนวยประโยชน์และการให้บริการแก่นายจ้างและผู้ประกันตน สมควรแก้ไขให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก[140] และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2537[141] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 8 กรกฎาคม 2537[142] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2537[143] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร มีมติเห็นชอบในการแก้ไขเพิ่มเติมเล็กน้อย ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2537[144]

40. วันที่ 31 ธันวาคม 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2537 (ร.จ. เล่ม 111 ตอนที่ 64 ก หน้า 1 - 2)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 21 กันยายน 2537[145] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2534 เพื่อเปลี่ยนชื่อสำนักผังเมืองเป็นกรมการผังเมือง และ**เหตุผล**ว่าสำนักผังเมืองเป็นส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน มีหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติการเกี่ยวกับการวางและจัดทำผังเมือง ดังนั้น เพื่อให้ชื่อของส่วนราชการถูกต้องตรงกับลักษณะงานและฐานะที่แท้จริง สมควรเปลี่ยนชื่อสำนักผังเมืองเป็นกรมการผังเมือง

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[140] ประธานฯไม่ได้ถามผู้ที่ไม่เห็นด้วย

[141] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 14/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 29 มิถุนายน 2537, หน้า 20 - 33.

[142] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 6/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 8 กรกฎาคม 2537, หน้า 340 - 362.

[143] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่1/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 30 กันยายน 2537, หน้า 192 - 224.

[144] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 8/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 9 พฤศจิกายน 2537, หน้า 78 - 79.

[145] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 21 กันยายน 2537, หน้า 129-130,133.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 30 กันยายน 2537[146] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2537[147] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร มีมติเห็นชอบในการแก้ไขเพิ่มเติมเล็กน้อย ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่เห็นชอบส่วนน้อย เมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน 2537[148]

41. วันที่ 31 ธันวาคม 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของสำนักผังเมือง กระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของกรมการผังเมือง กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2537 (ร.จ. เล่ม 111 ตอนที่ 64 ก หน้า 3 - 4)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 9 พฤศจิกายน 2537 และวันที่ 16 พฤศจิกายน 2537[149] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้โอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของสำนักผังเมือง กระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของกรมการผังเมือง กระทรวงมหาดไทย และ**เหตุผล**ว่าได้มีพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... แก้ไขเพิ่มเติมการมีส่วนราชการของกระทรวงมหาดไทย โดยเปลี่ยนชื่อสำนักงานผังเมือง ในการนี้สมควรโอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักผังเมือง กระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของกรมการผังเมือง กระทรวง มหาดไทย

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่รับหลักการส่วนน้อย วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่เห็นชอบส่วนน้อย

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 25 พฤศจิกายน 2537[150] การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการ ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[146] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 30 กันยายน 2537, หน้า 291 - 301.

[147] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 6/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 11 พฤศจิกายน 2537, หน้า 364 - 372.

[148] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 16 พฤศจิกายน 2537, หน้า 42 - 52.

[149] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 16 พฤศจิกายน 2537, หน้า 13 - 37,42.

[150] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 7/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 25 พฤศจิกายน 2537, หน้า 9 - 17,19.

42. วันที่ 31 ธันวาคม 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 (ร.จ. เล่ม 111 ตอนที่ 64 ก หน้า 5 - 6)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 23 พฤศจิกายน 2537[151] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 131 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 เพื่อให้อำนาจในการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ สรรหาบุคคลแต่งตั้งเป็น อ.ก.พ.ทำหน้าที่ อ.ก.พ.กระทรวง และ อ.ก.พ.ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมของข้าราชการพลเรือนในพระองค์ให้แตกต่างจากข้าราชการพลเรือนสามัญ และ**เหตุผล**ว่าข้าราชการพลเรือนในพระองค์และหน่วยงานที่ข้าราชการดังกล่าวสังกัดอยู่ มีลักษณะพิเศษเกี่ยวพันกับราชการในพระองค์โดยใกล้ชิด สมควรกำหนดให้มี อ.ก.พ.ทำหน้าที่ อ.ก.พ.กระทรวง และ อ.ก.พ.ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมที่แตกต่างจากข้าราชการพลเรือนสามัญ ทั้งนี้เพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะพิเศษของข้าราชการดังกล่าว

การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 2 ธันวาคม 2537[152]การพิจารณาได้กระทำสามวาระรวด ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ วาระที่ 2 พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และในวาระที่ 3 เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

43. วันที่ 31 ธันวาคม 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. 2537 (ร.จ. เล่ม 111 ตอนที่ 64 ก หน้า 7 - 17)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 27 ตุลาคม 2536[153] คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการฝึกอาชีพ และ**เหตุผล**ว่าเป็นการสมควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการฝึกอาชีพแก่เยาวชน และผู้หางานทำได้ฝึกตนให้มีฝีมือ เพื่อมีโอกาสเข้าสู่ตลาดแรงงานและเพื่อให้บุคคลซึ่งทำงานอยู่แล้ว ได้รับการฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน รวมทั้งเพื่อให้มีการร่วมมือระหว่างสถานประกอบการ และสถานศึกษาในการรับนักเรียน นักศึกษา เข้ารับการฝึกอบรมในสถานประกอบการ ซึ่งจะเป็นการพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของธุรกิจ และอุตสาหกรรม

---

[151] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 10/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 23 พฤศจิกายน 2537, หน้า 187 - 189,191

[152] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 8/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 2 ธันวาคม 2537, หน้า 316 - 324,325-326.

[153] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 11/2536 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 27 ตุลาคม 2536, หน้า 91 - 124.

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2537[154] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 3 มิถุนายน 2537[155] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2537[156] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการเสนอด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดและตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันขึ้นพิจารณา จำนวน 17 คน เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2537[157] และที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันตามจำนวนดังกล่าวขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2537[158] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร มีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2537[159] ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2537[160]

44. วันที่ 31 ธันวาคม 2537

ประกาศใช้พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2537 (ร.จ. เล่ม 111 ตอนที่ 64 ก หน้า 18 - 19

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผลจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 28 กันยายน 2537[161] มีผู้เสนอ 2 ฉบับคือ

---

[154] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 25 พฤษภาคม 2537, หน้า 37 - 46.

[155] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 3/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ 3 มิถุนายน 2537, หน้า 484 - 507.

[156] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 30 กันยายน 2537, หน้า 225 - 252.

[157] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 8/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 9 พฤศจิกายน 2537, หน้า 86 - 105.

[158] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 6/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 11 พฤศจิกายน 2537, หน้า 360 - 364.

[159] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 7 ธันวาคม 2537, หน้า 151 - 154.

[160] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 9/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 9 ธันวาคม 2537, หน้า 186 - 216 .

[161] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 3/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 28 กันยายน 2537, หน้า 85 - 91,92.

1. ฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เพิ่มมาตรา 43 ทวิ เพื่อให้ใบอนุญาต เป็นผู้ขับรถในประเภทการขนส่งประจำทาง การขนส่งไม่ประจำทาง การขนส่งโดยรถขนาดเล็ก หรือการขนส่งส่วนบุคคล ตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ใช้แทนใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคลหรือใบอนุญาตขับรถยนต์สาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ได้ และ**เหตุผล**ว่าผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถที่จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ไม่อาจใช้ใบอนุญาตนั้นขับรถที่จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ได้ ทั้ง ๆ ที่โดยข้อเท็จจริงแล้ว ผู้ซึ่งมีความสามารถขับรถขนาดใหญ่ย่อมสามารถขับรถที่มีขนาดเล็กกว่าได้ สมควรกำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ขับรถที่จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ในบางประเภทได้

2. ฉบับนายมนตรี ด่านไพบูลย์และคณะเป็นผู้เสนอ **มีหลักการ**ให้เพิ่มมาตรา43 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 เพื่อให้อนุญาตเป็นผู้ขับรถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก สามารถใช้แทนใบอนุญาตขับรถตามมาตรา 43 (2) แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 ได้ด้วย และ**เหตุผล**ว่าในปัจจุบันผู้ที่มีใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกจะขับรถยนต์ส่วนบุคคลจะต้องมีใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคลด้วย ทั้งนี้เพราะเป็นรถคนละประเภท ไม่สามารถใช้ใบอนุญาตขับรถแทนกันได้ แต่โดยสภาพความเป็นจริงแล้ว ผู้ที่ขับรถใหญ่ย่อมมีความสามารถที่จะขับรถเล็กได้อยู่แล้ว โดยไม่จำเป็นที่จะต้องมีใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคลอีกต่างหาก จึงสมควรให้ใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกสามารถใช้แทนใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคลได้ด้วย

ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการในร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน 2537[162] เห็นชอบให้วุฒิสภาพิจารณาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา วันที่ 25 พฤศจิกายน 2537[163] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่รับหลักการ และให้คณะกรรมาธิการการคมนาคมพิจารณา ในการพิจารณาวาระที่ 3 เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2537[164] เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[162] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 16 พฤศจิกายน 2537, หน้า 74 - 75.

[163] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 7/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 25 พฤศจิกายน 2537, หน้า 19 - 30.

[164] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 9/2537 สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ 9 ธันวาคม 2537, หน้า 178 - 186.

พระราชกำหนด

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ในปี 2517	907
1. พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 26) พ.ศ.2517	
พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ในปี 2518	908
1. พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 27) พ.ศ.2518	
2. พระราชกำหนดแก้ไขและป้องกันภาวะการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2518	
พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ในปี 2519	909
1. พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 28) พ.ศ.2519	
พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ในปี 2520	910
1. พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 29) พ.ศ.2520	
2. พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ.2520	
3. พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 31) พ.ศ.2520	
4. พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 32) พ.ศ.2520	
พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ในปี 2521	911
1. พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 33) พ.ศ.2521	
2. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ.2501 พ.ศ.2521	
3. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนการเงินและธนาคารระหว่างประเทศ พ.ศ.2494 พ.ศ.2521	
4. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติให้อำนาจและกำหนดการปฏิบัติบางประการเกี่ยวกับสิทธิพิเศษถอนเงินในกองทุนการเงินระหว่างประเทศ พ.ศ.2514 พ.ศ.2521	
5. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์ซึ่งทำในราชอาณาจักร พ.ศ.2507 (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2521	
6. พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 34) พ.ศ.2521	
7. พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 35) พ.ศ.2521	

เรื่อง **หน้า**

8. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ.2493 (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2521
9. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีเครื่องดื่ม พ.ศ.2509 (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2521
10. พระราชกำหนดถอนคืนเหรียญกษาปณ์ชนิดทองขาว ราคาห้าบาท ลักษณะเก้าเหลี่ยม พ.ศ.2521
11. พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 36) พ.ศ.2521
12. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2521

พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ในปี 2522 914

1. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์ซึ่งทำในราชอาณาจักร พ.ศ.2507 (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2522
2. พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 37) พ.ศ.2522
3. พระราชกำหนดจัดสรรเงินภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำใน ราชอาณาจักร พ.ศ.2522

พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ในปี 2523 915

1. พระราชกำหนดอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อน พ.ศ.2523
2. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีเครื่องดื่ม พ.ศ.2509 (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2523
3. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ.2509 (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2523
4. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ.2509 พ.ศ.2523
5. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2523
6. พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 40) พ.ศ.2523
7. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2523
8. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ.2521 พ.ศ.2523
9. พระราชกำหนดการปิโตรเลียม แห่งประเทศไทย พ.ศ.2523

พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ในปี 2524 918

1. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 8) พ.ศ.2524
2. พระราชกำหนดนิรโทษกรรมแก่ผู้ก่อความไม่สงบเพื่อยึดอำนาจการปกครอง แผ่นดิน ระหว่างวันที่ 31 มีนาคม ถึง 3 เมษายน 2524 พ.ศ.2524
3. พระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ.2524

เรื่อง **หน้า**

4. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ.2508 พ.ศ.2524
5. พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2524
6. พระราชกำหนดภาษีชีเมนต์ซึ่งทำในพระราชอาณาเขต (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2524
7. พระราชกำหนดจัดสรรเงินภาษีชีเมนต์ซึ่งทำในพระราชอาณาเขต พ.ศ. 2524

พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ในปี 2525 920

1. พระราชกำหนดเปลี่ยนแปลงราคาปานกลางของที่ดินที่กำหนดไว้สำหรับการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ ประจำปี พ.ศ.2525 ถึง พ.ศ.2528 พ.ศ.2525
2. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 9) พ.ศ.2525
3. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ.2525
4. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ.2493 (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2525
5. พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 42) พ.ศ.2525
6. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 11) พ.ศ.2526

พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ในปี 2526 922

1. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ.2522 พ.ศ.2526
2. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ.2510 พ.ศ.2526
3. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 12) พ.ศ.2526
4. พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 43) พ.ศ.2526
5. พระราชกำหนดภาษีการเดินทางออกนอกราชอาณาจักร พ.ศ.2526
6. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุนหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ.2522 พ.ศ.2526

พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ในปี 2527 925

1. พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 44) พ.ศ.2527
2. พระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ.2527
3. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช 2485 (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2527
4. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2527
5. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2527

เรื่อง	หน้า
พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ในปี 2528	927
1. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ.2510 (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2528	
2. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ.2493 (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2528	
3. พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 45) พ.ศ.2528	
4. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 พ.ศ.2528	
5. พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ.2528	
6. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ.2505 พ.ศ.2528	
7. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ.2522 (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2528	
8. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช 2485 พ.ศ.2528	
พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ในปี 2529	930
1. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีศรรพสามิต พ.ศ. 2527 (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2529	
2. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 14) พ.ศ.2529	
3. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ.2522 พ.ศ.2529	
4. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.2522 พ.ศ.2529	
5. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ.2508 (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2529	
6. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ.2522 (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2529	
พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ในปี 2530	932
1. พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ.2530	
พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ในปี 2532	933
1. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 15) พ.ศ.2532	
2. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 พ.ศ.2532	
3. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.2504 พ.ศ.2532	

เรื่อง	หน้า
พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ในปี 2533	935
1. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2527 (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2533	
2. พระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ.2533	
3. พระราชกำหนดยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 42 ลงวันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ.2519 พ.ศ.2533	
พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ในปี 2534	937
1. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 16) พ.ศ.2534	
พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ในปี 2535	938
1. พระราชกำหนดนิรโทษแก่ผู้กระทำความผิดเนื่องในการชุมนุมกันระหว่างวันที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ.2535 ถึงวันที่ 21 พฤษภาคม 2535 พ.ศ.2535	
2. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ.2521 พ.ศ.2535	

พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ในปี 2517

1. วันที่ 19 มีนาคม 2517

ประกาศใช้พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 26) พ.ศ.2517 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 91 ตอนที่ 50 หน้า 28-31)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 121 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 5 เมษายน 2517[1]

---

[1] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ 2 ครั้งที่ 22, วันที่ 5 เมษายน 2517, หน้า 275-284.

พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ในปี 2518

1. วันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2518

ประกาศใช้พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 27) พ.ศ.2518 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 23 หน้า 1-4)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 111 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 11 เมษายน 2518[1] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบเป็นส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 16 เมษายน 2518[2]

2. วันที่ 23 ธันวาคม 2518

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขและป้องกันภาวะการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2518 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 260 หน้า 1-3)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบเป็นส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 6 พฤษภาคม 2519[3] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 83 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 1 เสียง ในวันที่ 12 พฤษภาคม 2519[4]

---

[1] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 9/2518 สามัญ สมัยแรก, วันที่ 11 เมษายน 2518, หน้า 772-785.

[2] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 7/2518 สามัญ สมัยแรก, วันที่ 16 เมษายน 2518, หน้า 171-178.

[3] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 4/2519 สามัญ สมัยแรก, วันที่ 6 พฤษภาคม 2519, หน้า 331-348.

[4] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2519 สามัญ สมัยแรก, วันที่ 12 พฤษภาคม 2519, หน้า 17-29.

พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ในปี 2519

1. วันที่ 24 ธันวาคม 2519

ประกาศใช้พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 28) พ.ศ.2519 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 93 ตอนที่ 156 หน้า 52-55)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบเป็นส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 7 มกราคม 2520[1]

---

[1] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 6. วันที่ 7 มกราคม 2520. หน้า 7.

พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ในปี 2520

1. วันที่ 2 มิถุนายน 2520

ประกาศใช้พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 29) พ.ศ. 2520 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 94 ตอนที่ 49 หน้า 1)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ด้วยคะแนนเสียง 209 เสียง ไม่เห็นชอบ 4 เสียง ในวันที่ 24 มิถุนายน 2520[1]

2. วันที่ 6 กรกฎาคม 2520

ประกาศใช้พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2520 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 94 ตอนที่ 61 หน้า 1)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ด้วยความเห็นชอบ 211 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 5 สิงหาคม 2520[2]

3. วันที่ 6 กันยายน 2520

ประกาศใช้พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 31) พ.ศ. 2520 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 94 ตอนที่ 83 หน้า 1)

พระราชกำหนดนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 168 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 23 กันยายน 2520[3]

4. วันที่ 7 ธันวาคม 2520

ประกาศใช้พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 32) พ.ศ.2520 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 94 ตอนที่ 124 หน้า 1)

พระราชกำหนดนี้ ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 222 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 23 ธันวาคม 2520[4]

---

[1] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 6/2520 สมัยสามัญ, วันที่ 24 มิถุนายน 2520, หน้า 7 - 15.

[2] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 12/2520 สมัยสามัญ, วันที่ 5 สิงหาคม 2520, หน้า 8 - 21.

[3] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งที่ 18/2520 สมัยสามัญ, วันที่ 23 กันยายน 2520, หน้า 5 - 17.

[4] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 6, วันที่ 23 ธันวาคม 2520, หน้า 8 - 20.

พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ในปี 2521

1. วันที่ 20 มกราคม 2521

ประกาศใช้พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 33) พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 8 หน้า 1-4)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 161 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 27 มกราคม 2521[1]

2. วันที่ 8 มีนาคม 2521

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. 2501 พ.ศ.2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 27 หน้า 1-8)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 164 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 10 มีนาคม 2521[2]

3. วันที่ 8 มีนาคม 2521

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุน การเงินและธนาคารระหว่างประเทศ พ.ศ.2494 พ.ศ.2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 27 หน้า 9-11)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 164 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่10 มีนาคม 2521[3]

4. วันที่ 8 มีนาคม 2521

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติให้อำนาจและกำหนดการปฏิบัติบางประการเกี่ยวกับสิทธิพิเศษถอนเงินในกองทุนการเงินระหว่างประเทศ พ.ศ. 2514 พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 27 หน้า 12-14)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 164 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 10 มีนาคม 2521[4]

---

[1] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติครั้งที่ 11/2521, วันที่ 27 มกราคม 2521, หน้า 168-181.

[2] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 17/2521, วันที่ 10 มีนาคม 2521, หน้า 226-320.

[3] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 17/2521, วันที่ 10 มีนาคม 2521, หน้า 268-320.

[4] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 17/2521, วันที่ 10 มีนาคม 2521, หน้า 272-320.

5. วันที่ 8 มีนาคม 2521

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์ซึ่งทำในราชอาณาจักร พ.ศ. 2507 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 27 หน้า 15-16)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 164 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 10 มีนาคม 2521[5]

6. วันที่ 8 มีนาคม 2521

ประกาศใช้พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 34) พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 27 หน้า 17-20)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 164 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 10 มีนาคม 2521[6]

7. วันที่ 8 มีนาคม 2521

ประกาศใช้พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 35) พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 27 หน้า 21-30)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 164 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 10 มีนาคม 2521[7]

8. วันที่ 8 มีนาคม 2521

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 27 หน้า 31-32)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 164 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 10 มีนาคม 2521[8]

---

[5] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 17/2521, วันที่ 10 มีนาคม 2521, หน้า 275-320.

[6] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 17/2521, วันที่ 10 มีนาคม 2521, หน้า 277-320.

[7] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 17/2521, วันที่ 10 มีนาคม 2521, หน้า 280-320.

[8] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 17/2521, วันที่ 10 มีนาคม 2521, หน้า 289-320.

9. วันที่ 8 มีนาคม 2521

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีเครื่องดื่ม พ.ศ. 2509 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 27 หน้า 33-35)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 164 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 10 มีนาคม 2521[9]

10. วันที่ 19 ตุลาคม 2521

ประกาศใช้พระราชกำหนดถอนคืนเหรียญกษาปณ์ชนิดทองขาว ราคาห้าบาท ลักษณะเก้าเหลี่ยม พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 115 หน้า 1-3)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 129 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 25 ตุลาคม 2521[10]

11. วันที่ 23 พฤศจิกายน 2521

ประกาศใช้พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 36) พ.ศ. 2521 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 131 หน้า 1-5)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 104 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 1 ธันวาคม 2521[11]

12. วันที่ 29 ธันวาคม 2521

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2521 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 95 ตอนที่ 155 หน้า 1-14)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 182 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 5 มกราคม 2522[12]

---

[9] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 17/2521, วันที่ 10 มีนาคม 2521, หน้า 291-320.

[10] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 17/2521, วันที่ 25 ตุลาคม 2521, หน้า 1-26.

[11] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 17/2521, วันที่ 1 ธันวาคม 2521, หน้า 451-520.

[12] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 4/2522, วันที่ 5 มกราคม 2522, หน้า 1-37.

พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ในปี 2522

1. วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2522

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักร พ.ศ. 2507 (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2522 (ร.จ.เล่ม 96 ตอนที่ 14 หน้า 1-6)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการอนุมัติจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ด้วยคะแนนเสียง 116 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่อนุมัติ ในวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2522[1]

2. วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2522

ประกาศใช้พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 37) พ.ศ. 2522 (ร.จ.เล่ม 96 ตอนที่ 14 หน้า 7-10)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับอนุมัติจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ด้วยคะแนนเสียง 108 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่อนุมัติ ในวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2522[2]

3. วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2522

ประกาศใช้พระราชกำหนดจัดสรรเงินภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักร พ.ศ. 2522 (ร.จ. เล่ม 96 ตอนที่ 14 หน้า 11-13)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการอนุมัติจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ด้วยคะแนนเสียง 114 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่อนุมัติ ในวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2522[3]

---

[1] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 17/2522, วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 222, 256.

[2] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 17/2522, วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 229, 267.

[3] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 17/2522, วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2522, หน้า 236, 274.

พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ในปี 2523

1. วันที่ 21 พฤษภาคม 2523

ประกาศใช้พระราชกำหนดอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อน พ.ศ.2523 (ร.จ.เล่มที่ 97 ตอนที่ 78 หน้า 1-3)

พระราชกำหนดอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อนพ.ศ.2523ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากรัฐสภา ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 338 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 4 เสียง ในวันที่ 16 พฤษภาคม 2523[1]

2. วันที่ 21 พฤษภาคม 2523

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีเครื่องดื่ม พ.ศ. 2509 (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2523 (ร.จ.เล่มที่ 97 ตอนที่ 78 หน้า 1-6)

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีเครื่องดื่ม พ.ศ.2509 (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2523 ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากรัฐสภา ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 287 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 30 พฤษภาคม 2523[2]

3. วันที่ 21 พฤษภาคม 2523

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2509 (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2523 (ร.จ.เล่มที่ 97 ตอนที่ 78 หน้า 7-11)

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ.2509 (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2523 ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากรัฐสภา ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 282 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 1 เสียง ในวันที่ 30 พฤษภาคม 2523[3]

4.วันที่ 21 พฤษภาคม 2523

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ.2509 พ.ศ.2523 (ร.จ.เล่มที่ 97 ตอนที่ 11 หน้า 11-13)

---

[1] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 1/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 16 พฤษภาคม 2523, หน้า 95.

[2] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 3/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 30 พฤษภาคม 2523, หน้า 227.

[3] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 3/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 30 พฤษภาคม 2523, หน้า 228.

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ.2509 พ.ศ.2523 ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากรัฐสภา ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 285 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 30 พฤษภาคม 2523[4]

5. วันที่ 21 พฤษภาคม 2523

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2523 (ร.จ.เล่มที่ 97 ตอนที่ 78 หน้า 14-29)

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2523 ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากรัฐสภา ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 277 เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 30 พฤษภาคม 2523[5]

6. วันที่ 1 ตุลาคม 2523

ประกาศใช้พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 40) พ.ศ.2523 (ร.จ.เล่มที่ 97 ตอนที่ 161 หน้า 1-4)

พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 40) พ.ศ.2523 ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากรัฐสภา ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบเป็นส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 22 พฤษภาคม 2524[6]

7. วันที่ 16 ตุลาคม 2523

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2523 (ร.จ.เล่มที่ 97 ตอนที่ 161 หน้า 5-7)

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2523 ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากรัฐสภา ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบเป็นส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 22 พฤษภาคม 2524[7]

---

[4] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 3/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 30 พฤษภาคม 2523, หน้า 228.

[5] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 3/2523 สมัยสามัญ, วันที่ 30 พฤษภาคม 2523, หน้า 228.

[6] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 1/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 22 พฤษภาคม 2524, หน้า 9-10.

[7] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 1/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 22 พฤษภาคม 2524 หน้า 13.

8. วันที่ 27 พฤศจิกายน 2523

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2521 พ.ศ. 2523 (ร.จ. เล่มที่ 97 ตอนที่ 181 หน้า 1-7)

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2521 พ.ศ. 2523 ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากรัฐสภา ด้วยคะแนนเสียง 293 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 54 เสียง ในวันที่ 22 พฤษภาคม 2524[8]

9. วันที่ 1 ธันวาคม 2523

ประกาศใช้พระราชกำหนดการปิโตรเลียม แห่งประเทศไทย พ.ศ.2523 (ร.จ.เล่มที่ 97 ตอนที่ 183 หน้า 1-5)

พระราชกำหนดการปิโตรเลียม แห่งประเทศไทย พ.ศ.2523 ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากรัฐสภา ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบเป็นส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 22 พฤษภาคม 2524[9]

---

[8] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 1/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 22 พฤษภาคม 2524, หน้า 40.

[9] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 1/2524 สมัยสามัญ, วันที่ 22 พฤษภาคม 2524, หน้า 60-61.

พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ในปี 2524

1. วันที่ 31 มีนาคม 2524

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2524 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 98 ตอนที่ 50 หน้า 1)

พระราชกำหนดฉบับนี้ ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากรัฐสภาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 22 พฤษภาคม 2524[1]

2. วันที่ 5 พฤษภาคม 2524

ประกาศใช้พระราชกำหนดนิรโทษกรรมแก่ผู้ก่อความไม่สงบเพื่อยึดอำนาจการปกครองแผ่นดิน ระหว่างวันที่ 31 มีนาคม ถึงวันที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2524 พ.ศ. 2524 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 98 ตอนที่ 69 หน้า 1)

พระราชกำหนดฉบับนี้ ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากรัฐสภา ด้วยคะแนนเสียง 321 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 38 เสียง ในวันที่ 22 พฤษภาคม 2524[2]

3. วันที่ 20 ตุลาคม 2524

ประกาศใช้พระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. 2524 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 98 ตอนที่ 174 หน้า 1)

พระราชกำหนดฉบับนี้ ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากรัฐสภา ด้วยคะแนนเสียง 207 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 44 เสียง ในวันที่ 25 ธันวาคม 2524[3]

4. วันที่ 20 ตุลาคม 2524

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508 พ.ศ. 2524 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 98 ตอนที่ 174 หน้า 10)

พระราชกำหนดฉบับนี้ ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากรัฐสภา ด้วยคะแนนเสียง 181 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 107 เสียง ในวันที่ 25 ธันวาคม 2524[4]

---

[1] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 1/2524 สมัยสามัญ สมัยที่ 2, วันที่ 22 พฤษภาคม 2524, หน้า 61-81.

[2] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 1/2524 สมัยสามัญ สมัยที่ 2, วันที่ 22 พฤษภาคม 2524, หน้า 81-143.

[3] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 1/2524 สมัยวิสามัญ สมัยที่ 2, วันที่ 25 ธันวาคม 2524, หน้า 7-49.

[4] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 1/2524 สมัยวิสามัญ สมัยที่ 2, วันที่ 25 ธันวาคม 2524, หน้า 50-103.

5. วันที่ 28 ตุลาคม 2524

ประกาศใช้พระราชกำหนดพิกัดศุลกากร (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2524 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 98 ตอนที่ 179 หน้า 1)

พระราชกำหนดฉบับนี้ ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากรัฐสภา ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 8 มกราคม 2525[5]

6. วันที่ 20 พฤศจิกายน 2524

ประกาศใช้พระราชกำหนดภาษีซีเมนต์ซึ่งทำในพระราชอาณาเขต (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2524 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 98 ตอนที่ 192 หน้า 1)

พระราชกำหนดฉบับนี้ ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากรัฐสภา ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 1 เสียง ในวันที่ 8 มกราคม 2525[6]

7. วันที่ 20 พฤศจิกายน 2524

ประกาศใช้พระราชกำหนดจัดสรรเงินภาษีซีเมนต์ซึ่งทำในพระราชอาณาเขต พ.ศ.2524 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 98 ตอนที่ 192 หน้า 1)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากรัฐสภา ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 189 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 13 เสียง ในวันที่ 8 มกราคม 2525[7]

---

[5] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 2/2525 สมัยวิสามัญ สมัยที่ 2, วันที่ 8 มกราคม 2525, หน้า 117-149.

[6] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 2/2525 สมัยวิสามัญ สมัยที่ 2, วันที่ 8 มกราคม 2525, หน้า 149-163.

[7] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 2/2525 สมัยวิสามัญ สมัยที่ 2, วันที่ 22 มกราคม 2525, หน้า 163-177.

พระราชกำหนดประกาศใช้ในปี 2525

1. วันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2525

ประกาศใช้พระราชกำหนดเปลี่ยนแปลงราคาปานกลางของที่ดินที่กำหนดไว้สำหรับการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ ประจำปี พ.ศ. 2525 ถึง พ.ศ. 2528 พ.ศ. 2525 (ร.จ.ฉบับ พิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 28 หน้า 1-4)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากการประชุมรัฐสภาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่อนุมัติ ในวันที่ 14 พฤษภาคม 2525[1]

2. วันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2525

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 9) พ.ศ.2525 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 28 หน้า 5-20)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากการประชุมรัฐสภาโดยการประชุมลับด้วยคะแนนเสียง 186 เสียง ไม่อนุมัติ 85 เสียงและงดออกเสียง 1 เสียง ในวันที่ 14 พฤษภาคม 2525[2]

3. วันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2525

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2525 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 28 หน้า 21-28)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากการประชุมรัฐสภาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่อนุมัติ ในวันที่ 21 พฤษภาคม 2525[3]

4. วันที่ 16 ตุลาคม 2525

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2525 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 150 หน้า 1-5)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากการประชุมรัฐสภาด้วยคะแนนเสียง 227 เสียง ไม่อนุมัติ 2 เสียง ในวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2526[4]

---

[1] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 1/2525 สมัยสามัญ. วันที่ 14 พฤษภาคม 2525, หน้า 42.

[2] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 1/2525 สมัยสามัญ. วันที่ 14 พฤษภาคม 2525, หน้า 98.

[3] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 2/2525 สมัยสามัญ, วันที่ 21 พฤษภาคม 2525, หน้า 163.

[4] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 1/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2526, หน้า 37 - 38.

5. วันที่ 16 ตุลาคม 2525

ประกาศใช้พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 42) พ.ศ. 2525 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 150 หน้า 6-78)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากการประชุมรัฐสภาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่อนุมัติ ในการประชุมรัฐสภา ในวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2526[5]

6. วันที่ 16 ตุลาคม 2525

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 11) พ.ศ.2526 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 99 ตอนที่ 150 หน้า 79-90)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากการประชุมรัฐสภาด้วยคะแนนเสียง 194 เสียง ไม่อนุมัติ 14 เสียง ในวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2526[6]

---

[5] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 1/2526 สมัยวิสามัญ, วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2526, หน้า 91.

[6] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ 1/2525 สมัยวิสามัญ, วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2526, หน้า 116.

พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ในปี 2526

1. วันที่ 19 มีนาคม 2526

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2522 พ.ศ. 2526 (ร.จ.เล่ม 100 ตอนที่ 39 หน้า 1 - 6)

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2522 พ.ศ. 2526 ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 157 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 78 เสียง ในวันที่ 2 มิถุนายน 2526[1] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 10 มิถุนายน 2526[2]

2. วันที่ 13 ตุลาคม 2526

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510 พ.ศ. 2526 (ร.จ.เล่ม 100 ตอนที่ 163 หน้า 1 - 7)

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510 พ.ศ. 2526 ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 106 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 1 เสียง ในวันที่ 31 พฤษภาคม 2527[3] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 1 มิถุนายน 2527[4]

3. วันที่ 28 พฤศจิกายน 2526

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2526 (ร.จ.เล่ม 100 ตอนที่ 185 หน้า 1 - 20)

---

[1] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 2 มิถุนายน 2526, หน้า 304 - 304.

[2] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 3 ครั้งที่ 5/2526 สมัยสามัญ, วันที่ 10 มิถุนายน 2526, หน้า 75.

[3] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 4/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 31 พฤษภาคม 2527, หน้า 259.

[4] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 3 ครั้งที่ 4/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 1 มิถุนายน 2527, หน้า 352.

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2526 ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 116 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 49 เสียง วันที่ 24 พฤษภาคม 2527[5] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 1 มิถุนายน 2527[6]

4. วันที่ 28 พฤศจิกายน 2526

ประกาศใช้พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 43) พ.ศ. 2526 (ร.จ.เล่ม 100 ตอนที่ 185 หน้า 21 - 26)

พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 43) พ.ศ. 2526 ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 148 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 67 เสียง ในวันที่ 31 พฤษภาคม 2527[7] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 1 มิถุนายน 2527[8]

5. วันที่ 28 พฤศจิกายน 2526

ประกาศใช้พระราชกำหนดภาษีการเดินทางออกนอกราชอาณาจักร พ.ศ. 2526 (ร.จ.เล่ม 100 ตอนที่ 185 หน้า 27 - 34)

พระราชกำหนดภาษีการเดินทางออกนอกราชอาณาจักร พ.ศ. 2526 ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 127 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 32 เสียง ในวันที่ 31 พฤษภาคม 2527[9] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ วันที่ 1 มิถุนายน 2527[10]

---

[5] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 3/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 24 พฤษภาคม 2527, หน้า 142.

[6] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 3 ครั้งที่ 4/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 1 มิถุนายน 2527, หน้า 249.

[7] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 4/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 31 พฤษภาคม 2527, หน้า 201 - 202.

[8] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 3 ครั้งที่ 4/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 1 มิถุนายน 2527, หน้า 296.

[9] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 4/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 31 พฤษภาคม 2527, หน้า 245.

[10] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 3 ครั้งที่ 4/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 1 มิถุนายน 2527, หน้า 339 - 340.

6. วันที่ 15 ธันวาคม 2526

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. 2522 พ.ศ. 2526 (ร.จ.เล่ม 100 ตอนที่ 195 หน้า 1 - 39)

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. 2522 พ.ศ. 2526 ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 155 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 69 เสียง ในวันที่ 24 พฤษภาคม 2527[11] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 1 มิถุนายน 2527[12]

---

[11] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 3/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 24 พฤษภาคม 2527, หน้า 81.

[12] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 3 ครั้งที่ 4/2527 สมัยสามัญ, วันที่ 1 มิถุนายน 2527, หน้า 220.

พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ ปี 2527

1. วันที่ 8 ตุลาคม 2527

ประกาศใช้พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 44) พ.ศ.2527 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 140 หน้า 13-24)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 151 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 67 เสียง ในวันที่ 2 พฤษภาคม 2527[1] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบเป็นส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 10 พฤษภาคม 2528[2]

2. วันที่ 12 พฤศจิกายน 2527

ประกาศใช้พระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ.2527 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 164 หน้า 1-12)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 180 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 72 เสียง ในวันที่ 2 พฤษภาคม 2527[3] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบเป็นส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 10 พฤษภาคม 2528[4]

3. วันที่ 26 พฤศจิกายน 2527

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช 2485 (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2527 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 174 หน้า 1-4)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 105 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 40 เสียง ในวันที่ 15 พฤษภาคม 2528[5] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบเป็นส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 17 พฤษภาคม 2528[6]

---

[1] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 2 พฤษภาคม 2528, หน้า 89.

[2] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 2/2528(ต่อ) สมัยสามัญ, วันที่ 10 พฤษภาคม 2528, หน้า 42.

[3] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 2 พฤษภาคม 2528, หน้า 356.

[4] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 2/2528 (ต่อ) สมัยสามัญ, วันที่ 10 พฤษภาคม 2528, หน้า 15.

[5] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 15 พฤษภาคม 2528, หน้า 21-22.

[6] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 3/2528 สมัยสามัญ. วันที่ 17 พฤษภาคม 2528, หน้า 32.

4. วันที่ 28 ธันวาคม 2527

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 196 หน้า 1-7)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง 105 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 40 เสียง ในวันที่ 15 พฤษภาคม 2528[7] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบเป็นส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 17 พฤษภาคม 2528[8]

5. วันที่ 31 ธันวาคม 2527

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 13) พ.ศ.2527 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 101 ตอนที่ 199 หน้า 1-20)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียง 95 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 39 เสียง ในวันที่ 15 พฤษภาคม 2528[9] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียงเป็นส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 17 พฤษภาคม 2528[10]

---

[7] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 15 พฤษภาคม 2528, หน้า 36.

[8] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 3/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 17 พฤษภาคม 2528, หน้า 40.

[9] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 15 พฤษภาคม 2528, หน้า 75.

[10] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 3/2528 สมัยสามัญ. วันที่ 17 พฤษภาคม 2528, หน้า 62.

พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ปี 2528

1. วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2528

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ.2510 (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2528 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 102 ตอนที่ 19 หน้า 1-21)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 124 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 45 เสียง ในวันที่ 15 พฤษภาคม 2528[1] และได้รับการอนุมัติจากวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบเป็นส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 17 พฤษภาคม 2528[2]

2. วันที่ 4 เมษายน 2528

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2528 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 102 ตอนที่ 41 หน้า 1-4)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 131 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 64 เสียง ในวันที่ 15 พฤษภาคม 2528[3] และได้รับการอนุมัติจากวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบเป็นส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 17 พฤษภาคม 2528[4]

3. วันที่ 4 เมษายน 2528

ประกาศใช้พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 45) พ.ศ.2528 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 102 ตอนที่ 41 หน้า 5-196)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 162 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 85 เสียง ในวันที่ 2 พฤษภาคม 2528[5] และได้รับการอนุมัติจากวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบเป็นส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 10 พฤษภาคม 2528[6]

---

[1] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 15 พฤษภาคม 2528, หน้า 147.

[2] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 3/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 17 พฤษภาคม 2528, หน้า 95.

[3] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 15 พฤษภาคม 2528, หน้า 188-189.

[4] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 3/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 17 พฤษภาคม 2528, หน้า 102.

[5] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 2 พฤษภาคม 2528, หน้า 271.

[6] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 2/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 10 พฤษภาคม 2528, หน้า 229.

4. วันที่ 4 เมษายน 2528

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 พ.ศ.2528 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 102 ตอนที่ 41 หน้า 197-201)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 165 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 73 เสียง ในวันที่ 2 พฤษภาคม 2528[7] และได้รับการอนุมัติจากวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบเป็นส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 10 พฤษภาคม 2528[8]

5. วันที่ 20 พฤศจิกายน 2528

ประกาศใช้พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. 2528 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 102 ตอนที่ 172 หน้า 1-6)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 155 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 75 เสียง ในวันที่ 4 กันยายน 2529[9] และได้รับการอนุมัติจากวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบเป็นส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 12 กันยายน 2529[10]

6. วันที่ 26 พฤศจิกายน 2528

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. 2505 พ.ศ. 2528 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 177 หน้า 1-20)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 157 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 34 เสียง ในวันที่ 4 กันยายน 2529[11] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบเป็นส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 12 กันยายน 2529[12]

---

[7] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2528 สมัยสามัญ, วันที่ 2 พฤษภาคม 2528, หน้า 286.

[8] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 2/2528(ต่อ) สมัยสามัญ, วันที่ 10 พฤษภาคม 2528, หน้า 1-2.

[9] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 4 กันยายน 2529, หน้า 406.

[10] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 12 กันยายน 2529, หน้า 249.

[11] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 4 กันยายน 2529, หน้า 474-475.

[12] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 12 กันยายน 2529, หน้า 289-290.

7. วันที่ 26 พฤศจิกายน 2528

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุนธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ.2522 (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2528 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 177 หน้า 21-41)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 136 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 38 เสียง ในวันที่ 4 กันยายน 2529[13] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบเป็นส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 12 กันยายน 2529[14]

8. วันที่ 26 พฤศจิกายน 2528

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช 2485 พ.ศ.2528 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 102 ตอนที่ 177 หน้า 42-50)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 137 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 12 เสียง ในวันที่ 4 กันยายน 2529[15] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบเป็นส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 12 กันยายน 2529[16]

---

[13] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 4 กันยายน 2529, หน้า 507.

[14] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 12 กันยายน 2529, หน้า 309.

[15] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 4 กันยายน 2529, หน้า 519.

[16] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 12 กันยายน 2529, หน้า 325.

พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ในปี 2529

1. วันที่ 31 มกราคม 2529

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2529 (ร.จ. เล่ม 103 ตอนที่ 15 หน้า 1-4)

พระราชกำหนดฉบับนี้ ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 105 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 30 เสียง ในวันที่ 4 กันยายน 2529[1] และได้รับการอนุมัติจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 12 กันยายน 2529[2]

2. วันที่ 31 มกราคม 2529

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2529 (ร.จ. เล่ม 103 ตอนที่ 15 หน้า 5-26)

พระราชกำหนดฉบับนี้ ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 137 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 1 เสียง ในวันที่ 4 กันยายน 2529[3] และได้รับการอนุมัติจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 12 กันยายน 2529[4]

3. วันที่ 31 มกราคม 2529

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 พ.ศ. 2529 (ร.จ. เล่ม 103 ตอนที่ 15 หน้า 27-30)

พระราชกำหนดฉบับนี้ ไม่ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎร โดยไม่มีคะแนนเสียงเห็นชอบ คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 215 เสียง ในวันที่ 4 กันยายน 2529[5]

---

[1] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 4 กันยายน 2529, หน้า 363-374.

[2] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 12 กันยายน 2529, หน้า 234-241.

[3] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 4 กันยายน 2529, หน้า 407-436.

[4] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 5/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 12 กันยายน 2529, หน้า 240-270.

[5] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 4 กันยายน 2529, หน้า 332-363.

4. วันที่ 31 มกราคม 2529

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 พ.ศ. 2529 (ร.จ. เล่ม 103 ตอนที่ 15 หน้า 31-36)

พระราชกำหนดฉบับนี้ ไม่ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 143 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 147 เสียง ในวันที่ 4 กันยายน 2529[6]

5. วันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2529

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2529 (ร.จ. เล่ม 103 ตอนที่ 29 หน้า 1-5)

พระราชกำหนดฉบับนี้ ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 146 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 5 เสียง ในวันที่ 1 พฤษภาคม 2529[7] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 29 สิงหาคม 2529[8]

6. วันที่ 16 พฤษภาคม 2529

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2522 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2529 (ร.จ. เล่ม 103 ตอนที่ 83 หน้า 1-7)

พระราชกำหนดฉบับนี้ ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 146 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 26 เสียง ในวันที่ 4 กันยายน 2529[9] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 12 กันยายน 2529[10]

---

[6] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 1 พฤษภาคม 2529, หน้า 74-160.

[7] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 1 พฤษภาคม 2529, หน้า 48-73.

[8] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 3/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 29 สิงหาคม 2529, หน้า 166-188.

[9] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 5/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 4 กันยายน 2529, หน้า 525-547.

[10] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2529 สมัยสามัญ, วันที่ 1 พฤษภาคม 2529, หน้า 325-334.

พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ในปี 2530

1. วันที่ 31 ธันวาคม 2530

ประกาศใช้พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ.2530 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 104 ตอนที่ 276 หน้า 1-16)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียง 153 เสียง คะแนนเสียงไม่เห็นชอบ 70 เสียง ในวันที่ 7 เมษายน 2531[1] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบเป็นส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 15 เมษายน 2531[2]

---

[1] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2531 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 7 เมษายน 2531, หน้า 76-97.

[2] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 2/2531 สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง, วันที่ 15 เมษายน 2531, หน้า 3-7.

พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ในปี 2532

1. วันที่ 14 มกราคม 2532

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 15) พ.ศ.2532 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 106 ตอนที่ 8 หน้า 1-8)

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 15) พ.ศ.2532 ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบเป็นส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 4 พฤษภาคม 2532[1] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบเป็นส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียง ไม่เห็นชอบ ในวันที่ 12 พฤษภาคม 2532[2]

2. วันที่ 14 มกราคม 2532

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 พ.ศ.2532 (ร.จ. ฉบับพิเศษ เล่ม 106 ตอนที่ 8 หน้า 9-21)

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 พ.ศ.2532 ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 218 เสียง ไม่เห็นชอบ91 เสียง ในวันที่ 4 พฤษภาคม 2532[3] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบเป็นเอกฉันท์ ในวันที่ 12 พฤษภาคม 2532[4]

3. วันที่ 14 มกราคม 2532

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 พ.ศ. 2532 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 106 ตอนที่ 8 หน้า 22-24)

---

[1] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2532 สมัยสามัญ เป็นพิเศษ, วันที่ 4 พฤษภาคม 2532, หน้า 131 และ 156-157.

[2] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 2/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 12 พฤษภาคม 2532, หน้า 13.

[3] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา,รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 4 พฤษภาคม 2532, หน้า 167-168 และ 314.

[4] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 2/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 12 พฤษภาคม 2532, หน้า 27.

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.2504 พ.ศ.2532 ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 152 เสียง ไม่เห็นชอบ 58 เสียง ในวันที่ 10 พฤษภาคม2532[5] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบในวันที่ 12 พฤษภาคม 2532[6]

[5] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 10 พฤษภาคม 2532, หน้า 359 และ 413-414.

[6] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 2/2532 สมัยสามัญ, วันที่ 12 พฤษภาคม 2532, หน้า 29-30.

พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ในปี 2533

1. วันที่ 8 มกราคม 2533

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2533 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 107 ตอนที่ 5 หน้า 1-4)

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2527 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2533 ได้รับการพิจารณาอนุมัติด้วยจากสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบเป็นส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 3 พฤษภาคม 2533[1] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 18 พฤษภาคม 2533[2]

2. วันที่ 19 มกราคม 2533

ประกาศใช้พระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ.2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 13 หน้า 1-11)

พระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ.2533 ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 3 พฤษภาคม 2533[3] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 18 พฤษภาคม 2533[4]

3. วันที่ 17 พฤศจิกายน 2533

ประกาศใช้พระราชกำหนดยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 42 ลงวันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ.2519 พ.ศ.2533 (ร.จ.เล่ม 107 ตอนที่ 231 หน้า 1-3)

---

[1] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 3 พฤษภาคม 2533, หน้า 536-537.

[2] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 2/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 18 พฤษภาคม 2533, หน้า 11.

[3] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 3 พฤษภาคม 2533, หน้า 561.

[4] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 6 ครั้งที่ 2/2533 สมัยสามัญ, วันที่ 18 พฤษภาคม 2533, หน้า 19.

พระราชกำหนดยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 42 ลงวันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2519 พ.ศ. 2533 ได้รับพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 10 มกราคม 2534[5] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ 11 มกราคม 2534[6]

[5] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1/2534 สมัยวิสามัญ, วันที่ 10 มกราคม 2534, หน้า 62.

[6] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 1/2534 สมัยวิสามัญ, วันที่ 11 มกราคม 2534, หน้า 9-10.

พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ในปี 2534

1. วันที่ 25 ธันวาคม 2534

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 16) พ.ศ.2534 (ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอน 228 หน้า 7-25)

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติด้วยคะแนนเสียงส่วนมากไม่มีคะแนนเสียงไม่อนุมัติ ในวันที่ 3 มกราคม 2535[1]

[1] สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 5/2535, วันที่ 3 มกราคม 2535, หน้า 178 และ 192.

พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ในปี 2535

1. วันที่ 23 พฤษภาคม 2535

ประกาศใช้พระราชกำหนดนิรโทษแก่ผู้กระทำความผิดเนื่องในการชุมนุมกันระหว่าง วันที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ. 2535 ถึงวันที่ 21 พฤษภาคม 2535 พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 63 หน้า 1-3)

พระราชกำหนดฉบับนี้ไม่ได้รับการอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงอนุมัติ ในวันที่ 7 ตุลาคม 2535[1]

2. วันที่ 11 กันยายน 2535

ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. 2521 พ.ศ. 2535 (ร.จ.เล่ม 109 ตอนที่ 94 หน้า 1-8)

พระราชกำหนดฉบับนี้ไม่ได้รับการอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงส่วนมาก ไม่มีคะแนนเสียงอนุมัติ ในวันที่ 7 ตุลาคม 2535[2]

---

[1] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง ครั้งที่ 4/2535, วันที่ 7 ตุลาคม 2535, หน้า 338 และ 397.

[2] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง ครั้งที่ 4/2535, วันที่ 7 ตุลาคม 2535, หน้า 409 และ 443.